

ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਮੀਤ
ਚਲਹੁ ਗੁਰੁ ਚਾਲੀ ॥

ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ
ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਪਹਿਲੀ, ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ, ਚੌਥੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਦਾ

ਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਕ੍ਰਿਤ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ

ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

+++++

ਸ਼ਬਦਰਥ ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਲੂਜਾ

ਭੋਟਾ 28੫)

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਰੂਪੀ ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ
ਦੇ ਪੁਰ (ਸ਼ੈਹਰ) ਵਿੱਚ ਦਸ
ਮਹੱਲੇ ਹਨ, ਹਰ ਮਹੱਲੇ
(ਹਿੱਸੇ) ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੰਦਰ
(ਕਥਾ) ਹਨ ।

★

ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੋ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ
ਨਾਲ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ ਪੁਰ
(ਸ਼ੈਹਰ) ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੇ
ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

★

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨ ਵਰੀਟੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ

ਅੰਦਰ ਨੰ 327568...

ਮਿਤੀ 1-12-94...

ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ... Gratis...

Q-133 wk 7

153F9.1

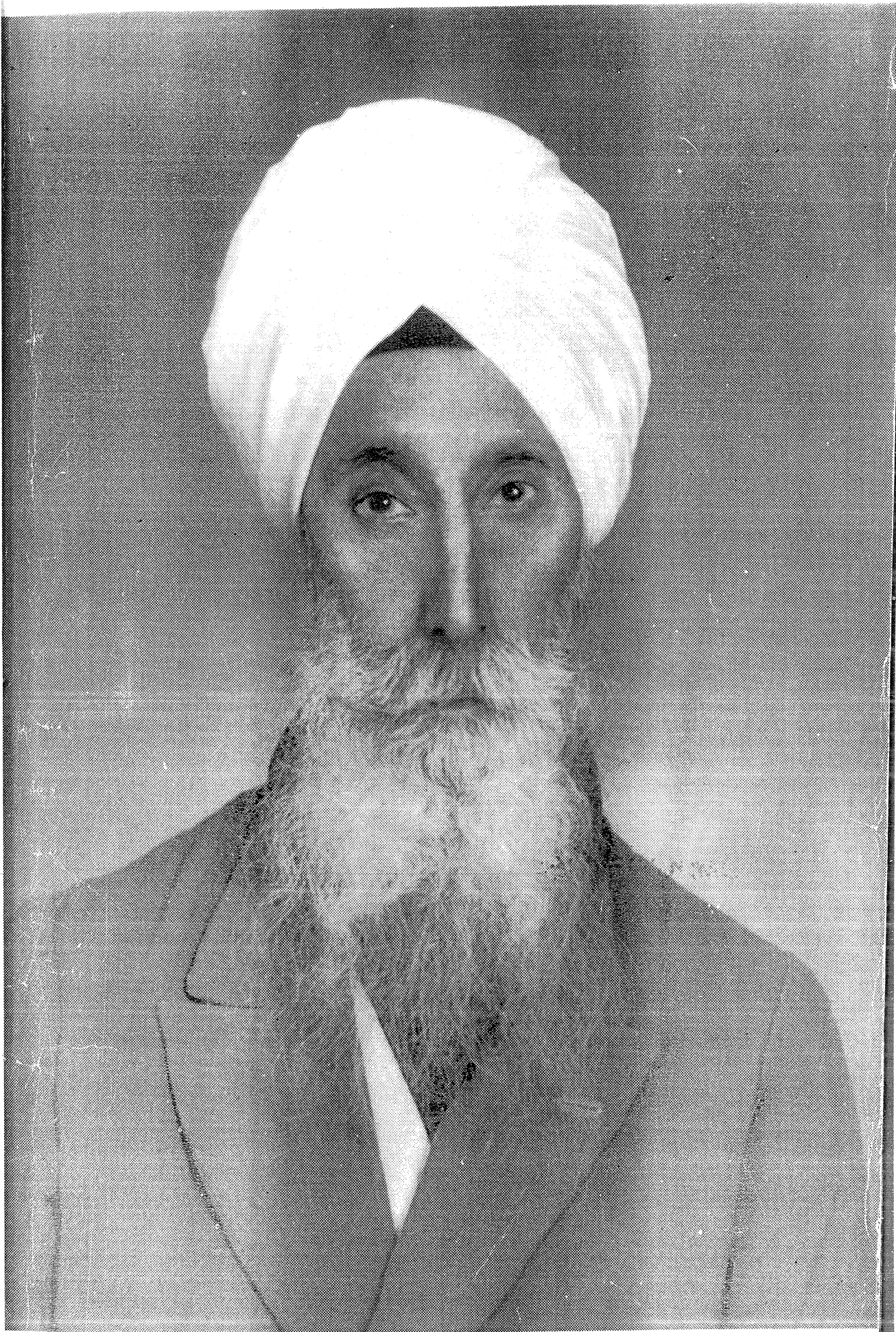
ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁੰਦਰ ਰਸੀਲੀ ਤੇ ਸੁਖੈਨ ਕਵਿਤਾ ਵਿਖੇ
ਪੂਰਨ ਗੁਰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੂਹ ਇਤਿਹਾਸਾਂ
ਦਾ ਸਾਰ ਸਿੱਖ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ
ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ।

COMPUTERISED

ਪ੍ਰਿੰਟਰ - ਸ: ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ
ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੈਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ -
ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

ਬਿੱਤ—ਬਧ ਬਲ ਹੀਨ ਅਤ ਦਾਨ ਬਿਨ ਬਿਦਯਾ ਤ, ਪੰਥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੁਖ ਮਤ ਕਾ ਚਾਰਣ ਹੋ ।
ਨਿਦਰ ਨੇ ਮਾਣ ਮੁਹਿ ਕੁਛਿਤ ਕੇ ਕਰਨ ਹਾਰੋ, ਪੰਥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਖਿਆ ਨੇ ਲੀਕੇ ਹੋ ।

ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੂਮਿਕਾ

ਇਕ ਮਨ ਪੁਰਖ ਧਿਆਇ ਬਰ ਦਾਤਾ ॥
ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥
ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੇ ਬਸਾਵਉ ॥
ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੇ “ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੁਵਿੰਦ ਰੂਪ” ਨੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਸੱਚ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ, ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸਾਜਿਆ, ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਰਸਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ’ ਭਾਵ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸੁਖ ਭੁਗਾਏ।

ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਹਰ ਇਕ ਪੰਥ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪੰਥ ਦੀ ਟੇਕ ਅਕਾਲੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਰੱਖੀ, ਅਪਨੇ ਧਰਮ, ਆਦਰਸ਼ ਤੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕਾਇਆ, ਪ੍ਰੰਤੂ “ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ” ਦੇ ਅਸੂਲ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪੰਥ (ਰਸਤੇ) ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਰੂਪੀ ਚਰਾਗ ਦੇ ਚਾਨਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਕਦੇ ਬੇਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹੋ ਚਰਾਗ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇ ਸਕਦਾ

ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਨਿਰੋਲ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਕਾਲੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮਝਣ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸੁਖ ਲੈਣ ਲਈ ਪੂਰਨਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਥੂਲ ਨਮੂਨੇ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਲਿਆਕੇ ਸੂਖਮ ਭਾਵਾਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਦਿਲ ਤੇ ਨਕਸ਼ਾ ਬਿਠਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੱਚਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਥਾਂ ਮੱਲਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਸਭ ਥੋਂ ਪਹਿਲੇ:—

- (੧) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੭੧ ਵਿਖੇ ਭਾਈ ਬਾਲੋ ਜੀ ਤੋਂ ਸੁਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ:—
- (੨) ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਸੰ: ੧੪੨ ਵਿਖੇ ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੱਕ ਵਾਰਾਂ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ।
- (੩) ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਸੰ: ੨੫੦ ਵਿਖੇ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਜੀ, ਅਤੇ ਭਾਈ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ।
- (੪) ਪਸਚਾਤ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੰ: ੩੩੦ ਵਿਖੇ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਖਜ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਬੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਲਿਖੇ ਗਏ, ਜੋ ਅਜੇ ਖੋਜ ਦੇ ਮੁਥਾਜ ਹਨ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੂਰਬ ਕਥਨ ਕੀਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਜੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਤਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਤੋਂ ਪਸਚਾਤ ਇੱਕ ਸਦੀ ਤਕ ਪੰਥ ਨੂੰ ਚੌਰਾਸੀ ਥੋਂ ਨਿਰੋਲ ਰੱਖ ਸ੍ਰੀ 'ਗੁਰ ਪੁਰ' ਭਾਵ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਨੰਦ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਥੀਂ ਉਪਰੰਤ ਪੰਥ ਉੱਪਰ

ਬਿਅੰਤ ਕਠਨਤਾਈਆਂ ਆਈਆਂ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਯਵਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ ਨੇ ਸੋਹਾਂ ਖਾ ਲੀਤੀਆਂ ਕਿ ਸਿੱਖ ਨਾਮ ਦਾ ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿੱਖ ਸ਼ੇਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਵੱਸਣਾ ਛੋੜਕੇ ਕੇਵਲ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਯਾ ਹਿਤ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਕਟੀ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਆਮ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੈ ਤੇ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਡਾਢੇ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਖੇ ਭਾਈ ਹਿੰਦਾਲ ਜਿਮੀਂਦਾਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੰਡਿਆਲੇ ਵਾਲੇ—ਜੋ ਤੀਸਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ੨੨ ਮੰਜੀਆਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ—ਤਿਸਦੇ ਪੋਤਰੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨੇ ਇੱਕ ਡੂਮਣੀ ਤੁਰਕਣੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿਖੇ ਰਖ ਲਿਆ। ਯਥਾ: ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੰਨਾ ੯੮੧, ਧਯਾਇ ੧੧੪, ਕਬਿੱਤ ੪੮, ਸਤਰ ਚੌਥੀ:—“ਪੋਤ੍ਰੇ ਹਿੰਦਾਲ ਕੇ ਮਹੰਤ ਹੋਇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਡੂਮਣੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਰਾਖੀ ਘਰ ਲਿਆਇਕੇ” ਆਪਣੇ ਇਸ ਕੁਕਰਮ ਉੱਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਸ਼ਰਧਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੋਂ ਕਲਪਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਰਚ ਕੇ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤੇ। ਯਥਾ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼:—“ਐਰ ਕਥਾ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ਬਧੇਰੀ। ਲਿਖੀ ਅਯੋਗ ਅਧਕ ਹਮ ਹੇਰੀ”। ਯਥਾ:—ਮਝੋਤ, ਕੌਲਾਂ ਤੇ ਦੇਵੀ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਪ੍ਰਸੰਗ। ਜਿਸ ਥੋਂ ਅਸਲ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਵਿ ਚੂੜਾ ਮਣਿ ਨੇ ਸੰ: ੩੭੫ ਵਿਖੇ “ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼” ਅਤੇ “ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ” ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਸ਼ੋਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖਰੜੇ ਦੇ ਸੋਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਥੋਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀ ਗੁਰਪੁਰ ਨਿਵਾਸ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਖਰੜਾ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆਕੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਤਕੂਲ ਹੋਕੇ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਯਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਿ ਪੁਰਸ਼ ਜੋ ਉੱਤਮ ਬੀਜ ਬੀਜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਿਰਮੂਲ ਕਦੀ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਦਾ। ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਖੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਭੀ ਜੋ ਗੁਰਮਤ ਪਿਆਰੇ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸਨ, ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦੇ ਆਸਰੇ ਹੋਕਰ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਮਾਣਦੇ ਰਹੇ।

ਸੋ ਪੰਥ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਪੇਰਨਾ ਹੋਈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਖੇ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰੋਧੀ ਅਨਮਤੀਆਂ ਦੀ ਕੁਚਾਲ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੈਸੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਆਦਿ ਇਤਿਹਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵੇਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੁੱਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪ-ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ ਹੋ-ਐਤਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਖੋਜਕੇ ਨਿਰੋਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦਮ ਚਾਓ, ਤੇ ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਅਨਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰੋ। ਜਦ ਦਾਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚਿੱਤ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਆਈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੱਸ ਕਰਨਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤਰਨ ਵਤ ਹੈ, ਸਮੁੰਦਰ ਤਾਂ ਤਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਹਾਜ਼ ਹੋਵੇ, ਤਦੋਂ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅਗ੍ਰ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ! ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਾਸਤੇ ਦਾਸ ਦਾ ਚਿਤ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੈ, ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਇਤਿਹਾਸ ਰੂਪੀ ਜਹਾਜ਼ ਭੀ ਬਖਸ਼ੋ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਆਪ ਦੇ ਜੱਸ ਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦਰ ਸੇ

ਸੁਖੈਨ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂ।” ਐਸੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਜਦ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨੇ ਪ੍ਰਯੰਤ ਦਸਾਂ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਿਧਾਨਾ ਭਯਾ ॥

ਯਥਾ:—“ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਦਾ ਖੋਲ ਡਿੱਠਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ॥ ਤਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥”

ਪਿਆਰੇ ਸੱਜਣੇ ! ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੰਸ ਤ੍ਰੈ ਕਾਲ ਦਰਸੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹਸਤ ਕਮਲਾਂ ਦਾ ਸੰ: ਨਾ: ੨੪੦ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲੋਪ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀ ਸਦਾ ਹੀ ਜੁੱਥਾਂ ਜੰਗਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗ ਰਹੇ। ਜਦ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਅਬਚਲਾ ਨਗਰ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਰਕੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮ ਫਲ ਦੇਨ ਵਾਸਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਸਿਰਮੌਰ ਜੋ ਬੰਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਜੀ ਹੀ ਸਥਾਪਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਸਤੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਖੇ ਆਕਰ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮ ਫਲ ਅਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਾਏ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬੰਦਾ ਗੁਰੂ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ਹੋਇਆ, ਤਦ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਨੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹੀ ਕਰਕੇ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਐਸੇ ਸਤਿਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਸਤ ਕਮਲਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗੁਰੂ ਇਤਿਹਾਸ ਰੂਪ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਾ ! ਕਰ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਅਧਕ ਹੁਲਾਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਮਾਯਸ ਰੂਪੀ ਸਮੁੰਦਰ ਸੁਖੈਨ ਹੀ ਤਰਿਆ ਜਾਏਗਾ। ਪਸਚਾਤ ਪੀ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧ ਕਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਖੋਜ ਵਾਸਤੇ ਸੰ: ਨਾ: ੪੩੫ ਸੇ ਵਿਖੇ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਜੋ ੧੦ ਬਰਸ ਲਗਾਤਾਰ ਪੂਰਬ-

ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ, ਕਲਕੱਤੇ ਸੇ ਪਰੇ ਤਕ, ਪਸਚਮ-ਕਾਬਲ ਕੰਧਾਰ
ਗਜ਼ਨੀ ਗਰਦੇਜ਼ ਸੇ ਦੂਰ ਤੱਕ ਉਤਰ-ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸੇ
ਪਰੇ ਤੱਕ, ਦੱਖਨ-ਸਿੰਧ ਦੇਸ ਸ੍ਰੀ ਅਬਚਲਾ ਨਗਰ ਜੀ ਸੇ ਦੂਰ ਤੱਕ
ਰਟਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਿਆ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ
ਕਰਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਬੰਧੀ ਡੂੰਘੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੁਨਾ ਸੈ
ਅਸਥਾਨ ਨਰੀਯਾਬ ਖੰਡ ਵਿਖੇ ਆ ਕਰ ਪੂਰਬ ਕਥਨ ਕੀਤੇ
ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਵਾਰੀਖਾਂ ਆਦਿਕ ਅਨੇਕ ਪੁਸਤਕ ਜੋ ਅੱਜ
ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰਖਦੇ ਸਨ, ਸੋ ਇਕੱਤ੍ਰ
ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰਮਤ ਪਿਆਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੇਦੀ ਦਾਸ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਕਥਨ ਗੁਰਮਤ
ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਰਚਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰਕੇ ਖਾਸ
ਸੋਤੇ ਬਣੇ। ਬੱਸ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਸੋਤੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸੰ: ੪੪੫ ਕੱਤਕ
ਪੁੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧ ਕਰ ਇਹ “ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਗ੍ਰੰਥ” ‘ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸ’ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਬੁੱਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੀ
ਅਥੱਕ ਮੇਹਨਤ ਨਾਲ ੫ ਬਰਸਾਂ ਵਿਖੇ ਜਦ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਖਰੜਾ
ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ, ਤਬ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨਾਲ
ਗੁਰਮਤਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਇਤਿਹਾਸ ਸੋਧਕ ਦੀਵਾਨ’ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ
ਦੀਵਾਨ ਵਾਸਤੇ ਵਗਯਾਪਨ ਪੰਥਕ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ
ਵੱਡੇ ਸ਼ੈਹਰਾਂ ਤੇ ਗੁਜਰਾਂ ਵਾਲਾ ਕਾਨਫ਼ੈਂਸ ਵਿਖੇ ਥਾਓਂ ਥਾਈਂ ਵੰਡੇ
ਗਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਰ ਥੋੜੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਖੇ ਇਉਂ ਹੈ:—

“ਸਰਬੱਤ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਪ੍ਰਤਿ ਵਿੱਦਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸਾਡੇ ਗੁਰ

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਖੇ ਅਨਮਤੀਆਂ ਦੀ ਚਾਲ ਨਾਲ ਬਿਅੰਤ ਗੜ ਬੜ ਹੋਈ ੨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗੁਰਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੰਸ ਕਵੀ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਪ੍ਰਯੰਤ ਸਮੱਗ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਦਾ ਖਾਸ ਦੀਵਾਨ ਇਸ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਵਾਸਤੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਹੈ। ਸ਼ਬੱਤ ਪੰਥ ਸਿਰੋਮਣੀ ਇਤਿਹਾਸ ਗਯਾਤਾ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਦਰਸਨ ਦੇਕੇ ਸਾਂਝੇ ਬਲ ਨਾਲ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਵਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਉਣਤਾ ਨਾਂ ਰਹੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਕ-ਸੇਵਕ ਦੀਵਾਨ।”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇਣ ਦੇ ਉਪੰਤ ਖਾਸ ਖਾਸ ਅਸਥਾਨਾਂ ਪਰ, ਖਾਸ ਖਾਸ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦੀਵਾਨ ਵਲੋਂ ਘਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪੰਥ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਸਹਿਤ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਸੱਦੇ ਦੁਵਾਰਾ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਰਸਨ ਦਿਤੇ। ਫਿਰ ੧ ਵੈਸਾਖ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਕੇ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਪੂਰਬ ਕਥਨ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਪਰ ਇਹ ਗੁਰਮਤਾ ਹੋਯਾ ਕਿ ਜੋ ਪਰਕਰਣ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤ ਦੇ ਅਨਕੂਲ ਹੋਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤਕੂਲ ਹੋਵੇ ਉਹ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੋਧੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਚਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ। ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਸਾਖ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਹੀਨਾ ਸੁਧਾਈ ਹੋਈ। ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਗੁਰਮਤਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਿ:-

“ਇਹ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ’ ਆਦਿ ਸੇ ਅੰਤ ਪ੍ਰਯੰਤ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰ ਪੁਰਾਤਣ

ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਪੜਤਾਲ ਵੀਚਾਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਤਨਾ ਬਲ ਬੁੱਧ ਸੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਸਕੇ ਮਸਾਲੇ ਦਾ ਇਕ ਸੰਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਪੰਥ ਵਿਖੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਸੇ ਨੂੰ ਜਲ ਦੀ, ਮਹਿਲ ਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਸਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰਮੁਖ ਪਦ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਗੁਰਮਤ ਪੂਰਤ ਦਸਾਂ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਸਰਬੱਤ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਦੇ ਆਨੰਦ ਅਰਥਾਤ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਹਾਰਾ ਅਤੇ ਆਈ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਬਨਾਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਗੁਰਮਤਾ ਸੋਧਣ ਉਪ੍ਰੰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਅਵਾਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਕਾਲੀ ਬਾਣੀ ਹੋਈ:—

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੂ ੧ ॥

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ॥

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ॥

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ॥੧॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ

ਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ
ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ
ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਹਢਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ
ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ
ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ
ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ
ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਤਾਣੁ
ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ
ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਬੱਸ ਇਹੁ ਅਕਾਲੀ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਚਿੱਤ
ਅਤੀ ਪ੍ਰੰਨ ਹੋਏ, ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮਤਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਦਾਸਾਂ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਬਿਅੰਤ
ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾਏ ਗਏ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ
ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਸੇ ਪੱਤ੍ਰ ਭੀ ਦਿਤੇ ਜੋ ਵਿਸਥਾਰ
ਵਿਚ ਹੋਵਣੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕੇਵਲ
ਮੁਖੀ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:—

੧. ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਬੰਸ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ
ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਸੋਧਕ ਦੀਵਾਨ ਦੇ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੀ ਹਰੀ ਪੁਰ ਹਜਾਰਾ।
੨. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਨੂੰ।
੩. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੱਲੇ ਬੰਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ

ਗਿਆਨੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਜੀ ।

੪. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਚੀਫ਼ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ।
੫. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪੰਡਤ ਸਰੂਪ ਦਾਸ ਜੀ ਉਦਾਸੀ ਮਹੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪੁਰੀਆਂ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਜੀ ।
੬. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰੀਏ ਗਿਆਨੀ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਜੀ ।
੭. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਰਦਾਰ ਸ. ਸ. ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਸ਼ਹੀਦ' ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ, ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ।
੮. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੋਢੀ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਕਾਲੀ ਗਿਆਨੀ ਲਾਹੌਰ ।
੯. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਲਟਨ ਨੰਬਰ ੧੬ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ।
੧੦. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹੰਤ ਸ਼ਹੀਦ ਰਾਮ ਸ਼ਾਹ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਪੰਜ ਤੀਰਥ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ।
੧੧. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਗਿਆਨੀ ਸੇਵਾ ਪੰਥੀਏ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਸੱਤੋ ਦੀ ਗਲੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ।
੧੨. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੋਢੀ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਫਸਟ ਪਲਟਨ ਨੰਬਰ ੩੦ ਫੀਰੋਜ਼ ਪੁਰ ਛਾਵਣੀ ।
੧੩. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਬਬੇਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਗਿਆਨੀ ਚੌਂਕ ਕਰੋੜੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ।
੧੪. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਨਵਾਂ ਸ਼ੇਹਰ ।
੧੫. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਅੱਛਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿ: ਚੱਕ ੬੯ ਸਮੁੰਦੀ ।
੧੬. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਚੱਕ ਵਰਤੀ ਹਰੀ ਪੁਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ।

੧੭. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਮਹੰਤ ਦੁਖ
ਭੰਜਨੀ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਜੀ ।
੧੮. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਲਟਨ ਨੰ: ੨੬
ਬਰੇਲੀ ਛਾਵਨੀ ।
੧੯. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਵ ਕਵੀ
ਤੋਰਾਵੜੀ, ਕੋਹਾਟ ।
੨੦. ਸੰਤ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ।
੨੧. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੋਢੀ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਰਸਾਲਾ ਨੰ: ੩੫
ਸਿੰਧ ਹਾਰਸ ਜੱਬਲ ਪੁਰ ।
੨੨. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੋਢੀ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਜੰਡ ਕੈਮਲਪੁਰ ।
੨੩. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸ੍ਰਦਾਰ ਚਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਬਿਰਾਦਰੀ ਨਰਿਯਾਬ ਖੰਡ ।
੨੪. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੋਢੀ ਜਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਹਰਨ ਪੁਰ ।
੨੫. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਡੇਰਾ ਗਿਆਨੀ
ਬਬੇਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਜੀ ।
੨੬. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐਬਟਾ ਬਾਦ (ਹਜ਼ਾਰਾ) ।
੨੭. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪੰਡਤ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਾਸ ਮੁਜ਼ੱਫਰਾ ਬਾਦ
ਡੇਰਾ ਠਾਕਰ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਆਸਤ ਕਸ਼ਮੀਰ ।
੨੮. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਲੱਖੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਕਾਬਲ ਸ਼ੇਹਰ ।
੨੯. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸ੍ਰਦਾਰ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਪਲਟਨ
ਨੰ: ੪੭ ਸਿਖਜ਼ ਮਿਸਰ ਫੀਲਡਫੋਰਸ ।

੩੦. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਡੇਰਾ ਮਿਸਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਜੀ ।

੩੧. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੁਦਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੈਨੇਜਰ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ।

੩੨. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਡੇਰਾ ਸੰਤ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਤੀ ਮਰਦਾਨ ।

੩੩. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਗਿਆਨੀ ਹਲਵਾਨ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਡੇਰਾ ਸੁਬਰਾ ਮਰਦ, ਖਾਸ ਲਾਹੌਰ ।

੩੪. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਪਾੜਾ ਚਿਨਾਰ ਛਾਵਨੀ ।

੩੫. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੁਦਾਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਈਸ ਮਨਸੂਰਾ, ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾਜ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ।

੩੬. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਰਦਾਰ ਅਰਜਨ ਸ਼ਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੀ. ਏ. ਐਲ. ਐਲ. ਬੀ. ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਪਟਿਆਲਾ ।

੩੭. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇਸਰੀ ਰਾਜ ਕਵੀ ਤੇ ਸਕੱਤਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ।

੩੮. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਨੇਕਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਰਚਨਹਾਰ, ਗ੍ਰੰਥੀ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਜੀ ।

੩੯. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਸੰਤ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਟਿਆਲਾ ।

੪੦. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐਡੀਟਰ 'ਅਕਾਲ ਸੇਵਕ' ਲੁਧਿਆਣਾ ।

੪੧. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸ੍ਰ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾਜ਼,
ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ।
੪੨. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸ੍ਰ: ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤ੍ਰ ਸੈਂਟਰਲ
ਸਿੱਖ ਲੀਗ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ।
੪੩. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਖਾਲਸਾ
ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
੪੪. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਰਦਾਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐਡੀਟਰ 'ਗੁਰਦੁਆਰਾ'
ਅਖਬਾਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ।
੪੫. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੈਦਯ ਅਨੇਕਾਂ ਪੰਜਾਬੀ
ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ ।
੪੬. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸ਼ਾਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੰਦਰ,
ਮੀਆਂ ਵਾਲੀ ।
੪੭. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਰਦਾਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਪ੍ਰੀਟੈਂਡੈਂਟ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ।
੪੮. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੜਖਲ ਰਿਆਸਤ ਪਟਿਆਲਾ
੪੯. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮਹੰਤ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਜਾਦਾ ਨਸ਼ੀਨ ਧੌਲੇਤਾ
ਜ਼ਿਲਾ ਜਾਲੰਧਰ ।
੫੦. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਡਾਕਟਰ ਬਾਬਾ ਸੋਢੀ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਬਕ
ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ।
੫੧. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸ੍ਰ: ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਨੌਰੰਗ' ਐਡੀਟਰ
'ਪ੍ਰੀਤਮ' ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ ।
੫੨. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਭਾ: ਮਦਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
੫੩. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਗਿਆਨੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਅਮਰ' ਗਵਰਨਮਿੰਟ
ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਲਾਇਲਪੁਰ ।

੫੪. ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਰਦਾਰ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੈਂਬਰ ਸੈਂਟ੍ਰਲ ਸਿੱਖ ਲੀਗ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ।

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਰਚਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸੰਚਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਗੁਣੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਸਲਾਹ, ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਭੀ ਪੂਰਨ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਅਮਿੱਤ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਸੱਜਣ ਪਾਸ ਕੋਈ ਪੁਰਾਤਨ ਸਾਖੀਆਂ, ਪਰਚੀਆਂ, ਲੇਖ, ਚਿੱਠੇ, ਵਾਰਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਮਸਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਸ ਪੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸਨ । ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ, ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਗਿਆਤ, ਕੋਈ ਸੁਭ ਸਿੱਖਯਾ ਬਖਸ਼ਨੀ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਸੰਕੋਚ ਨਾ ਕਰਨ, ਦਾਸ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯਤਨ ਕਰੇਗਾ ।

ਸੋ ਪਿਆਰੇ ਸੱਜਣੋਂ ! ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਤਿਆਰ ਹੋਕੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਭੇਟਾ ਹੈ, ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣ ਕੇ ਦਾਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰੋਗੇ ।

ਪ੍ਰਾਰਥਕ—ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਂਣ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

ਚੌਥੀ ਵੇਰ ਛਪਣ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ

ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀ ਮਾਨ ਦਾ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟ ਸ਼ੁਕਰ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਮੇਹਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਵਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਜਣਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਤੇ ਤੀਜੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਛਪਕੇ ਹਥੇ ਹਥੀ ਖਰੀਦ ਕੇ ਚੌਥੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਛਪਵਾਣ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਅਵਸਰ ਬਖਸ਼ਿਆ, ਲੇਕਨ ੧੯੪੭ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੋ ਹਿਸੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਨੀਆਂ ਖੇਰੂ ਖੇਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਈ ਔਕੜਾਂ ਤੇ ਤਕਲੀਫਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਥ ਛਾਪਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਵਲੋਂ ਸੱਦੇ ਪੱਤ੍ਰ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਜ਼ਰੂਰ ਛਾਪੋ। ਲੇਕਨ ਗ੍ਰੰਥ ਛਾਪਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਛਾਪ ਸਕਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੇਹਤ ਉਮਰ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੇ ਨਿਰਬਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਹੋਣੀ ਕਠਨ ਸੀ। ਦਾਸ ਨੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਆਪ ਸਹਾਈ ਹੋਕੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਮੈਂ ਨਿਮਾਣੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਿਧ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੇ ਨਰਯਾਬ ਦੇ ਭਾਈ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੜਕੇ ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
 ਕੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਛਾਪਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗਲ ਬਾਤ
 ਕਰੋ। ਦਾਸ ਦੀ ਏਨਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਗਲ ਬਾਤ ਕੀਤੀ,
 ਲੇਕਨ ਗਲ ਬਾਤ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਿਰੇ ਨਾ ਚੜ੍ਹੀ, ਆਖਰ ਕਾਰ
 ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਗਲ ਆਖੀ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਛਾਪੇ
 ਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੇਵਾ ਪਰੂਫ ਵੇਖਣ ਦੀ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਮੇਰੇ
 ਜ਼ਿੰਮੇ ਲਾ ਦਿਓ ਇਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਕਿ
 ਹੁਣ ਕਾਰਜ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁੜ ਗਿ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਗ੍ਰੰਥ
 ਬਾਰੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਗਲ ਭੀ ਆਖੀ
 ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਹਰ ਪੰਨੇ ਤੇ ਫੁਟ
 ਨੋਟ ਦੇ ਥਲੇ ਨੰਬਰ ਦੇਕੇ ਪ੍ਰਯਾ ਲਾ ਦਿਤੇ ਜਾਣ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈ
 ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ
 ਪ੍ਰਯਾ ਲਾਏ ਹਨ। ਲੇਕਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਤਨੀ ਵੱਡੀ ਮੋਹਨਤ ਨੂੰ
 ਮੁਖ ਰਖਦਿਆਂ ਇਹ ਗਲ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੀ ਕਿ ਇਹ
 ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹਰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਜਾਣ ਦਿਓ
 ਜੇ ਕੁਛ ਛਪਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਛਾਪਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਦੇਣੀ ਲੇਕਨ
 ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਇਸ ਗਲ ਤੇ ਤੁਲ ਗਏ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਹਥ ਹੋਵੇ ਤੇ ਆਪ ਜੀ ਦੀ
 ਅਸ਼ੀਰ ਵਾਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਫਲ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜੀ
 ਦਾ ਪਿਆਰ ਵੇਖ ਕੇ ਦਾਸ ਨੇ ਖੁਲ੍ਹੀ ਛੁਟੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਆਪ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝੋ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੀ ਜਾਣਾ, ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ
 ਸਿੰਘ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰਖ ਕੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਸ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਛਾਪਣ ਦੀ ਪਰੂਫ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕਾਗਜ਼
 ਜਿਲਦ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੇਵਾ ਤਨੋਂ ਮਨੋਂ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਗਿ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰ ਵਾਦ
 ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਦਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਜੀਵਨ ਤੇ ਪੰਥ
 ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇ, ਤਾਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। ਗਿ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਪਿਛੇ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਨਰਯਾਬ
 ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ ਇਸ ਵਕਤ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛੇ
 ਧਾਰਮਕ ਵਿਦਿਆ ਤੋਂ ਅਨਜਾਨ ਸਨ ਪਰ ਦਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਵੇਖਦਾ
 ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਮਕ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਸੀ।
 ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਠਹਿਰੇ ਤੇ ਨਿਵਾਸ
 ਰਖਦੇ ਹਨ। ਗਿ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਦੇ ਡੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਗਿ: ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਵਾਰੀ
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸੰਥਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਛੇ ਸਤ ਸਾਲ ਵਿਚ
 ਹੋਰ ਕਾਫੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਵਿਦਿਆ
 ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਗਿ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਕਾਰੋ ਬਾਰੀ ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਹਨ ਪਰ
 ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਤੇ ਪਿਆਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ
 ਅਪਾਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਜੋ 'ਇਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਦੀ
 ਸੇਵਾ ਭੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੋਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਭਾਰ
 ਲਾਵੇ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। ਬਾਕੀ ਇਸ
 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਵਿਚ ਚੁਰੰਜਾ ਗਿਆਨੀਆਂ ਵਲੋਂ
 ਪ੍ਰਸੰਸੇ ਪੱਤ੍ਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਲੇਕਨ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਕੇ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਜਣਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੋਰ
 ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ
 ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪਤ੍ਰ ਦੇ ਕਰ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ ਦਾਸ ਅਤੀ
 ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਗਿਆਨੀ ਦਲੀਪ
 ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਥਾ ਵਾਚਕ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪਤ੍ਰ ਦੇਕਰ ਮਾਣ

ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੀ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਜਣਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪਤ੍ਰ ਆਏ ਹਨ ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਇਹ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਕੇਵਲ ਇਸ ਵਿਚ ਦਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਛੰਦਾ ਛੰਦੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿਤ ਚਾਰ ਸੈਂਚੀਆਂ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਲਦਾਂ ਵਧੀਆ ਕਪੜੇ ਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਧੀਆ ਡਮਈ ਲਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਵੀ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਭੇਟਾ ਲਗ ਪਗ ਸਵਾ ਸੌ ਰੁਪੇ ਰਖੀ ਹੈ। ਲੇਕਨ ਦਾਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖ ਕੇ ਕੇਵਲ ੪੫) ਰੁਪੇ ਭੇਟਾ ਰਖੀ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ, ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲੈ ਸਕੇ। ਸੋ ਸਮੂਹ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਨੂੰ ਮੰਗਵਾਕੇ ਪੂਰਨ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧ ਵੀਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਹਨਤ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਗਰ ਕੋਈ ਕੰਮੀ ਤੁੱਟੀ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਪੇਸ਼ ਪੂਰਬਕ ਦਸਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਫਿਲ ਹਾਲ ਦੇ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਿ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਕੈਲਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦਰਬਾਰ ਸਰਹੋਦੀ ਗੇਟ ਪਟਿਆਲਾ। ਚਾਰੇ ਸੈਂਚੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਮਿਲਨੀਆਂ ਭੇਟਾ ਕੇਵਲ ੪੫) ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਕ ਖਰਚ ਵਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਾਸ ਦੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਰਚਨ ਅਤੇ ਛਪਵਾਣ ਤੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸੰਗਤਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪ੍ਰਗਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਗੋਂ ਜਦ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਦਾਸ ਬੇਅੰਤ

ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਜੱਥੇ ਸਹਿਤ ਸਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰ, ਭੇਟਾ ਚੜ੍ਹਾ, ਸਿਰੋਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਪੁੱਜਾ ਅਤੇ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਵੀ ਸਿਰੋਪਾਉ ਬਖਸ਼ਕੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਮਾਨ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਦੂਜੀ ਤੇ ਤੀਜੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਛਪਣ ਵੇਲੇ ਗੁਣੀਆਂ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਈਆਂ ਸੰਮਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰਨ ਲਾਭ ਉਠਾਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਜਿਸ ਗੁਣੀ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੰਕਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ ਅਥਵਾ ਉਹ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਾਕਫੀਅਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਬਕ ਲਿਖ ਭੇਜਨ, ਨਵੀਂ ਛਪਣ ਵਾਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮੋਲਕ ਖਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ,
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਪ੍ਰਾਰਥਿਕ-ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਨਿਰਲਯ ਪੰਤ੍ਰ

ਨਾਮ	ਅਵਤਾਰ ਤਿਓਥਿ	ਗੁਰਤਾ ਤਿਓਥਿ	ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਤਿਓਥਿ
੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ	ਕਤਕ ਪੁੰਨਿਆਂ ਸੰ: ਨਾ: ੧	ਕਤਕ ਪੁੰਨਿਆਂ ਸੰ: ਨਾ: ੧	ਅੱਸੂ ਵਦੀ ੧੦ ਸੰ: ੬੯
੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ	ਵਿਸਾਖ ਸੁਦੀ ੧ ਸੰ: ੩੬	ਅੱਸੂ ਵਦੀ ੫ ਸੰ: ੬੯	ਚੇਤ੍ਰ ਸੁਦੀ ੪ ਸੰ: ੮੨
੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ	ਵਿਸਾਖ ਸੁਦੀ ੧੪ ਸੰ: ੧	ਚੇਤ੍ਰ ਸੁਦੀ ੧ ਸੰ: ੮੨	ਭਾਦ੍ਰੋਂ ਪੁੰਨਿਆਂ ਸੰ: ੧੦੪
੪. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ	ਕਤਕ ਵਦੀ ੨ ਸੰ: ੫੫	ਭਾਦ੍ਰੋਂ ਸੁਦੀ ੧੩ ਸੰ: ੧੦੪	ਭਾਦ੍ਰੋਂ ਸੁਦੀ ੩ ਸੰ: ੧੧੧
੫. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ	ਵਿਸਾਖ ਵਦੀ ੭ ਸੰ: ੮੪	ਭਾਦ੍ਰੋਂ ਸੁਦੀ ੨ ਸੰ: ੧੧੧	ਜੇਠ ਸੁਦੀ ੪ ਸੰ: ੧੩੯
੬. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ	ਹਾੜ ਵਦੀ ੧ ਸੰ: ੧੨੬	ਜੇਠ ਵਦੀ ੮ ਸੰ: ੧੩੯	ਚੇਤ੍ਰ ਸੁਦੀ ੫ ਸੰ: ੧੭੪
੭. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ	ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੧੩ ਸੰ: ੧੬੦	ਚੇਤ੍ਰ ਵਦੀ ੧੩ ਸੰ: ੧੭੪	ਕਤਕ ਵਦੀ ੯ ਸੰ: ੧੯੨
੮. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ	ਸਾਵਣ ਵਦੀ ੯ ਸੰ: ੧੮੭	ਕਤਕ ਵਦੀ ੮ ਸੰ: ੧੯੨	ਚੇਤ੍ਰ ਸੁਦੀ ੧੪ ਸੰ: ੧੯੫
੯. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ	ਵਿਸਾਖ ਵਦੀ ੫ ਸੰ: ੧੫੨	ਚੇਤ੍ਰ ਸੁਦੀ ੧੪ ਸੰ: ੧੯੫	ਮਘਰ ਸੁਦੀ ੫ ਸੰ: ੨੦੭
੧੦. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘਜੀ ਪੋਹ ਸੁਦੀ ੭ ਸੰ: ੧੯੮	ਮਘਰ ਸੁਦੀ ੩ ਸੰ: ੨੦੭	ਕਤਕ ਸੁਦੀ ੫ ਸੰ: ੨੪੦	
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਭਾਦ੍ਰੋਂ ਸੁਦੀ ੧ ਸੰ: ੧੩੫	ਕਤਕ ਸੁਦੀ ੨ ਸੰ: ੨੪੦	ਜਾਹਿਰ ਜ਼ਹੁਰਾਜ਼ਹੁਰ	

ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੁਰਬ

ਬਾਬਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਬਾ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ੮ ਪੋਹ ਅਮਾਵਸ ਸੰ: ੨੩੫
ਬਾਬਾ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਬਾ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੩ ਪੋਹ ਸੁਦੀ ੫ ਸੰ: ੨੩੫

ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਦਰਪਨ

੧. 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਦਾ ਭਾਵ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਰੂਪੀ 'ਪੁਰ' (ਸ਼ੈਹਰ) ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸ਼ੈਹਰ ਵਿਖੇ ਮਹੱਲੇ ਹੋਂਦੇ ਹਨ ਤੈਸੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਖੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਪਹਿਲੀ, ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ, ਚੌਥੀ, ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ, ਸੱਤਵੀਂ, ਅੱਠਵੀਂ, ਨੌਵੀਂ, ਦਸਵੀਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਰੂਪੀ ਦਸ ਮਹੱਲੇ ਹਨ, ਜੈਸੇ ਇਕ ਇਕ ਮਹੱਲੇ ਵਿਖੇ (ਹਵੇਲੀਆਂ) ਘਰ ਬਹੁਤ ਹੋਂਦੇ ਹਨ ਤੈਸੇ ਇਸ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਰੂਪੀ ਮੰਦਰ ਹਨ।
੨. ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁੰਦਰ ਰਸੀਲੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਖੇ ਪੁਰਾਤਨ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।
੩. ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਆਦ ਵਿਖੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਭਾਵ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਦਾ ਤਤਕਰਾ ਮੋਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।
੪. ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਪੰਨੇ ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਮਹੱਲਾ ੧ ਸੇ ੧੦ ਤੱਕ ਹੈ, ਅਗੇ ਜੋ ਪੰਨੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਰਣ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰ ਸਿਰ ਲੇਖ ਅਗੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ।
੫. ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਖੇ ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਅਸਥਾਨਾਂ ਵਿਖੇ ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਸੰਮਤ ਕਾਬਜ ਵਿੱਦਯਾ

(ਵਿਸ਼ਟ ਕੂਟ) ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਓਹ ਜੇ ਸਿੱਧੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਨਾਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਉਲਟਾ ਲੈਣਾ, ਯਥਾ ਪੰਨਾ ੫੦੯ ਹੈ 'ਸੰਮਤ ਜੁਗਲ ਵੇਦ ਸਸ ਜਾਨ' ਜੁਗਲ ੨, ਵੇਦ ੪, ਸਸ ੧ ਜੋੜ ੨੪੧ ਹੋਇਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਈਏ ਤਾਂ ਜੋੜ ੧੪੨ ਹੋਇਆ । ਭਾਵ ਸੰਮਤ ਗਿਣਨ ਸਮੇਂ ਅਗਲੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਮਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਲੈਣਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

੬. ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਖੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਨਿਰਣਯ ਪੱਤ੍ਰ ਭੀ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਿੱਥੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਖੈਨ ਦੇਖ ਸਕੀਦਾ ਹੈ ।

❀ ਸਵੱਯਾ ❀

ਹੇ ਗੁਰ ਰੂਪ ਅਕਾਲ ਸਦਾ ਤੁਮਰੇ ਜਸ ਕੋ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਤ ॥
ਦਾਸ ਤੇ ਭੂਲ ਜੋ ਚੁਕ ਭਈ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਅਹੋ ਇਸ ਤੇ ਬਖਸ਼ਾਵਤ ॥
ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਲਾਜ ਸਦਾ ਰਖੀਏ

ਜਗ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭ ਕਿੰਕਰ ਤੋਹਿ ਕਹਾਵਤ ॥
ਅਹੋ ਸੰਤ ਗੁਰੂ ਕਵਿ ਰੇਣ ਅਹੈ
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਦਾ ਪਗ ਕੰਜ ਸੁਹਾਵਤ ॥ ੧ ॥

ਅਥ ਕਵਿ ਬੰਸਾਵਲੀ

ਦੋਹਿਰਾ—ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਕਾਲ ਧਿਆਇਕੈ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥

ਨਿਜ ਬੰਸਹਿ ਬਰਨਨ ਕਰੋਂ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਕਬਿੱਤ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤਾਹਿ
ਕੇ ਸਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਦਾਸੂ ਜੀ ਬਖਾਨੀਯੇ ॥ ਧਯਾਨ ਦਾਸ ਤਾਹਿ ਸੁਤ
ਉੱਤਮ ਦਾਸ ਤਾਹਿ ਸੁਤ ਜੱਗਾ ਮਲ ਤਾਹਿ ਸੁਤ ਨੀਕੇ ਕਰ
ਮਾਨੀਯੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਤਾਹਿ ਸੁਤ ਖੁਸ਼ਾਲ ਸਿੰਘ ਤਾਹਿ ਸੁਤ ਐਸੇ
ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੀਯੇ ॥ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਤਾਹਿ ਸੁਤ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਤਾਹਿ ਸੁਤ
ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਤਾਹਿ ਸੁਤ ਭਲੇ ਪਹਿਚਾਨੀਯੇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਹੁ ਕੇ
ਸਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਛਮਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਰੇਣ ਕਵੀ
ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕਯੋ ਹੈ ॥ ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਾਰ ਸੁਤ ਦਸ ਮਾਹਿ ਖੰਡ
ਨਰੀਯਾਬ ਪਹਿਲੀ ਮੱਘਰ ਭਵ ਲਯੋ ਹੈ ॥ ਪਿਤਪਾਰੇ ਮਾਤ ਪਿਤ
ਅਧਕ ਲਡਾਇ ਲਾਡ ਸੁਧਾ ਸਰ ਆਇ ਪੁਨਾ ਬਿੱਦਯਾ ਕੋ ਲਯੋ
ਹੈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਦਿਸ ਚਤ੍ਰ ਰਟ ਦਰਸੈ ਸਥਾਨ ਗੁਰ ਰਚਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਪੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਥਯੋ ਹੈ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ—ਅਪ੍ਰ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਾਹਿੰ ਕਛੁ ਗੁਰਮਤ ਹਿਤ ਪਰਚਾਰ ॥

ਖਾਲਸ ਰਚਯੋ ਗ੍ਰੰਥ ਯਹ ਗੁਣਿ ਗਨ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰ ॥ ੪ ॥

ਸੰਮਤ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹਿ ॥

ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮਹਿ ਛਪਯੋ ਕੰਤਕ ਪੁੱਨਯਾ ਮਾਹਿ ॥ ੫ ॥

ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ੪੫੦ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਛਪਿਆ ।

ਦੂਜੀ ਵੇਰ ੪੫੫ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਛਪਿਆ ।

ਤੀਜੀ ਵੇਰ ੪੭੫ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਛਪਿਆ ।

ਚੌਥੀ ਵੇਰ ੪੯੬ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਛਪਿਆ ।

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

(ਵਲੋਂ ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ)

ਇਹ ਗਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਵੀ ਰਾਜ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ ਛੰਦਾ ਬੰਦੀ ਵਿਚ ਰਚ ਕੇ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਕਵੀ ਜੀ ਦੇ ਪੁਲੋਕ ਹੋਨ ਪਿਛੋਂ ਅਨਮਤੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰਮਤ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਅਨੇਕਾਂ ਮਿਲਾਵਟਾਂ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪਰਮ ਪੂਜ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਰਯਾਬ ਜ਼ਿਲਾ ਕੋਹਾਟ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦਰਬਾਰ ਸਰਹੱਦੀ ਗੇਟ ਪਟਿਆਲਾ ਨਿਵਾਸ ਰਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛੇ ਨਰਯਾਬ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਲਗਾ ਤਾਰ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਭਾਰੀ ਮੋਹਨਤ ਕਰਕੇ ਦਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਤਿਹਾਸ ਛੰਦਾ-ਬੰਦੀ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖ ਕਰਕੇ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵੇਰ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੪੫੦ ਵਿਚ ੫੦੦ ਛਪਿਆ ਤੇ ਦੂਜੀ ਵੇਰ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੪੫੫ ਵਿਚ ੫੦੦ ਛਪਿਆ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਵੇਰ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੪੭੫ ਵਿਚ ੫੦੦ ਛਪਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾ ਛਪ ਸਕਿਆ ਤੇ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੪੯੬ ਵਿਚ ੧੧੦੦ ਛਪਿਆ। ਇਸ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਪਰੂਫ ਵੇਖਣ ਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯਾ ਲਗਾਣ ਦੀ ਲਾਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸੇਵਾਕਰਨ ਦਾ ਬਲ

ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੇਕਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀਕਿ
ਆਪਸਹਾਈ ਹੋਕੇ ਇਸਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੋ ਸੋ ਦਾਸਪਾਸੋਂ ਇਹ
ਸੇਵਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ
ਪਰਮ ਪੂਜ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਭੀ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ
ਜੋ ਇਕ ਨਾ ਸਮਝ ਨੂੰ ਇਡੀ ਵਡੀ ਦਾਤ ਦੇ ਕਰ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ
ਤ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿਚੋਂ ਹਨ। ਪਿਛੇ ਨਰਯਾਬ ਜ਼ਿਲਾ ਕੋਹਾਟ ਵਿਚ
ਨਿਵਾਸ ਰਖਦੇ ਸਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ ਦਾਸ ਇਕੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਹਿਣ
ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਬੜੇ ਉਦਾਰ ਤੇ ਪਾਠ ਪੂਜਾ
ਕਰਨ ਦੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇਮੀ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪ੍ਰਮ ਪੂਜ
ਬਾਬਾ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਮਕ ਵਿਦਿਆ ਲਈ
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਰਹਿ ਕੇ
ਸੰਪਰਦਾਈ ਟਕਸਾਲ ਗਿ: ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੰਥਿਆ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ
ਪਾਸੋਂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾਵਿ ਅਤੇ
ਵੀਚਾਰ ਸਾਗਰ ਆਦਿਕ ਕਾਫੀ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜ੍ਹੇ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਵਾਪਸ ਨਰਯਾਬ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪਰਮ ਪੂਜ
ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਸਤੂਵਾਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪਾਨ
ਕੀਤਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਤ ਵੇਲੇ ਉਠਣ ਦੀ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਦਾਤ ਸੰਤ ਜੀ
ਪਾਸੋਂ ਲਈ ਜੋ ਹੁਣ ਤਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਵਜੇ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਉਠਦੇ
ਹਨ। ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਜੁੜ
ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਲਾ ਕੋਹਾਟ, ਜ਼ਿਲਾ ਪਿਸ਼ਾਵਰ,
ਜ਼ਿਲਾ ਬਨੂ, ਕਾਬਲ ਕੰਧਾਰ ਗੈਰ ਇਲਾਕਾ ਤੀਰਾਹ ਵਿਚ ਗੁਰ

ਸਿਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੂੰ
 ਅੰਮ੍ਰਤ ਦੀ ਦਾਤ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਵੇਅੰਤ ਸਹਿਜ ਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ
 ਸਜਾਇਆ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਲ ਇਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗੈਰ ਇਲਾਕਾ
 ਤੀਰਾਹ ਵਿਚ ਲੋਕੀ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਲੈਕੇ ਵਿਵਾਹ ਕਰਦੇ
 ਸਨ ਲੇਕਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਕੇ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਸਵੀ ਕਾਰ
 ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ
 ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪੈਸਾ ਨਾ ਲਵੋਗੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਪੰਚਾਇਤ
 ਵਿਚ ਬਕਾਇਦਾ ਪ੍ਰਣ ਲੈਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਸੋ ਬਾਬਾ
 ਜੀ ਨੇ ਪੰਥ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਗੁਰੂ
 ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਭੁਲ ਸਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਕਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਅੰਗਦ ਦਰਬਾਰ ਸਰਹੱਦੀ ਗੇਟ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ
 ਗੁਰਦੁਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਬਿਲਡਿੰਗ ਬਨਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਵੇਲੇ
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਕਥਾ ਹੁੰਦੀ
 ਹੈ ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਸੰਗਤਾਂ ਜੁੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ ਦੁਵਾਰਾ
 ਸੰਗਤਾਂ ਆਪਣਾ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਅਤੁਟ ਲੰਗਰ ਭੀ ਦੋਵੇਂ ਵੇਲੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ
 ਇਹ ਸ਼ੌਂਕ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਦੁਵਾਰੇ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ ਰੁਮਾਲ ਅਤੇ
 ਪੀੜਾ ਸਾਹਿਬ, ਗਲ ਕੀ ਕੇ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੀ ਬਨਾਉਣ ਦਾ
 ਧਿਆਨ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਕੁਛ ਵਿਦਿਆ ਦਾਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ
 ਸਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਮਕ
 ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ
 ਦਿਲੋਂ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਥੋਂ ਤਕ
 ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੁਠਾਰੀ
 ਲਾਇਲਪੁਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਭੀ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਕਠਨ ਪਦ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਚੇ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ (ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ) ਗਿ: ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰੋਲ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਮਾਈ ਭਾਈ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤੁਛ ਬੁਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਕ ਕਰਕੇ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਛਾਪਣ ਤੇ ਪਰੂਫ ਵੇਖਣ ਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯਾ ਲਗਾਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲੇਕਨ ਅਸਗਾਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਅੰਤ ਕੌਣ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਗਲਤੀਆਂ ਤੇ ਕਮੀਆਂ ਦਾਸ ਪਾਸੋਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਲਿਖ ਭੇਜਣ ਤਾਂਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਸੁਖੈਨ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਹਰ ਪੰਨੇ ਤੇ ਕਠਨ ਪਦ ਆਏ ਹਨ ਉਥੇ ਹਰ ਪੰਨੇ ਦੇ ਫੁਟ ਨੌਟ ਵਿਚ ਨੰਬਰ ਦੇਕੇ ਅਰਥ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਗੁਰਦੁਵਾਰੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਕਥਾ ਕਰ ਸਕਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਸੰਗਤਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਵੀਰਾਂ ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਲਈ ਦੋ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਤਿਹਾਸ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ' ਮੰਗਵਾਕੇ ਆਪਣਾ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪੂਰਨ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦਾਸ—ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਵਲੋਂ ਗਿਆਨੀ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਦੋਹਰਾ—ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਬੰਸ ਪੁਰ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਬਲਿਹਾਰ ।
ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਬੜਾ ਕੀਉ ਉਪਕਾਰ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਕਾਵਿਕਾ ਬੀਨ ਬੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।
ਕਿਯੋ ਹਰੀ ਮਰਗੇਸ਼ ਨੇ ਸੰਸੇ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ।
ਜਿਸ ਕਿਸ ਕੋ ਸੰਸਾ ਪ੍ਰਾ ਦੇਹਿ ਗਿਆਨ ਕਰ ਦਾਹ ॥
ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਾ ਮਥਨ ਕਰਿਓ ਸੁਖ ਕੰਦ ।
ਜੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਇਸ ਪੜੇਗਾ ਸਦਾ ਰਹੇ ਉਸ ਨੰਦ ॥
ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ।
ਕਰੀ ਹਰੀ ਮਰਗੇਸ਼ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ॥
ਕਠਨ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਕੇ ਸਬ ਲਾਏ ਪ੍ਰਿਯਾ ।
ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਰਗੇਸ਼ ਹਰਿ ਬੜੀ ਕਰੀ ਇਸ ਦਿਯਾ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੰਥ ਕੀ ਜਿਸ ਪਰ ਗੁਰੁ ਦਿਆਲ ।
ਕਰ ਨੈਨ ਸਭ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਕਮਾਲ ॥

ਸੋਰਠਾ—ਤਰੇਹਣ ਕੁਲ ਅੰਗਦ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਕੁਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।
ਟਲ ਹੰਗੂ ਕੋਹਾਟ ਪੁਰ ਕਰੇ ਨਰਯਾਬ ਨਿਵਾਸ ॥
ਕ ਰਤ ਵਿਰਤ ਨਿਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਮਹਾਨ ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥
ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭੇਸ ਆਸ਼੍ਰਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ।
ਕਵਿ ਅਜਮੇਰ ਮ੍ਰਿਗੇਸ਼, ਸਾਗਰ ਸਗਿਆ ਜਾਨੀਏ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਤਤਕਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ
ਲਿਖਜਤੇ ॥

ਮਹੱਲਾ ੧

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਅੰਕ ਪੰਨਾ
੧. ਅਥ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧
੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਸੰਗ		੫
੩. ਬਾਲ ਲੀਲਾ ਪ੍ਰਸੰਗ		੯
੪. ਉਪਦੇਸ਼ ਅੰ ਪਾਂਧੇ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੩
੫. ਮੁੱਲਾਂ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੯
੬. ਜਨੇਊ ਅੰ ਚਰਨਾਂਮ੍ਰਤ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੩
੭. ਪੰਡਤ ਅੰ ਖੇਤ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੯
੮ ਨਾਗ ਅੰ ਬਿੱਛ ਛਾਯਾ ਪ੍ਰਸੰਗ		੩੩
੯. ਵੈਦ ਪ੍ਰਸੰਗ		੩੭
੧੦. ਸਾਚੇ ਬਨਜ ਪ੍ਰਸੰਗ		੪੧
੧੧. ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਅੰ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਪ੍ਰਸੰਗ		੪੬
੧੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁੜਮਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ		੫੦
੧੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ		੫੬
੧੪. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨੰਦ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ		੬੧

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਅੰਕ ਪੰਨਾ
੧੫. ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣੇ ਪ੍ਰਸੰਗ		੬੬
੧੬. ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ		੭੧
੧੭. ਬਾਬਾ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ		੭੭
੧੮. ਨਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੮੨
੧੯. ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਲੁਟਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੮੭
੨੦. ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨਿਮਾਜ ਪ੍ਰਸੰਗ		੯੪
੨੧. ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੦੧
੨੨. ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੦੬
੨੩. ਮਲਕ ਭਾਰੋ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੧੨
੨੪. ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੧੮
੨੫. ਭੋਮੀਏ ਐ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੨੩
੨੬. ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੩੧
੨੭. ਗੰਗਾ ਐ ਬ੍ਰਿਜ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੩੬
੨੮. ਕਾਂਸੀ, ਪਟਨਾ ਐ ਜਗਨਨਾਥ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੪੨
੨੯. ਕਾਂਮਰੂ ਦੇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੪੮
੩੦. ਕਲਜੁਗ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੫੪
੩੧. ਨਾਹਰੂ ਦੇਸ ਐ ਮਨਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੫੮
੩੨. ਮਨਸੁਖ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੬੩
੩੩. ਸੰਗਲਾ ਦੀਪ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੬੮
੩੪. ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੭੩
੩੫. ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੭੮
੩੬. ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਸੇ ਬਿਦਾ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੮੪
੩੭. ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਐ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੮੯

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਅੰਕ ਪੰਨਾ
੩੮. ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੯੩
੩੯. ਸਿੱਧ ਮੰਡਲੀ ਪ੍ਰਸੰਗ		੧੯੮
੪੦. ਸਿੱਧ ਮੰਡਲੀ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੦੩
੪੧. ਰਿਖੀ ਦੱਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੦੮
੪੨. ਧੁ ਭਗਤ ਸੱਚ ਖੰਡ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੧੨
੪੩. ਸੀਲ ਸੈਨ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੧੭
੪੪. ਨੌ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੨੨
੪੫. ਨੌ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੨੭
੪੬. ਸਪਤ ਦੀਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੩੧
੪੭. ਸਪਤ ਦੀਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੩੫
੪੮. ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਐ ਮੂਲੇ ਕਿਰਾੜ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੪੦
੪੯. ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਐ ਕਾਬਲ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੪੫
੫੦. ਮੱਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੫੨
੫੧. ਮਦੀਨੇ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੬੦
੫੨. ਕਾਰੂ ਹਮੀਦ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੬੪
੫੩. ਬਗਦਾਦ ਚੇਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੬੮
੫੪. ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਲੋਕ, ਮੁਲਤਾਨ, ਐ ਸੱਜਨ ਠੱਗ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੭੪
੫੫. ਦੱਖਨ ਦੇਸ ਐ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੮੦
੫੬. ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੮੬
੫੭. ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਐ ਮਾਲੋ ਮਾਂਗੋ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੯੦
੫੮. ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਮਿਲਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ		੨੯੫
੫੯. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਗ		੩੦੦
੬੦. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਪ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੩੦੬

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ	ਤਤਕਰਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਗੰਥ ਅੰਕ ਪੰਨਾ	ਗਿਣ
੬੧. ਸਿੱਖੀ ਪਰਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੩੧੦	੧
੬੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੩੧੫	
੬੩. ਸ੍ਰੀ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੱਚ ਖੰਡ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ		੩੨੦	
੬੪. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ		੩੨੪	
੬੪ ਜੋੜ			

ਮਹੱਲਾ ੨

੧. ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਖਤ ਪੈ ਬਿਰਾਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੩੦
੨. ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ ਐ ਸਿੱਧਨ ਚਰਚਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੩੫
੩. ਹਮਾਉਂ ਐ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੪੧
੪. ਭਾਈ ਗੁੱਜਰ, ਧਿੰਡਾ ਐ ਧੀਰੋ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੪੬
੫. ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੫੧
੬. ਮਲੂਕੇ ਐ ਮਾਹਣੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੫੬
੭. ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੬੧
੮. ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੬੬
੯. ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੭੧
੧੦. ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਵਰ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੭੬
੧੧. ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੮੧
੧੨. ਤਪੇ ਕੋ ਕਮਲ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੮੬
੧੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖਡੂਰ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੯੧
੧੪. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰਤਾ ਦੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੯੬
੧੫. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਜ ਸੁਤਨ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੦੧

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੧੬. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ

੪੦੦

੧੬ ਜੋੜ

ਮਹੱਲਾ ੩

੧. ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਐ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਂਦਵਾਲ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੦੬
੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਖਤ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੧੧
੩. ਬਾਬਾ ਸਾਵਣ ਮੱਲ ਐ ੨੨ ਮੰਜੀਆਂ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੧੬
੪. ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਐ ਮਹੇਸ਼ੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੨੦
੫. ਭਾਈ ਜਵੰਦੇ ਆਦਿ ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੨੪
੬. ਸ੍ਰੀ ਚਤ੍ਰਬ ਐ ਪੰਚਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਵਤਾਰ	੪੨੯
੭. ਤੇਈਏ ਤਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੩੩
੮. ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਮੇਲਾ ਲਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੩੭
੯. ਤੀਰਥਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੪੧
੧੦. ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਲੀ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੪੫
੧੧. ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਸੇਵਾ ਐ ਮਾਈ ਦਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੪੯
੧੨. ਕੜ ਟੂਟਨ ਐ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੫੩
੧੩. ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਲੀ ਪੂਰਨ ਐ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੫੭
੧੪. ਮੱਥੇ ਮੁਰਾਰੀ ਅਨੰਦ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੬੧
੧੫. ਭਾਈ ਖੇਡੇ ਐ ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੬੬
੧੬. ਪੁਨਰ ਵਿਵਾਹ ਐ ਫਿਰੀਏ ਕਟਾਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੭੧
੧੭. ਬੇਨੀ ਪੰਡਤ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੭੫

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੧੮. ਅਕਬਰ ਸ਼ਾਹ ਐ ਲੰਗਾਹੇ ਚੂਹੇ ਮੱਲ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੮੦
੧੯. ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੀ ਜੀ ਸੇਵਾ ਐ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਵਿਵਾਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੮੪
੨੦. ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੮੯
੨੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੯੩
੨੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੯੭
੨੨ ਜੋੜ	

ਮਹੱਲਾ ੪

੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰ ਤਖਤ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੦੩
੨. ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਐ ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੦੭
੩. ਕਰਮ ਫਲ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੧੧
੪. ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੧੫
੫. ਭਾਈ ਆਦਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੧੯
੬. ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਲਾਹੌਰ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੨੨
੭. ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਪਾਤੀ ਪਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੨੯
੮. ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸੁਧਾਸਰ ਆਰਾਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੩੦
੯. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰਤਾ ਦੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੩੫
੧੦. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੩੮
੧੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੪੨

੧੧ ਜੋੜ

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਪ੍ਰਥਮ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਯਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੁਰਖ ਅਕਾਰ ^੧ਦਯਾਰ ॥
ਜਾਹਿ ਜਪੇ ਬਿਘਨਨ ^੨ਉਦਧਿ ਹੋਤ ^੩ਸਹਿਲ ਹੀ ਪਾਰ ॥ ੧ ॥ ਗੀਆ
ਮਾਲਤੀ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ^੪ਪਦ ^੫ਜਲਜ ਕੇ ਪ੍ਰਨਾਮ
ਹੋਂ ॥ ਅੰਗਦ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈਂ ਪਦਹਿ ਬੰਦਤ ਤਾਮ ਹੋਂ ॥
ਅਮਰ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਕਰ ਹੈਂ ਨਾਮ ਲੈ ਤਰ ਜਾਮ ਹੋਂ ॥ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਜੋ ਦਾਸ ਰੱਖਯਕ ਚਰਣ ਤਾਂਕੀ ^੬ਸਾਮ ਹੋਂ ॥ ੨ ॥ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ
ਜੀ ^੭ਅਰਜ ^੮ਭਿਤ ਕੀ ਰਸਨ ਬਾਸਾ ਕੀਜੀਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
ਹਰੇ ਬਿਘਨਨ ਗ੍ਰੰਥ ਪੂਰ ਕਰੀਜੀਏ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇ ਗੁਰ ਹਰ ਮਤੀ ਦੁਰ
ਕੇ ਸੁਭ ^੯ਮਨੀਖਾ ਦੀਜੀਏ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਹੈ ਜਨ ਕੀ
ਜਸਹਿ ^{੧੦}ਰਾਵਰ ਕੀਜੀਏ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਹਾਦਰ ਤੇਗ ਕੇ ਸਮ
ਤੇਗ ਕੇ ਬਾਨੀ ਕਰੈ ॥ ਦਸਮੇਸ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਸੀਸ ਮਮ
ਪਰ ਕਰ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰ ਦਸੋਂ ਕੇਰ ਸਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ

੧. ਦਯਾਲ। ੨. ਸਮੁੰਦਰ। ੩. ਸੁਖੈਨ। ੪. ਚਰਨ। ੫. ਕਮਲ। ੬. ਸਰਨ।
੭. ਬੇਨਤੀ। ੮. ਦਾਸ। ੯. ਬੁਧੀ। ੧੦. ਆਪ।

ਵਰੋ ॥ ਅਭਿਬੰਧ ਹੋ ਸੰਤ ਰੇਣ ਕੀ ਬਰ ਦੇਹੁ ਗੁਨ ਕੋ ਹੋਂ ॥ ੨ ॥ ਰਰੋਂ
 ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਜੋ ਦਯਾਲੁ ਹਰਿ ਬੰਦੋਂ ਬਾਰੰਬਾਰ ॥
 ਬਰਨ ਸੁਧਾ ਕੇ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਹਾਰ ॥ ੫ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਹੈਂ ਜੋਇ ਸਭ ਗੁਰ ਅੰਸ ਸਥਾਨ ਗੁਰ ॥ ਤਿਨ
 ਕੋ ਬੰਦਨ ਹੋਇ ਕਵੀ ਗੁਣੀ ਐ ਪੰਥ ਬਰ ॥ ੬ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥
 ਕਵਿ ਗੁਰ ਦੁਭਯੋ ਬੰਸ ਮਹਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਗੁਰ ਗਾਥਾ
 ਪਰਕਾਸ਼ ਹਿਤ ਹੀਯੋ ਦਾਸ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ੭ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਬੰਸ ਮਹੁ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਦਸ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸ੍ਰਵਨ ਮਹਿ
 ਚਿਤਹਿ ਜਾਹਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਭਾਈ ਲਘੁ ਦਾਸ ਕੋ ਇਕ
 ਬਿਰ ਮਮ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਗੁਰ ਇਤਹਾਸ ਮਹੁ ਹਲ ਚਲ
 ਭਈ ਮਹਾਇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਪ੍ਰਿਥਮਹੁ ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਚਯੋ ਗੁਰ
 ਇਤਹਾਸ ॥ ਤਸ ਵਿਧ ਸੰਤਤ ਤਿਨਹੁ ਤਮ ਕਰੀਯੋ ਸੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਹ ਪਠਥੇ ਐ ਸ੍ਰਵਨ ਤੇ ਹੈ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇ
 ਬਚ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਸੁਨ ਭਾ ਹਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਯੋ ਜਨਮ ਹੈ ਪੰਨ
 ਤੁਹਿ ਐਸੁ ਭਈ ਮਨ ਚਾਹਿ ਪ੍ਰਥਮ ਭੀ ਗੁਨ ਸਿਖ ਸੰਤਹਨ ਭਨਯੋ
 ਮੋਹਿ ਅਸੁ ਭਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਅਬ ਪੇਰਹਿ ਜਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਸ ਵਿਧ
 ਕਰੋਂ ਉਚਾਰ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰ ਰਚਹੋਂ ਸਾਰੁ ਨਿਕਾਰੁ
 ॥ ੧੩ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਸੁਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀ ਭਾਖਯੋ ਪੁਨ ਇਹ ਭਾਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਰਕਾਸ਼ ਕਾ ਕਹੋ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਭਨਯੋ
 ਦਾਸ ਤਬ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਸੁਨਹੁ ਅਰਥ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਜਾਨਹੁ
 ਗ੍ਰੰਥ ਇਹੁ ਮਹਿਲੇ ਦਸ ਇਸ ਬਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਥਾ ਮਹੱਲੇ ਏਕ
 ਮਹੁ ਹੋਵਹਿ ਮਹਿਲ ਅਨੇਕ ॥ ਤਥਾ ਏਕ ਗੁਰ ਗਾਥ ਮਹਿ ਮੰਦਰ
 ਲਖਹੁ ਬਬੇਕ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ ਭਾਖਯੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀ ਅਰਥ ਨੀਕ

ਮਨ ਪਾਹਿ ॥ ਤੋ ਇਕ ਸ਼ੰਕਾ ਐਰ ਅਨਬੰਧ ਗੰਥ ਬਤਾਹਿ ॥ ੧੭ ॥
 ਬਿਨ ਜਾਨੇ ^੧ਅਨਬੰਧ ਕੇ ਸੁਘਰ ਪ੍ਰਬਿਰਹਿ ਨਾਇ । ਸੁਨਤ ਦਾਸ ਤਬ
 ਐਸ ਬਿਧ ਅਨਬੰਧ ਵੇਦ ਅਲਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਉਪਦੇਸ਼ੀ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਕੇ ਲਖੇ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤੀ ਸੋਇ ॥ ਬਿਸੈ ਸੁ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਰਹੈ ਪਰਯੋਜਨ
 ਮਲ ਖੋਇ ॥ ੧੯ ॥ ^੨ਪ੍ਰਤਪਾਦਕ ^੩ਪ੍ਰਤਪਾਂਦਯਤਾ ਗੰਥ ਗੁਰਨ
 ਸਨਬੰਧ ॥ ^੪ਪ੍ਰਾਪ ^੫ਪ੍ਰਾਪਕਤਾ ਕਹਿਤ ਹੈ ^੬ਫਲ ^੭ਅਧ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ^੮ਫੰਧ
 ॥ ੨੦ ॥ ਅਨਬੰਧ ਸੁਨ ਪੁਨ ਕਹਿਤ ਭਾ ਅਬ ਸੁਭ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥
 ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਅਵਤਾਰ ਭੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਤ
 ਦਾਸ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਧਰ ਮਨ ਅਤ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਪ੍ਰਿਯ
 ਇਤਹਾਸ ਅਬ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਤਿ ਦਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸ੍ਰੀ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਬਰਨ ਸਕੈ ਨਹੀਂ ਕੋਇ ॥ ^੯ਅਨਰ ਵਚਨੀ ਮਾਯਾ
 ਜਿਸੈ ਆਸ਼੍ਰਤ ਹੂ ਕੇ ਸੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇੱਕ ਕਵਾਉ ਤੇ
 ਕੀਆ ਪਸਾਉ ॥ ਹੋਤ ਭਏ ਲਾਖੋਂ ਦਰਿਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤ ਕਾ ਕਛ
 ਪਰੈ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਸਿਸਟ ਭਈ ਤਬ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਖਾਣੀ
 ਚਾਰ ਅੰਤ ਨਹਿ ਆਵਹਿ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਿਹ ਵੇਦ ਬਤਾਵਹਿ ॥
 ਓੜਕ ਭਾਲ ਥਕੇ ਨਹਿ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਅਸ ਖੇਲ ਰਚਾਯੋ
 ॥ ੨੫ ॥ ਜੁਗ ਚਤ੍ਰਨ ਕੀ ^{੧੦}ਠਟ ਮਰਯਾਦਾ ॥ ਕਲੁ ਦ੍ਰਾਪੁਰ ਤੇਤਾ
 ਸਤੁ ਆਦਾ ॥ ਸਤਿਜੁਗ ਮਾਹਿ ਧਰਮ ਪਗ ਚਾਰੇ ॥ ਸਤ ਕੇ ਰਬ ਪਰ
 ਸਭ ਅਸਵਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਧਰਮ ਹੁਤੋ ਤਹਿ ਕੋ ਰਬਵਾਹੀ ॥ ਸੱਤਿ
 ਬੋਲਬੇ ਤੇ ਗਤ ਪਾਈ । ਤੇਤੈ ਜੁਗ ਮੈਂ ਗੁਣ ਪਗ ਧਰਮਾਂ ॥ ਜਤ ਰਬ
^{੧੧}ਚਢੈ ਯੱਗ ਕੋ ਕਰਮਾਂ ॥ ੨੭ ॥ ਜੋਰ ਹੁਤੋ ਤਹਿ ਕੋ ਰਬਵਾਹੀ ॥ ਜੱਤ
 ਯੱਗ ਮੈਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਈ । ਦ੍ਰਾਪੁਰ ਧਰਮ ਜੁਗਲ ਪਗ ਧਾਰਾ ॥ ੨੮

੧. ਇਕ-ਰਸ ਜੋ ਜਗਿਆਸੂ ਨੂੰ ਗੰਥ ਵਿਚ ਜੋੜੇ । ੨. ਗੁਰੂ । ੩. ਕਥਨ ਕਰਨ ਯੋਗ
 ਬ੍ਰਹਮ । ੪. ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਯੋਗ । ੫. ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਜਗਿਆਸੂ । ੬. ਗਿਆਨ ।
 ੭. ਅਧਿਕਾਰ । ੮. ਸੰਬਾਦ । ੯. ਕਥਨ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ । ੧੦. ਇਸਥਿਤ । ੧੧. ਚੜ੍ਹ ਕੇ ।

ਕਾ ਰੱਬ ਸੱਤ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕਲ ਮੈਂ ਧਰਮ ਏਕ ਪਰ
 ਖਰਜੈ ॥ ਰਬ ਕੂਰੋ ਅਗਨੀ ਰਬ ਵਰਜੈ ॥ ਏਕ ਚਰਨ ਪਰ ਧਰਮ
 ਰਹਿਓ ਜਬ ॥ ਪਾਪ ਕਰਮ ਮੈਂ ਸਿਸਟ ਲਗੀ ਸਭ ॥ ੨੯ ॥ ਸੱਚ
 ਉਡਿਓ ਧਰ ਪੰਖ ਅਕਾਸ ॥ ਕੂਰ ਜਗਤ ਮੈਂ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ ਭਯੋ
 ਅੰਧੇਰਾ ਪਾਪ ਜਹਾਨੇ ॥ ਭੂਪ ਮਲੇਛ ਅਧਰਮਿ ਮਹਾਨੇ ॥ ੩੦ ॥
 ਨਿਜ ਸੁਖ ^੨ਭੁੰਚਨ ਮਹੁ ^੩ਬਰਮਾਏ ॥ ^੪ਵਿਟਲ ਪੰਥ ਬਹੁ ਜਗ ਪਰ
 ਛਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਣ ਤੇ ਬੇ ਮੁਖ ਥਾਏ ॥ ਧਰਮੀ ਪੁਰਸ਼ਨ ਕੋ ਦੁਖ
 ਦਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਚਲ ਹੈਂ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ਅਨਹਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਭੇ ਬਹੁ
 ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ਸੁਰ ਅਵਤਾਰ ਮਨਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ^੫ਪ੍ਰੰਚ ਨ ਦੀਨਸ
 ਕਿਸੂ ਸਹਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਥਰ ਹਰ ਬੇੜਾ ਧਰਮ ਡੁਲਾਯੋ ॥ ਧਰਨੀ
 ਧੀਰਜ ਤਬੈ ਛੁਡਾਯੋ ॥ ਪਾਪ ਭਾਰ ਤੇ ਅਤ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥ ਧੇਨ ਰੂਪ
 ਧਰ ਕੈ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਬਿਸ਼ਨ ਰੁਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੈ ਆਈ ॥ ਨਿਜ
 ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸ਼ਨੂੰ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥
 ਸੁਰ ਸਭ ਢਿਗ ਬੁਲਾਇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਮਦ੍ਰ ਦੇਸ ਜਹਿ ਨਾਮ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਭ ਧਰਨੀ ਕੋ ਮੱਧਜ ਸਥਾਨਾ ॥ ਤਹਾਂ ਆਇ ਸੁਭ ਥਲ
 ਕੋ ਹੇਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਅੰਭ ਤਹਿ ਕਛੁਕ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਚਾਰ
 ਓਰ ਸਭ ਥਿਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੂ ਸਿਮਰਣ ਕਰੇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਰੱਖਯਾ
 ਕਰੇ ਹਮਾਰੀ ॥ ^੬ਨਤ ਧਰਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਜੁਗ
 ਜੁਗ ਜਬਹਿ ਅਧਰਮੀ ਬਾਧੈਂ ॥ ਪਠ ਅਵਤਾਰ ਤਿਨਹੁ ਕੇ ਸਾਧੈਂ ॥
 ਅਬ ਤੈ ਧਰਮ ਏਕ ਪਗ ਧਰ ਹੈ ॥ ਰਾਵ ਰਾਇ ਬਿਨ ਕਾਜ ਨ ਸਰ
 ਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਨ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਬਰ ਦੇਨ
 ਬਿਸਾਲ ॥ ^੭ਪਿਖ ਸਭ ਸੁਰ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪਗ
 ਬੰਦੇ ਆਇ ॥ ੩੮ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸਤਤੀ ਕੀਨ ॥ ਤਿਸੀ ^੮ਅੰਭ

ਮਹਿ ਪਗ ਧੁਇ ਲੀਨ ॥ 'ਤਾਲ ਅਕਾਲ ਚਰਨਾਮਿਤ ਭਯੋ ॥ ਸਭਹਨ
 ਚਰਨਾਮਿਤ ਤਬ ਲਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਬ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਹੋਵਹੁ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਭਗਤ ਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇਂ ॥
 ਪਾਪ ਕਰਮ ਤੇ ਨਰਨ ਹਟਾਵੇਂ ॥ ੪੦ ॥ ਦਸ ਸਰੂਪ ਧਾਰੇਂ ਜਗ
 ਮਾਹਿ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਾਰਗ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਹਿ ॥ ਚਤੁਰ ਰੂਪ ਧਰੇਂ ਜਬ
 ਆਇ ॥ ਤਬ ਯੇਹ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਸਭ ਜਾਵੇ
 ਨਿਜ ਨਿਜ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਬਿਧ ਅਸ ਕਹਿ ਭੇ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨਾ ॥ ਹਰਖ
 ਦੇਵ ਗੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਥਾਨਾ ॥ ਜਾਨਯੋਂ ਅਬ ਪ੍ਰਗਟਹਿ ਸੁਖ ਦਾਨਾ
 ॥ ੪੨ ॥ ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਢਿਗ ਦੇਵਨ ਕਰੀ
 ਪੁਕਾਰ ॥ ਕੈਨ ਦਿਵਸ ਪਰਸੰਨ ਭੇ ਬਰ ਦੀਨਸ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੪੩ ॥
 ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਦਾਤਾਰ ਜਬ ਦੀਨਸ ਬਰ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥ ਦਿਵਸ
 'ਬਸੋਹਾ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੪੪ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਮਹਿ ਨਾਹਿ ਗੁਰ ਕਾਰਨ ਇਹੁ ਲਖ ਲੇਹ ॥ ਕੇਵਲ ਪਰਉਪਕਾਰ
 ਹਿਤ ਧਾਰਤ ਹੈਂ ਗੁਰ ਦੇਹ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਮੰਗਲਾ
 ਚਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਹਰਨ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ 'ਸਰੋਸ
 ਮਨਾਉਂ ॥ ਜਾਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਹਿਲ ਹੀ ਗੁਰ ਯਸ ਸਿੰਧ ਤਰਾਉਂ ॥
 ੧ ॥ ਅਹੋ ਬੰਸ ਕੇ 'ਭੂਖਨ ਬੇਦੀ ਸੁਭ ਮਤ ਵਾਨ ॥ ਸੁਨੋ ਕਥਾ
 ਅਬ ਜਨਮ ਕੀ ਐ ਜਸ ਬੰਸ ਮਹਾਨ ॥ ੨ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਕਰ
 ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਅੰਤ ਨ ਕੋਊ ਲੈ ਸਕਿਓ ਜਾਨੈ ਸਿਰਜਨ
 ਹਾਰ ॥ ੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ ਖਹਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਸਟ ਬਨਾਈ ॥
 ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਰਚੇ ਸਮੁਦਾਈ ॥ ਤਾ ਮੈ ਨਰਪਤ ਏਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ਕਾਲ

੧. ਸਰੋਵਰ । ੨. ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਮੀਟਣਾ, ਤੇ ਖੋਲਣਾ ਨੂੰ ਬਸੋਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ੩. ਕਮਲ । ੪. ਗਹਿਣਾ ।

ਸੈਨ ਤਹਿ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਸੂਰਜ ਭਯੋ ਬੰਸ ਤਿਸ ਮਾਹੀ ॥
 ੧ਮਾਰ ਤੰਡ ਸੋ ਬੰਸ ਕਹਾਹੀ ॥ ਨਰਪਤ ਰੱਘ ਤਾਹਿ ਮਹਿ ਭਯੋ ॥ ਰੱਘ
 ਬੰਸ ਇਸ ਹੀ ਕੋ ਕਯੋ ॥ ੫ ॥ ਦਸਰਥ ਰਾਇ ਏਕ ਤਬ ਭਯੋ ॥
 ਵੇਦ ਆਤਮਜ ਤਿਨ ਤੇ ਥਯੋ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਤੇਤਾ ਐਤਾਰ ॥ ਲਖਨ
 ਸੁ ਭਰਤ ਸੱਤ੍ਰਘਨ ਚਾਰ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸੁਤ ਭਏ ਦੋਊ ॥
 ਲਵੀ ਕੁਸ਼ੁ ਪਰਗਟ ਜਗ ਹੋਊ ॥ ਕੁਸ਼ੁ ਬੰਸ ਬੇਦੀ ਕੋ ਜਨੀਯੋ ॥ ਤੇਹਣ
 ਬੰਸ ਲਖਨ ਕੋ ਮਨੀਯੋ ॥ ੭ ॥ ਭਰਥ ਬੰਸ ਭੱਲੇ ਜਗ ਹੋਹੇ ॥ ਸੇਵ
 ਬੰਸ ਲਵ ਹੀ ਕੋ ਸੋਹੇ ॥ ਵੇਦ ਬੰਦ ਕੇ ਨਿਪ ਦਿਸ ਚਾਰੂ ॥ ਭੋਗੈ ਰਾਜ
 ਸੁ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੂ ॥ ੮ ॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਐਸੇ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਰਾਜ ਬੰਸ
 ਤੇ ਸਭ ਮਿਟ ਗਯੋ ॥ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਸਭਨ ਸਿਰਮੌਰ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਭ
 ਤਲਵੰਡੀ ਠੌਰ ॥ ੯ ॥ ਛੱਤ੍ਰ ਪਤੀ ਤਹਿ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰੂ ॥ ਤਾਂਹਿ
 ਮੰਤਰੀ ਬਾਬਾ ਕਾਰੂ ॥ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਵਿਖੈ ਪੁਨ ਧਾਮ ॥ ਮਹਿਲ ਤਿਨੋ
 ਕੇ ਤਿਪਤਾ ਨਾਮ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਤਾ ਤਿਪਤਾ ਬਾਬਾ ਕਾਲੂ ॥ ੧ਪੂਰਬ
 ਜਨਮ ਤਪ ਕੀਨ ਬਿਸਾਲੂ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਤਪ ਜਗਦੀਸਹਿ ਭਾਯੋ ॥
 ਜਨਮ ਸਮੈਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਕਮ ਭਯੋ ੧ਪਵਨ
 ਕੋ ਤਬਹੀ ॥ ਮਾਤਾ ਜਠਰ ਪ੍ਰਵੇਸਹੁ ਅਬ ਹੀ ॥ ਪਵਨ ਸੁ ਉਦਰਹਿ
 ਕੀਨ ਨਿਵਾਸੂ ॥ ਬੰਸ ਬੇਦੀਅਨ ਬਢਿਓ ੧ਹੁਲਾਸੂ ॥ ੧੨ ॥ ਸਭ
 ਜਗ ਮਹਿ ਭਾ ਅੰਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਧਰਮ ਕਰਮ ਨਰ ਲਗੇ ਸੁਢਾਲਾ ॥
 ਸੀਤ ਸੁਗੰਧਤ ੧ਮੰਦ ੧ਸਮੀਰਾ ॥ ਚਲੈ ਜੁ ਹਰਹੀ ਸਬ ਬਿਧ ਪੀਰਾ ॥
 ੧੩ ॥ ੧ਬਾਦਰ ਆਵੈਂ ਭਰ ਭਰ ੧ਬਾਰੀ ॥ ਬਰਖਹਿ ਨਰ ਇੱਛ
 ਅਨੁਸਾਰੀ ॥ ਫੂਲਹਿ ਫਲਹਿ ਬਿੱਖ ਸਮਦਾਈ ॥ ਜਨ ਅਨੰਦਤ
 ਬਾਹਰ ਆਈ ॥ ੧੪ ॥ ੧ਛਿਤ ਸੋਹਤ ਧਰ ਨਵ ਸਬ ਜਾਈ ॥ ਜਹਿ

੧. ਸੂਰਜ ਬੰਸ। ੨. ਘਰ। ੩. ਪਿਛਲੇ। ੪. ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ। ੫. ਉਤਸ਼ਾਹ
 ੬. ਮਠੀ ਮਠੀ। ੭. ਹਵਾ। ੮. ਬੱਦਲ। ੯. ਜਲ ਨਾਲ। ੧੦. ਖੇਤੀ।

ਉਰ ਸਭ ਤੇ ਅਧਕ ਬਧਾਈ ॥ ਅਸ ਜਬ ਬੀਤ ਗਏ ਕਛ ਮਾਸਾ ॥
 ਸਰਦ ਸੁੰਦਰੀ ਇੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਮਲ ਅਕਾਸ ਸੋਹੇ ^੨ਗਨ
 ਤਾਰਾ ॥ ਜਿਮ ਜਗਾਸੀ ਉਰ ਆਚਾਰਾ ॥ ^੩ਨਿਰਸ ^੪ਮੇਘ ਹੋ ਰੇ ਨਿਜ
 ਦੇਸੂ ॥ ਜਿਮ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸੂ ॥ ੧੬ ॥ ^੫ਉਰਜ ਮਾਸ
 ਕੀ ਪੂਰਨਮਾ ^੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਸੀ ਜੈਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਸੰਮਤ ਨੈ ਖਟ
 ਸਹਿਸ ਛਬੀਸਾ ॥ ਭੇ ਐਤਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਭਯੋ
 ਅਚਾਨਕ ਸਭਨ ਉਛਾਹਾ ॥ ਬਿਨ ਕਾਰਨ ਮਨ ਲਖ ਨ ਸਕਾਹਾ ॥
 ਧਰਾ ਅਕਾਸ ਬਿਖੈ ਜੇ ਬਾਸੀ ॥ ਮੰਗਲ ਕਰਹਿ ਸਿਮਰ ਅਬਨਾਸੀ ॥
 ੧੮ ॥ ਲੇ ਨਿਜ ਹਾਥਨ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਮੁਖ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ
 ॥ ਅਮਰਨ ਮਿਲ ਕਰ ^੬ਮਲਜ ਘਸਾਈ ॥ ^੭ਕੁੰਕਮ ਪੁਨ ^੮ਸਨਸਾਰ
 ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਕਾਲੂ ਕੇ ਮੰਦਰ ਪਰ ਚਰਚਹਿ ॥ ਕਲਪ ਬਿਛ
^੯ਕੁਸਮਾਂ ਜਲ ^{੧੦}ਅਰਰਹਿ ॥ ਬਡ ਪਰਕਾਸ ਅਚਾਨਕ ਥਾਯੋ ॥ ਧਾਏ
 ਦੇਖ ਸੁ ਨੈਨ ਮੀਚਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਤਾ ਉਦਰ ਪੈਨ ਨਿਕਸਾਈ ॥
 ਜਾਨਿਓ ਮੈ ^{੧੧}ਪਰਸੂਤਾ ਥਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜਬ ਖੋਲ੍ਹੇ ਨੈਨ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਦੇਖ ਮਨ ਚੈਨ ॥ ੨੧ ॥ ਦਿਪਤ ਤੇਜ ਜਹਿ ਕ੍ਰਾਂਤਿ
 ਅਨੂਪਾ ॥ ਬਿਸਮਹਿ ਧਾਇ ਦੇਖ ^{੧੨}ਸਿਸ ਰੂਪਾ ॥ ਅਨਤ ਬਾਲ
 ਜਨਮਤ ਸਭ ਰੋਤੇ ॥ ਬਿਗਸਤ ਇਹੁ ਜਿਵ ਆਨੰਦ ਹੋਤੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਅਲਪ ਬੁੱਧ ਕਿਉ ਧਾਇ ਲਖਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਇਸ ਪੀਰਾ
 ਨਾਹੀ ॥ ਦਾਸੀ ਦੌਰ ਦਈ ਸੁਧ ਕਾਲੂ ॥ ਲੇਹੁ ਬਧਾਈ ਅਨੰਦ
 ਬਿਸਾਲੂ ॥ ੨੩ ॥ ਕ੍ਰਾਂਤ ਮਾਨ ਭਾ ਤਾਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਮੰਗਲ
 ਕਰਹੁ ਸੁ ਬਿਬਧ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਸੁਤ ਉਪਜਨ ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ ਬੈਨਾ ॥
 ਮਨਹੁ ਜਗਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਉਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ

੧. ਮਹੀਨੇ । ੨. ਸਮੂਹ । ੩. ਇਕ ਰਸ । ੪. ਬਦਲੇ । ੫. ਕਤਕ ਮਹੀਨਾ ਪੂਰਨਮਾਸੀ
 ੬. ਕੇਸਰ । ੭. ਮੁਸਕ ਕਪੂਰ । ੮. ਚੰਦਨ । ੯. ਫੁਲ । ੧੦. ਛਿਣਕਦੇ ਹਨ । ੧੧.
 ਜਨਮਿਆ । ੧੨. ਬਚਾ ।

ਕਰ ਧਿਆਨਾ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਹਿ ਬੰਧ ਜੁਗ ਪਾਨਾ ॥ ਭਈ ਭੋਰ
 ਨਿਜ ਦਾਸ ਬੁਲਾਯਾ ॥ ਦਿਜਬਰ ਸਦਨ ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਧਾਯਾ ॥ ੨੫ ॥
 ੧੯ਵਗ ਸੋ ਹਰਿ ਦਿਆਲ ੨੦ਬੀਨਾ ॥ ਆਨਹੁ ਭਾਂਹਿ ੧ਬਿਲੰਬ
 ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਦਾਸ ਦਿਜ ਸਦਨ ਸੁ ਜਾਈ ॥ ੧੯ਵ ਜੂ ਕਾਲੂ
 ਤੁਝਹਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਆਯੋ ਦਿਜ ਸੁਭ ਸਗਨ ਲਖਾਇਓ ॥
 ਕਾਲੂ ਕੋ ੧੯ਸੁਸਤੈਨ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਦੇਖ ਮੰਗਲਾ ਚਾਰ ਸੁਹਾਏ ॥
 ਪੰਡਤ ਮਨ ਮੈਂ ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਿਜਬਰ ਕੋ
 ਲੇ ੧ਅਜਰ ਮਹਿ ਸਾਦਰ ਆਸਨ ੧ਡਾਸ ॥ ਬੈਸਾਯੋ ਬਹੁਭਾਉ ਕਰ
 ਆਪ ਬੈਸ ਤਿਸ ਪਾਸ ॥ ੨੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ ਕਾਲੂ ਸੁਣ ੧ਸੋਣ
 ੧੦ਦਿਸਿੰਦੂ ॥ ਦਯੋ ਸਦਨ ਮਮ ਤਾਤ ਗੋਬਿੰਦੂ ॥ ਮੁਝ ਪਰ ਨਿਜ
 ੧੧ਅਨਕੰਧਾ ਧਾਰਹੁ ॥ ਸੋਧ ਮਹੂਰਤ ਲਗਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥ ੨੯ ॥
 ਭੇਦ ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਸਭ ਲਖ ਲੀਜੈ ॥ ੧੨ਭਵ ਪਤੀ ਇਸ ਕੀ ਲਿਖ
 ਦੀਜੈ ॥ ਬਾਲਕ ਸ਼ਬਦ ਲੇਯ ਜੋ ਜਨਮਾ ॥ ਸੋਊ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵੇ
 ਸਵਨਮਾਂ ॥ ੩੦ ॥ ਭਯੋ ਕਾਲ ਕਿਸ ਜਨਮ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਝੂਝਹੁ
 ਧਾਇ ਹਜੂਰ ਬੁਲਾਵੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਦੌਲਤ ਦਾਈ ॥ ਸੋ ਕਾਲੂ
 ਤਤਕਾਲ ਬੁਲਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਕਵਨ ਸ਼ਬਦ ਲੇ ਆਯੋ ਬਾਲਕ ॥
 ੧੩ਧਾਇ ਬਭਾਵਹੁ ਸੋ ਤਪ ਕਾਲਕ ॥ ਬੋਲੀ ਬਚਨ ਦੌਲਤਾਂ ਦਾਈ
 ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਿਤਾਂਤ ਜੁ ਅਹਿ ਦਿਜਰਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਬਹੁ ੧੪ਸਿਸ
 ਜਨਮੇ ਮਮ ਕਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਯਹ ਅਚਰਜ ਕਬ ਦੇਖਯੋ ਨਾਗੀਂ ॥
 ੧੫ਦੀਰਘ ਨਰ ਸਿਉਂ ਬਿਗਸ ਮਿਲੈ ਹੈਂ ॥ ਤਿਉਂ ਇਨ ੧੬ਚੀਨੇ
 ਸ਼ਗਨ ਭਲੇ ਹੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਏਕ ਉਂਗਰੀ ਉਚ ਦਿਖਾਈ ॥ ਆਸ਼ਜ
 ਨਹਿ ਲਖਯੋ ਦਿਰਾਈ ॥ ਆਨ ਨਚਨ ਜਿਮ ਨਚ ਇਹ ਨਾਹੀ ॥

੧. ਪੰਡਤ। ੨. ਚਤਰ। ੩. ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੪. ਪੰਡਤ। ੫. ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ।
 ੬. ਵੇਹੜੇ। ੭. ਵਛਾਇਆ। ੮. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ। ੯. ਕੰਨ। ੧੦. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੰਡਤ।
 ੧੧. ਕਿਰਪਾ। ੧੨. ਜਨਮ ਪਤੀ। ੧੩. ਦੌੜ ਕਰਕੇ। ੧੪. ਬਚੇ। ੧੫. ਵਡੇ। ੧੬. ਜਾਣਨਾ।

ਹਸ ਹਸ ਕੇ ਮਨ ^੧ਮੋਦ ਬਢਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਦਿਜ-
ਬਰ ਸਭ ਬਚਨ ਕੋ ਜੋਤਸ਼ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸੁਭ ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਸੁਭ ਕਾਲ
ਮੈਂ ਸੁਭ ਬਿਤ ਪੁਨ ਸੁਭ ਵਾਰ ॥ ੩੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭਲੇ ਲਗਨ
ਮੈਂ ਬਾਲਕ ਜਨਮਾ ॥ ਬਿਦੁਖ ਬਿਚਾਰ ਕੀਨ ਤਬ ਮਨਮਾ ॥
ਲਗਨ ਸੁ ਸਿੰਘ ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਸਤਾਈ ॥ ਆਧੀ ਰਾਤ ਘਟੀ ਜੁਗ ਥਾਈ
॥ ੩੬ ॥ ਬੁੱਧਵਾਰ ਦੇਨੇ ਬੁਧ ਆਯੋ ॥ ਇਸ ਸਮ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਜਗ
ਥਾਯੋ ॥ ਨਹਿ ਸਮ ਇਸ ਅਵਤਾਰੁ ਕੋਊ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਕਾਲੂ ਕੇ
ਹੋਊ ॥ ੩੭ ॥ ਕਹਿ ਦਿਜ ਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਭਵ ਲੀਨੋ ॥ ਜਗਤ ਉਧਾ-
ਰਨ ਲੱਛਨ ਚੀਨੋ ॥ ਆਤ ਪਤ੍ਰ ਇਸ ਸੀਸ ਝੁਲਾਰੇ ॥ ਪੁਰਬੀ
ਨਿਸਾ ਜਨਮ ਭਯੋ ਬਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਏਕ ਦਿਖਾਹੀ ਏਕ ਜਪਾਹੀ ॥
ਕਰਹਿ ^੨ਦਿਗਵਿਜੈ ਸੰਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਉਰ ਲਾਲਸ
ਕੀਨੀ ॥ ਦੇਹ ਸਫਲ ਅਪਨੀ ਦਿਜ ਚੀਨੀ ॥ ੩੯ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤੀਯੋ ਮੰਦਰਹ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਾਲੂ ਸੋਂ ਪੁਨ ਦਿਜ ਕਹੀ ਬਾਲਕ ਮੋਹਿ
ਦਿਖਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦਾਈ ਦੌਲਤਾਂ ਲੀਨੀ ਤਬਹਿ ਬੁਲਾਇ ॥੧॥
ਚੌਪਈ ॥ ਬਾਲਕ ਆਨਹੁ ^੩ਬਿਪ੍ਰ ਸੁ ਪਾਸਾ ॥ ਦਾਈ ਗਈ ਸੁਨ
^੪ਮੱਧ ^੫ਅਵਾਸਾ ॥ ^੬ਜਾਚਿਓ ਬਾਲਕ ^੭ਜਨਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥ ਜਿਉਂ
^੮ਕਿਰਪਨ ਧਨ ਪ੍ਰੀਤ ਰਖੇਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੈ ਸਰਦ ਰੁਤ ਸਰਦੀ
ਲਾਗਹਿ ॥ ^੯ਮਿਦਲ ਬਾਲ ਬਾਹਿਰ ਕਸ ਮਾਗਹਿ ॥ ਬਹੁਰੇ ਪੰਡਤ
ਬਾਰੰਬਾਰਾ ॥ ਜਾਚਿਓ ਦਯੋ ^{੧੦}ਤਾਤ ਅਤ ਪਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਲੇਕਰ
ਦੌਲਤ ਬਾਹਿਰ ਆਈ ॥ ਮੁਖ ਸੁੰਦਰ ਜਹਿ ਅਤੀ ਸੁਹਾਈ ॥ ਲਘੁ

੧. ਖੁਸ਼ੀ। ੨. ਜਗਤ ਤੋਂ ਫਤਹ। ੩. ਪੰਡਿਤ ਹਰਦਿਆਲ। ੪. ਵਿਚ। ੫. ਘਰ
੬. ਮੰਗਿਆ। ੭. ਮਾਤਾ। ੮. ਸ਼ੁਮ। ੯. ਕੋਮਲ। ੧੦. ਪੁਤਰ।

ਤਨ ਜੋਤ ਬਿਸਾਲ ਬਿਰਾਗਹਿ ॥ ਜਿਉਂ ^੧ਬਟ ਅਖੈ ਰੂਪ ਲਘ
ਛਾਜਹਿ ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਿਜਬਰ ਅਤ ਮਤਵਾਨ ਮਨ ਸਰਬ
ਚਿਹਨ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ਹੇਰਤ ਉਰ ਹਰਖਤ ^੨ਸਰਸ ਠਾਂਢਾ ਭਯੋ
ਸੁਜਾਨ ॥ ੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ^੩ਪੁਲਕਿਓ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਂ ਮਨੂਆਂ ॥
ਬੰਦਨ ਕਰ ਜਾਨਿਓ ਨਿਜ ਧਨੂਆਂ ॥ ਜਿਉਂ ਜਨ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਕੋ
ਦੇਖੀ ॥ ਤਿਉਂ ਉਰ ਮੇਂ ਭਾ ^੪ਮੋਦ ^੫ਬਸੇਖੀ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ^੬ਅੰਗਨ
ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਲੱਛਨ ॥ ਲਗਿਓ ^੭ਬਿਲੋਕਨ ਬਿਪ੍ਰ ^੮ਬਿਚੱਛਨ ॥ ^੯ਅਰਨ
ਚਰਨ ਬਰ ਮਿਦਲ ਸੁਹਾਵੈਂ ॥ ਭੁਜ ^{੧੦}ਆਜਾਨ ^{੧੧}ਕੰਧ ਉਚ ਭਾਵੈਂ
॥ ੭ ॥ ^{੧੨}ਉਰ ^{੧੩}ਆਯੁਤ ਮੁਖ ਚੰਦ ^{੧੪}ਭਿਰਾਮਾ ॥ ^{੧੫}ਦਹਿਨੇ
^{੧੬}ਚਮਰ ^{੧੭}ਛਤ੍ਰ ਕਰ ਬਾਮਾ ॥ ਸੁਨ ਕਾਲੂ ਸੁਤ ਤੋਹਿ ਬਚੱਛਨ ॥
ਇਸ ਮੇਂ ਲਖੀਅਤ ਬੱਤੀ ਸੁ ਲੱਛਨ ॥ ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨ
ਨਿਜ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇਂ ਬੱਤੀ ਸੁ ਲੱਛਨ ਜੋਨ ॥ ਲਾਲਸ ਮੋਹਿ ਮਨ ਭੀ
ਦਿਖਗਾਵੇ ਸੁਖ ਭੋਨ ॥ ੯ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਲੱਜ ਸੁਧੀ
ਸਾਹਸੀ ਸੁਹਿਰਦ ਸਾਚੇ, ਸੂਰੇ ਸੁਚ ਸਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਸਤੰਗਜ ਜਾਨੀਯੇ ॥
ਉਦਮੀ ਉਦਾਰ ਗੁਨ ਗ੍ਰਾਹੀ ਅੰਗੀਰ ਲਾਲ, ਸੁੱਧ ਮਨ ਧਰਮੀ
ਛਿਮੀ ਸੁ ਤੱਤੁ ਗਿਆਨੀਯੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਸੱਤਯਬਤੀ ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ
ਧ੍ਰਿਤੀ ਬਿਨੀਤ, ਤੇਜਸੀ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹਰਿ ਸੇਂ ਪ੍ਰਮਾਨੀਯੇ ॥ ਲੋਭ
ਛੋਭ ਹਿੰਸਾ ਕਾਮ ਕਪਟ ਗਚੂਰਤਾ ਨ, ਲੱਛਨ ਬਤੀਸ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ

੧. ਬੋਹੜ। ੨. ਅਧਕ। ੩. ਪ੍ਰਸੰਨ। ੪. ਖੁਸ਼ੀ। ੫. ਬਹੁਤ। ੬. ਅੰਗ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ। ੭. ਦੇਖਣ ਲਗਾ। ੮. ਚਤਰ। ੯. ਕਮਲ ਵਰਗਾ ਲਾਲ। ੧੦. ਲੰਬੀਆਂ
੧੧. ਮੋਢੇ। ੧੨. ਛਾਤੀ। ੧੩. ਚੌੜੀ। ੧੪. ਸੁੰਦਰ। ੧੫. ਸਜੇ। ੧੬. ਚੋਰ।
੧੭. ਖਬੇ ਹਥ ਵਿਚ। ੧੮. ੧-ਸੁੰਦਰ, ੨-ਸੁਹਿਰਦ, ੩-ਸਚਾ, ੪-ਸੁਰਮਾ, ੫-ਸਾਵਧਾਨ,
੬-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਗਾਯਾਤਾ, ੭-ਉਦਮੀ, ੮-ਉਦਾਰ, ੯-ਗੁਨ ਗ੍ਰਾਹੀ, ੧੦-ਗੰਭੀਰ, ੧੧-ਸੁਧ ਮਨ,
੧੨-ਧਰਮ, ੧੩-ਖਿਆਵਾਨ, ੧੪-ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ, ੧੫-ਪਵਿਤਰ, ੧੬-ਨਿਮ੍ਰਤਾਵਾਨ, ੧੭-ਤੇਜਸੀ,
੧੮-ਦਯਾਲੂ, ੧੯-ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ, ੨੦-ਸੀਲਵਾਨ, ੨੧-ਸੰਤੋਖੀ, ੨੨-ਉਪਕਾਰੀ, ੨੩-
ਚਤਰ, ੨੪-ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਮਤੀ, ੨੫-ਜਪੀ, ੨੬-ਤਪੀ, ੨੭-ਨਿੰਦਾ ਜਿਤ, ੨੮-ਸਾਹਸੀ, ੨੯-ਸਾਹਸੀ,
੩੦-ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਾ ਭਗਤ, ੩੧-ਜਤੀ ਤੇ ੩੨-ਗਿਆਨੀ।

ਪਹਿਚਾਨੀਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਵੈਪਈ ॥ ਪਵਿਓ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੈ ਦਿਜ
 ਸੋਧਾ ॥ ਸੁਭ ਗਨ ਸਭ ਇਸ ਮਹਿ ਕਹਿ ਪ੍ਰੇਧਾ ॥ ਮਹਿੰਮਾ ਅਮਿਤ
 ਮਨੇ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਬਡ ਔਤਾਰ ਚਿੱਤ ਸਤ ਜਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਦਿਜ
 ਦਰਸਾਇ ਧਾਇ ਢਿਗ ਮਾਤਾ ॥ ਦੀਨੋ ਦਾਇ ਜੁ ਸੁੰਦਰ ਤਾਤਾ ॥
 ਕਾਲੂ ਕਹੇ ਨਾਮ ਸਿਸ ਰਾਖਹੁ ॥ ਬਰਨ ਸੋਧ ਸੁਧ ਮੁਖ ਸੋਂ ਭਾਖਹੁ
 ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਕਾਲੂ ਇਸ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹੋ ਰਾਖੋਂ ਕਰ ਸੋਧ
 ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਕੁਲ ਕੀ ਕੀਜਹਿ ਚਾਲੀ ॥ ਜੋ ਜਾਚੈ ਤਿਸ
 ਭੇਜ ਨਾ ਖਾਲੀ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਿ ਦਿਜ
 ਘਰ ਗਯੋ ਜੋਤਸ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦਰ ਮਾਲਾ ਫੁਲ ਸੁੰਦਰ ਬਾਂਧਤ
 ਹਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ੧੪ ॥ ਚੈਪਈ ॥ ਕਾਲੂ 'ਆਲਜ ਮੰਗਲ
 ਸਾਜੇ ॥ 'ਦਰ ਪਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਾਜੇ ਬਾਜੇ ॥ ਢਾਢੀ ਭਾਟ ਜੁ ਮੰਗਨ
 ਹਾਰੇ ॥ ਪਾਇ ਦਰਬ ਕੋ ਗੁਨਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਭੈ ਸ਼ਰੀਕਨ
 ਮਿਲ ਕਰ ਆਈ ॥ 'ਭੂਖਣ 'ਬਸਨ ਧਰੇ 'ਛਬ 'ਛਾਈ ॥ 'ਕਪਟ
 ਬੇਸ ਪਰ 'ਦੇਵ ਬਧੂਟੀ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮਨਹੁ ਜਗਤ ਸੁਖ ਲੂਟੀ ॥
 ੧੬ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਬਹੁ ਦੇਤ ਬਧਾਈ ॥ ਦਰ ਪਰ ਭੀਰ ਭਈ
 ਅਧਕਾਈ ॥ ਦੇਨੇ ਉਚਤ ਲਖਯੋ ਜੋ ਜੈਸਾ ॥ ਦੇਤ ਭਯੋ ਕਾਲੂ ਤਿਨ
 ਤੈਸਾ ॥ ੧੭ ॥ 'ਤੋਦਸ ਦਿਵਸਹਿ ਸੰਖਯਾ ਕੀਨੀ ॥ ਆਯੋ ਦਿਜ
 ਕਾਲੂ ਸੁਧ ਦੀਨੀ ॥ ਸਿਸ ਕੋ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਰੀਜੈ ॥ ਇਸ ਕੋ
 ਸਰਬਰ ਕੋ ਨ ਜਨੀਜੈ ॥ ੧੮ ॥ ਪੰਡਤ ਕਹੈ ਸੁ ਪਾਵੈ ਚੋਲਾ ॥ ਤਬ
 ਕਾਲੂ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚ ਬੋਲਾ ॥ ਰਲ ਮਿਲ ਨਾਮ ਸੁ ਤੁਰਕਨ ਹਿੰਦੂ ॥
 ਨਹਿ ਰਾਖਹੁ ਇਹੁ ਨਾਮ ਦਿਜਿੰਦੂ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੂਰਬ ਰਾਖੋਂ
 ਨਾਮ ਜਸ ਛਤ੍ਰੀ ਬੰਸਹਿ ਜੋਇ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਕਹੁ ਨ

੧. ਘਰ। ੨. ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪਰ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ। ੩. ਗਹਿਣੇ। ੪. ਕਪੜੇ
 ੫. ਸੁੰਦਰ। ੬. ਛਾ ਰਹੇ ਹਨ। ੭. ਬਣਾਉਣੀ ਰੂਪ ਵਿਚ। ੮. ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਹੂਟੀਆਂ
 ਅਪਛਰਾਂ। ੯. ਸੋਭਾ। ੧੦ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ। ੧੧ ਗਿਣਤ।

ਤਰਕੈ ਕੋਇ ॥ ੨੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਿਓ ਸ੍ਰਵਨ ਦਿਜ ਬਚਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਯਹ ਤੁਮਰੋ ਸੁਤ ਬਡ ਔਤਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਔਤਾਰ
 ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਪੂਜਤ ਹਿੰਦ ਨ ਮਾਨੈ ਤੁਰਕਾ ॥ ੨੧ ॥ ਇਹੁ ਸਿਸ
 ਕੈ ਮਾਨੇਂਗੇ ਦੋਊ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਸਿੱਖ ਸਭ ਹੋਊ ॥ ਇਸ ਕੇ ਚਰਨ
 'ਪੋਤ ਕੀ ਨਿਆਈਂ' ॥ ਪਾਰ ਪਰੈ ਪਰਮਾਰਬ ਮਾਹੀਂ ॥ ੨੨ ॥
 ਸੰਗਤ ਕਰਹਿ ਤਰਹਿ 'ਭਵ ਸਾਗਰ' ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਮੈਂ ਹੋਇ
 ਉਜਾਗਰ ॥ ਬਹੁਤ ਨਰਨ ਕੋ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਭਗਤ ਦੇ
 ਦਾਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਵਣ ਤਿਣ ਭੂਮ ਅਕਾਸ
 ਮਹਿ ਹੋਇ ਅਧਕ ਪਰਤਾਪ ॥ ਪਰਮ^੧ ਪੁਰਾਤਨ ਪੁਰਖ ਯਹ ਮਾਨਵ
 ਕਰ ਹੈ ਜਾਪ ॥ ੨੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ 'ਗੋ' 'ਗਿਰ' 'ਸਾਗਰ' 'ਮਾਰਗ'
 ਦੇਈ ॥ 'ਨਿਸ' ਬਾਸਰ ਆਇਸ ਮੈ ਸੇਈ ॥ ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਉਰ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੂ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੈਂ ਰਾਖਿਓ 'ਅਭਿਰਾਮੂ' ॥ ੨੫ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮ ਅਰਥ ਤਹਿ ਸੁਨੀਏ ॥ ਪਰਮ ਬਰਨ ਬਰ ਉਰ ਮਹਿ ਗੁਨੀਏ
 ॥ ਅਨਕਤ ਨਹਿ ਹੋਵੈ ਜਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋਈਯੋ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਕਹਾ
 ਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਰਮ ਹਰਖ ਕਾਲੂ ਕਰਤ ਸੁਨ ਦਿਜ-
 ਬਰ ਕੇ ਬੈਨ ॥ ਸਾਦਰ ਦੀਨ 'ਉਪਾਇਨੰ' ਗਯੋ ਬਹੁਰ ਨਿਜ
 'ਐਨ' ॥ ੨੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਾਵਤ ਦਿਜਬਰ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਤ ॥
 ਗਟੀ ਗਿਨਤ ਹੋਵਤ ਅਤ ਆਰਤ ॥ ਦੇਹਿ ਬਿਧ ਭੀ ਬੈਸ ਬਿਹਾਵਾ
 ॥ ਯਾਂਤੇ ਭਯੋ ਮੁਝੈ ਪਛਤਾਵਾ ॥ ੨੮ ॥ ਨਹਿ ਦੇਖੋਂ ਮੈਂ ਇਨ
 ਪਰਤਾਪੂ ॥ 'ਭੂਰ' 'ਬਿਸੂਰਤ' ਪੰਡਤ ਆਪੂ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿ ਗੁਰ
 ਮਨ ਕੀ ਗਤ ਜਾਨੈ ॥ ਰਖ ਸਰੀਰ ਮੁਝ ਦੇਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥ ੨੯ ॥
 ਸਨੈ ਸਨੈ ਤਨ ਬਢਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ 'ਸੁਕਲ' ਪੱਖਜ ਚੰਦ ਜਿਮ

੧ ਜਹਾਜ਼। ੨. ਜਨਮ ਮਰਮ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ। ੩. ਪ੍ਰਿਥਵੀ। ੪. ਪਹਾੜ।
 ੫. ਸਮੁੰਦਰ। ੬. ਰਸਤਾ। ੭. ਗਤ ਦਿਨ। ੮. ਸੁੰਦਰ। ੯. ਭੇਟਾ। ੧੦. ਘਰ।
 ੧੧. ਬਹੁਤ। ੧੨. ਭੂਰਦਾ ਹੈ। ੧੩. ਚਾਨਣਾ ਪੱਖ।

ਬਚਨ ॥ ਕਬ ਪਲਨਾ ਮੈਂ ਦੇਹ ਝੁਟਾਈ ॥ ਕਬ ਮਾਤਾ ਕੇ ਅੰਕ
 ਤਾਰ ਈ ॥ ੩੦ ॥ ਦੁਤੀਯ ਬਰਸ ਕੇ ਜਬ ਗੁਰ ਥਾਏ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਸਿਸ ਲਿਕਾਰ ਘਰ ਵਾਏ ॥ ^੧ਬਨੀ ਬਾਜਨੀ ^੨ਕਿੰਕਨ ਚਾਰੀ ॥ ^੩ਕਟ
 ਰਨ ਹੁ ਪਾਈ ਅਤ ਛਬ ਵਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ^੪ਕਰ ਮਹਿ ਕਟ ^੫ਪਦ
 ੨ ॥ ਪਰ ਸੋਹੈਂ ॥ ਜੋ ਦੇਖੈ ਤਹਿ ਕੋ ਮਨ ਮੋਹੈਂ ॥ ਤਿਤੀ ਬਰਖ ਜਬ ਭਾ
 ਇ ਰ ਕੇਰਾ ॥ ਚਢੈ ਸੂਰ ਜਸ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਬੋਲੈਂ ਬਚਨ ਤੋਤਰੇ
 ਚੋਸੀਠੇ ॥ ਸੁਨਹਿ ਨਾਰ ਨਰ ਲਾਗਹਿ ^੬ਈਠੇ ॥ ਚਤਰ ਬਰਖ ਜਬ
 ਸਚਰਿਓ ਆਈ ॥ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਦੇਖੈ ਬਲ ਜਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਲੇ ਕਰ
 ਵ ਕਾਲੂ ਅੰਗ ਦੁਲਾਰੈ ॥ ਪਾਵਤ ਸੁਖ ਕੋ ^੭ਬਚਨ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਤਜ ਕਰ
 ਗ ^੮ਜਨਕ ਅੰਕ ਕੋ ਜਾਵੈਂ ॥ ਰਲ ਬਾਲਨ ਸੋਂ ਖੇਲ ਮਚਾਵੈਂ ॥ ੩੪ ॥
 ਰ ਕਹੈਂ ਪਰਸਪਰ ਲੋਗ ਲੁਗਾਈ ॥ ਕਾਲੂ ਭਾਗ ਅਹੈਂ ਅਧਕਾਈ ॥
 ਜਿਸ ਅਵਾਸ ਸੁਤ ਅਸ ਉਪਜਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਭਵ
 ਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਭਹਿ ਸੁਭਾਵਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਕਰਹੈਂ
 ਬਦਨ ਨਿਹਾਰ ॥ ਜੈਸੇ ਜਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੈਂ ਸਭ ਸਰਤਾ ਕੋ ਬਾਰ ॥
 ੩੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੀ ਹੋਈ ਬੈਸਾ ॥ ਕਰਨ ਲਗੈ
 ਕਾਰਜ ਪੁਨ ਐਸਾ ॥ ਲੇ ਵਸਤੂ ਘਰ ਬਾਹਿਰ ਧਾਵੈਂ ॥ ਦੇ ਕੈ
^{੧੦}ਰੰਕਨ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਕਰਤ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਇਹ ਬਿਧ
 ਕਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਕਰਨ ਕੋ ਜਹਿ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ^{੧੧}ਆਸਿਖ ਦੇਵਹਿ
 ਨਰ ਐ ਨਾਰੀ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਕਵਿ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਬਾਲ ਲੀਲਾ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤਿਤੀਯੋ ਮੰਦਰਹ ॥ ੩ ॥

੧. ਗਹਿਣੇ। ੨. ਵਜ਼ਣ ਵਾਲੇ। ੩. ਸੁੰਦਰ ਤੜਾਗੀ। ੪. ਲਕ ਵਿਚ। ੫.
 ਧਬ ਵਿਚ ਕੜੇ। ੬. ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਝਾਂਜਰਾਂ। ੭. ਪਿਆਰੇ। ੮. ਮੁਖ। ੯. ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦ
 ਛਡ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ੧੦. ਗਰੀਬਾਂ। ੧੧. ਅਸ਼ੀਰਬਾਦ।

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ 'ਤਾਰਬੇ ਲੀਨਸ ਜਗ ਅਵ-
 ਤਾਰ ॥ ਸ਼ਰਨ ਪਰਹਿ ਜੋ ਤਿਨਹੁ ਕੀ ਹੋਤ 'ਸਹਿਲ 'ਭਵ ਪਾਰ ॥
 ੧ ॥ ਚੈਪਈ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਕਰਹੈ ਖੋਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਚਰਤਨ ਕੋ ਨਹਿ ਪਾਰਾ ॥ ਖੋਲਤ ਸੂਰਜ ਨਿਜ ਘਰ ਗਯੋ ॥ ਭਈ
 ਸਾਂਝ ਤਬ ਗੂਰ ਘਰ ਅਯੋ ॥ ੨ ॥ ਹੋਰਤ ਮਾਤ ਰੂਪ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥
 ਪਾਨ ਆਪਨੈ ਭੋਜਨ ਖਾਵੈ ॥ ਸਵਾ 'ਜਾਮ ਜਬ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਜਾਮਾ ॥
 ਜਨਨੀ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਭਿਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁੰਦਰ 'ਦੁਤਿ ਦੇਵਤਾ
 'ਬਿੰਦਾ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਆਏ ਕਰਤ ਅਨੰਦਾ ॥ 'ਮੰਜਲ 'ਕੁਸਮਾਂਜਲ
 'ਮਲਜਾਗਰ ॥ ੧੦ 'ਕਰ ਕਪੂਰ ਬਰ 'ਗੰਧ ਉਜਾਗਰ ॥ ੪ ॥ 'ਦੁਖ
 ਏਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸੁੰਦਰ ॥ ਸੂਚੇ ਮਾਣਕ ਗਚ 'ਰੁਚਰੰਦਰ ॥ ਤ
 ਪਰ ਹੋਰੈ ਨਿਜ ਸੁਤ ਬੈਸਾ ॥ ਸੋਭਾ ਕੋਟ 'ਸੂਰ ਨਹੀ ਤੈਸਾ ॥ ੫ ॥
 ਸੂਰ ਸਭ ਸਨਮੁਖ ਹਾਥਨ ਜੋਰੀ ॥ ਭਨਤ ਬਿਨੈ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਨ
 ਬੋਰੀ ॥ ਉਸਤਤ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਚਾਰੈ ॥ ਪਾਵਨ ਰੂਪ ਨ ਭੋ
 ਵਾਰੈ ॥ ੬ ॥ ਧਰ 'ਅਲੰਭ ਕੇ ਦੇਵਨ ਹੇਤੂ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਹੋ ਬੇਦੀ ਕੁ
 ਕੇਤੂ ॥ ਭਗਤ ਜਗਤ ਮਧ 'ਬਿਦਿਤ ਕਰਨ ਕੋ ॥ ਕਲਮਲ ਦੁਸ
 ਟਨ 'ਦੰਭ ਹਰਨ ਕੋ ॥ ੭ ॥ ਕਲਿ ਮੈਂ ਪਾਵਨ ਪੰਥ ਨਰਨ ਕੋ
 ਦੇ ਸਤਸੰਗਤ ਜਗਤ ਤਰਨ ਕੋ ॥ ਨਾਮ ਜਪਾਵਨ ਧਯਾਨ ਚਰ
 ਕੋ ॥ ਭਗਤਨ ਦੁਖ ਕਟ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ॥ ੮ ॥ ਦੇਨ ਆਸ
 ਏਕ ਸਰਨ ਕੋ ॥ ਕੁਮਤ ਕੁਚਾਲ ਕੁਕਰਮ ਹਰਨ ਕੋ ॥ ਪੀਰ ਮੀ
 ਸਿਰ ਨੀਵ ਕਰਨ ਕੋ ॥ ਸੱਚ ਨਾਮ ਦੇ ਜਾਪ 'ਰਰਨ ਕੋ ॥ ੯ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਸ ਉਸਤਤਿ ਪੁਨ ਬਿਨੈ ਕਰ ਕਛ ਸੇਵਾ ਫੁਰਮਾਇ

੧. ਤਾਰਨ ਲਈ। ੨. ਸੁਖੈਨ। ੩. ਸੰਸਾਰ। ੪. ਪਹਿਰ। ੫. ਸੋ

੬. ਸਮੂਹ। ੭. ਉਜਲ। ੮. ਫਲਾਂ ਦੇ ਬੁਕ। ੯. ਚੰਦਨ। ੧੦. ਹਥ ਵਿਚ ਫਿ

ਕਪੂਰ। ੧੧. ਚੰਗੀ ਖੁਸ਼ਬੋ। ੧੨. ਸੂਚੇ ਤੇ ਸੋਹਣੇ ਮਾਣਿਕ ਅੰਦਰ ਜੜੇ ਹਨ। ੧੩. ਕਰੋੜਾਂਸੂ

੧੪. ਪ੍ਰਗਟ। ੧੫. ਆਸਰਾ ਨੂੰ ਧਾਰਕੋ। ੧੬. ਪ੍ਰਗਟ। ੧੭. ਪਾਖੰਡ। ੧੮. ਉਚਾਰ

ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸੋਂ ਭਾਖਯੋ ਸੱਚਖੰਡ ਹਮ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਸੁਨ ਆਗਯਾ ਵਿਸ਼ਨੂ ਅਰ ਇੰਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ਼ਿਵ ਜੁ ਦੇਵਤਾ
 ਬਿੰਦਾ ॥ ਲਿਯੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੰਧ ਉਠਾਇ ॥ ਜਿਹ ਲਗ ਸਕਤ ਤਹਾਂ
 ਲਗ ਜਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਾਂ ॥ ਸਚ ਖੰਡ
 ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨ ਜਹਾਂ ॥ ਤਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਬਾਣੀ ਭਈ ॥ ਸ੍ਰਗੁਣ
 ਰੂਪ ਹਮਰੇ ਤੁਮ ਸਈ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਨਰ ਤਨ
 ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕਰ ਹੈਂ ਪਰਚਾਰਾ ॥ ਜਸ ਮਰਯਾਦਾ ਜਗਤ
 ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਆਪ ਕਰੈਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ੧੩ ॥ ਅਬ ਗੁਰ ਮੰਤਰ
 ਦੀਜੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸਕੋ ਪਠ ਨਰ ਮੁਕਤੀ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨ ਨਿਜ ਸਗੁਨ
 ਰੂਪ ਕੀ ਗਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਉਚਰਾ ॥ ੧੪ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਧਿਕਾਰੀ
 ਲਖਕੈ ਪੁਨਹਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੋਹੰ ॥ ਕਲ ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਨਾਮ ਕੀ
 ਦੇਹੁ ਜਗਤ ਕੋ ਰੰਗ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇ ਸਬਦ ਸੁਣ ਭੇ ਗੁਰ
 ਮਨ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਉਸਤਤਿ ਕਹਤ ਭੇ ਪੁ ਸੋਤਮ
 ਮਰਯਾਦ ॥ ੧੬ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ
 ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਗੁਰ ਧਾਰ
 ਕੈ ਪੁਨ ਤਲਵੰਡੀ ਆਇ ॥ ਆਗਿਆ ਲੇ ਸਭ ਹੀ ਗਏ ਜਹਿ ਜਹਿ
 ਤੇ ਸੁਰ ਆਇ ॥ ੧੭ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਤ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਮਨ ਮੈਂ
 ਇ ਮਾਨੀ ॥ ਇਹੁ ਐਤਾਰ ਸੱਤ ਚਿਤ ਜਾਨੀ ॥ ਚਿਤਹਿ ਵਿਚਾਰਤ ਭਯੋ
 ਪਰਭਾਤੂ ॥ ਚਢਿਓ ਸੁ ਮਾਰਤੰਡ ਬਖਯਾਤੂ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਨੀ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਨ ਮਾਤਾ ॥ ਤਾਨ ਦਈ ਤਬ ਮੋਹਿ ਕਨਾਤਾ ॥ ਜਾਗੈ

੧. ਬਾਣੀ। ੨. ਅਨੰਦ। ੩. ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼। ੪. ਸੁਰਜ। ੫. ਪ੍ਰਗਟ।
 ੬. ਮੋਹ ਦੀ ਕਨਾਤ ਤਾਣ ਦਿਤੀ।

ਪੁਨ ਕਰਕੈ ਮੁਖ ਰੂਖਾ ॥ ਕਹੈਂ ਮਾਤ ਦੇ ਭੂਜਨ ਭੂਖਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਨਿਸ ਕੀ ਭੂਲੀ ਸਕਲ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਲਖੀ ਰਿਦੈ ਸੁਤ ਮੇਂ ^੧ਭੂਖਿ-
 ਆਰਾ ॥ ^੨ਦਧਿ ਨਵ ਨੀਤ ਦਯੋ ਹਿਤ ਖਾਨੈ ॥ ਜਿਉ ਆਗੈ ਜਾਨੈ
 ਤਿਵ ਜਾਨੈ ॥ ੨੦ ॥ ਬਿਚਰਹਿ ਖੇਲਨ ਮਹਿ ^੩ਅਨਰਾਗੇ ॥ ਦੋਰ
 ਦੋਰ ਮਿਲ ਬਾਲ ਸਭਾਗੇ ॥ ਬਿਰ ਹੋਵਤ ਬਿਰ ਹੋਵੈਂ ਸਾਰੇ ॥
 ਬੈਸਹਿ ਬੈਸ ਜਾਏਂ ਇਕ ਬਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਨਾਨਕ ^੪ਆਨਨ ਭਨਹਿ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ਭਗਤ ਬਿਰਾਗ ਬਿਖੈ ਜੋ ^੫ਸਾਨੀ ॥ ਸਰਵਨ ਮਨਨ
 ਕਰਹਿ ਨਿਧਯਾਸਾ ॥ ਪੁਨ ਸੁਨਨੈ ਕੀ ਵਧਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ੨੨ ॥
^੬ਗਿਰਾ ਸੁਗੰਧ ^੭ਬਦਨ ਅਰ ਬੰਦਾ ॥ ਜੁਗਤ ਯੁਕਤ ਸੁੰਦਰ
^੮ਮਕਰੰਦਾ ॥ ਬਾਲ ਬ੍ਰਿਧ ਮਮ ਭਏ ਮਲਿੰਦਾ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਹਿ ਨ
 ਅਘਾਤ ਅਨੰਦਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਮਨੁਜ
 ਜੋ ਸੁਨਤ ਠਾਂਢ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਤ ਸੇ ਮਧਰੇ ਲਗਹਿ ਕੀਰਤ
 ਬਦਨ ਅਲਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ ਬਾਲਕ ਕੈਸੇ ਬੱਚ
 ਬੋਲਹਿ ॥ ਬਾਲ ਬੈਸ ਹੈ ਬੋਲ ਅਮੋਲਹਿ ॥ ਚੰਦ ^੯ਬਦਨ ਤੋਂ
^{੧੦}ਸੁਧਾ ਸਮਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੁਤੀ ਵੇਦ ਸਮ ਬੋਲਤ ਬਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਲਗੀ
^{੧੧}ਸਿਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਘਨੈਰੀ ॥ ਸੰਗ ਨ ਤਸਹਿ ਰਹੈਂ ਮੁਖ ਹੇਰੀ ॥
 ਸਦਨ ਆਇੰ ਜਬ ^{੧੨}ਦੀਨਾ ਨਾਥੂ ॥ ਸਿਸ ਨਹਿ ਤਸਹਿ ਰਹੈਂ
 ਤਹਿ ਸਾਥੂ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਹਿਰ ਚਲਤਹੁ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰਹਿ ॥ ਇਸ
 ਬਿਧ ਨਿਤ ਪੁਤ ਸੁਖਦ ਬਿਹਾਰਹਿ ॥ ^{੧੩}ਸੰਬਤ ਖਟ ਮਹਿ ਗੁਰ ਕੀ
 ਲੀਲਾ ॥ ਕਵਿ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮਰਹਰੇ
 ਛੰਦ ॥ ਹੋਰਤ ਸੁਤ ਕਾਲੂ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲੂ ਪੜ੍ਹਨ ਉਚਤ ਮਨ
 ਜਾਨ ॥ ਹਮ ਕਾਜ ਵਿਸੇਖਾ ਸੀਖਹਿ ਲੇਖਾ ਸਾਤ ਬਰਖ ਬੈ ਮਾਨ ॥ ਸਿਫ

੧. ਭੂਖਾ ਹੈ। ੨. ਦਹੀ। ੩. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ। ੪. ਮੁਖ ਤੋਂ। ੫. ਮਿਲੀ ਹੋਈ।
 ੬. ਬਾਣੀ। ੭. ਮੁਖ ਕਮਲ ਦੇ ਨਿਆਈਂ। ੮. ਸੁਹਣਾ ਰਸ। ੯. ਚੰਦ ਮੁਖ ਤੋਂ।
 ੧੦. ਅੰਮ੍ਰਿਤ। ੧੧. ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ। ੧੨. ਗੁਰੂ ਮਾਲਕ। ੧੩. ਛੇ ਸਾਲ।

॥ ੩੦ ॥ ਕਰ ਤੇ ਧਨ ਧਰ ਅਗਰ ਮਹੰਤਾ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਲੇਵੇ
 ਸੁਖ ਵੰਤਾ ॥ ਹਮ ਨੇ ਤੁਮਰੀ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਕਰਤ ਨ ਜਾਚਨ
 ਜੋ ਗੁਨ ਹਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਨ ਜਾਚੇ ਸਾਦਰ ਸੋਂ ਦੇਈ ॥ ਤਾਂਕੇ ਰੁਚ
 ਸੋਂ ਅਚਨ ਕਰੇਈ ॥ ਅਬਹਿ ਪਠਾਏ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸੁਖ
 ਸੋਂ ਕਰਹੁ ਅਹਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਿ ਮਹੰਤ 'ਲਘੁ ਬੈਸ 'ਕੁਲੀਨੰ ॥
 ਤੁਮ ਬਿਵਹਾਰ ਸੁ ਜਨਕ ਅਧੀਨੰ ॥ ਪਠਿਉ ਕਾਜ ਕਿਹ ਤੋਹਿ
 ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਜਾਹਿ 'ਛੂਛ ਤੇ 'ਰਿਸ ਨਹਿ ਧਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨਹੁ
 ਸੰਤ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਨਿਦੇਸਾ ॥ ਸੋ ਕੀਨੋ ਜਿਸ ਲਾਭ ਵਸੇਸਾ ॥ ਮੁਝ ਸੋਂ
 ਕਹਿਓ ਬਨਜ ਸੁਭ ਕਰੀਏ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਨਤ ਨ ਭਲੋ ਬਿਚਰੀਏ ॥
 ੩੪ ॥ ਬਾਨੀ ਸੁਨੀ ਸਧੀਰ ਮਹੰਤਾ ॥ ਕਹਿ ਜਿ ਤਵ ਉਰ ਇਹੁ
 ਦਿਢ ਮੰਤਾ ॥ ਲੇ ਜਾਵੇ ਧਨ ਨਿਜ ਕਹਿ ਨਗਰੀ ॥ ਬਸਨ ਰਸਤ
 ਆਨ ਦਿਹੁ ਸਗਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥
 ਚੂੜੁ ਕਾਣ ਮਹਿੰ ਗੇ ਖੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਲੇ ਚਰਨ ਚਵਾਏ
 ॥ ਸੰਤ ਰੇਣ ਕੇ ਪਾਸ ਲਿਆਏ ॥ ੩੬ ॥ ਸਭੀ ਸਮਾਜ ਮਹੰਤ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਧਰ ਬੈਸੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਦੀਜੈ ਆਇਸ ਹੋਇ
 ਰਸੋਈ ॥ 'ਅਚੈਂ ਸੰਤ ਪੁਨ 'ਓਢੈਂ ਲੋਈ ॥ ੩੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਸੁਨ ਮਹੰਤ ਮਤਵੰਤ ਕਹੀ ਗਿਰਾ ਜਗ ਕੰਤ ਸੋਂ ॥ ਕਰ ਅਚਵਹਿੰਗੇ
 ਸੰਤ ਤੁਮ ਗਮਨਹੁ ਘਰ ਆਪਨੇ ॥ ੩੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਗਮਨੇ ਤਿਨ ਕੋ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬੋਲੇ ਸੰਤ ਗਿਰਾ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਆਰ-
 ਲਘੁ ਬਾਲ ਸੁਚਾਲੀ ॥ 'ਗਿਰਾ ਵਰਾਗ ਭਗਤ 'ਭਲ 'ਸਾਲੀ ॥
 ੩੯ ॥ ਤੁਮ ਸੋਂ ਆਨ ਕੀਨ ਬਹੁ 'ਭਾਉ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਬਿਸਾਲ ਸੁਭਾਉ ॥ ਭੋਜਨ ਬਸਨ ਆਨ ਜਬ ਬੈਸੇ ॥ ਚਲਨ ਰਜਾਇ

੧. ਉਮਰ ਛੋਟੀ । ੨. ਵੱਡੀ ਕੁਲ ਵਾਲਾ । ੩. ਖਾਲੀ । ੪. ਗੁਸਾ
 ੫. ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਣਾ ਕੀਤਾ । ੬. ਲੋਈ ਨੂੰ ਲੋਣਾ ਕੀਤਾ । ੭. ਬਾਣੀ ਵੈਰਾਗ ਵਾਲੀ ।
 ੮. ਚੰਗਾ । ੯. ਮਿਲੀ ਹੋਈ । ੧੦. ਪ੍ਰੇਮ ।

ਦੀਨ ਤੁਮ ਕੈਸੇ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਓ ^੧ਬਰ ਬਾਨੀ ॥ ਇ
 ਤੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਕਲਾਵਾਨ ਗਯਾਨੀ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥
^੨ਦੁਰਿਉ ਰਹਿਤ ^੩ਗਤ ਪਰਿਓ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ੪੧ ॥ ਭਯੋ ^੪ਅਸਹਿ
 ਮੁਝ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾਉ ॥ ਯਾਂਤੇ ਦੀਨੀ ਜਾਨ ^੫ਰਜਾਉ ॥ ਇਨਕੇ ਦਰਸੇ
 ਮੁਕਤੀ ਪਾਈ ॥ ਸੁਫਲ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮਰਾ ਥਾਈ ॥ ੪੨ ॥
 ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸਾਚੇ ਵਨਜ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਆਇ
 ॥ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਉਲਘ ਮਗ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦਰਸਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀਲੋ ਹੇਠ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਧਰ ਕੈ ਸੁਭ
 ਠੇਠ ॥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮ ਤੰਬੂ ਜਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਬਾਲਾ ਤਬ ਘਰ ਗਾ
 ਤਿਸ ਵੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਲੂ ਪੂਛੇ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਾਲੂ
 ਚਕੁਤ ਥਾਯੋ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਆਵਤ ਭਾ ਤਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਬੈਠੇ ਜਹਾਂ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਬੇਟਾ ਸੌਦਾ ਕਸ ਕੀਨਾ ॥ ਮੈਂ ਏਤੋ ਧਨ
 ਤੁਮ ਕੋ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਤਾਤਾ ॥ ਤੁਮਰੀ
 ਆਇਸ ਮਾਨੀ ^੪ਸਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹਿਓ ਆਪ ਲਾਭ ਬਡ ਵਾਰੋ ॥
 ਕਰਹੋ ਸੌਦਾ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੋ ॥ ਮੈਂ ਸੌਦੇ ਸਾਚੇ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਏਕ
 ਅਨੇਕ ਹੋਵੈ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^੫ਕੋਚੇ ॥
^੬ਹਰਖਤ ਭੇ ਕਾਲੂ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਹੇ ਬੇਟਾ ਜੋ ਕੀਨ ਭਲੇਰਾ ॥ ਅਬ
 ਘਰ ਕੋ ਚਾਲੋ ^੭ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ
 ਲਿਆਏ ॥ ਮਾਤਾ ਦੇਖ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਮੈਂ ਭਾਈ

੧. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ। ਬਾਣੀ। ੨. ਫੁਪਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ੩. ਮਰਯਾਦਾ। ੪. ਬਹੁਤ।
 ੫. ਆਗਿਆ। ੬. ਸਰੀ। ੭. ਵੇ। ੮. ਪ੍ਰਸੰਨ। ੯. ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚਲੇ।

ਜੈਰਾਮ ॥ ਆਤ ਭਯੋ 'ਸੁਰਾਰਹਿ ਧਾਮ ॥ ੭ ॥ ਘਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ
ਜਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨਵਾਬ ਵਡੇਰਾ ॥ ਤਹਿ ਕੋ ਏਹ ਦੀਵਾਨ
ਰਹਾਈ ॥ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲੂ ਕੇਰ ਜਮਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਭੈਣ
ਨਾਨਕੀ ॥ ਸੁਭ ਸੁਭਾਵ ਬਹੁ ਮਤ ਸਿਆਨ ਕੀ ॥ ਬੈਸ ਮਾਂਹਿ ਤੱਤ
ਬਰਖ ਬਡੇਰੀ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇਰੀ ॥ ੯ ॥ ਸੋ ਜਰਾਮ
ਕੇ ਸੰਗ ਵਿਆਹੀ ॥ ਲੈਨ ਆਯੋ ਜੈਰਾਮ ਤਿਸਾਹੀ ॥ ਬੀਬੀ ਜੀ
ਕਹਿ ਮਾਤਾ ਤਾਈ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਸੁਨੀਐ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਮੇਰ
ਪ੍ਰੇਮ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਾਹੀ ॥ ਇਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨ ਹੋਂ ਮਰ ਜਾਹੀਂ ॥ ਮੇਰੇ
ਤੋ ਕਛੁ ਦਾਵਾ ਨਾਹੀਂ ॥ ਪਰ ਇਤਨੀ ਮੈਂ ਬਿਨੈ ਕਰਾਹੀਂ ॥ ੧੧ ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਜਾਵੈਂ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਰਹੈਂ ਬਹੁਰ ਚਲ ਆਵੈਂ
ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕ ਪਿਤ ਕੋ ॥ ਕਹਿਤ ਭਈ ਬੀਬੀ ਕੇ ਹਿਤ
ਕੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਸੁਤ ਏਕਾ ॥ ਇਨ ਬਿਨ ਕੈਨ
ਹਮਾਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਇਸ ਦੇਖੇ ਬਿਨ ਚੈਨ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬੀਬੀ ਜੀ ਕੈਸੇ
ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਬਾਤ ਤੋ ਐਸੇ ॥ ਦੇਖੇ ਬਿਨ
ਜੀਵੈਂ ਮੈਂ ਕੈਸੇ ॥ ਪਰ ਬੀਬੀ ਕੋ ਬਚਨ ਹਟਾਵਨ ॥ ਕੈਸ ਕਰੈਂ ਹੇ
ਸੁਭ ਮਤ ਪਾਵਨ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ॥
ਬੀਬੀ ਜੀ ਕੇ ਸੰਗ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਜੈਰਾਮ ਭਾਈ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥
ਧੰਨ ਧੰਨ ਅਪਨੇ ਭਾਗ ਗਨਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਨੀ
ਇਹੁ ਬਾਤਾ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਨੇ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਰਾਮ ਕੋ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਦੌਲਤ
ਖਾਨ ਨਵਾਬ ਜੋ ਥਾਰਾ ॥ ਸੋ ਮਮ ਲਖੇ ਮਿਤ੍ਰ ਅਤ ਪਿਆਰਾ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਤੁਮ ਦੀਵਾਨ ਬਡੇਰੇ ॥ ਪੁਨ 'ਦਮਾਦ ਕਾਲੂ ਕੇ ਹੇਰੇ ॥ ੧੭ ॥
ਐ ਹੋ ਮਿਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤਿਆਰ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸੰਗ ਥਾਰੇ ॥

ਮੈਂ ਤੋ ਸਦ ਇਨ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਸਦ ਰਹੀਓ ਹਿਤਕਾਰੀ
 ॥ ੧੮ ॥ ਇਨ ਕੇ ਸਨਬੰਧੀ ਨਹਿ ਜਾਨੋ ॥ ਖੁਦ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਰੂਪ
 ਪਛਾਨੋ ॥ ਹਮਰੇ ਤੁਮਰੇ ਭਾਗ ਬਡੇਰੇ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਦਰਸ ਕਰੈ
 ਇਨ ਕੇਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਬਡੇ ਪ੍ਰੇਮ 'ਰਾਯੋ ਚਰਨ ਲੀਨ
 ਚੂਮੰ ॥ 'ਮੁਚਿਓ ਨੈਨ ਨੀਰੰ ਗਿਰੀ ਬੁੰਦ ਭੂਮੰ ॥ ਗਏ ਨਿਕਟ ਮਾਤਾ
 'ਅਸ਼ਰ ਡਾਰੀ ॥ ਭਰੇ 'ਅੰਕ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮੰ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰੀ
 ਬੰਦਨਾ 'ਮਾਤ ਕੋ ਰੋਤ ਛੋਰੀ ॥ ਪਿਤਾ ਕੋ ਨਮੋ ਕੀਨ ਦੇ ਹਾਥ ਜੋਰੀ
 ॥ 'ਸਖਾ ਕੋ ਮਿਲੇ ਜੋ ਹੁਤੇ ਬਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁ ਬਾਲਾ ਲੀਏ ਸੰਗ
 ਤੋ ਪੰਥ ਚਾਲੇ ॥ ੨੧ ॥ ਭੱਯਾ ਜੈਰਾਮੰ ਬੀਬੀ ਸੰਗ ਚਾਲੀ ॥ ਉਲੰਘੇ
 ਸੁ ਪੰਥ 'ਪ੍ਰਮੋਦੰ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ਪੁਰੀ ਸੁਲਤਾਨੰ ਨਿਜੰ ਧਾਮ ਜਾਈ ॥
 ਜਰਾਮੰ ਕਹੰ ਗ੍ਰਹਿ ਪੁਨੀਤੰ ਸੁਥਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋਂ ਸੁਭ
 ਬੈਨ ਕਹੇ ਉਰ ਸਾਦਰ ਸੇਵ ਭਲੇ ਕਰਹੀ ॥ ਕਾਲ ਬਿਤਾਵਹਿ
 ਦਿਆਲ ਮਹਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਸੁਖ ਸੋਂ ਫਿਰਹੀ ॥ ਤਾਰਨ ਜਾ
 ਅਵਤਾਰ ਧਰਿਓ 'ਕਲ ਕੇ 'ਨਰ ਮੰਦ ਮਹਾਂ ਜਰਹੀ ॥ ਬਾਸਰ ਏਕ
 'ਸੁਸਾ 'ਪਤ ਸੋਂ ਭਗਨੀ ਮਿਲ ਬੈਸਤ ਭੇ ਘਰ ਹੀ ॥ ੨੩ ॥
 ਪੰਕਜ ਨੈਨ ਪ੍ਰਭੂ 'ਗੁਨ ਐਨ ਭਨੇ ਮੁਖ ਬੈਨ ਸੁਨੋ ਮਮ ਬਾਨੀ ॥
 ਕਾਰ ਬਿਹੀਨ ਭਲੇ ਨਹਿ ਚੀਨ ਕਰੈਂ ਪਰਬੀਨ ਸਭੈ ਜਗ ਜਾਨੀ ॥
 ਹੈ ਜਗ ਰੀਤ ਕਰੈਂ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁ ਕ੍ਰਿਯੋਂ 'ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈਂ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥
 ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੋਉ ਮਨ ਭਾਏ ਬਿਤਾਏ ਸਮਾਂ ਪਰਚਾਨ ਜੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
 ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਕੈ 'ਭਗਨੀ ਪੁਨ ਬੈਨ ਭਨੇ ਮਨ ਗਯਾਨ ਸੁਨੋ ਗੁਨ ਤੋ

੧. ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ। ੨. ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਜਲ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡਿਗੀਆਂ।
 ੩. ਅਸੀਸ ਦਿਤੀ। ੪. ਗੋਦ ਵਿਚ। ੫. ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਰੋਂਦਿਆ ਛਡਿਆ। ੬. ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ।
 ੭. ਪ੍ਰਸੰਨ। ੮. ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਤਾਰਨ ਲਈ ਅਵਤਾਰ ਲਇਆ ਹੈ। ੯. ਮਨੁਖਾਂ ਦੀ
 ਭੈੜੀ ਮਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ। ੧੦. ਭੈਣ। ੧੧. ਨਾਲ। ੧੨. ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਘਰ।
 ੧੩. ਉਲਟੀ। ੧੪. ਭੈਣ ਜੀ।

ਪਰਚਾ ॥ ਜਗ ਕੰਤ ਮਤੇ ਚਿਤ ਸੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕਰੋ ਮਿਲ ਸੰਤਨ ਸੋ
 ਚਰਚਾ ॥ ਨਰ ਨਾਰ ਚਰਾ ਚਰ ਦੇਨ ਦਤਾਰ ਸੁਰਾ ਸੁਰ ਬਿੰਦ
 ਕਰੈ ਅਰਚਾ ॥ ਧਨ ਧਾਮ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਘਰ ਮੈਂ ਕਰਨਾ ਤਵ ਲੇਹੁ
 ਕਰੋ ਖਰਚਾ ॥ ੨੫ ॥ ਵਾਕ ਜਰਾਮ ਭਨੇ ਅਭਰਾਮ ਜੋ ਕਾਮਨਾ
 ਹੋਇ ਸੁ ਧਾਮ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥ ਜੇ ਜਗ ਕਾਜ ਸੁ ਪਾਜ ਸਮਾਜ ਤੁਮੈ
 ਹਿੰ ਛਾਜਤ ਕਿਉਂ ਉਰਝੀਜੈ ॥ ਬੱਲਭ ਜੀ ਸੁਨੀਏਂ ਮਮ ਬਾਤ
 ਸੁ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਮਹਿ ਮੋ ਸੇ ਲਖੀਜੈ ॥ ਬੈਠ ਰਹੋ ਜਸ ਨਾਮ ਕਹੋ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਹੋ ਸੁਖ ਯੋਂ ਮੁਝ ਦੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਨ ਪੰਕਜ ਨੈਨ
 ਭਨੇ ਮੁਖ ਬੈਨ ਸੁ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਬਖਾਨਤ ਜੈਸੇ ॥ ਕਰ ਸੋਂ ਕਰ
 ਕਾਰ ਅਹਾਰ ਕਰੈਂ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਦੇਹਿ ਕਰੈਂ ਨਰ ਐਸੇ ॥ ਧਨ ਆਪ
 ਕਮਾਇਕੈ ਖਾਵੈਂ ਭੋਜਨ ਛਾਦਨ ਸਾਧਨ ਦੈਸੇ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰ ਸੰਤ
 ਉਧਾਰ ਕਰੈਂ ਭਵ ਭੀਤਰ ਫੇਰ ਨ ਆਵਤ ਕੈਸੇ ॥ ੨੭ ॥ ਫੇਰ
 ਜਰਾਮ ਗਿਰਾ ਉਚਰੀ ਤੁਮ ਆਇਸ ਮੋ ਮਨ ਹੈ ਅਨੁਸਾਰੀ ॥ ਮੋਰ
 ਸਕੋਂ ਨ ਕਹਿਓ ਤੁਮਰੇ ਜਿਨ ਕੀਰਤ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਲੇਖਾ ਪਦੇ ਤੁ ਕਹੋ ਮੁਝ ਸੋਂ ਕਛੁ ਲੈ ਦੇਉਂ ਜੋ ਹੋਇ ਲੇਖੇ ਕੀ ਕਾਰੀ
 ॥ ਹੋਂ ਸਭ ਜਾਨਤ ਭਾਂਤ ਹਿਸਾਬ ਕੀ ਲੇਨ ਜੁ ਦੇਨ ਭਲੇ ਹੈ ਵਿਚਾਰੀ
 ॥ ੨੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਨਬਾਬ ਕੋ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੇਹੁ ॥
 ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਨਿਬਾਹੁ ਜੇ ਕਰਹੁ ਕਾਜ ਸੁਭ ਏਹੁ ॥ ੨੯ ॥ ਕਬਿੱਤਾ ॥
 ਭਾਖੀ ਜੋ ਜੈਰਾਮ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਨ ਮਨ ਕਹੈਂ ਕਰਤਾਰ
 ਨਿਰਬਾਹੈ ਮੁਹਿ ਕਾਜ ਕੋ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦਯਾ ਨਿਧ ਸਦਾ ਈ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਸਾਰੈ ਸੰਤਨ ਸਹਾਈ ਰਾਖੈ ਨਿਜ ਨਾਮ ਲਾਜ ਕੋ ॥ ਭਾਖਤ ਜੈਰਾਮ
 ਤੁਮ ਪਾਸ ਹੋਏ ਆਵੈ ਕਾਮ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰੋ ਜਾਨੋ ਬਹੁਤ ਸਮਾਜ

੧. ਜੜ੍ਹ ਚੇਤਨ । ੨. ਸਮੂਹ । ੩. ਬੰਧਨਾ । ੪. ਪਖੰਡ, ਦਿਖਲਾਵਾ ।
 ੫. ਪਿਆਰੇ । ੬. ਕਪੜਾ ।

ਕੋ ॥ ਚੱਲੀਏ ਨਵਾਬ ਪਾਸ ਮਿਲੀਏ ਅਵਾਸ ਤਿਹ ਕੀਜੈ ਨ ਬਿਲੰਬ
 ਅਬ ਭਲੋ ਦਿਨ ਆਜ ਕੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਕੇ
 ਭੋਨ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਸਭ ਬਾਤ ^੨ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਰੂਪ
 ਨਿਹਾਰ ਨਬਾਬ ਕਹੈ ਇਹੁ ਮੋਦੀ ਕੀ ਕਾਰ ਚਲਾਏ ॥ ਹੈ ਮਤਵਾਨ
 ਸੁਜਾਨ ਸਾ ਦੀਸਤ ^੩ਪੋਸਸ ਭੇਟ ਦਯੋ ਹਰਖਾਏ ॥ ਰੋਹਿਪੱਯੇ ਪੁਨ
 ਵੀਨ ਹਜ਼ਾਰ ਜੈਰਾਮ ਸਮੇਤ ਲਏ ਘਰ ਆਏ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜੈਰਾਮ ਸਭ ਬਿਧ ਸੋਜ ਲਿਆ ਭਲੇ ॥ ਗਾਦੀ ਬੈਠ
 ਭਿਰਾਮ ਬਾਲਾ ਤੋਲਤ ਦੇਵਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੰਬਤ ਸਤਰਹਿ ਮਾਹਿ
 ਮੋਦੀ ਖਾਨ ਚਲਾਇਓ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗ ਰਾਹਿ ਖੇਲ ਕਵਨ
 ਕਵੀ ਕਹਿ ਸਕੈ ॥ ੩੩ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆ ਗਵਨ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਾਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥੧੧॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਦਸ ਅਰ ਆਠ ਸੈਂ ਲੰਗਰ ਗੁਰੂ
 ਲਗਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਕੋ ਨਹਿ ਜਾਵਈ ^੧ਬਿੰਜਨ ਬਹੁ ਬਿਧ ਖਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਆਵਤ ^੨ਹਜ਼ਾਰ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਕੀ ਚਲਾਏ ਕਾਰ
 ਲੇਨ ਜੋਊ ਆਏ ਸੋਊ ਜਾਏ ^੩ਹੁਲਸਾਇਕੈ ॥ ਬਜਾਜੀ ਐ ਜਿਨਸ
^੪ਬਸਾਤੀ ਰੰਗ ਰੰਗ ਬਹੁ ਗੁਰੂ ਬਤਲਾ ^੫ਬਾਲਾ ਦੇਵੈ ਧਾਇ
 ਧਾਇਕੈ ॥ ਮਾਂਗਤ ਜੋ ਆਵੈ ਕੋਊ ^੬ਛੂਛੋ ਹੂੰ ਨ ਜਾਵੈ ਬਹੁ ^੭ਆਸਿਖ
 ਅਲਾਵੈ ਜੋਊ ਮਾਂਗੈ ਸੋਊ ਪਾਇਕੈ ॥ ਹੋਤ ਭੀਰ ਭਾਰੀ ਲੇਨ ਹਾਰ ਨਹਿ
 ਪਾਏਂ ਵਾਰੀ ਦੇਤ ^੮ਭੁਨ ਸਾਰੀ ਤੇ ^੯ਪਦੇਖ ਲੋ ਗਿਨਾਇਕੈ ॥੨॥
 ਸਵੱਯਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਦੇਖ ਬਿਸੇਖ ਅਨੰਦਤ ਦੰਪਤ ਸੰਪਤ ਭੁਰ ਭਏ
 ਤੇ ॥ ਨਾਨਕੀ ਬੈਠ ਕਹੇ ਪਤ ਸੋਂ ਅਬ ਭ੍ਰਾਤ ਰਖੈ ਧਨ ਬਿਆਹਿ ਕੇ

੧. ਘਰ। ੨. ਦਸੀ। ੩. ਪੋਸ਼ਾਕ। ੪. ਸਲੂਣੇ। ੫. ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪੈ ਨਾਲ।
 ੬. ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ। ੭. ਬਿਸਾਤੀ ਵਾ ਸਟਾਕ। ੮. ਦੋੜ ਦੋੜ ਕੇ। ੯. ਖਾਲੀ। ੧੦. ਅਸੀਸ
 ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ੧੧. ਸਵੇਰ। ੧੨. ਰਾਤ।

ਹੇਤੇ ॥ ਟੋਰਹੁ ਕੋ ਘਰ ਚਾਹਿ ਰਖੇ ਉਰ ਹੋਇ ਬਰੋਬਰ ਜੋ ਮਿਲਏ ਤੇ
 ॥ ਕਾਲੂ ਪਿਤਾ ਹਰਖੈ ਸਭ ਭਾਂਤਨ ਹੋਇ ਸਗਾਈ ਜੋ ਈਹਾਂ ਅਏ ਤੇ
 ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲਿਓ ਜੈਰਾਮ ਤਬ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੈਂ ਕਾਰ
 ॥ ਕੋ ਖੱਤੀ ਅਬ ਦੇਖ ਕੈ ਕਰੈ ਸਗਾਈ ਬੀਚਾਰ ॥ ੪ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
 ਕਹੇ ਸੰਤ ਰੇਨ ਕਥਾ ਸੁਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਬ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਬੈਨ ਗੁਰੂ
 ਬਿਦਾ ਮੁਹਿ ਢੀਜੀਏ ॥ ਧਾਮ ਹਮ ਜਾਇਕੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ ਕੋ ਕਮਾਇ
 ਖਾਏਂ ਕਰੈਂ ਕ੍ਰਿਤ ਆਪਨੀ ਕੋ ਜਾਹੀ ਤੇ ਸੁਹੀਜੀਏ ॥ ਕਰੇ ਕਾਰ
 ਆਪ ਕੋਈ ਮਾਨਸ ਕੋ ਰਾਖ ਪਾਸ ਭਯੋ ਪਰਚਾਵਾ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਜਨੀਜੀਏ ॥ ਬਾਲੇ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਰਿਦੈ ਕਰਤਾਰ ਧਰ ਕੈਸੇ ਤੂੰ
 ਉਦਾਸ ਉਰ ਭੇਦ ਸੋ ਭਨੀਜੀਏ ॥ ੫ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਐਸੇ ਨ ਜਾਨ
 ਸੁਜਾਨ ਰਿਦੈ ਕ੍ਰਿਤ ਮੋਦੀ ਲਈ ਧਨ ਧਾਮ ਸੰਚਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ
 ਬਾਸਰ ਕਾਲ ਬਿਤਾਵਤ ਹੈਂ ਕਿਹ ਕਾਮ ਜੋ ਕਾਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜੋ
 ਕਰਨੀ ਕ੍ਰਿਤ ਸੋ ਕਰ ਹੈਂ ਜਬ ਆਨ ਚਲੈਂ ਤੁਝ ਲੇਯ ਸੰਗਾਰੇ ॥
 ਹੈ ਗੁਜਰਾਨ ਹਮਾਰਿ ਤੁਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਕਰੀਯੇ ਇਹੁ ਕਾਰ ਪਿਆਰੇ ॥
 ੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਬ ਕਰਖ ਲਿਜ ਨਿਕਟ ਰਖਨ ਕੇ
 ਹੇਤ ॥ ਤਜ ਨ ਸਕਯੋ ਦਰਸਨ ਸਫਲ ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੇਤ ॥ ੭ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਬੋਲਿਓ ਤਬ ਕਰ ਬੰਦ ਤੁਮ ਰਜਾਇ ਮਾਨੋਂ ਸਦਾ ॥
 ਇਹੁ ਬਰ ਦੇਹੁ ਮੁਕੰਦ ਭੂਲ ਨ ਪ੍ਰਤਕੂਲੋਂ ਕਵਾ ॥ ੮ ॥ ਬਾਲੇ
 ਤੂ ਮਮ ਮਿੱਤ ਸੱਤ ਬਿਖੇ ਨਿਤ ਮਤ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੈ ॥ ਇਹੁ ਬਰ ਰਾਖੇ
 ਚਿੱਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਪਦ ਅਰ ਬੰਦ
 ਤਬ ਬੰਦੇ ਕਰ ਬੰਦ ਦੋ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਤ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਕਰਨ ਲਗਯੋ
 ਪੁਨ ਕਾਰ ਸੋ ॥ ੧੦ ॥ ਅਪਰ ਥਾਨ ਤੇ ਆਨ ਸੋਦਾ ਲਿਆ ਬਾਲਾ

੧. ਘਰ । ੨. ਖੇਤੀ । ੩. ਅਕੱਠਾ । ੪. ਖਿਚ ਲਿਆ । ੫. ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਤੇ
 ਸਤਿਗੁਰੂ । ੬. ਉਲਟ । ੭. ਮਿਤਰ । ੮. ਸਚਾ ।

ਧਰੇ ॥ ਆਪਨ ਕਿਧੈ ਨਿਧਾਨ ਹੋਤ ^੧ਅਤੋਟਹਿ ਵਸਤ ਸਭ ॥ ੧੧ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾਚਕ ਕਰਹਿ ਜੁ ਜਾਚਨਾ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੁਨ ਸੁਨ ਆਵਹਿ ਅਨਕ ਪੁਨ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨ ਅਨਾਦ ॥ ੨੨ ॥
^੨ਅਸਨ ਹੀਨ ^੩ਬਸਨੰ ਨਗਨ ਕਰਤ ਅਰਥਨਾ ਜੋਨ ॥ ^੪ਛੂਛਾ ਬਹੁਰ
 ਨ ਜਾਵਈ ਕਰਨਾ ^੫ਕਰਨਾ ਭੋਨ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੀਰਤ
 ਪਸਰੀ ਪੁਰ ਸਰਬ ਘਰ ਘਰ ਭੀ ਭਰਪੂਰ ॥ ਕਿਧੈ ਚੰਦ ਕੀ ਚਾਂਦਨੀ
 ਜਨ ਚਕੋਰ ਪ੍ਰਿਅ ਰੂਰ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਸ ਮਾਸ ਲੇਖਾ ਹੁਵੈ ਜਾਇੰ
 ਵਹੀ ਲੈ ਹਾਥ ॥ ^੬ਸੰਖਯਾ ਕਰ ਸਭ ਦਿਵਸ ਕੀ ਬੈਸਹਿ ਲੇਖਕ
 ਸਾਬ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਬ ਜਬ ਲੇਖਾ ਹੋਏ ਤਬ ਤਬ ਬਾਧਾ
 ਨਿਕਸਈ ॥ ਬਿਸਮੈਂ ਮਨ ਸੁਨ ਲੋਏ ਕੋ ਕੋ ਕਰਈ ਈਰਖਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਮਤ ਮੰਦ ਇਹੁ ਕਰਤਾਰ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਆਨੰਦ ਕੰਦ
 ਮੁਕੰਦ ਯਾਂਕੇ ਕੱਛ ਅਚਰਜ ਨਹੀਂ ॥ ੧੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕੇਤਕ
 ਕਾਲ ਬਿਤੀਤ ਭਯੋ ਭਲੀ ਰੀਤ ਸੋਂ ਮੋਦੀ ਕੀ ਕਾਰ ਚਲਾਈ ॥ ਤੋਲ
 ਤੁਲਾਵਤ ਹੈਂ ਨਿਜ ਸਾਮੁਹਿ ਲੇਤ ਹੈਂ ਪੂਰੇ ਐ ਦੇਤ ਸਵਾਈ ॥
^੮ਜਾਚਕ ਆਵਤ ਕੀਰਤ ਕੋ ਸੁਨ ਜੋ ਮਨ ਭਾਵਤ ਪਾਵਤ ^੯ਸਾਈ ॥
 ਹੋਇ ਰਹੇ ^{੧੦}ਬਿਸਮਾਦ ਸਭੈ ਨਰ ਕੀਨ ^{੧੧}ਰਸਾਇਨ ਕੇ ਧਨ ਪਾਈ
 ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਨੈਂ ਨ ਭੇਦ ਅਛੇਦ ਇਹੀ ਕਰਤਾਰ ਸਰੂਪ ਧਰਾ
 ਅਵਤਾਰਾ ॥ ^{੧੨}ਦੰਭ ਨਿਕੰਦਨ ਆਨੰਦ ਕੰਦ ਸੁ ਨਾਮ ਜਪਾਵਨ ਕੋ
 ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧ ਅਠਾਰਹਿ ਜੇ ਕਰ ਬੰਦ ਕੈ ਠਾਂਢੀ
 ਰਹੈਂ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕੌਨ ਕਮੀ ਹੋਇ ਤਾਂ ਇਸ ਥਾਨ ^{੧੩}ਨਿਰੰਜਨ
^{੧੪}ਅੰਜਨ ਮੈਂ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਬਿਤ ॥ ਪੱਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗ੍ਰਾਮ

੧. ਨਾ ਮੁਕਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ।

੨. ਭੋਜਨ ।

੩. ਕਪੜਾ ।

੪. ਖਾਲੀ ।

੫. ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

੬. ਜਸ ਫੈਲ ਗਿਆ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਵਿਚ ।

੭. ਗਿਣਤੀ ।

੮. ਸਾਹਮਣੇ ।

੯. ਮੰਗਤੇ ।

੧੦. ਉਹੋ ਜਹੀ ।

੧੧. ਅਸਚਰਜ ।

੧੨. ਸੋਨਾ ਬਨਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ।

੧੩. ਪਾਖੰਡੀ ।

੧੪. ਮਾਇਆ ਮਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ।

੧੫. ਮਾਇਆ ।

ਬਸੈ ਇਕ ਮੂਲਾ ਚੋਨਾ ਸੁਣਕੇ ਤੇ ਜੱਸ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਭਾਯੋ ਹੈ ॥
ਆਏ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਬੁਝਤ ਜੈਰਾਮ ਘਰ ਮਿਲਕੇ ਸਗਾਈ ਬਾਡ
ਸਭ ਸਮਝਾਯੋ ਹੈ ॥ ਨਾਨਕੀ ਸੁਨੰਤ ਹਰਖੰਤ ਨਹਿ ^੧ਮੇਵ ਅੰਗ
ਕਹਿ ਨਿਜ ਪਤੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਕੇ ਮੰਗਾਯੋ ਹੈ ॥ ਦੂਤ ਜੈਰਾਮ ਭੇਜ
ਪਹੁੰਚਿਓ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆਇ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਹੈ ॥
੨੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਨਾਨਕੇ ਬੋਲ ਪਠੇ ਸੁਧ ਦੇਯਾ
ਚਲ ਆਏ ਤਤ ਕਾਲ ਸੇ ਲਾਗ ਆਪਨੀ ਲੇਯਾ ॥ ੨੧ ॥ ਚੈਪਈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਪਿਤ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਤੁਲ ^੨ਸਿਸ਼ਟ ਸੁ ਕਿਸ਼ਨਾ
ਨਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਮਾਤ ਭਿਰਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਗਨ ਭਲੇ
ਤਹਿ ਆਈ ॥ ੨੨ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ਕੀਨੋ ਉਤਸ਼ਵ ^੩ਭੂਰੀ ॥ ਹਰਖਤ
ਕਰਹਿ ਰੀਤ ਕੁਲ ^੪ਰੂਰੀ ॥ ਮਿਲ ਸਭਹੂੰ ਸੋ ਬੋਲਿਓ ਕਾਲੂ ॥
ਤਜਹੁ ^੫ਬਿਲੰਬਹਿ ਹੋਵਹੁ ^੬ਤਾਲੂ ॥ ੨੩ ॥ ਚਲ ਕਰ ^੭ਚੈਕੜ
ਖਰਚਨ ਕਰੀਯੋ ॥ ਤੂਰਨ ਪੰਥ ਬਿਖੈ ਪਗ ਧਰੀਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
ਸਭ ਹੀ ^੮ਸੋਜ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ^੯ਬਿਖਭ ਰਬਨ ਸੋ ਜੋਰੇ ਭਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥
ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਕੀਨੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਭਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥
ਕਰਨ ਵਰਸ ਲਾਲਸ ਉਰ ਜਾਗੀ ॥ ਜਿਉਂ ^{੧੦}ਮਧਕਰ ^{੧੧}ਪੁਸ਼ਕਰ
^{੧੨}ਅਨਰਾਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਇ ਸਦਨ ਕਾਲੂ ਤਬ ਗਯੋ ॥ ਨਿਕਟ
ਜਾਏ ਉਚਰਤ ਬਚ ਭਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਮ ਤਾਤ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਈ
ਸਗਾਈ ਮੁਝਹਿ ^{੧੩}ਹਕਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਇ ਕਹੇ ਕਰ ਕਾਰਜ ਜਾਏ
॥ ਕਰਹੈ ਤੁਮਰੋ ਭਲੋ ਖੁਦਾਇ ॥ ਮੁਝ ਉਰ ਤੇ ਕਰ ਅਧਕ ਸਨੇਹਾ ॥
ਪਰਸਹੁ ਪਦ ^{੧੪}ਅਨਕੰਪਾ ਗ੍ਰਿਹਾ ॥ ੨੭ ॥ ਰਬ ਉਪਰ ^{੧੫}ਆਰੂਢਤ
ਹੋਏ ॥ ਚਲਤ ਭਏ ਸਬ ਸਭ ਸ਼ੋਕ ਬਿਗੋਏ ॥ ਸੁਤ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੰਧੇ

੧. ਸਮਾਂਵਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੨. ਬਹੁਤ। ੩. ਸੁੰਦਰ। ੪. ਦੇਰੀ
ਦੀ ਤਿਆਗ। ੬. ਛੋਟੀ। ੭. ਬੈਲੀ ਰੁਪਏ ਦੀ। ੮. ਸਮਗਰੀ। ੯. ਬੈਲ। ੧੦. ਭੋਰਾ
੧੧. ਫੁਲਾਂ ਤੇ। ੧੨. ਪ੍ਰੇਮੀ। ੧੩. ਬੁਲਾਵਣਾ ਕੀਤਾ। ੧੪. ਕਿਰਪਾ। ੧੫. ਚੜ੍ਹਕੇ।

ਸੰਗ ਡੋਰੀ ॥ ਮਨੋ ਮੀਨ ਕਰਖੈ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਖਰਚ ਸਮਾਜ
ਲੀਨ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਅਧਕਹਿ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਘਰ
ਕੋ ਭੂਮ ਸੰਗ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਜਿਸਕੇ ਜਾਗੇ ਭਾਗ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ਵਿਖੇ ਚਲ ਆਏ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲ ਦੇਤ ਵਧਾਏ
॥ ਉਤਰ ਰਬਨ ਪਰ ਤੇ ਤੈ ਸਭ ਹੀ ॥ ਧਾਮ ਜਰਾਮ ਪਰਵਿਸੇ ਤਬ
ਹੀ ॥ ਮਿਲੀ ਨਾਨਕੀ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ਮਾਤ ਅੰਗ ਲੇ ਸਿਰ ਕਰ
ਫੇਰਾ ॥ ਕਾਲੂ ਕੀ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ 'ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਸੀਲ ਗੁਨ ਪੂਰਨ
'ਚਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਮਿਲ ਸਭਹਿਨ ਸੋ ਆਨੰਦ ਦੀਨਾ ॥ ਜਥਾ
ਉਚਿਤ ਤਿਉ ਆਦਰ ਕੀਨਾ ॥ ਆਇ ਵਹਿਰ ਤੇ ਤਬਹਿ ਜਰਾਮਾ
ਸਭਹਿਨ ਸੋ ਮਿਲ ਕੀਨ ਪ੍ਰਨਾਮਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਨ
ਆਵਨ ਕਾਲੂ ॥ ਉਠ ਕਰ 'ਗਮਨੇ ਸਦਨ ਉਤਾਲੂ ॥ ਧਰਿਉ
ਪਾਦ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸੀਸਾ ॥ ਦੀਨੀ ਕਾਲੂ ਅਧਕ ਅਸੀਸਾ ॥ ੩੩ ॥
'ਸੁੰਘਤ ਮਸਤਕ ਭਰ ਕਰ 'ਕੋਰੀ ॥ ਪੇਖਹਿ ਮੁਖ ਕੋ ਸਭ ਸੁਖ
ਠਉਰੀ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ 'ਪੁਲਕਾਵਲ ਅੰਗਾ ॥ ਕਰਤ ਪਿਆਰ ਉਰ
ਸੰਗ ਉਮੰਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਗਤ ਦਾਨੀ ਬੂਝਤ ਭਏ
ਭਨੋ ਜਨਕ ਸਮਝਾਇ ॥ ਤਨ 'ਅਨਾਮ ਮਨ ਅਨਦ ਹੈ ਤਲਵੰਡੀ
ਸੈਂ ਰਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਾਲੂ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਸੁਨ ਤਾਤਾ ॥
ਵਿਸਰ ਗਈ ਥੀ ਉਰ ਤੇ ਬਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਕਰਵਾਇ ਦਈ ਮੁਝ ਯਾਦੂ
॥ ਸਭਹਿ ਕੁਸਲ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੂ 'ਪ੍ਰਸਾਦੂ ॥ ੩੬ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ
ਤਹਿ ਮਤ ਪੂਰੀ ॥ ਕਹੀ ਬੰਦਗੀ ਤੁਮ ਸੋ ਭੂਰੀ ॥ ਕਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋ
ਤੈ ਪਦ ਪਰਸਨ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਲਾਲਸ ਨਿਸ ਦਿਨ ਦਰਸਨ ॥ ੩੭ ॥
ਸੁਨ ਸੰਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਉਠੇ 'ਬਹੋਰੀ ॥ ਗਏ ਮਾਤ ਢਿਗ 'ਦੈ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥

੧. ਲੜਕੀ। ੨. ਪੂਰਨ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਰਹੀ ਹੈ। ੩. ਛੋਟੀ ਨਾਲ ਘਰ ਚਲੇ।
੪. ਮਥਾ ਚੁੰਮਦੀ ਹੈ। ੫. ਜਥੀ ਵਿਚ। ੬. ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੋਮ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ।
੭. ਸਰੀਰ ਰੋਗ ਰਹਿਤ। ੮. ਕਿਰਪਾ। ੯. ਮੁੜ ਕੇ। ੧੦. ਦੋ ਹਥ ਜੋੜੇ।

ਧਰਯੋ ਯੁਗਲ ਚਰਨਨ ਪਰ ਮਾਥਾ ॥ ਕੰਠ ਲਗਾਇ ਦੂਮਿਓਂ ਮਾਥਾ
 ॥ ੩੮ ॥ ਸਭ ਸੋਂ ਮਿਲੇ ਬਹੁਤ ਹਿਤ ਸਾਥਾ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ
 ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਮਾਮੇ ਨਾਨੇ ਨਾਨੀ ਫੇਰ ॥ ਦੁਹਤੇ ਸੀਸ ਵਾਰ
 ਧਨ ਢੇਰ ॥ ੩੯ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ^੧ਨੰਦਨ ਜੈਰਾਮ ॥ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ
 ਸਗਨਹਿ ਕਾਮ ॥ ਭੇਜਿਓ ਮਾਨਸ ਮੂਲੇ ਪਾਸ ॥ ਆਵੇ ਬੇਦੀ ਆਏ
^੨ਅਵਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮੂਲਾ ਤਤ ਛਿਨ ਆਯੋ ॥ ਮਿਲ
 ਬੇਦਿਨ ਸੋਂ ਅਨਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਦਿਜ ਭੇਜੇ ਪੁਨ ^੩ਪੈਂਚ ਬੁਲਾਏ ॥
 ਆਏ ਸਭ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਏ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਲੀਆ
 ਬੁਲਾਏ ॥ ਚੰਦਨ ਚੌਕੀ ਪਰ ਬੈਠਾਏ ॥ ਤਿਲਕ ਸਗਾਈ ^੪ਕੁੰਕਮ
 ਕੇਰਾ ॥ ਦੇ ਹਰਿਦਿਆਲ ਆਨੰਦ ਵਧੇਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਚੌਕੜ ਖਰਚਨ
 ਜੋ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਭਹਿ ਤਬ ਕੀਨੀ ॥ ਰਾਹੁ ਲਾਗ
 ਜੁਗ ਦਿਸ ਤੇ ਹੋਯੋ ॥ ਭਈ ਵਧਾਈ ^੫ਸ਼ੋਕ ਬਿਗੋਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਕਰ
 ਇਕੰਤ ਕਾਲੂ ਕਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੁਨੋ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਮੂਲੇ
 ਤੇ ਮਾਂਗਹੁ ਤੁਮ ^੬ਸਾਹਾ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਜੋ ਹੋਹਿ ਬਿਵਾਹਾ ॥ ੪੪ ॥
 ਕੀਨ ^੭ਪ੍ਰਿਥਕ ਮੂਲੇ ਕੋ ਤਬਹੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਹੀ ਬਿਧ ਸਭ
 ਹੀ ॥ ਕੰਨਿਆ ^੮ਬਰ ਕੀ ^੯ਬੈ ਹੈ ^{੧੦}ਤਰਨਾ ॥ ਸਾਹਾ ਲਿਖ ਦੇਹੁ
^{੧੧}ਆਚਰਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਦੀਵਾਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਹਿ ਮਾਨੋ
 ਮਨ ਬੈਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਏਕ ਬਰਖ ਬੀਤੇ ਤਹਿ ਪਾਛੇ ॥ ਲਿਖ ਭੇਜੋਂ
 ਸਾਹਾ ਮੈਂ ਆਛੇ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰਤ ਨਾਨਕੀ ਉਤਸ਼ਵ ਭਾਰੀ ॥
 ਸਦਨ ਬੁਲਾਈ ^{੧੨}ਨਾਗਰ ^{੧੩}ਨਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਲੇ ਗੀਤਨ ਗਾਏ
 ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਬਾਜੇ ਬਜਵਾਏ ॥ ੪੭ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਿਸ

੧. ਪਰਮਾਨੰਦ ਦਾ ਨੰਦਨ ਪੁਤਰ ਜੈਰਾਮ ਜੀ। ੨. ਘਰ। ੩. ਸਰਪੰਚ। ੪. ਕੇਸਰ ਦਾ
 ਪ. ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ, ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ੫. ਮੁੜਰ ਕੀਤਾ ਦਿਨ। ੬. ਵਖਰਾ
 ੭. ਵਰ ਦੇ ਲਾਇਕ। ੮. ਉਮਰ। ੯. ਜਵਾਨ। ੧੦. ਦੋਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੧੧. ਪੁਰਸ਼। ੧੨. ਇਸਤਰੀ।

ਗ੍ਰਹਿ ਸੰਮਤ ਹਾੜ ਦਸ ਕੁੜਮਾਈ ਗੁਰ ਕੇਰ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਕੋ ਕਵੈ
ਕਹਿ ਸਕੈ ਜਿਸ ਬਿਧ ਭਯੋ ਬਡੇਰ ॥ ੪੮ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਕੁੜਮਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਦ੍ਵਾਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਮੋਦੀ ਕਾਰ ਚਲਾਇ
॥ ਦੇਵੈ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ਨਰ ਸਾਵਨ ਜਿਉਂ ਬਰਖਾਇ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਕਈ ਨਰ ਐਸੇ ਬਚਨ ਅਲਾਵੈ ॥ ਆਜ ਕਾਲ ਮੋਦੀ
ਭਜ ਜਾਵੈ ॥ ^੧ਦੂਤੀ ਭਈ ਜਰਾਮ ਸੋਂ ਕੀਨੀ ॥ ਭਾ ਤਬ ^੨ਸ਼ੋਕ ਨਦੀ
ਮੈਂ ਲੀਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨ ॥ ਜੀਜਾ ਜੀ
ਸੁਨੀਏਂ ਮਮ ਬਾਨੀ ॥ ਅਬ ਲੇਖਾ ਕਰੀਏ ਚਲ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨ
ਜਰਾਮ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲੇਖਾ ਗਿਨਨੇ
ਕੋ ਚਲੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ^੩ਨਵੀਸ ॥ ^੪ਆਮਦ ਖਰਚ ਲਿਖਾਵਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜਗ
ਕੇ ਜੋ ^੫ਈਸ ॥ ੪ ॥ ਪਾਚ ਦਿਵਸ ਲੇਖਾ ਭਯੋ ਬਹੁ ^੬ਅੜਾਵਨੀ
ਪਾਇ ॥ ^੭ਤਿਨ ਸੈ ਇਕੀ ਪੁਨਾ ਭੀ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਆਇ ॥ ੫ ॥
ਸਵੱਯਾ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਕਾਲ ਬਤੀਤ ਕਰਾ ਇਕ ਸਾਲ ਭਯੋ ਪਸਚਾਤ
ਸਗਾਈ ॥ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਤਬ ਅਬ ਬਿਆਹ ਕਰੈ ਪੁਤਰੀ
ਤਰਨਾਈ ॥ ਕਾਗਦ ਕੇਸਰ ਕੋ ਮੰਗਵਾਇ ਕੈ ਸਾਹਾ ਲਿਖਯੋ ਮਨ
ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਮਾਸ ਅਸਾੜ ਸੁਦੀ ਸਪਤੈ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪੁਰੈ ਨਰ
ਕੀਨ ਹੈ ਧਾਈ ॥ ੬ ॥ ਆਨ ਕੋ ਕਾਲੂ ਕੈ ^੯ਭੋਨ ਦਈ ਸੁਨ ਕੈ
ਮਨ ਮਾਹਿ ^{੧੧}ਖਿਰੀ ਸੁਖ ਬਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਨ ਗ੍ਰਹੰਨ ਹੁਵੈ ਅਬ
ਬਾਸਰ ਆਜ ਜਯੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ^{੧੨}ਪਾਤੀ ਲਿਖੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਸਭ

੧. ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ।

੨. ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਨਦੀ ਵਿਚ।

੩. ਮੁਨਸ਼ੀ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ।

੪. ਆਮਦਨ।

੫. ਈਸਰ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ।

੬. ਅੜਾਉਣੀਆਂ ਪਾ ਪਾ ਕੇ।

੭. ਤਿਨ ਸੈ ਇਕੀ ਰੁਪੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਲੀ।

੮. ਪਿਛੋਂ।

੯. ਜਵਾਨ।

੧੦. ਘਰ।

੧੧. ਖਿੜੀ।

੧੨. ਚਿਠੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ।

ਆਵਹੁ ਬਿਆਹਿ ਰਚੇਂ ਅਬ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਸਰ ਨਿਜ ਸਸੁਰਾਰਹਿ ਭੇਜ
 ਸੁਨੀ ਜਬ ਆਏ ਸਮਾਜ ਲੇ ਸਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਲੀ ਪਤੀਆ
 ਜੇਰਾਮ ਜਬੈ ਪੁਨ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕੋ ਸੁਨਾਈ ਸਬੀ ॥ 'ਹਰਖੰਤ ਰਿਦੈ
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੀ ਮਨ 'ਮੋਦ ਸਬੀ ॥ ਨਿਪ
 ਦੋਲਤ ਖਾਨ ਕੀ 'ਆਇਸ ਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਸਾਬ ਚਲਾਯੋ
 ਅਬੀ ॥ ਚਲਕੈ ਤਿਲਵੰਡੀ ਮੈਂ ਆਏ ਬਰੇ ਮਾਨੋਂ 'ਸੇਸ ਮਨੀ ਗਹੀ
 ਆਏ ਲਬੀ ॥ ੮ ॥ ਮਿਲੇ ਪਿਤ ਮਾਤ ਐ ਚਾਰਾ ਕੇ ਸਾਬ ਬੇਦੀ ਜੋ
 ਬੰਸ ਸਭੀ ਤਹਿ ਆਯੋ ॥ ਰਾਇ ਸੁਨਿਓ ਜਬ 'ਧਾਇ ਅਯੋ
 'ਚਰਨਾਨ ਗੁਰੁ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਮਿਲਕੈ ਸਭ ਬਾਲ ਸਖਾਈ
 ਕੇ ਮਿਤਨ ਨਾਨੇ ਐ ਨਾਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਕੋਨ ਕਹਿ ਤਹਿ
 ਕਾਲ ਕੇ ਆਨੰਦ ਜੋ ਤਿਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਗ੍ਰਹਿ ਛਾਯੋ ॥ ੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰਖਤ ਉਰ ਮਹਿ ਸਰਬ ਜਬ ਕਾਲੂ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
 'ਤੂਰਨ ਤਿਆਰੀ ਕੇ ਕਰਤ ਖਹਚਤ ਧਨ ਕਰ 'ਚਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਾਤ ਕਰੀ ਰੀਤ ਜੇ ਬਿਆਹ ਕੀ ॥ ਮੰਗਲ
 ਸਦਨ ਸੁਹਾਤ 'ਤੋਰਣ ਦਰ ਪਰ 'ਰਾਜ ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥
 ਨਗਰ ਕੀ ਨਾਰੀ ਸਭ ਲੀਨ ਹੈ 'ਹਕਾਰ ਭਲੇ ਸੁਨ 'ਹੁਲਸਾਇਕੈ
 ਅਨੰਦ ਧਰ ਆਵਤੀ ॥ ਬੇਦਨ 'ਬਧੂਟੀ 'ਛਬ ਸਭਨ ਕੀ ਲੂਟੀ
 ਮਨੋ ਬਾਂਧ ਬਾਂਧ ਟੋਲੀ ਮੁਖ 'ਮੰਦ ਮੰਦ ਗਾਵਤੀ ॥ 'ਬਸਨ ਐ
 'ਭੂਖਨ ਸਭ ਧਰੇ ਹੈਂ ਨਵੀਨ ਸੁਭ ਨਾਨਕ ਕੇ ਬਿਆਹ ਹਿਤ 'ਹੀਏ
 'ਹੁਲਸਾਵਤੀ ॥ ਬਰੀ ਦਰ ਨਾਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਤ ਸਤਕਾਰੀ ਸਭ ਭਈ
 'ਭੀਰ ਭਾਰੀ ਘਰ ਥਾਵਹੁ ਨ ਪਾਵਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਤ ਹੈਂ ਵਧਾਈ

੧. ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੨. ਖੁਸ਼ੀ। ੩. ਆਗਿਆ। ੪. ਸੋਸ਼ਨਾਗ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ
 ਮਣੀ ਲੱਭੀ ਹੈ। ੫. ਦੋੜ ਕੇ। ੬. ਚਰਨਾਂ ਪਰ। ੭. ਛੇਤੀ। ੮. ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ।
 ੯. ਲੜੀਆਂ। ੧੦. ਇਸਥਿਤ। ੧੧. ਬੁਲਾ ਕੇ। ੧੨. ਪ੍ਰਸੰਨ। ੧੩. ਬੇਦੀ ਘਰ
 ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ। ੧੪. ਸ਼ੋਭਾ। ੧੫. ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ। ੧੬. ਕਪੜੇ। ੧੭. ਗਹਿਣੇ।
 ੧੮. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਲੇਤ ਸੈ ਗੁਨੀ ਚਵਾਇ ਸੀਸ ਪੂਜ ^੧ਜਗਦੀਸ ਕੋ ਅਬਿਘਨ ਮਨਾ-
ਵਈ ॥ ਸੁਨੇ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ਆਏ ^੨ਜਾਚਕ ਦੁਵਾਰੇ ਮਿਲ ਮਾਂਗਤ ਜੋ
ਦੇਤ ਸੋਊ ^੩ਛੂਛ ਨ ਹਟਾਵਈ ॥ ਕੀਨੇ ਪਕਵਾਨ ਬਾਂਟ ਦੀਨੇ
ਸਨਮਾਨ ਸਨ ਅਧਕ ਉਮੰਗ ਸੰਗ ਅੰਗ ਮੈਂ ਨ ਮਾਵਈ ॥
^੪ਦੁੰਦਭੀ ਐ ^੫ਭੇਰੀ ਪੌਰ ਪਰ ਬਿਧ ਖਰੀ ਬਾਜੈ ਨਾਰ ਨਰ
ਭੀਰ ਕੋਊ ਛਕੈ ਕੋ ਛਕਾਵਈ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥
ਦਿਵਸ ਬਿਤੀਤੇ ਕਿਤਕ ਇਵ ਸਾਹਾ ਅਯੋ ਸਮੀਪ ॥
ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਿਆਰੀ ਚਲਨ ਬਿਆਹਨ ਕੁਲ ਕੋ ਦੀਪ ॥ ੧੪ ॥
ਸਵੱਯਾ ॥ ਭੂਪਤ ਪਾਸ ਤੋ ਕਾਲੂ ਗਯੋ ਸਭ ਜਾਨ ਬਰਾਤ ਕੀ
^੬ਗਾਬ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਰਾਇ ਰਿਦੈ ਹਰਖਾਇ ਮਹਾਂ ਗੁਰੁ ਜਾਨਕੈ
ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਭੈ ਕਛੁ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਦਯੋ ਤੁਹਿ ਨਾਹਿ ਕਮੀ
ਕਿਸ ਭਾਤ ਲਖਾਹੀ ॥ ^੭ਤੱਦਪਿ ਭੀ ਜਸ ਪੂਤ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕੋ ਤੇਸੇ
ਗੁਰੁ ਮਮ ਲੇਹੁ ਲਖਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਅੜਿੱਲ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਕਾਲੂ
ਚੰਦ ਬੇਨਤੀ ਗਾਇ ਹੋਂ ॥ ਜੋ ਆਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਜ ਸਫਲ ਸੋ
ਪਾਇ ਹੋਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਅਧਿਕ ਸਮਾਜ ਦੀਓ ਨਿਪ ^੮ਹਰਖ ਯੁਤ
॥ ਹੈ ਕਹੈ ਕਰੋ ਜਸ ^੯ਭੂਰ ਉਦਾਰੇ ਅਹੋ ਚਿਤ ॥ ੧੬ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥
ਆਨ ਸੁ ਕਾਲੂ ਨੇ ਧਾਮ ਵਿਖੇ ਤਤਕਾਲ ਕਰੀ ਚਢਨੇ ਕੀ ਤਿਆਰੀ
ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ^{੧੦}ਵਾਹਿਨ ਸਾਜ ^{੧੧}ਅਰੂਢ ਭਏ ਤਨ ^{੧੨}ਪੋਸਾ
ਧਾਰੀ ॥ ਲੋਕਕ ^{੧੩}ਬੰਸਕ ਰੀਤ ਕਰੀ ਸਭ ਬਿਧ ਮਿਲੀ ਤਹ ਨਾਗਰ
ਨਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ^{੧੪}ਕੋਕਿਲਕਾ ਕੁਹਕਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੀਤਨ ਆਨੰਦ
ਭਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ^{੧੫}ਸਾਰਸ ਲੋਚਨ ^{੧੬}ਬੰਧ ਬਿਮੋਚਨ ਰੂਪ ਬਿਲੋਕ

੧. ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ੨. ਮੰਗਤੇ। ੩. ਖਾਲੀ। ੪. ਨਗਾਰਾ। ੫. ਭੇਰੀਆ
ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਗੇ। ੬. ਕਥਾ। ੭. ਫਿਰ ਵੀ। ੮. ਕਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ੯. ਪ੍ਰਸੰਗ
੧੦. ਬਹੁਤ ਜਸ। ੧੧. ਸਵਾਰੀ। ੧੨. ਚੜ੍ਹ ਕੇ। ੧੩. ਪੁਸ਼ਾਕ। ੧੪. ਸੋਨੇ
੧੫. ਕੋਇਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਮਿਠੇ ਮਿਠੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ੧੬. ਕੰਦ
ਨੈਣ। ੧੭. ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਰੂਪ।

ਹੈ ਮਨ ਹਾਰੀ ॥ ਸੇਹਰੇ ਸੋਹੈ ^੧ਲਿਲਾਰ ਉਦਾਰ ਕੇ ਸੀਸ ਪੈ ^੨ਹੇਮ
 ਕਰੀਟ ਹੈ ਧਾਰੀ ॥ ਸੋਭਾ ਕੋ ^੩ਮੋਰ ਫਿਰੈ ਚਿਤ ਚੋਰ ਪਿਸੈਂ ਨਰ ਦੋਰ
 ਸੁ ਭੀਰ ਭੀ ਭਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਅਰੂਢ ਚਲੇ ^੪ਬੜਵਾ ਪਰ ਜੀਨ ਜਟੇ
 ਝਮਕੈ ਨਗ ਚਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੁੰਦਰ ^੫ਮਤੰਗ ਸਜਿਓ
 ਆਰਨ ਅੰਬਾਰੀ ਸੰਗ ਤਾ ਪੈ ਚਢ ਕਾਲੂ ਅੰਗ ਆਨੰਦ ਨ
 ਮਾਵਈ ॥ ਲਾਲੂ ^੬ਗਜਾ ਰੂਢ ਭਯੋ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪੁਨ ਚਢਿਓ
 ਜਗਜੀਤ ਮੱਲ ਲਾਲਾ ਨੰਦ ਭਾਵਈ ॥ ਜੱਟ ਮੱਲ ਇੰਦ ਸੈਨ ^੭ਨੰਦ
 ਲਾਲ ^੮ਮੈਨ ਸਸ ਸੋਭਾ ਐਨ ਰਥ ਪਰ ਚਢੇ ਛਬ ਪਾਵਈ ॥ ਚੰਦ
 ਭਾਨ ਕੋਲ ਨੈਨ ਸ਼ਿਵਲਾਲ ਕਾਮ ਸੈਨ ਮਾਨ ਚੰਦ ਮਾਨ ਸੰਗਚਢਿਓ
 ਹਰਖਾਵਈ ॥ ੧੯ ॥ ਛਪੈ ॥ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਰ ਚਢ
 ਚਲਿਓ ਫਿਰੰਦਾ ॥ ਤਖਤ ਰਾਮ ਜਗ ਰਾਇ ਬਨਿਓ ਸੁਭ ਅਰਜਨ
 ਚੰਦਾ ॥ ਐਰ ਦਿਵਾਨੀ ਮੱਲ ਮੋਹਨ ਮਨ ਭਲੋ ਸਹਾਈ ॥ ਲਖਪਤ
 ਰਾਇ ਕੂਲੀਨ ਚਢਿਓ ਸਭ ਐਰੇ ਭਾਈ ॥ ਬੇਦੀ ਪੁਨ ਛਤ੍ਰੀ ਅਪਰ
 ਕੇਤਕ ਗਿਨੀਏਂ ਨਾਮ ਤਿਨ ॥ ਸਭ ਬਾਨੇ ਨੀਕ ਬਨਾਇ ਕੈ ਚਲੈ
 ਜੰਝ ਲੈ ਮੋਦ ਜਿਨ ॥ ੨੦ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਦਿਸ ਏਕ ^੯ਤੁਰੰਗਨ
 ਚੰਚਲ ਸੁੰਦਰ ਜਾਤ ^{੧੦}ਕੁਦਾਵਤ ਭੂਖਨ ਧਾਰੀ ॥ ਦਿਸ ਏਕ
 ਮਤੰਗ ਅੰਬਾਰਨ ਸੰਗ ਕਰੈਂ ਜਿਨ ਗੰਢਹਿ ^{੧੧}ਭੰਗ ਗੁੰਜਾਰੀ ॥
 ਦਿਸ ਏਕ ਚਲੇ ^{੧੨}ਸਿਵਕਾ ਰਥ ਪੰਗਤ ਬੀਚ ਬਿਰਾਜਹਿ ਬਾਹਿਜ
 ਚਾਰੀ ॥ ਦਿਸ ਏਕ ^{੧੩}ਤੁਖਾਰ ਚਲੇਂ ^{੧੪}ਸਕਟੇ ਗਮਨੇ ਮਗ ਹੋਤ
^{੧੫}ਕੁਲਾਰਲ ਭਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਬਾਜਤ ਢੋਲ ^{੧੬}ਦਮਾਮੇ ਵਡੇ ^{੧੭}ਤੁਰਗੀ

੧. ਮਥੇ ਤੇ। ੨. ਸੋਨੇ ਦੀ। ੩. ਜਿਗ੍ਹਾ ਕਲਗੀ। ੪. ਸੋਮਣੀ। ੫. ਦਾਵਾ
 ਵਾ ਅਗਨ। ੬. ਹਾਥੀ। ੭. ਲਾਲ। ੮. ਸਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੯. ਹਾਥੀ ਪਰ
 ਚੜ੍ਹਿਆ। ੧੦. ਨਾਮ ਹੈ। ੧੧ ਕਾਮ ਵਰਗਾ, ਸੋਭਾ ਦੇ ਘਰ। ੧੨ ਘੋੜਾ ਚੰਚਲ।
 ੧੩ ਟਪਦਾ ਹੈ। ੧੪ ਭੋਰਾ ਜਿਸਤਰਾਂ ਫੁਲਾਂ ਤੇ ਗੁੰਜਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ੧੫ ਪਾਲਕੀਆਂ। ੧੬ ਊਠ
 ੧੭ ਗਡੇ। ੧੮ ਰੋਲਾ। ੧੯ ਨਗਾਰੇ। ੨੦ ਤੁਰੀਆਂ।

ਡਫ ਸੋਂ ਮੁਰਲੀ 'ਕਰਨਾਈ ॥ ਝਾਂਜਰ ^੨ਭੂਰ ^੩ਨਫੀਰ ਬਜੈ ਮੁਖ
 ਬਾਤ ਕਰੀ ਨਹਿੰ ਦੇਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਰੰਗ ਅਨੇਕਨ ਕੇਰ 'ਪਤਾਕ
 ਲੀਏ ਕਰ ਮਾਹਿੰ ਸੁ ਆਗੇ ਹੀ ਧਾਈ ॥ ਮੰਗਲ 'ਭੋਨ ਭਏ ਸੁਭ
 'ਸੋਨ ਸਮੈਂ ਸਭ 'ਗੋਨ ਕੇ ਦੀਨੋ ਦਿਖਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥
 ਬਾਲਾ ਰਾਖਯੋ ਸੰਗ ਨਿਜ ਖਰਚ 'ਪ੍ਰਿਥਕ ਕਛੁ ਦੇਯ ॥ ਸੁਨੀਯੋ ਸੀ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀ ਕਥਾ ਸਾਰ ਰਸ ਲੇਯ ॥ ੨੩ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਹੋਤ
 ਕੁਲਾਹਲ ਬਾਦਤ ਬਾਜਤ ਆਇ ਗਏ ਸਭ 'ਤੀਰ ਬਿਪਾਸਾ ॥
 ਕੇਵਟ ਆਇ ਮਿਲਿਯੋ ਤਬ ਬਹੁ ਦੂਲਹਿ ਕੋ ਦਰਸਿਓ ਸੁਖ ਰਾਸਾ
 ॥ ਤਰਨੀ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਲਿਆਵਤ ਭੇ ਨਰ ਚਾਢ ਸਮਾਜ ਸੁ ਦੀਨ
 ਚਢਾਸਾ ॥ ਹੀਨ ਬਿਲੰਭਹਿ ਅੰਭ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰੇ ਸਭ ਹੀ ਨਿਜ
 ਲਾਇ ਕੈ ਦਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਭ ਜਨੇਤ ਉਲਘੀ ਜਬੈ
 ਕਾਲੂ ਦੇਹਿ ਇਨਾਮ ॥ ਕਹਿ 'ਕੇਵਟ ਗੁਰ ਜਾਤ ਮਮ ਇਨ ਸੇ
 ਲੇਹਿੰ ਨ 'ਦਾਮ ॥ ੨੫ ॥ ਆਏ ਹਮਰੇ ਘਾਟ ਗੁਰ ਕਰ ਦੀਨੋ
 ਹਮ ਪਾਰ ॥ ਜਬ ਜਾਵੈਂ ਹਮ ਘਾਟ ਇਨ ਕਰੈਂ ਭਵੇ ਨਿਧ ਪਾਰ ॥
 ੨੬ ॥ ਲੇਵੈ ਨਹਿੰ ਕਾਲੂ ਦਯੋ ਧਨ ਬਹੁ ਹਰਖ ਮਨਾਇ ॥ ਕੋਤਕ
 ਕਰਤ ਅਨੇਕ ਬਿਧ ਬਾਟਾਲੇ ਨਿਕਟਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਰੰਧਾਵੇ ਕੋ
 ਤਿਆਗ ਕੈ ਮੂਲਾ ਸੁਮਤ ਦਿਵਾਨ ॥ ਬਸਯੋ ਬਟਾਲੇ ਆਇ ਕੈ
 ਜਹਿੰ ਅਬ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਪਰਮਾ ਨੰਦ
 ਨੰਦਨ ਜੈਰਾਮ ਦਿਜ ਬੋਲ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਪਠਾਇ ਸੁਧ ਦੀਜੀਏ
 ਬਰਾਤ ਕੀ ॥ ਮਿਲਿਓ ਮੂਲੇ ਜਾਇ ਮੁਖ 'ਆਸਿਖਾ ਅਲਾਏ ਭਲੇ
 ਸੁਨੋ ਜਜਮਾਨ ਕਲਿਆਨ ਤੇਰੋ ਗਾਤ ਕੀ ॥ ਕਾਲੂ ਚੰਦ ਮੰਤਰੀ ਕੀ
 ਉਤਰੀ ਬਰਾਤ ਆਨ ਆਯੋ ਸੁਧ ਦੇਨ ਜਹਿ ਸੋਭਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਕੀ ॥

੧. ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਨਰਸਿੰਗਾ । ੨ ਬਹੁਤ । ੩ ਤੁਤੀ । ੪ ਝੰਡੀਆਂ । ੫ ਘਰ ।
 ੬ ਸ਼ਗਨ । ੭ ਚਲਣ ਵੇਲੇ । ੮ ਵੱਖਰੇ । ੯ ਬਿਆਸ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ । ੧੦ ਮਲਾਹ ।
 ੧੧ ਰੁਪੈ । ੧੨ ਅਸੀਸ ।

ਮਹਲਾ ੧

ਮੂਲੇ ਕੀਨੀ ਬੰਦਨਾ ਅਨੰਦ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਕਹਯੋ ਭਲੀ ਬਾਤ ਭਈ
ਸੁਧ ਲੇਵੈਂ ਸਭੈ ਆਤਕੀ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਗੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੈ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਦਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲੇ ਮੂਲਾ ਨਰ ਪੈਂਚ ਬਹੁ ਆਇ ਮਿਲਿਓ ਅਗ-
ਵਾਏ ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਹੁ ਕੋ ਕਵਿ ਭਾਖ ਸੁਨਾਏ ॥ ੧ ॥
ਮਿਲ ਕਰ ਦੁਹ ਦਿਸ ਪਰਸਪਰ ^੧ਸਰਸਤ ^੨ਹਰਖਤ ਹੋਏ ॥ ਗਮਨੇ
ਨਗਰੀ ਕੋ ਬਹੁਰ ਚਹਿਤ ਕਰਯੋ ਅਬ ਢੋਏ ॥ ੨ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥
^੩ਗਜ ਗਾਜਤ ਸਾਜ ਸਜੇ ਸਭ ਹੀ ਧੁਨ ਘੰਟਨ ਕੀ ਉਠਹੀ ਬਡ
ਘੋਰਾ ॥ ਅਸ ^੪ਹਿੰਮਤ ^੫ਜੀਨ ਜਰਾਵ ਜਰੇ ^੬ਅਵਨੀ ਖੁਰ ਬਾਜ
^੭ਰਹੇ ਚਹੁ ^੮ਓਰਾ ॥ ਰਬ ਜਾਤ ਚਲੇ ਛਨਕੈਂ ਘੁੰਗਰੂ ਪੁਨ ਚਕੂਨ
^੯ਕੋ ਖਰਕੋ ਨਹਿ ^{੧੦}ਬੋਰਾ ॥ ਡਫ ਢੋਲ ਦਮਾਮਨ ਡੰਕ ਲਗੈ ਪਰ
ਆਪਨ ਕੋ ਨ ਸੁਨੈ ਵਡ ^{੧੧}ਸੋਰਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ^{੧੨}ਮੰਤਰੀ ਪੈ ਕਾਲੂ
^{੧੩}ਅਰੂਢ ਕਰੈ ਬਰਖਾ ਧਨ ਕੀ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਦੂਸਰ ਪੈ ਚਢ ^{੧੪}ਤਾਤ
ਜੈਰਾਮ ਕੋ ਹੀਨ ^{੧੫}ਬਿਲੰਬ ਭਲੇ ਬਰਖਾਈ ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਗੀਤ ਸੁਹਾਤ
ਦੋਊ ਤਬ ਨੀਚ ਐ ਉਚ ਬਿਚਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਕੀਰਤ ਯੋਂ ਬਿਸ-
ਤੀਰਤ ਹੈਂ ਜਨ ^{੧੬}ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੇ ^{੧੭}ਜੋਨ ਸੀ ਛਾਈ ॥ ੪ ॥ ਦੂਲੇ
ਸਮੇਤ ਬਰਾਤ ਬਹੋਰ ਕੀਯੋ ਸੁਭ ਥਾਨ ਮੈਂ ਆਨਕੈ ਡੇਰਾ ॥ ^{੧੮}ਰਾਜਹਿ
ਧੂਰ ਪਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਜਿਵ ਸੰਗ ^{੧੯}ਪਿਰਾਗ ਕੋ ^{੨੦}ਕੰਜਹਿ ^{੨੧}ਹੋਰਾ ॥
ਤੰਬੂ ਕਨਾਤਨ ਤਾਨੇ ਬਿਤਾਨਨ ਲਾਰੇ ਸਮਯਾਨਨ ਸੋਹੈ ਘਨੇਰਾ ॥

੧. ਅਧਕ। ੨. ਅਨੰਦ। ੩. ਹਾਥੀ ਗਜ ਰਹੇ ਹਨ। ੪. ਹਿਣਕਦੇ। ੫. ਕਾਠੀਆਂ। ੬. ਜਮੀਨ ਉਤੇ। ੭. ਖੁਰ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ [ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ]। ੮. ਚੁਫੇਰੇ। ੯. ਪਹੀਆਂ ਦਾ। ੧੦. ਆਵਾਜ਼ ਬੋਲੀ ਨਹੀਂ ਭਾਵ ਬਹੁਤਾ ਹੈ। ੧੧. ਸੋਰ ਬੜਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਪਰਾਈ ਕੋਈ ਗਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਂਦੀ। ੧੨. ਹਾਥੀ। ੧੩. ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ੧੪. ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ। ੧੫. ਛੋਟੀ ਨਾਲ। ੧੬. ਪੁੰਨਯਾ ਦੇ ਚੰਦ ਨੇ। ੧੭. ਚਾਂਦਨੀ। ੧੮. ਸੋਭਾ ਬਿਰਾਜ ਰਹੀ ਹੈ। ੧੯. ਫੁਲ ਦੀ ਧੂੜੀ। ੨੦. ਕੌਲ ਫੁਲ। ੨੧. ਦੇਖੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਚਹਿ ਚਾਹਿ ਦਈ ਸੋਊ ਤਾਹਿ ^੧ਹਤਿਓ ^੨ਸ੍ਰਮ ਦੂਰ ਲਗੀ ਨਹਿ
 ਦੇਰਾ ॥ ੫ ॥ ^੩ਧੇਨ ਕੇ ਧੂਲ ਕੇ ਵੇਲਾ ਭਯੋ ਤਬ ਛੂਟਨ ਲਾਗੀ
 ਜੋਰ ^੪ਹਵਾਈ ॥ ਮੰਗਲ ਕੀ ਸੁਧ ਦੇਨੇ ਕੇ ਹੇਤ ਮਨੋ ^੫ਪਤੀਆ ਸੁ
^੬ਲੋਕ ਪਠਾਈ ॥ ^੭ਬਾਜ ^੮ਮਤੰਗ ^੯ਉਤੰਗ ਬਰੂਦ ਕੇ ਝਾਰ ਮਤਾਬ
 ਛੂਟੈ ^{੧੦}ਫੁਲਵਾਈ ॥ ਹੇਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਭਯੋ ਬਹੁ ਸ੍ਰਾਦ ਸਨੇ
 ਸਭ ਕੇ ਅਚਵਾਈ ॥ ੬ ॥ ਮਾਨਵ ਮੂਲੇ ਨੇ ਏਕ ਪਠਾ ਹਿਤ
 ਲਯਾਵਨ ਕੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਧਾਰਹੁ ਆਪ ਚਲੋ ^{੧੧}ਪਦ ਕੇ
 ਅਬ ਕਾਲ ਭਯੋ ਹਿਤ ਲੇਵਨ ਲਾਵਾਂ ॥ ਯੋਂ ਸੁਨ ^{੧੨}ਡੰਕ ^{੧੩}ਨਿਸਾਨ
 ਲਗੇ ਧੁਨ ਘੋਰ ਉਠੀ ^{੧੪}ਘਨ ਜਿਉਂ ^{੧੫}ਘਹਿਰਾਵਾ ॥ ਆਨੰਦ ਕੇ
 ਉਰ ਧਾਰ ਤਬੈ ਗਮਨੋ ਮਿਲ ਸਾਜ ਸਮਾਜ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ੭ ॥ ਬੇਦੀ
 ਜੇ ^{੧੬}ਬਿੰਦ ਐ ਬੇਦੀ ^{੧੭}ਸਿਰੋਮਣ ਬੇਦੀ ਰਚੀ ਜਹਿ ਗੇ ਤਹਿ ਥਾਈ
 ॥ ਪੁੰਜ ਜਹਾਂ ਦਿਜਰਾਜ ਬਰਾਜਤ ਹੇਰ ਗੁਰੂ ਸੁ ਉਠੇ ਹਰਖਾਈ ॥ ਦੇ
 ਮੁਖ ^{੧੮}ਆਸਿਖ ਪਾਂਏਗਹੇਗੁਰਬੈਠਗਏਤਹਾਂ ਹੂੰ ^{੧੯}ਚਹੁੰਘਾਈ ॥ ^{੨੦}ਪੰਕਜ
 ਨੈਨ ਸੁ ਹੈ ਦਿਸ ^{੨੧}ਵਾਹਿਨੀ ਬਾਮੇ ਸੁਲਖਣੀ ਸੋਭਾ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਹਰ ਦਿਆਲ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ॥
 ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਇਆਰ ॥ ੯ ॥ ਸਵੱਯਾ
 ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਜਾਨਤ ਹੈਂ ਸਭ ਆਪ ਸੁ ^{੨੨}ਪੰਥ ਰਚੇ ਸਿਖ ਭਾਰੀ
 ॥ ਤਾਹਿ ਨਮਿੱਤ ਗਿਰਾ ^{੨੩}ਉਚਰੈ ਜੋਊ ਬੇਦੋਂ ਸੇ ਉਤਮ ਬਹੁ
 ਪਰਕਾਰੀ ॥ ਜਗ ^{੨੪}ਜੀਰਨ ਸਾਧਨ ਦੂਰ ਕਰੋ ਸੁਧ ਸਾਧਨ ਸਿਸ਼ਟ

੧. ਦੂਰ ਕੀਤਾ। ੨. ਥਕੇਵਾਂ। ੩. ਗਊ ਧੂੜ ਦਾ ਵੇਲਾ। ੪. ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ
 ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ ਹੈ। ੫. ਪੜ੍ਹਿਆ। ੬. ਦੇਵ ਲੋਕ। ੭. ਘੋੜੇ। ੮. ਹਾਥੀ। ੯. ਉਚੇ।
 ੧੦. ਇਕ ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ। ੧੧. ਛੋਤੀ। ੧੨. ਚੋਟ। ੧੩. ਨਗਾਰੇ। ੧੪. ਬਦਲ।
 ੧੫. ਗਜਿਆ। ੧੬. ਸਾਰੇ। ੧੭. ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ। ੧੮. ਅਸ਼ੀਰਬਾਦ। ੧੯. ਚਾਰੇ
 ਤਰਫ। ੨੦. ਭਾਵ ਗੁਰੂ ਜੀ। ੨੧. ਸਜੇ ਪਾਸੇ। ੨੨. ਸਿਖਾਂ ਲਈ ਵਡਾ ਪੰਥ ਦਸਣ
 ਕਰੇ। ੨੩. ਉਸ ਪੰਥ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰੇ। ੨੪. ਪੁਰਾਣਾ।

ਕਰੋ ^੧ਪਰਚਾਰੀ॥ ਆਪ ਕੋ ^੨ਬਿਆਹ ਮੈਂ ਕੈਸੇ ਪਠੋਂ ਜਿਮ ਆਗਿਆ
ਤਿਮ ਲੇਹਿੰ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਜਬ ^੩ਰਾਵਰ ਸਰਗੁਨ ਰੂਪ ਧਰਿਯੋ
ਤਬ ਜਾਨਿਯੋ ਮੈਂ ਰੂਪ ਸਹੀ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤ ਤੋਹਿ ਪਠਾਨ
ਲਗੇ ਤਬ ਪਾਂਧਾ ਐ ਮੁੱਲਾਂ ਜੇ ਪੰਡਤ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਹੂੰ ਕੋ ਦਯੋ
ਉਪਦੇਸ਼ ਭਲੇ ਬਿਖ ਨਾਗ ਐ ਖੇਤ ਕੀ ਗੀਤ ਨਿਆਰੀ ॥ ਜਬ
^੪ਯੋਗਪਵੀਤ ਮੈਂ ਪਾਨ ਲਗਯੋ ਤਬ ਆਪ ਕਰੀ ਗਤਿ ਸੁਧ
ਰਮਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ਬਿਆਹਿ ਸਮਾ ਸੁਭ ਆਇਓ ਅਬ
ਸੇ ਦੀਨ ^੫ਦਯਾਰ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਨਿਜ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਭਲੀ ਸੋਈ ਹੈ
ਕਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਸੁਨਕੇ ਹਰਿਦਿਆਲ ਕੀ ਬਾਤ ਸਭੀ
ਅਸਚਰਜ ਹੂਵੇ ਇਤ ਉਤ ਕੋ ਹੋਰੈਂ ॥ ਕਹੈਂ ਸਭ ਪੰਡਤ ਜੀ ਹਰ-
ਦਿਆਲ ਕਰਹੁ ਪੁਰਖੀ ਪਿਤ ਜੈਸੇ ਭਲੇਰੈ ॥ ਸੁਨਕੇ ਹਰਦਿਆਲ
ਕਹੈ ਜਜਮਾਨਹੁ ਯਹ ਗੁਰ ਮਾਲਕ ਹੈਂ ਜਗ ਕੇਰੈ ॥ ਕੋਣ ਹਾਂ ^੬ਕੀਟ
ਮੈਂ ਬਿਆਹਿ ^੭ਪਠੋਂ ਇਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਆਗਯਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ^੮ਟੇਰੈਂ ॥
੧੩ ॥ ਜਬ ਪੰਡਤ ਜੀ ਨਹਿ ਬਿਆਹਿ ਪਵੈਂ ਤਬ ਚਾਚਾ ਜੀ ਲਾਲੂ
ਐ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਾਲੂ ॥ ਬੇਦੀ ਕੇ ਬੰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਿਤੇ ਸਭ ਕਹਿਨ
ਲਗੇ ਮੁਖ ਬੈਨ ^੯ਰਸਾਲੂ ॥ ਹੇ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ^{੧੦}ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬੰਸ
ਕੀਓ ਹਮਰੋ ਉਜਿਆਲੂ ॥ ਆਗਯਾ ਸੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਪੰਡਤ ਕੋ ਜਿਮ
ਇਛ ਹੁਵੈ ਕਰ ਹੈ ਤਤਕਾਲੂ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਬੈ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸੁਨ ਹੋ ^{੧੧}ਸੋਤਾ ਗਨ
ਸਭੈ ਲਿਖ ਹਮ ਇਹ ਠਾਂ ਦੀਨ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ

੧. ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ। ੨. ਹੁਣ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿਓ।

੩. ਆਪਨੇ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਨਿਸਚੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ੪. ਜੰਦੂ
ਪਾਣ ਵੇਲੇ। ੫. ਸਾਡੀ ਭੁਲ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ। ੬. ਦਯਾਲ। ੭. ਦਾਸ। ੮. ਪੜ੍ਹਾਂ।
੯. ਉਚਾਰਨ ਦਾ। ੧੦. ਸੁੰਦਰ। ੧੧. ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼। ੧੨. ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ

ਰਾਵਣ ਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਰੰਗ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਨਕੜਾ
 ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ
 ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲ ॥ ੩ ॥
 ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲ ਤੂਹੈ ਕਵੀਆ
 ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥ ੪ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤਬ ਹੀ 'ਮੁਖ ਚੰਦਹਿ ਤੇ 'ਸੁਧ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹਮ ਪੂਜਕ ਹੈਂ
 ਇਕ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਕੇ ਨਹੀਂ ਇਸ਼ਟ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤਹਿ
 ਕੋ ਯਹ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁ ਪੂਜ ਅਤੀ ਇਸ ਹੀ ਤੇ ਲਹੇ ਸਭ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰੇ ॥
 ਬਿਆਹੁ ਸੁ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਇਸੇ ਸਭ ਸਿੱਖ ਕਰੈਂ ਜਗ ਹੋਹਿ ਸੁਖਾਰੇ
 ॥ ੧੬ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਧਾਰ ਹੈਂ ਬਰਨ ਕੋ ਬਿਥਾਰ ਹੈਂ
 ਗੁਣੋਂ ਰੂਪ ਧਾਰ ਹੈਂ ਅਨੰਦ ਕੋ ਉਚਾਰ ਹੈਂ ॥ ਵੇਦ ਰੂਪ ਧਾਰ ਹੈਂ
 ਸੁ ਚਾਰ ਲਾਂਵਾ ਕਾਰ ਹੈਂ ਤੱਤ ਰੂਪ ਧਾਰ ਹੈਂ ਗਰੰਥ ਪਰਚਾਰ ਹੈਂ ॥
 ਰਸੈ ਰੂਪ ਧਾਰ ਹੈਂ ਸੁ 'ਤੇਗ ਗਰੇ ਧਾਰ ਹੈਂ ਰੂਪ ਵਾਰ ਧਾਰ ਹੈਂ
 ਨਿਥਾਵੇਂ ਥਾਵ ਕਾਰ ਹੈਂ ॥ 'ਵਸੂ ਗ੍ਰਹ ਧਾਰ ਹੈਂ ਸੁ ਭਾਰ ਹਿੰਦ
 ਟਾਰ ਹੈਂ ਦਸਮੇਂ ਸਰੂਪ ਮਾਹਿ ਕੇਸੋਂ ਵਾਰੇ ਕਾਰ ਹੈਂ ॥ ੧੭ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੈ ਕਲਮ ਸਿਆਹੀ ਮੰਗ-
 ਵਾਇ ॥ ਕਾਗਦ ਕਰ ਮੈਂ ਧਾਰ ਕੈ ਲਿਖਯੋ ਐਸ 'ਸੁਖਦਾਇ ॥
 ੧੮ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਚੰਦ ਵਰਗਾ ਮੁਖ। ੨. ਸੁਧ ਬਚਨ। ੩. ਤਲਵਾਰ ਗਲੇ ਵਿਚ ਧਾਰੀ ਹੈ। ੪. ਸੂਰਜ, ਚੰਦ੍ਰ, ਧ੍ਰੁਵ, ਇੰਦਰ, ਧਰਤੀ, ਜਲ, ਵਾਯੂ, ਅਗਨੀ। ੫. ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ।

੧ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਚੌਕੀ ਪਰ ਧਰਯੋ ਲੀਨ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਚਾਰ ॥
 ਉ ॥ ਆਗਹਿ ਆਗਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੂਲੇ ਪਾਛ ^੧ਕੁਮਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਪੰਡਤ
 ਕੜਾ ^੨ਹਰਿਦਿਆਲ ਭੀ ਯਾ ਗੁਰ ^੩ਮੰਤਰ ਸਾਰ ॥ ਪਰਕਰਮਾ ਚਾਰੋਂ
 ਸੀਏ ਬਖੈ ਪਰੁਯੋ ਬੇਰ ਸੁਭ ਚਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੰਬਤ ਬਿੰਸਤ
 ੨ ॥ ਮਾਂਹਿ ਬਿਆਹਿ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਕੋ ਭਯੋ ॥ ਬਸੇ ^੩ਤੀਨ ਨਿਸ ਯਾਹਿ
 ਆ ਮੂਲਾ ਦੇ ਬਹੁ ਦਾਨ ਕੋ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਗਮਨੇ ਪੁਰ ਓਰ ਲੇ ^੪ਡੋਰਾ
 ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਲੇ ॥ ^੫ਬਾਜਨ ਕੋ ਬਹੁ ਸੋਰ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨਰ ਧੁਨਿ ਸੁਨੀ
 ਹੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੁਰ ਨਿਕਟ ਬਰਾਤਾ ॥ ^੬ਪ੍ਰਵਸੀ
 ਦੁਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਹਾਤਾ ॥ ਜਹਾਂ ਚੌਂਕ ਹੈ ਚਾਰ ਬਜਾਰੂ ॥ ਤਹਿ ਮਹਿ
 ਗਮਨੇ ਹਰਖ ਅਪਾਰੂ ॥ ੨੩ ॥ ਧਨ ^੭ਵਾਰਤ ^੮ਬਰਖਾ ਵਤ ਵਾਰੀ
 ੩ ॥ ਕਰਹਿ ਸੁਜਸ ਜਹਿ ਕਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ^੯ਨਿਜ ^{੧੦}ਨਿਕੇਤ ਕੇ
 ਨਿਕਟਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਹੋਤ ਵਧਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਭਾ
 ਤਿਪਤਾ ਉਰ ਹਰਖ ਘਨੇਰਾ ॥ ਸਹਿਤ ^{੧੧}ਸਨੂਖਾ ਸੁਤ ਕੋ ਹੇਰਾ ॥
 ਕਰਹਿ ਨਿਛਾਵਰ ਦਰਬ ਅਪਾਰਾ ॥ ^{੧੨}ਵਾਰਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਰ
 ਵਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਕੁਲ ਰੀਤ ਸ਼ਗਨ ਬਹੁ ਕਰਹੀ ॥ ਹੈਂ ਬਲਿ-
 ਹਾਰੀ ਬੈਨ ਉਚਰਹੀ ॥ ਭਯੋ ਸਪੂਤ ਨਿਕੇਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਬਿੰਸਤ ਏਕ
 ਜਾਸ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਮਿਲੀ ਸੁਲੱਖਣੀ ਪੁਨ ਨਿਜ ਸਾਸੂ ॥
 ਧਰਿਓ ਚਰਣ ਪਰ ਮਸਤਕ ^{੧੩}ਆਸੂ ॥ ਆਸਿਖ ਦੀਨੀ ਲੀਨੀ ਅੰਕਾ
 ॥ ਹਰਖ ਬਿਲੋਕਯੋ ਬਦਨ ^{੧੪}ਮਯੋਕਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੀ
 ਮਿਲੀ ^{੧੫}ਬਧੂਟੀ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਮੁਖ ਸੁਖ ਜਨ ਲੂਟੀ ॥ ਨਿਕਟੇ

੧. ਮੂਲੇ ਦੀ ਲੜਕੀ। ੨. ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ। ੩. ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਰਹੇ।
 ੪. ਡੋਲਾ। ੫. ਵਾਜਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਨਘੋਰ ਆਵਾਜ਼। ੬. ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਲਾਗੇ ਭਲੀ
 ਪਰਕਾਰ ਲੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਗਏ। ੭. ਵਾਰਕੇ। ੮. ਬਰਖਾ ਦੇ ਨਿਆਈਂ ਧਨ ਵਾਰ ਕੇ ਸੁਟੀ ਜਾ
 ਰਹੇ ਹਨ। ੯. ਆਪਣੇ। ੧੦. ਘਰ ਦੇ। ੧੧. ਨੂੰਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਤਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ
 ਦੇਖਿਆ। ੧੨. ਵਾਰਦੀ ਹੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਪਰੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਪਾਣੀ। ੧੩. ਛੋਤੀ। ੧੪ ਮੁਖੜਾ
 ਚੰਦਰਮਾ ਵਰਗਾਵੇਖਿਆ। ੧੫. ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ।

ਤ੍ਰਿਪਤਾਂ ਦੇਤ ਵਧਾਈ ॥ ਲੇਤ ਹਰਖ ਯੁਤ ^੧ਅੰਗ ਨ ਮਾਈ ॥ ੨੮ ॥
 ਨਿਕਸ ^੨ਸਦਨ ਦੁਖ ^੩ਕਦਨ ਬਹੋਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਸਭਨ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ
 ਨ ਬੋਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ
 ਨਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਦਿਨ ਬਿਤੇ ਨ ਬੋਰੀ
 ॥ ਜਨ ਪੀਵਤ ਕੀਏ ਨੈਨ ਕਟੋਰੇ ॥ ਪੰਡਤ ਪਾਂਧਾ ਵੈਦ ਮੁਲਾਨਾ ॥
 ਚਲ ਆਏ ਜਹਿ ਥੇ ^੪ਗਤ ਦਾਨਾ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ ਮਨ ਸੰਗ
 ਉਮੰਗਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਚਢਿਓ ਰੰਗ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ਜਬਕਿ
^੫ਬਿਲੋਕਿਓ ਕਾਲੂ ^੬ਨੰਦਨ ॥ ^੭ਧਾਇ ਕਰੀ ਯੁਗ ਪਦ ਪਰ ਬੰਦਨ
 ॥ ੩੧ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ^੮ਸਨਮਾਨ ਬਠਾਏ ॥ ^੯ਕੁਸਲ ਬੂਝਨੇ ਬੈਨ
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤ ਦਾਨ ਲੇ ਸਦਨ ਸਿਧਾਏ ॥ ਜਿਨ ਮਨ ਭਗਤਿ
 ਵਿਖੈ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਮਿਲੇ ਆਨ ਪੁਨ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥
 ਕਹਿਤ ਪਰਸਪਰ ਅਧਕ ਬਡਾਈ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਲੀਲ੍ਹਾ ਸ੍ਰੀ ਜਗ
 ਨਾਥਾ ॥ ਕੀਨੀ ਤਲਵੰਡੀ ਸੁਖ ਸਾਥਾ ॥ ੩੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਅਨੰਦ ਬਿਵਾਹਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਚਤੁਰਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਆਹਿ ਸਿਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਕਾ ਜਥਾ ਜੋਗ ਭਾ
 ਸੇਏ ॥ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨਨਕਾਣ ਜਸ ਸੁਨੇ ਕਥਾ ਅਬ ਹੋਏ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ^{੧੦}ਗਤ ਦਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
^{੧੧}ਕੀਰਤਿ ਘਰ ਘਰ ^{੧੨}ਮੰਡੀ ॥ ਕਾਤਕ ਸੁਭ ਪੁਨਿਆ ਨੀਅਰਾਈ ॥
 ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਮਾਤਾ ^{੧੩}ਸੁਤ ਭੋ
 ਦਿਨ ਆਯੋ ॥ ਹੇ ਪਤਿ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ਮਨਵਾਯੋ ॥ ਤਾ ਦਿਨ ਉਤਸਵ

੧. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਸਮਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੨. ਘਰ। ੩. ਕਟਣ। ੪. ਮੁਕਤੀ
 ਦੇ ਵੇਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ। ੫. ਦੇਖਿਆ। ੬. ਪੁਤਰ। ੭. ਦੋੜ ਕਰ ਦੋਹਾਂ ਚਰਨਾਂ ਪਰ
 ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ। ੮. ਆਦਰ। ੯. ਸੁਖ। ੧੦. ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾੜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ।
 ੧੧. ਜਸ। ੧੨. ਇਸਥਿਤ। ੧੩. ਜਨਮ ਦਿਨ।

ਕਰੋ ਮਹਾਨਾ ॥ ਮਨ ਇੱਛਤ ਦੇਹੁ ^੧ਰੰਕਨ ਦਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੇ
 ਕਾਲੂ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਕਹਿ ਉਤਸ਼ਵ ਕਰ ਹੈਂ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥
^੨ਘਿਤ ^੩ਮਿਸ਼ਟਾਨ ^੪ਦੂਨ ਬਹੁ ਲਿਆਏ ॥ ^੫ਯੱਗ ਕਰਨ ਕੇ ਮੇਲਾ
 ਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ਜਨਮ ^੬ਸਥਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇਰਾ ॥ ਰਾਇ ਬਨਾਯੋ
 ਮਹਿਲ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਸੇ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ॥ ਤਯਾਰ ਭਯੋ
 ਨਿਪ ਭਲਾ ਮਨਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਮੰਦਰ ਐ ਬਜਾਰ ਸਜਵਾਏ ॥ ਬਹੁ
 ਦਿਸ ਤੇ ਨਰ ਦੇਖਨ ਆਏ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਨਰ ਪਠ ਮੰਗਵਾਏ ॥
 ਨਾਨੇ ਨਾਨੀ ਮਾਮੇ ਆਏ ॥ ੬ ॥ ਜਬ ਪੁਨਿਆ ਕਾ ਦਿਨ ਸੁਭ
 ਆਯੋ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਬਿੰਸਤ ਤਬ ਥਾਯੋ ॥ ^੭ਰਾਇ ^੮ਸਲਕ ਤੋਪਨ
 ਕਰਵਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਬਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਨਮ
 ਸਥਲ ਨਿਜ ਬੈਸੇ ॥ ਸੁਰ ਪੁਰ ਮਾਨੋਂ ਬਿਸ਼ਨੂ ਜੈਸੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ-
 ਦਿਆਲ ^੯ਪਰੋਧਾ ਆਯੋ ॥ ਪਾਂਧਾ ਵੈਦ ਸਭੈ ਨਿਕਟਾਯੋ ॥ ੮ ॥
 ਕਹਿ ਹਰਦਿਆਲ ਸੁਨੋ ਜਜਮਾਨ ॥ ਦੱਛਣਾ ਦੇਵਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਮ ॥
 ਹੇ ਗੁਰ ^{੧੦}ਪਰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪੋਰਾਤਨ ॥ ਪਰਮ ਪਰਾਵਰ ਨਾਥ ਸਨਾਥਨ
 ॥ ੯ ॥ ਅਹੈਸੱਚਦਾਨੰਦ ਮੁਕੰਦਾ ॥ ਤਵਲੀਲ੍ਹਾਭਗਤਨ ਸੁਖਕੰਦਾ ॥ ^{੧੧}ਬ੍ਰਿਧ
 ਬੈਸ ^{੧੨}ਮੁਰ ਭਾ ਬਲਹੀਨਾ ॥ ਅਬ ਦੀਜੈ ਮੁਝ ਮੋਖ ^{੧੩}ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਬਾਨੀ ਸੁਨ ਕਾਨਾ ॥ ਹਸ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ
 ॥ ਧੰਨ ਬਿੱਪੁ ਧੰਨ ਬੁਧ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਨ ਹਉਮੈ ਕੀ ਸੁਰਤ ਬਿਸਾਰੀ
 ॥ ੧੧ ॥ ^{੧੪}ਕਿੰਚਤ ਰਹਿ ਗੀ ਬੈਸ ਸਰੀਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪਦ ^{੧੫}ਗੁਰ
 ਪਾਹੁ ^{੧੬}ਮਤ ਧੀਰਾ ॥ ਜਿਉਂ ਮਾਲਾ ^{੧੭}ਗਜ ਤਜੈ ^{੧੮}ਅਸੋਕੂ ॥ ਤਿਉਂ

੧. ਗਰੀਬ। ੨. ਘਿਉ। ੩. ਮਿਠਾ। ੪. ਆਟਾ। ੫. ਜਗ। ੬. ਅਸਥਾਨ
 ੭. ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ। ੮. ਤੋਪਾਂ ਦੀ ਸਲਾਮੀ ਕਰਾਈ। ੯. ਪ੍ਰੇਰਤ। ੧੦. ਵਡਾ ਮੁਢ ਤੋਂ
 ਹੀ ਨਾਥ ਦਾ ਭੀ ਵਡਾ ਨਾਥ ਹੈ। ੧੧. ਬੁਢੇਪੇ ਦੀ ਉਮਰ। ੧੨. ਮੈਂ ਬਲਹੀਨ ਹੋਇਆ ਹਾਂ
 ੧੩. ਚਤਰ। ੧੪. ਥੋੜੀ। ੧੫. ਸੁੰਦਰ ਚਰਨ ਪੈਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ੧੬. ਮਤ ਨੂੰ ਧੀਰਜ
 ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ। ੧੭. ਹਾਥੀ। ੧੮. ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ।

ਤਨ ਤਜ ਗਮਨਹਿ ਪਰਲੋਕੂ ॥ ੧੨ ॥ ਅਸ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
 ਕਰ ਹੋਰਾ ॥ ਆਤਮ ਗਯਾਨ ਦੀਨ ਬਿਨ ਵੇਰਾ ॥ ਲਖ ^੧ਸੂਰੂਪ
 ਦਿਜ ਆਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਮਨਹੁ ^੨ਰੰਕ ਕਰ ਪਾਰਸ ਆਯੋ ॥ ੧੩ ॥
 ਬਹੁਰੋ ਬੈਦ ਪਾਂਧਾ ਅਰ ਪੰਡਤ ॥ ਲੇ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਕਲਮਲ ^੩ਖੰਡਤ
 ਕਈ ਸਿੱਖ ਬਡਭਾਗੀ ਜੋਇ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਮੁਕਤ ਸੋ ਹੋਇ ॥
 ੧੪ ॥ ਹਾਥ ਚੰਦ ਤਬ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਾ ॥ ਪਰਮ ਲਾਭ ਮੁਝ ਦਰਸ
 ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਰਾਜਾਨ ਸਿਰੋਮਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਲਾਵਾਨ ਕਲ
 ਬਿਨ ਗੁਣ ਖਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਫਸਿਓ ਰਹਿਤ ਮੈਂ ਜਗਤ ਕਲੇਸੂ ॥
^੪ਰਾਵਰ ਕੀ ਲਾਲਸ ਉਪਦੇਸੂ ॥ ਕਰਤ ਨ ਕਿਉਂ ਮੁਝ ਲਖ
 ਅਧਕਾਰੀ ॥ ^੫ਕਦਨਹੁ ਬੰਦਨ ਸਰਣ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਣ ਬੋਲੇ
 ਸ੍ਰੀ ^੬ਪੰਕਜ ਬਦਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸੁਖ ਸਦਨਾ ॥ ਲਗਯੋ
^੭ਹਮਾਊ ਪੰਖ ਜਯੋਂ ਸੰਗਾ ॥ ਜਬ ਛੂਟੈ ਧਨ ਤੇ ਸੁ ^੮ਖਤੰਗਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਪਰ ਕੇ ਬਲ ਪਰ ਹੋਤ ਉਡਾਊ ॥ ਪਹੁੰਚਹਿ ਸੋ ਜਿਹ ਦੇਸ ਹਮਾਊ
 ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਆਇ ਪਰੈ ਕਬ ਧਰਨੀ ॥ ਤੈਸੀ ਰੀਤ ਨਾਮ ਕੀ
 ਬਰਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਇਕ ਚਿਤ ਸਿਮਰਹਿ ਜੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਛੂਟੇ
 ਦੇਹ ਤੇ ਹੋਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਜਹਿ ਨਾਮੀ ਕੋ ਦੇਸ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ਤਹਾਂ
 ਰਹਿ ਬਿਨ ^੯ਬਿਲਮ ^{੧੦}ਪਲਾਵਨ ॥ ੧੯ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਜਗ ਮਹਿ
 ਪਾਵਹਿ ਦੇਹੀ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੇ ਭੇਜੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ ਲਗੀ
 ਲਵ ਨਾਮੂ ॥ ਜਾਗਯੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ^{੧੧}ਅਭਰਾਮੂ ॥ ੨੦ ॥ ਲੇ ਗੁਰ
 ਬਦ ਰਾਇ ^{੧੨}ਮੁਦ ਪਾਈ ॥ ਤਿਲਵੰਡੀ ਤਬ ਨਾਮ ^{੧੩}ਹਟਾਈ ॥

੧. ਹਰੀ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕੇ। ੨. ਕੰਗਾਲ। ੩. ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ੪. ਆਪ ਦੀ।
 ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਆਪ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ੬. ਕਮਲ ਮੁਖੜਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ।
 ਹਮਾਯੂ ਦਾ ਖੰਡ ਤੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਹਮਾਊ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪੁਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਹਮਾਊ ਦਾ
 ਸਤਿਨਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਦੇ ਖੰਬ ਹਨ ਇਸ ਦੇ ਜਪ ਕਰਕੇ ਨਾਮੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ੮. ਤੀਰ। ੯. ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੧੦. ਪਹੁੰਚਾਵਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
 ੧. ਸੁੰਦਰ। ੧੨. ਖੁਸ਼ੀ। ੧੩. ਦੂਰ ਕੀਤਾ।

ਤਹਿ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ॥ ਰਾਖਿਓ ਬੁੱਧੀ ਰਾਇ ਅਜਾਇਬ
 ॥ ੨੧ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ॥ ਹੋਨ ਲਗਿਓ ਮੇਲਾ
 ਸੁ ਅਜਾਇਬ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਪੁਨ ਲੰਗਰ ਲਾਯੋ ॥ ਕਰ ਕੋ ਦਸਵੇਂ
 ਬਾਂਟਾ ਪਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਆਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਗੁਰ
 ਚਰਨਨ ਪਰ ਚਲਨ ਠਾਨਾ ॥ ਜੋਰ ਹਾਥ 'ਜੁਗ' ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਸੁਨ ਜਜਮਾਨ ਅਧਕ ਤੁਮ ਦਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਬਜਾਹ ਵਰੇ ਗੰਢ ਕੇਰ
 ਬਧਾਈ ॥ ਮੁਝ ਦੀਜੈ ਬੇਦੀ ਕੇ 'ਰਾਈ' ॥ ਭੇ ਸੁਖ ਸਾਰ ਅਵਾਸ
 ਮਿਰਾਸੀ ॥ ਧਰੋਂ ਸਦਾ ਮੈਂ ਰਾਵਰ ਆਸੀ ॥ ੨੪ ॥ ਨਰ ਅਨੇਕ
 ਤੁਮ ਤੇ ਵਰਸਾਨੇ ॥ ਪਾਵਹਿ 'ਜਾਚਕ' ਨਿਜ ਮਨ ਭਾਨੇ ॥ ਅਬ ਲੋ
 ਮੈਂ ਨ 'ਜਾਚਨਾ' ਕੀਨੀ ॥ ਤੁਮ ਪਿਤ ਦੇਤ ਵਸਤ ਸੋ ਲੀਨੀ ॥ ੨੫ ॥
 ਗਤ ਦਾਨੀ ਸੁਨ ਕਰ ਤਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਮ੍ਰਿਦਲ ਪਰਮ ਸੁਖ
 ਸਾਨੀ ॥ ਜੋਨ ਮਨੋਰਥ ਮਨ ਹੂ ਤੇਰੇ ॥ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਦੇਵੇਂ ਬਿਨ
 ਦੇਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਹਮਰੇ ਤੁਮ ਸੋਂ ਹੈ ਬਹੁ ਕਾਜੂ ॥ ਅਭਲਾਖਾ ਪੂਰਹੁ
 ਨਿਜ ਆਜੂ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਨ ਕੈ 'ਮਨ' ਸ੍ਵਾਰਥ ॥ ਕਹੈ ਦੇਹੁ ਕੋ
 ਭਲੇ ਪਦਾਰਥ ॥ ੨੭ ॥ ਬੋਲੇ ਕਮਲ ਨੈਨ ਤੁਝ ਦੀਨੋ ॥ 'ਬਾਦਤ'
 ਤੰਤ ਬਜਾਵਨ ਚੀਨੋ ॥ ਸਾ ਗੁਨ ਤੇ ਮਨ ਕਰ ਹਰ ਸੋਕੂ ॥ ਬੰਦਨ
 ਤਜ ਹੂ ਸੁਖ ਦੂ ਲੋਕੂ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਕੇ ਰਸ ਮਾਹੀ ॥
 ਪਰਚਹਿ ਮਨ ਅਵਗੁਨ ਮਿਟ ਜਾਹੀ ॥ ਅਸ ਗੁਨ ਜਾਨੋ ਭਲੇ
 ਪਦਾਰਥ ॥ ਰਹੈ ਸੰਗ ਸਵਰੈ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ 'ਪੰਕਜ'
 ਲੋਚਨ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਮਾ ਦੀਨ ਉਤਾਰੀ ॥ ਕੇਤਕ ਦਰਬ
 ਦੇਤ ਭੇ ਸੰਗਾ ॥ ਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸੰਗ ਉਮੰਗਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾਮਾ
 ਪਾਇ ਬਹੁਤ 'ਮੁਦ' ਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਪੁਨਹਿ ਅਲਾਯੋ ॥

੧. ਦੋਵੇ ਹਥ। ੨. ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ੩. ਵੇਖਣਾ। ੪. ਮੰਗਣੇ।
 ੫. ਮੰਗਣਾ। ੬. ਮਰਦਾਨਾ ਮਨ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਲਈ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ। ੭. ਰਬਾਬ
 ਵਜਾਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ੮. ਕੰਵਲ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਅਖਾਂ। ੯. ਗਲੇ। ੧੦. ਖੁਸ਼ੀ।

ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਅਬ ਤੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ॥ ਲੇ ਚਲਹੈਂ ਤੁਝ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨੇ
 ॥ ੩੧ ॥ ਦੂਸਰ ਦਿਨ ਤਬ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਮਿਲਨ ਆਏ ਬਹੁ
 ਨਰ ਔ ਨਾਰੀ ॥ ਮਿਲੀ ਮਾਤ ਉਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਈ ॥ ਬਿਛਰਨ ਕਸ਼ਟ
 ਹੋਤ ਅਧਕਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਆਸਿਖ ਦੇਤ ਪਲੋਸਤ ਮਾਥਾ ॥ ਮਨਹਿੰ
 ਮਨਾਵਤ ਸ੍ਰੀ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ਸੁਤ ਕੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਰਹੁ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥
 ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਧਰਿਓ ਮਾਤ ਕੇ ਪਗ ਪਰ
 ਸੀਸਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਨਿਜ ਘਰ ਤੇ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮਿਲੇ ਆਨ ਜੇ
 ਪੁਰ ਕੇ ॥ ^੧ਪਰਸ ਪਰਸ ^੨ਗਮਨੇ ਪਗ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ੩੪ ॥ ਪੁਨ
 ਬਾਬਾ ਕਾਲੂ ਕੋ ਬੰਦਨ ॥ ਗਮਨੇ ^੩ਮਾਰਗ ^੪ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ਬੰਦ
 ਸੁਲੱਖਣੀ ਸਾਸੂ ਚਰਨਾ ॥ ਮਿਲਤ ਸਨੇਹ ਸੰਗ ਕਰ ਕਰਨਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਦਈ ਆਸਿਖਾ ਚਿਤ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗ ਸਹਿਤ ਸੁਖ ਭਾਰੀ
 ॥ ਭਾਗਵਾਨ ਸੁਤ ਕੀ ਹੈ ਮਾਤਾ ॥ ਪਤ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹੈ ਸਭ ^੫ਭਾਤਾ
 ॥ ੩੬ ॥ ਚਢ ^੬ਡੇਰੇ ਗਮਨੀ ਮਗ ਮਾਹੀ ॥ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਚਢ ਜਾਹੀ ॥ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕੀ ਸੰਗ ਜਰਾਮ ॥ ਸਿਰੀ ਬਾਲਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਮ ॥ ੩੭ ॥ ^੭ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਪਹੁੰਚੇ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥
 ਦੀਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦਯਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੁਤੇ ਨਗਰ ਕੇ ਜੇਈ ॥
 ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਏ ਸਭ ਤੇਈ ॥ ੩੮ ॥ ਬੰਦਹਿ ਪਦ ਅਰ ਬਿੰਦ
 ਮੁਕੰਦਾ ॥ ਸਨਮਾਨੈ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖ ਕੰਦਾ ॥ ਭਈ ਹੈਨ ^੮ਬਿੰਜਨ
 ਕਰਵਾਏ ॥ ਨਿਕਟ ਨਾਨਕੀ ਬੈਠ ^੯ਜਵਾਏ ॥ ੩੯ ॥ ਹੈਨ ਬਿਖੈ
^{੧੦}ਸੈਨੰ ਪੁਨ ਕੀਨੀ ॥ ਬਹੁ ^{੧੧}ਕਿੰਕਰ ਕੋ ਜਿਨ ਗਤ ਦੀਨੀ ॥ ਸਵਾ
 ਜਾਮ ਨਿਸ ਤਜੀ ^{੧੨}ਗੁਝਾਕਾ ॥ ਉਠੇ ਸ਼ਾਂਤ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਕਾ ॥
 ੪੦ ॥ ਸਭਹਿ ਸੈਚ ਸੋਂ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਆਸਨ ਕਰ ਬੈਸੇ ਨਿਜ

੧. ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜੀ ਪਰਸ ਪਰਸ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ੨. ਚਲੇ। ੩. ਰਸਤੇ।
 ੪. ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ। ੫. ਸਭ ਤਰਾਂ। ੬. ਡੋਲੇ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹੀ। ੭. ਹੌਲੀ
 ਹੌਲੀ। ੮. ਭੋਜਨ। ੯. ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ੧੦. ਸੇਜਾ। ੧੧. ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ। ੧੨. ਨਿੰਦਾ।

ਧਿਆਨਾ ॥ ਤਿਮਰ ਨਸੇ ਹੋਈ ਜਬ ਭੋਰਾ ॥ ਗਮਨੇ ਬਹੁਰ ਦੁਕਾਨੇ
ਓਰਾ ॥ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਬੈਸ ਕ੍ਰਿਤ ਮੋਦੀ ॥ ਲੈਨ ਦੈਨ ਜੋ ਹੈ ਨਿਪ
ਲੋਦੀ ॥ ਕਰਤ ਕਿਤਕ ਜਬ ਕਾਲ ਬਿਤਾਵਾ ॥ ਲੇਨ ਸੁਤਾ ਨਿਜ
ਮੂਲਾ ਆਵਾ ॥ ੪੨ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ
ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਪੰਚਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੋਇ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਕੈ ਨਗਰ ਲੇ 'ਤਨਿਯਾ
ਨਿਜ ਸੰਗ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਪਹੁੰਚਿਓ ਸਦਨ ਕੋ ਮੂਲਾ ਹੋਇ ਉਮੰਗ ॥
੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪੂਰਬ ਉਰ 'ਉਦਾਰਤਾ ਜੈਸੀ ॥ ਕਰੈ ਬਹੁਰ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਤੈਸੀ ॥ ਜਿਉਂ 'ਸੂਰਸਰਿ ਗਤ ਪ੍ਰਾਚੀ ਗਵਨੀ ॥ ਕਬਹਿ
'ਬਿਹਰਹਿ 'ਪਸਚਮ 'ਅਵਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉਂ ਸੂਰਜ ਕੋ ਧਰਮ
ਸੁਹਾਵਨ ॥ ਸਦਾ 'ਤਿਮਰ ਕੋ ਕਰਹਿ ਨਸਾਵਨ ॥ ਤਿਉਂ 'ਰੰਕਨ
ਕੋ ਕਸ਼ਟ ਨਿਵਾਰਨ ॥ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਜੋ ਦਾਸ 'ਉਬਾਰਨ ॥ ੩ ॥
ਜਿਉਂ 'ਸੁਹ ਤਰ ਕੋ ਸੁਭਗ ਸੁਭਾਊ ॥ 'ਜਾਚੇ 'ਛੂਛਾ 'ਛੋਰ ਨ
ਕਾਊ ॥ ਤਿਉਂ ਗੋ ਕਰਹਿ ਅਰਥਨਾ 'ਰੰਕਾ ॥ ਦੋਹਿ ਸਭਨ ਕੋ
'ਬਦਨ ਮਯੰਕਾ ॥ ੪ ॥ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਖਰਚ ਤਹਿ ਥੋਰਾ ॥ ਹੋਤ
'ਬਿਸਾਲਾ 'ਰੰਕਨ 'ਓਰਾ ॥ ਸਰਬ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਅਪਰ ਨ
ਕਾਰਾ ॥ ਬੀਤੇ ਦੇਤੇ ਦਾਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਨਹੁ ਪੁੰਨ
ਤਨ ਧਾਰ ਨਿਜ ਕੀਨੀ ਆਨ ਦੁਕਾਨ ॥ ਦਾਰਦ ਛੁਧਾ ਜੁ ਨਗ-
ਨਤਾ ਤਜ ਗੇ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਿਸਮੈਂ ਨਗਰ
ਬਿਖੈ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਮਨ ਅਨਮਾਨਤ ਮਤ ਜਿਨ ਹਾਰੀ ॥ ਕੇਊ

੧. ਲੜਕੀ। ੨. ਵਡਿਆਈ। ੩. ਗੰਗਾ। ੪. ਵਿਛੋੜਾ। ੫. ਸੂਰਜ ਜਿਸ
ਪਾਸੇ ਡੁਬਦਾ ਹੈ। ੬. ਧਰਤੀ। ੭. ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ। ੮. ਗਰੀਬ। ੯. ਬਚਾਉਂਦਾ।
੧੦. ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛ। ੧੧. ਮੰਗਦਾ। ੧੨. ਖਾਲੀ। ੧੩. ਛਡਦੇ। ੧੪. ਗਰੀਬ ਵਾਸਤੇ
੧੫. ਚੰਦਰ ਮੁਖ। ੧੬. ਬਹੁਤ। ੧੭. ਕੰਗਾਲ। ੧੮. ਪਾਸ।

ਖਹਿੰ ਰਸਾਇਣ ਕਰਹੀ ॥ ਧਰਮ ਬਧਾਵਹਿ ਕੋਊ ਉਚਰਹੀ ॥੭॥
 ਇਕ ਕਲਾਵਾਨ ਅਨਮਾਨਹਿ ॥ ਕੋ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਪਾਸ ਪਛਾਨਹਿ
 ਕੋ ਕਹਿ ਬਰ ਦੀਨੋ ਦੇਵਾ ॥ ਕੋ ਜਾਨੈ ਕੀਅ ^੧ਤੰਤਰ ਸੇਵਾ ॥੮॥
 ਖਤ ਕੋਇ ਭਗਤ ਇਹੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ^੨ਕੋਸ਼ ਕਹੈ ਨਹਿ ^੩ਊਰਾ
 ਕੋਇਕ ਕਹੈ ^੪ਨਿੱਧ ^੫ਸਿੱਧ ਪਾਸੂ ॥ ਦੇਤ ਦਾਨ ^੬ਦੀਨਨ ਕੋ ਆਸੂ
 ੯ ॥ ਜਿਨ ਪਰ ^੭ਕਰਨਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਰਿਦੈ ^੮ਅਵਿਦਿਆ
 ਰ ^੯ਵਿਦਾਰੀ ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਪਰਮੇਸਰ ਆਪੂ ॥ ਧਰਾਵਤਾਰ ਕਰਹਿ
 ਖ ^{੧੦}ਖਾਪੂ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋ ਸਰਧਾ ਧਰ ਦਰਸਨ ਕਰਹੀ ॥ ^{੧੧}ਮੋਹ
 ਨਤ ਸੰਸੈ ਸਭ ਹਰਹੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ^{੧੨}ਸੀਖ ਆਨ ਕਰ ਲੇਈ ॥ ਬਦਨ
 ਨਤ ^{੧੩}ਭ੍ਰਮ ਕੋ ਤਜ ਦੇਈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਕ ^{੧੪}ਕਾਲ
 ਤਾਵਾ ॥ ^{੧੫}ਜਾਚਕ ^{੧੬}ਛੁਛੋ ਕੋ ਨ ^{੧੭}ਸਿਧਾਵਾ ॥ ^{੧੮}ਰਿਦੈ ਨਾਨਕੀ
 ਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ^{੧੯}ਭ੍ਰਾਤ ਭਾਰਜਾ ਆਇ ^{੨੦}ਅਗਾਰਾ ॥ ਸਭੈ ਸੰਭਾਰਨ
 ਭੈ ਸੋਊ ॥ ਤਹਿ ਬਿਨ ਘਰ ਕੀ ਰੀਤ ਨ ਕੋਊ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕਰ
 ਰ ਕੀ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ^{੨੧}ਪਤ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬਚਨ ਪੁਨ ਭਾਖਾ ॥
 ੩ ॥ ^{੨੨}ਮਨਜ ਯੋਗ ਕੋ ਦੇਹੁ ਪਠਾਈ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਭਾਰਜਾ ਲੇਹੁ
 ਗਾਈ ॥ ਸੁਨ ਜਰਾਮ ਤਬ ਮਨਜ ਟੁਲਾਇ ॥ ਭਲੀ ਰੀਤ ਸੋ
 ਹਿ ਪਧਰਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਮੂਲ ਚੰਦ ਕੋ ਸਦਨ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਪਹੁੰ-
 ਰਓ ਜਾਇ ਸੰਦੇਸ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਕਰ ਵਿਚਾਰ ਤਬ ਚੰਦੋ ਗਾਨੀ ॥
 ਤਾ ਸਨੇਹ ਵਿਖੈ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਵਡਭਾਗਨ ਕੀ ਕੀਨ

੧. ਧਾਰੀ ਪਰ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਤੰਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ੨. ਖਜਾਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ੩. ਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੪. ਨੌਂ ਨਿਧੀਆਂ। ੫. ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧੀਆਂ ਪਾਸ ਹਨ। ੬. ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ।
 ੭. ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ੮. ਅਗਿਆਨ। ੯. ਦੂਰ ਕੀਤਾ। ੧੦. ਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ। ੧੧. ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹ ਜਮ ਸੰਸੈ ਸਭ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ੧੨. ਸਿਖਿਆ। ੧੩. ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ੧੪. ਸਮਾਂ। ੧੫. ਮੰਗਤੇ। ੧੬. ਖਾਲੀ। ੧੭. ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ੧੮. ਹਿਰਦੇ ਚ। ੧੯. ਭਰਾ ਭਰਜਾਈ। ੨੦. ਘਰ। ੨੧. ਸ੍ਰੀ ਜੈਰਾਮ ਜੀ। ੨੨. ਪੁਰਸ਼।

ਤਿਆਰੀ ॥ ਦੀਨੀ ਸੰਗ ^੧ਸੈਜ ਤਿਨ ਭਾਰੀ ॥ ਦੇਵੀ ਰੂਪ ਸੁਲੱਖਣੀ
ਨਾਮਾ ॥ ਚਢ ਡੋਰੇ ^੨ਗਮਨੀ ਅਭਰਾਮਾ ॥ ੧੬ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗ ਲਏ
ਪੁਰ ਆਈ ॥ ਚਰਨ ਨਾਨਕੀ ਕੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਦੀਨ ^੩ਆਸਿਖਾ
ਕਰ ^੪ਸਨਮਾਨਾ ॥ ^੫ਸਦਨ ਬਸਾਈ ਜੋ ਸੁਭ ਬਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥
ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ਤਹਿਵਾ ॥ ਹੁਤੋ ਨਿਕੇਤ ਨਾਨਕੀ ਜਹਿਵਾ ॥
ਬਹੁਰ ਨਿਰਾਰਾ ^੬ਹਰਮ ਬਨਾਵਾ ॥ ਸਰਬ ਰੁਤਨ ਮਹਿ ਸੁਭਗ
ਸੁਹਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ^੭ਭਾਜਨ ਆਦਿ ਸਹੁਜ ਜੋ ਚਹੀਆ ॥ ਸਭ
ਅਨਵਾਇ ਧਰੀ ਘਰ ਮਹੀਆ ॥ ^੮ਸਰਪੀ ^੯ਸਿਤਾ ਅੰਨ ਜੋ ^{੧੦}ਨੀਕੇ
॥ ਆਨ ਧਰੈ ਸਭ ਭਾਵਤ ਜੀ ਕੇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^{੧੧}ਕੰਚਨ
ਭੂਖਨ ^{੧੨}ਨਗ ਜਟੇ ਪਹਿਰਾਏ ^{੧੩}ਘਰਵਾਇ ॥ ^{੧੪}ਹਰਖੀ ਉਰ ਬਹੁ
ਨਾਨਕੀ ਭ੍ਰਾਤਾ ^{੧੫}ਭੋਨ ਬਸਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਮਲ ਬਦਨ
ਨਿਜ ਸਦਨ ਨ ਆਵਹਿ ॥ ^{੧੬}ਆਪਨ ਪਰ ਨਿਸ ਦਿਉਸ ਬਿਤਾ-
ਵਹਿ ॥ ਜੇ ਕਬ ਆਵਹਿ ਦੀਨਨ ਨਾਥਾ ॥ ਭਨਤ ਨ ਬਚਨ
ਸੁਲੱਖਣੀ ਸਾਥਾ ॥ ੨੧ ॥ ^{੧੭}ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਕਿਤ ਤੇ ਕਰਈ ॥
ਆਨ ਦਰਬ ਕਛ ਧਾਮ ਨ ਧਰਈ ॥ ^{੧੮}ਦੀਨਨ ਦੇਨੋ ਦਾਨ
ਗੁਸਾਈ ॥ ^{੧੯}ਕਰ ਦੁਕਾਨ ਜਗ ਰੀਤ ਚਲਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਤੋਟਕ
ਛੰਦ ॥ ਏਕ ਦਯੋਸ ਗਏ ^{੨੦}ਭਗਨੀ ਸਦਨ ॥ ^{੨੧}ਬਿਕਲੰਕ ^{੨੨}ਮਯੰਕ
ਬਨਯੋ ^{੨੩}ਬਦਨ ॥ ^{੨੪}ਪਦ ਮੰਦਹਿ ਮੰਦ ਧਰੈ ਧਰਨੀ ॥ ਉਪਮਾ
^{੨੫}ਅਰਬਿੰਦ ਭਲੇ ^{੨੬}ਬਰਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਭਗਨੀ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੋ

੧. ਸਮਗਰੀ। ੨. ਚਲੀ ਗਈ। ੩. ਅਸੀਸ ਪਿਆਰ। ੪. ਵਡਿਆਈ।
੫. ਘਰ। ੬. ਮਹਿਲ। ੭. ਭਾਂਡਿਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰੀ ਸਮਗਰੀ। ੮. ਘਿਉ।
੯. ਖੰਡ। ੧੦. ਚੰਗੇ। ੧੧. ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ। ੧੨. ਕੀਮਤੀ ਨਗ ਹੀਰੇ ਜੜਵਾਏ।
੧੩. ਘੜਵਾਏ, ਬਨਾਵਣਾ ਕੀਤੇ। ੧੪. ਪ੍ਰਸੰਨ। ੧੫. ਭਗ ਦਾ ਘਰ। ੧੬. ਹੋਰ ਥਾਂ
ਪਰ। ੧੭. ਬੋੜੀ। ੧੮. ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ। ੧੯. ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਚਲਾਣ ਲਈ ਦੁਕਾਨ
ਕੀਤੀ। ੨੦. ਭੈਣ। ੨੧. ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੨੨. ਚੰਦਰਮਾ। ੨੩. ਮੁਖ।
੨੪. ਚਰਨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਧਰਤੀ ਪਰ ਰਖਦਾ ਹੈ। ੨੫. ਕਮਲ। ੨੬. ਕਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਹਰਖੀ ॥ ਜਨ ਆਨੰਦਤਾ ਜਗ ਕੀ ਕਰਖੀ ॥ ਤੁਲਸਾ ^੧ਪਰਯੰਕ
^੨ਮਨੋਗ ਡਸਾ ॥ ਢਿਗ ਏਠ ਗਈ ਕਹਿ ਬੈਨ ^੩ਸੁਸਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਨਿਕੇਤ ਧਰੇ ਚਰਨਾ ॥ ਮਨ ਜਾਨਤ ਹੈ ਜਿ ਭਈ ਕਰਨਾ ॥
 ਮੁਖ ਹੇਰਨ ਕੀ ਚਿਤ ਚਾਹਿ ਸਦਾ ॥ ਨਿਜ ਯਾਦ ਕਰੋਂ ਤੁਮ ਆਵੈ
 ਕਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਪੁਨ ਨਾਨਕ ਬੈਨ ਭਨੇ ਮੁਖ ਸੁਨੀਯੇ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸ
 ਸਦਾ ਹਮ ਕੇ ਜਨੀਯੇ ॥ ਅਭਿਲਾਖਹ ਕਾਰਨ ਕੀ ਕਰ ਹੈ ॥ ਤਬ
 ਤੂਰਨ ਆਵ ਨ ਮੈਂ ਟਰਹੋਂ ॥ ੨੬ ॥ ਮੁਝ ਤੇ ^੪ਬੈ ^੫ਦੀਰਘ ਹੈ
 ਤੁਮਰੀ ॥ ਨਿਤ ਆਇਸ ਮੈਂ ^੬ਲਿਪਸਾ ਹਮਰੀ ॥ ਤੁਮ ਵਾਕ ਨ
 ਮੋਰੋਂ ਮੈਂ ਕਬਹੀ ॥ ਪਰਤਾਪ ਅਹੈ ਤੁਮਰਾ ਸਭ ਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਜਗ
 ਕਾਰਜ ਜਾਰ ਸਮਾਨ ਫਸੇ ॥ ^੭ਬਿਲਗੇ ਜੁ ਮਿਲੇ ਬਿਨ ਕਿਉਂ ਨਿਕਸੇ
 ॥ ਢਿਗ ਹੋਵਤ ਭੀ ਨਹਿ ਮੇਲ ਬਨੈ ॥ ਦਿਸਟਾਂਤ ਇਹੈ ^੮ਮਤਵਾਨ
 ਭਨੈ ॥ ੨੮ ॥ ਭਗਨੀ ਬਚ ਬੋਲਤ ^੯ਆਨਨ ਸੋ ॥ ਅਸ ^{੧੦}ਗਾਥ
 ਕਥੇ ਅਨਜਾਨਨ ਸੋ ॥ ^{੧੧}ਭਵ ਤਾਰਨ ਕੋ ^{੧੨}ਭਵ ਲੀਨਤੁਮੈ ॥ ^{੧੩}ਗਤ
 ਦਾਯਕ ਨਾ ਭਰਮਾਵ ਹਮੈ ॥ ੨੯ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੀ
 ਸੁਧ ਤੁਮਹਿ ਕੋ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਵੀਚਾਰ ॥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਤੇ
 ਪਰ ਸੁਸਾ ਅਪਾਰ ॥ ੩੦ ॥ ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਇਕ ^{੧੪}ਸੋਦਰ ਮੋਹਿ
 ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਯੇ ॥ ਇਹ ਬੈਨ ਭਲੇ ਮਨ ਮੈਂ ਗੁਨੀਯੇ ॥ ਅਬ
 ਆਇਸ ਦੇਹੁ ਕਹੋਂ ਤਬਹੀ ॥ ਉਚਰੋਂ ਨ ਕਦਾ ਚਿਤ ਯੋਂ ਕਬਹੀ
 ॥ ੩੧ ॥ ਜਗ ਤਾਰਨ ਬੈਨ ਬਿਨੈ ਸੁਨਕੈ ॥ ਪਰ ਸੀਦਤ ਭੇ ਮਨ
 ਤਾ ਗੁਨਕੈ ॥ ਮਨ ^{੧੬}ਜੋਨ ਪਦਾਰਥ ਸੰਕ ਬਿਨਾ ॥ ਮੁਖ ਭਾਖਹੁ ਮੈਂ
 ਅਨਸਾਰ ਸਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਸੋਦਰ ਲਾਲਸ ^{੧੭}ਰੈਨ ਦਿਨਾ ॥

੧. ਪਲੰਘ।

੨. ਸੁੰਦਰ ਡਾਹਿਆ, ਵਛਾਇਆ।

੩. ਭੈਣ ਜੀ।

੪. ਉਮਰਾ। ੫. ਲੰਬੀ। ੬. ਇਛਾ। ੭. ਖੁਡ। ੮. ਮਤੀ ਵਾਲੇ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ

੯. ਮੁਖ ਤੋਂ। ੧੦. ਕਥਾ। ੧੧. ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਤਾਰਨ ਲਈ। ੧੨. ਜਨਮ। ੧੩.

ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ੧੪ ਭਰਾ ਜੀ। ੧੫ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੧੬ ਸਰਬ ਵਾ ਜੋ। ੧੭ ਗਤ ਦਿਨੇ

ਤੁਮ ਭਾਤ ਪਿਥੈ ਤੁ ਅਨੰਦ ਘਨਾ ॥ ਤਹਿ ਲਾਲਤ ਹੋਇ ਖੁਸੀ
ਹਮਰੇ ॥ ਅਸ ਜਾਚ ਕਰੈ ਢਿਗ ਮੈਂ ਤੁਮਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
ਭਈ ਮਨੋਰਥ ਵਾਨ ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ॥ ਪੂਰਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਾਨ ਭਗਤ ^੩ਵਛਲ ^੪ਵਡ ਬਿਰਦ ਜਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥
ਅਸ ਭਾਖ ^੫ਗਿਰਾ ^੬ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੋ ॥ ਉਠ ਆਪਨ ਆਏ ^੭ਉਜਾ-
ਗਰ ਜੋ ॥ ^੮ਭਗਨੀ ^੯ਹਰਖੀ ^{੧੦}ਸਰਸੀ ਉਰ ਮੈਂ ॥ ਜਿਉਂ ਨਉਂ
ਨਿਧ ਆਨ ਪਰੀ ਘਰ ਮੈਂ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^{੧੧}ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ
^{੧੨}ਕੰਦ ਸੁਖ ਸਦਨ ਲਗੇ ਪੁਨ ਜਾਨ ॥ ਪਰਫੁੱਲਤ ^{੧੩}ਕੋਲਜ ਬਦਨ
^{੧੪}ਰਦਨ ^{੧੫}ਕੁੰਦ ^{੧੬}ਦੁਤਵਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਆਇਸ ਮੈਂ
ਦਿਨ ਰੈਨ ਰਹਿਤ ਸੁਲੱਖਣੀ ਹੈ ਸਦਾ ॥ ਜਿਉਂ ਉਚਰਤ ਮੁਖ ਬੈਨ
ਤਿਉਂ ਸਭ ਕ੍ਰਿਤ ਕਮਾਵਈ ॥ ੩੭ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਮਲ ਬਦਨ
ਜਬ ਸਦਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਆਨ ^{੧੭}ਮੁਕੰਦ ॥ ਦਾਸਨ ਕਰ ਤੇ
^{੧੮}ਬਿਜਨ ਲੇ ਪੈਨ ਝੁਲਾਵਹਿ ^{੧੯}ਮੰਦ ॥ ੩੮ ॥ ^{੨੦}ਸੀਤਲ ਜਲ ਨਿਜ
ਹਾਥ ਲੇ ^{੨੧}ਪਾਦ ਪਖਾਰ ਸਪ੍ਰੀਤ ॥ ਪੁਨ ^{੨੨}ਅੰਚਰ ਸੇਂ ^{੨੩}ਪੋਛ ਕੈ
ਸੇਵਤ ਯਾ ਬਿਧ ਨੀਤ ॥ ੩੯ ॥ ਸਦਨ ਵਿਖੈ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਦਾਸੀ
ਦਾਸ ਹਟਾਏ ॥ ਕਰਤ ਸੁਲੱਖਣੀ ਭਾਵ ਧਰ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨ ਹਟਾਏ
॥ ੪੦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਜਬ ਕਾਲ ^{੨੪}ਛਬੀਸਵੇਂ ਯਾਨ ਭਯੋ ਮਿਤਿ
^{੨੫}ਪੰਚ ਅਹੈ ਸੁਭ ਸਾਵਨ ਮਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟ ਨਿਹਾਲ ਕਰੇ ਜਿਨ
ਮਾਨਵ ਜਾਹੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਟੇ ਜਮ ਫਾਸਾ ॥ ਨਿਪਜਿਓ ਗੁਰ ਤਾਤ

੧ ਪਿਤਾ । ੨ ਮੰਗਣਾ । ੩ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ । ੪ ਧਰਮ । ੫ ਬਾਣੀ
ਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ । ੬ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ । ੭ ਪ੍ਰਗਟ । ੮ ਭੈਣ ਜੀ । ੯ ਪ੍ਰਸੰਨ ।
੧੦ ਅਧਕ । ੧੧ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੇ । ੧੨ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਦੇਣ
ਵਾਲੇ । ੧੩ ਕਮਲ ਮੁਖ । ੧੪ ਦੰਦ । ੧੫ ਮਰਤਾਬਾਨ ਦੇ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਸਫੈਦ ਦੰਦ ।
੧੬ ਸੁੰਦਰ ਵਾ ਸੋਭਾ ਵਾਲੇ । ੧੭ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ । ੧੮ ਪਖਾ । ੧੯ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ
ਹਵਾ ਨੂੰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ । ੨੦ ਠੰਢਾ ਜਲ । ੨੧ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਂਦੇ ਹਨ । ੨੨ ਕਪੜਾ ।
੨੩ ਸਾਫ ਕਰਕੇ । ੨੪ ਛਬੀ ਸਾਲ । ੨੫, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ।

ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਕੰਦ ਅਨੰਦ ਬਡਾ ਪਰਵਾਰ ^੧ਹੁਲਾਸਾ ॥ ਸੁਨ ਤਾ ਛਿਨ
 ਨਾਨਕੀ ^੨ਅੰਗ ਨ ਮਾਵਤ ਪਾਵ ^੩ਅਮੀ ਜਿਮ ^੪ਆਮੀਸੁ ਪਾਸਾ ॥
 ੪੧ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਦਨ ਨਾਨਕੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ^੫ਸੁੱਧ ਪਠੀ ਸੁਖ
 ਸਾਰ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪੋਤੇ ਜਨਮ ਕੀ ਹਰਖੇ ਰਿਦੇ ਅਪਾਰ ॥ ੪੨ ॥
 ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਚਲ ਆਵਤ ਭੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਪਾਇਨ ਥਾਇ ਪਰੇ ॥ ਜਨਨੀ ਮਨ ਕੀਨ ਅਨੰਦ ਘਨਾ ॥ ਸੁਤ ਪੈ
^੬ਕਰ ਫੇਰ ਦੁਲਾਰ ਸਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ^੭ਪਿਖ ਪੋਤ੍ਰਹਿ ^੮ਤੁੰਡ ਕੇ ^੯ਸੇਸ
 ਯਸਾ ॥ ਧਨ ਦੀਨਨ ^{੧੦}ਦੀਨ ^{੧੧}ਨਰੇਸ ਯਸਾ ॥ ^{੧੨}ਤਨਯਾ ਮਿਲ
^{੧੩}ਤੋਖਤ ਹੋਇ ਘਨੇ ਦਿਨ ਤੋਦਸ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਭਨੇ ॥ ੪੪ ॥
 ਰਹੇ ਕੇਤਕ ਬਾਸਰ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਮਿਲ ਕੈ ਸੁਤ ਪੋਤ੍ਰਹਿ ਕੀਨ
 ਗਤਾ ॥ ਇਕ ਸਾਲ ਭਯੋ ਸੁਤ ਕੇ ਜਨਮੇਂ ॥ ਮੁਖ ^{੧੪}ਹੇਰਤ ਮਾਤ
 ਖੁਸ਼ੀ ਮਨ ਮੇਂ ॥ ੪੫ ॥ ^{੧੫}ਭਗਨੀ ਮਨ ਕੀ ਸਭ ਜਾਨ ^{੧੬}ਰਿਦੇ
 ॥ ਮੁਖ ਨਾਨਕ ^{੧੭}ਬੈਨ ਭਨੇ ਸੁਖ ਦੇ ॥ ਇਹੁ ^{੧੮}ਬਾਰਕ ਲੇ ਪ੍ਰਿਤ-
 ਪਾਰ ਕਰੋ ॥ ਤੁਮ ਆਨ ਵਿਚਾਰ ਕਛੂ ਨ ਧਰੋ ॥ ੪੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
^{੧੯}ਹਰਖੀ ^{੨੦}ਸਰਸੀ ^{੨੧}ਉਰ ਮੈਂ ॥ ਭਵ ^{੨੨}ਫੰਕ ਕਲੱਪ ਪਯੋ ਘਰ ਮੈਂ
 ॥ ਮੁਖ ^{੨੩}ਕੰਜ ^{੨੪}ਬਿਲੋਕਤ ^{੨੫}ਲਾਲਤ ਹੈ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨੇ ^{੨੬}ਪ੍ਰਤ
 ਪਾਰਤ ਹੈ ॥ ੪੭ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਅਭਿਰਾਮ ਅਤਿ ਲਯੋ
^{੨੭}ਉਛੰਗ ਭਤੀਜ ॥ ਉਹ ਅਨੰਦ ਬਹੁ ਨਾਨਕੀ ਸੇਵਰ ਲਖਯੋ
 ਪ੍ਰਸੀਜ ॥ ੪੮ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ

੧. ਉਤਸ਼ਾਹ। ੨. ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੩. ਅੰਮ੍ਰਿਤ। ੪. ਰੋਗੀ।
 ੫. ਖਬਰ ਭੇਜੀ। ੬. ਹਥ। ੭. ਪੋਤਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ। ੮. ਮੁਖ ਨੂੰ। ੯. ਚੰਦਰਮਾਂ।
 ੧੦. ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ। ੧੧. ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਂਗਮ। ੧੨. ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ। ੧੩. ਪ੍ਰਸੰਨ।
 ੧੪. ਦੇਖ ਕੇ। ੧੫. ਭੈਣ ਜੀ। ੧੬. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੧੭. ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ।
 ੧੮. ਬਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ। ੧੯. ਪ੍ਰਸੰਨ। ੨੦. ਅਧਕ। ੨੧. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੨੨.
 ਮਾਨੋ ਕੰਗਾਲ ਨੇ ਕਲਪ ਬਿਛ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ। ੨੩. ਕਮਲ ਵਰਗਾ ਮੁਖ। ੨੪. ਦੇਖਦੀ ਹੈ।
 ੨੫. ਖਿਡਾਉਂਦੀ ਹੈ। ੨੬. ਪਾਲਦੀ ਹੈ। ੨੭. ਉਤਸ਼ਾਹ।

ਮਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ 'ਖੋੜਸਮੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰ ^੧ਪਰਨ ਮਨ ਦੇਤ ਦਾਸ ਸੁਖ
^੨ਮੂਲ ॥ ਹਰਨ ਮਰਨ ^੩ਭਵ ਨਿਜ ਜਨਨ ਨਮੋ ਹੋਇ ^੪ਅਨਕੂਲ ॥
੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਈ ਵਾਰ ਚੁਗਲੋਂ ਨੇ ਚੁਗਲੀ ॥ ਜਾਇ ਨਬਾਬ
ਪਾਸ ਬਹੁ ^੫ਉਗਲੀ ॥ ਜਬ ਜਬ ਲੇਖਾ ਹੋਵਤ ਭਯੋ ॥ 'ਬਾਧਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਕੋ ਨਿਕਸਯੋ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਬੀਤੇ ॥ ਬੀਬੀ
'ਧਾਮ ਆਈ 'ਸੈ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕੀ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਜਗਤ
ਆਸ ਪੂਰਹੁ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ^{੧੦}ਮੁਰ ਆਸਾ ਤੈ ਪੂਰਨ ਲਈ ॥
ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਖਿਲਾਵਤ ਭਈ ॥ ਪਰ ਇਕ ਬਿਨਤੀ 'ਤ ਬਖਾਨੋਂ ॥
ਨਿਜ ਭਰਜਾਈ ^{੧੧}ਛੂਛੀ ਜਾਨੋ ॥ ੪ ॥ ਇਕ ^{੧੨}ਬਾਰਕ ਤਿਸ ਦੇਹੁ
ਖਿਲਾਵਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤਿਸ ਕੋ ਹੂ ਪਰਚਾਵਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
^{੧੩}ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਬੀਬੀ ਜੀ ਅਬ ਲੋਭ ਕਰਾਏ ॥ ੫ ॥ ਏ ਭੀ ਬਚਨ
ਤੁਮਾਰਾ ਮਾਨੋਂ ॥ ਪੁਨ ਤੀਸਰ ਨਹੀਂ ਭੂਲ ਬਖਾਨੋਂ ॥ ^{੧੪}ਅਸ ਬਰ
ਦੇ ਕੁਛ ^{੧੫}ਕਾਲ ਬਿਤਾਵਾ ॥ ਜਨਮ ਸਮਾਂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਆਵਾ ॥ ੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਸ਼ਾਹੀ ਅਠਾਵੀਏ ਉਂਨੀਸ ਫਾਗਨ ਜਾਮ ॥
ਜਨਮ ਸ਼ਹਜ਼ਾਦੇ ਕੋ ਭਯੋ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਸੁ ਮਾਨ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰ ਸੁਲ-
ਤਾਨ ਸਮੀਪ ਹੈ ^{੧੬}ਮਹਿਲਸੀਹਾ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਹੁਤੋ ਉਪਾਸ਼ਕ
ਕਾਲਕਾ ਤਹਾਂ ਭਗੀਰਥ ਨਾਮ ॥ ੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਿਉਂ ਮਿਲ
ਤਹਿ ਲਿਜ ਗੁਰਮਤ ਰੀਤੀ ॥ ਤਿਉਂ ਮੈਂ ਕਹੋਂ ਸੁਨਹੁ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥
^{੧੭}ਭਾਵ ਧਰੇ ਸੇਵੈ ਨਿਤ ਕਾਲੀ ॥ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰ

੧. ਸੋਲਾਂ। ੨. ਆਸਰਾ। ੩. ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਮੁਢ ਵਾ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ੪. ਜਨਮ
ਮਰਨ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ੫. ਅਨੁਸਾਰ। ੬. ਉਂਗਲੀ ਇਸ਼ਾਰਾ। ੭. ਭਾਧਾ।
੮. ਘਰ। ੯. ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਹਿਤ। ੧੦. ਮੇਰੀ ਆਸਾ। ੧੧. ਖਾਲੀ। ੧੨. ਬਾਲਕ।
੧੩. ਹਸੇ। ੧੪. ਵਰ ਦੇ ਕੇ। ੧੫. ਸਮਾਂ। ੧੬. ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ੧੭. ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਧਾਰਕੇ।

ਭੂਰ ਸੁ ਚਾਲੀ ॥ ੯ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਮਾਥਾ ॥ ਬੰਦਹਿ
 ਧਰ ਪਰ ਧਰ ਕਰ ਮਾਥਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤਿਓ ਬਾਸਰ ਬੀਤਾ ॥
 ਤਦਪਿ ਨ ਤਜੈ ਬਧੀ ਚਿਤ ਪੀਤਾ ॥੧੦॥ ਰਹਿਓ ਕਾਲਕਾ ਮੰਦਰ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ^੧ਸਦਨ ਨ ਗਮਨਿਯੋ ਅਤ ਚਿਤ ਚਾਹੀ ॥ ^੨ਅਰਧ ਨਿਸਾ
 ਬੀਤੀ ਲਲਸਾਵਾ ॥ ਤਬਹਿ ^੩ਚੰਡਕਾ ਸੁਪਨ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਭੋ ਸੁਮੱਤ ਜੁ ਮਨੋਰਥ ਤੋਰਾ ॥ ਹੋਇ ਸਪੂਰਨ ਇਹੁ ਬਰ ਮੋਰਾ ॥
 ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੋ ਲਖਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂ ^੪ਅਪਵਰਗ ਮਹਾਨਾ
 ॥ ੧੨ ॥ ਪਰਾਲਬਦ ਹੈ ਤਨ ਕੀ ਜੋ ਲੋ ॥ ਸੇਵ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕ
 ਪਗ ਤੋ ਲੋ ॥ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨਹਿ ਕੀਨ ਦੁਕਾਨਾ ॥ ਦੁਰਿਓ ਰਹਿਤ
 ਹੈ ਜਾਇ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਰੂਪ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ^੫ਕਲ
 ਨਰ ਤਾਰਨ ਕੋ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਧਰ ਸਰਧਾ ਦਰਸਹੁ ਦੁਖ ਦਾਹੂ ॥
 ਜਗ ਜੀਵਨ ਕੋ ਲੇਵਹੁ ਲਾਹੂ ॥ ੧੪ ॥ ਇਤੇ ਮਾਤ੍ਰ ਮੈਂ ਖੁਲ੍ਹੇ
 ਬਿਲੋਚਨ ॥ ਲਖ ਸੁਪਨੇ ਕੋ ਕਰ ਬਹੁ ਸੋਚਨ ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਲੋ ^੬ਦਿਢ
 ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਭਯੋ ਰਿਦੈ ਨਿਜ ^੭ਕੁਟੰਬ ਤਿਆਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗ੍ਰਾਮ
 ਚੋਧਰਤਾ ਆਦਿ ^੮ਬਿਭੂਤੀ ॥ ਤਜ ਗਮਨਿਓਂ ਅਤਸੈ ਮਤ ਪੂਤੀ ॥
 ਰੋਕ ਰਹੇ ਨਰ ^੯ਰੁਕਤ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਬਹਿਓ ਹੜ ਜੈਸੇ
 ॥ ੧੬ ॥ ਆਵਾ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨਹਿ ਤੂਰਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਗ ਹਿਰਦਾ
 ਪਰ ਪੂਰਨ ॥ ਜਹਿ ਆਪਨ ਪਰ ਜਾਚਕ ਭੀਰਾ ॥ ਦਰਸਨ ਹੇਤਹਿ
 ਹੋਤ ਅਧੀਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ^{੧੦}ਪਗ ਪਰ ਪਰਯੋ ਦੰਡ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਯਾ-
 ਕੁਲ ਭਾ ਤਨ ਸੁਧ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਸਬ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਲਖ ਕਰ ਜਗ
 ਨਾਥਾ ॥ ਹਾਥ ਛੁਹਾਯੋ ਮਾਥੇ ਸਾਥਾ ॥ ੧੮ ॥ ^{੧੧}ਭੁਜਾ ਪਕਰ ਕੈ

੧. ਬਹੁਤ। ੨. ਘਰ ਨਾ ਗਿਆ। ੩. ਅਧੀ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ। ੪. ਕਾਲਕਾ ਮਾਤਾ।
 ੫. ਮੁਕਤੀ। ੬. ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਲਈ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ੭. ਪਕਾ
 ਵੈਰਾਗ ਸਵੇਰੇ। ੮. ਪਰਵਾਰ। ੯. ਪਿੰਡ ਦੀ ਚੋਧਰਤਾ। ੧੦. ਸੰਪਦਾ ਮਾਇਆ।
 ੧੧. ਰੁਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੧੨. ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਡੰਡੇ ਸਮਾਨ। ੧੩. ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪਕੜ ਕਰ।

ਬਹੁਰ ਬਠਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੋਮਲ ਵਾਕ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕੌਨ ਮਨੋਰਥ
 ਕਹਿ ਤੇ ਆਵਾ ॥ ^੧ਚਹਿਓ ਸੁ ਦੇਉਂ ਕਹੋ ਮਨ ਭਾਵਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਸੁਨਤ ਭਗੀਰਥ ਬੋਲਿਓ ਬਾਨੀ ॥ ਸਭ ਜਾਨਤ ਹੋ ਤੁਮ ਗੁਨ ਖਾਨੀ
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨ ਮੁਝ ਪਰ ਜਗ ਮਾਈ ॥ ਸੁਮਤ ਦੀਨ ਕਹਿ ^੨ਗਾਥ
 ਬੁਝਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮੈਂ ਆਯੋ ਤੁਮ ਸੇਵਨ ਚਰਨਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ
 ਚਰਨਨ ਤਵ ਸਰਨਾ ॥ ਸੁਨੀ ^੩ਸੋਨ ਮੈਂ ਬਿਨੈ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪਰਮ
^੪ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਗ ਸਗਰੋ ਪਰਪੰਚ ਦਖਾਯੋ ॥
 ਬਹੁਰੋ ਮਨ ਤਹਿ ਸੇਵ ਲਗਾਯੋ ॥ ਰਹਿਤ ਭਯੋ ਦਰਸਨ ਹਿਤ
 ਕਰਹੀ ॥ ^੫ਚਰਨ ਪਖਾਰ ^੬ਹਰਖ ਉਰ ਧਰਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉਂ
 ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਦੈਹਿ ^੭ਰਜਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨ ਭਾਈ ॥
 ਬੀਤਿਓ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ^੮ਕਛੁ ਕਾਲਾ ॥ ਸਰਧਾ ਧਾਰਤ ਰਿਦੈ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਗੁਰ ਕਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਅਬ ਕਰ
 ਹੈਂ ਕਿਤ ਦੂਰ ਪਯਾਨਾ ॥ ਮਿਲ ^੯ਸਨਬੰਧਨ ਸੋਂ ਤੁਮ ਆਵੇ ॥
^{੧੦}ਕਾਰਜ ਬਿਗਰੋ ਸੌਰ ਬਨਾਵੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਕਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਫਿਕਰ
 ਨ ਹੋਰ ॥ ਇਕ ਤਜਨਾ ^{੧੧}ਤਰਨੀ ਘਰ ਮੋਰ ॥ ਤਹਿ ਬਿਆਹੋਂ ਜੇ
 ਆਗਿਆ ਦੇਉ ॥ ਕਰੋਂ ਤਾਹਿ ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟੇਉ ॥ ੨੫ ॥ ਅਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਨ ਕਰ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਤਹਿ ਛਿਨ ਹੁਤੋ ਭਗੀਰਥ ਪਾਸਾ ॥
 ਤਾ ਸੋਂ ਬੋਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰਾ ਬਨ ਹੈ ^{੧੨}ਲੋ ਪੁਰ ਜਾਨਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਬਿਆਹਿ ^{੧੩}ਸੋਜ ਤਹਿ ਤੇ ਸਭ ਲਿਆਵੇ ॥ ਏਕ ^{੧੪}ਰੈਨ ਬਸ
^{੧੫}ਤੂਰਨ ਆਵੇ ॥ ਸੁਨ ਆਗਯਾ ਧਨ ਲੇਕਰ ਸੰਗਾ ॥ ਪਹੁੰਚਿਓ
 ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਇ ^{੧੬}ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮਨਸੁਖ ਨਾਮ ਹੁਤੋ ਜਿਸ

੧. ਜੋ ਮੰਗੀ ਸੋ ਦੇਣਾ ਕਰਾਂ। ੨. ਕਥਾ। ੩. ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ। ੪. ਪ੍ਰਸੰਨ।
 ੫. ਚਰਨ ਧੋ ਕਰਕੇ। ੬. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ। ੭. ਆਗਿਆ। ੮. ਕੁਛ ਸਮਾਂ।
 ੯. ਸਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ। ੧੦. ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਰ ਕੇ ਬਨਾਣਾ ਕਰੋ। ੧੧. ਧੀ ਦੇ।
 ੧੨. ਲਾਹੌਰ। ੧੩. ਸਮਗਰੀ। ੧੪. ਇਕ ਰਾਤ। ੧੫. ਛੇਤੀ। ੧੬. ਉਤਸ਼ਾਹ।

ਕੇਰੋ ॥ ਧਨੀ ਅਧਕ ਵਾਪਾਰ ਘਨੇਰੋ ॥ ਤਹ ਕੇ ਸਾਬ ਕਹੀ ਨਿਜ
 ੧ਗਾਥਾ ॥ ਸਰਬ ਦਰਬ ਕੇ ਲੇਕਰ ਹਾਥਾ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਆਹ ੨ਸੰਜ
 ਕਾਗਜ ਪਰ ਜੇਤੀ ॥ ਆਪ ਸਰਬ ਲੇ ਦੀਜਹਿ ਤੇਤੀ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ
 ਬਸਹੋਂ ਇਸ ਨਗਰਾ ॥ ੩ਤੂਰਨ ਕਰੀਏ ਕਾਰਜ ਸਗਰਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਮਨਸੁਖ ਤਹਿ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੋ ਬਚਨ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ੪ਅਬ ਪ੍ਰਦੇਖ ਭੀ ਕਰਹੁ ੫ਨਿਵੇਸਾ ॥ ਭੇਰ ਹੋਤ ਲੇ ਵਸਤ
 ਸੁਦੇਸਾ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬਹਿ ਭਗੀਰਥ ਬੋਲਿਓ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਾਹੁ
 ਸਾਚੇ ਬਚ ਜਾਨੀ ॥ ਦੂਜੀ ਨਿਸਾ ਰਹੋਂ ਜੇ ੬ਨਗਰਾ ॥ ੭ਬਾਦ ਜਨਮ
 ਜਾਵਹਿ ਮੁਝ ੮ਸਗਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਿਉ ਸਾਹੁ ਕੋ ਯਾਕੋ ਕਾਰਨ ॥
 ਉਰ ਸੰਸੇ ਭਾ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਰਨ ॥ ਜੋ ਮਾਨਵ ਭੇਜੈ ਨਿਪ ੯ਤਾਦੂ ॥
 ਉਚਰੈ ਯੋਂ ਨ ਜਨਮ ਹੋਇ ੧੦ਬਾਦੂ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਾਹੁ ਮਮ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਜਾਕੋ ਬਚਨ ਹੋਤ ਨਹਿ ੧੧ਉਰਾ ॥ ਤਿਨਕੀ
 ਆਇਸ ਜਾਨਹੁ ਐਸੇ ॥ ਦੂਜੀ ਨਿਸ ਪੁਰ ਰਹੋਂ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ੩੩ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਮਨਸੁਖ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਅਤਸੈ ਬਲਵਾਨਾ
 ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਐਸੇ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਾ ॥ ਤੂ ਭਾਖਤ ਜੈਸੋ ਜਸ ੧੨ਰੂਰਾ ॥
 ੩੪ ॥ ਭੋ ਸੁਮੱਤ ਨਹਿ ਕੀਜੈ ੧੩ਸੰਸਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮੈਂ ਭਾਖਤ
 ਪਰਸੰਸਾ ॥ ਤਿਸ ਮੈਂ ਧਰਹੁ ਜਿ ਸਰਧਾ ਭੂਰੀ ॥ ਜਗਤ ੧੪ਕੁਬੰਧ
 ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਦੂਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ੧੫ਕਲੀ ਕਾਲ ਤਾਰਨ ਕਰਤਾਰਾ ॥
 ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੀਨੋ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਜਹਿ ਕੇ ਜਾਗਹਿ ਭਾਗ ਮਹਾਨਾ ॥
 ਸੋ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨਹਿ ਮਤਵਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਲੋਕਕ ਰੀਤ ਕਰਹਿ

੧. ਕਥਾ। ੨. ਸਮਗਰੀ। ੩. ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ੪. ਸੰਧਯਾ
 ਹੋ ਗਈ। ੫. ਨਿਵਾਸ। ੬. ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ। ੭. ਨਿਸ਼ਫਲ ਜਨਮ। ੮. ਸਾਰਾ।
 ੯. ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਆਦਿਕ। ੧੦. ਨਿਸ਼ਫਲ। ੧੧. ਖਾਲੀ। ੧੨. ਸੁੰਦਰ। ੧੩. ਸੰਸਾ
 ੧੪. ਬੋਟ ਬੰਧਨ। ੧੫. ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਇਆ
 ਹੈ।

ਨਿਰਬਾਹੂ ॥ ਰਿਦੇ ਗਿਆਨ ^੧ਘਨ ^੨ਅਗਮ ^੩ਅਗਾਹੂ ॥ ਸਰਬ
 ਘਟਨ ਕੇ ^੪ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰੇਰਕ ਚੈਦਹਿ ਲੋਕਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੩੭ ॥
 ਸੰਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਜਹਿ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ਅਸ ਮਨ ਸੁਖ ਬਹੁਰੇ ^੫ਬਚ
 ਭਾਖਾ ॥ ਜੇ ਮੁਝ ਦੇ ਕਛੁ ਕਲਾ ਦਿਖਾਈ ॥ ਤਬ ਹੋਵਹੁ ਮੈਂ ਸਿਖ
 ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ^੬ਦੰਭੀ ਸਾਧ ਮਿਲੈ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਸ਼ਾਂਤ ਨ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੁਝੈ ਨ ਉਪਜਤ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਬਿਨ
^੭ਅਜਮਤ ਨਹਿ ਹੋਤ ^੮ਪ੍ਰਤੀਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹੈ ਭਗੀਰਥ ਜੇ ਚਿਤ
 ਚਾਹੂ ॥ ਮੁਕਤ ਲੇਨ ਤਬ ਦੇਰ ਨ ਲਾਹੂ ॥ ਕਰ ^੯ਸੰਭਾਖਣ ਆਪਸ
 ਮਾਹੀ ॥ ^{੧੦}ਅਸਨ ^{੧੧}ਅਚਯੋ ਕੀਅ ^{੧੨}ਸੈਨ ਤਦਾਹੀ ॥ ੪੦ ॥ ਭੋਰ
 ਹੋਤ ਉਠ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਬਿਆਹ ^{੧੩}ਸੋਜ ਬਨਜੀ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥
 ਆਪਸ ਮੈਂ ਪਈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭੂਰੀ ॥ ^{੧੪}ਮਗ ਗਮਨੇ ਜਿਨ ਕੀ ਮਤ
^{੧੫}ਰੂਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਮਨਸੁਖ ਕਹੈ ਲੇਹਿ ਮੁਝ ਨਾਮਾ ॥ ਕਰਹਿ
^{੧੬}ਅਵਾਹਿਨ ਜੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ਦਿਢ ਪ੍ਰਤੀਤ ਤਬ ਉਰ ਮਹਿ ਜਾਗੇ
 ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਤਬ ਗੁਰ ਪੈ ਆਗੈ ॥ ੪੨ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ^{੧੭}ਮਨ
 ਸੁਖ ਪੂਰਬ ਕਾਚਾ ॥ ਕੀਓ ਨਾਮ ਚਾਹਤ ਅਬ ਸਾਚਾ ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਆਨਿਉ ਅਪਨੇ ਸੰਗਾ ॥ ਧੰਨ ਸੰਤ ਤਾਰਹਿ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਸੁਨ ਬਚ ^{੧੮}ਧਾਇ ਚਰਨ ਲਪਟਾਏ ॥ ਮਨਹੁ ਮਿਲਿਓ ਜਲ
^{੧੯}ਅਥਕ ^{੨੦}ਤਿਸਾਏ ॥ ^{੨੧}ਬਿਆਹ ਸੋਜ ਧਰ ਦੀਨ ^{੨੨}ਅਗਾਰੀ ॥
 ਬਹੁਰ ਭਗੀਰਥ ^{੨੩}ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਨਾਮ ^{੨੪}ਪਤਤ ^{੨੫}ਪਾਵਨ
 ਸੁਨ ^{੨੬}ਸੋਨੇ ॥ ਯਹ ਆਵਾ ਤੁਮਰੇ ਸਿਖ ਹੋਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ^{੨੭}ਹਕਾਰਿਓ ਤਬ

੧. ਬਹੁਤ। ੨. ਮਨ ਕਰਕੇ ਅਗਮ ਹੈ। ੩. ਡੂੰਘਾ ਹੈ, ੪. ਅੰਤਰ
 ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ੫. ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ। ੬. ਪਾਖੰਡੀ। ੭. ਸ਼ਕਤੀ। ੮.
 ਭਰੋਸਾ। ੯. ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ। ੧੦. ਭੋਜਨ। ੧੧. ਛਕਿਆਂ। ੧੨. ਸੋਣਾ ਕੀਤਾ।
 ੧੩. ਸਮਗਰੀ। ੧੪. ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਤੁਰੇ। ੧੫. ਸੁੰਦਰ ਮਤ। ੧੬. ਬੁਲਾਣਾ।
 ੧੭. ਮਨ ਸੁਖ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਕਚਾ ਹੈ। ੧੮. ਦੌੜ ਕੇ। ੧੯. ਬਹੁਤ। ੨੦. ਤਿਹਾਏ।
 ੨੧. ਸ਼ਾਦੀ। ੨੨. ਅਗੇ। ੨੩. ਬਾਣੀ। ੨੪. ਪਾਪੀਆਂ। ੨੫. ਪਵਿਤਰ।
 ੨੬. ਕੰਨ। ੨੭. ਬੁਲਾਇਆ।

ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੈਜ ਲੇਹ ਗਮਨਯੋ ^੩ਹਰਖਾਨਾ ॥ ੪੫ ॥ ਕਹਿ ਮਨ
ਸੁਖ ਹੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਮੁਝ ^੪ਬੂਡਨ ਤੇ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਬੋਲੇ ਬਾਨੀ ॥ ^੫ਗਤ ਦੈਨੀ ਰਚਨਾ ਮੈਂ ^੬ਸਾਨੀ ॥੪੬॥
ਦੇਹ ਆਦਕ ਤੇ ਅਪਰ ਪਦਾਰਥ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਮਤਾ ਜੀਵ ^੭ਅਕਾ-
ਰਥ ॥ ਤਹਾਂ ਹੋਤ ਨਿਤ ਦੁਖ ਕੋ ਸੰਗੀ ॥ ਵਧੈ ਵਾਸਨਾ
^੮ਅਧਕ ਅਭੰਗੀ ॥ ੪੭ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਇਸ ਕੈ ਦੀਜੈ ਤਿਆਗੀ ॥
ਸਤਿਨਾਮ ਜਪੁ ਹੈ ^੯ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ॥
ਜਾਨਹੁ ਸਦਾ ਆਪਨੋ ^{੧੦}ਈਠਾ ॥ ੪੮ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਮਨਸੁਖ ਮਨ
ਪਾਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^{੧੧}ਭਾਖਨ ਰਿਦੈ ਬਸਾਯਾ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਰਹਿ
ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਇ ^{੧੨}ਅਗਯਾਨ ਨਸਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਜਨਮ ਭਗੀਮਰਥ ਮਨਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਸਪਤ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ
ਵਿਚਾਰ ॥ ਤਿਆਗੈਂ ਅਬ ਸਭ ਕਾਰ ਯੇ ਔਰ ਕਰੈਂ ਬਿਵਹਾਰ ॥
੧ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ^{੧੩}ਕਾਰਨ ਜਾ ਅਵਤਾਰ ਧਰਿਓ ^{੧੪}ਕਾਰਜ ਜਾਇ
ਕਰੈਂ ਅਬ ਸੋਊ ॥ ਹੈ ਕਲ ਕਾਲ ^{੧੫}ਕਰਾਲ ਬਿਸਾਲਹਿ ^{੧੬}ਮੰਦ
ਮਤੀ ਮਨ ਮਾਨਵ ਹੋਊ ॥ ^{੧੭}ਪਾਹਨ ਪੂਜਤ ^{੧੮}ਗੋਰਨ ਕੋ ਕੋਊ ਨਾਮ
ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਜਾਤ ਹੈਂ ਦੋਊ ॥ ਭਾਉ ਭਲੇ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੁ ਭਾਰ
ਧਰਾ ਭਰ ^{੧੯}ਭੂਰ ^{੨੦}ਬਿਗੋਊ ॥ ੨ ॥ ਨਰ ਜਾਤ ਅਪਾਰ ਸੁਨਰਕ

੩. ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

੪. ਡੁਬੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ।

੫. ਮੁਕਤੀ। ੬. ਮਿਲੀ ਹੋਈ। ੭. ਨਿਸ਼ਫਲ।

੮. ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਹੀਨ। ੯. ਪ੍ਰੇਮੀ।

੧੦. ਪਿਆਰੇ ਹਰੀ। ੧੧. ਗੁਰੂ-ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ।

੧੨. ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ। ੧੩.

ਕੰਮ ਲਈ। ੧੪. ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੰਮ। ੧੫. ਭਿਆਨਕ ਕਾਲ।

੧੬. ਭੈੜੀ ਮਤ ਵਾਲੇ

ਪੁਰਸ਼। ੧੭. ਪਥਰਾਂ ਨੂੰ।

੧੮ ਮੜੀਆਂ ਨੂੰ।

੧੯. ਬਹੁਤ।

੨੦. ਦੂਰ ਕਰਨਾ।

ਮਝਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਖ ਸਾਰ ਪਛਾਨੈ ਕੁਭਾਰੇ ॥ ਪੰਥ ਤਿਆਗ ^੧ਕੁਪੰਥ
 ਪਰੇ ਸਭ ਲੰਪਟ ^੨ਦੰਭ ਅਰੰਭਤ ਪਾਰੇ ॥ ਨਾਮਹਿ ਕੀ ਸਿਫਤੀ
 ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਂ ਨਾਸ ਪਖੰਡ ਕਰੋਂ ਜਹਿ ਲਾਰੇ ॥ ਤਾਂ ਤੈ ਬਨੈ ਰਟਨੋ
^੩ਦਿਸ ਚਾਰ ਮੈਂ ਯੋਂ ਠਟ ਕੇ ^੪ਪਰਯੰਕ ਤਿਆਗੇ ॥ ੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਏਕ ਦਾਸ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਗਾਏ ॥ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਕੇ ^੫ਤਟ ਪਰ ਆਏ
 ॥ ਸੋਚ ^੬ਦੰਤ ਧਾਵਨ ਪੁਨ ^੭ਕਰਿਯੋ ॥ ਜੇ ^੮ਤਰਵਰ ਅਬ ਲਗ ਹੈ
 ਖਰਿਯੋ ॥ ੪ ॥ ^੯ਬਰਨ ਆਇ ਚਰਨਨ ਪਰ ਪਰਿਓ ॥ ^{੧੦}ਸੁਨ
 ਬਿਬਾਨ ਲੇ ਅਗੇ ਖਰਿਓ ॥ ^{੧੧}ਨਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ੇ ਨਿਕਸੇ ਨਾਹੀ ॥ ^{੧੨}ਦਾਸ
 ਰਿਦੇ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁ ਢੂੰਡੇ ਜਬ ਗੁਰ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥
^{੧੩}ਦੌਰਤ ਤਬ ਨਬਾਬ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਸੁਨ ਬਚ ਮੇਰੇ ॥
 ਸੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮੋਦੀ ਤੇਰੇ ॥ ੬ ॥ ਮੈਂ ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਤ ਸੰਗ
^{੧੪}ਸਿਧਾਵੋਂ ॥ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਵੋਂ ॥ ਆਜ ਗਯੋ ਮੈਂ
 ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਡੂਬ ਗਯੋ ਵੇ ਦੇਖਤ ਨਾਥਾ ॥ ੭ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥
 ਹੋਂ ਬਹੁ ^{੧੫}ਬਾਰਹੀ ^{੧੬}ਬਾਰ ^{੧੭}ਨਿਹਾਰ ਲਗੀ ਨਹੀਂ ਬਾਰ ਯਹਿ
^{੧੮}ਦੌਰ ਅਯੋ ॥ ਸੋ ਸੁਨ ਕੈ ਮਨ ਮੈਂ ਗੁਨ ਤਾ ਛਿਨ ਜੀਨ ^{੧੯}ਕਿਕਾਨ
 ਪਵਾਇ ਲਯੋ ॥ ^{੨੦}ਕੇਵਟ ਕੇ ਬੁਲਵਾਏ ਧਵਾਇਕੈ ਆਏ ਵੇਈਂ
^{੨੧}ਤਟ ਠਾਂਡ ਭਯੋ ॥ ^{੨੨}ਰੌਰ ਪਰਾ ^{੨੩}ਪੁਰ ਦੌਰ ਚਲੇ ਨਰ ਹੌਰ
 ਉਠਿਓ ਉਰ ^{੨੪}ਠੌਰ ਛਯੋ ॥ ੮ ॥ ਬਾਤ ਜੈਰਾਮ ਸੁਨੀ ਜਬ ਕਾਨ
^{੨੫}ਫਨੀ ਮਨ ਹੀਨ ਜਯੋਂ ^{੨੬}ਮੀਨ ਅਨੀਰਾ ॥ ਧਾਇ ਧਰੈ ਧਰਨੀ

੧ ਖੇਟਾ ਰਸਤਾ । ੨ ਪਖੰਡੀਆਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਲਾਟ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ । ੩ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ
 ੪ ਇਸਥਿਤ । ੫ ਮੰਜਾ ਪਲੰਘ । ੬ ਕਿਨਾਰਾ । ੭ ਦਾਤਨ । ੮ ਫਿਰਨਾ । ੯ ਦਰਖਤ
 ੧੦ ਵਰਣ ਦੇਵਤਾ । ੧੧ ਸੁੰਦਰ । ੧੨ ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਜਿਥੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਹੈ ।
 ੧੩ ਠੌਕਰ । ੧੪ ਦੌੜ ਕੇ । ੧੫ ਫਿਰਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ । ੧੭ ਜਲ ਵਿਚ ।
 ੧੮ ਦੇਖਣਾ । ੧੯ ਦੌੜ ਕਰਕੇ । ੨੦ ਘੋੜੇ ਪਰ ਕਾਠੀ । ੨੧ ਮਲਾਹ । ੨੨ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ
 ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ । ੨੩ ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ । ੨੪ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੌੜ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ । ੨੫ ਜਗ੍ਹਾ ।
 ੨੬ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਫਣਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ । ੨੭ ਮਛੀ ਜਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

ਪਦ^੧ ਤੂਰਨ ਧੀਰ ਹਰੀ^੨ ਉਰਧਾਰ^੩ ਅਧੀਰਾ ॥ ਪੀਰ ਅਪਾਰ ਨ
 ਪਾਵਹਿ ਪਾਰ ਪਿਥੈ ਨਹਿ ਰੂਪ ਜੁ ਸਾਂਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਆਏ ਵੇਈਂ ਤਟ
^੪ ਹੋਰਤ ਬਾਰ ਕੇ ਖੋਜਤ ਹੈਂ ਨ ਲਹੈਂ^੫ ਸੁਖ ਹੀਰਾ ॥ ੯ ॥ ਉਰ ਭੂਰ
 ਬਿਸੂਰਤ^੬ ਦੌਲਤ ਖਾ ਸਹਿ ਸ਼ੋਕ ਹੈ ਲੋਕਨ ਕੇ ਬਚ^੭ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਬਹੁ
 ਨੌਕ ਵੇਵੇਕੀ ਅਨੇਕ ਗੁਨਾ ਕਰ ਅੰਗਨ ਏਕ^੮ ਬਿਲੋਕਨ ਨਾਹੀ ॥
 ਤਨ ਸੁੰਦਰ ਕੋਮਲ ਤਾ ਜਨ ਮੰਦਰ^੯ ਸੰਦਲ ਸੀ ਸਿਫਤੀ ਜਿਨ
 ਆਹੀ ॥ ਨਹਿ ਹਾਥ ਲਗੈ ਮੁਝ ਯਾ ਸਮ ਮੋਦੀ ਕੇ ਕਾਰ ਭਲੀ ਬਿਧ
 ਕੀਨ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਰੋਦਨ ਕੀਨ ਸੁਲੱਖਣਿ ਤਾ ਛਿਨ^{੧੦} ਦੀਨ
 ਗਯੋ ਕਰ ਮੋ ਭਰਤਾਰਾ ॥^{੧੧} ਪੰਕਤ ਤੇ ਬਿਛਰੀ ਨਿਜ ਜਿਉਂ ਕੁਰਲਾ-
 ਵਤ ਕੂੰਜ ਭਯੋ ਦੁਖ ਭਾਰਾ ॥ ਲੋਚਨ ਤੇ ਜਲ ਧਾਰ^{੧੨} ਛੁਤੇ ਸਭ
^{੧੩} ਚੀਰ ਭਿਰੀ ਤਨ ਕੀ ਨ^{੧੪} ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਧੀਰਜ ਦੇਤ ਪੁਨਾ ਮਨ ਕੇ
 ਨਹਿ^{੧੫} ਭੂਬਨ ਹਾਰ ਪਤੀ ਸੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਹਿ
 ਛਿਨ ਮਾਨਵ ਤੁਰਤ ਹੀ ਭੇਜਿਓ ਮੂਲੇ ਪਾਸ ॥ ਨਨਕਾਣੇ^{੧੬} ਦੁਤੀਓ
 ਮਨਜ ਜਾ^{੧੭} ਸੁਧ ਦੀਨੀ ਤਾਸ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਕਰ^{੧੮} ਸ਼ੋਕਾਤਰ ਹੂਏ
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ^{੧੯} ਸੁਸਰਾਰ ॥^{੨੦} ਜੁਗਲ ਦਿਸਾ ਤੇ ਨਰ ਅਧਕ ਆਵਤ
 ਭੇ ਤਭਕਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਨਾਨਕੀ ਏਕ ਰਹੀ ਉਰ ਮੈਂ ਬਿਰ
 ਔਰਨ ਕੀ ਸਰਧਾ^{੨੧} ਭਰਮਾਈ ॥^{੨੨} ਸਹੋਦਰ ਈਸਰ ਕੇ ਅਵਤਾਰ
 ਕਰੈ ਨਰ ਖੇਲ^{੨੩} ਅਪੇਲ ਸਦਾਈ ॥ ਕੰਤ ਕੇ ਸੰਗ ਗਿਰਾ ਉਚਰੀ
 ਸਮਝਾਵਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਰਜਾਈ ॥^{੨੪} ਭ੍ਰਾਤ ਕੇ ਆਯੋ ਲਖੇ ਅਬਹੀ

੧. ਛੇਤੀ। ੨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਧਾਰ। ੩ ਧੀਰਜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੪. ਦੇਖਦੇ ਹਨ।
 ੫. ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ। ੬. ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਝੂਰਦਾ ਹੈ। ੭. ਪਾਸੋਂ। ੮. ਦੇਖਣ
 ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ੯. ਚੰਦਨ। ੧੦. ਦੁਖੀ। ੧੧. ਕਤਾਰ ਵਾ ਸਤਰ ਤੋਂ ਵਿਛੜ
 ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ੧੨. ਛੁਟੇ। ੧੩. ਕਪੜੇ ਗਿਲੇ ਹੋ ਗਏ। ੧੪. ਸੰਭਾਲ। ੧੫. ਭੂਬਣ
 ਵਾਲੇ। ੧੬. ਦੋ ਪੁਰਸ਼। ੧੭. ਖਬਰ ਦੇਣ ਲਈ। ੧੮. ਚਿਤਾਵਾਨ। ੧੯. ਸੋਹਰਾ।
 ੨੦. ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਓਂ। ੨੧. ਭਰਮ ਵਿਚ। ੨੨. ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਈਸਰ ਰੂਪ ਹਨ।
 ੨੩. ਅਚਲ ਅਟਲ। ੨੪. ਭਰਾ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਆਇਆ ਵੇਖ ਲਿਓ।

ਤੁਮ ^੧ਰੈਨ ਬਿਤੇ ਜਿਮ ਸੂਰਜ ਆਈ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਭ ਹੋਤ ਭੇ ਅਚਰਜ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰ ॥ ਕੋਇਕ ਸੁਜਸ
 ਉਚਾਰਹੀ ਕੋਇਕ ਨਿੰਦਹਿ ^੨ਗੁਰਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਨਗਰ ਨਰਨ ਪਰ-
 ਵਾਰ ਪੁਨ ਸਭ ਕੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚਾਰ ॥ ਦੁਤਿਯ ਰੈਨ ਮੈਂ ਨਾਨਕੀ
 ਧਰਿਓ ਧਿਆਨ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੧੬ ॥ ਸਰਬ ਰੈਨ ਬਿਨ ਸੈਨ ਕੇ
 ਕਹਿਤ ਸੁਜਸ ਕੇ ਬੈਨ ॥ ^੩ਭਾਤ ਅਰਾਧਤ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ^੪ਰਿਦੈ ਚਿਤਵ
^੫ਗੁਨ ਐਨ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੀ ਪੁਰ ਵਿਖੈ ਸੁਨਹੁ ਬਹੁਰ
 ਗੁਰ ^੬ਗਾਥ ॥ ^੭ਛੀਰ ਦੱਧ ਜਸ ਗੁਰ ਗਏ ਮਿਲੇ ਬਿਸਨ ਜੂ ਸਾਥ
 ॥ ੧੮ ॥ ^੮ਬਰਨ ਦੇਵ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰ ^੯ਕਰਨਾ ਨਾਥ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ^{੧੦}ਆਕਾਰ ਹੋ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਚਲ ਸਾਥ ॥ ੧੯ ॥ ^{੧੧}ਮੂਰੋ
 ਭਵਨ ^{੧੨}ਪਾਵਨ ਕਰੋ ਪਾਵਨ ਪਾਵਨ ^{੧੩}ਪਾਇ ॥ ਸਭ ^{੧੪}ਦੱਧਨ
 ਜਲ ਜੰਤ ਜੇ ਤਿਨ ਕੋ ਮੁਕਤ ਕਰਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਤਬ
 ਬਰਨ ਕੀ ^{੧੫}ਆਰੂਢੇ ਤਤ ਕਾਲ ॥ ਬਰਨ ਦੇਸ ਜਲ ਜੰਤ ਜੇ ਤਿਨ
 ਕੋ ਕਰਿਓ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਰੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਆ ਗਵਨ ॥ ਲਛਮੀ ਯੁਤ ਆਵਤ ਭਯੋ ਦਰਸੇ ਕਰਨਾ
 ਭਵਨ ॥ ੨੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸਪਰ ਕੀਨ ^{੧੬}ਪ੍ਰਨਾਮੂ ॥ ਪੁਨ
 ਲੇ ਚਲੇ ^{੧੭}ਬਿਸਨ ਨਿਜ ਧਾਮੂ ॥ ^{੧੮}ਸੇਸ ਸੇਜ ਪਰ ਗੁਰ ਬੈਠਾਏ ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧ ਉਸਤਤ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਤੁਮ
 ਕੀਨੋ ਧਾਰਨ ॥ ਕਾਰਨ ਜਗ ਕੇ ਹੋਤ ਸੁਧਾਰਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨ ਨਿਜ
 ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ ॥ ਮੈਂ ਹੋ ^{੧੯}ਰਾਵਰ ਸਦਾ ^{੨੦}ਅਧੀਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ

੧. ਰਾਤ ਦੇ ਬਤੀਤ ਹੋਣ ਤੇ ਸੂਰਜ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ੨. ਮੁਰਖ। ੩. ਭਰਾ ਨੂੰ
 ਅਰਾਧਦੀ ਹੈ। ੪. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤੀ। ੫. ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਘਰ। ੬. ਕਥਾ। ੭. ਦੁਧ ਦਾ
 ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਧਾਰ ਗਊ ਰੂਪ ਵਿਚ। ੮. ਪਾਣੀ ਦਾ ਦੇਵਤਾ। ੯. ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਵਾਮੀ। ੧੦.
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ। ੧੧ ਮੋਰਾ ਘਰ। ੧੨ ਪਵਿਤਰ ਕਰੋ। ੧੩ ਚਰਨ। ੧੪ ਸਮੁੰਦਰ।
 ੧੫ ਅਸਵਾਰ। ੧੬ ਨਿਮਸ਼ਕਾਰ। ੧੭ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਖੇ। ੧੮ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ
 ਦੀ ਸੇਜਾ ਉਪਰ ਬਿਠਾਉਣਾ ਕੀਤਾ। ੧੯ ਆਪ ਦਾ। ੨੦ ਅਧੀਨ ਭਾਵ ਸੇਵਕ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹਮ ਸਭ ਆਧਾਰੇ ॥ ਹਮ
 ਤੁਮ ਸੇਵਕ ਸਭੈ ਤਿਸੀ ਕੇ ॥ ਕਰੈਂ ਜੇਉ ਆਗਯਾ ਹੂ ਨੀਕੇ ॥੨੫॥
 ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬੈਠੇ ^੧ਹਰ ਪਾਸ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ
 ॥ ਇਤਹਿ ਨਾਨਕੀ ਦਿਢ ਪਰਤੀਤ ॥ ਜਾਨਤ ਭੇ ਗੁਰ ਸਗਰੀ ਰੀਤ
 ॥ ੨੬ ॥ ਕਹੇਂ ਗੁਰੁ ਹੇ ^੨ਸ੍ਰੀ ਪਤ ਅਬ ਜਾਵੈਂ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸੀ ਅਬ
 ਰਹਿ ਨ ਸਕਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬਰਨ ਬੁਲਾਯੋ ਪਾਸ ॥ ਮਿਲ ਹਰ
 ਸੋਂ ਚਢ ^੩ਵਾਹਿਨ ਖਾਸ ॥ ੨੭ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿ ^੪ਲੁਪਤੇ ਥੇ ਜਹਿਤੇ
 ॥ ਬਰਨ ਨਮੋ ਕਰ ਬਿਦਾ ਸੁ ਤਹਿਤੇ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਦਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ
 ਸਾਥ ॥ ਬਸਤਰ ਨਿੱਤ ਲਜਾਵਤ ਨਾਥ ॥ ੨੮ ॥ ^੫ਤ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਭਾਤ
 ਗੁਰੁ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਦੌਰ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨਾ
 ਤਿਸ ਪਰ ਕੀਨੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਾਸੀ ਕਟ ਦੀਨੀ ॥ ੨੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹਿਓ ਗੁਰੁ ਅਬ ^੬ਬਿਲਮ ਬਿਨ ਜਾਹੁ ਜਰਾਮ ^੭ਅਵਾਸ
 ॥ ਜਹ ਬੈਸੀ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕੀ ਧਰਿਓ ਧਿਆਨ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੩੦ ॥
 ਸਵੱਯਾ ॥ ਸੁਨ ^੮ਸੋਨ ਵਿਖੈ ਗਯੋ ਦਾਸ ਤਬੈ ਜਹਿ ਨਾਨਕੀ ਧਿਆ-
 ਨਹਿ ਕੇ ^੯ਰਸ ਭੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ਘਰ ਜਾਇ ^{੧੦}ਬਿਲੋਕੀ ਤਹਾਂ ਕਰ
 ਆਸਨ ਬੈਠਿ ^{੧੧}ਅਡੋਲ ^{੧੨}ਪ੍ਰਬੀਨੀ ॥ ਇਕ ਭ੍ਰਾਤ ਅਰਾਧਨ ਕੀ
 ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਤਾਹੀਂ ਸਮੇਂ ਤਿਨ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਸੁਨ ਭੇ
^{੧੩}ਸੁਮਤੇ ਤਵ ਆਯੋ ^{੧੪}ਸਹੋਦਰ ^{੧੫}ਬੇਗ ਮਿਲੋ ਕਰ ਸੋਚਨ ਹੀਨੀ ॥
 ੩੧ ॥ ਯੋਂ ਸੁਨ ਕੈ ਪਰਵਾਰ ਸਪੂਰਨ ^{੧੬}ਸ਼ੋਕ ਸਭੀ ਤਬ ਦੂਰ
 ਕਰਾਈ ॥ ਦੌਰ ^{੧੭}ਦਇਆਰ ਸੋਂ ਆਏ ਮਿਲੇ ਤਹਿ ਕਾਲ ਅਨੰਦ

੧. ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪਾਸ । ੨. ਲਛਮੀ ਦੇ ਪਤੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ । ੩. ਗਰਭ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ।
 ੪. ਵੇਈਂ ਨਦੀ ਵਿਚ ਛੁਪੇ ਸਨ । ੫. ਤੀਜੀ ਰਾਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ । ੬. ਦੌਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੭.
 ਘਰ । ੮. ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ । ੯. ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਭਿਜੀ ਹੋਈ । ੧੦. ਦੇਖੀ । ੧੧. ਇਕ ਰਸ
 ੧੨. ਸਿਆਣੀ । ੧੩. ਸ਼ਿਸ਼ਟ ਮਤ ਵਾਲੀ । ੧੪. ਭਰਾ ਜੀ । ੧੫. ਛੇਤੀ । ੧੬.
 ਚਿੰਤਾ । ੧੭. ਦਿਆਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ।

ਕਹਿਓ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ^੧ਰੌਰ ਪਰਾ ^੨ਪੁਰ ਸਾਰੇ ਵਿਖੇ ^੩ਵਿਸਮਾਦ
ਰਿਦੈ ^੪ਅਵਲੋਕ ਲੁਕਾਈ ॥ ਕਾਨ ਸੁਨੈ ਸੋਊ ^੫ਦੌਰ ਮਿਲੈ ਨਰ
^੬ਬੰਦ ਭਏ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਨਦੀ ਪ੍ਰਵਿਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ^੭ਅਸ਼ਟ ਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^੮ਧਾਇ ਚਰਨ ਬਾਲਾ ਪਰਿਉ ਬਿਨਤੀ ਮੁਖਹੁ
ਅਲਾਇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ^੯ਨਿਸ ਜੁਗ ਬਿਤੀ ^{੧੦}ਲੋਪ ਕਹਾਂ ਜੀ
ਥਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ^{੧੧}ਬਰਨ ਕੀ ਪੁਨ ^{੧੨}ਬਿਸ਼ਨੂ ਕੀ
ਗਾਥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲੇ ਸੋਂ ਸਭ ਕਹੀ ਸੁਨ ਕਰ ਟੇਕਿਓ ਮਾਥ ॥ ੨ ॥
ਸਵੱਯਾ ॥ ^{੧੩}ਮੰਦ ਹੀ ਮੰਦ ^{੧੪}ਮੁਕੰਦ ਅਏ ^{੧੫}ਪੁਰ ਭੇਖ ਫਕੀਰਨ ਹੈ
ਸੁ ਬਨਾਏ ॥ ਆਪਨ ਕੇ ਦਰ ਜਾਇ ^{੧੬}ਖਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤ ^{੧੭}ਹਿਤੁ ਸੁ
ਅਸੀਸ ਅਲਾਏ ॥ ^{੧੮}ਬਾਰ ^{੧੯}ਕਪਾਟ ^{੨੦}ਭਿਰੇ ^{੨੧}ਅਵਲੋਕ ਕੈ ਬੂਝੇ
ਹੈਂ ਦਾਸ ਸੁ ਐਸੇ ਬਤਾਏ ॥ ਖਾਨ ਕਰੀ ਨਿਜ ਪਾਨ ਸੋਂ ਬੰਦ
ਕਹਿਉ ਬਿਨ ਨਾਨਕ ਕੋ ਨ ^{੨੨}ਖੁਲ੍ਹਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੁਨਕੈ ਨਿਜ ਪਾਨ ਸੋਂ ^{੨੩}ਛੋਰ ਦੁਕਾਨ ਕੋ ਬਾਰ ਦਯੋ ॥ ^{੨੪}ਮਾਨਵ
ਜੋਨ ਸੁਨੈ ^{੨੫}ਨਿਜ ਕਾਨਨ ਆਵਤ ਧਾਇ ^{੨੬}ਅਚੰਭ ਭਯੋ ॥ ^{੨੭}ਬਾਸਰ
ਦੇਇ ਰਹੇ ਮਧ ਨੀਰ ਕੇ ਜੀਵਤ ਹੀ ਪੁਨ ਆਇ ਗਯੋ ॥ ਕਾਰਨ
ਕੋਨ ਨ ^{੨੮}ਤੋਨ ਛੁਯੋ ਜਲ ਜਾ ਬਿਧ ਸੋ ਬਿਸਮਾਦ ਭਯੋ ॥ ੪ ॥

੧. ਰੌਲਾ। ੨. ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ। ੩. ਅਸਚਰਜ। ੪. ਦੇਖਣਾ। ੫. ਦੌੜਕੇ
੬. ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼। ੭. ਅਠਾਰਵਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ। ੮. ਦੌੜ ਕੇ। ੯. ਦੋ ਰਾਤਾਂ। ੧੦. ਛੁਪਕੇ।
੧੧. ਵਰਣ ਦੇਵਤਾ। ੧੨. ਮਹਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਕਥਾ। ੧੩. ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ। ੧੪. ਮੁਕਤੀ
ਦੇ ਵਾਤੇ। ੧੫. ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ। ੧੬. ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਗੇ ਆਣ ਖਲੋਤੇ। ੧੭. ਪਰੇਮ ਨਾਲ।
੧੮. ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਗੇ। ੧੯. ਤਖ਼ਤ। ੨੦. ਬੰਦ। ੨੧. ਦੇਖ ਕੇ। ੨੨.
ਖੋਲ੍ਹੇ। ੨੩. ਛੱਡ ਕੇ। ੨੪. ਮਨੁਖ। ੨੫. ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ। ੨੬. ਅਸਚਰਜ
੨੭. ਦੋ ਦਿਨ ਪਾਣੀ ਵਿਚ। ੨੮. ਤਿਸਦਾ।

ਹੀਨ ਕਲੰਕ ^੧ਮਯੰਕ ਮਨੋ ਮੁਖ ^੨ਰੰਕ ^੩ਬਿਲੋਕਤ ਹੈਂ ਕਰਣਾ ਸੋਂ ॥
 ਵਾਕ ਕਹੈਂ ਇਵ ਰੰਕਨ ਸੋਂ ਮਨ ਹੋਇ ^੪ਨਿਸੰਕ ਨ ਕਰੁ ਭੈ ਕਾ ਸੋਂ
 ॥ ਲੇਵਹੁ ਜਾਹਿ ਕੀ ਚਾਹਿ ਅਹੈ ਉਰ ਆਪ ਹੀ ਅੰਤਰ ਜਾਇ
^੫ਨਿਕਾਸੈ ॥ ^੬ਦੋਰ ਪਰੇ ਤਿਹ ਨੌਰ ਕਿਤੇ ਨਰ ਲੂਟਤ ^੭ਸੋਜਹਿ ^੮ਰੋਰ
 ਹਾ ਸੋ ॥ ੫ ॥ ਅੰਨ ਘਨੋ ^੯ਮਿਸਟਾਨ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਘਿਰਤ
 ਬਿਅੰਤ ਲੁਟੈ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਲੇਵਹੈ ^{੧੦}ਬਾਸਨ ਪੈਸੇ ਕੋਊ ਪੁਨ
^{੧੧}ਕਾਰਖਿਕ ਕੋਊ ਲੇਤ ਹੈ ਧਾਈ ॥ ^{੧੨}ਅੰਬਰ ਭਾਂਤ ਅਨੇਕਨ ਕੇ
^{੧੩}ਜ਼ਰੀਬਾਫਤੇ ਆਦਿ ਸਭੀ ਲੇ ਜਾਈ ॥ ਤੋਟ ਨ ਆਇ ਅਤੋਟ
 ਭਈ ^{੧੪}ਸੁਰ ਧੋਨ ਕਿਧੋ ਮਨ ਚਿੰਤ ਸੁਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥
 ਭੂਰ ਭੀਰ ਭੀ ਨਰਨ ਕੀ ਪਰਿਓ ਚੋਰ ਤਹਿ ^{੧੫}ਠਉਰ ॥ ਸਹਿਤ
 ਜਰਾਮ ਬਿਲੋਕ ਹੀ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਸਿਰ ਮੋਰ ॥ ੭ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਨੌ
 ਨਿਧ ਸਿੱਧ ਤੇ ਰਿੱਧ ਬਸੈ ਮਧ ਕੋ ਬਿਧ ਹੋਵਹਿ ਤੋਟ ਤਹਾਂ ॥ ਹਾਰ
 ਪਰੇ ਨਰ ^{੧੬}ਲੂਟਤ ਜੇ ਨਹਿ ^{੧੭}ਸੋਜ ਨਖੂਟਤ ਦੀਖ ਮਹਾਂ ॥ ਦੌਲਤ
 ਖਾਨ ਸੁ ਮਾਨਵ ਦੋਰ ਸਭੈ ^{੧੮}ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਖਾਨ ਕਹਾ ॥ ਭੇਜ ਦਏ
^{੧੯}ਭਿਤ ਆਪਨੇ ਤਾ ਛਿਨ ਸੋ ਸੁਨ ਹੋ ^{੨੦}ਬਿਸਮਾਦ ਰਹਾ ॥ ੮ ॥
 ਲੂਟਤ ਹੈਂ ਨਰ ਜੇ ^{੨੧}ਬਰਜੇ ^{੨੨}ਤਰਜੇ ^{੨੩}ਦਰਜੇ ਸਭ ਭੀਰ ਹਟਾਈ ॥
 ਭੂਪਤ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਅਯੋ ਗਤ ਦਾਨ ^{੨੪}ਬਿਲੋਕਤ ਲੋਚਨ ਲਾਈ ॥
 ਜਿਉਂ ਵੈਰਾਗ ਗਿਆਨ ਧਰਾ ਤਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਖਪਨੀ ਗਲ ਪਾਈ
 ॥ ਹੋਰ ^{੨੫}ਨਿਰਾਸ ਉਦਾਸ ਭਯੋ ਪਛਤਾਸ ਰਿਦੈ ਕਛ ਜਾਨ ਨ ਜਾਈ

੧. ਚੰਦਰਮਾ। ੨. ਕੰਗਾਲ। ੩. ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ੪. ਬੇਫਿਕਰ। ੫. ਕਵਦਾ ਹਾਂ
 ੬. ਦੋੜ ਪਏ ਉਸ ਥਾਂ ਵਲ। ੭. ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਲੁਟਦੇ ਹਨ। ੮. ਰੋਲਾ। ੯. ਮਿਠਾ। ੧੦
 ਭਾਂਡੇ। ੧੧. ਰੁਪਏ। ੧੨. ਕਪੜੇ। ੧੩. ਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ। ੧੪. ਕਾਮ
 ਧੋਨ ਗਊ। ੧੫. ਉਸ ਥਾਂ। ੧੬. ਲੁਟਦਿਆਂ ਮਨੁਖ ਥਕ ਗਏ। ੧੭. ਸਮਗਰੀ ਖਤਮ
 ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ੧੮. ਸਮਾਚਾਰ। ੧੯. ਨੌਕਰ। ੨੦. ਅਸਚਰਜ। ੨੧. ਰੋਕਣਾ
 ੨੨. ਤਾੜਨਾ। ੨੩. ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ੨੪ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ੨੫ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ
 ਦੇਖ ਕੇ।

॥ ੯ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੋਲਤ ਖਾਨ ਹਟਾਇ ਨਰ ਕਹਿ ਬੰਦ ਕਰੋ
 ਦੁਕਾਨ ॥ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਹੋ ਮਾਲ ਫਕੀਰਨ ਜਾਨ ॥੧੦॥
 ਲੇਖਾ ਮੁੜ ਤੇ ਲੇਹੁ ਸਭ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸੇ ਦੇਹੁ ॥ 'ਨਵੀਂ' ਸਿੰਧ ਬੁਲ-
 ਵਾਇਕੇ ਕਰਤ ਲੇਖ ਭੇ ਦੇਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਸਵੱਯਾ ॥ ਕਾਗਦ ਲੇ
 ਕਰ ਬਿੰਦ ਲਿਖੇ ਨਵੀਂ ਸਿੰਧ ਕੀ ਬੁੱਧ ਬਕੀ 'ਬਿਸਮਾਨਾ' ॥ ਦੀਨ
 ਦਿਆਲ ਰਹੇ ਪੁਨ ਵਾਧੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨੀਓਂ ਸਭ 'ਕਾਨਾ' ॥
 'ਸਾਤ ਸੈ ਸਾਠ ਨਿਕਾਸੇ ਹੈਂ ਸੇਖ ਸੁਨੀ ਨਿਜ ਸੋਨ ਮੈਂ ਦੋਲਤਖਾਨਾ
 ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਬਿਸਮਾਦ ਰਿਦੈ 'ਅਹਿਲਾਦ ਜੈਰਾਮ ਨ ਜਾਇ ਬਖਾਨਾ
 ॥ ੧੨ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਭਯੋ ਹੈ ਹਿਸਾਬ ਜਬ ਭਨਤ ਨਬਾਬ ਤਬ
 ਲੀਜੈ ਨਿਜ ਬਾਕੀ ਅਬ ਕਾਰ ਪੁਨ ਕੀਜੀਯੇ ॥ ਦੇਵੇਂ ਧਨ ਔਰ ਤੁਮ
 ਰਹੁ ਇਹ ਠੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇ ਜੁ ਬਹੋਰ ਬਿਨ ਦੇਰ ਸੇਊ ਲੀਜੀਯੇ ॥
 ਬਾਬੇ ਤਬ ਕਹੀ ਧਨ ਲੇਵੇਂ ਅਬ ਨਹੀਂ ਜੋਊ ਬਾਕੀ ਸਭ ਰਹੀ
 ਤਾਂਕੀ ਬਾਤ ਯੋਂ ਸੁਨੀਜੀਯੇ ॥ ਰਾਖੀਯੇ ਇਮਾਨ ਥਾਇ ਅਪਨੇ
 ਨਬਾਬ ਰਾਇ ਪੈਸੇ ਹੈਂ ਖੁਦਾਇ ਕੈ ਫਕੀਰਨ ਕੋ ਦੀਜੀਯੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨ ਦੁਕਾਨ ਕੋ ਖੋਲ੍ਹ ਕੈ ਦੀਨੀ ਸਭੀ ਲੁਟਾਇ ॥ ਆਪ
 ਗਏ ਜੰਗਲ ਬਿਖੈ ਬੈਠ ਸਮਾਧ ਲਗਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ
 'ਕ੍ਰਿਤ ਦੇਖਕੈ 'ਠਟਕ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਿਕਟ ਜਾਇ 'ਤੂਸਨ
 ਰਹੇ ਬੋਲ ਸਕਤ ਕਿਛ ਨਾਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥ ਏਦੀ ਕੁਲ
 'ਮੰਡਨ ਸਕਲ ਦੁਖ ਖੰਡਨ ਪਖੰਡਨ ਕੋ 'ਦੰਡਨ ਸਰੂਪ ਜਹਿ
 ਧਾਰਿਆ ॥ ਮੂਲਾ ਸ਼ਾਮਾ ਪੰਡਤ ਲੇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਜਹਾਂ ਆਯੋ ਨਿਕਟ
 ਬਹਿਠ 'ਤੁੰਡ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਬਾਲ ਬੁੱਧ ਲੀਨ ਕੱਚੀ ਬਾਤੈਂ
 ਸਭ ਕੀਨ ਤੁਹਿ ਮੋਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਛੋਰ ਦੀਨ ਨੀਕੇ ਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥

੧ ਮੁਨਸ਼ੀ । ੨ ਅਸਚਰਜ । ੩ ਸਾਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ । ੪ ੧੬੦) ਰੁਪਏ ਵਾਧਾ
 ਨਿਕਲਿਆ । ੫ ਖੁਸ਼ੀ । ੬ ਕਮਾਈ ਨੂੰ । ੭ ਠੰਠਬਰ ਗਏ । ੮ ਰੁਪ । ੯ ਇਸਥਿਤ
 ੧੦ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡਣ ਤੇ ਪਖੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ । ੧੧ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ।

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਲਾਜ^੧ ਤਜ ਦੇਹ ਅਸ ਭੇਖ ਸਜੁ ਕਠਨ ਜੰਗਲ ਥਾਨ
 ਭਏ ਹਿਤਕਾਰਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਪੰਡਤ ਕੇ ਬੈਨ ਇਵ
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਕੰਤ ॥ ਉਚਰਿਓ ਸਬਦ ਬਸੰਤ ਮੈਂ ਹੁਤੀ ਸੁ ਰੁੱਤ
 ਬਸੰਤ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ
 ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਐ
 ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥
 ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ
 ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ
 ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ
 ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ ਤਾਕੇ ਲਖਨ ਜਾਣੀਅਹਿ
 ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ
 ਤਿਨਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ
 ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਪੰਡਤ ਕਰ^੨ ਬੰਦ ਕੈ
 ਨਮਸਕਾਰ ਪਗ^੩ ਕੀਨ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜਾਨਿਓਂ ਰਿਦੈ ਇਨ^੪ ਸਮ
 ਕੋ ਨ ^੫ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਦੇਖ ਦੀਨਤਾ ਦਯਾਲ ਦਯਾ
 ਦਿਸਟ ਦਿਜ^੬ ਪਰ ਕਰੀ ॥ ਜਗ^੭ ਕੇ ਬੰਦ ਬਿਸਾਲ ਛੁਟਕ ਗਏ
 ਤਤ ਕਾਲ ਤਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੂਲ ਚੰਦ ਦੀਵਾਨ ਕੇ ਪੰਡਤ
 ਕਹਿਓ ਸੁਨਾਇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਗਾਇਲ ਨਾ ਪਰੋ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ
 ਮਨਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਕਾਲੂ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੰਗ ॥
 ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਆਤ ਭਾ ਬਚਨ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸੰਗ ॥ ੨੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਮਾਤਾ ਦੇਖ ਬਹੁਤ ਅਕੁਲਾਈ^੮ ॥ ਸੁਤ ਕੋ ^੯ਸਾਧ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ॥
 ਦੁਖਤ ਰਿਦਾ ਕੁਛ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਵੈ ॥ ਪਿਤਾ ਸੁ ਦੇਖ ਬਹੁਤ ਦੁਖ

੧. ਸ਼ਰਮ।

੨. ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਬੰਨ ਕਰ ਕੇ।

੩. ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

੪. ਸਦੋਰਸ।

੫. ਚਤਰ।

੬. ਪੰਡਿਤ ਪਰ।

੭. ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬੰਦਨਾਂ ਤੋਂ।

੮. ਦੁਖੀ।

੯. ਸਾਧੂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿਚ।

ਪਾਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ਕਹੇ ਲਾਲੂ ਹੇ ਨਾਨਕ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੇਖ ਫਕੀਰਨ
 ਕਸ ਤੁਮ ਧਾਰੇ ॥ ਜੇ ਨਵਾਬ ਕੀ ਕਰੇ ਨ 'ਕਾਰਾ ॥ ਚਲੋ ਆਪਨੇ
 ਸਦਨ^੧ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਛੰਦ ॥ ਨਿਜ ਖੇਤੀ ਕਰਵਾਇਯੇ
 ਕਾਮੇ^੨ ਦੇਉਂ ਰਖਾਇ ॥ 'ਗ੍ਰਾਮ ਨਿਆਰੇ ਰਚ ਭਲੇ ਬਸੀਓ ਹੁਕਮ
 ਕਰਾਇ ॥ ਬਸੀਓ ਹੁਕਮ ਕਰਾਇ ਸਦਨ ਨਿਜ ਰਹੁ ਦੁਖ ਕਦਨਾ ॥
 ਮਾਤਾ ਬਿਰਹਿ ਅਧੀਨ ਹੋਤ ਨਹਿ ਪੇਖਤ ਬਦਨਾ ॥ ਸੁਨ ਚਾਚਾ
 ਕੇ ਬਚਨ ਕੋ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਖੇਤੀ ਬਿਧ ਕਹੀ
 ਸੋਰਠ ਰਾਗ ਉਠਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨ ਹਾਲੀ
 ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ
 ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ
 ਭਾਗਠ ਦੇਖ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਬ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ
 ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਪੁਨ ਲਾਲੂ ਬੋਲਿਓ ਮੁਖ ਬਚਨਾ ਨਨਕਾਣੇ ਹਟ
 ਕਰੀਯੇ ॥ ਰਹੋ ਸਦਨ ਨਿਜ ਬਨਜਹੁ ਬਨਜਾ ਮਮ ਬਚ ਉਰ ਮਹਿ
 ਧਰੀਯੇ ॥ ਤੁਮ ਪਸਚਾਤ ਕਰਤ ਨਿਤ ਰੇਦਨ ਹੇਰਹੁ ਜਨਨੀ ਘਾਤੇ ॥
 ਸੁਨ ਦੂਸਰ ਪਦ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਾਖੈ ਸੁਭ ਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਤੇ ॥ ੨੫ ॥
 ਸ਼ਬਦ ॥ ਹਾਨ ਹਟ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥ ॥ ਸੁਰਤਿ
 ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡ ਸਾਲ ਤਿਸ ਵਿਚਿ ਤਿਸਨੋ ਰਖੁ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ
 ਸਿਉ ਵਣਜ ਕਰ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥ ੨ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ਛੰਦ ॥
 ਤਬ ਲਾਲੂ ਕਹਿਤੋ ਭਯੋ ਹੇ ਨਾਨਕ 'ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਮਨ
 ਫਿਰਨ ਪਰ ਘਰ ਤੇ ਭਯੋ ਉਦਾਸ ॥ ਘਰ ਤੇ ਭਯੋ ਉਦਾਸ ਸੁ ਲੀਜੈ
 ਮੋਲ ਕਿਕਾਨਾ^੬ ॥ ਕਰਿਯੈ ਤਿਨ ਕੋ ਵਣਜ ਫਿਰਿਓ ਦੇਸਨ ਜਹਿ

੧. ਕੰਮ।

੨. ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ।

੩. ਨੌਕਰ।

੪. ਨਗਰ ਚੰਗਾ ਹੈ।

੫. ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪੁੰਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ।

੬. ਘੋੜੇ।

ਜਾਨਾ ॥ ਤੈ ਜਨਨੀ ਧੀਰਜ ਧਰਹਿ ਸੁਤ ਆਵਹਿ ਫਿਰ ਧਾਮ ॥ ਸੁਨ
 'ਸ੍ਰਵਨਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਨੈ' ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਪਦ ਅਭਰਾਮ ॥ ੨੬ ॥ ਸ਼ਬਦ
 ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲ ॥ ਖਰਚ ਬੰਨ
 ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸ ਜਹਿ
 ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ਕਹੈ 'ਨਬਿਤ ਕੇ ਬਚਨ
 ਜੇ ਨਹਿ ਲਾਗਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਹੁਰ ਬਹੁਰ 'ਪਰਬਿਰਤ ਕੇ ਕਮਲ
 ਬਦਨ ਸੇਂ ਪ੍ਰਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨ ਕਾਲੂ ਪੁਨ
 ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ਜੈ ਤੁਮ ਏ ਨਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਕਰਹੁ 'ਬਜੀਰੀ ਭੂਪਤ
 ਤਹਿ ਕੀ ਹੁਕਮਨ ਮੁਖੇ ਉਚਰਨਾ ॥ ਮੁਝ ਬਚ ਮਾਨ ਕਰਹੁ ਇਹੁ
 ਕਾਜਾ ਤਜਹੁ ਫਕੀਰੀ ਬੇਸਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਚਤਰਥ ਪਦ ਕੋ ਬੰਦਤ
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ਼ਬਦ ॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ
 ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮ ਕਰ ਕੰਮ ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰ ਧਾਵਣੀ ਤਾਕੋ
 ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨਿ ॥ ੪ ॥
 ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ੍ਰੋਨ ਸੁਨੇ ਇਵ 'ਤੂਸਨ' 'ਸੈਨ ਅਧੀਨ ਭਏ' 'ਜਨਨੀ
 ਜਨਕ ਸੋ' ॥ ਕੌਨ ਉਪਾਇ ਨਿਕੇਤਰਹੈ 'ਬਿਰਹਾਤੁਰ ਹੋਇ ਵਿਚਾਰ' ਉਰੰ
 ਸੋ ॥ ਏਕ 'ਤਨੂਜਯ ਹੋਏ ਫਕੀਰ ਬਿਦੇਸ' 'ਗਵੈ ਕਿਵ ਧੀਰ ਧਰੰ
 ਸੋ ॥ 'ਤਾਤ ਕੋ ਮੋਹਿ ਨ ਭੇਵ ਪਛਾਨਹਿ ਜਾਨਹਿ' 'ਮਾਨਵ ਆਨ
 ਸਮੰ ਸੋ ॥ ੨੯ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੀਬੀ 'ਦੋਨ ਭਤੀਜ ਲੇ ਭਰਜਾਈ
 ਲੇ ਸਾਬ ॥ ਆਵਤ ਭੀ ਤਹਿ ਠੌਰ ਮਹਿ ਜਹਿ ਗੁਰ' 'ਦੀਨਾਨਾਥ ॥
 ੩੦ ॥ ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਕੀਓ ਪੁਨ ਮੁਖ ਬੈਨ ਬਖਾਨ ॥ ਇਨਕੀ
 ਦਸਾ 'ਨਿਹਾਰੀਯੇ ਹੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਗੁਨਖਾਨ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ

੧. ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ। ੨. ਬਿਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ। ੩ ਮਹਾਤਮਾ। ੪ ਚਾਕਰੀ ਨੌਕਰੀ।
 ਪ ਦੁਪ। ੬ ਸਾਬ। ੭ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ। ੮ ਬੇਹਾਲ ਵਾ ਚਿੰਤਾਤੁਰ। ੯ ਹਿਰਦੇ।
 ੧੦ ਪੁਤਰ। ੧੧ ਹੋਰ ਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਕਰੇ। ੧੨ ਪੁਤਰ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।
 ੧੩ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਦਰਸ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ੧੪ ਬਾ: ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ। ੧੫-
 ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ। ੧੬ ਦੇਖੀਏ।

ਹੇ ਭੈਨ ਜੀ ਰਾਖਾ ਇਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਪੰਥ ਚਲੈ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕਾ
 ਲਖਮੀ ^੧ਬੰਸ ਬਿਥਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਜਾਹੋ ਅਬੈ ਸਭ ਸਦਨ ਕੋ ਹਮਰੋ
^੨ਗੈਲ ਤਿਆਗ ॥ ਜਪੋ ਨਾਮ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਡਭਾਗ
 ॥ ੩੩ ॥ ਤੁਮ ਫਕੀਰ ਹਮ ਘਰ ਬਸੈਂ ਇਹੁ ਅਨੀਤ ਨਹਿ ਥਾਹਿ ॥
 ਕੈ ਨਿਜ ਸੰਗੈ ਲੇਚਲੋ ਕੈ ਮਰਹੈਂ ਬਿਖ ਖਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਕਹਿ
 ਮਾਤਾ ਤੁਮ ਏਕ ਸੁਤ ਸੇ ਅਬ ਭਯੋ ਫਕੀਰ ॥ ^੩ਕਰਦ ਪੇਟ ਮੈਂ
 ਖਾਇ ਕੈ ਮਰੋਂ ਤੁਮਾਰੇ ^੪ਤੀਰ ॥ ੩੫ ॥ ਪਿਤ ਚਾਚਾ ਦੋਨੋਂ ਕਹੈਂ
 ਹੇ ਸੁਤ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੁਮ ਤਿਆਗੇ ਕਸ ਜੀਵ ਹੈਂ ਹਮ ਭੀ ਤਜ
 ਹੈਂ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਸਾਸ ਸਸੁਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਲਹੈਂ ਜਿਨੋਂ ਜਮਾਈ
^੫ਅਤੀਤ ॥ ^੬ਤਨਜਾ ਕੀ ਦਿਸ ਦੇਖ ਹੈਂ ਕਹਿ ਬਹੁ ਭਈ ਅਨੀਤ ॥
 ੩੭ ॥ ਸਿਰੀ ਸੁਲੱਖਣੀ ਕੀ ਦਸ਼ਾ ਕੈਸੇ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਸ੍ਵਾਮੀ ਫਕਰ ਭੇ ਨਿਕਸਤ ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੩੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਲਖਮੀ
 ਦਾਸ ਪੁਨ ^੭ਸ਼ੋਕਾਤੁ ਅਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹੇ ਪਿਤ ਹਮ ਤਜ ਕਹਾਂ ਚਲੇ
 ਬਿਨਤਿ ਸੁਨਾਵੈਂ ਰੋਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਦੇਖਿਓ
 ਮੋਹਿ ਵਸੀ ਪਰਵਾਰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਈ ਸਭਹਨ ਦੀਨ
 ਦਇਆਰ ॥ ੪੦ ॥ ਮੋਹ ਮਨਨ ਤੇ ਪਰਹਰਿਓ ਪੁਨਾ ਬਚਨ ਅਸ
 ਕੀਨ ॥ ਮਿਲ ^੮ਬਿਛਰਨ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਦੀ ^੯ਨਾਵ ਜਿਮ ^{੧੦}ਚੀਨ ॥
 ੪੧ ॥ ਜੇ ਜਾਵਹੁ ਅਬ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇ ਹਮ ਭੀ ਹਰਖ ਕਰਾਹਿ ॥ ਅਬ
 ਚਲਹੈਂ ਕਿਤ ^{੧੧}ਓਰ ਕੋ ਬਹੁਰ ਮਿਲੈਂਗੇ ਆਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕੀ ਭ੍ਰਾਤ ਜੀ ਹਮਰੋ ਕੌਨ ਹਵਾਲ ॥ ਬੀਬੀ ਸਿਮਰਨ ਜਬ ਕਰੋ
 ਆਇ ਮਿਲੋਂ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ੪੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤੇ ਤਬ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਭਏ ^{੧੨}ਤੂਸਨੀ ਸਭੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਚਲਤ

੧ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਬਕ ਬੰਸ ਚਲੇਗੀ। ੨ ਪਿਛਾ। ੩ ਛੁਰੀ ਪੇਟ ਵਿਚ। ੪ ਤੁਹਾਡੇ
 ਪਾਸ। ੫ ਗਰੀਬਤੀ ਧੀ। ੬ ਪੁਤਰੀ। ੭ ਚਿੰਤਾਤਰ ਦੁਖੀ। ੮ ਵਿਛੜਨਾ। ੯-
 ਕਿਸਤੀ ਬੇੜੀ। ੧੦ ਜਾਣਨ। ੧੧ ਪਾਸੇ। ੧੨ ਚੁਪ।

ਭਏ ਮਨ ਭੈ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਫੇਰ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ਰਖਾਈ ॥ ੪੪ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਕਾਲੂ ਚੰਦ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ 'ਨੁਖਾ ਸਾਥ ਲੇ ਚਲੋ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਕਰ ਤਿਆਰੀ ਸੰਗ ਨੁਖਾ ਲਵਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣੇ ਪਹੁੰਚਿਓ
 ਜਾਈ ॥ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਗਮਨਿਓ ਤਿਨ ਸਾਥ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਪਿਤ
 ਭਗਨੀ ਹਾਥ ॥ ਮੂਲ ਚੰਦ ਅਰ ਰਾਣੀ ਚੰਦੋ ॥ ਗਮਨੇ ਸਦਨ ਸੋ
 ਬਿਨਾਂ ਅਨੰਦੋ ॥ ੪੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੁਟਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਨ
 ਬਿੰਸਤੀ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭਾ ਨਬਾਬ ਮੈਂ ਅਸ ਵਿਚਾਰ
 ਉਪਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਬਹੁ ਭਲਾ ਦੂਤ ਚਢਿਓ ਤਿਸ ਆਏ ॥ ੧ ॥
 ਕਹਿ ਮੁੱਲਾਂ ਬੁਲਾਵਉ ਤਿਸ ਭੂਤ ਬੁਲਾਵੈਂ 'ਤਾਲ ॥ ਮੋਦੀ ਕਾਰ
 ਚਲਾਇ ਪੁਨ ਹੋਵੈ ਸੁੱਧ ਸੰਭਾਲ ॥ ੨ ॥ ਮੁੱਲਾਂ ਕੇ ਤਬ ਬਚਨ ਸੁਨ
 ਭੇਜਿਓ 'ਦੂਤ ਬੁਲਾਨ ॥ ਪਹੁੰਚਇ ਜਾਇ ਸੁ 'ਠਉਰ ਤਹਿ ਜਹਿ
 ਬੈਠੇ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿਓ ਦੂਤ ਤੁਝ ਨਿਪਤ
 ਬੁਲਾਵੈਂ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤਜ ਨਹਿ ਜਾਵੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਤਹਾਂ ਕੁਛ
 ਕਾਜ ਹਮਾਰਾ ॥ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਸੇ ਲੀਆ 'ਕਿਨਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਦੂਤ
 ਸੁਨਾ ਆਯੋ 'ਨਿਪ ਪਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ਕਹੇ
 ਨਬਾਬ ਮੁਲਾਨਿਆਂ ਤਾਈਂ ॥ ਚਲੋ ਦੇਖੀਏ ਨਾਨਕ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਆਇ ਜੰਗਲ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਜਹਾਂ 'ਬਿਰ ਸਾਚੋ ਪਤਸ਼ਾਹੀ
 ॥ ਲਗੀ 'ਸਮਾਧ 'ਅਗਾਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਮਾਮ ਦੀਨ ਮੁੱਲਾਂ ਤਿਸ
 'ਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਲਗੋ ਝਾੜਨੇ ਸੰਤ੍ਰ
 'ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਸਭ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਉਘਾੜੇ ਸ਼ਬਦ

੧. ਨੂੰਹ। ੨. ਸ਼ੀਘਰ ਵਾ ਛੇਤੀ। ੩. ਨੌਕਰ। ੪. ਜਗ੍ਹਾ। ੫. ਪਾਸਾ।
 ੬. ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਨਵਾਬ। ੭. ਇਸਥਿਤ। ੮. ਸਮਾਧੀ। ੯. ਗਾੜੀ ਵਾ ਡੂੰਘੀ। ੧੦.
 ਉਸ ਸਮੇਂ। ੧੧. ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਾਰਕੇ ਭੂਤ ਨੂੰ ਝਾੜਨ ਲਗਾ।

ਬਖਾਨੇ ॥ ੭ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਈ ਆਖੇ ਭੂਤਨਾ ਕੋ
 ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੇ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
 ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ
 ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ
 ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥ ੩ ॥
 ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ
 ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਬਦ
 ਸਭੀ ਕਹੈਂ ਯਹ ਤੋ ਬਹੁ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ॥ ਜੋ ਆਵੈ ਯਹ ਹਮ ਦਿਸਾ
 ਦੀਨ ਹੋਇ ਉਜਿਆਰ ॥ ੫ ॥ ਅਝਿਲ ॥ ਰਾਜ ਮੱਦ ਕੇ ਮਾਹਿੰ
 ਸੁ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਕਹਿਓ ॥ ਐ ਮੋਦੀ ਗੁਸਤਾਖ ਨ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ
 ਲਹਿਓ ॥ ਹੋਂ ਜੁ ਹਕਾਰਿਓ ਤੋਹਿ ਨ ਆਯੋ ਕਿਆ ਠਟੀ ॥ ਹੋ
 ਮੋਰ ਆਇਸੇ ਮੋਰ ਬੈਠਿਓ ਧਰ ਲਟੀ ॥ ੬ ॥ ਕਰਤੇ ਜਬੈ ਬਪਾਰ
 ਆਵਤੇ ਤੁਮ ਕਹੈ ॥ ਤਜੇ ਕ੍ਰਿਤ ਅਬ ਸਭੈ ਨਿਰਾਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ॥
 ੧੦ ਚਾਕਰ ਭਏ ਖੁਦਾਇ ਹੁਕਮ ਤਿਹ ਮਾਨਈ ॥ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰ-
 ਤਾਰ ਜਗਤ ਜਹਿ ਜਾਨਈ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ਸੋਨ ਸੁਨਤ ੧੨ ਰਿਸ ੧੩ ਸਰਸ
 ਨ ਬਸ ਅਸ ਕਹਿਤ ਭਾ ॥ ੧੪ ਆਨਵ ਦੀਨ ਮਝਾਰ ਦੀਨ ਮਤ
 ਚਹਿਤ ਭਾ ॥ ਆਜ ਜੁਮੇ ਕੇ ੧੫ ਰੋਜ ਖੋਜ ਸਭ ਪਾਇ ਹੋਂ ॥ ਹੋ ਚਲੀਏ
 ਸੰਗ ਮਸੀਤ ਨਿਵਾਜ ੧੬ ਪਢਾਇ ਹੋਂ ॥ ੧੧ ॥ ਦਿਸ਼ਟ ਏਕ ਪਰ
 ਧਰੀ ਜਗਤ ਤਜ ੧੭ ਕਾਨ ਕੋ ॥ ਹਿੰਦ ਤੁਰਕ ਜੇ ਦੋਇ ਨ ਭੇਦਹਿ

੧. ਪ੍ਰਗਟ। ੨. ਰਾਜ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ। ੩. ਬੇਤਮੀਜ਼। ੪. ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ।
 ੫. ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ੬. ਕੀ ਸਮਝ ਕੇ? ੭. ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਮੋੜ ਕੇ। ੮. ਕਾਰ ਨੂੰ।
 ੯. ਅਲਗ। ੧੦. ਨੌਕਰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਰ ਦੇ। ੧੧. ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ। ੧੨. ਗੁਸਾ। ੧੩. ਅਧਕ
 ੧੪. ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਹਬ ਵਿਚ। ੧੫. ਜੁਮੇ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ੧੬. ਨਿਮਾਜ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ੧੭. ਸ਼ਰਮ

ਜਾਨ ਕੇ ॥ ਤੈ ਹਮ ਕਰਹਿ ਖੁਵਾਇ ਬੰਦਗੀ ਬੰਦ ਕਰ ॥ ਹੋ ਤੁਮ
 ਭੀ ^੧ਗਮਨਹੁ ਸੰਗ ਤਜਹੁ ਨਰ ਲਾਜ ਡਰ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾਨ ਬੈਨ ^੨ਆਨਨ ਭਨੇ ॥ ਚਲਹੁ ਖਾਨ ਤਹਿ ^੩ਥਾਨ ਜਹਾਂ
 ਤੁਮ ਮਨ ਮਨੇ ॥ ਹੋਰੈ ਤੋਰ ਨਿਵਾਜ ਜਥਾ ਤੁਮ ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਗਮਨੇ ਸਾਬ ^੪ਬਿਚੱਛਨ ^੫ਚਰਤ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁੰਦਰ ਅਥਕ
 ਮਸੀਤ ^੬ਚਿਤ੍ਰ ਭਿਤ ਜਾਨੀਯੇ ॥ ਚਾਮੀਕਰ ਜਹਿ ਲਿਪਯੋ ^੭ਦਿਪਤ
 ਪਹਿਚਾਨੀਯੇ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਭਾ ^੮ਠਾਂਡ ਜੁ ਖਾਨ ^੯ਨਿਪਾਲਸੇ ॥ ਹੋ
 ਸਭਾ ਆਪਨੀ ਸਹਿਤ ਜੁ ^{੧੦}ਬਿਸਾਲ ਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ^{੧੧}ਰੋਰ ਪਰੀ ਪੁਰ
 ਮਾਹਿ ਨਾਰ ਨਰ ਸਗਰ ਮੈਂ ॥ ਘਰ ਘਰ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰ ^{੧੨}ਕੁਲਾਹਲ
^{੧੩}ਰੰਕ ^{੧੪}ਧਨੀ ^{੧੫}ਬਿਧ ਬਾਲ ^{੧੬}ਤਰਨ ^{੧੭}ਦੌਰਤ ਚਲੇ ॥ ਹੋ ਨਾਨਕ
 ਹੋਇ ਹੈ ^{੧੮}ਤੁਰਕ ਬਾਤ ਇਹ ਨਹਿ ਭਲੇ ॥ ੧੫ ॥ ^{੧੯}ਚਤਰ ਬਰਨ
 ਨਰ ਚਲੇ ਤਮਾਸੈ ਹਿਤ ਸਭੈ ॥ ^{੨੦}ਹੋਰ ਜਰਾਮ ਕੁਚਾਲ ਬਿਸਾਲਹਿ
 ਦੁਖਤ ਭੈ ॥ ^{੨੧}ਲੱਜਤ ਚੀਤ ^{੨੨}ਨਿਕੋਤ ਬਰਿਓ ਦੁਰ ਬੈਸਿਓ ॥ ਹੋ
 ਸਿਰੀ ਨਾਨਕੀ ਕਰੈ ਪਤੀ ਅਜ ਕਿਆ ਭਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਤੁਮਾਰੇ
 ਗਯੋ ਸੰਗ ਨਿਖ ਖਾਨ ਕੇ ॥ ਕਰਹੈਂ ਆਜ ਨਿਵਾਜ ਮਸੀਤ ^{੨੩}ਪਯਾਨ
 ਕੈ ॥ ਭਨਤ ਨਾਨਕੀ ਬਚਨ ਨ ਸੰਸਾ ਕੀਜੀਯੇ ॥ ਹੋ ਭਰਮ ਨ ਭੂਲਹੁ
^{੨੪}ਭੇਵ ਭਲੇ ਲਖ ਲੀਜੀਯੇ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਸਕੀ ਚਿੰਤਾ ਚੀਤ ^{੨੫}ਰਤੀਕ
 ਨ ਕੀਜੀਯੇ ॥ ^{੨੬}ਲੱਜਤ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਆਇ ਲਖੀਜੀਯੇ ॥

੧. ਚਲਹੁ । ੨. ਮੁਖ ਤੋਂ ਬਚਨ ਕਹੇ । ੩. ਜਗਾ । ੪. ਚਤਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਪ ਚਲਿਤ ਕੋਤਕ । ੬ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ । ੭ ਸੂਰਜ । ੮ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ।
 ੯ ਨਵਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਂ । ੧੦ ਉਮਰ । ੧੧ ਰੋਲਾ । ੧੨ ਨਗਰ ਵਿਚ ਬੜਾ ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ
 ੧੩ ਗਰੀਬ । ੧੪ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ । ੧੫ ਬੁਢੇ । ੧੬ ਜਵਾਨ ਉਮਰ ਵਾਲੇ । ੧੭ ਦੌੜਦੇ
 ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ । ੧੮ ਮੁਸਲਮਾਨ । ੧੯ ਖਤਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ਼ ਚੌਹਾਂ ਵਰਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ
 ੨੦ ਇਸ ਖੋਟੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ । ੨੧ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਮਾਰੇ ।
 ੨੨ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚ ਛੁਪ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ । ੨੩ ਜਾ ਕੇ । ੨੪ ਭੇਦ । ੨੫ ਹੰਚਕ ਭਰ ।
 ੨੬ ਨਵਾਬ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਰਨਗੇ ।

ਤੁਮ ਹੈ ਸੰਗ ਅਨੰਦ ^੧ਰਸੋਈ ਖਾਈਯੋ ॥ ਹੋ ਨਹੀਂ ਰਿਦੈ ^੨ਪਰਤੀਤ
ਤ ^੩ਮਨਜ ਪਠਾਈਏ ॥ ੧੮ ॥ ਭੇਜਿਓ ^੪ਨਿਧਾ ਦੂਤ ਮਸੀਤਹਿ
^੫ਦਿਸ ਗਯੋ ॥ ਭੀਰ ਭੂਰ ਭਰ ਰਹੀ ਸਥਾਨ ਨ ਤਹਿ ਰਹਿਯੋ ॥ ਏਕ
ਏਕ ਕੋ ਲੰਘ ਧਾਇ ^੬ਧਸ ਅੰਤਰੇ ॥ ਹੋ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਕੋ ਦੇਖ
^੭ਬਿਸੁਰਹਿ ਉਰ ਖਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^੮ਤੁਰਕ ਅਪਾਰ ^੯ਇਕੱਤ੍ਰ
ਭੇ ਮਨ ਮੈਂ ^{੧੦}ਹਰਖ ਬਿਸਾਲ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨੈਂ ਜਗਦੀਸ ਗੁਰ ਕਰ
ਹੈਂ ^{੧੧}ਬੁਰੇ ਹਵਾਲ ॥ ੨੦ ॥ ਪਰਕਾਸ਼ਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁ
^{੧੨}ਭਾਨ ਸਮਾਨ ॥ ਨਿਖਲ ^{੧੩}ਦੂਤ ਤਮ ਹਰਣ ਕੋ ਸਰਣ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਦਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਤੁਰਕ ਸਮਾਜ ਅਪਾਰ ਹੈ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
ਹਰਖਤ ਮਨ ਗੁਰ ਤੁਰਕ ਹੈ ਬਡ ਹੈ ਦੀਨ ਹਮਾਰ ॥ ੨੨ ॥
ਅੜਿੱਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੱਤ੍ਰ ਗਯਾਨ ਘਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ^{੧੪}ਬਿਗਸੇ
ਕਮਲ ਬਿਸਾਲ ਸੁ ਬਦਨ ਅਨੂਪ ਹੈ ॥ ਹਰਖ ^{੧੫}ਸੋਕ ਜਹਿ ਨਹੀਂ
ਅਨੰਦਹਿ ਏਕ ਰਸ ॥ ਹੋ ^{੧੬}ਠਾਂਢੇ ਨਿਪ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬਤਾਵਨ ਸੁਮਗ
ਤਿਸ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੋਇ ਨ ਕਹਿ ਸਕੈ ^{੧੭}ਤੁਰਕਿੰਦ
ਤੇਜ ਬਿਸਾਲ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ^{੧੮}ਪਤ ਰਾਖਈ ਸਿਮਰਹਿ ਦੀਨ ਦਇ-
ਆਲ ॥ ੨੪ ॥ ਅੜਿੱਲ ॥ ਕਾਜੀ ਬਹੁਰ ਨਿਬਾਬ ^{੧੯}ਨੀਰ ਲੇ ਕਰ
ਤਬੈ ॥ ^{੨੦}ਕਰ ਅਰ ਚਰਨ ਪਖਾਰ ਕਰਿਓ ^{੨੧}ਸੁਧ ਤਨ ਸਬੈ ॥ ਠਾਂਢੇ
ਦੋਨੋਂ ਹੋਇ ਬਦਨ ^{੨੨}ਪਸਚਮ ਦਿਸਾ ॥ ਹੋਕਰ ਧਰ ^{੨੩}ਜ਼ਾਨੂੰ ਕਾਨ

੧. ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਛਕਣਾ ਕਰੋ। ੨. ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ। ੩. ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਭੋਜ
ਦਿਓ। ੪. ਨਿਧਾ ਨਾਮੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ। ੫. ਪਾਸੇ। ੬. ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਧਸ ਗਿਆ।
੭. ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਭੂਰਦਾ ਹੈ। ੮. ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ। ੯. ਇਕੱਠੇ
ਹੋਏ। ੧੦. ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੧੧. ਭੈੜਾ ਹਾਲ। ੧੨. ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ੧੩. ਦਵੈਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਹਰਣ ਵਾਲੇ। ੧੪
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਕਮਲ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਖਿੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ੧੫. ਚਿੰਤਾ। ੧੬. ਦੌਲਤ ਖਾਂ
ਪਾਸ ਖੜੇ ਹਨ। ੧੭. ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਤੇਜ। ੧੮. ਇਜ਼ਤ। ੧੯. ਜਲ। ੨੦ ਹਥ
ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਣਾ ਕੀਤਾ। ੨੧. ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਸਹਿਤ ਹੋ ਕੇ। ੨੨. ਸੂਰਜ ਦੇ ਲਹਿੰਦੇ ਪਾਸੇ
ਗਏ। ੨੩. ਗੋਡੇ।

ਨਿਵੈ ਪੁਨ ਪੁਨ ਰਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਆਪ ਮਸੀਤਹਿ ^੧ਮੱਧ ਰਿਦੈ ਕਿਤ
 ਕਿਤ ਗਏ ॥ ਧਰ ਪਰ ਧਰ ਸਿਰ ਉਠਤ ਬਾਰ ਬਹੁ ^੨ਬਿਧਨ ਏ ॥
 ਕਰਕੈ ਪੂਰ ਨਿਵਾਜ ਸੁ ਨਾਨਕ ਸੋਂ ਕਹੈ ॥ ਹੋ ^੩ਠਾਂਢੇ ਕਿਉਂ ਤੁਮ
 ਰਹੇ ਨ ਡਰ ਉਰ ਮੈਂ ਅਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਨਾਨਕ ^੪ਆਨਨ ਭਨੈ ਖਾਨ
 ਕਾਨਹਿ ਸੁਨੋਂ ॥ ਕਰੋਂ ਨ ਤੋਹਿ ਨਿਵਾਜ ਨਾਮ ^੫ਸਤਿ ਹੋਂ ਭਨੋਂ ॥
 ਠਾਂਢੇ ਆਪ ਮਸੀਤ ਨ ਮਨ ਠਹਿਰਾਇਆ ॥ ਹੋ ਸਿਜਦੇ ਸਮੈਂ
 ਸੰਕਲਪ ^੬ਕੰਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰਤ ਖਰੀਦ ^੭ਤੁਰੰਗ
^੮ਤੁਰੁਲ ਮਨ ^੯ਤਰਲਿਆ ॥ ^{੧੦}ਕੂਰੇ ਬੀਚ ਮਸੀਤ ਨਿਵੈਂ ਕਬ
^{੧੧}ਸਰਲਿਆ ॥ ਜੇ ^{੧੨}ਕਰਨੀ ਸੋ ^{੧੩}ਮੂਲ ਨ ਬਿਰ ^{੧੪}ਉਰ ਮੈਂ ਕਰਾ ॥
 ਹੋ ^{੧੫}ਬੇਸ ਬੰਦਗੀ ਧਰਯੋ ^{੧੬}ਦਸੋ ਦਿਸ ਮਨ ਫਿਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਿ
 ਕਾਜੀ ਤੁਮ ^{੧੭}ਪਾਜ ਬਖਾਨਤ ਡਰ ਨਹੀਂ ॥ ਖਰਿਓ ਹਦੂਰ ਨਬਾਬ
 ਨ ਬੋਲਹੁ ਸਮਝ ਹੀ ॥ ^{੧੮}ਆਨਨ ਭਨਹੀ ਖਾਨ ਸਾਚ ਨਾਨਕ ਕਹੀ
 ॥ ਹੋ ਮਮ ਮਨ ਗਯੋ ਕੰਧਾਰ ਸਮੈਂ ^{੧੯}ਸਿਜਦੇ ਸਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਨ
 ਕਾਜੀ ਬਚ ਭਨੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਗਯੋ ॥ ਹੋਂ ਤੋ ਸਭ ਬਿਧ ਕਰੀ ਨ
 ਮਮ ਸੰਗ ਇਨ ਕਿਯੋ ॥ ਮਨ ਅਜਾਨ ਨਿਜ ^{੨੦}ਪਰਦ ਪਰਾਵਨ
 ਚਾਹਹੀ ॥ ਹੋ ਲਖਤ ਨ ਮੂਰਖ ^{੨੧}ਭੇਵ ^{੨੨}ਅਥਾਹਿ ਥਾਹਹੀ ॥ ੩੦ ॥
 ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਬੈਨ ^{੨੩}ਐਨ ਸੁਖ ਗੁਨ ਦਯਾ ॥ ਕਾਜੀ ਕਰੀ ਨਿਵਾਜ
^{੨੪}ਸਦਨ ਮੈਂ ਮਨ ਗਯਾ ॥ ^{੨੫}ਬੜਵਾ ਜਯੋ ^{੨੬}ਵਛੇਰ ^{੨੭}ਗਰਤ ਤਿਹ
 ਪਾਸ ਹੈ ॥ ਹੋ ਤਹਿ ਮਹਿ ਨਹਿ ^{੨੮}ਗਿਰ ਪਰੈ ਬਹੁਤ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਹੈ ॥

੧. ਵਿਚ। ੨. ਬਿਧੀ ਨਾਲ। ੩. ਖੜੇ। ੪. ਮੁਖ ਤੋਂ ਬਚਨ ਕਹੇ। ੫. ਸਚ
 ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ੬. ਕਾਬਲ ਵਲ। ੭. ਘੋੜੇ। ੮. ਜਵਾਨ। ੯. ਮਨ ਗਿਆ। ੧੦-
 ਝੂਠੇ। ੧੧. ਸਿਧੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿੰਗ ਤੋਂ। ੧੨. ਜਿਹੜੀ ਨਮਾਜ਼ ਭਗਤੀ ਦੇ ਸਹਿਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਨਾ
 ਕੀਤੀ। ੧੩. ਕਦਾ ਚਿਤ। ੧੪. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੧੫. ਭੇਸ ਉਪਰਲਾ। ੧੬. ਚਾਰੇ
 ਪਾਸੇ। ੧੭. ਪੜਦਾ। ੧੮. ਮੁਖ ਤੋਂ ਖਾਨ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ। ੧੯. ਨਮਾਜ਼ ਦੇ ਵਕਤ।
 ੨੦. ਪੜ੍ਹਦਾ। ੨੧. ਭੇਦ। ੨੨. ਗਹਿਰਾ ਡੂੰਘਾ। ੨੩. ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ। ੨੪
 ਘਰ ਵਿਚ। ੨੫. ਘੋੜੀ। ੨੬. ਵਛੇਰਾ। ੨੭. ਟੋਏ ਦੇ ਨੇੜੇ। ੨੮. ਡਿਗ ਨਾ ਪੈ

੩੧ ॥ ਤਹਿ ਕੇ ਸੰਗ ਮਨ ਫਿਰਤ ਨ ਬਿਰ ਇਕ ਛਿਨ ਭਯਾ ॥ ਸੁਨ
 'ਸੋਨਨ ਮੈਂ ਖਾਨ ਬਿਗਸ ਮੁਖ ਬਚ ਕਹਿਆ ॥ ਤਜਹੁ 'ਕਾਚ ਕਹੁ
 ਸਾਚ 'ਲਾਜ ਨਿਰਵਾਰੀਯੇ ॥ ਹੋ ਜਿਉਂ ਬੀਤੀ ਚਿਤ ਬੀਚ ਸੁ ਬਚਨ
 ਉਚਾਰੀਯੇ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਜੀ 'ਆਨਨ ਭਨਤ 'ਸੱਤ ਯਹਿ ਬਿਧ ਕਹੀ
 ॥ 'ਅਰਭਕ 'ਬਾਜਨ ਅਹੈ 'ਗਰਤ ਤਹਿ ਢਿਗ 'ਸਹੀ ॥ 'ਅਦਭੁਤ
 ਨਰ ਸਭ ਭਏ ਕਛਕ 'ਰਸ ਹਾਸ ਸੋ ॥ ਹੋ ਤਬ ਨਿਬਾਬ ਗਹਿ ਚਰਨ
 ਰਹਿਯੋ ਹੈ ਦਾਸ ਸੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸਿਰ ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ 'ਪੀਰ ਹਰ
 ਮੇਰੀਆ ॥ 'ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ਸਰੀਰ ਸਰਨ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਰ
 ਭੂਲੇ ਭਨਿਓ ਭੇਵ ਨਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹੋ ਬਖਸ਼ਹੁ ਔਗੁਨ 'ਮੋਰ
 ਅਜਾਨ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਹਿਰਾ ॥ 'ਪੂਰਬ ਔਗਨ ਬਖਸ਼
 ਕੈ ਅਬ ਦਿਹੁ ਨਿਜ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਬੰਦ ਹਾਬ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਦੋਲਤ
 ਖਾਨ 'ਨਰੇਸ਼ ॥ ੩੫ ॥ ਤੁਮ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਰੂਪ ਹੋ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
 ਸਰਬ ॥ ਮੈਂ ਅਤ 'ਮੂਢ ਨ ਲਖ ਸਕਿਓ ਨਿਜ ਐਸੂਰਜਹਿ ਗਰਬ
 ॥ ੩੬ ॥ ਹੋਂ ਸਮੀਪ ਚਿਰ ਕਾਲ ਕੇ 'ਛੂਛ ਨ ਛੋਰਹੁ ਆਪ ॥
 'ਬਿਬਸ ਮਨੇ ਕੋ ਬਸ ਕਰੋ ਹਰਿਯੋ 'ਤੀਨਹੁ ਤਾਪ ॥ ੩੭ ॥ 'ਬਿਸੈ
 ਅਧੀਨਹਿ ਦੀਨ ਮੈਂ 'ਹਰਖ ਸ਼ੋਕ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਹ
 ਕੋ ਬਚਨ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ 'ਉਦਾਰ ॥ ੩੮ ॥ ਅਤਿਲ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਨ
 ਦੇ ਕਾਨ ਪ੍ਰਬਲ ਮਨ 'ਲੋਲ ਹੈ ॥ ਯਾਕੋ ਰੋਕਨ ਕਠਨ ਰੁਕੈ ਤੁ
 ਅਮੋਲ ਹੈ ॥ ਬਿਨ ਰੋਕੇ ਸਭ 'ਫੋਕ ਪਠਨ ਪੁਨ ਸੁਨਨ ਜੋ ॥ ਹੋ

੧. ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ। ੨. ਝੂਠ। ੩. ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ। ੪. ਮੂੰਹ। ੫. ਸੱਚ
 ੬. ਛੋਟੇ ਦਾ ਵਾਚਕ ਭਾਵ ਵਛੋਰਾ। ੭. ਘੋੜੀ। ੮. ਟੋਏ ਵਿਚ। ੯. ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ।
 ੧੦. ਅਸਚਰਜ ਮਨੁਖ। ੧੧. ਪ੍ਰੇਮ। ੧੨. ਮੇਰੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ। ੧੩. ਗੁਣਾਂ ਦੇ
 ਸਮੁੰਦਰ। ੧੪. ਮੇਰੇ ਔਗੁਣ। ੧੫. ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ। ੧੬. ਰਾਜਾ। ੧੭ ਮੈਂ ਮੂਰਖ
 ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ੧੮. ਖਾਲੀ। ੧੯. ਮਨ ਵਸੀ ਕਾਰ ਨ ਹੋਵੇ। ੨੦. ਆਦਿ,
 ਉਪਾਧਿ, ਬਿਆਧਿ। ੨੧ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚ। ੨੨ ਖੁਸ਼ੀ ਚਿੰਤਾ। ੨੩ ਸਖੀ। ੨੪ ਚੰਚਲ
 ੨੫ ਨਿਸਫਲ ਖਾਲੀ।

ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਉਪਜਤ ਰੰਚ ਰਹੈ ਬਿਨ ਗੁਨਨ ਸੇ ॥ ੩੯ ॥ ^੧ਪਾਰਦ
^੨ਅੰਗਰੀ ਤਰੈ ਸਥਿਰ ਕਿਉ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਕਰਹਿ ^੩ਪ੍ਰਯਤਨ ਅਨੇਕ ਸੁ
ਵਹਿਰ ^੪ਉਦੋਤ ਹੈ ॥ ਜਬਹਿ ਸਿੱਧ ਮਿਲ ਜਾਤ ਮਾਰ ਬਿਰ ਕਰਤ
ਹੈ ॥ ਹੋ ਤਿਉਂ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ^੫ਸਥਿਰਤਾ ਧਰਤ ਹੈ ॥ ੪੦ ॥
ਜਿਉਂ ^੬ਤੁਰੰਗ ਮੁਖ ^੭ਤਾਨ ਅਜਾਨ ^੮ਸਊਰ ਕੋ ॥ ਸੁਛਾ ^੯ਤਰਲੰ
^{੧੦}ਦੋਰ ਦੇਤ ਦੁਖ ਭੂਰ ਕੋ ॥ ਚਢੈ ਸੁਜਾਨ ^{੧੧}ਸਊਰ ^{੧੨}ਕਸਾ ਕਰ ਲੇਵ
ਕੈ ॥ ਹੋ ਕਰਹਿ ਸੂ ਬਸ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ^{੧੩}ਕੰਟਕਾ ਦੇਵ ਕੈ ॥ ੪੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸਊਰ ^{੧੪}ਤਰੈ ਤਹਿ ਦੀਜੀਯੇ ॥ ਕਸਟ ਨਰਕ ਕੋ
^{੧੫}ਕਸਾ ਦਿਖਾਵਨ ਕੀਜੀਯੇ ॥ ਬਿਸੈ ਨ ਬਿੱਤੀ ਕਰਨ ਸੁ ^{੧੬}ਕਵਿਕਾ
ਜਾਨੀਯੇ ॥ ਹੋ ਮਨ ^{੧੭}ਤੁਰੰਗ ਇਵ ਲਖਹੁ ਕਰਨ ਬਸ ਠਾਨੀਯੇ ॥
੪੨ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਾਗ ਦੁਖ ਮਲ ^{੧੮}ਪਰਹਰਹੁ ਭਾਣਾ ਪੁਭ ਕੋ
ਮੰਨ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਸਤਿਨਾਮ ਮਨ ਹੋਇ ਜਨਮ ਤੁਹਿ ਧੰਨ ॥
੪੩ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕੋ ਧਾਰ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਲੀਨ ॥ ਕਰ
ਬੰਦੇ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਬੋਲਿਓ ਬਚਨ ^{੧੯}ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੪੪ ॥ ਬਾਕੀ ਸੱਤ
ਸੋ ਸਾਠ ਕੀ ਜਮਾਂ ਜੁ ਹਮਰੇ ਪਾਸ ॥ ^{੨੦}ਅਰਧ ਦਿਹੈਂ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੋ
ਅਰਧ ਫਕੀਰਨ ਖਾਸ ॥ ੪੫ ॥ ਅਝਿੱਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੈ ਤੁਮਾਰ
ਜੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਵਹੀ ॥ ਤਿਸ ਬਿਧ ਕਰੀਯੇ ਆਪ ਨ ਕੋਇ ਹਟਾ-
ਵਈ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ^{੨੧}ਮਯਾ ਮਸੀਤਹਿ ਤੇ ਚਲੇ ॥ ਹੋ ਬਾਲਾ ਐ
ਮਰਦਾਨਾ ਪੀਛੇ ਲਗ ਭਲੇ ॥ ੪੬ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਗੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨਿਮਾਜ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ

੧ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ । ੨ ਉਂਗਲੀ । ੩ ਨਿਰਜਤਨ । ੪ ਪ੍ਰਗਟ ।
੫ ਇਸਥਿਤ ਟਿਕਾਉ । ੬ ਘੋੜਾ । ੭ ਮੂੰਹ ਜ਼ੋਰ । ੮ ਅਜਾਨ ਸਵਾਰ ਨੂੰ । ੯ ਆਪਣੀ
ਇਛਾ ਨਾਲ ਚੰਚਲ । ੧੦ ਭਜਦਾ । ੧੧, ਸਿਆਣਾ ਅਸਵਾਰ । ੧੨, ਚਾਬਕ । ੧੩-
ਕੜਯਾਲਾ । ੧੪, ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅਸਵਾਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ । ੧੫, ਚਾਬਕ । ੧੬-
ਲਗਾਮ ਕੜਯਾਲ । ੧੭ ਘੋੜਾ । ੧੮ ਤਿਆਗੋ । ੧੯ ਚਤਰ । ੨੦ ਅਧੇ ਵਾ ਨਿਸਫ
ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਨੂੰ । ੨੧, ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ ।

ਬੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ^੧ਨਿੱਧਾ ਦੌੜਿਓ ਘਰ ਜਰਾਮ ਕੇ ਜਾਇ
 ॥ ਦਈ ਵਧਾਈ ਹਾਲ ਕਹਿ ਸੁਨ ਜਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਜਾ ^੨ਉਦਯਾਨ ਬੈਠ ਗੁਰ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨੈ ਸੰਗ ॥ ਏਕ ਰਬਾਬ
 ਲਿਆਉ ਤੁਮ ^੩ਗਮਨਹਿ ਕਿਤੈ ^੪ਉਮੰਗ ॥ ੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ
 ਮਰਦਾਨਾ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ਹਮ ਕੋ ਗਾਨ ਨ ਆਵੈ ^੫ਤਾਲ ॥ ਕਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਚਿੰਤ ਨ ਧਾਰ ॥ ਸਭੀ ਸਿਖਾਵਹਿ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ॥
 ੩ ॥ ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਗਯੋ ਰਬਾਬ ਲੇਨ ^੬ਹਿਤ ^੭ਪੁਰ ਮਹਿ ਖੋਜਤ
 ਭਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੁਨਹਿ ਤੁਮ ਕੋ ਸਦਨਹਿ ਜਹਿਵਾ ਬੂਝਹਿ ਜਾਇ
 ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਆਦਰ ਪੁਰ ਮਹਿ ਦਹਿ ਨ ਕੋਊ ਅਸ ਬਿਧ ਵਾਕ
 ਅਲਾਵੈ ॥ ਤਹਿ ਕੋ ਤੁਮ ਜੋ ਭਯੋ ਕੁਰਾਹੀ ਸੁਨਤ ^੮ਰੋਸ ਉਰ ਆਵੈ
 ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਇਕ ^੯ਸ੍ਰਮ ਦਯੋ ਦੁਸਰ ਨਿੰਦਕ
 ਬੈਨ ॥ ਸੁਨ ਮਨ ਮੈਂ ਦੁਖਯਤ ਭਯੋ ਕਛੁ ਬਸ ਅਪਨ ਚਲੈ ਨ ॥੫॥
 ਚਲ ਆਯੋ ਤਬ ਗੁਰੁ ਪੈ ਮੁਖ ਸੇ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮਿਲਯੋ ਰਬਾਬ
 ਨ ਨਗਰ ਤੈ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਇ ॥ ੬ ॥ ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਪੁਰ
 ਮਹਿ ਨਹਿ ਜਾਵਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ^{੧੦}ਅਵਰ ਸਥਾਨ ਸਿਧਾਵਉ ॥ ਜਹਿ
 ਦਿਸ ^{੧੧}ਜੰਗਲ ਗ੍ਰਾਮ ਏਕ ਤਹਿ ਜਾਇ ਖੋਜ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥ ਸੱਤਦ੍ਰਵ
 ਪਾਰ ਸਰਾਇ ਸੁ ਨਾਂਗੇ ਬਸੈ ਮੋਰ ਧਰ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮ ਫਿਰੇਦਾ ਜਾਨ
 ਰਬਾਬੀ ਜਾਓ ਸੁ ਬੂਝਹੁ ਨਾਉ ॥ ੭ ॥ ਖੋਜਤ ਪਾਵਹਿ ^{੧੨}ਜਾਚਹੁ
 ਤਾਂਹੀਂ ਨਹਿ ਦੇਵਹਿ ਜੇ ਤੁਮ ਕੋ ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਜਿਓ ਨਿਕਟ ਤੁਹਾਰੇ
 ਲੀਜੈ ^{੧੩}ਆਖਯ ਹਮ ਕੋ ॥ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਨੀਯੋ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ^{੧੪}ਮੋਲ
 ਹੋਏ ਜੇ ^{੧੫}ਪਾਸੂ ॥ ਤਹਿ ਦੇਕਰ ਹੋਂ ਲੇ ਕਰ ਆਵਉ ਪੁਨ ਨ ਜਾਉਂ

੧ ਜੇਰਾਮ ਜੀ ਦੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਧਾ ਸੀ। ੨ ਜੰਗਲ ਵਿਚ। ੩ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ।
 ੪ ਚੰਗਾ। ੫ ਸੁਰ ਵਿਚ। ੬ ਵਾਸਤੇ। ੭ ਨਗਰ ਵਿਚ। ੮ ਗੁਸਾ। ੯ ਕਸ਼ਟ।
 ੧੦. ਹੋਰ ਜਗਾ ਜਾਣਾ ਕਰ। ੧੧. ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਜੰਗਲ ਹੈ, ਤਿਸ ਜਗਾ ਦੇਖਣਾ। ੧੨.
 ਮੰਗਿਆਂ ਜੋ ਨਾ ਦੇਵੇ। ੧੩. ਮੇਰਾ ਆਖ ਦੇਣਾ। ੧੪. ਮੁਲ ਲੈਣ ਲਈ ਰੁਪੈ। ੧੫. ਪਾਸ

ਸੁਖ ਰਾਸੂ ॥ ੮ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਾਹੁ ^੧ਸੁਸਾ ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ ਕੀਮਤ
 ਜਿਤਨੀ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਲੈ ਕਰ ^੨ਗਵਨੋ ਅਬਹਿ ਨਿਜ ਬਿਲੰਬ ਸਭ
 ਖੋਇ ॥ ੯ ॥ ਦਵਯਾ ਛੰਦ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਤਤਕਾਲ ^੩ਸਿਧਾਯੋ
 ਗਯੋ ਨਾਨਕੀ ^੪ਧਾਮਾ ॥ ਕਹਿਯੋ ਨਗਰ ਸਭ ਖੋਜਿਯੋ ਹੈਂ ਹੀ ਨਿਹ
 ਰਬਾਬ ^੫ਅਭਰਾਮਾ ॥ ਭੇਜਤ ਆਨ ਗ੍ਰਾਮ ਅਬ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਲ ਲੇਨ
 ਹੈਂ ਆਯੋ ॥ ^੬ਸਪਤ ^੭ਰਜਤਪਣ ਜਾਚ ਲਏ ਜਬ ^੮ਤੂਰਣ ਤਹਿ ਤੇ
 ਧਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਤੈ ^੯ਬਾਸਰ ਮਹਿ ਪਹੁੰਚਿਓ ਜਾਈ ਖੋਜਤ ਬੂਝਤ
 ਨਰ ਕੋ ॥ ^{੧੦}ਜੁਗ ਬਾਸਰ ਤਹਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਿਓ ਕੋ ਨ ਬਤਾਵੈ ਘਰ
 ਕੋ ॥ ^{੧੧}ਸ੍ਰਮ ਸੋ ਬਿਯਾਕੁਲ ਭਯੋ ਉਦਾਸੁ ਹਟ ਆਵਨ ਕੋ ਤਿਆਰੀ ॥
 ਬੈਸਤ ਭਯੋ ^{੧੨}ਮਹੀਰਹੁ ਛਾਹੀ ^{੧੩}ਫਿਕਰਵੰਦ ਹੋਇ ਭਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਕੈਨ ਨਾਮ ਕਹਿ ਤੇ ਤੁਮ ਆਯੋ ਬੂਝਿਯੋ ਇਕ ਨਰ ਆਈ ॥ ਖੋਜਤ
 ਹੋ ਕਹਿ ਕੋ ਕਿਆ ਕਾਜਾ ਹਮ ਕੋ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਐ
 ਸੋਚਤ ਮਾਹੀਂ ਦੀਸਤ ਤੋਹਿ ^{੧੪}ਲਿਲਾਰਾ ॥ ਕਰਹੁ ^{੧੫}ਮਨੋਰਥ ਅਪਨਾ
 ਪਰਗਟ ਪੁਨ ਜਹਿ ਥਾਨ ^{੧੬}ਅਗਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ
 ਉਰ ^{੧੭}ਧ੍ਰਿਤ ਭਈ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ^{੧੮}ਮ੍ਰਿਦ ਸਾਰ ॥ ^{੧੯}ਹਰਖਮਾਨ ਹੋ
 ਕਰ ਤਬੈ ਉਚਰੈ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਦਵਯਾ ਛੰਦ ॥ ਵਤਨ
 ਰਾਏ ਭੋਏ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨਾਮ ਜਾਨ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਏਕ ਫਿਰੰਦਾ ਅਹੈ
 ਰਬਾਬੀ ਖੋਜਹੁ ਤਿਸੈ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਭੇਜਿਓ ਤਹਿ ^{੨੦}ਢਿਗ
 ਲੇਨ ਰਬਾਬ ^{੨੧}ਰਜਾਈ ॥ ਖੋਜਿਓ ਸੋ ^{੨੨}ਬਹੁ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ਯਾਂਤੈ
 ਮਨ ^{੨੩}ਬਿਕਲਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਨਾਮ ਫਿਰੰਦਾ ਹਮਰਾ ਜਾਨਹੁ ਪਠ-

੧. ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਜੀ। ੨. ਜਾਓ ਛਤੀ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰ ਤੋਂ। ੩. ਗਿਆ। ੪. ਘਰ।
 ੫. ਸੁੰਦਰ। ੬. ਸਤ। ੭. ਰੁਪੈ। ੮. ਛੇਤੀ। ੯. ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ। ੧੦. ਦੋ
 ਦਿਨ ਲਭਦਿਆਂ। ੧੧. ਬਕੇਵੇਂ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਿਆ। ੧੨. ਬਿਛ ਥਲੇ। ੧੩. ਚਿੰਤਾ
 ਵਾਲਾ। ੧੪. ਤੋਰੇ ਮਥੇ। ੧੫. ਕੰਮ। ੧੬. ਅਗਲਾ। ੧੭. ਧੀਰਜ। ੧੮. ਕੋਮਲ
 ਬਚਨ। ੧੯. ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਹੋ ਕੇ। ੨੦. ਉਸ ਪਾਸੋਂ। ੨੧. ਆਗਿਆ। ੨੨. ਬੜਾ
 ੨੩. ਦੁਖੀ।

ਤੂੰ ਮੁਝ ਪਾਸਾ ॥ ਲੇ ਰਬਾਬ ਜਾਵਹੁ ਅਬ ਤਹਿ ਕੋ ਜਹਿ ਹੈਂ
 ਜਾ ਅਵਾਸਾ ॥ ੨ਭੈ ਸਾਗਰ ਤੇ ਨਰ ਬਹੁ ਤਾਰਨ ਧਾਰਿਓ ਸੁਤੈ
 ਪਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ੩ਬਦਨਹਿ ਬਦ ਕਰ ਆਨਿਓ ੪ਸੁਭਗ
 ਾਬ ੫ਅਨੂਪਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਰ ਅਚਰਜ ਹੈ ਹਰਖ ਕਰ
 ਮਦਾਨੇ ਤਹਿ ਕਾਲ ॥ ਕਿਤ ਤੇ ਲੀਨ ਨਿਕਾਸ ਯਹ ਨਹਿ ਜਾਨੀ
 ਹਿ ਚਾਲ ॥ ੧੬ ॥ ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ੬ਅਦਭੁਤ ਦੇਖਤ ਹੀ ਬਿਸ-
 ਦਯੋ ਕਹੋ ਮੋਲ ਇਹੁ ਜੋਊ ॥ ਇਸਕੀ ਸਮ ਕੋ ਔਰ ਨ ੭ਪੇਖਿਓ
 ਨਹੁ ੮ਮੋਲ ਕਹਿ ਸੋਊ ॥ ਨਾਹਿ ਮੋਲ ਇਸ ਕੋ ਤੁਮ ਪਾਈਐ ਐਸੇ
 ਹਿਤ ਫਿਰੰਦਾ ॥ ਪੁਨ ਹਮ ਨੇ ਲੇਨੋ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਸ੍ਰੀ ਔਤਾਰ ਮੁਕੰਦਾ
 ੧੭ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਮਨ ਹੋਇ ਹਿਰਾਨਾ ਬੂਝਤ ਤਹਿ ੯ਪ੍ਰਤ ਐਸੇ ॥
 ਇਹ ਰਬਾਬ ਤੁਮ ਕਿਤ ਬਿਧ ਦੀਨੋ ਮੋਲ ਨ ਲੇਹੋ ਕੈਸੇ ॥ ਸਭ
 ੧੦ਬਿਰਤਾਂਤ ਭਨੀਜੈ ਅਪਨਾ ਖੋਵਹੁ ੧੧ਸੰਸੈ ਹਮਰਾ ॥ ਸੁਭ ੧੨ਸੁਭਾਇ
 ਸੁਭ ੧੩ਬੇਖ ੧੪ਮਧਰ ਬਚ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਿਓ ਤੁਮਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਭਨਤ
 ਫਿਰੰਦਾ ੧੫ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਕੋ ਇਹ ਰਬਾਬ ਨਹਿ ਲਖਿਯੋ ॥ ੧੬ਅਨਤ
 ੧੭ਅਗ੍ਰ ਸੇ ਨਹੀਂ ਬਜਾਵਹੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਹਿ ੧੮ਪਿਖਯੋ ॥ ਤਹਾਂ
 ਬਜਾਵਹੁ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਗ ਚਲਹੁ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ॥ ਪਾਦ ੧੯ਪਦਮ
 ਕੋ ਦਰਸਨ ਕਰਹੋਂ ਰਿਦੈ ੨੦ਲਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ੨੧ਜੁਗਲ ਚਲੇ
 ੨੨ਉਰ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲਾ ਪਹੁੰਚੇ ਜਹਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਪਦ ੨੩ਅਰਬਿੰਦ

੧ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ । ੨ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਲਈ
 ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ । ੩ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਕਰ । ੪ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ । ੫ ਉਪਮਾ
 ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੁੰਦਰ । ੬ ਅਸਚਰਜ ਰਬਾਬ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ । ੭ ਦੇਖਿਆ ੮ ਕੀਮਤ
 ੯ ਉਲਟ । ੧੦ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਕਹਿਣਾ ਕਰ । ੧੧ ਫਿਕਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ । ੧੨ ਸੁਭਾਉ ।
 ੧੩ ਭੇਸ ਭੀ ਚੰਗਾ । ੧੪ ਮਿਠੇ ਬਚਨ । ੧੫ ਮੌਤ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਕੌਣ-ਸੰਸਾਰ । ੧੬ ਬਹੁਤੇ
 ੧੭ ਅਗੇ । ੧੮ ਦੇਖਿਆ । ੧੯ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਹੈ ਕੇ । ੨੦ ਇਛਾ । ੨੧ ਦੋਵੇਂ ।
 ੨੨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ । ੨੩ ਕਮਲ ਚਰਨ ।

੧ ਅਨੰਦ ਕੰਦ ਕੇ ਪਰਸੇ ਧਰ ਕਰ ੨ ਭਾਲਾ ॥ ਨੌਮੇ ਦਿਨ ਆਯੋ
 ਮਰਦਾਨਾ ਧਰਿਓ ਰਬਾਬ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਮਲ ਬਦਨ ਤੇ ਬਚ ੩ ਮਕ-
 ਰੰਦਾ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ੪ ਦੰਭਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਬਹੁਤੀ ੫ ਬਿਲਮ ਲਗਾਈ
 ਤਹਿਵਾ ਭਈ ਬਾਤ ਕਹੁ ਤੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਿਓ ਜਾਈ
 ਕਹੈ ਬਚਨ ਮੈਂ ਕੈਸੇ ॥ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਧਰਤ ਅਵਤਰਿਯੋ ੬ ਅਚਰਜ
 ਹੇਤ ਚਰਿਤਾ ॥ ਗਯੋ ਗ੍ਰਾਮ ਮੈਂ ਤੁਮ ਜੁ ਬਤਾਯੋ ਭਯੋ ਬਿਯਾਕੁਲ
 ਫਿਰਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ੭ ਜੁਗ ਬਾਸਰ ਮਹਿ ਗ੍ਰਾਮ ਖੋਜ ਕੈ ਹਟ ਆਵਨ
 ਕੋ ਤਿਆਰੂ ॥ ਆਏ ਸੰਤ ਏਹ ਸੰਗ ਜੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਰਬਾਬਹਿ ੮ ਚਾਰੂ
 ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਮੁਰ ਕੈ ਆਯੋ ੯ ਬਿਲਮ ਲਗੀ ਇਸ ਰੀਤੇ ॥
 ੨੨ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਹਿ ਬਚਨ ਫਿਰੰਦਾ ਅਨੰਦ ਕੰਦ ਸੁਨੀਜੈ ॥
 ਹੁਤੇ ਪੁਚਾਵਨ ਇਹੁ ਰਬਾਬ ੧੦ ਬਟ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸੋ ਲੀਜੈ ॥ ਦਰਸਨ
 ਕੀ ਲਾਲਸ ਥੀ ਮੁਝ ਕੋ ਹਰਖ ਦਰਸ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਧ
 ਜਾਨਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਿਤ ੧੧ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਦਾ
 ਕਰਨ ਗਮਨਿਓ ਮਰਦਾਨਾ ਭਯੋ ੧੨ ਅਦਿੱਸ ਸੋਊ ॥ ਕਿਤ ਕੋ ਗਯੋ
 ਨ ਜਾਨਯੋ ਤਹਿ ਛਿਨ ੧੩ ਹੇਰਤ ਬਿਸਮਹਿ ਹੋਊ ॥ ਰਿਦੇ ਵਿਚਾਰ
 ਕਰਤ ਭਾ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਛੂ ਨ ਨਿਸਚੈ ਕੀਨਾ ॥ ਮੁਰ ਢਿਗ ਤੇ ੧੪ ਦੁਰ
 ਛਲ ਸਾ ਕਰਗਾ ਭੇਦ ਨ ਤਹਿ ਕੋ ੧੫ ਚੀਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਆਯੋ ਜਬ
 ਬੂਝਯੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਲੋ ਜਾਇ ਪੁਚਾਯੋ ॥ ਮੁਰ ਢਿਗ ਤੇ ਦੁਰ
 ਦੀਸਯੋ ਨਾਹੀਂ ਹੇਰਤ ਅਚਰਜ ਆਯੋ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਬੈਸ ਗਯੋ
 ਮਰਦਾਨਾ ਬੂਝਨ ਲਗਾ ਦਯਾਲਾ ॥ ਹੁਤੇ ਕੌਨ ਇਹ ਮਾਨਵ ਸ੍ਵਾਮੀ
 ਜਾਹਿ ਸੁਭਾਇ ੧੬ ਰਸਾਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਪਰ ਨਰਨ ਸੀ ਯਾਂਕੀ ਗਤ

੧. ਅਨੰਦ ਦੇ ਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ। ੨. ਮਥਾ। ੩. ਸ਼ਹਿਦ ਵਰਗੇ ਮਿਠੇ ਬਚਨ। ੪-
 ਪਖੰਡੀਆਂ ਦੇ ਪਖੰਡ ਦੁਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ। ੫. ਦਰ। ੬. ਕੋਤਕ ਵਾਸਤੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਧਾਰਿਆ
 ਹੈ। ੭. ਦੋ ਦਿਨ। ੮. ਸੁੰਦਰ। ੯. ਦੇਰ ਇਸ ਲਈ। ੧੦. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ। ੧੧ ਗਿਆ
 ੧੨. ਦਿਸਣੋਂ ਰਹਿ ਗਿਆ। ੧੩. ਦੇਖਦਿਆਂ ਬਿਸਮਾਦ। ੧੪. ਛੁਪ ਗਿਆ। ੧੫-
 ਜਾਣਿਆ। ੧੬. ਰਸ ਵਾਲਾ।

ਨਹਿ ਰੁਚਰ ^੧ਰੂਪ ਦੁਤਵਾਨਾ ॥ ਬਹੁਰ ਰਬਾਬ ^੨ਉਪਾਇਨ ਦੀਨਾ
ਸੁਭਗ ਅਲੌਕਿਕ ਆਨਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਥੇ ਯਹਿ ^੩ਗਾਥਾ ਭਯੋ
ਜਿ ਅੰਤਰ ਧਯਾਨਾ ॥ ^੪ਸਕਤਵਾਨ ਪਿਖ ਬਿਸਮਹਿ ਮੁੜ ਮਨ ਸੁਨ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਹੁਤੋ ਸੰਤ ^੫ਗੰਧਰਬਨ ਮਾਹੀਂ ਜਹਿ
ਹਰ ਕੀਰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ^੬ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ^੭ਰੰਗ ਰਾਤਾ ਇਹੁ
ਰਬਾਬ ਕਰ ਧਾਰੀ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਕੀ ਚਾਹਿ ਹੁਤੀ ਮਨ ^੮ਬਾਦਤ ਦੇਨ
ਰਸਾਲਾ ॥ ਸੋ ਅਬ ਦਯੋ ਬਜਾਵਹੁ ਲੇਕਰ ^੯ਬਿਲਮ ਨ ਕਰ ਦਰ
ਹਾਲਾ ॥ ੨੭ ॥ ਆਇਸ ਮਾਨ ਲਯੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਨ ਲਗਯੋ
ਤਬ ਸੁਰ ਕੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਨਯੋ ਬਨੈ ਸੁਰ ਆਪੇ ^{੧੦}ਵਾਵਹੁ ਬਿਲਮ ਨ
ਕਰਕੋ ॥ ਸੁਨਤ ਵਜਾਯੋ ਤਬ ਤਤਕਾਲਾ ^{੧੧}ਸੁਰ ਬਨਗਾ ਤਹਿ ਆਪੇ
॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਨ ਅਚਰਜ ਤਾਂਕੋ ਜਾਹਿ ਸੁਰਾ ਸੁਰ ਥਾਪੇ ॥ ੨੮ ॥
ਭਈ ਅਵਾਜ ਤੁਹੀਂ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਤਹਿ ਪੀਛੈ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨਤੀ ਹੋਵਹਿਤਾਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ ਪਸੁਪੰਛੀ
ਸਭ ਮੋਹੇ ਮਨ ^{੧੨}ਉਦਿਆਨਾ ॥ ^{੧੩}ਤਰਵਰ ਤੇ ਰਸ ਨਿਚਰਨ ਲਾਗਯੋ
ਵਿਸਰਾ ਸਭਨ ^{੧੪}ਅਪਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਧੁਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਨ
ਭਾਈ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ^{੧੫}ਅਖੰਡੰ ॥ ^{੧੬}ਪਲਕ ਜੁਟੀ ^{੧੭}ਜੁਗ ਭਏ
ਬਿਦੇਹਾ ਸ੍ਵਾਸ ਦਸਮ ਦਰ ^{੧੮}ਮੰਡੰ ॥ ਹੋ ^{੧੯}ਅਛੋਭ ਛੋਰਹਿ ਨਹਿੰ ਤਹਿ
ਕੋ ਬੀਤ ਗਏ ਦਿਨ ਦੋਊ ॥ ^{੨੦}ਪਦਮਾਸਨ ਬੈਸੇ ਅਤ ਸੋਹਤ ਦਰਸੇ
^{੨੧}ਕਲਮਲ ਖੋਊ ॥ ੩੦ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਬਿਤੇ ਦਿਨ ਦੋਊ ਲੋਚਨ

੧. ਸੁੰਦਰ, ਸੋਭਾਵਾਨ। ੨. ਭੋਟਾ ਦਿਤਾ। ੩. ਕਥਾ। ੪. ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਦੇਖਣਾ
ਕੀਤਾ। ੫. ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਿਚ। ੬. ਰਾਤ ਦਿਨੇ। ੭. ਅਨੰਦ। ੮. ਵਜਾਉਣ ਲਈ।
੯. ਵੇਰ ਨਾ ਕਰ। ੧੦. ਵਜਾਓ ਇਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੀ। ੧੧. ਸੁਰ ਆਪੇ ਹੋ ਗਿਆ।
੧੨. ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਮੋਹੇ ਗਏ। ੧੩. ਦਰਖਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਰਸ ਚੋਣ ਲਗ ਪਿਆ। ੧੪-
ਆਪਣਾ ਆਪ। ੧੫. ਇਕ ਰਸ। ੧੬. ਅਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਜੁੜ ਗਈਆਂ। ੧੭. ਦੋਹਾਂ
ਦੀਆਂ। ੧੮. ਇਸਥਿਤ। ੧੯. ਘਬਰਾਹਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾ। ੨੦. ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਆਸਨ ਬੈਠ ਗਏ।
੨੧. ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਮਲ ਨ ^੧ਬਿਕਸੇ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਤਨ ^੨ਛੁਪਾ ਅਧਕ ਭੀ ਪ੍ਰਾਨ
ਜਾਹਿ ਜਿਉਂ ਨਿਕਸੇ ॥ ਕੇ ਮਾਨਵ ਤਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨ ਆਵੈ ਜਹਿ
ਤੇ ^੩ਜਾਚਹਿ ਖਾਨਾ ॥ ਹੁਤੇ ਨਿਕਟ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਸੀਤਲ ਜਲ ਹੈ
ਕਰਹਿ ਸੁ ^੪ਪਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤਜ ਕਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਜਾਹਿ
ਨਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਵਿਚਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਸ ਬੀਤਹਿ ਸੰਗ ਇਨ
ਹੋਵਹਿ ਕਸ਼ਟ ਅਪਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ^੫ਅੰਬੁਕ ^੬ਅੰਬੁਜ
ਬਿਕਸੇ ਤਹਿ ਛਿਨ ਭਏ ਸੁਚੇਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕੀ ਉਰ ਕੀ
ਲਖ ਕਰ ਬੋਲੈ ਬਾਕ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧ ਕੀ ਸੁਧ ਬਦਹੁ
ਆਪਨੀ ਬਦਨ ਰਹਿਓ ਮੁਰਝਾਓ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ
ਬਚਨਾ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ^੭ਬਿਕਲਾਓ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੈ ਮੁਝ
^੮ਛੁਪਾ ਨਸਾਇ ਕੈ ਦੀਜੈ ਸੁਝ ਖਾਨਕੋ ॥ ਤੈ ਹੋਵੈ ਨਿਰਬਾਹਿ
^੯ਨਾਤਰ ਸੰਗ ਨ ਪ੍ਰਸਈ ॥ ੩੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਆਨਨ ਭਨੈ ਸੁਨ ਮਰਦਾਨਾ ^{੧੦}ਕਾਨ ॥ ਹਮ ਸੰਗ ਐਸੇ ਹੀ ਸਦਾ
ਰਹਹੁ ਆਪ ^{੧੧}ਪਰਮਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਘਬਰਾਇਓ ਸੁਨ
ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਨ ॥ ਪੁਨ ਧੀਰਜ ਕੋ ਧਾਰਿਓ ਦਿਸ ਬਾਲੇ ਕਰ
ਨੈਨ ॥ ੩੬ ॥ ਜਸ ਨਿਬਾਹਿ ਬਾਲਾ ਕਰੈ ਮੈਂ ਭੀ ਕਰਹੋਂ ਤੈਸ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਇਹੁ ਕਰਨਾ ਕਰੋ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗ ਹਮੈਸ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਰਬਾਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਗ
ਲੀਨ ॥ ਬਾਲਾ ਸਿਉਂ ਪੁਨ ਬਚ ਭਨੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ
॥ ੧ ॥ ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਚਲਬੇ ਚਿਤ ਚਾਹਿਤ ਹੋਂ ਕਿਤ ਕੋ ॥ ਅਬ

੧. ਨਾ ਬੋਲੇ। ੨. ਭੁਖ। ੩. ਮੰਗਣਾ ਕਰੇ ਰੋਣੀ। ੪. ਹਥ ਨਾਲ।
੫. ਨੇਤਰ। ੬. ਕਮਲ ਵਰਗੇ। ੭. ਖਬਰ ਕਹੋ। ੮. ਵਿਆਕਲ। ੯. ਭੁਖ। ੧੦
ਨਹੀਂ ਤਾਂ। ੧੧. ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ। ੧੨. ਪ੍ਰਵਾਣ।

ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਚਲੈਂ ਤਿਤ ਕੋ ॥ ਸਮਤੋ ਤਬ ਸਾਹਿ ਬਤੀਤ ਹੁਤੋ ॥
 ਤਬ ਬਾਲਹਿ ^੧ਬਾਕ ਬਖਾਨ ਕਿਤੋ ॥ ੨ ॥ ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਹੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਜਿਤ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ^੨ਗਛਹੁ ^੩ਸੁੱਛ ਸਰੀਰਾ ॥ ਆਗੇ
 ਤੈ ਪਾਛੈ ਹੋਂ ਚਲ ਹੋਂ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜਗ ਗੁਰ ਕਹੈਂ
 ਏਮਨਾਵਾਦੁ ਏਕ ਨਗਰ ਉਰ ਲਖਿਯੇ ॥ ਤਹਿ ਤਿਖਾਣ ਇਕ
 ਲਾਲੋ ਬਸਈ ਚਲਹੁ ਤਾਹਿ ਤਹਿ ^੪ਪਿਖਿਯੇ ॥ ੩ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਕਹਿ ਕਰ ਕਮਲ ਬਦਨ ਤੇ ^੫ਮੰਦ ਮੰਦ ਗਤ ਜਾਏ ॥
 ਪਦਵੀ ਮੈਂ ^੬ਪਦ ਪੰਕਜ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਰਿਦੈ ਜੁ ਬਸਾਏ ॥ ਬਾਸਰ-
 ਦਾਸ ^੭ਸਪਤ ਮਹਿ ਪਹੁੰਚੇ ਨਗਰ ਏਮਨਾਵਾਦੁ ॥ ਗਏ ਸਦਨ ਤਹਿ
^੮ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ ਸੇਵਕ ਦਾ ^੯ਅਹਿਲਾਦੁ ॥ ੪ ॥ ^{੧੦}ਹੇਰ ਮੁਖਾਰ
 ਬਿੰਦ ਭਾ ^{੧੧}ਠਾਂਢੇ ^{੧੨}ਪਦ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੰਦੇ ॥ ਦਰਸ ਬਿਲੋਕਤ
^{੧੩}ਸਾਂਤ ਭਈ ਮਨ ਲਾਲੋ ਰਿਦੈ ਅਨੰਦੇ ॥ ਚਿਤ ਕਰਤਾਰ ਨਿਤ ਹੈ
 ਤੇ ਕੋ ਬੈਸ ^{੧੪}ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕਰੀਯੇ ॥ ਬੂਝਤ ਲਾਲੋ ਆਏ ਕਿਤ ਤੇ ਕਰਨਾ
 ਸਦਨ ਉਚਰੀਯੇ ॥ ੫ ॥ ਬੇਸ ਅਪੂਰਬ ਰੂਪ ਅਨੂਪਮ ਮਧਰ ਸੁਖਦ
 ਗਦ ਦੈਨਖ ॥ ਚੀਤ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰੀਤ ਵਧੀ ਮੁਝ ਹੇਰਤ ਹੋਵਤ ਚੈਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਪਰਦੇਸੀ ਹਮ ਹੈਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕੇਤੰ ^{੧੫}ਨੇਰੈ ॥ ਲਖਹੁ
^{੧੬}ਬੇਸ ਦਰਵੇਸ ਹਮਾਰੋ ^{੧੭}ਦੇਸ ਬਦੇਸਨ ਹੇਰੈਂ ॥ ੬ ॥ ਛਪੜ ॥
 ਦਰਸਨ ਪਰਸਤ ਮਿਟਤ ^{੧੮}ਖਲੁਖ ਸੁਭ ^{੧੯}ਬਦਨ ^{੨੦}ਬਿਗਾਜਹਿ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ^{੨੧}ਭਵ ਮੱਧ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਤੁਮ ਤਨ ^{੨੨}ਛਾਜਹਿ ॥ ਹਮ
 ਸਮ ਨਰ ਅਘ ਕਰਤ ਤਿਨਹਿ ^{੨੩}ਅਪਵਰਗ ਉਦਾਰਹਿ ॥ ਉਪਜਤ

੧. ਬਚਨ। ੨. ਜਾਣੇ ਦੀ। ੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ। ੪. ਦੇਖੀਐ। ੫. ਹੌਲੀ
 ਹੌਲੀ। ੬. ਚਰਨ ਕਮਲ। ੭. ਸਤਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ। ੮. ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ। ੯. ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ੧੦. ਦੇਖ ਕੇ। ੧੧. ਖੜੇ। ੧੨. ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਹਥ
 ਜੋੜ ਕੇ। ੧੩. ਸਾਂਤੀ। ੧੪. ਦਸਾਂ ਨਵਾਂ ਦੀ ਬੈਠ ਕੇ ਕਮਾਈ। ੧੫. ਘਰ। ੧੬. ਫਕੀਰਾ
 ਵਾਲਾ ਭੋਸ। ੧੭. ਆਪਣੇ ਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ। ੧੮. ਪਾਪ। ੧੯. ਮੁਖੜਾ
 ੨੦. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ। ੨੧. ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ। ੨੨. ਸਰੀਰ ਸੋਭ ਰਿਹਾ ਹੈ। ੨੩. ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦਾਰ

ਸੁਖ ਉਰ ਮੱਧ ਸੁਨਤ ਹਉਂ ਬਚਨ ਤਿਹਾਰਹਿ ॥ ਸੁਖ ਕੰਦ ਮੁਕੰਦ
 ਸੁ ਸੰਤ ਹੋ ਨਾਮ ਉਚਾਰਨ ਨਿਜ ਕਰੋ ॥ ਤੁਮ ਚਰਨ ਸਰਨ ਮਨ
 'ਕਰਨਾ ਦਧ 'ਕਰਨਾ ਢਰੋ ॥ ੭ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਸੋਂ ਬਚਨ ਜਾਨ ਜਾਹੁਗੇ ਆਪ ॥ ਅਬ ਬੈਸਹੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕਰੋ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਜਪੀਏ ਜਾਪ ॥ ੮ ॥ ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਤਪਾ ਏਕ
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਭਾਸਤ ਹੋ ਤੁਮ ਸੋਊ ॥ ਨਹਿ ਸਮਾਨ 'ਰਾਵਰ ਕੋ ਦੀਸਹਿ
 ਖੋਜੋ 'ਦਹਿ ਦਿਸ ਜੋਊ ॥ 'ਤੱਦਪਿ ਭੀ ਤੁਮਰੇ ਬਿਨ ਭਾਖੇ ਨਹਿ
 ਆਵਤ ਪਰਤੀਤੂ ॥ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਨਹੁ ਸੋਊ ਰਾਖਹੁ ਸਰਧਾ
 ਚੀਤੂ ॥ ੯ ॥ ਸੰਕਰ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਬਚ ਲਾਲੋ
 ਕੋਨ 'ਵਰਨ ਤੋ ਨਾਮਾ ॥ ਸਰਬ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਜਨਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਕਿਹ
 ਅਸਥਾਨੰ ਧਾਮਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਲਖ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ਬਾਲਾ 'ਕ੍ਰਿਖ
 ਕਰ ਸਾਥਾ ॥ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੋ ਹੋਂ ਹੋਂ ਮਿਰਾਸੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਮ 'ਨਾਥ
 ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਬੰਦ 'ਉਭੈ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ਸੁਨ ਕਰ
 ਲਾਲੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ਸੀਸ ਧਰਜੋ 'ਪਗ ਪੰਕਜ ਉਪਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਸਚਾ
 ਜਬ ਹੀ ॥ ਸਾਦਰ ਸੋਂ ਤਬ 'ਮੰਚ ਡਸਾਵਾ ਬੈਸ ਗਏ ਤਹ ਕਾਲਾ
 ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸਾ ਦਾਸਹਿ ਕਰਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥
 ੧੧ ॥ 'ਆਇਸ ਪਾਇ 'ਅਸਨ ਕਰਬੋ ਹਿਤ 'ਗਵਨਿਓਂ ਲਾਲੋ
 ਤਬ ਹੀ ॥ ਬੂਝਤ ਭਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਰੋ ਹਮ ਸੋਂ ਕਹੀਯੇ ਸਭ ਹੀ ॥
 ਕੋਨ ਅਹੈ ਇਹੁ ਮਾਨਵ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜਹਿ ਪਰ ਕਰਨਾ ਕੀਨੀ ॥ ਭਾਗ
 ਵਡੇ ਇਹੁ ਦੀਸਤ ਮੋਕਉ ਬੁੱਧ ਭਗਤ ਮਹਿ 'ਭੀਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਬਚਨ 'ਉਬਾਚੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ 'ਚੀਨਹੁ ਸੰਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਭਗਤ

੧. ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ। ੨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ। ੩ ਆਪ। ੪ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ। ੫-
 ਤਦ ਭੀ। ੬ ਚਾਰੇ ਵਰਣਾਂ ਵਿਚੋਂ। ੭ ਜਿਸੀਂ ਦਾਰ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ੮ ਸਵਾਮੀ।
 ੯ ਦੋਵੇਂ ਹਥ। ੧੦ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਤੇ। ੧੧ ਚਾਰ ਪਾਈ ਡਾਹ ਕੇ। ੧੨ ਆਗਿਆ।
 ੧੩ ਭੋਜਨ। ੧੪ ਚਲਾ ਗਿਆ। ੧੫ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਭਿਜੀ ਹੋਈ। ੧੬ ਕਹੋ। ੧੭-
 ਜਾਣੋ।

ਕਰਤ ਬੀਤੇ ਕੁਛ ਜਨਮਾ ਅਬ ਭੀ ਸਫਲ ਅਨੂਪਾ ॥ ਨੌ ਬਿਧ
 ਭਗਤ ਅਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾ ਮਹਿੰ ਏਕੋ ਹੋਈ ॥ ^੧ਭਵ ਸਾਗਰ ^੨ਤਰ
 ਗਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ਨਹਿੰ ਲਖ ਸੰਸਾ ਕੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਦੂਝਤ
 ਭਾ ਤਬ ਹੀ ਸਭ ਬਿਧ ਭਗਤ ਕਹੀਜੈ ॥ ਜਹਿ ਕੇ ਕਰਤ ਪਰਮ ਗਤ
 ਪਾਵੈ ਭਵਜਲ ਭਲੇ ਤਰੀਜੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਿਤ ਭਏ ^੩ਤਿਹ ਕਾਲਾ
 ਸੁਨੀਯੋ ਭਗਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ^੪ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਹੋਂ ਭਾਖਹੁ ਸਭ ਹੀ ਜੇ
 ਹੋਂ ਭਗਤ ^੫ਅਚਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ੧-ਸਤਸੰਗਤ ^੬ਸਸਰੂਪਾ ਕਰਨੀ
 ਮਿਲ ਤਹਿ ^੭ਕਾਲ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ੨-ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੋ ^੮ਇਤਹਾਸ
 ਸੁਨੀਜਹਿ ਮਨ ਏਕਾਗਰ ਲਾਵੈ ॥ ੩-ਪਦ ^੯ਅਰਬਿੰਦ ਮਲਿੰਦ
 ਕਰੈ ^{੧੦}ਮਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਉਰ ਧਿਆਨਾ ॥ ੪-ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗੁਨ
 ਗਾਵਹਿ ਮੁਖ ਸੋਂ ^{੧੧}ਪੁਲਕਾਵਲ ਤਨ ਆਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ^{੧੨}ਪੰਚਮ
^{੧੩}ਅਰਚਨ ^{੧੪}ਚੰਦਨ ^{੧੫}ਕੁੰਕਮ ^{੧੬}ਅਧਕ ^{੧੭}ਭਾਵ ਮਨ ਲਾਵੈ ॥
 ਬੰਦਨ ^{੧੮}ਖਸਟਮ ਕਰ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ^{੧੯}ਹੀਏ ਹੁਲਾਸ ਬਢਾਵੈ ॥
 ਸਪਤਮ ਦਾਸ ਆਪ ਕੋ ਜਾਨੈ ਆਪਾ ਕਛ ਨ ਜਮਾਵੈ ॥ ਅਸਟਮ
^{੨੦}ਸਖਾ ਇਸ਼ਟ ਪਹਿਚਾਨਹਿ ਨੌਮਵ ਤਹ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥
^{੨੧}ਦਮ ^{੨੨}ਸਮ ਭਾ ਬਿਰਕਤ ਕਰ ਮਨ ਤੇ ਸੁਰਗਾਦਿਕ ਤਜ ਚਾਹਾ ॥
 ਪਰ ਕੇ ਦੋਖ ਨ ਚੀਨਤ ਮਨ ਮੈਂ ^{੨੩}ਹਾਨ ਲਾਭ ਸਮ ਤਾਹਾ ॥ ਛਲ
 ਬਿਹੀਨ ਸਭ ਹੀ ਤੇ ਹੋਵਨ ਹਰਖ ਸੋਕ ਨਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ^{੨੪}ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ
 ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਤਾਰ ਵਿਖੈ ਅਤ ਡੋਲ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਹਰ
 ਸਰੂਪ ਸਭ ਹੂੰ ਕੋ ਜਾਨੈ ਰਵਿਓ ਸਭ ਕੇ ਮਾਹੀਂ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਹੈ

੧. ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ। ੨. ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵਣਾ ਹੈ। ੩. ਉਸੀ ਸਮੇਂ। ੪. ਵਧੇ ਵਧ।
 ੫. ਕਰਮ। ੬. ਸੇਵਾ। ੭. ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰੇ। ੮. ਕਥਾ। ੯. ਚਰਣ ਕੰਵਲਾਂ ਉਤੇ।
 ੧੦. ਮਨ ਨੂੰ ਭੋਰਾ ਕਰੇ। ੧੧. ਲੰਮੇ। ੧੨. ਸੁੰਦਰ। ੧੩. ਸੁਗੰਧੀ। ੧੪. ਚੰਦਨ
 ੧੫. ਕੇਸਰ। ੧੬. ਬਰਤ। ੧੭. ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ। ੧੮. ਛੇ-ਦੋ ਹਥ ਦੇ ਪੈਰ ਟੋਡੀ ਮਥਾ।
 ੧੯. ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵਧਾਵੇ। ੨੦. ਸਾਥੀ-ਮਿਤ੍ਰ। ੨੧. ਇੰਦਰੇ ਰੋਕਣੇ। ੨੨. ਮਨ
 ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ। ੨੩. ਨਫਾ ਨੁਕਸਾਨ ਬਚਾਏ ਜਾਣੇ। ੨੪. ਘੋਰ ਨਿਸਚਾ।

^੧ਸੂਛਮ ਕਰ ^੨ਵਰਨੀ ਏਕ ਪਰਾਪਤ ਜਾਹੀਂ ॥ ^੩ਕੁਲ ਸਮੇਤ ਤਰ ਹੈ
^੪ਭਵ ਸਾਗਰ ਔਰ ਤਰੈਂ ਤਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ਭਗਤ ਕਰਤ ਮਾਯਾ ਨਹਿ
ਮੋਹੈ ਰਾਚਹਿ ਹਰ ਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ਚੂਲਕਾ ਛੰਦ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਨ ਕਰ
ਤਬ ^੫ਪਦ ਪਰ ਧਾਰ ^੬ਲਿਲਾਰ ^੭ਅਲਾਵੈ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਤੁਮ
ਆਖਹੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ^੮ਭਵ ਦੁਖ ^੯ਦਾਰ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਦੁਵੈਯਾ
ਛੰਦ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਲਾਲੋ ਤਹਿ ਆਵਾ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਿਯੋ
ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਚਵਹੁ ^{੧੦}ਅਸਨ ਚਲਹੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ^{੧੧}ਕੁੰਜਰ
^{੧੨}ਮ੍ਰਿਗਰਾਈ ॥ ਭਵ ਬੰਧਨ ^{੧੩}ਪੰਨਗ ਜੇ ਗ੍ਰਸਿਓ ਬੈਨ ਗਰੜ ਹੋ
ਤਿਨਕੈ ॥ ^{੧੪}ਕਿਰਤਾਰਥ ਕਰ ਮੁਝ ^{੧੫}ਕਰਨਾ ਕਰ ^{੧੬}ਆਨਨ ਪਾਹੁ
ਅਸਨ ਕੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ^{੧੭}ਬਚਨਾ ਭਾਖੇ ਆਨਹੁ
ਇਹ ਠਾਂ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਲਾਲੋ ਤੁਮ ਛਤ੍ਰੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਵਹਿਰ ਅਸਨ
ਕਿਉਂ ਪਾਈ ॥ ਚੌਂਕੇ ਅੰਦਰ ਚਲ ਕਰ ^{੧੮}ਜੇਵਹੁ ਉੱਤਮ ਜਨਮ
ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੇ ਇਹ ਠਾਂ ਮੰਗਵਾਵਹੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਸੈ ਖੋਇ ਹਮਾਰਾ ॥
੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੈਂ ^{੧੯}ਧਰਤ ਜੋ ^{੨੦}ਪਾਵਨ ਸੇ ਸਮ ਚੌਂਕੇ ਜਾਨੋ ॥
ਸੱਚ ਰਤੇ ਸੇ ਸੁੱਚੇ ਹੋਏ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ਮਿਟਾਨੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਲਾਲੋ
^{੨੧}ਬਿਕਸਿਓ ਤਬ ਹੀ ਆਨਿਓ ਭੋਜਨ ^{੨੨}ਧਾਈ ॥ ਬਨੀ ਬਾਜਰੇ ਕੀ
ਸਭ ਰੋਟੀ ^{੨੩}ਸਰਖਪ ਸਾਕ ਬਨਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ^{੨੪}ਅਵ-
ਲੋਕ ਅਹਾਰਾ ਮਨ ਮਹਿ ਗਟੀ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਗੁਨੀ ਸੁ
ਜਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਰੀ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਉਂ ਗਿਨਤੀ
ਕੀਨੀ ਅਚਵਹੁ ਜਾਨਹੁ ਤਬ ਹੀ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਦੀਨੋ ਨਿਜ ਕਰ

੧. ਸੂਖਮ। ੨ ਕਥਨ। ੩ ਆਪਣੀ ਜਾਤ ਦੇ ਬੰਦੇ, ਕਬੀਲਾ। ੪ ਸੰਸਾਰ। ੫
ਪਰ। ੬ ਮਥਾ। ੭ ਕਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ੮ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਦੁਖ। ੯ ਦਲਿਦ
ਦੂਰ ਕਰੈ। ੧੦ ਭੋਜਨ ਛਕੋ। ੧੧ ਹਾਥੀ। ੧੨ ਮ੍ਰਿਗਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬੇਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ।
੧੩ ਸੱਪ। ੧੪ ਕਲਿਆਨ। ੧੫ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਖਾਣ। ੧੬ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਪਾਓ।
੧੭ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ੧੮ ਛਕੋ। ੧੯ ਧਰਤੀ ੨੦ ਪਵਿਤਰ। ੨੧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ।
੨੨ ਦੇੜ ਕੇ। ੨੩ ਸਰੋਂ ਦਾ ਸਾਗ। ੨੪ ਭੋਜਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।

ਅਸਨਾ ਜੋ ਦਾਨੀ ਸੁਖ ਸਭ ਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਤਬ ਪਾਯੋ
 ੧ਕੌਰਾ ੨ਸੁਧਾ ਸ੍ਵਾਦ ਜਨ ਆਯਾ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਤਮ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਅਲਾਯਾ ॥ ਅਸਨ ਬਨਯੋ ਹੈ ਕੈਸੇ ਸਾਦਾ ਦੇਵਹੁ
 ਸੁਧ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੩ਮੁਸਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਨੇ ਬਚ ਐਸੇ ਕੈਸੇ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨਾ
 ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨਿਓਂ ਸੁਧਾ ਪਰ ਦੇਖਿਯੋ ਨਾਹੀਂ ਸਾਦ ਬਨਿਓਂ ਹੈ
 ਸੋਊ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਸਭ ਵਰਤਹਿ ਉਰ ਮਹਿ ਜੋਊ ॥
 ਲਾਲੋ ਬਿਨਉ ਸੁਨਾਈ ਸੁਨਕੈ ਵਡਿਅਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਭਾਵ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਦੇਖਤ ਹਿਤ ਕਰ ਅਸਨ ਵਿਚਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥
 ੨੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭਾਜੀ ਲੀਨੀ ਬਿਦਰ ਕੀ ਦੁਰਜੋਧਨ ਤਜ ਰਾਜ
 ॥ ੪ਦਿਜਬਰ ਕੇ ਤੰਦੁਲ ਲਏ ੫ਬਿਰਦ ੬ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਵੱਯਾ ॥ ਆਜ ਕਰਹੁ ੭ਕਿਰਤਾਰਥ ਮੋਕਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ੮ਭੋਗਤ
 ਦਾਈ ॥ ਚਰਨ ਸੁ ੯ਦਾਹਿਨ ਕੇਰ ੧੦ਅੰਗੂਸ਼ਤ ੧੧ਪਖਾਲ ਕੈ ਮੁਹਿ
 ੧੨ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਪਾਈ ॥ ਪੁਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਨ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ਹਿ ਹੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ੧੩ਬੰਧ ਛੁਡਾਈ ॥ ਦੇਖ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤ ਦਯਾਲ ਤਬੈ ਉਪ-
 ਦੇਸ਼ ਦਯੋ ਅਤ ਹੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਸੀਸ ਧਰਿਓਂ ਗੁਰ ਚਰਨਨ
 ਪੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਾਥ ਧਰਿਓਂ ਸਿਰ ਤਾਹੀਂ ॥ ੧੪ਛੂਹਤ ਹਾਥ ਕਪਾਟ
 ਖੁਲ੍ਹੇ ੧੫ਤਹਿ ਲੋਕਨ ਕੀ ੧੬ਸੁਧ ਭੀ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ੧੭ਪੰਕਜ ਪਾਨ
 ੧੮ਮੁਕੰਦ ਕੇ ਲਾਗਤ ਭਾ ਜੁ ਅਨੰਦ ਨ ਜਾਇ ਸੁ ੧੯ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ
 ਸੋਂ ਮਿਲ ਪੂਰਨ ੨੦ਭਾ ੨੧ਭਵ ਪੂਰਨ ਆਤਮ ਹੀ ਦਰਸਾਹੀ ॥੨੭॥
 ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ

੧ ਕੌੜਾ । ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ । ੩ ਮੁਸਕਰਾਏ । ੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ । ੫ ਧਰਮ । ੬-
 ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਜਣੇ ਵਾਲਾ । ੭ ਕਲਿਆਨ । ੮ ਭੋਜਨ । ੯ ਸਜਾ ਚਰਨ । ੧੦-
 ਅੰਗੂਠਾ । ੧੧ ਧੋ ਕੇ । ੧੨ ਚਰਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ । ੧੩. ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ।
 ੧੪. ਹਥ ਪਰਸਦਿਆਂ । ੧੫. ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਮਾਤ ਲੋਕ, ਸੁਰਗ ਲੋਕ, ਪਤਾਲ ਲੋਕ । ੧੬-
 ਅੰਤਰਜਾਮਤਾ । ੧੭. ਚਰਨ ਕਮਲ । ੧੮. ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ । ੧੯. ਪਾਸ ।
 ੨੦. ਹੋਇਆ । ੨੧. ਸੰਸਾਰ ।

ਲਾਲੋ ਸਿੱਖ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਜੁਗ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥
੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ^੧ਸਰੋਜ ਕੀ ^੨ਰਜ ^੩ਸਿੰਖਲ ਸਮ
ਪਾਇ ॥ ਮਨ ^੪ਗਇੰਦ ਕੋ ਰੋਕ ਕਰ ਕਹੋਂ ਕਥਾ ਗਤਿ ਦਾਇ ॥੧॥
ਚੋਪਈ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਗਰ ਏਮਨਾ ਵਾਦੂ ॥ ਰਰੇ ਹੇਤ ਲਾਲੋ
^੫ਅਹਿਲਾਦੂ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹਿ ਬਾਸਰ ਜਬਹਿ ਬਤੀਤੇ ॥ ਸੇਵਹਿ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਉਰ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥ ੨ ॥ ਹੁਤੇ ਪਠਾਣ ਤਾਹਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਨਿਕਟ
ਸਭਾ ਜਹਿ ਦੁਸਟ ਸਮਾਜਾ ॥ ਤਿਹ ^੬ਮੰਤ੍ਰੀ ਥੇ ਖਤ੍ਰੀ ਏਕੂ ॥ ਨਾਮ
ਮਲਕ ਭਾਗੋ ^੭ਅਵਿਵੇਕੂ ॥ ੩ ॥ ਹੁਤੇ ਪਾਸ ^੮ਤਹਿ ਕੇ ਬਹੁ ਦਰਬਾ
॥ ਕਰ ^੯ਕਲਮਲ ਕੋ ਸੰਚਿਯੋ ਸਰਬਾ ॥ ਕਰਨ ਜੁਜਸ ਅਪਨੋ ਨਰ
ਮਾਹੀਂ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕੀਨੋ ਪੁਰ ਤਾਹੀਂ ॥ ੪ ॥ ^{੧੦}ਦਿਜ ਖਤ੍ਰੀ
^{੧੧}ਬਿਟ ਸੂਦਰ ਚਾਰੀ ॥ ਸਭ ਕੋ ਦਯੋ ^{੧੨}ਅਮੰਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੇ
ਫਕੀਰਨ ਕੇ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਪਠ ਨਰ ਸਭਨ ਅਸਨ ^{੧੩}ਬਰਜਾਨਾ ॥
੫ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤਹਿ ਖਤ੍ਰੀ ਕੋ ਦਿਜ ਨਗਰ ਫਿਰਤ ਅਮੰਤੂ ਦੇਤ ॥
ਜਾਵਤ ਥੇ ^{੧੪}ਉਦਿਆਨ ਕੋ ਤਬ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੇਤ ॥ ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥
^{੧੫}ਬਿਪ੍ਰ ਬਿਲੋਕਤ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ਕਿਤ ਕੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸਿਧਾਏ
॥ ਅਹੈ ਅਮੰਤ ਨ ਕਰਹੁ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸੁਨਕੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ
॥ ੭ ॥ ਕੈਸ ਅਮੰਤੂ ਬਿਪ੍ਰ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਬ੍ਰਤਾਂਤ ਬਤਾਓ ਵਿਚਾਰੇ
॥ ਕਹਿ ਦਿਜ ਭਾਗੋ ਖਤ੍ਰੀ ਜੋਊ ॥ ਚਤਰ ਬਰਨ ਨਿਉਤੇ ਸਭ ਕੋਊ
॥ ੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਤਿਨ ਕੀਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਆਜ ਜਾਹਿ ਨਰ ਸਭ
ਤਹਿ ਸਾਲਾ ॥ ਕਹਿਓ ਗੁਰੂ ਹਮ ^{੧੬}ਕਿਨ ਕੇ ਮਾਹੀਂ ॥ ਹੈਂ ਦਰਵੇਸ਼

੧. ਕਮਲ। ੨. ਧੂੜੀ। ੩. ਜੰਜੀਰ ਵਾ ਸੰਗਲ। ੪. ਗਜੇਂਦਰ। ੫. ਪ੍ਰਸੰਤਾ
੬. ਵਜ਼ੀਰ। ੭. ਬਿਬੇਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ੮ ਤਿਸ ਪਾਸ। ੯. ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ। ੧੦-
ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ੧੧. ਵੈਸ਼ਯ। ੧੨. ਨਿਮੰਤਨ ਸੱਦਾ। ੧੩. ਰੋਕਿਆ। ੧੪. ਜੰਗਲ।
੧੫. ਪੰਡਤ ਦੇਖ ਕੇ। ੧੬. ਅਸੀਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਾਂ? ਭਾਵ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਵਰਨ ਨਹੀਂ।

ਬਰਨ ਕੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੋਨਨ ਮਹਿ ਬਿਪ੍ਰ ਸੋ
 ਬਿਗਸਿਓ ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥ ਨਾਮ ਕੁਰਾਹੀ ਤੋਹਿ ਕੋ ਇਨ ਬਾਤਨ
 ਬਨ ਆਇ ॥ ੧੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ^੧ਛੋਰੀ ਲੋਕ ਰੀਤ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥
 ਭਯੋ ਨਾਮ ਇਉਂ ਤੋਹਿ ਕੁਰਾਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਮਹਿ ਜੇ ਨਹਿ
 ਆਵਹਿ ॥ ਮਲਕ ਕ੍ਰੋਧ ਹਿਰਦੇ ^੨ਉਪਜਾਵਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਨਗਰ
 ਵਿਖੇ ਤੇ ਦੇ ^੩ਨਿਕਸਈ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਮੈਂ ਕਹਿਓ ਸੁਨਾਈ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਕਹਿ ਕਰ ^੪ਦਿਜ ਤਬ ਗਵਨਾ ॥ ^੫ਤੂਸਨ ਕਰੀ ^੬ਖਿਮਾਂ ਕੇ
 ਭਵਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਤਿਨ ^੭ਅਧਕ ਬਨਾਵਾ ॥ ਉਚ ਨੀਚ
 ਸਭ ਸਦਨ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਰਿਓ ਜਾਇ ਕਰ ਖਾਨ ^੮ਅਹਾਰਾ ॥
 ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕਰ ^੯ਜੋਊ ਸਵਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਹ ^{੧੦}ਗ੍ਰਹਿ
 ਨਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਏ ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ ^{੧੧}ਉਦਿਆਨ ॥ ਲਾਲੋ
^{੧੨}ਆਲਜ ^{੧੩}ਰਾਜਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^{੧੪}ਮਯਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਤਪਾ ਨ ਆਯੋ ਦਿਜ ਤਿਹ ਜਾਨੀ ॥ ਦੂਤੀ ਭਾਗੋ ਨਿਕਟ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਕਰਤ ਹੁਤੇ ਸੁ ^{੧੫}ਅਸੂਯਾ ਆਗੇ ॥ ਯਾਂਤੇ ^{੧੬}ਦੁਸਟੀ ਸੋ ^{੧੭}ਅਨਰਾਗੇ
 ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਖਹੁ ਮਲਕ ਨ ਤੁਮਰੇ ਆਯੋ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ
 ਕਹਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ^{੧੮}ਅਧਕ ਆਪ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਅਚਿਯੋ ^{੧੯}ਅਹਾਰ ਨ
 ਤੁਮ ਘਰ ਆਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ^{੨੦}ਆਖ ਤਰੈ ਨਹੀਂ ਆਨਤ ਕਾਹੂ ॥
 ਤਜੀ ਰੀਤ ਪਗ ਧਰਤ ਕੁਰਾਹੂ ॥ ਸੂਦ੍ਰਨ ਕੇ ਘਰ ਭੋਜਨ ਕਰਹੀ ॥
 ਆਵਾ ਇਹਾਂ ਨ ਉਰ ਮਹਿ ਡਰਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨ ਭਾਗੋ
 ਪੁਨ ਬੂਝਹੀ ਦਯੋ ਅਮੰਤ ਕਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿ ਦਿਨ ਕੀਨ ^{੨੧}ਤਗੀਦ

੧. ਲੋਕ ਰੀਤੀ ਨੂੰ ਛਡ ਦਿਤਾ ਹੈ। ੨. ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ੩. ਕਢ ਦੇਵੇਗਾ। ੪-
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ੫. ਚੁਪ। ੬. ਖਿਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ। ੭. ਬਹੁਤ। ੮. ਭੋਜਨ।
 ੯. ਜਿਹੜਾ। ੧੦. ਘਰ। ੧੧. ਜੰਗਲ ਵਿਚ। ੧੨. ਘਰ। ੧੩. ਬਿਰਾਜਦੇ।
 ੧੪. ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ। ੧੫. ੧੬. ਦੁਸ਼ਟ। ੧੭. ਪਰੇਮ। ੧੮-
 ਵਡਾ। ੧੯. ਭੋਜਨ। ੨੦. ਅਖਾਂ ਤਲੇ। ੨੧. ਪੱਕੀ।

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਬਚ ^੧ਪ੍ਰਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਤ ਮਲਕ
 ਮਨ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਆਯੋ ॥ ਮਨਹੁ ^੨ਸਿੰਘ ਪਰ ^੩ਮਸਕ ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਜਵਾਹੁ
 ਦਿਜ ਤਹਿ ਆਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਦੇਖ ਲੇਹਿ ਤਿਸਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
 ੧੯ ॥ ਕੇਤਕ ^੪ਜੋਰ ^੫ਐਂਠ ਸੋ ਕਰਹੀ ॥ ਆਵਾ ਖਾਨ ਨ ਉਰ ਮਹਿ
 ਡਰਹੀ ॥ ਸੁਨ ਦਿਜ ਹਰਖਤ ^੬ਤੂਰਨ ਗਵਨਾ ॥ ਹੁਤੋ ਜਹਾਂ ਲਾਲੋ
 ਕੋ ^੭ਭਵਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦਰ ਠਾਂਡੋ ਉਚੈ ਬਚ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮ
 ਕੋ ਮਲਕ ਬੁਲਾਹੀ ॥ ਬਿਗਸੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨ ਬਚ ਐਸਾ ॥ ਚਲੇ
 ਸੰਗ ਜਹਿ ਭਾਗੋ ਬੈਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਭਾਗੋ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਮਮ ਕਯੋ ਨਹਿ ਆਯੋ ॥ ਦਿਜ ਨੇ ਤੁਝੈ ਅਮੰਤੂ ਦੀਨੋ ॥
 ਆਨ ਅਹਾਰ ਨ ਖਾਵਨ ਕੀਨੋ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਬਨੀ
^੮ਅਚਵੀ ਤਹਿ ਲਾਲਚ ਅਚਵਨ ਨਾਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਦੇਵੈ ਆਨ ਕੋ
^੯ਉਰ ਕਰ ਹਰਖ ਸੁ ਖਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮਲਕ
 ਕਹੈ ^{੧੦}ਰਿਸ ਬੈਨਾ ॥ ਭਾ ^{੧੧}ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਰਿਦੈ ਤੁਝ ^{੧੨}ਭੈ ਨਾ ॥ ਸੁਨੀ
 ਹਮੇ ਖਤ੍ਰੀ ਤਵ ਜਾਤਾ ॥ ਸੂਦਨ ਸਦਨ ਅਸਨ ਨਿਤ ਖਾਤਾ ॥ ੨੪
 ਤਖਾ ਰਖਾਯੋ ਨਾਮ ਸੁ ਤੋਹੀ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਰਿਸ ਆਵਤ ਮੋਹੀ ॥
 ਦਿਜ ਖਤ੍ਰੀ ਬੈਸਨ ਸਭ ਖਾਯੋ ॥ ਸੋ ਨਹਿ ਇਹ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਭਾਯੋ ॥
 ੨੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨ ^{੧੩}ਸੋਨਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਨੈ ਆਨਹੁ ਅਬੈ
^{੧੪}ਅਹਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਮਹਿ ਜੋ ਕਰਯੋ ਰਹੈ ਨ ਚਾਹਿ ਤੁਮਾਰ ॥
 ੨੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਤਹਿ ਸੋਂ ਕਹਿ ਲਾਲੋ ਸੋਂ ਭਾਖਾ ॥ ਆਨਹੁ
^{੧੫}ਅਸਨ ਹੋਇ ਕਛ ਰਾਖਾ ॥ ਲਾਲੋ ਘਰ ਨਿਜ ਆਵਾ ^{੧੬}ਦੋਰਾ ॥
 ਲੀਨ ਕੋਧਰੇ ਕੋ ^{੧੭}ਤੁਕ ^{੧੮}ਬੋਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ^{੧੯}ਮਲਕ ਅਸਨ

੧. ਕਹੇ। ੨. ਸੋਰ। ੩. ਮੱਛਰ। ੪. ਬਲ। ੫. ਅਕੜ।

੬. ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਗਿਆ। ੭. ਘਰ। ੮. ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜਾ। ੯. ਛਕ ਲਿਆ।

੧੦. ਹਿਰਦੇ। ੧੧. ਗੁਸੇ ਵਿਚ ਬਚਨ ਕਹੇ। ੧੨. ਉਲਟ। ੧੩. ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

੧੪. ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ। ੧੫. ਭੋਜਨ ਲੈ ਆਉ। ੧੬. ਭੋਜਨ। ੧੭. ਦੋੜ ਕੇ। ੧੮.

ਟੁਕੜਾ। ੧੯. ਬੋੜਾ। ੨੦. ਮਲਕ ਭਾਗੋ।

^੧ਸਨਿਗਧ ਮਗਵਾਵਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰਵਾਵਾ ॥ ^੨ਪੂਪ
^੩ਪੂਰਕਾ ਬਹੁਰ ^੪ਤਿਹਾਵਲ ॥ ^੫ਬਿਬਧ ਅਹਾਰ ਮੰਗਾਇ ^੬ਉਤਾਵਲ
 ॥ ੨੮ ॥ ਖਾਹੁ ^੭ਚਾਹਿ ਸੋਂ ਇਉਂ ਮੁਖ ਭਾਖੇ ॥ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
 ਕੇ ਰਾਖੇ ॥ ਲਾਲੋ ਕੀ ਦਿਸ ਦੇਖ ਦਯਾਲਾ ॥ ਲੀਨ ਕੋਧਰੇ ^੮ਟੁਕ
 ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇਹਿਰਾ ॥ ^੯ਬਾਵੇਂ ਕਰ ਮਹਿ ਪੂਪ ਲੈ ਦਾਹਿਨ
^{੧੦}ਟੁਕਰਾ ਧਾਰ ॥ ਹਾਥ ^{੧੧}ਝਪੀੜੇ ^{੧੨}ਜੁਗਲ ਜਬ ^{੧੩}ਹੋਰਤ ਲੋਕ
 ਅਪਾਰ ॥ ੩੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦੁਹ ਹਾਥਨ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਧਾਰਾ ॥ ਬਹੁ
 ਲੋਗਨ ਕੀ ਸਭਾ ^{੧੪}ਮਝਾਰਾ ॥ ਇਕ ਤੇ ^{੧੫}ਦੁਗਧ ^{੧੬}ਰਕਤ ਇਕ
 ਨਿਸਰੀ ॥ ^{੧੭}ਗੰਗਾ ^{੧੮}ਸੁਰਸਤੀ ਮਾਨੋਂ ^{੧੯}ਪਿਸਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਇਕ
 ਦਿਸ ਦੂਧ ਪਰਤ ਧਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ^{੨੦}ਸ੍ਰੋਣਤ ਨਿਕਸਤ
 ਜਾਹੀਂ ॥ ਹਾਤਾ ਝਪੀੜਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ॥ ਨਿਕਸਤ ਤਿਨ
 ਤੇ ਅਧਕਹਿ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ॥ ੩੨ ॥ ^{੨੧}ਚੱਕਤ ਭਏ ਸਭਾ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥
 ਇਹੁ ਅਚਰਜ ਕਬ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^{੨੨}ਧਰਮ ਮੂਲ ਸੋ
^{੨੩}ਸਾਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਪਰਮ ਮਨੋਹਰ ਬਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸੁਧ
 ਜਿਨਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਿਖੈ ਸੋ ਕਿਉਂ ਸ੍ਰੋਣਤ ਪੀਯ ॥ ਪੁੰਨ ਹੀਨ ਨਿਜ ਕੋ
 ਕਰੇ ਸਮਝ ਦੇਖ ਯਹਿ ਜੀਯ ॥ ੩੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ^{੨੪}ਅਸਨ
 ਬਿਲੋਕਹੁ ਸੂਦ੍ਰ ਧਾਮੂ ॥ ਨਿਕਸਤ ^{੨੫}ਪੈ ਜਹਿ ਤੇ ^{੨੬}ਅਭਿਰਾਮੂ ॥ ਕਰ
 ਮਿਹਨਤ ਸੋਂ ਸੱਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਦੇਹਿ ^{੨੭}ਅਤਿਥ ਕੋ ਪੀਛੇ ਖਾਹੀ ॥
 ॥ ੩੫ ॥ ਇਸ ਅਚਵੇ ^{੨੮}ਉਰ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ

੧ ਘਿਉ ਨਾਲ ਚੋਪੜੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਤੇ ਮਾਲ ਪੂੜੇ । ੨ ਪੂੜੇ । ੩ ਪੂੜੀ । ੪ ਕੜਾਹ ।
 ੫ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ । ੬ ਛੋਤੀ ਨਾਲ । ੭ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਖਾਹੁ । ੮ ਟੁਕੜਾ ਕੋਧਰੇ ਦਾ
 ੯ ਖਬੇ ਹਥ ਵਿਚ ਪੂੜੇ । ੧੦ ਸਜੇ ਹਥ ਕੋਧਰੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ । ੧੧ ਨਿਚੋੜਿਆ ।
 ੧੨ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ । ੧੩ ਦੇਖਿਆ । ੧੪ ਵਿਚ । ੧੫ ਦੁਧ । ੧੬ ਲਹੂ । ੧੭ ਚਿਟੇ
 ਰੰਗ ਵੀ ਗੰਗਾ ਹੈ । ੧੮ ਲਾਲ ਰੰਗ ਸੁਰਸਤੀ ਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਫੈਲੀ । ੨੦ ਲਹੂ ।
 ੨੧ ਅਸਚਰਜ । ੨੨ ਧਰਮ ਦੇ ਮੁਢ ਹਨ । ੨੩ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਹੋਏ । ੨੪ ਸੂਦਰ
 ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਭੋਜਨ ਦੇਖਿਆ । ੨੫ ਦੁਧ । ੨੬ ਸੁੰਦਰ । ੨੭ ਗਰੀਬ । ੨੮ ਹਿਰਦਾ ।

^੧ਕਲਮਲ ਸਭ ਖੋਵਹਿ ॥ ਕਰ ਤੈਂ ਇਕਠੀ ^੨ਕਲਖ ਕਮਾਈ ॥
^੩ਕੀਰਤ ਕਾਰਣ ਨਰਨ ਖੁਵਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਕਿੱਕਰ ਬੀਜਉ ^੪ਧਰਤ
 ਮਝਾਰੀ ॥ ^੫ਉਗਲ ਗੁ ਕੰਟਕ ਦੇ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ^੬ਲੱਜਤ ਭਾ
 ਚਰਨਨ ਪਰਯੋ ॥ ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਬਹੁ ਸੁਜਸ ਉਚਰਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਉੱਠ ਬਾਹਿਰ ਆਏ ॥ ਮਨਹੁ ਗਿਆਨ ਕੋ ^੭ਤਰਨ ਸੁਹਾਏ ॥
 ਆਨ ਸਦਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਜਹਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ^੮ਯਮ ਦੁਖ
 ਭਾਜੇ ॥ ੩੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਹਿ ਨਬਾਬ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ ਭਯੋ ਬਿਆਹ
 ਬਹੁਰ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਆਵਤ ਭਏ ਬਹੁ ਪਠਾਨ ਧਰ
 ਚਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਗਾਵਹਿ ਨਾਚਹਿ ^੯ਮਾਚਹਿ ਰੰਗਾ ॥
^{੧੦}ਗਾਰੀਅਨ ਬਿਖੈ ਕੁਦਾਇ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਦਿਸ਼ਾ ਤੇ ਭੂਲੇ ॥
 ਬਿਸੈ ਬਿਕਾਰਨ ਮੈਂ ਰਹਿ ^{੧੧}ਭੂਲੇ ॥ ੪੦ ॥ ਪੀਅੜ ਸ਼ਰਾਬ ਘੁਮਤੇ
 ਫਿਰੈ ॥ ਦੇ ^{੧੨}ਗਾਰੀ ਦੀਨਨ ਸੋਂ ਲਰੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਇਮਨਵਾਦ ਤੇ
 ਬਾਰਾ ॥ ^{੧੩}ਰੋੜਨ ਕਾ ^{੧੪}ਚੌਤਰਾ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਤਾਹਿ ਬੈਠ
 ਬਹੁ ਘਾਲ ਘਲਾਵਹਿ ॥ ਸੰਤ ਸਾਧ ਦਰਸ਼ਨ ਹਿਤ ਆਵਹਿ ॥
 ਕਿਤਨੇ ^{੧੫}ਮਦ ਪਾਨੀ ਤਹਿ ਆਏ ॥ ਜਹਿ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਗਤ ਦਾਏ
 ॥ ੪੨ ॥ ਕਰ ^{੧੬}ਬਕਬਾਦ ਬਹੁਰ ਦੇ ^{੧੭}ਗਾਰੀ ॥ ਸੰਤਨ ਕੋ ^{੧੮}ਲਾਤੈਂ
 ਬਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਬਿਨਾਂ ^{੧੯}ਪ੍ਰਾਧ ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਦੀਨੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੈ
^{੨੦}ਭਵਿੱਖਤ ਚੀਨੋ ॥ ੪੩ ॥ ਹੇ ਲਾਲੇ ਸੰਤਨ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਸੋ ਹਮ
 ਤੇ ਦੇਖਿਯੋ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ^{੨੧}ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਹਾਰਾ ॥

੧ ਪਾਪ । ੨ ਪਾਪਾਂ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਇਕਠੀ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੩ ਆਪਣੇ ਜਸ ਲਈ
 ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਛਕਾਇਆ । ੪ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚ । ੫ ਉਗਦਿਆਂ ਹੋਏ ਜੋ ਦੁਖ ਦਾ ਕਾਰਨ
 ਹਨ । ੬ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ । ੭ ਸੂਰਜ । ੮ ਜਮਾਂ ਚਾ । ੯ ਮਛਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਕੇ ।
 ੧੦ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦਾਵਦੇ ਹਨ । ੧੧ ਇਸ ਥਿਤ । ੧੨ ਗਾਲੀਆਂ ।
 ੧੩ ਨਿਕੇ ਨਿਕੇ ਮਿਟੀ ਦੇ ਰੋੜੇ । ੧੪ ਥੜਾ । ੧੫ ਸ਼ਰਾਬੀ । ੧੬ ਬਕਵਾਸ ।
 ੧੭ ਗਾਲੀਆਂ । ੧੮ ਲਤਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ । ੧੯ ਕਸੂਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।
 ੨੦ ਆਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ । ੨੧ ਹਾਲਤ ।

੧ਤਰਫਨ ਲਗੇ ਲਹਿਯੋ ਦੁਖ ਭਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਤੇ
 ਗੁਰ ਦੁਖ ਲੀਨੋ ॥ ਲਾਲੋ ਸੰਗ ਉਚਾਰਨ ਕੀਨੋ ॥ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਰਾਗ
 ਤਿਲੰਗ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨ਗਜ਼ਬ ਪਰਯੋ ਦੁਸ਼ਟਹ ਪਰ ਭਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਤਿਲੰਗ ਸਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ
 ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਵ ਲੈ
 ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ
 ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਕਾਜੀਆ
 ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
 ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ
 ਲਾਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ
 ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ
 ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਲਾਲੋ ਬਹੁ ਭੈ ਕੋ ਧਾਰੀ ॥
 ਪੁਨ ਬੂਝਨ ੩ਹਿਤ ੪ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਬਚਨ ੫ਰਾਵਰੇ ੬ਮੁਗਲੇ
 ਆਈ ॥ ਜੀਤ ਪਠਾਨਨ ਫੇਰ ਦੁਹਾਈ ॥ ੪੬ ॥ ਕਬ ਲੈ ਰਾਜ
 ਕਰੈਂ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਪੁਨ ੭ਅਵਨੀ ਤੇ ਸੋ ਕਬ ਜਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਲਾਲੋ
 ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭਾਵਿੱਖਯਤ ਕਾ ਜੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਸ਼ਬਦ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ
 ਵਿਚਿ ਆਖ ਮਸੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ
 ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ
 ਕਰੇ ਗੁਮਸੋਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨ
 ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥ ਆਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨ ਸਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ
 ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ

੧-ਤਰਫਨ । ੨-ਕੋਹਰ । ੩-ਵਾਸਤੇ । ੪-ਬਾਣੀ । ੫-ਆਪ ਦੇ ।
 ੬-ਕਾਬਲ ਦੇ ਪਠਾਣ । ੭-ਧਰਤੀ ।

ਸਦੁ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਸੰਤ ਦੁਖੇ ਕੋ ਦੁਖ ਅਸ ਪਾਯੋ ॥
ਆਸਾ ਸ਼ਬਦ ਜੁਗਲ ^੧ਗੁਰ ਗਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲੇ ਸਹਿਜ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਬੋਲ ਗੁਰਨ ^੨ਬਿਰਬੋ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਮਲਕ
ਭਾਗੋ ਏਮਨਾਵਾਦ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੈ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਾਲੋ ^੩ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਤਿਆਰ ^੪ਭੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਗ ਕੇ
ਰਾਇ ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਜੋ ^੫ਭਵ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ੧ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਰ ^੬ਸਲਕੋਟ ^੭ਵਹਿਰ ਸੁਭ ^੮ਥਾਨੇ ॥ ਬਿਰ ਮਰਦਾਨੇ
ਸੰਗ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਾਹੁ ਬਜ਼ਾਰ ਟਕਾ ਲੈਜਾਵਹੁ ॥ ਸਾਚਹੁ ਝੂਠ ਖਰੀਦ
ਲਿਆਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਟਕਾ ਲੀਨ ਮਰਦਾਨਾ ਗਯੋ ॥ ਏਕ ਹਾਟ ਪੈ
ਇਸਥਿਤ ਥਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਟਕਾ ਲੇਹੁ ਹੇ ਭਾਈ ॥ ^੯ਝੂਠਰੁ ਸਾਚ
ਦਿਹੋ ਮੁਹ ਤਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਤ ਮਾਨ ਅਚਰਜ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥
^{੧੦}ਅਬ ਲਗ ਸੌਦਾ ਯਹ ਨਹਿ ਥਯੋ ॥ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਹਮਰੇ ^{੧੧}ਢਿਗ
ਨਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਮਰਦਾਨਾ ^{੧੨}ਅਗੁ ^{੧੩}ਸਿਧਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ^{੧੪}ਅਸ ਵਿਧ
ਸਕਲ ਬਜ਼ਾਰ ^{੧੫}ਮਝਾਰਾ ॥ ਨਹਿ ਦੀਨੇ ਕਿਹ ਸਾਚ ਝੂਠਾਰਾ ॥
ਮੂਲਾ ਇਕ ^{੧੬}ਕਿਰਾੜ ^{੧੭}ਹਟਵਾਰਾ ॥ ^{੧੮}ਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਸੇ
ਉਚਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਝੂਠ ਸਾਚ ਭਈ ਮੁਝਕੋ ਦੀਜਹਿ ॥ ਟਕਾ ਏਕ ਹਮ
ਤੇ ਲੇ ਲੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਲੇ ਲੀਨਾ ॥ ਕਾਗਦ ਪੈ ਅਸ
ਲਿਖਕੈ ਦੀਨਾ ॥ ੬ ॥ ਜੀਵਨ ਝੂਠ ਮਰਨ ਸਚ ਅਹੈ ॥ ਲੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਆ ਗੁਰ ^{੧੯}ਪਹੈ ॥ ਹਰਖੇ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠੇ ਤਦਾਇ ॥

੧. ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ । ੨. ਖਾਲੀ ਨਿਸ਼ਫਲ ।
੩. ਘਰ ਤੋਂ । ੪. ਹੋਏ । ੫. ਸੰਸਾਰ । ੬. ਸਿਆਲ ਕੋਟ । ੭. ਬਾਹਿਰ ।
੮. ਚੰਗਾ ਅਸਥਾਨ । ੯. ਝੂਠ । ੧੦. ਅਜ ਤਕ ਇਹ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ । ੧੧.
ਪਾਸ । ੧੨. ਅਗੇ । ੧੩. ਗਿਆ । ੧੪. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ । ੧੫. ਵਿਚ । ੧੬. ਹਿੰਦੂ ।
੧੭. ਹਟਵਾਣੀਆਂ । ੧੮. ਗਿਆ । ੧੯. ਪਾਸ ।

ਜਹਿ ਮੂਲਾ ^੧ਥਿਰ ਤਹਿ ਚਲ ਆਇ ॥ ੭ ॥ ^੨ਪਿਖ ਮੂਲੇ ਤਬ
ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਹਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੇਦਾ ਨੀਕ ਤੁਮੈਂ
ਤੇ ਪਾਯੋ ॥ ਤੂੰ ਕਜੋਂ ^੩ਗੁਸ਼ਯੋ ਥਿਰ ਘਰ ਮਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਚਲੋ ਸੰਗ
ਜਿਤ ਹਮ ਚਲ ਜਾਹਿ ॥ ਉਤਰ ਨਹਿ ਕੋ ਮੂਲੇ ਆਹਿ ॥ ਭਯੋ
ਤਿਆਗ ਗੁਰ ਸੰਗ ^੪ਸਿਧਾਯਾ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਸਤ ਗੁਰ ^੫ਲਵ ਪੁਰ
ਆਂਯਾ ॥ ੯ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਥਿਰੈ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ
ਮਹੁ ਬ੍ਰਿਤੀ ਟਿਕਾਇ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਤਹਿ ਬਨੀਆ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ
^੬ਕੀਰਤ ਤਹਿ ਸੁਨੀ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਕੀਨੋ ਸ੍ਰਾਧ
ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪਿਤ ਕੀ ^੭ਬਰਸੀਨੀ ^੮ਲਖ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਆਗਮ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ਸੋ ਆਵਾ ਲੇਨੇ ਕੇ ਹੇਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਦ ਅਰ
ਬਿੰਦ ਸੁ ਬੰਦਨ ਕੀਨਾ ॥ ਬਿਨੈ ਭਨੀ ਬਹੁ ਹੋਯੋ ਦੀਨਾ ॥ ਪੂਰਨ
ਪੁਰਖ ਲਖੋ ਮਮ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਚਲੋ ਸਦਨ ਕੋ ਕਰੋ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ੧੨ ॥
ਤਿਹ ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗਮਨ ਕੀਓ ਉਠ ਸੰਗ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹੁਤੇ ^੯ਸਦਨ ਜੋ ਅਧਕ ^{੧੦}ਬਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ਤਹਿ ਬੈਸਾਏ ਪਰਮ
ਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪ ਸਰਾਧ ਸਰਬ ਕਰਵਾਵਾ ॥ ਬਹੁ ^{੧੧}ਬਿਪ੍ਰਨ
ਕਉ ਭੋਜਨ ਖਾਵਾ ॥ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਗਯੋ ^{੧੨}ਸਮੀਪਾ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ
ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਤੇ ਕੀਨ ^{੧੩}ਅਹਾਰਾ ॥
ਬਹੁਤੇ ਨਰਨ ਖਵਾਇ ਅਗਾਰਾ ॥ ਭੀਰ ਭੁਰ ਤੇਰੇ ਘਰ ਮਾਹੀਂ ॥
ਕਹੋ ^{੧੪}ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸਬੈ ਹਮ ਪਾਹੀਂ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ^{੧੫}ਦੋਊ ਕਰ
ਬੰਦੇ ॥ ਬੋਲਯੋ ਸੁਨੀਏਂ ਪ੍ਰਭੂ ^{੧੬}ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਦਿਵਸ ਆਜ ਕੇ ਮੇਰੇ

੧. ਇਸਥਿਤ। ੨. ਮੂਲਾ ਦੇਖ ਕੇ। ੩. ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਹੈ। ੪. ਚਲ
ਪਿਆ। ੫. ਲਾਹੌਰ। ੬. ਜਸ। ੭. ਬਰਸੀ। ੮. ਸਮਾਂ ਜਾਣਕੇ। ੯ ਘਰ।
੧੦ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਰੀ ਨਾਨਾ ਤਰਾ ਨਾਲ। ੧੧ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ੧੨ ਪਾਸ। ੧੩ ਭੋਜਨ ਕਿਸ
ਮਤਲਬ ਵਾਸਤੇ। ੧੪ ਹਾਲ। ੧੫ ਦੋਵੇਂ ਹਥ। ੧੬ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਤੇ।

੧ ਤਾਤਾ ॥ ਭਾ ਪਰਲੋਕ ਹੁਤੇ ਬਖਸ਼ਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸ ਨਮਿੱਤ
 ਮੈਂ ਕੀਨ ੨ ਅਹਾਰਾ ॥ ਖੁਆਇ ੩ ਬਿੱਪਰਨ ਸਭਨ ੪ ਖਵਾਰਾ ॥ ਪੁਨ
 ਬੁਝਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਹੀਂ ॥ ਤਬ ਪਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ ਕਿ ਨਾਹੀਂ
 ॥ ੧੭ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਕਹਿ ਲਖੋਂ ਨ ਕੋਊ ॥ ਪਹੁੰਚਿਓ ਰਹਿਯੋ ਕਿ
 ਭੂਖੋ ਸੋਊ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕੀ ੫ ਸੁਧ ੬ ਰਾਵਰ ਜਾਨੋਂ ॥ ਜੰਤ ੭ ਅਲਪ
 ਮਤ ਮੈਂ ਨ ਪਛਾਨੋਂ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਕਹਿ ਤਵ ਪਿਤ ੮ ਛੁਧਾ
 ਅਧੀਨਾ ॥ ਭੂਖੇ ੯ ਬਾਸਰ ਬੀਤੇ ਤੀਨਾ ॥ ਬੈਠਯੋ ਅਬੈ ੧੦ ਛੁਧਾਤਰ
 ਸੋਊ ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਪਹੁੰਚਿਓ ਭੋਜਨ ਕੋਊ ॥ ੧੯ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
 ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਜਬ ॥ ਨਿਮ੍ਰ ਭਯੋ ਬੁਝਤ ਭਾ ਪੁਨ ਤਬ ॥ ਕਿਹ ਸਥਾਨ
 ਮਹਿ ਭੂਖਾ ਬੈਸਾ ॥ ਕਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਤਿਹ ਤਨ ਕੈਸਾ ॥ ੨੦ ॥
 ੧੧ ਹੇਤ ਬਤਾਵਨ ੧੨ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਤਵ ਪਿਤ ੧੩ ਬਿੱਕ ਦੇਹ ਕੋ
 ਪਾਏ ॥ ਪੰਚ ਕੋਸ ਪਰ ੧੪ ਝਾਰਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਭੂਖੇ ਬੈਠ ਰਹਯੋ ਸੋ
 ਤਾਹੀਂ ॥ ੨੧ ॥ ਲੇ ਅਹਾਰ ਤੁਮ ਤਹਿ ਠਾਂ ਜਾਵਹੁ ॥ ੧੫ ਦੇਖ ਸਰੂਪ
 ਨ ਮਨ ਡਰ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਜਬ ਹੇਰੇ ॥ ਮਾਨਖ ਦੇਹਿ
 ਧਰੇ ੧੬ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਅਚਰਜ ਉਰ ਧਰਕੈ ॥
 ਚਲਿਯ ੧੭ ਪਾਤ੍ਰ ਪਾਇਸ ਕੋ ਭਰਕੈ ॥ ਜਹਾਂ ਬਤਾਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ਦੇਖਿਯੋ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਸੋ ਥਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ੧੮ ਬਿੱਕ ਬਿਲੋਕ ਝਾੜਨ
 ਮੈਂ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਰੀ ਦੂਰ ਤੇ ਬੰਦਨ ਤਬ ਹੀ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਕੋ ਤਿਨੇ
 ੨੦ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਮਾਨਖ ਤਨ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਧਰ ਕਰ
 ਪਾਇਸ ਪਾਤ੍ਰ ੨੧ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਿਤ ਬੁਝਨ ਕੋ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥

੧ ਪਿਤਾ । ੨ ਵਾਸਤੇ । ੩ ਭੋਜਨ । ੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ । ੫ ਖਵਾਇਆਂ ।
 ੬ ਖਬਰ । ੭ ਆਪ । ੮ ਤੁਛ ਬੁਧੀ । ੯ ਭੁਖ । ੧੦ ਦਿਨ । ੧੧ ਭੁਖਾਂ ਦੇ
 ਵਿਚ ਦੁਖੀ । ੧੨ ਦਸਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ । ੧੩ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ । ੧੪ ਬਘਿਆੜ । ੧੫
 ਝਾੜੀ ਵਿਚ । ੧੬ ਬਘਿਆੜ ਵਾਲਾ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕੇ । ੧੭ ਉਸੀ ਵਕਤ । ੧੮ ਭਾਡਾਂ
 ਭਰਕੇ । ੧੯ ਰਿੱਛ । ੨੦ ਦੇਖਾ । ੨੧ ਅਗੇ ।

ਤੁਮ ਧਰਮਾਤਮ ਬੇ ਸਭ ^੧ਭਾਂਤੀ ॥ ਸੁਭ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਮਤ ਦਿਨ
 ਰਾਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ਕਿਉਂ ਬਘਿਆੜ ਦੇਹ ਤੁਮ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਮੁਝ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਬ ਬਿੱਕ ਦੇਹ ਤਜੀ ਹੈ ਕੈਸੇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਤਨ
 ਪਾਯੋ ਕਹੁ ਤੈਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਬੋਲਿਯੋ ਤਬ ਸੋ ਸੁਨਹੁ ^੨ਬ੍ਰਿਤਾਂਤਾ ॥
 ਜਿਉਂ ਬੀਤੀ ਮਮ ^੩ਪਾਛਲ ਬਾਤਾ ॥ ^੪ਮਿੱਤ ਕਾਲ ਹਮ ਕੋ ^੫ਗੰਧ
 ਆਈ ॥ ਮਾਂਸ ^੬ਸਾਲਣਾ ਕਿਨੈ ਰਿਨ੍ਹਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮਨ ਖਾਵਨ
 ਕੋ ਮਮ ਲਲਚਾਯੋ ॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਬ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥ ਭਯੋ ਮ੍ਰਿਤਕ
 ਇਹ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਰਹੀ ਬਾਸਨਾ ਠਹਿਰ ਜਹਾਂ ਹੀ ॥ ੨੮ ॥
 ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਤੋਹਿ ਘਰ ਆਵਾ ॥ ਦਰਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਾਹਿ ਤਹਿ ਪਾਵਾ
 ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਮੈਂ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ਇਉਂ ਮਾਨੁਖ ਤਨ ਭਾ ਮਨ
 ਚੀਨੋ ॥ ੨੯ ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਜਗੇ ਅਬ ਮੇਰੇ ॥ ਉੱਤਮ ਗਤ ਪਾਈ
 ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ^੭ਲੋਕ ਸੰਤਾਨਕ ਗਯੋ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਸੁਨ
 ਅਚਰਜ ਭਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਸਦਨ ਬਿਖੈ ਚਲ ਆਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਬੈਸੇ ਜਿਹ ਥਾਵਾ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਉਸਤਤ ਬਹੁ ^੮ਭਾਖੀ ॥
 ਅਤ ਸਰਧਾ ਮਹਿ ਭਾ ^੯ਅਭਲਾਖੀ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹੀਯੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪਹੁੰਚਿਯੋ ਪਿਤ
 ਕੋ ^{੧੦}ਖਿਆਹ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਭੇਦ ਬਤਾਵਹੁ ਸਵਾਮੀ ਜੈਸੇ ॥ ੩੨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਭਾਈ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਅਪਨੇ ਮਨ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ਸੱਤਿ ਕਿਰਤ ਕਰ ਦਿਹੈ ਜੁ ਦਾਨ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਿਹ ਫਲ
^{੧੧}ਮਹਿਦ ਮਹਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਐ ^{੧੨}ਕਲ ਮਲ ਕਰ ਧਨ ^{੧੩}ਸੰਚਰੈ ॥
 ਦਿਹੈ ਦਾਨ ਸੁਖ ਪਿਤ੍ਰਨ ਹਰੈ ॥ ^{੧੪}ਸਪਤ ਲਾਖ ਸੰਚਿਯੋ ਤਹਿ
^{੧੫}ਦਰਬਾ ॥ ਕਲਮਲ ਕਰ ਮੇਲਿਯੋ ਤੈ ਸਰਬਾ ॥ ੩੪ ॥ ਧਨ

੧ ਤਰਾਂ । ੨ ਹਾਲ । ੩ ਪਿਛੇ । ੪ ਮਰਨ ਸਮੇਂ । ੫ ਵਾਸਨਾਂ ਆਈ ।
 ੬ ਮਾਸ ਵਿਚ ਮਸਾਲੇ ਪਾਕੇ ਰਿਨਿਆਂ । ੭ ਬੈਠਨ ਧਾਮ । ੮ ਉਚਾਰੀ । ੯ ਇਛਾ । ੧੦ ਸ੍ਵਾਧ ।
 ੧੧ ਵਡਾ । ੧੨ ਪਾਪਾਂ । ੧੩ ਅਕੱਠਾ । ੧੪ ਸਤ ਲਖ ਰੁਪੈ । ੧੫ ਧੰਨ ।

ਕਉ ਸੰਚ ਕਰੈਂ ਬਹੁ ਕਲਮਲ ॥ ਬੋਲਹਿ ਕੂੜ ਕਰਤ ਹੈਂ ^੧ਬਲ
 ਛਲ ॥ ਆਗੇ ਸੰਗ ਨ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥ ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਐਧ ਵਿਹਾਈ
 ॥ ੩੫ ॥ ਧਰਿਯੋ ਰਹੈ ਤਨ ^੨ਮਿੱਤ ਸੁ ਆਈ ॥ ਕਰਤ ਪਾਪ ਸੇ
 ਜੀਵ ^੩ਭੁੰਚਾਈ ॥ ^੪ਸਰਿਓ ਦਰਬ ਤੇ ਕੋਨੈ ਕਾਮਾ ॥ ਬਿਨਾਂ ਪੁੰਨ ਤੇ
 ਦੁਖ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ੩੬ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਸੁਨ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਗ ਜਾਇ ^੫ਅਗਾਰੀ ॥ ਸੋ ਕਰਨਾ ਕਰ ਮੁਝੈ ਬਤਾਵੇ ॥ ^੬ਦੀਨ
 ਜਾਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੜਾਵੇ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁਰੂ ਭਨੈਂ ਸੁਨੀਏ ਦੇ ਚੀਤਾ ॥
 ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੇ ਤੀਨਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਦਰਬ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕਰਮ ਲਖ ਲੀਜੈ ॥
 ਜਸ ਸੰਗੀ ਤਸ ^੭ਦਸਾ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ੩੮ ॥ ^੮ਜਬ ਲੋ ਪਾਨ ਰਹੈਂ ਤਨ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ^੯ਤਬ ਲੋ ਧਨ ਮਿਤ ਬਹੁਰੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ਲੇਤ ^{੧੦}ਸੰਭਾਰ
 ਅਪਰ ਹੀ ^{੧੧}ਯਾਂਕੋ ॥ ਕਲ ਮਲ ਅਨਕ ਕਿਯੇ ਹਿਤ ਜਾਂਕੋ ॥ ੩੯ ॥
 ਤਨ ਕੇ ^{੧੨}ਦਾਹ ਤੀਕ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਤਿਹ ਤਿਆਗ ਆਹਿ
^{੧੩}ਆਗਰਾ ॥ ਆਗੈ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਨ ਸੇਂ ਹਿਤ ਕਰ
^{੧੪}ਐਧ ਬਿਹਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਤੀਜੇ ਕਰਮ ਮੀਤ ਇਸ ਕੇਰੇ ॥ ਸੇ ਨਿਤ
 ਸੰਗੀ ਜਾਹਿ ਅਗੇਰੇ ॥ ਪੂਰੇ ਕਿ ਭਲੇ ਕਰੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ॥ ਫਲ ਦੇਵਹਿ
 ਤਸ ਹਟਹਿ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ੪੧ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਦਰਬ ਭਲੇ ਕਰਮਨ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਆਗੈ ਹੋਵਹਿ ਤੋਹਿ ਸਹਾਈ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਜਪੀਐ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਰਹੁ
 ਮਿਲਾਪਾ ॥ ਤਜੀਏ ^{੧੫}ਅਪਰ ਬਿਕਾਰ ^{੧੬}ਕਲਾਪਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਮਨ ਮਹਿ ਭਲ ਮਾਨੀ ॥ ੪੩ ॥
^{੧੭}ਅਧਕ ਦਰਬ ਇਕਠੋ ਬੇ ਜੇਤੋ ॥ ਸੰਤਨ ਹਿਤ ਖਰਚਿਯੋ ਸਭ

੧ ਛਲ ਵਾ ਫਰੇਬ । ੨ ਮੋਤ । ੩ ਭੋ । ੪ ਸਰਿਆ । ੫ ਅਗੇ
 ਪੁਲੋਕ । ੬ ਗਰੀਬ ਵਾ ਦੁਖੀ ਜਾਨਕੇ । ੭ ਦਸਾ । ੮ ਜਦ ਤਕ । ੯ ਤਦ ਤਕ ।
 ੧੦ ਸੰਭਾਲ । ੧੧ ਉਸਨੂੰ । ੧੨ ਸਾੜਨੇ ਤਕ । ੧੩ ਅਗੇ ਪੁਲੋਕ । ੧੪ ਉਮਰਾ
 ਬਤੀਤ । ੧੫ ਹੋਰ ਵਿਕਾਰ । ੧੬ ਕਲਪਣਾ । ੧੭ ਬਹੁਤ ।

ਤੇਤੋ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਾਇ ^੧ਅਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕਰਿਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ
^੨ਜਿਵਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਹੁਤੇ ^੩ਬਸਨ ਸਿਵਾਇ ਪਨਾਏ ॥ ਧਰਮਸਾਲ
 ਰਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਿਨਾਮੂ ॥ ਤਜੇ
^੪ਵਿਅਰਥ ^੫ਕੁਮਾਰਗ ^੬ਕਾਮੂ ॥ ੪੫ ॥ ਭਾ ਨਿਹਾਲ ਤਤਕਾਲ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਧਰ ਉਪਦੇਸ ਜੁ ਬੀਯੋ ਦਿਯਾਲਾ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਚਲਤ
 ਭਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਸਕੇ ਸਿਮਰੇ ^੭ਸੰਕਟ ਦੂਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਪੁਰ ਇਕ
 ਦਿਸਾ ਗਏ ਜਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਤਹਾਂ ^੮ਕਸਾਬ ਪੁਰਾ ਸੋ ^੯ਹੋਰਾ ॥ ਜਰ
 ਨਹਿੰ ਸਕੇ ਸ੍ਰਾਪ ਤਬ ਚੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਭਾਖਨ ਕੀਨੋ ॥
 ੪੭ ॥ ਸ਼ਬਦ ॥ ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ^{੧੦}ਜਹਰੁ ^{੧੧}ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥
 ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਐਸ ਸ੍ਰਾਪ ਦੇ ਗੇ ਅਗਵਾਈ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਲਵ
 ਪੁਰ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ਲਗ ਬੋਲ ਜ਼ਰੀਲੇ ॥ ਕਈ ^{੧੨}ਬੇਰ
 ਭੇ ਜੰਗ ^{੧੩}ਕਟੀਲੇ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਦੁਨੀ
 ਚੰਦ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤੁ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੋਸ ਪਚੀਸ ਸਿਧਾਇ ॥
 ਅਕਲ ਚਨਾਮ੍ਰਤ ^{੧੪}ਤਾਲ ਜਹਿ ^{੧੫}ਥਿਰੇ ਤਾਹਿ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਬਾਲੇ ਜੀ ਬੂਝਯੋ ਹੇ ਗੁਰ ਕਰਨਾਂ ਖਾਨ ॥ ^{੧੬}ਰਾਵਰ ਇਹ ^{੧੭}ਠਾਂ
 ਬਿਤ ਭਏ ਕਹੋ ਕੈਨ ਅਸਥਾਨ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ
 ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ॥ ^{੧੮}ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪ੍ਰਗਟਬੇ ਦਿਖਰਾਯੋ
 ਪਰਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਰਾਗ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ
 ਗਿਆਨਿ ਮਨ ^{੧੯}ਮਜਨੁ ^{੨੦}ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰ

੧ ਭੋਜਨ । ੨ ਭੋਜਨ ਛਕਾ ਕੇ । ੩ ਕਪੜੇ । ੪ ਨਿਸਫਲ । ੫ ਖੋਟਾ ਰਸਤਾ ।
 ੬ ਕੰਮ । ੭ ਦੁਖ । ੮ ਕਸਾਈਆਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰ । ੯ ਦੇਖਿਆ । ੧੦ ਵਿਸ਼ਰੂਪ ਪਦਾਰਥ ।
 ੧੧ ਕੈਹਰ । ੧੨ ਕਈ ਵਾਰ । ੧੩ ਕਰੜੇ । ੧੪ ਸਰੋਵਰ । ੧੫ ਇਸਥਿਤ ।
 ੧੬ ਆਪ । ੧੭ ਜਗ੍ਹਾ । ੧੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸਰੋਵਰ । ੧੯ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੨੦ ਅਠਾਸਠ ਤੀਰਥ ।

ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ
 ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ^੧ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲ ਨਿਰਮਲ ਮਿਲਿਆ
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ ਪੂਰਾ ^੨ਨਾਵਣੁ ^੩ਪਸੂ
^੪ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਤਲ ^੫ਹੀਅਲੁ ਸੋ
 ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸ
 ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਤਹਾਂ
 ਤੇ ਗਮਨ ਕਿਯ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਰ ॥ ^੬ਢੱਕ ਪਰਗਣੇ ਪਰ
 ਵਿਸੇ ਦੁਬੈ ਦੇਸ ^੭ਮਝਾਰ ॥ ੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਨਾਮ ਭੋਮੀਆ ਇਕ
^੮ਕ੍ਰਿਖ ਕਾਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ^੯ਧਾਰਵੀ ਅਤਿ ^{੧੦}ਉਜਿਆਰਾ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ
 ਮਹੁ ਇਕ ਠਾਕਰ ਦੁਾਰਾ ॥ ਆਇ ਮੁਸਾਫਰ ਦੇਹਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ੫ ॥
 ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਕਰਹੀ ॥ ^{੧੧}ਪੈ ^{੧੨}ਤਸਕਰੀ ਨਹਿ ^{੧੩}ਪਰਹਰਹੀ ॥
 ਤਿਹ ਕੇ ਹੇਤ ਉਧਾਰਨ ^{੧੪}ਕਾਜਾ ॥ ਆਏ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
 ੬ ॥ ਠਾਕਰ ਦੁਾਰੇ ਮਹੁ ^{੧੫}ਬਿਤ ਭਏ ॥ ^{੧੬}ਪਿਖ ਭੋਮੀ ਬਹੁ ਆਦਰ
 ਦਏ ॥ ਤਿਆਰ ^{੧੭}ਅਸਨ ਕਰ ਗੁਰ ^{੧੮}ਢਿਗ ਲਿਆਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ
 ਅਬ ਸਾਚ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਕੌਨ ਕਿਰਤ ਤੂੰ ਕਰ ਹੈਂ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸਤੇ
 ਹਮ ਚਹਿ ^{੧੯}ਅਸਨ ^{੨੦}ਅਚਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਮਨ ^{੨੧}ਮਲ
 ਹੀਨਾ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਭਾਖਯੋ ਹੈ ^{੨੨}ਦੀਨਾ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਚੋਰੀ ਕੋ

੧ ਸਰੋਵਰ । ੨ ਅਸ਼ਨਾਨ । ੩ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿਕ । ੪ ਭੂਤ ਪਰੇਤ । ੫-
 ਹਿਰਦੇ । ੬ ਢਾਕੇ ਦੇ ਪਾਸ । ੭ ਵਿਚ । ੮ ਜਿਸੀਂਦਾਰ । ੯ ਧਾੜਵੀ ।
 ੧੦ ਪ੍ਰਗਟ । ੧੧ ਸੌਂ ਕਰਕੇ । ੧੨ ਚੋਰੀ । ੧੩ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ੧੪ ਕੰਮ ।
 ੧੫ ਇਸਥਿਤ । ੧੬ ਦੇਖਕੇ । ੧੭ ਭੋਜਨ । ੧੮ ਪਾਸ । ੧੯ ਭੋਜਨ ।
 ੨੦ ਛਕਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੨੧ ਮੈਲੀ ਬੁਧੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ । ੨੨ ਨਿਮਾਣਾ ਗਰੀਬ ਹੋਕੇ ।

ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਕਰੋਂ ਇਸੀ ਤੇ ^੧ਅਖਲ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿਯੋ
 ਨ ਭੋਜਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਐਸੇ ਅਸਨ ਨ ਹਮ ਕੋ ਭਾਵਹਿ ॥ ੯ ॥ ਜ
 ਪ੍ਰਣ ਕਰ ^੨ਤਸਕਰਤਾ ਛੋਰਹਿ ॥ ਤੈ ਹਮ ਭੋਜਨ ^੩ਖੈਬੋ ਲੋਰਹਿ ॥
 ਸੁਨਤ ਭੋਮੀਏਂ ਤਬੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਹਿ ਚੋਰੀ ^੪ਤਜਵਾਹੁ ^੫ਦਯਾਰਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਅਪਰ ਜੁ ਭਾਖਹੁ ਮਾਨਹੁ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨ ਚੋਰੀ ਨਿਰਬਾਹ ਨ
 ਹੋਈ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਐਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੀਨ ਬਚਨ ਯਹ ਮਾਨ
 ਹਮਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ^੬ਸੱਤ ਭਾਖਨੋ ਪ੍ਰਥਮਹੁ ਜਾਨਹੁ ॥ ਦੁਤਿਯਹ ^੭ਰੰਕ
 ਮਾਰ ਨਹਿ ਠਾਨਹੁ ॥ ^੮ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਨਿਮਕ ਖਾਹੁ ਜਹਿ ਕੇਰਾ ॥ ਬੁਰਾ ਨ
 ਚਿਤਵਹੁ ਤਿਹ ਕਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਭੋਮੀ ਤਿਹ
 ਬਾਰਾ ॥ ^੯ਸਤਿ ਬਚ ਮਾਨਯੋ ਤਬ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਸੱਤਿ ਨਾਮ ਦੇ
 ਸਿੱਖ ਬਨਾਯੋ ॥ ਕਛ ਪਰਸਾਦਿ ਪੁਨਹਿ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਦਾ
 ਭਏ ਤਿਹ ਤੇ ਜਗਰਾਈ ॥ ਕਥਾ ਕਛਕ ਭੋਮੀ ਇਹ ਥਾਈ ॥ ਇਕ
 ਬਿਰ ਮਨ ਮਹੁ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਹਿ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕਰਨੀ ਮਾਰ ॥
 ੧੪ ॥ ਝੂਠ ਨਾਹਿ ਪੁਨ ^{੧੦}ਬੋਲਬ ਬਨੇ ॥ ਬਿਨ ਚੋਰੀ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਧਨੇ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਚਿਤ ਮੋਂ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਕੀਨ
 ਐਸ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ^{੧੧}ਨਿਸਾ ^{੧੨}ਜਾਮ ਜਬ ਏਕ ਬਿਹਾਈ ॥
^{੧੩}ਬਡ ਮੋਲੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਤਨ ਲਾਈ ॥ ^{੧੪}ਰਾਜ ਦੁਾਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਵਸਯੋ
 ਜਾਹਿ ॥ ਬੂਝਯੋ ^{੧੫}ਪਹਿਰੂ ਕੇ ਤੂੰ ਆਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹਯੋ ਭੂਮੀਏਂ
^{੧੬}ਤਸਕਰ ਜਾਨੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪਹਿਰੂ ਭਏ ਹਰਾਨੋ ॥ ਜਾਨਯੋ ਇਹੁ
 ਤੇ ਤਸਕਰ ਨਾਹਿ ॥ ^{੧੭}ਭੂਪਤ ਨਿਕਟ ਵਰਤ ਕੇ ਆਹਿ ॥ ੧੭ ॥

੧ ਸਾਰਾ । ੨ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਛੋਰੇ । ੩ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ । ੪ ਛਡਵਾਓ ੫ ਦਿਆਲੂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ । ੬ ਪਹਿਲਾਂ ਸਚ ਬੋਲਣਾ । ੭ ਦੂਜਾ ਗਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ । ੮ ਤੀਜਾ
 ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਮਖ ਖਾਣਾ ਉਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ । ੯ ਸਤਿ ਬਚਨ । ੧੦ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ
 ਬਨਦਾ । ੧੧ ਰਾਤ । ੧੨ ਘੜੀ । ੧੩ ਵਡੇ ਮੁਲ ਵਾਲੀ । ੧੪ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਹਿਲਾ
 ਵਿਚ । ੧੫ ਪਹਿਰੇਦਾਰ । ੧੬ ਚੋਰ । ੧੭ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਭਾਵ ਸੰਬੰਧੀ ਹੈ ।

ਕਹਯੋ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਜਿਤ ਜਾਇ ॥ ਬਖਸਹੁ ਬੂਜਯੋ ਹਮਹੁ ਗਨਾਇ ॥
 ੧ ਨਿਪੁ ਸਨਬੰਧੀ ਤੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਹਰਖਤ ਸੁਨ ਕਰ ੨ ਅਗੁ
 ੩ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ੪ ਭੂਮੀ ਭਾਈ ॥ ਮਹਿਲ ਮਾਹਿ
 ੫ ਭੂਖਨ ਜਿਹ ਥਾਈ ॥ ੬ ਰਜਤ ਸੁ ੭ ਚਾਮੀ ਕਰ ਬਹੁ ਲੀਨ ॥ ੮ ਪੋਟ
 ਬਾਂਧ ਕਰਕੈ ਬਹੁ ੯ ਪੀਨ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨਹਿ ਇਤੈ ੧੦ ਉਤ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ਗੇਰੀ ॥ ੧੧ ਰੁਚਰ ੧੨ ਰਕਾਬੀ ਸੋਨੇ ੧੩ ਹੇਰੀ ॥ ਲੀਨ ਉਠਾਇ ਬੀਚ
 ਕਛ ਪਰਯੋ ॥ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਾਯੋ ਸ੍ਵਾਦ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਚੂਰਨ
 ਹੁਤੇ ਸਰਬ ਰਸ ਸਨੇ ॥ ਖਾਇ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ਭੂਮੀ ਮਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਬਚਨ
 ਹੈ ਮੇ ਪਰ ਏਹੁ ॥ ਨਿਮਕ ਖਾਇ ਨਾਹਿ ਬੁਰੇ ਚਿਤੇਹੁ ॥ ੨੧ ॥ ਅਸ
 ਬਿਚਾਰ ਸਭ ਦੀਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ੧੪ ਛੂਛੋ ਨਿਕਸਯੋ ਤਬ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥
 ਹੁਤੀ ਸਵੇਰ ੧੫ ਭੂਪੁ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਐਸੇ ੧੬ ਤਸਕਰ ੧੭ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹੁ
 ਆਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ੧੮ ਡਿੰਡਮ ਢੇਰੀ ਹੈ ਜੇ ਚੋਰ ॥ ਆਇ ਬਤਾਵਹਿ
 ੧੯ ਢਿਗ ਸੇ ੨੦ ਮੋਰ ॥ ਲਹੈ ਇਨਾਮ ਜਿਤਕ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਆਯੋ
 ਦਰਬ ਨ ਕਾਹਿ ਚੁਰਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ੨੧ ਡਿੰਡਮ ਭੂਮੀ ਤਹਿ
 ੨੨ ਕਾਲਾ ॥ ਆਯੋ ੨੩ ਭੂਪਤ ਪਹਿ ੨੪ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਕੇ
 ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਅਹਿ ੨੫ ਨਿਪੁ ੨੬ ਤਸਕਰ ਹਉਂ ੨੭ ਤੁਹਿ ਭਾਰੀ ॥
 ੨੪ ॥ ਤਜਹੁ ਕਿ ਮਾਰੋ ਮਰਜੀ ੨੮ ਤੋਰ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪੁ ਕਹਿਯੋ ਪੇਖ
 ਤਿਹ ੨੯ ਓਰ ॥ ਕਯੋ ੩੦ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇ ਤੇ ੩੧ ਛੂਛੋ ੩੨ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਭੂਮੀ
 ਤਬ ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਬਚ ਯਹ

੧ ਰਾਜਾ । ੨ ਅਗੇ । ੩ ਗਿਆ । ੪ ਭੂਮੀਆਂ ਚੋਰ । ੫ ਗਹਿਣੇ । ੬ ਰੁਪੈ ।
 ੭ ਚਮੜੇ ਦੇ ਰੁਪਏ । ੮ ਪੋਟਲੀ । ੯ ਬਹੁਤੀ ਤਕੜੀ । ੧੦ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਵੇਖਿਆ ।
 ੧੧ ਸੁੰਦਰ । ੧੨ ਬਾਲ । ੧੩ ਦੇਖੀ । ੧੪ ਖਾਲੀ । ੧੫ ਰਾਜਾ । ੧੬ ਵੋਰ ।
 ੧੭ ਘਰ ਵਿਚ । ੧੮ ਢੰਡੋਰਾ । ੧੯ ਪਾਸ । ੨੦ ਮੋਰੇ । ੨੧ ਢੰਡੋਰਾ ।
 ੨੨ ਤਿਸ ਸਮੇਂ । ੨੩ ਰਾਜੇ ਪਾਸ । ੨੪ ਛੇਤੀ ਨਾਲ । ੨੫ ਰਾਜਾ ।
 ੨੬ ਚੋਰ । ੨੭ ਤੁਹਾਡਾ । ੨੮ ਤੁਹਾਡੀ । ੨੯ ਤਰਫ । ੩੦ ਘਰ ਤੋਂ ।
 ੩੧ ਖਾਲੀ । ੩੨ ਗਿਆ ।

^੧ਸਾਰ ॥ ਕਰੋ ਨ ^੨ਪ੍ਰਥਮ ਗਰੀਬਹਿ ਮਾਰ ॥ ਦੁਤੀਏ ਝੂਠ ਨ ਮੁਖਹੁ
 ਅਲਾਵਹੁ ॥ ^੩ਚਿਤਹੁ ਨ ਬੁਰੇ ਨਿਮਕ ਜਹਿ ਖਾਵਹੁ ॥ ੨੬ ॥ ਇਸ
^੪ਹਿਤ ਮੈਂ ਤੋਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯਾ ॥ ^੫ਪਹਿਰੂ ਬੂਝਯੋ ਸਾਚ ਸੁਨਾਯਾ ॥
 ਖਾਯੋ ਨਿਮਕ ^੬ਅਖਲ ਤਜ ਦੀਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਯਾ ਮਨ ^੭ਦਿਢ
 ਕੀਨ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਭੂਪਤ ^੮ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਧੰਨ ਤੂੰ
 ਸਿਖ ਲਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ^੯ਮੰਤ੍ਰੀ ਬਡੋ ਬਨਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਪਾਲ
^{੧੦}ਮੁਰਾਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਭੂਮੀ ਸੰਗਤ ਤੇ ^{੧੧}ਭੂਪਾਰਾ ॥ ਭਯੋ ਸਿੱਖ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਬ ਗੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਭੋਮੀ ਤੈ ਗੇ ਜਬੈ ^{੧੨}ਅਗਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਗਮਨੇ
^{੧੩}ਉਦਯਾਨਾ ॥ ਨਹਿੰ ਕਹਿ ਗ੍ਰਾਮ ਕੀਨ ^{੧੪}ਪ੍ਰਵਸਾਨਾ ॥ ਨਹਿ ਕਛ
^{੧੫}ਅਸਨਰੁ ^{੧੬}ਅੰਭ ^{੧੭}ਅਹਾਰਾ ॥ ਚਲੇ ਜਾਤ ਸਤਿਗੁਰ ^{੧੮}ਨਿਰਹਾਰਾ ॥
 ੩੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ^{੧੯}ਛੁਧਾ ਲਗੀ ^{੨੦}ਬਿਆਕੁਲ ਭਯੋ ਮਰਦਾਨਾ
^{੨੧}ਅਕੁਲਾਇ ॥ ^{੨੨}ਸਮਿਤ ਹੇਤ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤਹਿ ਉਰ ਭੂਖ
 ਲਗਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਖ ^{੨੩}ਬੂਟ ਇਕ ਅਰਕ ਕੋ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਗ
 ਭਾਖ ॥ ^{੨੪}ਛੁਧਾ ਨਿਵਾਰੋ ਖਾਉ ਇਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਜਿਉਂ ਚਾਖ ॥
 ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਹਸੀ ਕਰਤ ਮਮ ਸਾਬ ਮਾਰਹੁ ਇਹੁ ਖਵਾਇਕੈ
 ॥ ਕੈਸੇ ਖਾਵਉਂ ਨਾਥ ਅਰਕ ਫਲਨ ^{੨੫}ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ੩੩ ॥
 ਸਵੱਯਾ ॥ ਕਮਲਾਨਨ ਵਾਕ ਕਹੇ ^{੨੬}ਸਮਿਤੰ ਤੁਮ ਖਾਵਹੁ ਖਾਇ ਸੁ

੧ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ । ੨ ਪਹਿਲਾ । ੩ ਮਨ ਵਿਚ । ੪ ਕਾਰਨ । ੫ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ।
 ੬ ਸਾਰਾ । ੭ ਦਿੜ । ੮ ਪ੍ਰਸੰਨ । ੯ ਵਜ਼ੀਰ । ੧੦ ਦਰਜਾ ।
 ੧੧ ਰਾਜਾ । ੧੨ ਪਹਿਲੇ । ੧੩ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਰਹੇ । ੧੪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ । ੧੫ ਭੋਜਨ ।
 ੧੬ ਜਲ । ੧੭ ਛਕਣਾ । ੧੮ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੧੯ ਭੁਖ । ੨੦ ਵਿਆਕੁਲ ।
 ੨੧ ਦੁਖੀ । ੨੨ ਕੋਤਕ । ਬੂਟਾ ਦਰਖਤ । ੨੩ ਰੇਠਿਆਂ ਦਾ । ੨੪ ਭੁਖ ਨੂੰ
 ਦੂਰ ਕਰੋ । ੨੫ ਮੌਤ । ੨੬ ਰਲ ਕੇ ।

ਜਾਹਿ ਜਿਤੇ ॥ ਤਵ ਪੇਟ ਛੁਧਾ ਜਿਤਨੀ ਜੁ ਅਹੈ ਭਰ ਲੇਹੁ ਤਿਤੀ
 ਤਨ ਹੋਇ ਹਿਤੇ ॥ ਨਹਿ ਹੋਵਹਿਗੇ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕੋ ਹਤ ਮਾਨਹੁ
^੧ਵਾਕ ^੨ਅਚੇਹੁ ਇਤੇ ॥ ਪੁਨ ਲਾਲਚ ਫੇਰ ਕਰੇ ਨ ਰਿਦੇ ^੩ਨਿਜ
 ਰਾਖਨ ਪਾਸ ਸੁਨੋ ^੪ਸੁਮਤੇ ॥ ੩੪ ॥ ਯੋਂ ਸੁਨ ਬੈਨ ਮਨੋ ਮਨ ਮੈਂ
 ਪੁਨ ^੫ਆਨਨ ਖਾਤਿ ਅਨੰਦ ਚਿਤੇ ॥ ਤੋਰਤ ^੬ਤੂਰਨ ਪਾਵਤ ਹੈ ਮੁਖ
 ਖਾਵਤ ਸਾਦ ^੭ਸੁਧਾ ਤੇ ਅਤੇ ॥ ^੮ਛੋਰ ਸਕੈ ਨਹਿ ਪੇਟ ਭਰਾ ਬਹੁ
 ਥਾਵ ਰਹਾ ਨਹਿ ਪਾਇ ਕਿਤੇ ॥ ਪੂਰ ਲਯੋ ^੯ਗਰ ਲੋ ^{੧੦}ਉਦਰੰ
 ਤਿਸਨਾ ਨ ਹਟੈ ਬਹੁ ^{੧੧}ਤੋਰ ਲਿਤੇ ॥ ੩੫ ॥ ਲਾਲਚ ਕੋ ਕਰਕੇ
 ਫਲ ਤੋਰ ਕੈ ਬਾਂਧ ^{੧੨}ਦੁਕੂਲ ਕੇ ਸੰਗ ਲਿਯੇ ॥ ਬਾਸਰ ਏਕ ਅਹਾਰ
 ਰਖਾ ਤਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੇ ਚਖ ਚੋਰ ਕੀਯੇ ॥ ਭੂਖ ਲਗੀ ਜਬ ਹੀ
 ਅਗਲੋ ਦਿਨ ਤੂਸਨ ਹੀ ਤਬ ਕਾਢ ਖਿਯੇ ॥ ਖਾਵਤ ਬਿਆਕੁਲ
 ਹੋਇ ਗਯੋ ਮੁਖ ਹਾਇ ਪੁਕਾਰਤ ਹਾਇ ਕਿਯੇ ॥ ੩੬ ॥ ^{੧੩}ਪਰਕੈ
 ਧਰਤੀ ਪਰ ^{੧੪}ਪਾਂਇ ਪਸਾਰ ^{੧੫}ਪੁਕਾਰਤ ^{੧੬}ਆਰਤ ਭਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥
 ਕਬ ^{੧੭}ਪੋਢਤ ^{੧੮}ਦਾਬਤ ਹੈ ਉਦਰੰ ਕਬ ਬੈਠਤ ^{੧੯}ਐਠ ^{੨੦}ਅਸੈਡਤ
^{੨੧}ਘ੍ਰਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਕਾਰ ਕਰੀ ^{੨੨}ਤਰਫਾ ਪਰਕੈ ਉਚਰੈ ਨ ਗੁਰੂ ^{੨੩}ਢਿਗ
 ਬੈਨ ^{੨੪}ਅਯਾਨਾ ॥ ^{੨੫}ਉਰ ਭੂਰ ^{੨੬}ਬਿਸੂਰਤ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਵਤ ਯੋ
 ਦੁਖ ਪਾਇ ਪਰਯੋ ਤਿਹ ^{੨੭}ਥਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾ

੧ ਬਚਨ। ੨ ਉਚਾਰੋ। ੩ ਆਪਣੇ। ੪ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਤ ਵਾਲੇ। ੫ ਮੂੰਹ ਨਾਲ।
 ੬ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਤੋੜਦਾ ਹੈ। ੭ ਅੰ-ਮ੍ਰਿਤ। ੮ ਛੋੜ। ੯ ਗਲੇ ਤਕ। ੧੦ ਪੇਟ। ੧੧ ਤੋੜ ਲਏ।
 ੧੨ ਚਾਦਰ ਨਾਲ। ੧੩ ਪੈਕੇ। ੧੪ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਪਸਾਰਕੇ। ੧੫ ਵਿਰਲਾਂਪ।
 ੧੬ ਦੁਖੀ। ੧੭ ਲੰਮੇ ਪੈਕੇ। ੧੮ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪੇਟ ਨੂੰ। ੧੯ ਆਕੜਦਾ ਹੈ।
 ੨੦ ਸੋਭਾ ਹੀਨ। ੨੧ ਘਰ। ੨੨ ਪਾਸੇ। ੨੩ ਪਾਸ। ੨੪ ਅਨਜਾਣ।
 ੨੫ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਝੂਰਦਾ ਹੈ। ੨੬ ਵਿਆਕੁਲ ਦੁਖੀ। ੨੭ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ।

^੧ਚਖੁ ਦੈਖੁ ^੨ਦੁਖਾਤਰ ਹੈ ^੩ਬਪੁਖੰ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ^੪ਆਨਨ ਤੋ ^੫ਸਮਿਤੰ
ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਤਾਹਿ ਕਿ ਸੰਗ ਸੁ ਵਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਲਾਲਚ ਸੋਂ ਕਰ
ਪਾਸ ਰਖੇ ਤੁਹਿ ਬੂਝ ਨ ^੬ਮੋਹਿ ਲਯੋ ਤਿਹ ਥਾਕਾ ॥ ਤੈ ਦੁਖ ਪਾਵਤ
ਹੋ ਇਤਨੋ ਮੁਝ ਬੂਝਹਿ ਜੋ ਨਹਿ ਦੁਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥ ਐਰ
^੭ਖਰੋ ਤਹਿ ^੮ਠੌਰ ^੯ਬਿਖੈ ^{੧੦}ਅਰਕੰ ਫਲ ਫੂਲਨ ਸੋਂ ਗੁਰ ਚੀਨੋ ॥
^{੧੧}ਤੋਰਤ ਭੇ ਫਲ ਆਪਨ ਹਾਥਨ ^{੧੨}ਪੀਰ ਮਿਟਾਵਨ ਕੇ ਹਿਤ ਦੀਨੋ ॥
ਪਾਵਤ ਹੀ ਮੁਖ ਭਾ ^{੧੩}ਬਪੁਖੰ ਦੁਖ ^{੧੪}ਖੈ ਸੁਖ ਤੇ ^{੧੫}ਹਰਖਿਯੋ ਲਖ
ਲੀਨੋ ॥ ^{੧੬}ਬੰਦ ਉਭੈ ਕਰ ^{੧੭}ਭਾਖ ਬਿਨੈ ਬਰ ਬੰਦਨ ਕੇ ਕਰ ਹੋਤ
ਅਧੀਨੋ ॥ ੩੯ ॥ ਯਾਧ ਸੋਂ ਕਰ ^{੧੮}ਅਗੁ ਚਲੇ ਗੁਰ ਹਾਸ
ਬਿਲਾਸ ਕਰੈਂ ਸੁਖ ਸਾਰੈਂ ॥ ^{੧੯}ਮਾਰਗ ਜਾਤ ^{੨੦}ਉਭੈ ^{੨੧}ਪਸਚਾਤ ਸੁਨੈ
ਸੁਭ ਬਾਤ ^{੨੨}ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈਂ ॥ ^{੨੩}ਮੰਦਹਿ ਮੰਦ ਚਲੈਂ ^{੨੪}ਗਤ ^{੨੫}ਪੰਧ
ਅਨੰਦ ਭਏ ਪੁਨ ਗ੍ਰਾਮ ^{੨੬}ਨਿਹਾਰੈਂ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਬਸੈ ^{੨੭}ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਕੇ
ਚਲ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਅਨੇਕਨ ਤਾਰੈਂ ॥ ੪੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਚਲੰਭ ਦੇਸ
ਮਹਿ ਤੀਰਥ ਰਾਮ ॥ ਤਿਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨਸ ^{੨੮}ਬਿਸ ਰਾਮ ॥ ਏਕ
^{੨੯}ਦਿਜ ਤਹਿ ਕਾਂਸੀ ਨੰਦ ॥ ^{੩੦}ਆਖ ਮੀਚ ਕਰ ਬੈਠਿਓ ਅੰਧ ॥
੪੧ ॥ ਪੂਛਹਿ ਗੁਰ ਕਿਓਂ ਨੇਤ੍ਰਨ ^{੩੧}ਮੂੰਦਹੁ ॥ ਚਖ ਮੂਦਨ ਮਹਿ
ਕਿਯਾ ਤੁਮ ^{੩੨}ਗੂੰਦਹੁ ॥ ਕਹਿ ਕਾਸੀ ਮੈਂ ^{੩੩}ਨੈਨ ^{੩੪}ਮਿਚਾਉਂ ॥

੧ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਕੇ । ੨ ਦੁਖੀ । ੩ ਬੇਮੁਖ । ੪ ਮੂੰਹ ਤੋਂ । ੫ ਸਮੂਹ ।
੬ ਮੋਹ ਨੇ । ੭ ਖੜੇ । ੮ ਜਗ੍ਹਾ । ੯ ਵਿਖੇ । ੧੦ ਰਸ ਨਿਰੋੜ ।
੧੧ ਤੋੜ ਕੇ । ੧੨ ਪੀੜ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ । ੧੩ ਮਰਦਾਨਾਂ । ੧੪ ਨਾਸ ।
੧੫ ਪ੍ਰਸੰਨ । ੧੬ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ । ੧੭ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਅਗੇ ।
੧੯ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਚਲਦੇ । ੨੦ ਖੜੇ । ੨੧ ਬਾਦ ਵਿਚ । ੨੨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦੂਰ
ਕੀਤਾ । ੨੩ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ । ੨੪ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਥਾਂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ । ੨੫ ਰਸਤੇ
ਵਿਚ । ੨੬ ਪਿੰਡ ਦੇਖਿਆ । ੨੭ ਰਾਤ ਦਿਨ । ੨੮ ਡੇਰਾ । ੨੯ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।
੩੦ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ । ੩੧ ਅਖਾਂ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ । ੩੨ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਣ
ਨਾਲ ਭੀ ਗੁੰਦਿਆ ਹੋਇਆ । ੩੩ ਅਖਾਂ । ੩੪ ਮੀਟਿਆ ਹੈ ।

੧ ਤੈਲੋਕੀ ਕੈ ੨ ਅਗੁ ਤਕਾਉਂ ॥ ੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨਾ ਨੈਨ ਮੀਚਾਏ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਲਾ ਸੰਗ ਅਲਾਏ ॥ ਹੇ ਬਾਲਾ ਇਸ ੩ ਸਾਲਗ ਰਾਮ ॥
 ੪ ਲੋਪ ਕਰੋ ਦਸ ਪੀਛੇ ੫ ਠਾਮ ॥ ੪੩ ॥ ਲੇ ਬਾਲੈ ਠਾਕਰ
 ੬ ਪਰਯੋਕੀ ॥ ਤਿਸਕੈ ਆਸਣ ਨੀਚੇ ਢੰਕੀ ॥ ਜਬ ਨੇਤਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਕਿਆ
 ਦੇਖੈ ॥ ਸਾਲਗਰਾਮ ਨ ਕਿਤ ੭ ਅਵਰੇਖੈ ॥ ੪੪ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ
 ਕਰ ਉਠਿਓ ਸੋਊ ॥ ਮੈਂ ਲੁਟਿਓ ਕਿਨ ਕਰਕੈ ਘੋਊ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਕਹਿੰ ਹੇ ਕਾਂਸੀ ਰਾਮ ॥ ਤੈ ਲੋਕੀ ਮਹਿੰ ਸਾਲਗ ਰਾਮ ॥ ੪੫ ॥
 ਨੈਨ ੮ ਮੂੰਦ ਕਰ ਦੇਖਹੁ ਸੋਊ ॥ ਹਾਹਾਕਾਰ ਕਰਤ ਕਿਉਂ ਤੋਊ ॥
 ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ਪਖੰਡ
 ਉਠਾਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਲ
 ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਵਬੁ ॥ ੧ ਥਾਨਿਸਟ ਜਗ
 ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗ ॥ ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰ ॥
 ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ੧੧ ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨ ਲੋਅ ॥
 ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ੧੨ ਪਦਮ ਅਲੋਅ ॥ ੨ ॥ ਖਤੀਆ
 ਤ ਧਰਮ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ ੧੩ ਸਰਿਸਟ ਸਭ ਇਕ
 ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤ ਰਹੀ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜ
 ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ ॥ ਬਿਨ ਨਾਮ ਹਰ ਕੇ ਮੁਕਤ
 ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥ ੪ ॥ ਦੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਬਦ ਚਰਨ
 ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਖੰਡ ਕਮਾਯੋ ॥ ਹੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਰ

੧ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਕਾਂ । ੨ ਸਾਹਮਣੇ । ੩ ਮੂਰਤੀ । ੪ ਛੁਪਾ ਲੈ ।
 ੫ ਇਸਥਿਤ ਕਰਦੇ । ੬ ਚੌਂਕੀ । ੭ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੮ ਛਲ ।
 ੯ ਮੀਟ ਕੇ । ੧੦ ਮੰਦਰ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ । ੧੧ ਚੀਚੀ ਉਂਗਲ ਤੇ ਅੰਗੂਠਾ ਦੋਨੋਂ ਨਾਲ
 ਨਕ ਨੂੰ ਪਕੜਿਆ ਹੈ । ੧੨ ਬਚਨ ਤੋਰੇ ਅਸਚਰਜ । ੧੩ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨੂੰ ।
 ੧੪ ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਣ ।

ਗਿਆਨ ॥ ਅਬ ਮੇਰੀ ਕਰਹੋ ਕਲਜਾਨ ॥ ੪੭ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ੧ਮੁਚਹੋ ਯਹਿ ੨ਦੰਭ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨ ੩ਬੰਭ ॥ ਬਿਨਾਂ
 ਪਖੰਡ ਗੁਜਾਰਾ ਮਿਲ ਹੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕੋ ਸਭ ੪ਗਿਲ ਹੈ ॥
 ੪੮ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਿੱਖ ਭਬ ਭਯੋ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ ਮੁਕਤੀ ਸੋ ਬਯੋ ॥
 ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਰ ਬਹੁਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਲਿਯੇ ਜਹਿੰ ਉਤਰਹਿੰ
 ਪਾਰੇ ॥ ੪੯ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਭੋਮੀਏ
 ਐ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥੨੫॥

ਦੋਹਿਰਾ—ਤਹਿ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਰਖੇਤਰ ਅਸਥਾਨ ॥

ਪਹੁੰਚੇ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੋ ਮੇਲਾ ਜਹਾਂ ੧ਮਹਾਨ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ੬ਦਿਜ ਆਦਿਕ ਜੇ ਚਾਰੋਂ ਬਰਨੇ ॥ ਆਵਤ ਭੇ
 ਹਿਤ ੭ਮੱਜਨ ਕਰਨੇ ॥ ੮ਆਸੂਮ ਹੈਂ ਗ੍ਰਿਹਸਥਾਦਕ ਜੋਊ ॥ ਆਵਤ
 ਭੇ ਚਾਰੇ ਮਿਲ ਸੋਊ ॥ ੨ ॥ ੯ਖਟ ਦਰਸਨ ਤੇ ਆਦਿਕ ਐਰਾ ॥
 ੧੦ਪੁਰਬ ਕਰਨ ਆਏ ਤਿਹ ਠੈਰਾ ੧੦ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਇਕ ਰਾਣੀ
 ੧੧ਸੁਤ ਲੀਨੇ ॥ ਆਈ ੧੨ਨਿਕਟ ਆਨਾ ਕੀਨੇ ॥ ੩ ॥ ੧੩ਪਟਨੇਸਰ
 ਬੋ ੧੪ਮਿਗ ਕੋ ਮਾਰੀ ॥ ਧਰੀ ਭੇਟ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਸੋ
 ੧੫ਰਿਪ ਨੈ ਦੀਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹਮ ਆਏ ਅਬ ਸ਼ਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ੪ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਾਖੇ ਬਚ ਐਸੇ ॥ ਰਾਜ ਹਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜੈਸੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੈਂ ਕਰੋ ਅਸ ਰੀਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕਰਹੋ ਸੈ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥
 ੫ ॥ ਇਸ ੧੬ਮਿਗ ਕਾ ਸਭ ਮਾਸ ਸਵਾਰੇ ॥ ਕੋਰੋ ਮਟਕੇ ਚੁੱਲ ਪਰ
 ਚਾਰੇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ੧੭ਆਇਸ ਸੁਨਕੈ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਤਬ ਸਭ

੧ ਦੁਰ ਕਰੇ ।

੨ ਪਖੰਡ ।

੩ ਰੋਕਣਾ ।

੪ ਨਿਗਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ।

੫ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ।

੬ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤੀ ਸੂਦ੍ਰ ਵੈਸ਼ ਚਾਰ ਵਰਣ ਦੇ ਲੋਕ ।

੭ ਅਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ

ਵਾਸਤੇ ।

੮ ਭੋਰਾ ।

੯ ਛੇ ਮਤ ।

੧੦ ਮੇਲਾ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਨ ॥

੧੧ ਜਗ੍ਹਾ ।

੧੨ ਪੁਤਰ ।

੧੩ ਪਾਸ ।

੧੪ ਪਟਨੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ॥

੧੫ ਹਰਨ ।

੧੬ ਰਾਜੇ ਨੇ ।

੧੭ ਹਰਨ ਦਾ ਮਾਸ ॥

੧੮ ਆਗਿਆ ਸੁਣਕੇ ॥

^੧ਬਿਧ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁਤੇ ^੨ਬਿੱਖੂਨ ਤਬਹਿ ^੩ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਲੇਕਰ
^੪ਕੁਤਕੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਜ ^੫ਤਰਨ ਕੋ ਗ੍ਰਹਿਨ ਅਕਾਸਾ ॥ ਤੁਮ
 ਨੇ ^੬ਰੀਧਯੋ ਕੈਸੇ ਮਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਕਹਿੰ ਇਸ ਮਾਰਹੁ ਅਬ ^੭ਬਿਨ
 ਬੇਰਾ ॥ ਅਸ ^੮ਕੁਕਾਜ ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਫੇਰਾ ॥ ਧਰਮ ^੯ਰੀਤ ਇਨ
^{੧੦}ਦੀਨ ਬਿਗਾਰੀ ॥ ^{੧੧}ਅਘ ਨ ਹੋਤ ਐਸਨ ਕੋ ਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ—ਗੁਰੂ ਕਹੈਂ ਬਲ ਕਰੇ ਜੇ ^{੧੨}ਹਤਨ ਬਿਖੈ ਹਿਤ ਹੋਇ ॥
 ਜਿਉਂ ਮਨ ਮੈਂ ਤਿਉਂ ਕਰੇ ਅਬ ^{੧੩}ਬਰਜਤ ਇਹਾਂ ਨ ਕੋਇ ॥ ੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਹਮ ਸੇਂ ^{੧੪}ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ॥ ^{੧੫}ਪਰਮ
 ਅਧਰਮ ਰੀਤ ਜੋ ਬਰਨੀ ॥ ਤੋ ਪੰਡਤ ਸਭ ਮਿਲ ਸਨਯਾਸੀ ॥
 ਆਇ ਕਰੇ ਚਰਚਾ ਹਮ ^{੧੬}ਪਾਸੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨੇ ^{੧੭}ਸਧੀਰਜ ਬਚਨਾ
 ਜਬ ਹੀ ॥ ਮਿਲ ਆਏ ਪੰਡਤ ਜੇ ਸਬ ਹੀ ॥ ਵਿਦਿਆਵਾਨ ਹੁਤੇ
 ਸਨਯਾਸੀ ॥ ^{੧੮}ਅਪਰ ਲੋਕ ਆਏ ਬਹੁ ਪਾਸੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਬੈਠ ਉਚਾਰੇ ॥ ^{੧੯}ਆਮਿਖ ਨਿੰਦ ਨ ^{੨੦}ਮਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਪੁਨ
 ਗੁਰ ^{੨੧}ਦੰਭ ਤਿਨਹੁ ਨਿਰਵਾਰਨ ॥ ਕੀਨਹੁ ਤਬਹਿ ਸਲੋਕ
 ਉਚਾਰਨ ॥ ੧੨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ—ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸਹੁ
 ਨਿੰਮਿਆ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ
 ਹਡ ਚੰਮੁ ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿਆ ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ
 ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥

੧ ਸਭ ਤਰਾਂ ॥

੨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ॥

੩ ਦੇਖਿਆ ॥

੪ ਡੰਡੇ ॥

੫ ਸੂਰਜ ਹਨ ॥

੬ ਰਿਝਿਆ ਹੈ ਮਾਸ ॥

੭ ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ॥

੮ ਖੋਟਾ ਕੰਮ ॥

੯ ਮਰਯਾਦਾ ॥

੧੦ ਵਿਗਾੜ ਦਿਤੀ ॥

੧੧ ਪਾਪ ॥

੧੨ ਮਾਰਨ ॥

੧੩ ਰੋਕੇਗਾ ਨਹੀਂ ॥

੧੪ ਗਲ ਬਾਤ ਵੀਚਾਰ ॥

੧੫ ਵਡੀ ਅਧਰਮ ਵਾਲੀ ਮਰਯਾਦਾ

ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥

੧੬ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ॥

੧੭ ਸਹਿਤ ਧੀਰਜ ॥

੧੮ ਹੋਰ ਲੋਕ ॥

੧੯ ਮਾਸ ॥

੨੦ ਤੁਹਾਡੇ ਮਤ ਵਿਚ ॥

੨੧ ਪਖੰਡ ॥

ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀਆਹਿਆ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁ ਹੀ
ਮਾਸ ਉਪਜੈ ਮਾਸਹੁ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ
ਬੁਝੀਐ ਤਾਂਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹਿ ਛੁਟੀਐ ਨਾਨਕ
ਬਚਨਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਰਾ—ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਕੋ ਉਤਰ ਆਇ ਨ ਕੋਇ ॥

^੧ਪਿਥੈਂ ਪਰਸਪਰ ਬਦਨ ਨਿਜ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ਨ ਸੋਇ ॥੧੩॥

ਸਨਜਾਸੀ ^੨ਦਿਜ ਕਹਿਤ ਭੇ ^੩ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਪੰਡਤ ਬਡੋ ਤਹਿ ਜੀਤਿਓ ਜਗ ਜਾਇ ॥੧੪॥

ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਚਰਚਾ ਕਿਉਂ ਨ ਕਰੰਤ ॥

^੪ਬੇਤਾ ^੫ਆਗਮ ^੬ਨਿਗਮ ਕੋ ਸਬਹਨ ਮੈਂ ^੭ਮਤ ਵੰਤ ॥੧੫॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਨਾਨੂ ਪੰਡਤ ਤਬ ਹੀ ॥ ਬੋਲਿਯੋ

ਸਬਹਨ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਜਬ ਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^੮ਕੇਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ^੯ਦਬਾਵਾ ॥

^{੧੦}ਸਾਬਤ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰ ਆਵਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹੇ ਫਕੀਰ ਤੈਂ ਕੀਨ

^{੧੧}ਕੁਕਰਮਾ ॥ ^{੧੨}ਪੁਰਬ ਦਿਵਸ ਅਜ ਚਹਿਯੋ ਧਰਮਾ ॥ ਕੈਸੇ ਤੇਰੇ

ਅਹੈ ^{੧੩}ਸਿਧਾਂਤਾ ॥ ਉਤਰ ਦੇ ^{੧੪}ਨਤ ਹੂ ਹੈਂ ^{੧੫}ਪਾਤਾ ॥ ੧੭ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਕਉਨੁ ਮਾਸੁ ਕਉਨੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸ
ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੈ ॥ ਗੈਂਡਾ ਮਾਰ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ
ਬਾਣੇ ॥ ਮਾਸ ਛੋਡ ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ॥
ਪੜੁ ਕਰ ਲੋਕਾ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥
ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ ਅੰਧਾ

੧ ਦੇਖੋ ।

੨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

੩ ਕਿਤਨਾ ਸਮਾਂ ।

੪ ਬਕਤਾ ।

੫ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ।

੬ ਬੇਦ ।

੭ ਅਕਲ ਵਾਲਾ ।

੮ ਦਾ ।

੯ ਹੇਠਾਂ ।

੧੦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੧੧ ਬੇਤਾ ਕਰਮ ।

੧੨ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ।

੧੩ ਤਾਤ ਪ੍ਰਯੋਜ ।

੧੪ ਨਹੀਂ ।

੧੫ ਪ੍ਰਤੱਕੇ ਵਾਪਸ ।

ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾ ਨਿਸਿ
ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰਦ ਕਮਾਹੀ ॥ ਮਾਸਹੁ ਨਿਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ
ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤਰ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥
ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸ ਮੰਦਾ ਸੁਆਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸ ਚੰਗੇਰਾ ॥ 'ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ਜੀਅ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥ ਅਭਖ ਭਖਹਿ
ਭਖ ਤਜ ਛੋਡਹਿ ਅੰਧ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਸਹੁ ਨਿਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ
ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰ
ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਮਾਸ ਪੁਰਾਨੀਂ ਮਾਸ ਕਤੇਬੀਂ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਾਸ
ਕਮਾਣਾ ॥ 'ਜਜ ਕਾਜ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸ ਸਮਾਣਾ ॥
ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜੇ ਉਇ
ਦਿਸਹਿ ਨਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾ ਉਨ ਕਾ ਦਾਨ ਨ ਲੈਣਾ ॥ ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ
ਸੁਰਗ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਇਹੁ ^੧ਧਿੰਡਾਣਾ ॥ ਆਪ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ
ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸ
^੨ਉਪੰਨਾ ॥ ^੩ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨ ^੪ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਤੋਇਅਹੁ ਤਿਭਵਣੁ
ਗੰਨਾ ॥ ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥
ਏਤੇ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਉਂ ਸਬ ਭਾਖਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ^੬ਗੁਨ ਐਨ ॥ ^੭ਤੂਸਨ ਭਾ ਤਬ
ਆਏ ਨ ^੮ਬੈਨਾ ॥ ^੯ਨਾਨੂ ਦੂ ਕਰ ਬੰਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਫਕੀਰ ਕਿਆ
ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਹਮ ਨਾਨਕ ਨਾਮੂ ॥ ਸੇਵਕ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਨਾਨੂ ^{੧੦}ਸੋਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਨਿਜ

੧ ਬੰਡ ਸਮੇਂ।

੨ ਧਕੋ ਧਕੀ।

੩ ਪੈਦਾ।

੪ ਜਲ।

੫ ਗੰਨਾ।

੬ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ।

੭ ਚੁਪ।

੮ ਗਲ।

੯ ਨਾਨੂ ਪੰਡਤ ਦੇ ਹਥ ਜੋੜ

ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

੧੦ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ।

ਸੰਗਮ ਸੋਂ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਲਿਖਿਯੋ ^੧ਭਵਿਖਯਤ ਮਹਿ
ਇਤਹਾਸੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ^੨ਪ੍ਰਕਾਸੁ ॥ ਸ੍ਰਾਮੀ ਕਾਰਤਕ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਸ ॥ ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਲੀ ਦੁਖ ਰਾਸ ॥ ੨੦ ॥ ^੩ਮੰਦ
ਕਰਮ ਬਹੁ ਕਲੁਖ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਨਰਕਨ ਤੇ ਕਿਹ ਬਿਧ ਛੁਟ
ਜਾਵਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਨੇ ਤਬ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੁਨੀਏਂ ਅਬ ਭਲੀ
ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਤਦਾ ਵੈ ਲੋਕ ਰਖਯਾਰਥੰ ਮਲੇਸਾਨਾਂ ਨਾਸ਼
ਹੇਤੁਬੇ ॥ ਪਸਚਮੈ ਤੂ ਸੁਭੇ ਦੇਸੇ ਬੇਦੀ ਬੰਸੇਚ ਨਾਨਕੈ ॥ ੨੪ ॥ ਨਾਮ
ਨਾ ਨਾ ਭੁਵਿ ਰਾਜ ਰਿਖੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਯਾਨੈਕ ਮਾਨਸ: ਵਵਿਖਯਤੀ
ਕਲੂ ਸਕੰਦ ਤਤ ਬਿਦਿਯੰ ਕਲਯਾਹਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਰਾਜ
ਸਾਰਦੂਲਾਨੁ ਪਦਿਸ਼ਯਤੀ ਪੁਨ: ॥ ਮਲੇਛਾਨਾਂ ਹਰਿ ਨਿਸ਼ਯਤਿ ਸਕੰਦ
ਧਰਮ ਤਤੋਪਦੇਸ ਕ੍ਰਿਤ: ॥ ੨੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ^੪ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਤਾਰ ^੫ਬਿਯਾਸ ਜੁ ਮਹਾਨਾ ॥
^੬ਭਾਵਿਖਯਤ ਜੁ ਪੈਰਾਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ^੭ਉਤ੍ਰਾਧ ਕੇ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਅਠਾਈਸਵੇਂ ਧਿਯਾ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮੈਂ ਥੋ ਜੋ
^੮ਧਰਾਵਾ ॥ ^੯ਬਿਦਿਆ ਬਲ ਦਿਗਬਿਜੈ ਕਰਾਵਾ ॥ ਸੋ ਸੈਂ ਨਹਿ
ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕੇ ^{੧੦}ਹਿਤ ਆਏ ॥ ੨੩ ॥
ਜੇ ਸੁਨ ਹੈ ਇਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ਾ ॥ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਤਭ ^{੧੧}ਜਗਤ ਕਲੇਸ਼ਾ
॥ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਬਹੁ ^{੧੨}ਭਾਂਤ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ਅਪਨੀ ^{੧੩}ਖਤਾ ^{੧੪}ਕੇਰ
ਬਖਸ਼ਾਵਨ ॥ ੨੪ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ^{੧੫}ਰਵਿ ਬਿਮਲ ਸੁ ਥਾਈ ॥

੧ ਭਵਿਖਤ ਪੁਰਾਣ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।

੨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।

੩ ਭੈੜੇ ਕਰਮ ।

੪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ।

੫ ਬਿਆਸ

ਪੰਡਤ ।

੬ ਭਵਿਖਤ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

੭ ਪਿਛਲੇ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ।

੮ ਰਖਿਆ ਹੈ ।

੯ ਵਿਦਿਆ ਬੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸਾਂ ਨੂੰ ਫਤੇ ਕਰੇਗਾ ।

੧੦ ਵਾਸਤੇ ।

੧੧ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉਹ ਤਰੇਗਾ ਜੋ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇਗਾ ।

੧੨ ਤਰਾਂ ।

੧੩ ਹਸਤੀ ।

੧੪ ਦੇ ।

੧੫ ਸੂਰਜ ਸਾਫ ਹੋ ਗਿਆ ਭਾਵ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਨ ਹਟ ਗਿਆ ।

ਕਹਿ ਗੁਰ ^੧ਨਿਪ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕਰਾਈ ॥ ^੨ਦਿਗ ਬਠਾਇ ਪੰਗਤ
 ਕਰਵਾਈ ॥ ^੩ਬਿਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇਸ ਵਰਤਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ^੪ਆਮਿਖ
 ਤੇ ^੫ਪਾਇਸ ਜਬ ਪਾਏ ॥ ਪਿਖ ਅਸਚਰਯ ਬਹੁਰ ਖੁਸ ਥਾਏ ॥
 ਦਿਜ ਸਨਿਯਾਸੀ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ ਬਹੁ ਸ਼ਰਧਾ
 ਲਿਆਏ ॥ ੨੬ ॥ ^੬ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਬਹੁਤਨ ਤਬ ਲੀਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤ
 ਧਰੀ ਸਕਲ ਬਿਧ ਚੀਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਮੂ ॥
 ਵੰਡ ਖਾਹੁ ਸਤਿ ਸੰਗ ਕਰਾਮੂ ॥ ੨੭ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ^੭ਕੋ ਸੁਨ
 ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਿਖ ^੮ਗੇ ^੯ਨਿਜ ਦੇਸਾ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕਰਤ
^{੧੦}ਜਾਤ ^{੧੧}ਮਗ ਮਾਹੀ ॥ ਇਹ ਅਵਤਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਆਹੀ ॥ ੨੮ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਕੁਰੂਖੇਤ੍ਰ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਖਟ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ^{੧੨}ਰਜ ਚਰਨ ਜੋ ਸਿਖ ਮਨ
^{੧੩}ਮੁਕਰ ^{੧੪}ਸੁਛਾਇ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕੀ ^{੧੫}ਸ਼ਾਮ ਜੋ ਨਹਿ ਆਵਹਿ
 ਪਛਤਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਿਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਤ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ॥ ਆਨ ਚਰਨ
 ਪਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨੇ ॥ ਤਿਨ ^{੧੬}ਬਿਲੋਕ ਬੋਲੇ ^{੧੭}ਜਗਤੈਸਾ ॥ ਅਬ ਤੁਮ
 ਜਾਹੁ ਆਪਨੇ ਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸਨਮੁਖ ਹੂ ਕਰ ਕਰੋ ਲਰਾਈ ॥ ਨਹਿ
 ਠਹਰਹਿ ^{੧੮}ਅਰਿ ਜਾਹਿ ^{੧੯}ਪਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਲੀਨੋ ਸਰਬ ਜਾਇ
^{੨੦}ਨਿਜ ਦੇਸਾ ॥ ਕਰਤ ਭਯੋ ਸੋ ਰਾਜ ^{੨੧}ਨਰੈਸਾ ॥ ਪਟਨੇ ਨਗਰ
 ਬਿਖੈ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ਰਹਿਤ ਭਯੋ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ

੧ ਰਾਜਾ ।	੨ ਪਾਸ ।	੩ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ।	੪ ਮਾਸ ਤੋਂ ।
੫ ਖੀਰ ।	੬ ਚਰਨਾ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।	੭ ਗਿਆ ।	੮ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ।
੯ ਜਾਂਦਿਆਂ ।	੧੦ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ।	੧੧ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਭੀ ।	੧੨ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ।
੧੩ ਦੇਸ ਪੈਦਾ ਹੈ ।	੧੪ ਸ਼ਰਨ ।	੧੫ ਦੇਖ ਕੇ ।	੧੬ ਜਗਤ ਦਾ ਈਸ਼ਰ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਜੀ ।	੧੭ ਵੈਰੀ ।	੧੮ ਦੌੜ ਜਾਏਗਾ ।	੧੯ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ।
੨੦ ਨਗਰੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਕੇ ਰਾਜ ਭਾਰੀ ਨੂੰ ਕਰੇਗਾ ।			

ਹਰੀ ਸੁਨਿਯੋ ਇਤਹਾਸਾ ॥ ^੧ਮੰਦ ਮੰਦ ਗਮਨੇ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਆਏ
 ਤਟ ^੨ਸੂਰਸਰਿ ਕੇ ਮੇਲੇ ॥ ਭੀਤ ^੩ਭੂਰ ਨਰ ਬਹੁਤ ਸਕੇਲੇ ॥ ੫ ॥
^੪ਪੂਰਬ ^੫ਪਸ਼ਚਮ ਉੱਤਰ ਕੇਰੇ ॥ ਨਰ ਦੱਖਨ ਕੇ ਆਏ ਘਨੇਰੇ ॥
 ਕਈ ^੬ਲੱਛ ^੭ਮੱਜਨ ਨਰ ਕਰ ਹੀ ॥ ^੮ਭਾਉ ਭਗਤ ਕੋ ਉਰ ਨਹਿੰ
 ਧਰ ਹੀ ॥ ੬ ॥ ਦੇ ^੯ਸੂਰਜ ਕੋ ਨੀਰ ਘਨੇਰਾ ॥ ^{੧੦}ਬਿਰ ਨਹਿੰ ਮਨ
^{੧੧}ਛਿਨ ਚਹੁ ਦਿਸ ਫੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬੀਚ ਪਹੁਚੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ^{੧੨}ਨਾਨ
 ਕੀਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਹੀ ॥ ੭ ॥ ^{੧੩}ਪਸ਼ਚਮ ਦਿਸ ਮੁਖ ਕਰ ਗੁਨ
 ਖਾਨੀ ॥ ^{੧੪}ਕਰ ਅੰਜਲ ਸੋਂ ਸੀਚਤ ਪਾਨੀ ॥ ਲੋਕ ^{੧੫}ਬਿਲੋਕਤ
 ਅਚਰਜ ਮਾਨੈਂ ॥ ਪਨ ਕਹਿੰ ਕਿਤ ਜਲ ਦੇਹਿੰ ^{੧੬}ਅਜਾਨੈ ॥ ੮ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਪੂਰਬ ਜਲ ਦਿਹੁ ਕਿਆ
 ਜਾਨਾ ॥ ਨਰ ਬੋਲੇ ਜੇ ਪਿਤਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਜਲ ਦੇਨਾ
^{੧੭}ਇਸ ਕਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਨ ਸੋਂ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਿਤਕ
 ਦੂਰ ਹੈਂ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਰ ਬੋਲੇ ਮਤਵਾਨਹਿੰ ਜੋਊ ॥ ^{੧੮}ਕਿਤਕ
 ਸਹਿਸ ਜੋਜਨ ਹੈਂ ਸੋਊ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ^{੧੯}ਸ਼੍ਰੋਨਤ ਤਿਨ
 ਬਾਨੀ ॥ ਦੇਨ ^{੨੦}ਬਿਸਾਲ ਲਗੇ ਪੁਨ ਪਾਨੀ ॥ ਬੂਝਨ ਲਗੇ ਬਹੁਰ
 ਨਰ ਸੋਊ ॥ ਤੈ ਨਿਜ ਬਾਤ ਬਤਾਇ ਨ ਕੋਊ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੇ
 ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੇਤਾ ॥ ਹਮ ^{੨੧}ਨਿਜ ਨਗਰ ਬੀਜਿਓ ਖੇਤਾ ॥ ਨਹਿੰ
 ਜਲ ਦੇਨ ਹਾਰ ਕੋ ^{੨੨}ਪਾਛੇ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਨੀਰ ਦੇਊ ਮੈਂ ^{੨੩} ॥ १ ॥

੧ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਢਲੇ । ੨ ਗੰਗਾ । ੩ ਬਹੁਤ । ੪ ਸੂਰਜ ਜਿਸ ਪਾਸੇ
 ਉਦੇ ਹੁੰਦਾ । ੫ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਸੂਰਜ ਡੁਬਦਾ । ੬ ਲਖ । ੭ ਅਸ਼ਨਾਨ ।
 ੮ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ । ੯ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਾਣੀ ਦੇਂਦੇ ਹਨ । ੧੦ ਮਨ ਇਸਥਿਤ ਨਹੀਂ
 ਹੈ । ੧੧ ਖਿਨ ਵਿਚ ਚਾਰ ਪਾਸੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਅਸ਼ਨਾਨ । ੧੩ ਸੂਰਜ
 ਲੈਂਦੇ ਪਾਸੇ । ੧੪ ਬੁਕਾਂ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਭਰ ਭਰ ਕੇ ਧਰਤੀ ਪਰ ਛਿੜਕਦੇ ਹਨ । ੧੫ ਲੋਕੀ
 ਦੇਖ ਕੇ ਅਸਚਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ੧੬ ਅਨਜਾਣ । ੧੭ ਇਸ ਵਾਸਤੇ । ੧੮ ਕਿਤਨੇ
 ਹਜ਼ਾਰ ਜੋਜਨ, ਚਾਰ ਕੋਹ ਦਾ ਇਕ ਜੋਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ । ੨੦ ਬਹੁਤਾ ਪਾਣੀ ।
 ੨੧ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਵਿਚ । ੨੨ ਪਿਛੇ । ੨੩ ਅਛੀ ਤਰਾਂ ।

੧੨ ॥ ਕਹਿੰ ਨਰ ਖੇਤ ਕਹਾਂ ਤੂੰ ਕਹਾਂ ॥ ਕਿਯੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਨੀ ਹੈ
ਤਹਾਂ ॥ ਬਹੁਰ ਕਹੈਂ ਇਹੁ ਬਡੈ ਅਜਾਨ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਮਹਿ ਭੁਲਾਯੋ ॥ ^੧ਭਾਉ ਭਗਤ
ਬਿਨ ਮਨ ਭਰਮਾਯੋ ॥ ਮੇਰੇ ਅਹੈ ਸਮੀਪ ^੨ਕਿਦਾਰਾ ॥ ਤਹਿੰ ਕੋ
ਪਹੁੰਚ ਨ ਸਕਈ ^੩ਬਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਿਤਰ ^੪ਉਰਧ
^੫ਅਧਕਾਈ ॥ ਸੋ ਜਲ ਤਿਨ ਕੋ ਕੈਸ ਪੁਚਾਈ ॥ ਮੁਝੇ ਅਜਾਨ ਭਨਤ
ਹੋ ਕੈਸੇ ॥ ਬਡੇ ਅਜਾਨ ਭਏ ਤੁਮ ਐਸੇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ^੬ਤੂਸਨ
ਭੇ ਜਗ ਸਾਂਈ ॥ ਬੈਠ ਰਹੇ ਤਬ ਤਿਸਹੀ ਥਾਂਈ ॥ ^੭ਪੁੰਜ ^੮ਮਨੁਜ
ਤਹਿੰ ^੯ਮੱਜਨ ਕਰਹੀ ॥ ^{੧੦}ਤਟ ਪਰ ਬੈਠ ਧਿਆਨ ਕੋ ਧਰ
ਹੀ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋ ਸੰਧਯਾ ਲਾਗੇ ਕਰਨ ਕੇਤੁਕ ^{੧੧}ਤਰਪਣ ਕੀਨ ॥

ਤੂਸਨ ਹੋ ਬੈਠੇ ਕਿਤਕ ਕਰ ਮਹਿੰ ਮਾਲਾ ਲੀਨ ॥ ੧੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੈਂ ॥ ਤਿਨਹਿ
ਸੁਨਾਵੈਂ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈਂ ॥ ਦੇਖਹੁ ਮਨਜ ਪਖੰਡ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਮਨ
ਥਿਰ ਨਾਹਿ ਲੋਕ ਦਿਖਰਾਵੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਿੰ ਨਰ ਆਗੇ ^{੧੨}ਸੱਤਿ
ਬਤਾਯੋ ॥ ਇਨ ਕੋ ^{੧੩}ਦੰਭ ^{੧੪}ਕੈਸ ਤੁਮ ਪਾਯੋ ॥ ^{੧੫}ਸੂਧੇ ਮਗ ਕੇ
ਪਾਵਨ ਹੇਤਾ ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੇ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੇਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਲੇ ਮਾਲਾ
ਬੈਠੇ ਕਰ ਮਾਹੀ ॥ ਮਨ ^{੧੬}ਇਸਥਿਰ ਇਕ ਛਿਨ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ਲੋਕ
ਦਿਖਾਵਨ ਹਿਤ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਕਰਹਿੰ ਦੰਭ ਬੈਠੇ ^{੧੭}ਭਲਭਾਤੀ ॥ ੨੦ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੈਸੇ ਜਪਤਾ ਨਾਮ ਤੁਮ ਮਨ ਪਠਿਯੋ ਮੁਲਤਾਨ ॥

ਤੇਰੇ ^{੧੮}ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਗਯੋ ਕਰਹੋ ਸਾਚ ਬਖਾਨ ॥ ੨੧ ॥

੧ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੨ ਖੇਤੀਆਂ ।

੩ ਜਲ ।

੪ ਉਚਾ ।

੫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ।

੬ ਚੁਪ ।

੭ ਸਮੂਹ ।

੮ ਮਾਨੁਖ ।

੯ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੧੦ ਗੰਗਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ।

੧੧ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਾਲ ਮੰਤ੍ਰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਜਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕਰਮ ।

੧੨ ਸਚ ।

੧੩ ਪਖੰਡ ।

੧੪ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੧੫ ਸਿਧੇ ਰਸਤੇ ।

੧੬ ਟਿਕਾਓ

ਵਿਚ ।

੧੭ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੧੮ ਲਾਹੌਰ ।

ਚੋਪਈ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਮਨ ਮਾਨਵ ਕੇ ਗਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਤਹਾਂ ਬਤਾਵਤ ਭਏ ॥ ਸਭ ਮਾਨਵ ਨੇ ਸੁਨ ਅਸ ^੧ਬੈਨੰ ॥ ਜਾਨਿਯੋਂ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਗਤ ਦੈਨੰ ॥ ੨੨ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਹੋਏ ਮਨ ਦੀਨੰ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨੰ ॥ ਬਿਨੈ ^੨ਭਨਤ ਭੂਲੇ ਹੈਂ ਤੁਮ ਤੇ ॥
ਬਖਸ਼ਹੁ ਗੁਨਹਿ ਭਏ ਜੋ ਹਮ ਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਮਹਿਮਾ ਆਗੇ ਹਮ
ਨਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਅਬ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੋ ^੩ਗਤ ਦਾਨੀ ॥ ਤਰਪਣ ਠਾਕਰ
ਪੂਜਾ ^੪ਛੋਰੀ ॥ ਆਇ ਗਏ ਸਤਗੁਰ ^੫ਪਗ ਓਰੀ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਸਿੱਖ
ਆਪਨੇ ਕਰਿਯੋ ॥ ^੬ਪਦ ਰਜ ਦੇਯ ਪਾਪ ^੭ਪਰਹਰਿਯੋ ॥ ਭੂਲੇ ਹਮ
^੮ਮਗ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਤੁਮ ਹੋ ਗਤਦਾਈ ॥ ੨੪ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਹੇ ਚਰਨ ^੯ਲਪਟਾਇ ਜਬ ਗੁਰੂ ^{੧੦}ਮ੍ਰਿਦਲ ਕਹਿ ਬੈਨ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤਬ ਕਰੇ ਸਿੱਖ ਗੁਨ ਐਨ ॥ ੨੬ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮ ਕੋ ^{੧੧}ਰੰਗ ਚਢਾਵਾ ॥ ਮਨ ਕੋ ਸ਼ਾਂਤ
ਦਈ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਗੰਗਾ ਕੇ ^{੧੨}ਤੀਰਾ ॥ ਭਗਤ
ਬਢਾਈ ^{੧੩}ਗੁਨੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਅਗ੍ਰਜ ਕੋ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥
ਜਹਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਖੇਲ ਕਿਯੋ ^{੧੪}ਨਾਨਾ ॥ ^{੧੫}ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਮੀ ^{੧੬}ਜਮਨਾ
ਤਟ ਆਏ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਗੁਰ ਸੁੰਦਰ ਥਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਹ ਸਥਾਨ
ਮੇਲਾ ਬੋ ਭਾਰੀ ॥ ਪੁਰਬ ਲਖਿਓ ਆਏ ^{੧੭}ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ^{੧੮}ਖਟ
ਦਰਸ਼ਨ ਕੇ ਸਾਧੂ ਆਏ ॥ ਰਾਸ ਪਾਇ ਬਹੁ ਮੋਦ ਬਢਾਏ ॥ ੨੯ ॥
ਕਿਤਨਿਕ ਨਰ ਆਏ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਕਹੈਂ ^{੧੯}ਤਪਾ ਚਲ ਦੇਖਹੁ

੧ ਬਚਨ । ੨ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ । ੩ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
੪ ਛਡ ਦਿਤੀ । ੫ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ । ੬ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜੀ । ੭ ਦੂਰ ਕਰੋ ।
੮ ਭਗਤੀ ਰੂਪੀ ਰਸਤੇ । ੯ ਤਦਾ ਕਾਰ । ੧੦ ਕੋਮਲ ਬਚਨ । ੧੧ ਲਾਲੀ
ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ । ੧੨ ਕਿਨਾਰੇ । ੧੩ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ । ੧੪ ਬਹੁਤ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ । ੧੫ ਬ੍ਰਿਜ ਦੀ ਧਰਤੀ । ੧੬ ਜਮਨਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ । ੧੭ ਪੁਰਸ਼ ਇਸਤ੍ਰੀ ।
੧੮ ੧. ਪੂਰਵ ਮੀਮਾਸਾ । ੨. ਵੇਸ਼ੇਖਕ । ੩. ਨਸਾਇ ਯਾ ਤਰਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ । ੪. ਪਾਤੰਜਲ ।
੫. ਸਾਂਖ । ੬. ਵੇਦਾਂਤ । ੧੯ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ।

ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਤ
 ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਨ ਤਿਨਸੋਂ ਕਹਿੰ ਰਾਸ ਹਮਾਰੀ ॥ ^੧ਰਾਤ ਦਿਵਸ
 ਇਕ ਰਸ ਹੋਇ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਸੀ ਰਾਸ ਮਹਿੰ ਹਮ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥
^੨ਭੂਲ ਨ ਦੇਖੈਂ ਤੁਮ ਜੋ ਅਲਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਨਰ ^੩ਮਲੀਨ ਬੁਧੀ
 ਇਹ ਦੇਖੈਂ ॥ ਉਪਜਾਵਤ ^੪ਤਨ ਮਾਰ ਬਿਸੇਖੈ ॥ ^੫ਸਿਸ ਕੁਮਾਰ
 ਨਾਰੀ ਧਰ ਬੇਖਹਿੰ ॥ ਕਰਹਿੰ ^੬ਨਿਰਤ ਕਾਰੀ ਨਰ ਦੇਖਹਿੰ ॥ ੩੨ ॥
 ਬਾਲਕ ਔਰ ^੭ਅੰਗਨਾ ਦੋਊ ॥ ^੮ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਾਂਗ ਧਰ ਸੋਊ ॥
 ਬਾਲਕ ਪੁਨਾ ਅੰਗਨਾ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰਹਿੰ ਕੁਕਰਮ ਹੋਵਸੀ ^੯ਅਨੰਗਾ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਨਰ ਕਹੈਂ ਰਾਸ ਤੁਮ ਕੋਨ ॥ ਹਮਹਿੰ ਦਿਖਾਵਹੁ ਕਰਨਾ
 ਭੋਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸਲੋਕ
 ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ
 ਗੋਪਾਲ ॥ ਗਹਿਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥
 ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥ ^{੧੦}ਵਾਇਨ
 ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥ ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ ਸਿਰਿ ॥ ਉਡਿ ਉਡਿ
 ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਰੋਟੀਆ
 ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ^{੧੧}ਤਾਲ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥
 ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

੧ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਇਹ ਰਾਸ ਪਾਉਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ੨ ਭੂਲ ਕੇ
 ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਲੀ ਰਾਸ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ੩ ਪਾਪਾਂ ਵਾਲੀ ਬੁਧੀ। ੪ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ
 ਕਰਕੇ। ੫ ਕੁਮਾਰ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਬਚੇ। ੬ ਤਮਾਸ਼ੇ ਰਾਸ। ੭ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ।
 ੮ ਰਾਧਕਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਕੇ ਰਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ੯ ਕਾਮ ਦੇ ਵਸ।
 ੧੦ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ੧੧ ਰਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਦੇ ਹਨ।

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
 ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥
 ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ ਬਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥ ਲਾਟੂ
 ਮਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥ ਸੂਐ
 ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥
 ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥
 ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ
 ਹੋਹਿ ॥ ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ
 ਤਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ^੧ਦੰਭੀ
^੨ਲੱਜਤ ^੩ਸਭਾ ਮਝਾਰੇ ॥ ਪੰਡਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਾ ਕਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ਕਿਹ
^੪ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਤੁਮ ਮਨ ਠਾਨੀ ॥ ^੫੩੫ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕੈ ਸਰਗੁਣ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
 ਕਿਹ ਕੀ ਕਰੋ ਕਹੋ ^੬ਨਿਜ ਭੇਵਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥
^੭ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਦ੍ਰੈ ਨਹੀਂ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ^੮੩੬ ॥ ^੯ਭੇਦ ਹੋਇ ਤੋ ਪ੍ਰਿਥਕ
 ਸੇਵਾ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਅਲਖ ^{੧੦}ਅਭੇਵਾ ॥ ਜੇ ਦੋਨੋਂ ਮੈਂ ਭੇਦ
 ਪਛਾਨੇ ॥ ਹੇ ਮਾਨਵ ਜਾਨਹੁ ^{੧੧}ਅਨਜਾਨੇ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ^{੧੨}ਦਯਾ ਸਦਨ ਕੇ ਬਦਨ ਤੇ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਗਤ ਦੈਨ ॥

^{੧੩}ਰਿਦੈ ਸੁੱਧ ਬੰਦਨ ਕਰਤ ਸਿੱਖ ਭਏ ਮਨ ਚੈਨ ॥ ੩੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਤੇ ਹੁਤੇ ^{੧੪}ਜਾਤ੍ਰੀ ਤਿਹ ਥਾਈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਪਖੰਡੀ । ੨ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ । ੩ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚ । ੪ ਕਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾ
 ਪੂਜਾ ਮਨ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹੋ । ੫ ਆਪਣਾ ਭੇਦ ਦਸੋ । ੬ ਵਖਰੇ ਵਖਰੇ ਦੋ ਨਹੀਂ
 ਵਿਚਾਰਨਾ ਕੀਤੇ ਹਨ । ੭ ਸਰਗੁਣ ਤੇ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਚ ਭੇਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਖਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ ।
 ੮ ਭੇਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ ਭਾਵ ਇਕ ਰੂਪ ਹਨ । ੯ ਬੇਸਮਝ । ੧੦ ਦਯਾ ਦੇ ਘਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ । ੧੧ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਭਾਵ ਨਿਸ਼ ਕਪਟ ਹਨ । ੧੨ ਯਾਤਰੂ ।

੧ ਢਿਗ ਆਵਤ ਧਾਈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਹਿ ੨ ਉਪਾਇ ਧਰਕੈ ॥ ਬਿਨੈ
 ਭਨੈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਬਿਚਰਕੈ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਦੇ
 ਉਪਦੇਸ਼ਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਹੁ ਜਗ ਤੇਸਾ ॥ ੩ ਭਾਉ ਭਗਤ
 ਕਰਿਯੋ ਛਲ ਖੋਇ ॥ ਅਸ ਜਿ ਕਰੋ ਤੁਮਰੀ ੪ ਗਤ ਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥
 ੬ ਦਿਵਸ ਤੀਨ ਤਹਿ ਰਾਖਿਯੋ ਡੇਰਾ ॥ ਕਰਕੈ ੭ ਮਰਦਨ ਦੰਭ ਘਨੇਰਾ
 ॥ ਆਗੈ ਗਮਨ ਕੀਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਜਾਂਹਿ ਅਨੇਕ ਉਧਾਰੇ
 ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਗੰਗਾ
 ਐ ੧ ਬ੍ਰਿਜ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੭ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੋਰਖ ਮਤਾ ਸਥਾਨ ਇਕ ਜੋਗੀ ਹਹਿ ਤਹਿ
 ਥਾਨ ॥ ਤਹਾਂ ਪਹੁਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਖਾਨ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ੧ ਸੂਕੋ ਬਿਰਖ ਹੁਤੇ ਤਹਿ ਏਕੂ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਤਹਿ
 ੧੦ ਜਲਧ ਬਿਬੇਕੂ ॥ ਜੋ ਚਲ ਕੇ ੧੧ ਤਰ ਤਬ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਹਰਯੋ
 ਹੋਤ ਭਾ ੧੨ ਪਤ੍ਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ਅਵਲੋਕਤ ਬਿਸਮੇ ੧੪ ਸਿਧ
 ਮਾਨੀ ॥ ੧੫ ਤਮਕ ਖਾਇ ਬਡ ਪੈਨ ਚਲਾਨੀ ॥ ੧੬ ਖਰੇ ਤਹਾਂ
 ਤਰਵਰ ਜੋ ਗਾਢੇ ॥ ੧੭ ਬੋਗ ੧੮ ਉਖਾਰੇ ਰਹੇ ਨ ੧੯ ਠਾਂਢੇ ॥ ੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਿਸ ੨੦ ਤਰੁ ਕੇ ੨੧ ਤਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਡਨ ਲਾਗਯੋ ਸੋਇ ॥
 ਨਿਜ ਕਰ ੨੨ ਪੰਜਾ ਲਾ ਗੁਰੂ ਕਹਯੋ ਰਹੋ ੨੩ ਥਿਰ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥

੧ ਪਾਸ !	੨ ਭੋਟਾ ਨੂੰ ਰਖ ਕੇ ।	੩ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ।	੪ ਫਰੇਬ ਠਗੀ
ਦੂਰ ਕਰੋ ।	੫ ਮੁਕਤੀ ।	੬ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਡੇਰਾ ਰਖਿਆ ।	੭ ਪਖੰਡ ਨੂੰ ਮਲ
ਕਰਕੇ ।	੮ ਬ੍ਰਿਜ ਦੀ ਧਰਤੀ ।	੯ ਸੂਕਾ ਹੋਇਆ ਦਰਖਤ ।	੧੦ ਸਮੁੰਦਰ
ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ।	੧੧ ਵਰਖਤ ।	੧੨ ਪਤੇ ਹਰੇ ਹੋ ਗਏ ।	੧੩ ਦੇਖਦਿਆਂ ।
੧੪ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆ ।		੧੫ ਡਰ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ ।	੧੬ ਗਢੇ ਹੋਏ ।
ਦਰਖਤ ਜੋ ਖੜੇ ਸਨ ।	੧੭ ਸੀਘਰ ।	੧੮ ਉਖੜ ਗਏ ।	੧੯ ਖੜਾ ਨਾ ਰਿਹਾ ।
੨੦ ਦਰਖਤ ।	੨੧ ਤਲੇ ਹੇਠਾਂ ।	੨੨ ਹਥ ਦਾ ਪੰਜਾ ਲਾਕੇ ।	੨੩ ਖੜਾ ਰਹੇ ।

ਚੈਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਜਬ ^੧ਕਰ ਤਹਿ ਛੁਯੋ ॥ ^੨ਪਾਤ ਪਾਤ
ਮਹਿ ਪੰਜਾ ਹੁਯੋ ॥ ਬਿਰਯੋ ਬਿਰਖ ਸਿਧ ^੩ਬਲ ਲਾ ਹਾਰੇ ॥ ਨਹਿ
ਕਛ ਬਨਯੋ ਆਏ ^੪ਫਿਗ ਸਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ^੫ਕੇਤਕ ਚਰਨਨ ਸੀਸ
ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਕੇਤਕ ਮਨ ਮਹਿ ^੬ਗਰਬ ਬਢਾਯੋ ॥ ਤਬ ਇਕ ਸਿਧ
ਨੇ ^੭ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹਮ ਕੋ ਫਲ ^੮ਦਿਹਮਦੁ ਅਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^੯ਫੇਨਲ ਕੋ ਤਰ ਤਹਿ ਹੁਤੇ ਤਬ ਗੁਰ ਸਿਧਨ ਮਾਹਿ ॥
ਇਕ ^{੧੦}ਟਹਿਨੋ ਗੁਰ ਕੀ ਦਿਸਾ ਇਕ ਸਿਧਨ ਦਿਸ ਆਹਿ ॥ ੭ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਟਹਿਨੋ ਅਪਨੀ ਦਿਸ ਕੋ ਜੋਊ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^{੧੧}ਪਿਖ
^{੧੨}ਮਧਰੋ ਕਿਯ ਸੋਊ ॥ ਟੂਟੇ ਫਰ ਤਜ ਕਰ ^{੧੩}ਤਰ ਡਾਰੀ ॥ ਪਰੇ
ਜੋਗੀਅਨ ਕੇਰ ^{੧੪}ਅਗਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਫਲ ^{੧੫}ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਹਾਥ
ਉਚਾਇ ॥ ^{੧੬}ਸਾਦ ਮਧਰ ਅਤ ਪਾਯੋ ਖਾਇ ॥ ਅਚਰਜ ਹੈ ਨਿਜ
ਦਿਸ ਜੋ ^{੧੭}ਡਾਲਾ ॥ ^{੧੮}ਤੋਰ ਖਾਇ ਸੋ ^{੧੯}ਕਟੂ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੯ ॥
^{੨੦}ਪਿਖ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਹਾਰੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕਰ ^{੨੧}ਆਦੇਸ
^{੨੨}ਪਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤਾ ਭਯੋ ਤਹਿ ਨਾਮ ॥ ^{੨੩}ਫੇਨਲ ਮਧਰ ਕੀਨ
ਜਹਿ ^{੨੪}ਠਾਮ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗ ^{੨੫}ਤਾਰਬੇ ਚਲਤ ਭਏ ^{੨੬}ਅਗਵਾਇ ॥
ਨਗਰ ਅਜੁਧਯਾ ਜਹਿ ਹੁਤੇ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਹੁੰਚੇ ਆਇ ॥ ੧੧ ॥

੧ ਹਥ ਦਰਖਤ ਨਾਲ ਲਾਇਆ । ੨ ਪਤੇ ਪਤੇ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪੰਜਾ ਲਗ
ਗਿਆ । ੩ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਲਾਕੇ ਹਾਰ ਗਏ । ੪ ਪਾਸ । ੫ ਕਿਤਨਿਆਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਸਿਰ ਨਿਵਾਇਆ । ੬ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ । ੭ ਬਚਨ ਕਹੇ । ੮ ਮਿਠਾ
ਫਲ ਦੇਣਾ ਕਰੇ । ੯ ਰੀਠਾ । ੧੦ ਟੋਹਣੀ ਤੇ । ੧੧ ਦੇਖ । ੧੨ ਮਿਠਾ ।
੧੩ ਦਰਖਤ ਦੀ ਡਾਲੀ । ੧੪ ਅਗੇ । ੧੫ ਦੇਖ ਕੇ । ੧੬ ਸਵਾਦ ਮਿਠਾ ।
੧੭ ਟਾਹਣੀ । ੧੮ ਤੋੜਕੇ । ੧੯ ਕੌੜਾ । ੨੦ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ । ੨੧
ਨਮਸਕਾਰ । ੨੨ ਚਲੇ ਗਏ । ੨੩ ਰੀਠਾ । ੨੪ ਜਗ੍ਹਾ । ੨੫ ਤਾਰਨੇ
ਨੂੰ । ੨੬ ਅਗੇ

੧ ਸਰਜੂ ਤਟ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ੨ ਦੰਭ ਕੀਨ ਜਿਨ
 ਚੂਰਨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਨਰ ਆਏ
 ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੰਡਤ ਏਕ ਸਿਆਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਂ ਬੂਝਨ ੩ ਠਾਨੇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਕਿਤਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਸੁਨ ਕੈ ਤਬੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕ ਪੰਡਤ ਗੁਰ ਇਕ ੪ ਅਵਧੂਤਾ
 ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਇਕ ਜੇ ਮਤ ੫ ਪੂਤਾ ॥ ੬ ਲੱਖਨ ਸੁਨਹੁ ੭ ਭਿੰਨਜ ਮਨ
 ਮਾਨਹੁ ॥ ਪੰਡਤ ਤਿਨ ਕੋ ਇਉਂ ਜਾਨਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਅਨਤਾਰੂ ਜਿਉਂ
 ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥ ਨਦੀ ਪਾਰ ੮ ਤਟ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪ ਨ
 ਕਰੈ ਦੈਤ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਪੰਡਤ ਗੁਰ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਏਸਾ ॥ ੧੫ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਪੁੰਨ ਮਿਲਨ ਕੋ ਜਾਨੀਯੋਂ ਹੋਤ ਨ ਰਿਦੈ ਗਿਆਨ ॥

ਪੁਨ ਜੋ ਹੈ ਅਵਧੂਤ ਗੁਰ ਬਿਦਿਆ ਤੇ ੯ ਅਨਜਾਨ ॥ ੧੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਿਲਾ ਸੰਤ ਕੋ ਜੋਗਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਭਯੋ ੧੦ ਗਿਆਤ
 ਉਰ ੧੧ ਮੋਹਿ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਆਪ ਤਰੈ ੧੨ ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੋਇ ॥ ਐਰ
 ਉਧਾਰ ਨ ਤਹਿ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਗੁਰ
 ਜਾਨਹੁ ॥ ਸਭ ਵਿਦਿਆ ਮਹਿ ੧੩ ਨਿਪੁਨ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
 ਮਿਲਹਿ ੧੪ ਮਨੁਜ ਜੇ ਜਾਈ ॥ ਹੈ ਉਧਾਰ ਸਹਿਜੇ ੧੫ ਗਤ ਪਾਈ ॥
 ੧੮ ॥ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ਤੇ ਸੁਨ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ ੧੬ ਮਤ
 ਲਪਟਾਨੀ ॥ ੧੭ ਭਵ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਹੈ ਦੁਖ ਭਾਰਾ ॥ ੧੮ ਨਿਜ ਕਰਨਾ
 ਕਰ ਕਰਹੁ ੧੯ ਉਬਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸਿੱਖ ਆਪਨੇ ਕੀਜੀਯੋ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥

੧ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ।	੨ ਪਖੰਡ ਨੂੰ ਚੂਰਨ ਦੀਨਿਆਈ ਪੀਸ ਦਿਤਾ	੩ ਜਾਣੋਂ ।
੪ ਸਾਧੂ ।	੫ ਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ।	੬ ਲਛਣ ।
੭ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ ।	੮ ਕਿਨਾਰਾ ।	
੯ ਬੇਸਮਝ ।	੧੦ ਗਿਆਨ ।	੧੧ ਮੋਹ ਨੂੰ ।
੧੨ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ।	੧੩ ਚਤਰ ।	
੧੪ ਮਨੁਖ ।	੧੫ ਮੁਕਤੀ ।	੧੬ ਬੁਧੀ ।
੧੭ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ।	੧੮ ਆਪਣੀ	
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ।	੧੯ ਬਚਾਣਾ ਕਰੋ ।	

ਜਸ ਤੁਮਾਰਾ ^੧ਸ੍ਵਨਨ ਸੁਨਿਓਂ ਤਸ ਦਰਸਯੋ ਅਬ ਆਇ ॥ ੨੦॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਿਨਕੀ ਦੇਖ ਦੀਨਤਾ ਦਯਾਲਾ ॥ ਦੇਤ ਭਏ
ਉਪਦੇਸ ^੨ਰਸਾਲਾ ॥ ਜਗਤ ਜਾਨੀਐ ਰਿਦੈ ^੩ਅਨਿੱਤਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ
ਸਿਮਰਹੁ ^੪ਹਿਤ ਚਿੱਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਮਨ ਰੋਕਨ ਕੋ ਕਰ ਅਭਯਾਸਾ ॥
ਹੈ ਤੁਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ^੫ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਯਹ ਸਭ ਜਗਤ ^੬ਅਸੱਤ ਪਛਾਨਹੁ
॥ ਮਨ ^੭ਸੰਕਲਪ ਸੁਖੈਨ ^੮ਹਾਨਹੁ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋ ਦੇ
ਉਪਦੇਸ ॥ ਆਗੈ ^੯ਗਮਨ ਕੀਨ ਜਗਤੇਸ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਆਏ
ਗੁਰ ਤਹਾਂ ॥ ^{੧੦}ਸ਼ਿਵ ਪੁਰ ਬਸਤ ਬਨਾਰਸ ਜਹਾਂ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ^{੧੧}ਰਵਿ ^{੧੨}ਦੰਭ ਤਮ ਉਦਤ ਭਏ ਜਗ ਆਇ ॥
ਵਿਚਰਹਿ ^{੧੩}ਭਵ ਮਹਿ ਜਹਿ ਕਹਾਂ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਹਿ ॥ ੨੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ਅਤ ^{੧੪}ਪਾਵਨ
ਜਿਨਕੀ ਸੁਭ ਗਾਥ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ^{੧੫}ਪਗ ਧਾਰੇ ॥
ਸੰਮਤ ^{੧੬}ਤਿੰਸਤ ਵਸੂ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨਿਓਂ ਭਗਤ ਕਬੀਰ
^{੧੭}ਭਿਰਾਮਾ ॥ ਆਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ਅਤ ਸ਼ਰਧਾ ਸੇ
ਮਿਲਨੇ ਆਯੋ ॥ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲਾਵਲ ਮਾਹਿ ਬਨਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥

ਸ਼ਬਦ—ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ
ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਜਪ ਭਗਤ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਮਾਨ
ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਰ ਜਾਨ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਯਾ
ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ

੧ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ । ੨ ਸੁੰਦਰ । ੩ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਨਾਸਵੰਦ । ੪ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ
ਚਿਤ ਵਿਚ । ੫ ਵਾਹਿਗੁਰੂ । ੬ ਮਿਥਿਆ । ੭ ਇਛਾ । ੮ ਦੂਰ ਕਰੋ ।
੯ ਚਲੋ । ੧੦ ਸ਼ਿਵਾ ਜੀ ਦਾ ਵਸਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਂਸੀ ਨਗਰ । ੧੧ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ
ਸੂਰਜ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ । ੧੨ ਪਖੰਡੀ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ।
੧੩ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ । ੧੪ ਪਵਿਤ੍ਰ । ੧੫ ਚਰਨ ਪਾਏ । ੧੬ ੩੮ ਸਾਲ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ । ੧੭ ਸੁੰਦਰ ।

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ
ਕਹੀਅਉ ਸਰਨ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ
ਸੁਨੀਅਉ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥ ੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਿਨੈ ਸਬਦ ਹਰਖਾਏ ॥ ਦੇ ਆਦਰ
ਪੁਨ ਲਯੋ ਬਠਾਏ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਆਤਮ ਗਯਾਨ ॥ ਚਰਚਾ
ਕੀਨੀ ਬਹੁ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਯਾਲ ॥
ਦਰਸ ਪਾਇ ਹਮ ਹੋਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹਮ ਅਪਨੇ ਮਾਨੇ ॥
ਸਫਲ ਜਨਮ ਮਾਨਸ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਗਤ ਕਬੀਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਹਿੰ ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸੰਤਨ ਕੋ
ਆਵਨ ਸੰਸਾਰ ॥ ਦੇਨ ਭਗਤ ਨਰ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤਨੇ
ਮਹਿੰ ਗਨ ਪੰਡਤ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਂ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਾਏ ॥
ਸਭ ਪ੍ਰਸ਼ਨਨ ਕੇ ਉਤਰ ਹੋਤ ॥ ਚਤ੍ਰ ਸਲੋਕ ਰਚੇ ਸੁਖ ਕੇਤ ॥ ੩੦ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ—ਸਲੋਕ ਸਹਿਸਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੜਿ
ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ
ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈ ਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ
ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ
ਕਰਮੰ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਰੈ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚੈ ਧਯਾਵੈ
॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਫਲੰ ਤਸ੍ਯ ਜਨਮਸ੍ਯ
ਜਾਵਤ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਯਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ਯ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲਿ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜੋਗ
ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹਿ ॥ ਖੜੀ ਸਬਦੰ

ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਹਿ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ
ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥
੩॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਹ ॥ ਆਤਮੰ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ ਦੇਵਸ੍ਰ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸ ਭੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ
ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਲੋਕ ਪੰਡਤ ^੧ਹਰਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ
ਕਮਲ ^੨ਸਿਰ ਨਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਮੁਖ ਪੰਡਤ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਿੱਖ
ਭਯੋ ਗੁਰ ਕੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ੩੧ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਲੋਕ ਲਿਖਾਏ ॥
ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ਮਿਟੈ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ^੩ਨਰ ਨਾਰੀ ਰਹੈ ॥
^੪ਸਰਧਾ ਧਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ^੫ਪਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਛ ਸਮਾਂ
ਬਿਤਾਇ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰ ਮਹਿ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ
^੬ਪਾਹਿਨ ਕੋ ਤਿਆਗੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ^੭ਭਾਲ ^੮ਭਵ ਜਾਗੇ ॥ ੩੩॥
ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਭੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਤੈਲੋਕਨ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥
ਪਟਨਾ ਨਗਰ ਬਿਖੇ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ^੯ਅਧਿਕਾ ਇਕ ਭਗਤ ^{੧੦}ਰਹਾਏ
॥ ੩੪ ॥ ਕੀਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ^{੧੧}ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸੁਨਿਯੋ ਜਬੈ ^{੧੨}ਪਟਨੇਸੂਰ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ^{੧੩}ਬਰ ਤੇ ਜਿਨ
ਰਾਜਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕਹਿ ਧੰਨ ਮੈਂ ^{੧੪}ਆਜੂ ॥ ਚਲੀਯੋ
^{੧੫}ਸਦਨ ^{੧੬}ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੂ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਚਾਹੁ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੁ ਅਧਿਕੇ ਸੰਤਾ ॥ ੩੬ ॥ ^{੧੭}ਨਿਪ ਅਧਿਕੇ
ਚਰਨੀ ਲਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖਯਾ ਦੇ ਗੁਰ ^{੧੮}ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ

੧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ । ੨ ਸਿਰ ਨਿਵਾਏ । ੩ ਪੁਰਸ਼ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਦੇ
ਹਨ । ੪ ਸਰਧਾ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ । ੫ ਪੈਂਦੇ ਹਨ । ੬ ਪਥਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਤਿਆਗ
ਕੀਤਾ । ੭ ਚੰਗੇ । ੮ ਸੰਸਾਰ । ੯ ਅਧਿਕਾ ਨਾਮ ਹੈ । ੧੦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ।
੧੧ ਬਹੁਤ । ੧੨ ਪਟਨੇ ਦਾ ਰਾਜਾ । ੧੩ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟ । ੧੪ ਅਜ । ੧੫
ਘਰ । ੧੬ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਨ । ੧੭ ਰਾਜਾ । ੧੮
ਅਗੇ ਨੂੰ ਗਏ ।

ਕੋ ਜਹਿ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਗਤ ਦਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਦੇਖ ਸਭੀ ਤਿਸ ਥਲ ਜਲ ਖਾਰੇ ॥ ਦਯਾ ਨਿਧ ਤਬ ^੧ਬਿਰਦ
 ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਾ ਸੰਗ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਥਲ ਬੈਠੇ ਸੋ
^੨ਖਨਵਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਕਛਕ ^੩ਖਨਯੋ ਨਿਕਸੀ ^੪ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨਹੁ
^੫ਪਯੂਖੈ ਛੁਟਯੋ ਫੁਹਾਰਾ ॥ ਅਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਖੀ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ॥ ਨਿਪ
^੬ਯੁਤ ਸ਼ਰਨ ਆਏ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ॥ ੩੯ ॥ ਰਚੀ ^੭ਬਾਪਕਾ ਨਿਪ
 ਧਨ ਲਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖ ਭਯੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ
 ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਸਿਖ ਇਸ ਥਲ ਆਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਤਿਨ
 ਕੋ ^੮ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਦੇਵਹੁ ॥ ^੯ਪਾਵਨ ਭੋਜਨ ਅਸਨ ਕਰੇਵਹੁ
 ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ^{੧੦}ਬਚ ਨਿਪ ਪਾਂਡੇ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ
 ਮਨ ^{੧੧}ਹਿਤ ਬਾਢੇ ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਿਦਾ ਲੀਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ
 ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹੋਤ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਜੋ ਦੇਸ ਕਹੇ ਹੈਂ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਭਏ ਹੈਂ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਕਾਂਸ਼ੀ
 ਪਟਨਾ ਜਗਨ ਨਾਥ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਾਈਸਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਾਵਨ ਜਿਨ ਕੇ ^{੧੨}ਚਰਤ ਹੈਂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥

ਔਗੁਨ ਹਾਰੇ ਤਾਰ ਹੈਂ ਕੈ ਨਰ ਹੈ ਕੈ ਨਾਰ ॥ ੧ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਕਾਵਰੂ ਦੇਸ ਕੀਓ ਪਰਵੇਸ਼ ਭਲੇ ਦਰਵੇਸ਼ ਕੋ
 ਬੇਸ ਬਨਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਜੰਤ੍ਰਨ ਤੰਤ੍ਰਨ ਕੀ ਨਿਧਿ ਜੋਰ ਸੀਮੰਤਨ ਕੋ

੧ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ । ੨ ਖੁਦਵਾਇਆ । ੩ ਪੁਟਿਆ । ੪ ਜਲ
 ਦਾ ਸੋਮਾ ਨਿਕਲ ਆਇਆ । ੫ ਮਾਨਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਚਲ ਪਿਆ । ੬ ਸੰਜੁਗਤ ।
 ੭ ਬਉਲੀ । ੮ ਰਾਤ ਦਾ ਬਚਿਆ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ । ੯ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਾਵ ਤਾਜਾ ਭੋਜਨ
 ਛਕਣੇ ਲਈ ਦੇਣਾ ਕਰੋ । ੧੦ ਬਚਨ । ੧੧ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧ ਗਿਆ । ੧੨ ਕੋਤਕ ।

ਜਿਹ ਥਾਇ ॥ ਆਇ ਗਯੋ ਧਨ ਪੁਰ ਨਗਰਾ ਗੁਰ ਬੈਸ ਗਏ ^੧ਤਰ
 ਕੀ ਇਕ ਛਾਏ ॥ ਬੀਤ ^੨ਮਹੂਰਤ ਏਕ ਗਯੋ ਮਰਦਾਨੇ ਤਬੈ ਮੁਖ
 ਵਾਕ ਅਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ^੩ਆਇਸ ਦੇਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ਮੈਂ ਪੁਰ ^੪ਹੋਰ
^੫ਅਹਾਰ ਕਰੈਂ ਇਹ ਥਾਨਾ ॥ ^੬ਭੂਰ ਛੁਧਾ ਮੁਝ ਲਾਗ ਰਹੀ ਨਹਿ
^੭ਕੂਰ ਕਹੈਂ ਤੁਮਰੇ ^੮ਅਗਵਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਕਹੇ ਤਿਹ ਸੋਂ ਨਹਿ
 ਜਾਵਹੁ ਯਾ ਪੁਰ ਮੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਜਾਨ ਰਿਦੇ ਦੁਖ ਦਾਨ ^੯ਸਥਾਨ ਨ
 ਲਾਇਕ ਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਸਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ^{੧੦}ਪੁਰ ਤੇ ਬਰਜੋ
^{੧੧}ਡਰ ਦੇ ਉਰ ਕੇ ਮੁਝ ਨਾਂ ^{੧੨}ਬਰ ਆਪ ਕਹੂੰ ਕੁਛ ਖਾਹਾ ॥ ਕਰ
 ਆਏ ^{੧੩}ਅਹਾਰ ਨ ਹੇ ਕਰੁਨਾ ਕਰ ਕਯੋਂ ਕਰ ਬਾਹਰ ਮੈਂ
^{੧੪}ਨਿਰਬਾਹਾ ॥ ਬਿਨ ਭੋਜਨ ਤੇ ^{੧੫}ਤਨ ਹਾਨਿ ਬਨੇ ਹਠ ਕੇ ਲਗ ਹੋਂ
 ਕਰ ਹੋਂ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ^{੧੬}ਹੇਤ ਅਹਾਰ ਕੇ ਖਾਵਹੁ ਭੂਖ
 ਮਿਟਾਇ ਅਵੇਂ ਤੁਮ ^{੧੭}ਪਾਹਾ ॥ ੪ ॥

ਕਬਿੱਤ—ਯੋਂ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ^{੧੮}ਪੁਰ ਮੱਧ ਮੈਂ ^{੧੯}ਪਯਾਨਾ
 ਤਬ ਗਯੋ ਏਕ ^{੨੦}ਥਾਨ ਹਿਤ ਲੇਨ ਕੇ ^{੨੧}ਅਹਾਰਿਆ ॥ ^{੨੨}ਬੈਸੀ ਚਾਰ
 ਨਾਰ ਚਾਰ ਨੈਨ ਸੋਂ ਨਿਹਾਰ ਇਸ ਬਚਨ ^{੨੩}ਪਰਸਪਰ ^{੨੪}ਬਿਬਧ
 ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਮੇਰੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਕਹੈ ਮੀਤ ^{੨੫}ਮੁਹਿ ਤੀਜੀ
 ਕਹੈ ^{੨੬}ਪੂਰਬ ਮੈਂ ਤੁਮ ਤੇ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਚੌਥੀ ਉਠ ^{੨੭}ਤਾਤ ਕਾਲ

੧ ਦਰਖਤ । ੨ ਦੋ ਘੜੀਆਂ । ੩ ਆਗਿਆ । ੪ ਦੇਖਾ । ੫
 ਭੋਜਨ । ੬ ਬਹੁਤ ਭੁਖ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ । ੭ ਝੂਠ । ੮ ਅਗੈ । ੯ ਕਾਰੂ ਨਗਰ ।
 ੧੦ ਇਸ ਨਗਰ ਤੋਂ ਰੁਕ ਜਾਓ । ੧੧ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੧੨ ਲਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ।
 ੧੩ ਭੋਜਨ । ੧੪ ਗੁਜਾਰਾ । ੧੫ ਸਰੀਰ ਨਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਭੋਜਨ ਦੇ
 ਵਾਸਤੇ । ੧੭ ਪਾਸ । ੧੮ ਨਗਰ ਦੇ ਵਿਚ । ੧੯ ਗਿਆ । ੨੦ ਜਗ੍ਹਾ ।
 ੨੧ ਭੋਜਨ । ੨੨ ਚਾਰ ਔਰਤਾਂ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਚਾਰਾਂ ਨੇ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖ
 ਲਿਆ । ੨੩ ਆਪਸ ਮੇਂ । ੨੪ ਨਾਨਾ ਤਰਾਂ ਦੇ । ੨੫ ਮਿਤ੍ਰ । ੨੬ ਪਹਿਲਾਂ
 ਵੇਖਿਆ ਹੈ । ੨੭ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ।

੧ਤੰਤ ੨ਗੇਰ ਗੀਵ ਮਾਹਿੰ ਲੀਨੋ ਕਰ ੩ਮੇਢਾ ੪ਦਾਮ ਡਾਰ ਬੰਦ
ਡਾਰਿਆ ॥ ੫ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਭਾ ਮਰਦਾਨਾ ੫ਭੂਰ ੬ਬਿਸੂਰਤ ੭ਧੂਰਤ ਕੀਨ ਮੈਂ
ਥੋ ੮ਅਨਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਨ ਨ ਮਾਨੇ ਮਨੰ ਦੁਖ ਯਾਂਤੇ ਸਹਾਰ ਹੋਂ
ਆਪਨੈ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਜੋ ਨਹਿੰ ਤਹਿੰ ਕੇ ਹੈ ਮਾਨਤ ਬੈਨ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
ਦੁਖ ਮੋਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ੯ਦੇਸ ਨਿਕੇਤ ਕਹਾਂ ਹਮਰੋ ਕਿਤ ਆਨ ਫਸੇ
ਪਰਦੇਸ ੧੦ਸਥਾਨਾ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਨਾ ੧੧ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰੋ ਨਾਥ ॥

ਦਾਸ ਆਪਨਾ ਜਾਨ ਕੈ ਪਕੜ ਬਚਾਵਹੁ ਹਾਥ ॥ ੭ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ੧੨ਦੋਇ ਮਹੂਰਤ ਬੀਤ ਗਏ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਨ
ਕਹੈਂ ਸੁਨ ਬਾਲਾ ॥ ੧੩ਆਨਹਿੰ ਤਾਹਿ ਅਬੈ ਚਲਕੈ ਉਠ ੧੪ਠਾਂਢ ਭਏ
ਸੁਖ ਦਾ ੧੫ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਹੈ ਕਹਿ ਥਾਨ ਚਲੇ ਕਿਵ ਆਪ ਬਤਾਵਹੁ
ਮੋਹਿ ਸੁ ਥਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੧੬ਏਂਢਕ ਕੀਨ ਭਯੋ ਮਨ ਦੀਨ
੧੭ਕੁਮੰਤ੍ਰਨ ਸੋਂ ਤਿਨ ੧੮ਬੰਧਨ ਘਾਲਾ ॥ ੮ ॥

ਮਰਹਰੀ ਛੰਦ ॥ ੧੯ਭਨਹੀ ਬਚ ਬਾਲਾ ਇਹੁ ਤਹਿੰ ਨਾਲਾ
ਚਹੀਯੇ ਸੁਨਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਨੈ ਹਟਕਿਓ ਮਨ ਨਹਿੰ
ਅਟਕਿਓ ੨੦ਸਟਕਿਓ ਪੁਰ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੧ਕੋ ਚਿਰ ਦੁਖ ਦੀਜੈ
ਮੋਖ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਨਹਿ ਕਬ ਮਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਬਚ ੨੨ਹੋਰੈ ਕਹੋ

੧ ਤੰਤੁ ਸੂਤ੍ਰ ਮੰਦ੍ਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜੰਤੁ ਕਾਗਜ ਪਰ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂੰਹ ਨਾਲ । ੨ ਗਲੇ ਵਿਚ
ਪਾ ਦਿਤਾ । ੩ ਭੇਡੁ ਕਰਕੇ । ੪ ਰਸੀ ਪਾਕੇ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਰਖਿਆ । ੫ ਬਹੁਤ ।
੬ ਬੂਰਦਾ ਹੈ । ੭ ਕਪਟੀ । ੮ ਬੇਸਮਝ । ੯ ਦੇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ । ੧੦
ਜਗ੍ਹਾ । ੧੧ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ । ੧੨ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਗੁਜਰ ਗਈਆਂ । ੧੩ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਲੇ ਆਵਣਾ ਕਰੀਐ । ੧੪ ਉਠ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ । ੧੫ ਛਤੀ ਨਾਲ । ੧੬ ਭੇਡੁ
ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਹੈ । ੧੭ ਖੋਟੇ ਮੰਤ੍ਰ । ੧੮ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ । ੧੯ ਉਚਾਰਦਾ
ਹੈ । ੨੦ ਛਤੀ ਨਾਲ ਨਗਰ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ । ੨੧ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ । ੨੨ ਮੋੜੇਗਾ ।

ਸੁ ^੧ਲੋਰਹਿ ਆਏ ^੨ਸੇਮੁਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨੀਯੇ ^੩ਸੋਤ ਬਾਲਾ
ਬੁੱਧ ਬਿਸਾਲਾ ਸੰਗ ਲਏ ਕੀ ^੪ਲਾਜ ॥ ਬਹੁ ਭੂਖ ਸੁਭੋਊ ਧੀਰ
ਨਸਾਉ ਪੁਨ ਤਹਿ ਸੋਂ ਹਮ ਕਾਜ ॥ ਸਿਮਰਨ ਮਮ ਕਰਤਾ ਅਬ
^੫ਉਰ ਡਰਤਾ ਚਲਹੁ ਛੁਡਾਵਹਿ ਤਾਸ ॥ ਇਉਂ ਕਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰਨ
^੬ਗਵਨੇ ^੭ਤੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਜ ਦਾਸ ॥ ੧੦ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਬਾਲਾ ਲੀਨੋ ਸੰਗ ^੮ਅਰਬਿੰਦ ਲੈ ਗਏ ਤਹਾਂ
ਏਂਢਕ ਕੋ ਰੂਪ ਮਰਦਾਨਾ ਜਹਾਂ ਬੈਸਿਆ ॥ ^੯ਹੋਰ ਕਰ ਦੂਰ ਹੀ ਤੇ
^{੧੦}ਭੂਰ ਹਰਖਾਇ ਉਠਿਯੋ ਨਾਸਾਂ ^{੧੧}ਫੁਰਕਾਇ ਖੁਰ ^{੧੨}ਅਵਨੀ
^{੧੩}ਹਨੇਸਿਆ ॥ ਭਯਾਂ ਭਯਾਂ ਭਨੈ ਮੁਖ ਔਰ ਨ ਚਲੈ ਹੈ ਬਸ ਦੇਖ
^{੧੪}ਦ੍ਰਿਗ ਬਿਕਸਤ ^{੧੫}ਬਦਨ ਕੋ ^{੧੬}ਸੇਸਿਆ ॥ ਗਏ ਤਿਸ ^{੧੭}ਆਲਜ
ਦਿਯਾਲ ^{੧੮}ਦਰ ਠਾਢੇ ਭਏ ^{੧੯}ਨਿਮਲ ਸਰੀਰ ਚੀਰ ਸਜੈ ਸੁਭ
^{੨੦}ਬੇਸਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ^{੨੧}ਕਾਮਨੀ ਜੇ ਕਾਮ ਰਤ ਭੋਗ ਅਭਲਾਖਾ ਉਰ
^{੨੨}ਹੋਰ ਕਰ ^{੨੩}ਧਾਮ ਦਰ ^{੨੪}ਚਾਮਲੀ ਅਪਾਰ ਹੀ ॥ ਹੁਤੀ ਚਾਰ ਬੈਠੀਂ
ਤਹਾਂ ਤੋਇ ਉਠ ^{੨੫}ਦੋਰ ਆਈਂ ^{੨੬}ਤੰਤ ਲੀਯੇ ਹਾਥ ^{੨੭}ਮੰਤ ਮੁਖ ਤੇ
ਉਚਾਰ ਹੀ ॥ ^{੨੮}ਲੋਚਨ ਨਚਾਏ ਹਾਉ ਭਾਉ ਦਿਖਰਾਂਏ ਕਰ ਮੁਖ
^{੨੯}ਮੁਸਕਾਇ ^{੩੦}ਉਰ ਹਰਖ ਸੁ ਧਾਰ ਹੀ ॥ ^{੩੧}ਬਾਲਾ ਗਰ ਤੰਤ ਜਬ

੧ ਚਾਹੇ । ੨ ਬੁਧੀ ਵਾਲਾ । ੩ ਰੰਨਾਂ ਨਾਲ । ੪ ਸ਼ਰਮ । ੫ ਹਿਰਦੇ
ਵਿਚ ਡਰਦਾ ਹੈ । ੬ ਚਲੇ । ੭ ਛੇਤੀ । ੮ ਕਮਲ ਵਰਗੇ ਨੇਤ੍ਰ । ੯ ਦੇਖ
ਕਰ । ੧੦ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ । ੧੧ ਨਾਸਾਂ ਨੂੰ ਫੁਰਕਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਧਰਤੀ ।
੧੩ ਹਨਦਾਂ ਵਾ ਮਾਰਦਾ । ੧੪ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ । ੧੫ ਮੂੰਹ । ੧੬ ਵਸੇਸ਼ ।
੧੭ ਘਰ । ੧੮ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਗੇ ਖੜੇ ਹੋਏ । ੧੯ ਚੰਗੇ ਸੁਹਣੇ ਸਰੀਰ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਚੀਰਾਂ
ਨੂੰ ਸਜਾ ਕੇ । ੨੦ ਚੰਗਾ ਭੋਸ । ੨੧ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਕਾਮਚਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਭੋਗਾਂ ਵਿਚ ਨੀਤੀ ਦੀ
ਇਛਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ । ੨੨ ਦੇਖ ਕੇ । ੨੩ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਗੇ ।
੨੪ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤ ਮਣੀ । ੨੫ ਦੌੜਦੇ ਆਏ । ੨੬ ਮੰਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਧਾਗਾ ।
੨੭ ਮੰਤਰ ਮੁਖ ਤੋਂ ਉਚਾਰਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ । ੨੮ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰਦੀ ਹੈ । ੨੯ ਮੁਸਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ।
੩੦ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ । ੩੧ ਬਾਲੇ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਸੂਤਰ ਪਾਨ ਲਗੀ ਸੀ ।

ਡਾਰਨ ਲਗੀ ਹੈ ਇਕ ਭਈ ਤਤਕਾਲ ਮੀਢੀ ਕੁਲਟਾ ਕੁਨਾਰ
ਹੀ ॥ ੧੨ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਦੂਸਰੀ ਦੌਰ ਗਈ ਤਿਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੇ ਉਕਸੀ
ਤੰਤ ਪਾਵਨ ਹੇਤੂ ॥ ਏਇ ਗਈ 'ਸਰਮਾ ਤਨ ਤੂਰਨ ਪੂਰਨ ਕੀ
ਅਵੱਗਯਾ ਦੁਖ ਦੇਤੂ ॥ ਔਰ ਹੁਤੀ ਡਰ ਥਾਰ ਰਿਦੇ ਪਿਖ 'ਭਾਜ
'ਬਰੀ' ਤਤਕਾਲ ਨਿਕੇਤੂ ॥ ਸਲੋਕ ਕਹਿਓ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਦੇਖ ਕੈ 'ਮੇਖ ਕੇ ਸੇਤੂ ॥ ੧੩ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ
ਬੁਰੀਆਹ ॥ ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥
ਗੀਸਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਾੜੀਆਂ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲਿ
ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਨਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥ ਹੋਦੇ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ
ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੇ
ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥ ੧ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੋਲੇ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਹੁ ਅਬ ਬਾਲਾ ਤੁਮ
'ਕੰਠ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਤੇ ਤੋਰ ਡਾਰ ਬੰਧਨਾ ॥ 'ਆਇਸ ਕੋ ਪਾਇ
'ਤਾਤਕਾਲ 'ਢਿਗ ਜਾਇ ਕਰ 'ਕੰਠ ਜੋਊ 'ਤੰਤ ਸੋਊ ਕੀਨੋ ਹੈ
'ਨਿਕੰਦਨਾ ॥ ਮਾਨਵ ਕੀ ਦੇਹਿ ਭਈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਹੂੰ ਕੀ ਆਇ
ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੋ ਕੀਨ ਤਬ ਬੰਦਨਾ ॥ ਵਡੀ ਜੋ 'ਬਲਾਈ ਤਿਨ
ਮਾਹਿ ਲੀਯੋ 'ਬਿਹਰਤ ਹੋ ਸੂਧੋ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹੋ ਜਾਨੋ 'ਛੰਦ ਬੰਦ
ਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਨਾਨਕ 'ਬਖਾਨਾ ਸੁਨ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਨਹਿ ਬੈਨ

੧ ਖੋਟੀ ਇਸਤ੍ਰੀ । ੨ ਭਜ ਗਈ । ੩ ਛੋਟੀ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿਚ ਚਲੀ ਗਈ ।
੪ ਛੇਡ ਦੇ ਸਹਿਤ । ੫ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲੇ ਨਾਲੋਂ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸੁਟ । ੬ ਆਗਿਆ ।
੭ ਛੋਟੀ ਨਾਲ । ੮ ਪਾਸ । ੯ ਗਲੇ ਦਾ । ੧੦ ਧਾਗਾ ਮੰਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ।
੧੧ ਕਟਨਾ ਕੀਤਾ । ੧੨ ਬਲਾਈਆਂ ਟੂਟਿਆਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ । ੧੩ ਦੇਖਣਾ ।
੧੪ ਵਲ ਛਲ । ੧੫ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

^੧ਮਮ ਮਾਨਾ ਤੁਮ ਕਰੀ ਮਨ ਭਾਈਆ ॥ ^੨ਭਨਤ ਪਰਸਪਰ ਐਸੇ
 ਈ ਬਚਨ ਗੁਰ ਤਾਹਿ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ^੩ਪਤਿ ਅੰਗਨਾ ਕੇ ਆਈਆ ॥
 ਦੌਰ ਕਰ ^੪ਕੂਕਰੀ ਐ ^੫ਮੀਢੀ ਗਈ ^੬ਪਤਿ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਹੋਇ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਤਾਂ ਬਤਾਈਆ ॥ ਬੋਲਨ ਸਕਤ ਨਹੀਂ ਇਤ ਉਤ ਦੌਰੀ
 ਫਿਰੈਂ ^੭ਲਾਂਗਲ ਹਿਲਾਹਿ ^੮ਫੁਰਵਾਇ ਸਮਝਾਈਆ ॥ ੧੫॥ ^੯ਤੀਯ
 ਨਿਜ ਦੇਖ ਕਰ ਚਿੱਤ ਮੈਂ ^{੧੦}ਵਿਸੇਖ ਭਏ ਜਾਨੇ ^{੧੧}ਕਲਾਵਾਨ ਇਹ
 ਸੰਤ ਕੋਊ ਆਇਆ ॥ ^{੧੨}ਟਾਮਨ ਕੋ ਕੀਨੋ ਇਨ ਭਯੋ ^{੧੩}ਵਿਪ੍ਰੀਤ
 ਸੋਊ ^{੧੪}ਕੂਕਰੀ ਐ ^{੧੫}ਮੀਢੀ ਬਨ ਮਨ ਦੁਖ ਪਾਈਆ ॥ ਚਲੇ ਨਹਿੰ
 ਜਾਇ ਇਸ ਬਿਧ ਕੀ ਬਨਾਇ ਅਬ ਕੀਨੀ ^{੧੬}ਖਤਾ ਜੋਊ ਲੇਹਿੰ
 ਜਾਂਤੇ ਬਖਸਾਈਆ ॥ ^{੧੭}ਦੌਰ ਦੋਨੋਂ ਬਾਲਾ ਕੇ ਚਰਨ ^{੧੮}ਗਹਿ ਧਾਇ
 ਭਏ ਮਨ ਦੀਨ ਕੀਨੀ ਬੇਨਤੀ ਬਤਾਈਆ ॥ ੧੬ ॥ ਬਾਲਾ ਨੇ
 ਬਖਾਨੀ ਜਾਹੁ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਬੰਧ ਪਾਨੀ ਬਖਸਨਹਾਰ ਸੋਊ ਖਤਾ
 ਕੀਨੀ ਜਾਂਹਿ ਕੀ ॥ ^{੧੯}ਧਾਇ ਕਰ ਪਾਹਿ ਗਹੇ ਜਾਇ ^{੨੦}ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕੈ ਦੂਰ ਅਬ ਕੀਜੈ ^{੨੧}ਰਿਸ ਕੀਨੀ ਜੋ ^{੨੨}ਗੁਨਾਇ ਕੀ ॥ ^{੨੩}ਤਿਰੀਆ
^{੨੪}ਕੁਚੀਲ ਨਹਿੰ ਜਾਨਤ ਹੈਂ ਸੰਤ ^{੨੫}ਸੀਲ ਭੂਲੀ ਮਤ ਸਦਾ ਜਿਨ
 ਦੁਸ਼ਟ ਸੁਭਾਇ ਕੀ ॥ ਕਰਮ ਕਮਾਯੋ ਜਸ ਪਾਯੋ ਫਲ ਇਨ੍ਹੋਂ ਤਸ
 ਸਾਧ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋਤ ਇੱਛਾ ਨਹਿੰ ਕਾਹਿ ਕੀ ॥ ੧੭ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ^{੨੬}ਮੰਦਮਤੀ ਮਨ ਮੂਰਖ ਏ ਜਿਨ ਸੰਤਨ ਸੋਂ ਉਠ

੧ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਹਨ ।	੨ ਉਚਾਰਦੇ ।	੩ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਪਤੀ ।
੪ ਕੁਤੀ ।	੫ ਭੇਡ ।	੬ ਪਤੀ ਪਾਸ ।
੭ ਫਿਰਾਉਂਦੀ ।	੮ ਇਸਤ੍ਰੀ ।	੯ ਸਿਸਟ ।
੧੦ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ।	੧੧ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ।	੧੨ ਉਲਟਾ ।
੧੩ ਕੁਤੀ ।	੧੪ ਭੇਡ ।	੧੫ ਭੁਲ ।
੧੬ ਦੋੜ ਕੇ ।	੧੭ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ।	੧੮ ਦੋੜ ਕੇ ।
੧੯ ਦੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ।	੨੦ ਗੁਸੇ ਨੂੰ ।	੨੧ ਗੁਨਾਹ ।
੨੨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ।	੨੩ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ।	੨੪ ਸੀਲ ਸੁਭਾਉ ।
੨੫ ਭੈੜੀ ਮਤ ।		

^੧ਟਾਮਨ ਕੀਨਾ ॥ ਠੈਰ ^੨ਕੁਠੈਰ ਨ ਜਾਨਤ ਹੈਂ ਨਿਤ ਦੁਸ਼ਟ ਸੁਭਾਵ
 ਕੇ ਹੋਤ ਅਧੀਨਾ ॥ ਆਪ ਕਰੋ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾ ਕਰ ਤੇ ਸਰਨਾ
 ਪਰਨਾ ਹਮ ਲੀਨਾ ॥ ^੩ਮਾਨਵੀ ਦੇਹ ਕਰੋ ਇਨ ਕੀ ਬਖਸ਼ੋ
^੪ਅਪਰਾਧ ਤੁਮੈਂ ਪ੍ਰਭ ਚੀਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ^੫ਆਨਨ ਬੈਨ
 ਭਨੈ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ^੬ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ਕਰੋ ਹਰਿ
 ਨਾਮ 'ਰਰੋ' ਉਰ ਭਾਉ ਧਰੋ ਹਰ ਕੈ ਕ੍ਰਿਤ ਯਾਹੀ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤਨ
 ਸੇਵਰੁ ਹੋਇ ਭਲੋ ਤੁਮ ^੭ਗ੍ਰੀਵ ਪਰੈ ਨਹਿ ਅੰਤਕ ਫਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਦੀਨ
 ਭਏ ^੮ਭਨਹੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾ ਹਮ ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੯ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਰ ^{੧੦}ਦੁਰਾਚਾਰ ^{੧੧}ਬਿਭਚਾਰਨ ਕੀ ^{੧੨}ਚਾਰ ਜੈਸੇ
 ਸੋ ਤੋ ਦੁਖ ਦੈਨ ਹੂੰ ਕੈ ਜੋਗ ਮਨ ਜਾਨੀਯੇ ॥ ਭਏ ਹੋ ਅਧੀਨ ਪੁਨ
 ਬੇਨਤੀ ਸੁ ਕੀਨ ਤੁਮ ਯਾਂਤੇ ਹੋਏ ਨਾਰ ਤਨ ਇਨਕੇ ^{੧੩}ਪ੍ਰਮਾਨੀਯੇ ॥
 ਐਸੇ ਹੀ ਭਨਤ ਭਈ ਦੋਹਿ ਤਿਨ ^{੧੪}ਪੂਰਬ ਸੀ ^{੧੫}ਹੋਰ ਗੁਰ ਰੂਪ
 ਪੁਨ ਸਨ ^{੧੬}ਪਛਤਾਨੀਯੇ ॥ ਕਰਨਾ ਕੈ ^{੧੭}ਐਨ ਰਹੇ ਤਹਾਂ ਭਈ
^{੧੮}ਰੋਨ ਜਬ ਕੀਨੀ ਸੁਖ ^{੧੯}ਸੈਨ ਜਾਂਕੋ ਭੈ ਨ ਕਿਤ ਥਾਨੀਯੇ ॥ ੨੦ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ^{੨੧}ਭੁਨਸਾਰ ਭਈ ^{੨੨}ਪੁਨ ਮੁਰਗ ਕਈ ਨਿਸ ਨਾਸ
 ਗਈ ^{੨੩}ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਾਗੇ ॥ ਮਿਲ ਮਾਨਵ ਜਾਨਵ ਭੇਦਹਿ ਕੇ ਤਿਨ
 ਆਨਵ ਭੇਦ ਰਿਦੈ ^{੨੪}ਅਨਰਾਗੇ ॥ ^{੨੫}ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਦੀਨ
^{੨੬}ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਨ ਭਏ ^{੨੭}ਅਘ ਹੀਨ ਵਡੇ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥ ਧ੍ਰਮਸਾਲ

੧ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ । ੨ ਥਾਂ ਕੁਥਾਂ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ । ੩ ਮਨੁਖਾਂ ਵਾਲੀ ਦੇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਦੀ ਕਰ ਦਿਓ । ੪ ਔਗੁਣ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰੋ । ੫ ਮੁਖ ਤੋਂ ਬਚਨ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ । ੬ ਪ੍ਰਵਾਨ ।
 ੭ ਉਚਰੋ । ੮ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਹਰ ਇਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਧਾਰੋ । ੯ ਗਲੇ । ੧੦ ਉਚਾਰਦਿਆਂ ।
 ੧੧ ਖੋਟਾ ਚਾਲ ਚਲਨ । ੧੨ ਵਿਭਚਾਰਨ । ੧੩ ਚਾਲ । ੧੪ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟ ।
 ੧੫ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀ । ੧੬ ਦੇਖ ਕੇ । ੧੭ ਪਛਤਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੧੮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਘਰ ।
 ੧੯ ਰਾਤ । ੨੦ ਸੋਣਾ ਕੀਤਾ । ੨੧ ਸਵੇਰ ਹੋਈ । ੨੨ ਕੁਕੜਾਂ ਨੇ ਬਾਂਗ
 ਦਿਤੀ । ੨੩ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ । ੨੪ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ । ੨੫ ਚਰਨਾਂ
 ਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਕੇ । ੨੬ ਕਲਿਆਨ ਕੀਤਾ । ੨੭ ਪਾਪ ।

੧ ਬਿਸਾਲ ਰਚੀ ਤਹਿ ਕਾਲ ਦਿਆਲ ਕੀ ਕੀਰਤ ਮੈਂ ਮਤ ੨ ਪਾਗੇ ॥
 ੨੧ ॥ ਦਿਨ ਪੰਚ ਦਹੇ ੩ ਅਘ ਓਘ ੪ ਹਹੇ ਪੁਨ ਬੈਨ ਕਹੇ ਹਮ
 ਜਾਹਿ ੫ ਅਗਾਰੀ ॥ ੬ ਕਰ ਜੋਰ ਪੁਮਾਨ ਬਿਨੈ ਯੋਂ ਬਖਾਨ ਭਈ ਇਹ
 ਥਾਨ ੭ ਮਯਾ ਸੁ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੮ ਮਤਮੰਦਨ ਕੋ ਗਤ ਪੰਧ ਦਯੋ ਸੁਖ ਨੰਦ
 ਗੁਬੰਦ ੯ ਮੁਕੰਦ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ੧੦ ਠਉਰ ਰਹੇ ਦਿਨ ਐਰ ਕਛੂ
 ੧੧ ਸਿਰਮੌਰ ਤੁਹੀ ਜਗ ਮੈਂ ਗਤ ਕਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਮੁਖ ਨਾਮ ਜਪੇ ਅਰਦਾਸ ੧੨ ਤਿਹਾਵਲ ਕੀ ਕਰੀਯੇ ॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ
 ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਗੀ ਹਰ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਦੈ ਧਰੀਯੇ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ
 ਸੋਂ ਮਿਲ ੧੩ ਕਾਲ ਬਿਤਾਵਹੁ ਮੈਲ ੧੪ ਜਨੰਮਨ ਕੀ ਹਰੀਯੇ ॥ ਇਹ
 ਭਾਂਤ ਦਯੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਤਿਨੈ ਪੁਨ ਆਪ ਚਲੇ ਪਿਖ ਜਾਂ ਤਰੀਯੇ ॥ ੨੩ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਕਾਮਰੂ
 ਦੇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਨਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਲੋ ਤਹਾਂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਕੰਦ ॥

ਜਿਨੇਂ ਕਮਾਯੋ ਮੰਤ੍ਰ ਬਰ ਜੁਗ ਲੋਗਨ ਆਨੰਦ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ੧੫ ਗੈਬਰ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ਹਾਥ
 ਬੰਦ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰਯੋ ॥ ਬਿਨੈ ਸਹਿਤ ਬਚ ਮੁਖ ਤੇ ੧੬ ਰਰਯੋ ॥
 ੨ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝ ਸਿੱਖ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਨਿਜ ਚਰਨਨ ਲਾ ਮੁਕਤ
 ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਕਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਕਹੋ ੧੭ ਸੁਭਾਵ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ੧੮ ਅਮਰ
 ਚਲਾਵਹਿ ੧੯ ਰਾਵ ॥ ੩ ॥

੧ ਵਡੀ । ੨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਵਿਚ ਸਮਾਧੀ ਇਸਥਿਤ ਹੋ ਗਈ । ੩
 ਬਹੁਤੇ । ੪ ਦਰਧ ਕਰ ਦਿਤੇ । ੫ ਅਗੇ । ੬ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਪੁਰਸ਼
 ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ੭ ਕਿਰਪਾ ਆਪ ਦੀ । ੮ ਭੈੜੀ ਮਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਤੇ ਭਗਤੀ
 ਰੂਪੀ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ੯ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਤਾ । ੧੦ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ । ੧੧
 ਸ਼ਰੋਮਣੀ । ੧੨ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ । ੧੩ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਤੀਤ ਕਰੋ । ੧੪ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਦੀ ਮੈਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ । ੧੫ ਘੋਰ ਜੰਗਲ । ੧੬ ਉਚਾਰਿਆ । ੧੭ ਆਪਣਾ
 ਸੁਭਾਉ ਕਹਿਣਾ ਕਰੋ । ੧੮ ਹੁਕਮ । ੧੯ ਆਪ ।

ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਯੋ ਸੂਭਾਵ ਜੋ ਸੁਨਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ 'ਰਾਇ ॥

ਬੁੱਧ ਸਭਨ 'ਬਿਪਰੀਤ ਕਰ ਦਿਹੁ 'ਕੁਕਰਮ ਚਲਾਇ ॥ ੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਚੋਰੀ ਜਾਰੀ ਨਿੰਦਾ 'ਕੂਰੰ ॥ ਲੰਪਟ 'ਭੋਗੀ ਤਿਸ਼ਨਾ
'ਭੂਰੰ ॥ 'ਬਾਟ ਪਾਰ ਜੋ ਸੂਰ ਕਹਾਵੈਂ ॥ ਸਾਚ ਕਹੈਂ ਤਿਨ 'ਸਠ
ਠਹਿਰਾਵੈਂ ॥ ੫ ॥ 'ਪਿਸਨ ਬਡੇ ਆਦਰ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਹੁ ਬੋਲਤ
ਸੇ ਗੁਨੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ 'ਗੁਨੀਅਨ ਕੇਰ ਨਰਾਦਰ ਹੋਊ ॥ ਭੂਪ
ਨਿਕਟ ਬੈਠਹਿ 'ਸਠ ਜੋਊ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ 'ਕਲ ਮਲ 'ਆਲਜ ਹੋਇ ਨਰ 'ਕ੍ਰਿਪਨ ਨ ਕਰਹੀ
ਦਾਨ ॥ ਧਰਮ ਹਤੇ 'ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਪਾਵਹਿ ਕਸਟ ਮਹਾਨ ॥ ੭ ॥

ਚੋਪਈ ॥ 'ਦਿਜ ਵਿਵਹਾਰੀ ਬਹੁਰ 'ਕ੍ਰਿਸਾਨ ॥ ਤਿਨਕੋ
ਆਦਰ ਹੋਇ ਮਹਾਨ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਕੀ 'ਤੱਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਤਿਨਹਿ
ਕਹੈਂ ਇਹੁ ਫਿਰਤ 'ਖੁਵਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਭੂਪ ਕਹੈਂ ਹਮ ਕੋ ਨਿਤ
'ਟੋਟੂ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਕਹੈ ਹਮ ਲੇਤ 'ਖਸੋਟੂ ॥ 'ਬੇਖ ਫਕੀਰ ਸੁ ਸੰਚਹਿ
ਧਨ ਕੋ ॥ 'ਅਸਨ ਸੁ 'ਬਸਨ 'ਅਲਪ ਗ੍ਰਿਸਬਨ ਕੋ ॥ ੯ ॥
ਔਰ ਗਗਨ ਕਰ ਕਹਾਂ ਸੁਨਾਊਂ ॥ ਮੋਰ ਸਮੇਂ ਕੋ ਜੈਨ ਪ੍ਰਭਾਊ ॥
ਜਤਿ ਸਤਿ ਤਪ ਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਉਪਾਸਨ ॥ ਸਭ ਇਕ ਬਾਰਹਿ ਹੋਹਿ
'ਬਿਨਾਸਨ ॥ ੧੦ ॥ ਮੈਂ 'ਰਾਵਰ ਕੇ ਨਿਤ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਜਸ
ਆਗਿਆ ਤਸ ਕਰੋਂ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਭੇਟਾ ਕਯਾ ਦੇਵਹੁ ॥

੧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਜੀ । ੨ ਉਲਟ । ੩ ਖੋਟਾ ਕਰਮ । ੪ ਝੂਠ ।
੫ ਵਿਸ਼ੇ ਭੋਗਾਂ ਵਿਚ ਲਪਾਏ ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ੬ ਬਹੁਤ । ੭ ਰਾਹ ਮਾਰ ਧਾੜਵੀ ।
੮ ਮੂਰਖ । ੯ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ । ੧੦ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ । ੧੧
ਮੂਰਖ । ੧੨ ਪਾਪ । ੧੩ ਘਰ । ੧੪ ਸੂਮ । ੧੫ ਉਲਟ । ੧੬
ਬਾਹਮਣ । ੧੭ ਜਿਮੀਂਦਾਰ । ੧੮ ਸਿਧਾਂਤ । ੧੯ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ । ੨੦ ਘਾਟਾ ।
੨੧ ਧਕੇ ਨਾਲ । ੨੨ ਭੇਸ ਫਕੀਰਾਂ ਵਾਲਾ । ੨੩ ਭੋਜਨ । ੨੪ ਬਸਤ੍ਰ । ੨੫ ਤੁਛ ।
੬ ਨਾਸ । ੨੭ ਆਪ ।

ਕਲਜੁਗ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਲੇਵਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੈਂ ਜੇ ਸਿਖ
ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ^੧ਬਾਣੀ ਪਠਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ
ਅਸ਼ਨਾਨ ਜਿ ਸਭਹੀ ॥ ਇਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਭੁਲਾਵਹੁ ਕਬਹੀ ॥ ੧੨ ॥
ਤੈ ਛਾਯਾ ਨਹਿ ^੨ਬਰਤੈ ਤਿਨ ਕੋ ॥ ਮੋਰ ਬਚਨ ਮਹਿ ਨਿਸਚਾ
ਜਿਨ ਕੋ ॥ ਭੇਟ ਦੇਹੁ ਤੈ ਇਹੁ ਬਚ ਦੀਜੈ ॥ ਮਮ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦੁਖੀ ਨ
ਕੀਜੈ ॥ ੧੩ ॥ ਕਲਜੁਗ ^੩ਪ੍ਰਾਹਯੈ ^੪ਦੈ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਕਹੈਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤਵ
ਚਰਨ ^੫ਨਿਹੋਰੇ ॥ ^੬ਆਇਸ ਮੈਂ ਤੁਮਰੀ ^੭ਸਿਰ ਧਰਨੀ ॥ ਅਸ ਨਹਿ
ਸਕਤੀ ^੮ਮੋਰਨ ਕਰਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਿਕਸੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ
ਖਾਨੀ ॥ ਦੈਪੁਦੇਸ ਬੋਲੇ ਪੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਤੇ ਬਡ ਤੇਜ
ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਹੋਵਹਿਗੋ ਇਹੁ ਵਾਕ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ^੯ਬੋਰ ਕਾਲ
ਕੀਰਤ ਕਰਤਾਰੂ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਹ ਕੀ ਵਧੈ ਅਪਾਰੂ ॥ ਲਾਖ ਬਰਖ
ਸਤਿਜੁਗ ਕੋ ਕਰਈ ॥ ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਤੇਤੇ ਚਿਤ ਧਰਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਦ੍ਵਾਪੁਰ
ਕਰਤ ਨਿਜ ਬਰਖ ਹਜਾਰਾ ॥ ਸੋ ਕਲ ^{੧੦}ਅਲਪ ਕਾਲ ਸੁਖ
ਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਯੁਕਤ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਕਰਈ ॥ ਸੋ ਤਤਕਾਲ ਬਿਖੈ
^{੧੧}ਭਵ ਤਰਈ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਜੁਗ ਪਾਪੀ ਏਕ ਤੇ ਦੇਸ ਮਾਰੀਯੇ ਸੋਇ ॥
ਤੇਤੇ ਨਗਰੀ ਪੀੜੀਏ ਦ੍ਵਾਪੁਰ ਕੁਲ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕਹੈ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਲੀ ਰੀਤੁ
ਇਹੁ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਲਜੁਗ ਉਰ ^{੧੨}ਹਰਖਾਨਾ ॥
^{੧੩}ਕਰ ਪਦ ਬੰਦਨ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤੁਮ ਸੰਗਤ ਕੇ ਨਿਕਟ

੧ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ । ੨ ਨਹੀਂ ਵਰਤੋਗੀ । ੩ ਉਚਾਰਿਆ । ੪ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਜੋੜੇ ।
੫ ਵੇਖਾ । ੬ ਆਗਿਆ ਵਿਚ । ੭ ਸਿਰ ਨੂੰ ਧਰਦਾ ਹੈ । ੮ ਮੋੜਨ ।
੯ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ । ੧੦ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ । ੧੧ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ । ੧੨ ਪ੍ਰਸੰਨ ।
੧੩ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ।

ਨ ^੧ਜੈਹੋਂ ॥ ਆਨ ਜੀਵ ^੨ਦੰਭੀ ਦੁਖ ਦੈਹੋਂ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਜਿ
 ਸਿੱਖ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਕਛ ਨ ਬਸਾਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਭੇਟ ਦੇਹ
 ਬਰ ਗੁਰ ਤੇ ਲੇ ਕਰ ॥ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਚਰਨਨ ਪਰ ਧਰ ਸਿਰ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਜੋ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਲਜੁਗ ਤਹਿ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ
 ॥ ੨੧ ॥ ਭਾਈ ਮੂਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ॥ ਪਿਖਯੋ ਗੁਰੂ ਤਹਿ ਬਹੁ ਮਨ
^੩ਭੰਗਾ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਤਿਹ ਗਤ ਜਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਕੀਨ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਅਹੁ ਮੂਲਾ ਕਯਾ ਮਨ ਮਹੁ ਆਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਰਤ
 ਬਿਨੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੈਂ ^੪ਰਾਵਰ ਸੰਗ ਆਯੋ ॥ ਮਾਂਗ ਹੁਤੀ ਥੋ
^੫ਨਿਕਟ ਬਿਆਹਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ^੬ਸਾਗਰ ਲਗ ^੭ਰਾਵਰ ਸੰਗ ਆਯਾ ॥
^੮ਚੈਹੋਂ ਪਾਛੈ ਅਬੈ ^੯ਸਿਧਾਯਾ ॥ ਨਤ ਮੁਹਿ ਸਸੁਰ ਔਰ ਕਹਿ
 ਬਿਆਇ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹੁ ^{੧੦}ਰਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਕਹਯੋ ^{੧੧}ਬਨਜ ਨਿਜ ਭੂਲਾ ॥ ਫਸਤ ਝੂਠ ਮਹੁ ਭਾਈ ਮੂਲਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਨਰ ^{੧੨}ਕੁਰਿਆਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਸੰਗ ਉਤਰਹਿ ਤੁਹਿ
 ਪਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ^{੧੩}ਆਇਸ ਦੀਜਹਿ ॥ ^{੧੪}ਪੰਚ
 ਬੇਨਤੀ ਅਪਰ ਸੁਨੀਜਹਿ ॥ ਅਹੈ ^{੧੫}ਦਰਿਦ੍ਰ ਧਾਮ ਮਹਿ ਭਾਰਾ ॥
 ਦੇਹੁ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਨਿਜ
 ਕਰ ਸਾਥਾ ॥ ^{੧੬}ਰੋਰਨ ਮੁਸਟ ਦੀਨ ਤਿਹ ਹਾਥਾ ॥ ਜਵਾਹਰਾਤ ਭੇ
 ਰੋਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਹਰਖਯੋ ਮੂਲਾ ਪੁਨਹਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਜਬ ਮੁਰ ਕੈ ਆਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਨਿਜ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਕਹਯੋ
 ਗੁਰੂ ਮੂਲੇ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥ ਮਿਲਹਿ ਜਰੂਰ ਬਚਨ ਏਹ ਮੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥

੧ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ । ੨ ਪਖੰਡੀ । ੩ ਉਲਟ । ੪ ਆਪ । ੫
 ਨਜਦੀਕ ਨੇੜੇ । ੬ ਸਮੁੰਦਰ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੰਗ ਲਗ ਕੇ । ੭ ਆਪ ਦੇ । ੮ ਚਾਹੁੰਦਾ
 ਹਾਂ । ੯ ਜਾਣਾ । ੧੦ ਆਗਿਆ । ੧੧ ਵਾਪਾਰ ਵਿਚ । ੧੨
 ਝੂਠੇ । ੧੩ ਆਗਿਆ । ੧੪ ਮੁੜਕੇ । ੧੫ ਦਲਿਦਰ ਘਰ ਵਿਚ ।
 ੧੬ ਮਿਟੀ ਦੇ ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਮੁਠ ਭਰ ਕੇ ਦਿਤੀ ।

ਅਬ ਨੈਨਨ ਕੋ ^੧ਮੀਚਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਨਿਜ ਧਾਮ
^੨ਬਿਰੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਮੂਲੇ ਤਬ ਨੈਨ ^੩ਮਿਚਾਏ ॥ ਜਬ ਖੋਲ੍ਹੇ ^੪ਸਲ
ਪੁਰ ਪਹੁਚਾਏ ॥ ੨੯ ॥ ਮਿਲੇ ਸਬੰਧੀ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਯੋ
ਬਿਆਹ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਏ ॥
^੫ਬਡ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਟ ਪਰ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਕਲਜੁਗ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤੀਸਵੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਿਹ ਦਰਸੇ ਜਮ ਨਹਿ ^੬ਭਿਟੈ ਐਸੇ ਦੀਨ ਦਿਆਰ ॥

ਚਲੇ ਨਾਹਰੂ ਦੇਸ ਕੋ ਜੋ ਸਾਗਰ ਬਿਚਕਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋਂ ਬੋਲੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪ
ਆਵਹੁ ਅਬ ਹੀ ॥ ਉਪਰ ਸਾਗਰ ਕੇਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ^੭ਜੁਗ ਕੋ ਲੇ
^੮ਗਮਨੇ ^੯ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਕਰੈਂ ^{੧੦}ਸੋਹਿ ਕੋ ਜਾਪੂ ॥ ਚਲੇ
ਜਾਤ ਕਿਤ ਛੁਵੈ ਨ ਆਪੂ ॥ ਸਾਗਰ ਬੀਚ ਪਹੁਚੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਜਾਪ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੋ ਤਜ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸੋਹਿ ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^{੧੧}ਸਮਤਾ ਚਹਿਤ ^{੧੨}ਅਯਾਨਾ ॥ ਬੂਦਨ ਲਗਾ ^{੧੩}ਸਿੰਧ ਕੇ
ਮਾਹੀਂ ॥ ਬਹੁ ^{੧੪}ਡੁਬਕੀ ਲੀਨੀ ਜਬ ਤਾਹੀਂ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^{੧੫}ਗ੍ਰੀਵ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਿਖਾ ^{੧੬}ਭੀਗ ਗਏ ਜਿਹ ^{੧੭}ਚੀਗਾ ॥

ਬੂਡਤ ਤਿਹ ਕੋ ਜਾਨ ਕੈ ਬੋਲੇ ^{੧੮}ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥ ੫ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ-ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ

੧ ਬੰਦ ਕਰੀਐ ।	੨ ਇਸਥਿਤ ।	੩ ਅਖਾਂ ਮੀਟੀਆਂ ।	੪ ਸਿਆਲਕੋਟ ।
੫ ਵਡੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ।	੬ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ।	੭ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਾ ਤੇ	
ਮਰਦਾਨਾ ।	੮ ਚਲੇ ।	੯ ਸੀਘਰ ।	੧੦ ਸੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ।
ਬਰਾਬਰੀ ।	੧੧ ਅਨਜਾਣ ਮਰਦਾਨਾ ।	੧੨ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ।	੧੩ ਡੁਬਕੀਆਂ ।
੧੪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਮੋੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ।	੧੫ ਭਿਜ ਗਏ ।	੧੬ ਕਪੜੇ ।	
੧੭ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ।			

ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਮਝਿਓ ਪੁਨ ਮਨ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਕੋ ਜਾਪ ਬਖਾਨਾ ॥ ^੧ਅਗੂਜ ਹੀ ਸਮ ਚਲਤਾ ਭਯੋ ॥ ^੨ਸਿੰਧ ਡੂਬਨੇ
ਤੇ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ੬ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ^੩ਗੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ
ਟਾਪੂ ਕੇਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਹਾਰੂ ਨਗਰ ਬਿਖੈ ਜਬ ਗਏ ॥ ਇਕ ^੪ਤਰ
ਨੀਚੇ ਬੈਠਤ ਭਏ ॥ ੭ ॥ ^੫ਭੂਪ ਪ੍ਰਜਾ ਤਿਹ ਦੇਸ ^੬ਮਝਾਰੀ ॥ ਸਭ
^੭ਸਰੇਵਰੇ ਕੋ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਜਬ ਬਰਖਾ ਕੀ ਹੋਵੈ ਚਾਹੀ ॥ ਜਾਚਤ
ਨਰ ਸਭ ਤਹਿ ਕੇ ^੮ਪਾਹੀ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਰਖਾ ਤਬ ਤੇ ਹਟ ਗਈ ਜਬ ਤੇ ਬੈਠੇ ਜਾਇ ॥

ਲਗੇ ਖੇਤ ^੯ਸੂਕਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਹਿ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਖਿੰਚੀ ^{੧੦}ਕਲਾ ਤਾਹਿ ਕੀ ^{੧੧}ਸਗਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ
ਬਨਿਓ ਹੁਤੇ ਸਭ ਨਗਰੀ ॥ ਜਬ ਬਰਖਾ ਕੀ ਭੀ ਬਹੁ ^{੧੨}ਚਾਹੀ ॥
^{੧੩}ਨਰ ਮਿਲ ਗੇ ਸਰੇਵਰੇ ਪਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਅਪਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਧ ਸੰਗ
ਉਚਰਿਯੋ ॥ ^{੧੪}ਮੇਹੁ ਨ ਪਰਾ ਜਤਨ ਕਰ ਹਰਿਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਮਨਜ
ਗੁਰ ਪੈ ਚਲ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਸੋਂ ਬੂਝਨ ^{੧੫}ਗਿਰਾ ਅਲਾਏ ॥ ੧੧ ॥
ਕਿਉਂ ^{੧੬}ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਤੁਮ ਹੋ ਬੈਸੇ ॥ ਕਹੋ ^{੧੭}ਕੁਕਾਜ ਭਯੋ ਹੈ ਕੈਸੇ ॥
ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਜੇ ਮਨਜ ^{੧੮}ਦੁਖਾਰੇ ॥ ਜਬ ਬਿਨ ਸੂਕੇ ਸਰਬ ^{੧੯}ਕਿਦਾਰੇ
॥ ੧੨ ॥ ^{੨੦}ਮੇਹ ਦੇਤ ਥੇ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਬ ਕਹਿ ਰਹਿਓ ਨ
ਬਰਖਿਓ ^{੨੧}ਬਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿੰ ਸਿਮਰਹੁ ਸਤਿਨਾਮੂ ॥ ਦੁਹੁ

੧ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗਾ । ੨ ਸਮੁੰਦਰ । ੩ ਗਿਆ । ੪ ਦਰਖਤ । ੫
ਉਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰਯਤ । ੬ ਵਿਚ । ੭ ਸਰੇਵਰੇ ਦੇ ਕਹੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇ । ੮ ਪਾਸ ।
੯ ਸੂਕਦੇ । ੧੦ ਸ਼ਕਤੀ ਖਿਚ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ । ੧੧ ਸਾਰੀ । ੧੨ ਉਤਸ਼ਾਹ ।
੧੩ ਮਨੁਖ ਮਿਲ ਕੇ ਸਰੇਵਰੇ ਪਾਸ ਗਏ । ੧੪ ਬਾਰਸ਼ ਨਾ ਪਈ । ੧੫ ਬਾਣੀ ।
੧੬ ਚਿੰਤਾਵਾਨ । ੧੭ ਖੋਟਾ ਕੰਮ । ੧੮ ਦੁਖੀ । ੧੯ ਖੇਤੀਆਂ ।
੨੦ ਮੀਂਹ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਦੇਂਦਾ ਸੀ । ੨੧ ਜਲ ।

ਲੋਕ ਮਹਿ ਆਵੈ ^੧ਕਾਮੂ ॥ ੧੩ ॥ ਤਜ ਸਰੇਵਰੇ ਕੀ ਅਬ ਸੇਵਾ ॥
 ਜਾਚਹੁ ਏਕੰਕਾਰ ^੨ਅਭੇਵਾ ॥ ਸੁਨਕੈ ਕਹੈ ਜੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਆਪਨ
 ਕੇ ਕਹਿ ਹੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿੱਖ ਬੀਜ ਤੇ ਜਾਮਹਿ ।
 ਬੀਜ ਬਿੱਖ ਤੇ ਹੈ ^੩ਅਭਰਾਮਹਿ ॥ ਤਿਉਂ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਹੋਈ
 ਅਪਰ ਨ ਕਰਤਾ ਲਖੀਯੋ ਕੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਐਸ ਹਮੈਂ ਉਪਦੇਸ਼
 ਦਿੜਾਯੋ ॥ ਨਾਨਾ ਜੁਗਤ ਸੰਗ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ
 ਭੂਲੇ ਭਾਈ ॥ ਮਾਨਖ ^੪ਬਪਰਾ ਕਰਤਾ ਨਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ^੫ਚਹੁ
 ਬਰਖਾ ਪੁਨ ^੬ਕਲਿਆਨ ॥ ਕਰੋ ^੭ਤਿਹਾਵਲ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰੂ ^੮ਸਮੀਪਾ ॥ ਨਰ ਚਲ ਗਏ ਨਿਕਟ ^੯ਅਵਨੀ
 ਪਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਰਬ ਬਿੰਦਤ ਤਬੀ ਕਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ
 ਮਿਲੇ ਤਿਹਾਵਲ ਕੀਨਾ ॥ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਜਬੈ ^{੧੦}ਕਰ ਜੋਰੀ ॥
 ਤਬ ਹੀ ਉਠੀ ^{੧੧}ਘਟਾ ਘਨਘੋਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਬਾਰ ਧਰਾ ਪਰ
 ਪਰਯੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਹਰਖ ਭਯੋ ਸਭ ਕੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਭੂਪ ਪ੍ਰਜਾ
 ਜੁਤ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਅਤਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਹੋਇ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੯
 ॥ ਨਿਜ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀਜੀਏ ਅਬ ਹੀ ॥ ਕਰੋ ਸਿੱਖ ਸੇਵੈਂ ਹਮ ਸਬ
 ਹੀ ॥ ^{੧੨}ਕਲਾ ^{੧੩}ਬਿਸਾਲ ^{੧੪}ਬਿਲੋਕ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸ਼ਰਨ ^{੧੫}ਗਹੀ
 ਅਬ ਕਰਹੁ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ^{੧੬}ਪਗ ਕੀ ਪਾਹੁਲ ਦੀਨ ਗੁਰ ਕੀਨੇ ਸਰਬ ਨਿਹਾਲ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ^{੧੭}ਕਾਟੇ ਬੰਦ ਬਿਸਾਲ ॥ ੨੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਗੁਰ ਤਹਿ ਬਨਵਾਈ ॥ ^{੧੮}ਟੇਢੇ ਚਲਤ

੧ ਕੰਮ । ੨ ਭੇਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ । ੩ ਸੁੰਦਰ । ੪ ਵਿਚਾਰਾ । ੫ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ।
 ੬ ਮੁਕਤੀ । ੭ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ । ੮ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਪੁਰਸ਼ । ੯ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ।
 ੧੦ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ । ੧੧ ਬਦਲ ਇਕ ਰਸ । ੧੨ ਸ਼ਕਤੀ । ੧੩ ਬਹੁਤ । ੧੪ ਦੇਖ ਕੇ ।
 ੧੫ ਪਕੜੀ । ੧੬ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ । ੧੭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਬੰਦਨ ਕਟ ਦਿਤੇ ।
 ੧੮ ਵਿੰਗੇ ।

ਰੀਤਾ ॥ ਚਲਹਿ ^੧ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਇ ^੨ਸਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤੇ ^੩ਖਗ ਜਿਉਂ ਪਹੁੰਚਹਿ ਤਤ
ਕਾਲਾ ॥ ਮਿਲਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਫਲ
ਲੇਨੋ ਅਤ ਦੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤਿਨਕੀ ਗਤ ^੪ਚੀਟੀ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ॥
^੫ਦੁਸਤਰ ਪਹੁੰਚਨ ਹੈ ਤਹਿ ਥਾਈਂ ॥ ਤੁਮ ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤ ਰਖੰਤੇ
॥ ਦਿਵਸ ਪੱਖ ^੫ਸੰਜ ਮਹਿ ਕਰੰਤੇ ॥ ੫ ॥ ਅਸ ਸੰਜਮ ਮਹਿੰ ਸੰਤ
ਸਦੀਵਾ ॥ ਵਰਤਤ ਹੈਂ ਨਿਜ ਕਰ ਮਨ ਨੀਵਾ ॥ ਥੋਰੇ ਖਾਨ ^੬ਸੈਨ
ਪੁਨ ਥੋਰਾ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹਿੰ ^੬ਜੋਰਾ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੇ ਇਕਾਦਸੀ ਸਦਾ ਹੀ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿੰ ॥
ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਖਤ ਬੱਤ ਕੋ ਗਤ ਐਸੀ ਲਖ ਤਾਹਿੰ ॥ ੭ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਨ ^੭ਮੱਜਨ ਕੀ ^੮ਗਾਥਾ ਸੁਨੀਯੇ ॥ ਨਿਸ ਕੇ
ਨਾਨ ਅਧਕ ਫਲ ਗੁਨੀਯੇ ॥ ^੯ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ^{੧੦}ਨਾਵਨ ਕਰਹੀ ॥
ਕੰਚਨ ਭਾਰ ਦਾਨ ^{੧੧}ਫਰ ਫਰਹੀ ॥ ੮ ॥ ^{੧੨}ਚਤਰ ਘਟੀ ਨਿਸ ਤੇ
ਜੋ ਨਾਵੈ ॥ ਤਿਤਨੇ ਦਾਨ ^{੧੩}ਰਜਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਘਟੀ ਰੈਨ ਤੇ
ਕਰਹਿ ਸਨਾਨਾ ॥ ਫਲ ਹੈ ^{੧੪}ਖੀਰ ਸਵਾ ਮਣ ਦਾਨਾ ॥ ੯ ॥
^{੧੫}ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਉਠ ਕਰ ਜੋ ਨਹਾਵੈ ॥ ਮਣ ਜਲ ਦਾਨ ਕਰੇ ਫਲ
ਪਾਵੈ ॥ ਦਿਉਸ ਚਰੇ ਤੇ ਨ੍ਹਾਵੈ ਕੋਊ ॥ ਤਾਂਕੋ ਹੈ ਨ ਪੁੰਨ ਫਲ ਕੋਊ ॥
੧੦ ॥ ਫਲ ਏਤੋ ਹੀ ਦੋਹ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸ ਤੇ ਨਾਵਣ ਆਦੀ ਰੀਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ

੧ ਇਕ ਰਸ।	੨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੀਤੀ।	੩ ਪੰਖੀ।	੪ ਕੀੜੀ।	੫
ਕਠਨ।	੬ ਮਿਲਨੇ ਕਰਕੇ।	੭ ਸੌਣਾਂ।	੮ ਬਲ।	੯ ਇਸ਼ਨਾਨ।
੧੦ ਕਥਾ।	੧੧ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ।	੧੨ ਇਸ਼ਨਾਨ।	੧੩ ਫਲ।	
੧੪ ਚਾਰ।	੧੫ ਚਾਂਦੀਂ।	੧੬ ਦੁਧ।	੧੭ ਸਵੇਰੇ।	

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਅਹੈ ^੧ਨਦੇਸਾ ॥ ਨਹਿੰ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ^੨ਵਾਕ ^੩ਨਰੇਸਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਹੈ ਸਿਵਨਾਭ ^੪ਅਦੰਭਾ ॥ ਜਾਨੀ ਮਨ ਇਹੁ
 ਕਹਿਤ ^੫ਅਦੰਭਾ ॥ ਇਸ ਕੋ ਮਿਲਿਯੋ ਗੁਰੂ ^੬ਕੋ ਪੂਰਾ ॥ ਪਾਯੋ
 ਗਿਆਨ ਕੀਯੋ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਬੋਲਯੋ
 ਬਾਨੀ ॥ ਧੰਨ ਸਾਹ ^੭ਸੁਮਤੇ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਕੰਨ ਗੁਰੂ ^੮ਤਵ ਨਾਮ
 ਅਲਾਵਹੁ ॥ ਤਿਨਕੀ ਬਾਨੀ ਬਹੁਰ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਨਰੇਸ
 ਕੋ ਮਨਸੁਖ ^੯ਬੈਨਾ ॥ ਕਹਿਓ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਨ ਐਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਸਭ ^{੧੦}ਪਾਤਕ ਹਾਰੀ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ^{੧੧}ਬਢਿਓ ਉਰ
 ਭਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਚਲੇ ਨੈਨ ਤੇ ^{੧੨}ਨੀਰ ^{੧੩}ਅਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ
^{੧੪}ਪਦ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਪਤ ^{੧੫}ਉਪਜਾਵਾ ॥ ਦਰਸਨ
 ਕਰਨ ਹੇਤ ^{੧੬}ਉਮਗਾਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ^{੧੭}ਅਨੂਪਾ
 ॥ ਮਨਸੁਖ ਸੋ ਬੋਲਿਓ ਤਬ ਭੂਪਾ ॥ ਮੁਝਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਕਰਾਈ ॥
 ਕਰ ਉਪਕਾਰ ^{੧੮}ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ॥ ਮਿਲਹਿ ਉਪਾਹੁ ਕਰਹੁ ਸੋ ^{੧੯}ਤੂਰਨ ॥ ^{੨੦}ਗਵਨੋਂ
 ਮੈਂ ਅਬ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਤਜ ਕਰ ਦੇਸ ਰਾਜ ^{੨੧}ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਕਰਕੈ ਦਰਸਨ ਭਰਮ ਮਿਟਾਵੈਂ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ ^{੨੨}ਪਰਮਪਦ ਪਾਵੈਂ
 ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬਚਨ ^{੨੩}ਚੁਭੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਾਂਤ ਨ ਆਵਤ ਬਿਨ ਅਬ
^{੨੪}ਹੋਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ^{੨੫}ਜਗਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਪਤ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ^{੨੬}ਪਿਖ ਮਨਸੁਖ

੧ ਆਗਿਆ । ੨ ਬਚਨ । ੩ ਰਾਜਾ । ੪ ਅਸਚਰਜ । ੫ ਪਖੰਡ ਤੋਂ
 ਰਹਿਤ । ੬ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ । ੭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਤ ਵਾਲੇ । ੮ ਤਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕਥਨ
 ਕਰੋ । ੯ ਬਚਨ । ੧੦ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਹਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹਨ । ੧੧ ਵਧਿਆ । ੧੨ ਜਲ ।
 ੧੩ ਧੀਰਜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੧੪ ਪੜ੍ਹ ਕੇ । ੧੫ ਪ੍ਰੇਮ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ । ੧੬ ਉਤਸ਼ਾਹ ।
 ੧੭ ਉਮਾਨਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ । ੧੮ ਗਰੀਬ ਦੀ ਨਿਆਈਂ । ੧੯ ਛੇਤੀ । ੨੦ ਚਲਦਾ
 ਹੈ । ੨੧ ਸਾਰਾ । ੨੨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ । ੨੩ ਖੁਬੇ । ੨੪ ਦੇਖ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ।
 ੨੫ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਗਿਆ । ੨੬ ਦੇਖ ਕੇ ।

ਬੋਲਯੋ ^੧ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹਿੰ ਕਰਹੁ ^੨ਰਜਾਨਾ ॥ ਤਜ
 ਕਰ ਦੇਸ ਨ ਬਨਹਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਚਲਹੁ ਸੰਗ ਤਹਿ
 ਦੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਮਹਿ ਦਰਸਹਿ ^੩ਜਗ ਤੇਸਾ ॥ ਇਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ
 ਚਿਤਵਹਿ ਮਨ ਮੈਂ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਹਿ ^੪ਬੋਰਨ ਦਿਨ ਮੈਂ ॥ ੨੦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ^੫ਗਯਾਤਾ ਜਗ ਸਾਮੀ ॥
 ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ^੬ਪੇਖ ਕਰ ਤੇਰਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਹਿ ਆਇ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥
 ੨੧ ॥ ਕਹਿਤ ਨਿਪਤ ਪਰਖੋਂ ਕਿਸ ^੭ਭਾਤੀ ॥ ਮੁਝੈ ਬਤਾਵਹੁ ^੮ਗੋਤ
 ਸੁ ਜਾਤੀ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋ ^੯ਬੇਖ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕੌਨ ਨਗਰ ਰਹਿ
 ਗੁਨੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਮਨਸੁਖ ਨੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਨ
 ਕੋ ਪਰਖਨ ^{੧੦}ਦੁਸਤਰ ਭਾਰਾ ॥ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਖੱਤਰੀ ਜਾਤੀ ॥ ਜਨਮ
 ਪੁਰੀ ਤਲਵੰਡੀ ^{੧੧}ਖਯਾਤੀ ॥ ੨੩ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰੀ ਕਛ ਪੁਰ
 ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਅਬ ਤਜ ਦੀਨੋ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ॥ ਬੇਖ ^{੧੨}ਅਤੀਤਨ ਕਾ
 ਕਰ ਬੈਸੇ ॥ ^{੧੩}ਸਾਂਗ ਕਰਤ ^{੧੪}ਮਾਯਕ ਨਰ ਜੈਸੇ ॥ ੨੪ ॥ ਇਹ
 ਸਭ ਪਤੋ ਲੀਨ ਲਿਖ ਭੂਪਾ ॥ ਜਹਿੰ ਉਰ ਜਾਗਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੂਪਾ ॥
 ਮਨਸੁਖ ਸੋ ਬੂਝੀ ਗੁਨਖਾਨੀ ॥ ਲਿਖੀ ਮਨੋਹਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਾਨੀ ॥
 ੨੫ ॥ ਮਨਸੁਖ ^{੧੫}ਬਨਜ ਸਰਬ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਗਮਨਿਓਂ ਨਿਕਟ
 ਭੂਪ ^{੧੬}ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਬੰਦ ਹਾਥ ਕਹਿ ਦੇਹੁ ^{੧੭}ਨਦੇਸਾ ॥ ਚਲਯੋ
 ਚਹਿਤ ਹੋਂ ਅਬ ਨਿਜ ਦੇਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਭੂਪਤ ਨੇ ਕੀਨ ਸਨੇਹਾ
 ॥ ਜੈਸੇ ਕਰੈ ਜੀਹ ਸੰਗ ਦੇਹਾ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਤੇਰੋ ॥ ਜੇ
^{੧੮}ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੈ ਤਨ ਮੇਰੋ ॥ ੨੭ ॥ ^{੨੦}ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਿਸ਼ਚਾ ਰਾਖਹੁ ਮਨ

੧ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਕੇ । ੨ ਜਾਣਾ । ੩ ਚਲਣਾ । ੪ ਜਗਤ ਦਾ ਈਸ਼ਰ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ । ੫ ਬੋਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ । ੬ ਅੰਤਰਜਾਮੀ । ੭ ਦੇਖ ਕਰ । ੮ ਤਰ੍ਹਾਂ ।
 ੯ ਅਲ । ੧੦ ਭੇਸ । ੧੧ ਕਠਨ । ੧੨ ਪ੍ਰਗਟ । ੧੩ ਫਕੀਰਾਂ ਵਾਲਾ ।
 ੧੪ ਭੇਸ । ੧੫ ਮਾਇਆ ਦੇ । ੧੬ ਵਣਜ । ੧੭ ਚਤਰ । ੧੮ ਆਗਿਆ ।
 ੧੯ ਕਲਿਆਨ । ੨੦ ਦ੍ਰਿੜੁ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ।

ਮਾਹੀਂ ॥ ਮਿਲਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੇਰ ਕਛ ਨਾਹੀਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕਰੀ
 'ਪਰਸਪਰ ਬੰਦਨ ॥ ਗਵਨਿਓਂ ਸਿਮਰਤ ^੨ਬਿਘਨ ਨਿਕੰਦਨ ॥
 ੨੮ ॥ ਤਬਹਿ ਬਹੁਤ ਭੂਪਤ ^੩ਅਨਰਾਗਾ ॥ ਰੰਗਿਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ
 ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਸੁਨਿਓਂ ^੪ਸੋਨ ਜੇ ਹੁਤੇ ਫਕੀਰਾ ॥ ਕੇਤਕ ਪਹੁੰਚੇ ^੫ਢਿਗ
 ਨਿਪ ^੬ਧੀਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਨਾਮ ਆਪਨੋ ਨਾਨਕ ਧਰਕੈ ॥ ਪੁਰ ਕੇ
 ਨਰਨ ਸੁਨਾਇ ਉਚਰਕੈ ॥ ਜਬ ਨਿਜ ਸੋਨ ਸੁਨਹਿ ^੭ਅਵਨੀ ਪਾ ॥
 ਚਲ ਕਰ ਆਵਹਿ ਤਿਨਹਿ ਸਮੀਪਾ ॥ ੩੦ ॥ ਬੈਸਹਿ ਸੰਸੈ ਕੋ ਜਬ
 ਪੂਛੇ ॥ ਕਛ ਨ ਬਤਾਵਹਿ ਗਿਆਨਹਿ ^੮ਛੂਛੇ ॥ ਅਸਬਿਧ ਦੇਖ ਸੋਚ
 ਕਰ ਰਾਜਾ ॥ ਔਰ ਕੀਯੋ ਪਰਖਨ ਕੋ ਕਾਜਾ ॥ ੩੧ ॥ ਹੁਤੀ ਤਹਾਂ
 ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਐਸੀ ^੯ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜੋ ਪੁਰ ਬਿਖੈ
^{੧੦}ਬਿਦੇਸੀ ਆਵੈ ॥ ਬੇਖ ਫਕੀਰ ਸੁ ਸੰਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਰਹੁ
 ਜਾਇ ਤੁਮ ਤਿਨਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ^{੧੧}ਪੂਰਾ ਉਰ ਕੋ ਲਖੀਐ ^{੧੨}ਭੇਵਾ ॥ ਜਬ
 ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਊ ॥ ਆਨ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝ ਢਿਗ ਸੋਊ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਚਨ ਕਹੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ॥ ਕਰਨ ਲਗੀ ^{੧੩}ਤਿਯ
 ਤੈਸੇ ਕਾਜਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ^{੧੪}ਤੁਰਕ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਧਰਹਿ ਨ ਧੀਰਜ
 ਦੇਖਤ ਨਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਕਹੈਂ ਭੂਪ ਸੋਂ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਾ ॥ ਕੀਯੋ ਕਾਮ
 ਜਤ ਸਤ ਉਰ ਉਰਾ ॥ ਕਹਿ ਨਿਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਹਿ ^{੧੫}ਬਿਹੀਨਾ ॥
^{੧੬}ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਕੇ ਸਰਬ ਅਧੀਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਚਿਤਵ
 ਸਰੂਪ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਲੇਤ ਸ੍ਵਾਸ ਜੋ ^{੧੭}ਸੀਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ^{੧੮}ਪੀਰੀ ਪਰ

੧ ਆਪਸ ਵਿਚ ।

੨ ਵਿਘਨਾ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੇ ।

੩ ਪ੍ਰੇਮ ।

੪ ਕਨਾਂ ।

੫ ਮਾਸ

੬ ਧੀਰਜ ।

੭ ਰਾਜਾ ।

੮ ਖਾਲੀ ।

੯ ਬਾਣੀ ।

੧੦

ਪ੍ਰਦੇਸੀ ।

੧੧ ਪੂਰਨ ਤੇ ਪਾਲੀ ।

੧੨ ਭੇਟਾ ।

੧੩ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ।

੧੪

ਮੁਸਲਮਾਨ ।

੧੫ ਬਿਨਾਂ ।

੧੬ ਕਾਮ ਆਦਿਕ ।

੧੭ ਠੰਡੇ ਸਵਾਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ।

੧੮ ਪੀਲਾਪਨ ਵਾ ਜ਼ਰਦੀ ।

ਰਹੀ ਮੁਖ ਪਟਜਾ ਕੇ ॥ ^੧ਮੋਚਤ ਜਲ ਦੈ ਲੋਚਨ ਤਾਂਕੇ ॥ ੩੬ ॥
ਅਸ ਜਬ ^੨ਖੈਂਚ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਕੀਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸਰਬ ^੩ਗਤ
ਚੀਨੀ ॥ ਚਿਤਵਿਓ ਤਹਿ ਕੋ ਕਰਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਕੀਨ ਜਾਸ ਕੋ
ਪ੍ਰੇਮ ^੪ਬਿਹਾਲਾ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਮਨਸੁਖ
ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਜੁਗ ਤਿੰਸਤੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੇਸ ਨਾਹਰੂ ਸੁਮਤਦੇ ^੫ਅਨਤ ਦੇਸ ਜਗਤੇਸ ॥

^੬ਗਵਨੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮਨਾ ਜੋ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ^੭ਨਰੇਸ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਬਾਲਾ ਸੰਗ
ਦੁਤੀਯ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਦੇ ਕਰ ਕਿਤਕ ਬਲ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹੁ
ਸੱਤਿਨਾਮ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ^੮ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸੁਤ ^੯ਮਗ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ॥
ਚਲਤ ਚਲਤ ਸਾਗਰ ਪੁਨ ਆਵਾ ॥ ਆਇ ਭਏ ^{੧੦}ਠਾਂਦੇ ਤਹਿ
^{੧੧}ਤੀਰ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ^{੧੨}ਵਾਕ ^{੧੩}ਗੰਭੀਰ ॥ ੩ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ
^{੧੪}ਪਠਹੋ ਮੁਖ ਆਛੇ ॥ ਆਵਹੁ ਗਵਨੇ ਹਮਰੇ ਪਾਛੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
ਸਾਗਰ ਪੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਚਲੇ ਜਾਤ ਜਿਉਂ ^{੧੫}ਪੰਥ ਮਦਾਨੀ ॥
੪ ॥ ਪਾਛੇ ਗੁਰ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਤਿਉਂ ਹੀ ਕਰ ਹੈਂ ਯੇਹ ਭੀ
ਪਯਾਨਾ ॥ ^{੧੬}ਭੀਗਯੋ ਕਹੂੰ ਨ ਜਲ ਸੋਂ ਚਰਨਾ ॥ ^{੧੭}ਕਰਨਾ ਕੀਨੀ
ਤਾਰਨ ^{੧੮}ਤਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾਹਿ ਪਹੁਚੇ ਥੋ ਇਕ ਟਾਪੂ ॥ ਨਾਮ
ਜਪਾਯੋ ^{੧੯}ਸੰਗਟ ਖਾਪੂ ॥ ਨਾਗਾ ਬੰਦਰ ਤਾਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਪੁਨ ਆਗੈ

੧ ਅਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ।	੨ ਖਿਚ।	੬ ਸਾਰੀ ਹਾਲਤ।	੪ ਦੁਖੀ।
੫ ਬੇਅੰਤ।	੬ ਚਲੇ।	੭ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ।	੮ ਪਿੰਡ ਸ਼ਹਿਰ।
੧੦ ਖੜੇ।	੧੧ ਕਿਨਾਰਾ।	੧੨ ਬਚਨ।	੧੩ ਡੂੰਘੇ।
੧੪ ਮਦਾਨ ਵਰਗਾ ਰਸਤਾ।	੧੬ ਭਿੱਜਾ।	੧੭ ਕਿਰਪਾ।	੧੮ ਜਹਾਜ਼ ਰੂਪ
ਹਨ।	੧੯ ਭੀੜਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ।		

ਗਵਨੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਹੁਤੋ ਦੇਸ ਜਹਿੰ ਸੰਗਲਾ ਦੀਪਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ
ਤਾਂਕੇ ਜਾਇ ^੧ਸਮੀਪਾ ॥ ਰਾਜੇ ਕੇ ਅਰਾਧਨੇ ਕਰਕੈ ॥ ਗਏ ਦੇਸ
ਤਹਿ ^੨ਭਾਵ ਬਿਚਰਕੈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤਹਿੰ ਨਿਪ ਕੇ ^੩ਉਪਬਨ ਹੁਤੋ ^੪ਸੁਸਕ ^੫ਖਰੋ ਜਹਿ ਥਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਵਨੇ ਤਾਸ ਮਹਿੰ ਦਾਸਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥ ੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਬ ਤਹਿੰ ^੬ਠਾ ਪਾਏ ॥ ਸੂਕੇ
^੭ਬਿਟਪ ਹਰੇ ਹੈ ਆਏ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਖਾ ^੮ਦਲ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥ ਹੋਵਤ
ਭਾ ਸਭ ਮਨ ਅਨਕੂਲਾ ॥ ੯ ॥ ਜਬੈ ਨਗਰ ਕੇ ਲੋਕਨ ਦੇਖਾ ॥
ਰਿਦੇ ਸਭਨ ਆਚਰਜ ^੯ਵਸੇਖਾ ॥ ^{੧੦}ਬਾਗ ਵਾਨ ਤਬ ਹੀ ਸੁਧ ਪਾਈ
॥ ਆਨ ਗੁਰੂ ^{੧੧}ਪਗ ਗੀਵ ਨਿਵਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਖ ਕੀਨ ਤਿਨ
ਰਿਦੈ ^{੧੨}ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪੁਨ ਗਮਨਿਓਂ ਜਹਿੰ ਹੁਤੋ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ਜਾਇ
ਸਭਾ ਮਹਿੰ ^{੧੩}ਗਿਰਾ ਉਬਾਰੀ ॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਾਤ ਭੂਪਤ ਮਮ ਸਾਚੀ ॥
੧੧ ॥ ਉੱਤਮ ਸੰਤ ਏਕ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸੂਕੇ ਉਪਬਨ ਪਗ ਜਬ
ਪਾਯੋ ॥ ਹਰਿਆ ਹੋਤ ਭਯੋ ^{੧੪}ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਜਹਿੰ ਕੋ ਦਰਸਨ ਕਰਤ
ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੈ ਚੇਲੇ ਹੈਂ ਤਾਂਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਚਲਹੁ ਨਿਕਟ ਤਹਿੰ
ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ਸੁਨਤ ਸੋਨ ਭੂਪਤ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ^{੧੫}ਮੰਤ੍ਰੀ ਅਪਨੋ
^{੧੬}ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਤਹਿੰ ਕੇ ਸੰਗ ਕਹੀ ਇਵ ਬਾਨੀ ॥
ਜਾਵਹੁ ਨਿਕਟ ਸੰਤ ਸੁਖਦਾਨੀ ॥ ਕਰਹੁ ਪਰਖ ਭਲ ਬਿਧ ਲਿਹੁ
ਚੀਨਾ ॥ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਆਗਮ ਕੀਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਸੁਨ
ਬਚ ^{੧੭}ਅਵਨੀ ਪਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਭੋਜਨ ਲੀਨ ਸਮੀਪਾ ॥ ਗਮਨਯੋ ਉਪ

੧ ਨਜ਼ਦੀਕ । ੨ ਪ੍ਰੇਮ । ੩ ਬਾਗ । ੪ ਸੁਕਾ । ੫ ਖੜਾ ।
੬ ਜਗ੍ਹਾ । ੭ ਦਰਖਤ । ੮ ਪਤੋ । ੯ ਸ਼ਿਸ਼ਟ । ੧੦ ਮਾਲੀ ।
੧੧ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਗਰਦਨ ਨਿਵਾਈ । ੧੨ ਬਹੁਤ । ੧੩ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ।
੧੪ ਸੀਘਰ । ੧੫ ਵਜ਼ੀਰ । ੧੬ ਪਾਸ । ੧੭ ਰਾਜੇ ਦਾ ।

ਬਨ ਕੇ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਰਾਜਤ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥
ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਦੈ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ਆਗੈ ਭੋਜਨ ਧਰਿਓ
ਬਹੋਰੀ ॥ ਨਿਪਤ ਪਠਯੋ ਹੈ ਕਰਹੁ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਸਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ
ਸਾਲੋਣੇ ॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥ ਛਤੀਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾਕਉ ਨਦਰ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ
ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ
ਵਿਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਬਚ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬਿਸਮਾਨਾ ॥ ਬਹੁਰੇ
ਗਮਨਯੋ ਨਿਕਟ ਰਜਾਨਾ ॥ ਜਾਇ ਸਭੈ ਉਚਰਿਓ ਬਿਰਤੰਤਾ ॥
ਸਾਦ ਅਸਨ ਤੇ ਬ੍ਰਿਕਤੀ ਸੰਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਭੂਪਤ ਭਾਖਤ ਸੁੰਦਰ
ਨਾਰੀ ॥ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਤਿਹ ਸੰਤ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸੁਨਤ ਸਚਵ ਲੇ
ਬੇਸਿਆ ਸੰਗਾ ॥ ਜਿਨਹਿ ਬਿਲੋਕੇ ਲਜਤ ਅਨੰਗਾ ॥ ੧੮ ॥
ਆਇ ਸਮੀਪ ਕਰੀ ਨ੍ਰਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ਮੰਤਰੀ ਭੇਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਪਠੀ ਭੂਪ ਹਿਰਦਾ ਹੁਲਸਾਵਨ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਜਿਨ ਕੀਰਤ
ਪਾਵਨ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਖ ਭਰੀਆਂ ਗੰਦਲਾਂ ਧਰੀਆਂ ਖੰਡਲਿਵਾੜ ॥
ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ਹੈ ਦੇਤੀ ਜਨਮ ਵਿਗਾੜ ॥ ੨੦ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਬਾਸਨ ਦੁਰਗੰਧਾ ਕੇ ਦੇਹੀ ॥ ਇਨਹਿ

੧ ਮੁੜਕੇ । ੨ ਭੋਜਨ । ੩ ਵਜ਼ੀਰ । ੪ ਅਸਚਰਜ । ੫ ਰਾਜਾ ।
੬ ਹਾਲ ੭ ਸਵਾਦ । ੮ ਭੋਜਨ । ੯ ਬ੍ਰਿਕਤ ਵਾਨ । ੧੦ ਵਜ਼ੀਰ ।
੧੧ ਕਾਮਦੇਵ ਦੇਖਦਿਆਂ ਭੀ ਲਜਾਏਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਹਾਉ ਭਾਉ । ੧੩ ਭੋਜੀ ।
੧੪ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ । ੧੫ ਜਸ ਪਵਿਤਰ । ੧੬ ਵਿਸ਼ੇ ਭਰੀਆਂ ।
੧੭ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਗੰਦਲਾਂ ਦੇ ਨਿਆਈਂ । ੧੮ ਖੰਡ ਵਰਗਾ ਉਪਰਲਾ ਰੂਪ ਜੋਹਣਾ ਹੈ ।

^੧ਸਪਰਸੈ ਹੈ ਸੁ ^੨ਸਨੇਹੀ ॥ ਇਹ ^੩ਠਾਂ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਤਿਨ ^੪ਕੇਰਾ ॥
 ਮੁਏ ਨਰਕ ਨਹਿ ਜਮ ਦਿਹਿ ^੫ਗੇਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਰ
 ਬੰਦਨ ਗਯੋ ॥ ਨਿਪੁ ਸੋਂ ਸਭ ਬਿਧ ਭਾਖਤ ਭਯੋ ॥ ^੬ਦੋਖ ਅਰੋਪਤ
 ਇਨ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ^੭ਅੰਗ ਸਪਰਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥
 ਪਰਸਰਾਮ ਸੋਂ ਕਹਿ ਅਵਨੀ ਪਾ ॥ ਅਬ ਕੇ ਬਹੁਰੋ ਜਾਇ ਸਮੀਪਾ ॥
 ਸੁੰਦਰ ^੮ਭੂਖਨ ^੯ਬਸਨ ਸੁਹਾਏ ॥ ਦੇਵਹੁ ਤਿਨ ਜੇ ਮਨ ਲਲਚਾਏ ॥
 ੨੩ ॥ ਲੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਖਨ ^{੧੦}ਪਟ ^{੧੧}ਰੂਰੇ ॥ ਆਇ ਧਰੇ ਆਗੈ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਲੇਹੁ ਭੇਟ ਇਹੁ ਭੂਪ ^{੧੨}ਪਠਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਿਰਾ
 ਅਲਾਈ ॥ ੨੪ ॥

ਸਬਦ—ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥
 ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਮਰ
 ਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਪੈਨਣ
 ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ
 ਵਿਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਾਯਾ ਆਦ ਕੱਪੜ ਹੈਂ ਕੂੜੇ ॥ ਇਨ ਬਿਲੋਕ
 ਭੂਲਤ ਹੈਂ ਮੂੜੇ ॥ ਹਮਰੇ ਏ ਨਹਿ ਕਿਸਹੂ ਕਾਜਾ ॥ ਜਾਇ ਦੀਜੀਏ
 ਆਪਨ ਰਾਜਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ^{੧੩}ਗਾ ਨਿਕਟ ਰਜਾਨਾ ॥ ਅਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਉੱਤਮ ਸੰਤ ਸੁਸੀਲ ਉਦਾਰਾ ॥ ਕਛੂ
 ਨ ਲੇਵਤ ^{੧੪}ਪਠਿਓ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਚਲਹੁ ਆਪ ਤਹਿ ਦਰਸਨ
 ਕੀਜੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਰਖ ਪਤੀਜੈ ॥ ਸੁਨਤ ਸੁਮਤ ਕੇ ਭੂਪਤ
 ਬੈਨਾ ॥ ਨਿਸਚਾ ਭਯੋ ਰਿਦੈ ਸੁਖ ਦੈਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤੱਦਪ ਇਕ

੧ ਮਿਲਣੇ ਕਰਕੇ ।	੨ ਪ੍ਰੇਮੀ ।	੩ ਥਾਂ ।	੪ ਦਾ ।	੫ ਦੇਹ ਨੂੰ
ਸੁਟ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ।	੬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦੋਬ ਹੈ ।		੭ ਪਾਸ ।	੮ ਗਹਿਣੇ ।
੯ ਕਪੜੇ ਸੋਭਨੀਕ ।	੧੦ ਕਪੜੇ ।	੧੧ ਸੁੰਦਰ ।		੧੨ ਭੋਜੀ ।
੧੩ ਗਿਆ ।	੧੪ ਤੁਹਾਡਾ ਭੋਜਿਆ ਹੋਇਆ ।			

^੧ਨਿਸ ਲਿਉਂ ^੨ਪਤੀਆਰਾ ॥ ^੩ਪੰਥ ਕਰੋ ਪੁਨ ਅੰਗੀਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁ
^੪ਸੁੰਦਰ ^੫ਪਰਯੰਕ ਪਠਾਏ ॥ ਸੇਵਨ ਹਿਤ ਸੇਵਕ ਤਬ ਆਏ ॥ ੨੮ ॥
^੬ਰੈਨ ਭਏ ^੭ਪਦਮਨ ਬੁਲਵਾਈ ॥ ਭੂਪਤ ਤਹਿ ਸੋ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥
^੮ਸੁੰਦਰ ^੯ਸਖੀਆਂ ਲੇਕਰ ਸੰਗਾ ॥ ਤਾਹਿ ਸੰਤ ਉਪਜਾਹੁ ^{੧੦}ਅਨੰਗਾ ॥
^{੧੧}੨੯ ॥ ਤਿਨ ਪੁਨ ਨਵ ਸਤ ਕੀਨ ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨ ਅਬ ਕਹੁ
^{੧੨}ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਸਿੰਗਾਰ ਸੋਲਹਿ ਸਭ ਕਹੀਯੋ ॥ ਕਹਿ ਕਵਿ
^{੧੩}ਨਿਰਨੇ ਯੁਤ ਸੁਨ ਲਹੀਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ^{੧੪}ਦੰਤ ਭਾਨ ਮੱਜਨ ਪੁਨ
^{੧੫}ਬਟਨਾ ॥ ^{੧੬}ਕਰ ਪਦ ਰੰਗ ^{੧੭}ਬਸਨ ਸੁੱਛ ਪਟਨਾ ॥ ^{੧੮}ਕੇਸ ਸ਼ੋਭ
^{੧੯}ਪੁਨ ^{੨੦}ਅੰਗ ਸੁਗੰਧ ॥ ^{੨੧}ਭੂਖਨ ਸਜੈ ਪਾਨ ^{੨੨}ਮੁਖ ਗੰਧ ॥ ੩੧ ॥
^{੨੩}ਅਧਰ ਰਕਤ ^{੨੪}ਨੈਨ ਮੈਂ ਧਾਰਾ ॥ ^{੨੫}ਚੱਖੜ ਕਟਾਖੜ ^{੨੬}ਬੋਲ ਮਿਠ
^{੨੭}ਸਾਰਾ ॥ ਮੰਦ ^{੨੮}ਮੁਸਕਨਾ ^{੨੯}ਚਤਰ ਬਹੁਰੀ ॥ ^{੩੦}ਹਸਤ ਗਾਮਨੀ
^{੩੧}ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਪੂਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਖੋੜਸ ਅਸ ਸੀਗਾਰ ਬਨਾਈ ॥ ਉਪਬਨ
^{੩੩}ਮਹਿੰ ਤਬ ਤਤ ਛਿਨ ਆਈ ॥ ਕਰ ^{੩੪}ਕਟਾਖ ਗੁਰ ^{੩੫}ਓਰ ਨਿਹਾਰੀ
^{੩੬}॥ ^{੩੭}ਮਧੁਰ ^{੩੮}ਮ੍ਰਿਦੁਲ ਮੁਖ ^{੩੯}ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ

੧ ਰਾਤੀ । ੨ ਪਤਯਾਵਣਾ । ੩ ਮਜ਼ਬ ਵਾ ਮਤ । ੪ ਪਲੰਘ ।
 ੫ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਸੁੰਦਰ । ੬ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ । ੭ ਕਾਮ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰੋ । ੮ ਚੋਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਦਾਤਨ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਰਖਣੀ । ੯ ਬਟਨਾ ਆਦਿਕ ਮਲਨਾ । ੧੦
 ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਮਹਿੰਦੀ । ੧੧ ਸੁਛ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਨੇ । ੧੨ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ
 ਪਟੀਆਂ ਸਵਾਰਨੀਆਂ । ੧੩ ਅੰਗਾਂ ਪਰ ਸੁਗੰਧੀਆਂ, ਚੰਦਨ, ਕੇਸਰ ਆਦਿਕ ਦਾ ਮਲਨਾ ।
 ੧੪ ਅੰਗਾਂ ਮੇਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਸੋਹਣੇ ਗਹਿਣੇ ਪਹਿਰਨੇ । ੧੫ ਲਾਚੀ, ਪਾਨ ਆਦਿਕ
 ਸੇ ਮੂੰਹ ਸੁਭ ਵਾਸ਼ਨਾ ਵਾਲਾ ਬਨਾਉਣਾ । ੧੬ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ ਅਰਬ ਸੁਰਖ ਸਿਆਹ
 ਮਿਸੀ ਮਲਣੀ । ੧੭ ਅਖਾਂ ਵਿਚ ਚੰਦਲਤਾਈ ਸੇ ਕਟਾਖੜ ਕਰਕੇ ਟੇਡਾ ਦੇਖਣਾ । ੧੮
 ਅਖਾਂ ਵਿਚ ਕਜਲ ਆਦਿਕ ਪਾਕੇ ਸੁੰਦਰ ਕਰਨੇ । ੧੯ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਮਿਠੇ ਬਚਨ ਬੋਲਣੇ ।
 ੨੦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਦਨ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਹਸਣਾ । ੨੧ ਚਾਤਰੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਚਤਰਾਈ ਸੰਯੁਕਤ
 ਹੋਣਾ । ੨੨ ਹਾਥੀ ਵਾਂਗੂੰ ਮਸਤ ਤੁਰਨਾ । ੨੩ ਖਿਨ ਖਿਨ ਵਿਚ ਪਤਿਬਰਤ ਦੀ
 ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ । ੨੪ ਅਖਾਂ । ੨੫ ਤਰਫ ਦੇਖੀਆਂ । ੨੬ ਮਿਠੀ ।
 ੨੭ ਕੋਮਲ । ੨੮ ਬਾਣੀ ।

ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪੂਰਹੁ ਸਰਧਾ ਕਰਹੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅਸ
ਬਾਨੀ ਜਬ ਭਨੀ ਅਧੀਨਾ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਨੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੩੪॥
ਸਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਹੁ ਸੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਕਰ ਲਿਹੁ ਇਹੋ
ਬਾਰੀ ॥ ਬਿਸੈ 'ਸਾਦ ਮਹਿ' 'ਬੇਸ ਨ ਖੋਵਹੁ ॥ ਹਰ ਕੋ ਭਜਹੁ
ਮੁਕਤ ਸਭ ਹੋਵਹੁ ॥ ੩੫ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ—ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਿਣਾ
ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ
ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧ ॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ
ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਾਰ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ
ਕੰਗਨਾ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ਮਧੁ ਸੂਦਨੁ ਕਰ
ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ
ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ
ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ
ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥ ੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ 'ਰਸਾਲਾ' ॥ 'ਬਿਸੇ
ਬਾਸਨਾ ਤਜ ਤਿਸ ਕਾਲਾ' ॥ 'ਪਾਨ ਜੋਰ ਨਿਜ ਭੁਲ ਬਖਸ਼ਾਈ' ॥
ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਈ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸੰਗਲਾ
ਦੀਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੇਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੩ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਜਬ ਭੋਰ ਭਾ 'ਪਦਮਨ ਸਖੀਆਂ ਸੰਗ' ॥
ਚਲ ਆਈ ਭੂਪਾਲ ਕੇ ਕਹਿਨ ਹੇਤ ਪਰਸੰਗ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਨਿਪਤ ^੧ਬਿਲੋਕਤ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹੇ ਸੰਤ
 ਨਿਸ ਕਸ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਸੂਬ ^੨ਅੰਗਨਾ ਮੈਂ ਜੋ ^੩ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਸੋ ਬੋਲੀ
 ਹੇ ਸੁਨ ਟਾਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਬ ਬਹੁ ਫਕੀਰ ਜੋ ਆਏ ॥ ਦੇਖ ਰੂਪ
^੪ਤੀਯ ਸਕਲ ਲੁਭਾਏ ॥ ਇਨਕੇ ਤਨ ਕੇ ^੫ਤਨਕ ਨ ਪਰਸੇ ॥ ਰਹੇ
 ਅਡੋਲ ਸਿ ^੬ਕੰਚਨ ਗਿਰ ਸੇ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪੁਨ ਹਮ ਪਰ
 ਕੀਨੀ ॥ ਹਰ ਸਿਮਰਨ ਕੇ ਰਸ ^੭ਮਤ ਭੀਨੀ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕਰਮ
 ਹਮ ਜਾਗੇ ॥ ਤੋ ਅਸ ਗੁਰ ^੮ਭੇਟੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ਬਿਸੈ ਭੋਗ
 ਬਿਸਟਾ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ॥ ਦੁਰਗੰਧਤ ਸੋ ਹਮੇਂ ਨ ਭਾਈ ॥ ਰਿਦੈ
 ਸ਼ਾਂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ ਭਾਂਤੀ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਭੀ ^੯ਸੀਤਲ ਛਾਤੀ ॥ ੫
 ॥ ਤਬ ਭੂਪਤ ਮਨ ਮੈਂ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਹੈ ਇਹੁ ਸਹੀ ਨਾਨਕ ^{੧੦}ਗਤ
 ਦਾਨਾ ॥ ਇਨ ਬਿਨ ਕਲ ਮਹਿ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਨ ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ
 ਗਮਨਯੋ ਤਬ ^{੧੧}ਤੂਰਨ ॥ ੬ ॥ ^{੧੨}ਪਗ ਨੰਗੇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ ^{੧੩}ਗਾਢੇ ॥
 ਗਯੋ ਸੁ ਗੁਰ ^{੧੪}ਤਰਵਰ ^{੧੫}ਤਰ ਠਾਢੇ ॥ ^{੧੬}ਪੀਠ ਕਰੇ ਭੂਪਤ ਕੀ
^{੧੭}ਓਰਾ ॥ ਤਨਕ ਨ ਚਿਤਵਨ ਹਿਤ ਮੁਖ ਮੋਰਾ ॥ ੭ ॥ ਕੀਨ
 ਡੰਡੋਤ ਭੂਪ ਬਿਧ ਨੀਕੀ ॥ ਵਧੀ ਚਰਨ ਪਰ ਸਰਧਾ ਹੀ ਕੀ ॥ ਬੰਧ
 ਹਾਥ ਹੋਇਓ ਪੁਨ ^{੧੮}ਠਾਂਢਾ ॥ ਡੋਲਿਓ ਰਿਦੈ ਨ ਨਿਸਚਾ ਗਾਢਾ ॥
 ੮ ॥ ਜਬ ਇਉਂ ਬੀਤੇ ^{੧੯}ਜਾਮ ਅਢਾਈ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਮੁਕਸਾਈ ॥ ਹੇ ਭੂਪਤ ਕਹੁ ਮਨ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ^{੨੦}ਖਰੇ ਹੋਨ ਜਾਂਤੇ
 ਪੁਨ ਰਾਖਾ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਖੈ ਭੀ ਗਦ ਗਦ ਬਾਨੀ ॥ ਭਨਤ ਬਿਨੈ
 ਉਸਤਤ ਪਦ ^{੨੧}ਸਾਨੀ ॥ ਜਨਮ ਧੰਨ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਾਂਤੇ

੧ ਦੇਖਦਿਆਂ ।

੨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ।

੩ ਮੁਖੀ ।

੪ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ।

੫ ਰੰਚਕ ਭਰ ।

੬ ਸੋਨੇ ਦੇ ਪਹਾੜ ।

੭ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਮਤ ਭਿਜੀ ਹੋਈ ।

੮ ਮਿਲੇ ।

੯ ਛਾਤੀ ਠੰਡੀ ।

੧੦ ਮੁਕਤੀ ।

੧੧ ਛੋਤੀ ।

੧੨ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ।

੧੩

ਇਸਥਿਤ ।

੧੪ ਵਰਖਤ ।

੧੫ ਤਲੇ ਖੜੇ ।

੧੬ ਪਿਠ ।

੧੭ ਤਰਫ ।

੧੮ ਖੜਾ ।

੧੯ ਅਢਾਈ ਪਹਿਰ ।

੨੦ ਖੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਰਖਿਆ ਹੈ ।

੨੧ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ।

ਦਰਸਨ ਭਏ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਿ ਇਉਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰਦੱਖਨਾ ਦੀਨੀ
 ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਸਰਬ ਭਾਂਤ ਮੁਝ ਦਾਸ
 ਜਨੀਜੈ ॥ ਚਲ ਕਰ 'ਭਵਨ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀਜੈ ॥ ੧੧ ॥ ਪੂਰਬ
 ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਵਾਵਹੁ ॥ ਬਹੁਰ ਆਇ ਹਮ ਕੋ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਭੂਪਤ ਸਦਨ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਜੁ ਗੁਰ ਸੁ ਅਰੰਭ ਕਰਾਯੋ
 ॥ ੧੨ ॥ ^੨ਬੇਢੀ ਬਹੁ ਨਰ ਲਾਇ ਭੂਵਾਲਾ ॥ ਰਚੀ ਧਰਮਸਾਲਾ
 ਤਤਕਾਲਾ ॥ ^੩ਮ੍ਰਿਗ ਮਦ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਾ ॥ ਲੇਪਨ ਕੀਨ
^੪ਭੀਤ ਕਹੁ ^੫ਰੂਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਤਹਿ ^੬ਦਰ ਬਨਵਾਏ ॥ ਭਾਂਤ
 ਅਨੇਕ ^੭ਬਿਛੋਨਾ ਛਾਏ ॥ ਸੁਨੰ ^੮ਪ੍ਰਯੋਕ ਇਕ ਤਹਾਂ ਡਸਾਯੋ ॥ ਉਪਰ
^੯ਰਚਰ ਬਿਛੋਨ ਬਿਛਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਕੈ
 ॥ ਗਮਨਯੋਂ ਭੂਪਤ ਭਾ ਉਰ ਧਰਕੈ ॥ ਜਬ ਆਵਾ ਉਪ ਬਨ ਕੇ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੫ ॥ ਪਰਖਨ ਭਾਉ
 ਭੂਪ ਗਤ ਦਾਨਾ ॥ ਭਏ ਕਾਲ ਤਹਿ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨਾ
^{੧੦}ਬਿਲੋਕੇ ਬਿਹਬਲ ^{੧੧}ਰਾਉ ॥ ਧਰਨ ਗਿਰਿਓ ਤਨ ਸੁਧ ਨਹਿ
 ਕਾਉ ॥ ੧੬ ॥ ^{੧੨}ਸ੍ਰੇਦ ਅੰਗ ਪੁਨ ਲੋਚਨ ਨੀਰਾ ॥ ਲਗੀ
^{੧੩}ਮਿਰਤਕਾ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ^{੧੪}ਬਿਓਗ ਮਹਿ ਮੂਰਛਾ
 ਖਾਈ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜਗਰਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ^{੧੫}ਮੰਦ ਮੰਦ ਕਰ
 ਪੈਨ ^{੧੬}ਬੁਲਾਵਾ ॥ ^{੧੭}ਪੈਛ ਬਦਨ ਜਲ ਫੂਲ ਚਵਾਵਾ ॥ ਭੀ ਤਨ ਕੀ

੧ ਮੰਦਰ । ੨ ਮਜ਼ਦੂਰ । ੩ ਹਰਨ ਮਦ ਨਾਮ ਕਸਤੂਰੀ । ੪ ਕੰਧਾ ।
 ੫ ਸੁੰਦਰ । ੬ ਦਰਵਾਜ਼ੇ । ੭ ਵਿਛਾਈ ਇਸਥਿਤ ਕੀਤੀ । ੮ ਪਲੰਘ ।
 ੯ ਸੁੰਦਰ । ੧੦ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾ । ੧੧ ਰਾਜਾ । ੧੨ ਅੰਗ ਸਫੈਦ ਹੋ ਗਏ ।
 ੧੩ ਮਿਟੀ । ੧੪ ਵਿਛੋੜਾ । ੧੫ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ । ੧੬ ਹਵਾ ।
 ੧੭ ਮੂੰਹ ਪੁੰਝ ਕੇ ।

ਸੁਧ ਪੁਨ ^੧ਅਵਨੀ ਪਾ ॥ ^੨ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਖੇ ਖਰੇ ਸਮੀਪਾ ॥ ੧੮ ॥
^੩ਪਾਇਨ ਪਰਿਓ ^੪ਉਤਾਇਲ ਕਰਕੈ ॥ ^੫ਉਮਗ ਅਨੰਦ ਰਹਿਓ
 ਨਿਪ ਬਰਕੈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਮੈਂ ^੬ਸਿਰਜੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਤੁਮ ਕਿਤ
^੭ਗਮਨੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧੯ ॥ ਅਬ ਚਲ ਕਰੀਯੋ ਨਗਰ ਪਵਿੱਤ੍ਰਾ
 ॥ ਬੈਸ ^੮ਰਾਜੀਯੋ ^੯ਭੈਨ ਬਚਿੱਤ੍ਰਾ ॥ ਬਿਨੈ ਸਹਿਤ ^{੧੦}ਸ੍ਰੋਨਨ ਸੁਨ
 ਬਾਨੀ ॥ ਨਿਪਤ ਸੰਗ ਗਮਨੇ ਗਤ ਦਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਧਰਮਸਾਲ
 ਮਹਿੰ ^{੧੧}ਦੁਚਰ ^{੧੨}ਪ੍ਰਯੋਕਾ ॥ ਤਹਿ ਬੈਸਾਏ ਸੁ ਬਦਨ ^{੧੩}ਮਯੋਕਾ ॥
 ਸਗਰੇ ਨਗਰ ਬਡਾਹਿ ^{੧੪}ਉਛਾਹਾ ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਨਰ ਨਾਰ
 ਉਮਾਹਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪਾਇਨ ਨਿਕਟ ^{੧੫}ਉਪਾਇਨ ਧਰਹੀ ॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰ ਕੈ ਬੰਦਨ ਕਰਹੀ ॥ ^{੧੬}ਕੰਚਨ ਥਾਰ ਭੂਪ ਨਿਜ ਧਾਰਾ ॥
^{੧੭}ਪੰਚ ਮੁਖੀ ਦੀਪਕ ਘ੍ਰਿਤ ਬਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕਰੀ ਆਰਤੀ ^{੧੮}ਖੋੜਸ
 ਪੂਜਾ ॥ ਸੰਤਰੇਨ ਦਿਖਰਾਉ ਹਮੂ ਜਾ ॥ ॥ ੧ਅਵਾਹਨ ੨ਆਸਨ
 ੩ਪਾਦਨ ਪੂਜਾ ॥ ੪ਅਰਘ ਪਸ਼ਨਾਨ ੬ਆਚਮਨ ੭ਲੂਜਾ ॥

੧ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ । ੨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖੜੇ ਦੇਖ ਕੇ । ੩ ਚਰਨਾ ਤੇ ਪੈ
 ਗਿਆ । ੪ ਛੇਤੀ ਨਾਲ । ੫ ਉਤਸ਼ਾਹ । ੬ ਇਸਥਿਤ । ੭ ਚਲੇ ।
 ੮ ਇਸਥਿਤ ਵਾ ਟਿਕ ਜਾਣਾ । ੯ ਮੰਦਰ ਨਾਨਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ । ੧੦ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ।
 ੧੧ ਸੁੰਦਰ । ੧੨ ਪਲੰਘ । ੧੩ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀ । ੧੪ ਉਤਸ਼ਾਹ ।
 ੧੫ ਭੋਟਾ । ੧੬ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਥਾਲ । ੧੭ ਪੰਜ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਦੀਵਾ ਘਿਓ
 ਪਾਕੇ ਬਾਲਣਾ ਕੀਤਾ ।

੧੮ ੧-ਅਵਾਹਨ-ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਆਪਣੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਨੂੰ ਉਠਾਣਾ ਤੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਨਾ ।

੨-ਆਸਨ-ਬਾੜੂ ਲੇਪਨ ਆਦਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ।

੩-ਪਾਦਨ-ਚਰਨ ਧੋਕੇ ਕਪੜੇ ਨਾਲ ਸਾਫ ਕਰਨੇ ।

੪-ਅਰਘ-ਹਥ ਮੂੰਹ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਧੁਵਾਣੇ ।

੫-ਇਸ਼ਨ-ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਪੂੰਝਣਾ ।

੬-ਆਚਮਨ-ਦਾਤਣ ਕੁਰਲਾ ਆਦਿਕ ਕਰਨਾ ।

੭-ਲੂਜਾ-ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲੂਜਣਾ ਤਦਾ ਕਾਰ ਹੋਣਾ ।

੨੩ ॥ ੮ਬਸਤਰ ਈਮਾਲਾ ੧੦ਗੰਧ ੧੧ਪੁਸ਼ੁਪਾ ॥ ੧੨ਦਛਨ
 ੧੩ਨਵੇਦ ੧੪ ਦੀਪ ਐਧੂਪਾ ॥ ੧੫ਆਰਤੀ ਪੁਨ ੧੬ਅਰਦਾਸ
 ਭਨੀਜੈ ॥ ਖੋੜ ਪੂਜ ਹਰਿ ਪੇਮ ਲਖੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜੈ ਜੈ ਧੁਨ
 ਧ੍ਰਮਸਾਲਾ ਪੂਰੀ ॥ ਹੋਇ ਦੀਨ ਬਿਨਤੀ ਕਹਿ ਰੂਰੀ ॥ ਭੈ ਪ੍ਰਭ
 ਮੁਝਹਿ ਸਨਾਥ ਕਰੀਜੈ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕੋ ਪਰਨਾ ਦੀਜੈ ॥ ੨੫ ॥
 ਕਰਹੁ ਆਪਨੋ ਬਰ ਉਪਦੇਸੂ ॥ ਜਹਿ ਤੇ ਮਿਟ ਹੈ ਜਗਤ ਕਲੇਸੂ ॥
 ਸਰਬ ਦੇਸ ਕੋ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥ ਤੁਮ ਬਚਨਨ ਮਹਿੰ ਚਤੁਰ
 ਪਦਾਰਥ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਕੈ ॥ ਬੋਲੇ
 ਦਯਾਲ ਬਿਰਦ ਨਿਜ ਜਨ ਕੈ ॥ ਮਨ ਕੋ ਫੋਕਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਨੋ ॥
 ਯਹੀ ਉਪਾਇ ਕਲੇਸਨ ਹਰਨੋ ॥ ੨੭ ॥ ਤਾਂਕੀ ਜਾਨਹੁ ਹੈਂ ਬਿਧ
 ਦੇਉ ॥ ਬੇਦ ਸੰਤ ਪੁਨ ਭਾਖਤ ਜੋਉ ॥ ਜੋ ਹੋਵੈ ਤੁਝ ਪਾਸ ਸੁਖਾਰੋ ॥
 ਸੋ ਕਰਿਯੋ ਨੀਕ ਨਿਰਧਾਰੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਸ਼ਵਨਾਭ ਬੰਧ ਦੂ
 ਹਾਥਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਪਰ ਕਰ ਮਾਥਾ ॥ ਜੇ ਦੂ ਬਿਧ ਕੇ ਕਰੇ
 ਉਪਾਈ ॥ ਕਰ ਬਿਥਾਰ ਸੋ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਭੋ ਰਾਜਨ ਜੇ
 ਦੂ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਉਚਰਤ ਹੋਂ ਕਰ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਸ਼ਟ ਜੋਗ ਇਕ
 ਭਗਤ ਜੋਗ ਸੁਨ ॥ ਇਨ ਦੋਨੋਂ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ॥ ੩੦ ॥

੮--ਬਸਤ੍ਰ--ਭੂਖਣ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਅੰਗ ਮੇ ਪਹਿਰਾਣੇ ।

੯--ਮਾਲਾ--ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਰੁਦਰਾਖ ਦੀ ਮਾਲਾ ਪਹਿਰਾਵਣੀ ।

੧੦--ਸੁਗੰਧ--ਕੇਸਰ ਚੰਦਨ ਆਦਿਕ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਮਲਣੀਆਂ ।

੧੧--ਫੁਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾੜਨੇ ।

੧੨--ਦਛਣ--ਮਾਇਆ ਬਸਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ।

੧੩--ਨਵੇਦ--ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ।

੧੪--ਦੀਪ--ਘਿਓ ਦੇ ਦੀਵੇ ਬਾਲਣੇ ।

੧੫--ਧੂਪ--ਆਰਤੀ ਵੇਲੇ ਧੂਪ ਦੇਣਾ ।

੧੬--ਅਰਦਾਸ--ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ।

੧ ਆਸਰਾ ।

੨ ਕਲਿਆਨ ।

੩ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖ ਚਾਰ ਪਾਦਰਥ

ਹਨ ।

੪ ਧਰਮ ।

੫ ਚੰਗੇ ।

੬ ਆਸਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੭ ਵਿਸਥਾਰ ।

੧ ਪ੍ਰਥਮ ਕਸ਼ਟ ਜੋ ਜੋਗ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨ ਅਸ਼ਟ ਅੰਗ ਤਾਂਕੇ ਸੁਨ ਕਾਨਾ ॥
 ਯਨ ਨੇਮਾਸਨ ਯਾਮ ਪਰਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਤਯਾਹਾਰ ਧਾਰਨਾ ਧਯਾਨਾ ॥
 ੩੧ ॥ ਅਸਟਮ ਜਾਨੋਂ ਨਾਮ ਸਮਾਧ ॥ ਪਾਇ ਪਰਮਪਦ ਇਨਕੋ
 ਸਾਧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਯਮ ਸੋ ਦਸ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਲੱਛਨ ਤਿਨਕੇ ਕਰੋਂ
 ਵਿਥਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਹ ਅਹਿੰਸਾ ਜਾਨੀਏਂ ੪ ਮਨ ਬਚ ਕਾਇਆਂ ਤੀਨ ॥
 ਪਰ ਕੋ ਬੁਰਾ ਜਿ ਚਿਤਵਨਾ ਮਨ ਕੀ ਹਿੰਸਾ ਚੀਨ ॥ ੩੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਫੀਕਾ ਬੋਲ ਦੁਖਾਵੈ ੫ ਹੀਯਾ ॥ ਹਿੰਸਾ ਬਚਨਨ
 ਕੀ ੬ ਕਹਿਲੀਯਾ ॥ ਤੀਜੀ ਹਿੰਸਾ ਜੀਵਨ ਕੇਰੀ ॥ ਤਿਆਗੈ ਇਨ ਕੋ
 ਹੂੈ ਬਿਨ ਦੇਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਦੁਤੀਯੇ ਸੱਚ ਉਚਰ ਨਿਰਭੈ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂ
 ਕੂਰ ਨਹਿੰ ਕਹਿ ਬਿਧ ਕੈ ਹੈ ॥ ਤੀਜੈ ਚੋਰੀ ੭ ਭਾਂਤਨ ਦੇਈ ॥ ਇਕ
 ਤਨ ਕੀ ਇਕ ਮਨ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ੩੫ ॥ ੮ ਪਰ ਕੀ ਵਸਤ ਛਪਾਵਨ
 ਕਰਨੀ ॥ ਇਹੁ ਕੋਰੀ ਹੈ ਤਨ ਕੀ ੯ ਬਰਨੀ ॥ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਪੁਨ
 ਰਾਖਹਿ ੧ ਦੁਰਾਇ ॥ ਇਹ ਮਨ ਕੀ ਚੋਰੀ ਕਹਿਲਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਚੌਥੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਸੁਖ ਸਾਰੂ ॥ ਜੀਤਨ ਕਾਮ ਅਸ਼ਟ ਪਰਕਾਰੂ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ
 ਤੀਯ ਕੀ ਬਾਤੈਂ ਕਰਨੀ ॥ ਦੂਜੈ ਸੁਨ ਸੁਨ ਮਨ ਮਹਿੰ ਧਰਨੀ ॥
 ੩੭ ॥ ਤੀਜੈ ਤੀਯ ਇਕਾਂਤ ਮਿਲ ਬੈਸਨ ॥ ਚੌਥੇ ਹੋਵਹਿ ੧੧ ਅੰਗ
 ਸਪਰਸਨ ॥ ਪੰਚਮ ਹਿਤ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤੀਯ ਸੋਂ ॥ ਛਠਮ ੧੨ ਅਲੰਗਨ
 ਕਰੈ ਹੀਅ ਸੋਂ ॥ ੩੮ ॥ ਸਪਤ ਚਿਤਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿੰ ਨਾਰੀ ॥
 ਅਸ਼ਟਮ ੧੩ ਮੈਥਨ ਹੈ ਬਿਨ ਸਾਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਹੈ ਇਨਕੇ
 ਤਿਆਗੇ ॥ ਪੰਚਮ ਯਮ ਧੀਰਜ ੧੪ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੩੯ ॥ ੧੫ ਆਪਦ

੧ ਪਹਿਲਾ ਹਠ ਜੋਗ । ੨ ਅਠ ਅੰਗ ਜੋਗ ਦੇ ਕਰਨੇ ਦੇ ਹਨ ਸੋ ਜੋਗੀ ਲੋਕ ਕਰਦੇ
 ਹਨ । ੩ ਲੱਛਣ । ੪ ਮਨ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ । ੫ ਹਿਰਦਾ ।
 ੬ ਕਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ । ੭ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ । ੮ ਪਰਾਈ ਵਸਤੂ । ੯ ਕਥਨ ਕੀਤੀ
 ਹੈ । ੧੦ ਛੁਪਾਕੇ । ੧੧ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਸਪਰਸ । ੧੨ ਜਫੀ ਵਿਚ ।
 ੧੩ ਕਾਮ ਦੇਸ਼ਟਾ । ੧੪ ਪ੍ਰੇਮੀ । ੧੫ ਬਿਪਤਾ ਸਮੇਂ ।

੧ਸੰਪਦ ੨ਆਤਪ ਸ਼ੀਤਾ ॥ ਬਿਕਲ ਨ ਹੋਇ ਭੁਲਾਏ ਚੀਤਾ ॥
 ਖਸ਼ਟਮ ਯਮ ਹੈ ਖਿਮਾਂ ਸੁਹਾਈ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ੩ਛੋਭ ਨ ਕਬਹਿ
 ਉਠਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਭਲਾ ਕਿ ਬੁਰਾ ਬਖਾਨੈ ਜੋਇ ॥ ਸਹਿਨ ਸੀਲ
 ਮਨ ਸਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਸਪਤਮ ਦੁਖੀ ਨ ਦੇਖੈ ਕਾਹੀ ॥ ਦਯਾ ਕਰੈ
 ਸਭ ਕੋ ਨਿਰਬਾਹੀ ॥ ੪੧ ॥ ਅਸਟਮ ਕੋਮਲ ਹਿਰਦਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੁਭ
 ਉਪਦੇਸ ਸਵਨ ਸੋਂ ਭਾਖੈ ॥ ਨੌਮੇ ਯਮ ਮਿਰਜਾਦ ੪ਅਹਾਰਾ ॥ ਭਲਾ
 ਬੁਰਾ ਲਖ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਖਾਵਨ ਭੂਖ ਅਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੋ ॥
 ਚੌਥੇ ੫ਭਾਗ ਖਾਇ ਕਮ ਤੇਤੋ ॥ ਦਸਵੇਂ ਯਮ ਸੋਂ ਸੋਚ ਲਖੀਜੈ ॥
 ਜਲ ੬ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰੀਜੈ ॥ ੪੩ ॥ ਦੂਖ ਕੀ ਮਲ
 ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ਤਜ ਕਰ ਸੋਚ ਕਰਤ ਹੈ ਤਾਹੀਂ ॥ ਯਮ ਦਸ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਲਾਏ ॥ ਨੇਮ ਭੀ ਆਗੈ ਦੇਹਿੰ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਰਾਜਾ
 ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਪ੍ਰਤੀ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਤੀਸਮੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਨੈ ਕਰੈ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਨਿਪੁ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥
 ਅਬ ਦਸ ਨੇਮ ਸੁਨਾਈਯੋ ਮੈਂ ਹੂੰ ਬੁਧ ਅਜਾਨ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਨਤੀ ਭੂਪਤ ਕੀ ਸੁਨੀ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ੨ਨਿਹਕਲੰਕ ੩ਮੁਖ ਕੰਦ ਸਾ ੪ਅਮੀ ਵਾਕ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ੨ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਤਪ ਸੋ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੧੦ਰਜ ਤਮ
 ਬਹੁਰ ਸਾਂਤਕੀ ਸਾਰਾ ॥ ੧੧ਛੁਧਾ ਅਗਨ ਜਲ ਸੋਂ ਤਨ ੧੨ਤਾਵਾ ॥
 ਇਹੈ ਤਾਮਸੀ ਫਲ ਦਾ ਗਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਰਿਦੈ ਗਯਾਨ ਇਸ ਤੇ

੧ ਧੰਨ । ੨ ਧੁਪ । ੩ ਥੋਬ । ੪ ਭੋਜਨ । ੫ ਹਿਸੇ ।
 ੬ ਮਿਟੀ । ੭ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੮ ਮੁਖ ਚੰਦਰ ਵਰਗਾ । ੯ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਚਨ । ੧੦ ਰਜੋ ਸਤੋ ਤਮੇ । ੧੧ ਭੁਖ । ੧੨ ਤਪਦਾ ਹੈ ।

ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਦੇਤ ਨ ਫਲ ਕਿਛੁ ਕਰ ਹੈ ਜੋਇ ॥ ਰੋਕ ^੧ਕੁਕਰਮ
^੨ਰਿਖੀਕ ਜਿ ਕਰਨੀ ॥ ਰਾਜਸ ਬਿਹੈ ^੩ਸੁਕਰਮਨ ਕਰਨੀ ॥ ੪ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਸਾਂਤਕੀ ਤਪ ਇਹੈ ^੪ਬਿੱਤਿ ਟਿਕਾਵਨ ਕੀਨ ॥

^੫ਨੇਮ ਸੰਤੋਖ ਦੂਜੇ ਲਖੇ ਦੂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ^੬ਚੀਨ ॥ ੫ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹਾਥ ਪਦਾਰਥ ਆਵਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ਹੋਂ ਸੰਤੋਖੀ
^੭ਅਸ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਤਿਸ ਤੈ ਰਿਦੈ ਹਟਖ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ
^੮ਕੀਰਤ ਕੋ ਚਾਹਤ ਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਦੂਜੇ ਯਥਾ ਲਾਭ ਸੰਤੋਖ ॥ ਧਾਰਤ
 ਹੈਂ ਯੋਗੀ ਬਿਨ ਦੋਖ ॥ ਵਸਤ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੈ ਹਰਖਾਈ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੈ ਤਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੋ ਜਾਪ ਕਰ ਹਰਖੈ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਤੀਸਰ ^੯ਆਸਤਕ ਬੁੱਧਿ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਿਸਚਾਇ ॥ ੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਚੋਥੇ ਦਾਨ ਦੇਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋ ਰਜ ਤਮ ਸਤ
 ਗੁਨ ਤੈ ਭਾਂਤਾ ॥ ਕਲਹਿ ਕ੍ਰੋਧ ਸੋ ਬਿਨ ਸੁਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੇਤ ਤਾਮਸੀ
 ਰੀਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੯ ॥ ਨਿਜ ਜਸ ਹੇਤ ਦੇਤ ਸੋ ਦਾਨਾ ॥ ਅਹੈ
 ਰਾਜਸੀ ਫਲ ^{੧੦}ਲਘ ਜਾਨਾ ॥ ਕਰਕੈ ਬਿਨੈ ^{੧੧}ਸੁਪਾਤਰ ਦੇਖੀ ॥
 ਇਹੁ ਸਾਂਤਕੀ ਫਲ ਸੁ ਵਿਸੇਖੀ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਨ ਕੈ ਸਭੈ ਪਦਾਰਥ ਦੇਯ ॥

^{੧੨}ਤਨਕ ਨ ਅਪਨਾ ਮਾਨਈ ਤਾਹਿ ^{੧੩}ਅਖੈ ਫਲ ਲੇਯ ॥ ੧੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਦਰਬ ਕਿਥੋ ਬਿੱਦਯਾ ਕੋ ਦਾਨਾ ॥ ਦੇਤ ਸਾਂਤਕੀ
 ਹੈ ਨਿਰਮਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਫਲ ਹੈ ਅਮਿਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬੇਦ ਸੰਤ
 ਭਾਖਤ ਇਸ ^{੧੪}ਢਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪੰਚਮ ਪੂਜਾ ਮਨ ਕਰ ਕਰਨੀ ॥

੧ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ।	੨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ।	੩ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ।	੪ ਬ੍ਰਿਤੀ ।
੫ ਨਿਜਮ ।	੬ ਜਾਣਨਾ ਕਰੋ ।	੭ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਚਨ ਕਹੋ ।	੮ ਜਸ ।
੯ ਈਸ਼ਰ ਭਗਤ ।	੧੦ ਥੋੜਾ ।	੧੧ ਅਧਿਕਾਰੀ ।	੧੨ ਰੰਚਕ
੧੩ ਗਿਆਨ ਫਲ ਨੂੰ ਲੈਣਾਕਰਦੇ ਹਨ ।	੧੪ ਤਰ੍ਹਾਂ ।		

ਰਿਦੈ ਭਾਵਨੀ ਗੁਰ ਮਹਿ ਧਰਨੀ ॥ ਸਫਲੀ ਪੂਜਾ ਹੋਵਤ ਤਾਂਕੀ ॥
ਸਦਾ ਭਾਵਨੀ ਸੋ ਮਤ ਜਾਂਕੀ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਛਠਵ ਨੇਮ ਨਿਜ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਤਾਂਕੇ ਜੇ ਅਨਸਾਰ ॥

ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਪਢਹੈ ਸੁਨੈ ਤਿਸ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰ ॥ ੧੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਬਿਨਾ ਜੋ ਆਨ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਬਚਨ
ਸੁਨੈ ਨਹਿੰ ਕਾਨ ॥ ਸਪਤਮ ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਜਹਿੰ ਰੀਤੀ ॥ ਵਰਤੈ ਤਹਿੰ
ਅਨਸਾਰ ਸਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਨਾ 'ਦੰਭ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕਮਾਵਨ ॥
ਕਰੈ ਸਦਾ ਹੂੰ ਤਨ ਮਨ ਪਾਵਨ ॥ ਅਸਟਮ ਬ੍ਰਿਤਿ ਸਾਂਤਕੀ ਰਾਖੈ ॥
ਨਿਵ ਚਲਣਾ 'ਮਧਰੀ ਮੁਖ ਭਾਖੈ ॥ ੧੬ ॥ ਨਵਮੇ ਨੇਮ ਪਾਠ ਜੋ
ਕਰਨਾ ॥ ਤਿਹ ਮੈਂ ਅਪਰ ਨ ਬਚਨ ਉਚਰਨ ॥ ਦਸਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਮ
ਜੋ ਕਰਾਵੈ ॥ ਭੂਖੇ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੁਤੀ ਹੋਮ ਹੈ ਗਯਾਨ ਕਾ ਰਸ 'ਰਿਖੀਕ ਕੋ ਦਰਬ ॥
ਗਯਾਨ ਅਗਨ ਮਹਿ ਹੋਮ ਹੀ ਤਨ ਹੰਤਾਦਕ ਸਰਬ ॥ ੧੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਿਤੀਯੋ ਅੰਗ ਯੋਗ ਕਾ ਆਸਨ ॥ ਬੇਦ ਜੁਗੀਸ਼ੂਰ
ਕਰ ਹੀ ਭਾਸਨ ॥ 'ਸਿੱਧਾਸਨ 'ਪਦਮਾਸਨ ਦੋਊ ॥ ਤਿਨਹਿ ਜਿ
ਲੱਛਨ ਸੁਨੀਐ ਸੋਊ ॥ ੧੯ ॥ 'ਛਿਤ ਕਛ ਖੋਦ 'ਮ੍ਰਿਦਲ ਤਿਣ
ਪਾਏ ॥ ਬੈਸਹਿ ਆਸਨ ਬਿਮਲ ਬਿਛਾਏ ॥ ਹੂੰ ਪਾਵਨ ਨਹਿੰ 'ਅੰਗ
ਭੁਲਾਏ ॥ 'ਬਾਮ ਪੈਰ ਸੋਂ ਗੁਦਾ ਦਬਾਏ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਰ 'ਦਹਿਨੋ ਧਰੈ 'ਅਗਰ ਨਾਸਕਾ ਧਯਾਨ ॥

ਸਿੱਧਾਸਨ ਇਹ ਕੋ ਭਨੈ ਯੋਗੀ ਕਰਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ੨੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਦਾਏਂ ਪਗ ਪਰ ਧਰ ਕਰ ਬਾਵਾਂ ॥ ਬਾਵੇਂ ਪਰ

੧ ਪਖੰਡ ।

੨ ਮਿਠੀ ਬਾਣੀ ।

੩ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ।

੪ ਆਸਣਾ ਦੇ ਨਾਮ ।

੫ ਆਸਣਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ ।

੬ ਧਰਤੀ ਥੋੜੀ ਥੋੜ ਕੇ ।

੭ ਕੇਮਲ ਘਾਸ ।

੮ ਸਰੀਰ

ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

੯ ਖਬਾ ਪੈਰ ।

੧੦ ਸਜਾ ਪੈਰ ।

੧੧ ਨਾਸਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ।

ਕਰ ਦਹਿਨ ਟਿਕਾਵਾ ॥ ਦੋਨੋਂ ^੧ਭੁਜਾਂ ਕੰਡ ਕਰ ਪਾਛੇ ॥ ਗਹੇ ਅੰਗੂਠੇ
ਪਗ ਦਿਢ ਆਛੇ ॥ ੨੨ ॥ ^੨ਭੁ ਕੋ ਕਿਧੈ ਨਾਸ਼ਿਕਾ ਧਯਾਨ ॥ ਕਰ
ਬੈਸੇ ਪਦਮਾਸਨ ਜਾਨ ॥ ਅੰਗ ^੩ਚਤੁਰੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ॥ ^੪ਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕ
ਰੇਚਕ ਨਾਮ ॥ ੨੩ ॥ ਬਾਹਰ ਤੇ ਮਨ ਸੁਰਤ ਟਿਕਾਵੈ ॥ ਦਹਿਨੇ
ਸੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਚਢਾਵੈ ॥ ਖੈਚਤ ਦ੍ਰਾਦਸ ਮਾਤ੍ਰਾ ਜੋਇ ॥ ਓਅੰਕਾਰ
ਜਪੈ ਤਬ ਸੋਇ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅੰਤਰ ਠਹਿਰਾਵੈ ॥ ਕੁੰਭਕ
ਤੇਤੇ ਨਾਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚੌਬਿਸ ਮਾਤ੍ਰਾ ਓਅੰਕਾਰਾ ॥ ਜਾਪ ਕਰੈ ਤਹਿ
ਸਮਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਬਾਵੇਂ ਸੁਰ ਸਿਉਂ ਕਰੇ ਉਤਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਾਦਸ
ਮਾਤ੍ਰਾ ਜਪ ਓਅੰਕਾਰਾ ॥ ਰੇਚਕ ਯਾਂਕੋ ਨਾਮ ਕਹੀਜੈ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਜੋ
ਛੋਡਨ ਕੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਾਂਏਂ ਤੇ ਦਾਂਏਂ ॥ ਦਾਂਏਂ ਤੇ ਬਾਂਏਂ
ਸੁ ਚਢਾਏ ॥ ਖੁਲੈ ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਇਸ ਢਾਰਾ ॥ ਠਹਿਰਹਿ ਪ੍ਰਾਣ
ਜਿ ਦਸਵੇਂ ਦ੍ਰਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤਬੈ ਅਨਾਹਦ ਕੀ ਧੁਨ ਖੁਲ ਹੈ ॥
ਦਰਸਨ ਪਰਮ ਜੋਤ ਕੋ ਮਿਲ ਹੈ ॥ ਝਿਲਮਿਲ ਕਾਰ ਮਹਾਨ
ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜਹਿ ਪਿਖ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੨੮ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਧਰਹੀ ਧਯਾਨ ਕੋ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਧੁਨ
ਵਧ ਜਾਇ ॥ ਪੰਚਮ ਅੰਗ ਸੁ ਜੋਗ ਕੋ ਪ੍ਰਤਯਾਹਾਰਹਿ ਪਾਇ ॥ ੨੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਗ ਇਸੀ ਕੇ ਜੁਗਲ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹੁ
ਗਿਆਨ ^੧ਰਿਖੀਕ ਸੁਧਾਰੋ ॥ ਵਾਹਿਰ ਮੁਖ ਤੇ ਅੰਤਰ ਲਿਆਵਨ ॥
ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਮਹੂ ਕਰਹਿ ਟਿਕਾਵਨ ॥ ੩੦ ॥ ਦੁਤੀਓ ਅੰਗ
ਸੁਨਹੁ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ^੨ਅਸਨ ਜੁ ^੩ਰਜ ਤਮ ਜੁਗਲ ਤਜਾਇ ॥
ਸਤੋ ਗੁਣੀ ਲਹਿ ^੪ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ॥ ^੫ਪ੍ਰਤਿਆਹਾਰ ਸੁ ਨੀਕ
ਬਿਚਾਰੰ ॥ ੩੧ ॥ ^੬ਖਸ਼ਟਮ ਅੰਗ ਧਾਰਨਾ ਮਾਨਹੁ ॥ ਤਿਹ

੧ ਬਾਵਾਂ । ੨ ਭਰਵਟੇ । ੩ ਸਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਚਾੜ੍ਹਨਾ ਤੇ ਨਾਭੀ
ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਨਾ ਤੇ ਉਤਾਰਨਾ । ੪ ਇੰਦਰੇ । ੫ ਭੋਜਨ । ੬ ਰਜੋ ਤਮੇ
ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ । ੭ ਥੋੜਾ ਭੋਜਨ ਛਕਦਾ ਹੈ । ੮ ਰੋਕ ਕੇ ਪਿਛੇ ਮੋੜਨਾ । ੯ ਛੇ ਅੰਗ ।

ਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਸੰਕਲਪਹਿ ਜਾਨਹੁ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਪੁਨ ਪੁਨ ਕਰੈ ਹਟਾਵਨ
 ॥ ਜੋਰੈ ਧਿਆਨ ਬਿਖੈ ਮਨ ਪਾਵਨ ॥ ੩੨ ॥ ^੧ਸਪਤਮ ਅੰਗ ਜੋਗ
 ਕਾ ਧਯਾਨ ॥ ਦੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਲਖਹੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਕਾ ਧਰੈ
 ਜੁ ਧਯਾਨਾ ॥ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖ ਧਿਆਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸਬਦ ਬਿਖੈ ਜੋ ਜੋਗਾ ॥ ਨਾਭੀ ਰਿਦੈ ਕਿ ਨਾਸਾ ਓਗਾ ॥
 ਕੈ ^੨ਭੁਕੋ ਕੈ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਧਰੈ ਅਨਾਹਦ ਧੁਨ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਜਬੈ ਅਨਾਹਦ ਪੁਨ ਖੁਲ ਜਾਵੈ ॥ ਕਿਧੈ ਜੋਤ ਕੋ ਧਿਆਨ ਲਗਾਵੈ ॥
 ਇਹੁ ^੩ਅੰਤ੍ਰਕ ਮਨ ਮਹੁ ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥ ^੪ਅਸਟਮ ਅੰਗ ਸਮਾਧ
 ਬਖਾਨਹੁ ॥ ੩੫ ॥ ਜਬ ਮਨ ਠਹਿਰਹਿ ਹੋਇ ਅਡੋਲਾ ॥ ਤਿਹ ਕੋ
 ਨਾਮ ਸਮਾਧ ਅਮੋਲਾ ॥ ਸੋ ਸਮਾਧ ਹੈ ^੫ਉਭੈ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਨਿਰ
 ਵਿਕਲਪ ਸਾਕਲਪ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਧਿਯਾਤਾ ਧਯਾਨ ਸੁ ਧੋਯ ਜੋ ^੬ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਇਕ ਜਾਨ ॥

ਸੋ ਸਾ ਵਿਕਲਪ ਕਹਿਤ ਹੈਂ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ੩੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਆਪ ਭਿੰਨ ਨਹਿ ਭਿੰਨ ਧਿਆਨਾ ॥ ਯੋਹ ਸਭ
 ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਰ ਵਿਕਲਪ ਸੋ ਲਖੈ ਸਮਾਧਿ ॥ ਐਸੇ
 ਅਸਟ ਅੰਗ ਮਨ ਸਾਧਿ ॥ ਬਿਤ ^੭ਅਰੂਢ ਯੋਗ ਮਹਿ ^੮ਜੋ ਲੋ ॥
 ਲੇਯ ਤਾਹਿ ਕੋ ਰਸ ਸੁਭ ^੯ਤੋ ਲੋ ॥ ਉਤਰਹਿ ਬਿਤਿ ਯੋਗ ਤੇ ਜਬਹੀ ॥
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੋਂ ਪਰਚਹਿ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਐਸੇ ਭੀ ਬਹੁ ਕੋ
 ਕਲਯਾਨਾ ॥ ਭਏ ਜਗਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਹਾਨਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭਗਤ ਜੋਗ ਕੋ
 ਪੰਥਾ ॥ ਅਸਟ ਅੰਗ ਸੁਨ ਨਿਪ ਮਤਵੰਥਾ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਰਾਜਾ
 ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਪ੍ਰਤੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚ ਤ੍ਰਿਸਤੀ

੧ ਸਤਵਾਂ ਅੰਗ ।

੨ ਤਰਫ ।

੩ ਭਰਵਟੇ ।

੪ ਅੰਦਰਲੇ ।

੫ ਅਠਵਾਂ ਅੰਗ ।

੬ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ।

੭ ਵਖਰੇ ਵਖਰੇ ।

੮ ਚੜ੍ਹਕੇ ਸਵਾਰ

ਹੋਕੇ ।

੯ ਜਬ ਤਕ ।

੧੦ ਤਬ ਤਕ ।

ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਸਿਵਨਾਭ ਤਬ ^੧ਅੰਚਰ ^੨ਗਰ ਮਹਿ ^੩ਡਾਰ ॥
ਹੇ ਗੁਰ ਭਗਤ ਜੁ ਜੋਗ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਕਹੈ ਬਿਥਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਹੁਇ ਪਰਸੰਨਾ ॥ ਹੇ ਰਾਜਨ
ਤੁਮਰੀ ਬੁਧ ਧੰਨਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਸੁਨ ਭੂਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕਾ
ਜਸ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਯਮ ਮਨ ਰਾਖਨ ਨੀਵਾ ॥ ਨਿਜ
ਗੁਨ ਤੇ ਨਿਰਮਾਨ ਸਦੀਵਾ ॥ ਦੂਜੇ ਨੇਮ ਜਾਇ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ॥ ਕਥਾ
ਕੀਰਤਨ ਸੁਨ ਮਿਲ ਪੰਗਤ ॥ ੩ ॥ ਤੀਜੇ ਦੇਸ ਇਕੰਤ ਬਖਾਨੇ ॥
ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਇਕ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਨੇ ॥ ਐਰ ਦੂਸਰਾ ਲਖਈ ਨਾਹਿ ॥
ਏਕੋ ਬਿਆਪਕ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਚੌਥੇ ਆਸਨ ਸਮਝਹੁ
ਚਿੱਤ ॥ ਕਰਹਿ ਗੁਬਿੰਦ ਵਿਖੈ ਥਿਤ ਬ੍ਰਿਤ ॥ ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਾਨਾਯਾਮੰ
ਚੀਨ ॥ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਤੀਨ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੂਰਕ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਸਭੈ ^੬ਕਰਖ ਕਰ ਲੇਯ ॥
ਬਚਨ ਸੁਨ ਸਮਝੀ ਵਸਤ ਜੋ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਥਿਰ ਕੇਯ ॥ ੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰ ਅਭਯਾਸ ਨ ਤਹਿ ^੭ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਦ
ਠਹਰਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ॥ ਕੁੰਭਕ ਦੂਜੇ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਤੀਜੇ
ਰੇਚਕ ਕਰੋਂ ਉਚਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਜੁ ਤਜਨਾ ਕਹਾ ॥
ਤਹਿ ਤਜ ਦੇਯ ਹੋਤ ਸੁਖ ਮਹਾ ॥ ਖਸਟਮ ਧਯਾਨ ਅੰਗ ਸੁਨ ਜੈਸੇ ॥
ਪਢਨ ਸੁਨਨ ਗੁਰ ਬਚ ਜਬ ਬੈਸੇ ॥ ੮ ॥ ਸਬਦ ਅਰਥ ਮਹਿ
ਰਾਖਹਿ ਧਯਾਨਾ ॥ ਫੁਰਨ ਨ ਦੇਹਿ ਸੰਕਲਪ ਅਪਾਨਾ ॥ ਸਪਤਮ
ਅਹੈ ਧਾਰਨਾ ਅੰਗਾ ॥ ਤਹਿ ਸਰੂਪ ਸੁਨੀਯੇ ^੯ਰੁਚ ਸੰਗਾ ॥ ੯ ॥
ਮਨ ਸੰਕਲਪ ਵਿਖੈ ਜੇ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਤਹਿ ਰੋਕ ਸਬਦ ਮਹਿ ਲਾਵੈ ॥

੧ ਕਪੜਾ ।
੫ ਦੂਰ ਤਿਆਗਣਾ ਹੈ ।

੨ ਗਲੇ ਵਿਚ ।
੬ ਸੁੰਦਰ ।

੩ ਡਾਲਕੇ ਪਾਕੇ ।

੪ ਖਿਚਕੇ ।

ਜਬ ਮਨ ਟਿਕਿਓ ^੧ਘਟੀ ਦੇ ਚਾਰਾ ॥ ਤਹਿ ਕੋ ਨਾਮ ਸਮਾਧ
ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਬਦ ਵਿਖੈ ਜਬ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਵਧਾਵਹਿ ਤਨ ਮਨ ^੨ਸਾਧ ॥ ਅਸਟ ਜਾਮ ਮਨ ਸਬਦ ਵਿਖੈ ਜਬ
॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਸਮਾਧ ਭਲੇ ਤਬ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੋਗ ਇਹ ਜਾਨੀਏ ਕਲ ਮਹਿ ਪੰਥ ਸੁਖੇਨ ॥

ਕਸ਼ਟ ਜੋਗ ^੩ਦੁਸਤਰ ਅਹੈ ਹੋਇ ਨ ^੪ਜੇਨ ਕੇਨ ॥ ੧੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ
ਦੈ ਕਹਿਤ ਨਰੇਸ਼ਾ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕੇ ^੫ਮਾਰਗ ਦੋਊ ॥ ਕਰਨਾ
ਕਰ ਬਖਸ਼ਹੁ ਦੁਖ ਖੋਊ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰਹੁ ਸਰਬ ਯਹਿ ਦੇਸ ਨਿਹਾਲਾ
॥ ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਨਹਿ ਆਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਮ ਕੋ ਅਬ ^੬ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
ਕੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਦੇਸ ਉਪਦੇਸ਼ਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੈ
ਸਨਬਾਨੀ ਸੁਨਕੈ ॥ ^੭ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਦੀਨੀ ਸਿਖ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ
ਮਹਿ ਕੀਨ ^੮ਬਸੇਰਾ ॥ ਸਰਬ ਦੇਸ ਹੋਵਤ ਭਾ ^੯ਚੇਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੂਪਤ
ਯੋਗ ਦੇਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ ਗੰਥ ਸੁ ਸਾਜਾ ॥ ਇਕ ਸੋ
ਤੇਰਸ ਧਯਾਇ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਾਹਿ ਪਢ ਯੋਗ ^{੧੦}ਕਲਾ ਸਭ ਜਾਨੇ ॥
੧੬ ॥ ਦੇਕਰ ਸੋ ਸੰਪਯੋ ^{੧੧}ਅਵਨੀ ਪਾ ॥ ਬੋਲੇ ਪੁਨ ਬੇਦੀ ਕੁਲ
ਦੀਪਾ ॥ ਜਬ ਸਿਖ ਕੋ ਆਵੈ ਹਮ ਦੇਸੂ ॥ ਜਾਚੈ ਤੁਮ ਪਹਿ ਦੇਹ
ਨਰੇਸੂ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪੁਨ ਕੀਨ ਬਸੇਰਾ ॥ ਭਯੋ ਸੁ ਦੇਸ
ਨਿਹਾਲ ਘਨੇਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੋਗ ਹਠ ਯੋਗ ਸੁ ਦੋਊ ॥ ਕੀਏ ਪ੍ਰਪੱਕ
ਭੂਪ ਮਨ ਸੋਊ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਦੇਸ ^{੧੨}ਮਝਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਜਾਪ ਉਚਾਰੇ ॥ ਭਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ^{੧੩}ਅਧਕ ਪਰਤਾਪਾ ॥
ਅਪਨ ਆਪ ਸਭ ^{੧੪}ਰਿਪ ਭੈ ਖਾਪਾ ॥ ੧੯ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਮਹਿ

੧ ਦੇ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ । ੨ ਰੋਕ ਲਇਆ । ੩ ਕਠਨ । ੪ ਜਣੇ ਖਣੇ ਪਾਸੋਂ ।
੫ ਰਾਸਤਾ । ੬ ਕਲਿਆਨ । ੭ ਚਰਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ । ੮ ਡੇਰਾ । ੯ ਦਾਸ ।
੧੦ ਸ਼ਕਤੀ । ੧੧ ਰਾਜਾ । ੧੨ ਵਿਚ । ੧੩ ਬਹੁਤ । ੧੪ ਦੁਸ਼ਮਣ ।

ਦੇਗ ਬਿਸਾਲ ॥ ਕਰਵਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਮਨ ਇਕੀਸ
 ਜਹਿ 'ਲੋਨ ਮਿਲਾਏ ॥ ਇਤੋ ਅਹਾਰ ਹੋਹਿ ਸਭ ਖਾਹਿ ॥ ੨੦ ॥
 ਸੰਤ ਰੇਨ ਇਹ ਮਨ ਹੈ ਕੈਸਾ ॥ ਮੁਰ ਉਰ ਕਾ ਸਭ ਕਟੋ ਸੰਦੇਸਾ ॥
 'ਸਉ ਮਾਸੇ ਕਾ ਸੇਰ ਲਖੀਜੈ ॥ ਇਕ ਮਨ ਚਾਲੀ ਸੇਰ ਜਨੀਜੈ ॥
 ੧੧ ॥ ਲੰਗਰ ਬਰਤੈ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜੋ ਬਹੁ ਜੰਤਨ ਕਲ ਮਲ
 ਖੋਵੈ ॥ ਦਿਨ 'ਪ੍ਰਤ ਚਲਨ ਚਹਿਤ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਕਰਹਿ ਭਾਉ ਬਹੁ
 ਰਖੇ ਨਰੇਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪਰੀ ਪ੍ਰਪੱਕ ਸਿਖੀ ਕੀ ਰੀਤਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ
 ਵਧਹਿ ਭਜਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਕਰਿਓ ਗਿਆਨ ਮਹਿ ਪੂਰਨ
 ਰਾਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਯਾਲ ਸੁਭਾਉ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਚਹਿਤ ਨ ਬਿਛਰਿਓ ਨਿਪ 'ਬ੍ਰਿਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹਿ
 ਗੁਰ ਤੁਮਹੋ ਪੂਰ ਬਬੇਕਾ ॥ ਹਮ ਕਰਨੇ ਹੈਂ ਕਾਜ ਅਨੇਕਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ਹਮ ਸਦਾ ਸਮੀਪਾ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਗਦ ਗਦ ਭਾ
 'ਅਵਨੀ ਪਾ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਨ ਤਹਿ ਧੀਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਚਲੀਸੇ
 ਗਮਨ ਰੀਭੀਰਾ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਚਲੇ ਸੁ ਤਿਰੀਆ ਟਾਜ ਮਹਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗਤ ਦੈਨ ॥

ਬੈਠੇ ਇਕ 'ਉਪਬਨ ਬਿਖੈ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਂ ਬੈਨ ॥ ੨੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੰਤ ਬਜਾਵਹੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ
 ਜਸ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ॥ ਜਬੈ ਰਬਾਬ ਬਜਾ ਗੁਰ 'ਪਾਹੀ ॥ ਸੁਨਤ 'ਤੀਆ
 ਸਭ ਹੀ ਚਲ ਆਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇਖ ਦਰਸ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਾਈ ॥
 ਰਾਣੀ ਕੈ ਤਬ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭੇਟਾ ਲੇ ਰਾਣੀ ਤਬ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਨਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਨਤੀ ਭਨ ਕਰ ਪਾਹੁਲ
 ਲੀਨੀ ॥ ਸਭੀ ਦੇਸ ਮਹਿ ਸਿੱਖੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਚਲੇ ਸੁ ਜੰਗਲ

੧ ਇਕੀ ਮਣ ਲੂਣ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਲਗਦਾ ਸੀ ।

੨ ਸੌ ਮਾਸੇ ਦਾ ਸੇਰ ਜਾਣਨਾ ਕਰੋ ।

੩ ਪਾਪ ।

੪ ਹਰ ਰੋਜ਼ ।

੫ ਪ੍ਰੇਮ ।

੬ ਰਾਜਾ ।

੭ ਬਾਗ਼ ।

੮ ਪਾਸ ।

੯ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ।

ਮਾਹੀਂ ॥ ਕੋਡਾ ਰਾਕਸ਼ ਮਿਲਿਓ ਤਾਹੀਂ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ
ਗੁਰ ਮੁਕਤ ਕਰਾਯੋ ॥ ਆਗੇ ਚਲ ਸਾਗਰ ਪੁਨ ਆਯੋ ॥ ਪੈਂਤੀ ਕੋਸ
ਮੱਛ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਪੀਠ ਤਾਹਿ ਕੀ ਚਢੇ ^੧ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾਇ
ਸੀਸ ਪਰ ਕੀਨੋ ਡੇਰਾ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਮੁਖ ਤਹਿ ^੨ਹੇਰਾ ॥
ਪਸਰਿਓ ਦੀਸਤ ਬਡੋ ਅਕਾਰਾ ॥ ^੩ਦੀਰਘ ਲੋਚਨ ਕੋ
ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੈ ਕਰ ਉਠ ^੪ਬਿਸਮਾਦਿਓ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੁਮਰੀ ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੁਮ ਹੀ ਕੋ ਬਨ ਆਇ ॥ ੩੨ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਤਹਿ ^੫ਨਿਸ ਬਸੇ ਭਈ ਪੁਨ ^੬ਭੋਰਾ ॥ ਮੱਛ ਦੇਹ
ਛੁਟ ਪਲਟੀ ਔਰਾ ॥ ਉਸਤਤ ਕਹਿਤ ਕਰੀ ਪਦ ਬੰਦਨ ॥ ਚਿਦਾ
ਨੰਦ ਤਨ ਦੁੰਦ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦੇਵ ਲੋਕ ਕੋ ਗਯੋ ॥
ਚੋਰਾਸੀ ਤੇ ਛੁਟਤ ਭਯੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਆਗੇ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਚਲਤੇ
^੭ਮਗ ਬੋਲਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਹੁ ਬਡੀ ਬਲਾਇ ॥
^੮ਦੋਰਤ ਆਇ ਯਮਹਿ ਅਬ ਖਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਮਤ ਡਰ
ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਯਹ ^੯ਕਲ ਡਾਇਨ ਤੁਮ ਲਿਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਬਾਲਾ ਕੋ ਪੁਨ ਕਹਿਯੋ ॥ ਡੰਡਾ ਲੇ ਇਸ ^{੧੦}ਤੁੰਡ ਹਨਯੋ ॥
ਮੁਖ ਪਸਾਰ ਆਈ ਹਿਤ ਖਾਨੋ ॥ ਬਾਲਾ ਤਬ ਤਿਸ ਕੇ ^{੧੧}ਦੰਦ ਭਾਨੇ
॥ ੩੬ ॥ ਬਿਹਬਲ ਹੋ ਧਰਨੀ ਪਰ ਪਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗ ਦੇਹੀ
^{੧੨}ਦਿਬ ਧਰੀ ॥ ਉਸਤਤ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਹੇ ਜਗ ਗੁਰ
ਤੁਮ ਕਰਾ ^{੧੩}ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਡਾਇਨ ਤੇ ਅਬ ਦਿਬ ਦੇਹ ਪਾਈ ॥
ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਵੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਈ ॥ ਅਨਕ ਜੀਵ ਗੁਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥

੧ ਸਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ।

੨ ਦੇਖਿਆ ।

੩ ਵਡੀਆਂ ਅਖਾਂ ਹਨ ।

੪ ਅਸਚਰਜ ।

੫ ਰਾਤ ।

੬ ਦਿਨ ।

੭ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ।

੮ ਦੋੜਦਿਆਂ ।

੯ ਕਲ ਡਾਇਣ ਬਡੀ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਵਾਲੀ ।

੧੦ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ।

੧੧ ਦੰਦ ਭੰਨ ਦਿਤੇ ।

੧੨ ਮਾਨੁਖਾ ਦੇਹ ।

੧੩ ਨਿਸਤਾਰਾ ।

ਆਗੇ ਗਮਨੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਿੰਧ ਵਿਖੈ ਟਾਪੂ ਇਕ
ਆਵਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਸੀਹਰ ਤਾਂਕੋ ਨਾਵਾ ॥ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਤਹਿ ਨਗਰ
ਬਿਰਾਜਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਿਸਕੇ ^੧ਉਪਬਨ ^੨ਛਾਜਾ ॥ ੩੯ ॥ ਬਨਿਓ
ਸੁ ਗਿਰਦੇ ^੩ਦੁਰਗ ਉਤੰਗਾ ॥ ^੪ਘਨ ਰੋਕਨ ਹਿਤ ਮਨਹੁ ਉਮੰਗਾ ॥
ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਤਹਿ ਹੁਤੇ ਨਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰਤ ਰਾਜ ਤਹਿ ਦੇਸ ਬਿਸਾਲਾ
॥ ੪੦ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਵਹਿਰ ਥਾਨ ਰਮਣੀਕਾ ॥ ਬੈਸੇ ਤਹਿ ਬੇਦੀ ਕੁਲ
ਟੀਕਾ ॥ ^੫ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਇਕ ਭੀ ਭੁਨਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਬਚਨ
ਉਚਾਰਾ ॥ ਆਇਸ ਦੇਹੁ ਨਗਰ ਮੈਂ ਜਾਵਹੁ ॥ ^੬ਜਾਚ ਕਿਸੂ ਤੇ ਭੋਜਨ
ਖਾਵਹੁ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਬਾਢੀ ਝੰਡੇ ਪਾਸ ॥ ^੭ਅਸਨ ^੮ਅਚੋ ਜਾ ਤਿਸੀ
^੯ਅਵਾਸ ॥ ੪੨ ॥ ਲੇ ਆਗਿਆ ਪੁਰ ਮਹਿ ਤਬ ਗਯੋ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ
ਇਕ ਨਰ ਮਿਲ ਗਯੋ ॥ ਝੰਡੇ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਨੈ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾ
ਹਿਤ ਸੋਂ ਬੈਠਾਵਾ ॥ ੪੩ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਕਹਿ ਝੰਡੇ ਤਾਹੀਂ ॥ ਤੁਮ ਕੇ
ਢੰਡਤ ਲਿਆਯੋ ^{੧੦}ਪਾਹੀ ॥ ਬੂਝਤ ਝੰਡਾ ਕਹਿ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਕੋਨ
ਨਾਮ ਕੋ ^{੧੧}ਬਰਨ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਰਾਜਾ
ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਸੇ ਬਿਦਾ ਹੋਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਟ ਤ੍ਰਿੰਸਤੀ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਕਥਾ ਕੋ ਸੁਨਹੁ ਜਥਾ ਮਨ ਲਾਇ ॥

ਝੰਡੇ ਬੂਝਿਓ ਪਤਾ ਜਬ ਮਰਦਾਨਾ ਬਤਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਰਦਾਨਾ ਮਮ ਨਾਮ ਹੈ ਬਰਨ ਮਿਰਾਸੀ ਜਾਨ ॥

ਤੁਮਰੇ ਨਿਕਟ ਪਠਾਇਓ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਝੰਡਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋ

੧ ਬਾਗ। ੨ ਇਸਥਿਤ। ੩ ਗੜ੍ਹ ਕਿਲ੍ਹੇ। ੪ ਬਦਲ। ੫ ਰਾਤ।
੬ ਮੰਗ ਕੇ। ੭ ਭੋਜਨ। ੮ ਛਕਣਾ ਕਰ। ੯ ਘਰ। ੧੦ ਪਾਸ।
੧੧ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖੜੀ ਸੂਦ੍ਰ ਵੈਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦਸਣਾ ਕਰੋ।

ਕੀਨ ਪ੍ਰਣਾਮਾ ॥ ਕਲ ਤਾਰਣ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਆਯੋ ॥ ਅਬਹਿ ਜਨਮ
 ਹਮ ਸਫਲਾ ਥਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਉਪਬਨਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਆਪ
 ਅਹਾਰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਕਹਿ ਇਹੁ ਨਰ ਕੋਨ ॥ ਹਮ
 ਕੋ ਲਿਆਯੋ ਤੁਮਰੇ ਭੋਨ ॥ ੪ ॥ ਝੰਡਾ ਕਹੈ ਨਗਰ ਨਿਪ ਜੋਊ ॥
 ਯਾਕੋ ਮਾਤਲ ਲਾਗੇ ਸੋਊ ॥ ਮੁਝ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈ ਅਧਕਾਈ ॥
 ਕਰਤ ਭਗਤ ਹੋਵੈ ਇਕ ਥਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਇਤਨੇ ਮਹਿ
 ਆਯੋ ॥ ਨਿਪਤ ਬਾਗ ਤੇ ਸੁਭ ਫਲ ਲਿਆਯੋ ॥ ਅਸਨਰੁ ਮੇਵੇ
 ਸਿਰ ਪਰ ਧਰਕੇ ॥ ਗਮਨੇ ਗੁਰ ਦਿਸ ਹਿਤ ਬਹੁ ਕਰਕੇ ॥ ੬ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਉਚਰਿਓ ਝੰਡੇ ਜਾਇ ॥
 ਥਰ ਅਹਾਰ ਆਗੈ ਰੁਚਿਰ ਸਿਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਲਾਇ ॥ ੭ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿੰ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਝੰਡਾ ॥ ਅਹੋ ਅਨੰਦ
 ਭਗਤਿ ਚਿਤ ਮੰਡਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਵਰੀ ਸਭੀ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਕੇ ਕਾਟਹੁ ਫੰਧਾ ॥ ੮ ॥ ਬਹੁਤ ਦਿਨਨ ਕੀ ਹਮ ਉਰ ਚਾਹੂ ॥
 ਹਰਹੁ ਦ੍ਰੈਤ ਸਭ ਉਰ ਤੇ ਦਾਹੂ ॥ ਗਿਆਨਾ ਨੰਦ ਦਾਨ ਕੋ ਦੀਜੈ ॥
 ਹਮ ਪਰ ਗੁਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸੀਜੈ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਿਨੈ ਦੀਨ
 ਦੁਖ ਗੰਜਨ ॥ ਬੋਲੇ ਹੇਤ ਭਗਤ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ॥ ਗਿਆਨ ਨੰਦ
 ਮਹਿ ਚਹੇ ਜੇ ਮਗਨਾ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੀ ਲਿਵ ਕੇ ਲਗਨਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਤੈ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਗੁਰ ਦਛਣਾ ਦੀਜੈ ॥ ਪਾਛੈ ਸੁਵਨ ਗਿਆਨ
 ਕੋ ਕੀਜੈ ॥ ਹੰਗਤਾ ਮਮਤਾ ਬਡੋ ਪਸਾਰੋ ॥ ਯਹ ਦੋਨੋਂ ਹਮ ਕੋ ਦੇ
 ਭਾਰਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਧਾਮਾ ॥ ਚਰਨ
 ਆਪ ਕੀ ਭੇਟ ਤਮਾਮਾ ॥ ਹਮ ਨਹਿ ਗ੍ਰਹਿਨ ਕਰੈਂ ਅਬ ਕੋਊ ॥
 ਹੰਗਤਾ ਮਮਤਾ ਭੇਟਾ ਦੋਊ ॥ ੧੨ ॥ ਜਬ ਧਨ ਤਨ ਮਨ ਦੀਨ

੧ ਘਰ । ੨ ਮਾਮਾ । ੩ ਰਾਜਾ । ੪ ਸੁੰਦਰ । ੫ ਇਸਥਿਤ ।
 ੬ ਆਪ ਦੀ । ੭ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ । ੮ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਕਟਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ । ੯ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ।
 ੧੦ ਇਸਥਿਤ । ੧੧ ਭੇਟਾ । ੧੨ ਘਰ । ੧੩ ਸਾਰੇ ।

੧ ਚਢਾਈ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਤਬ ੨ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰਾ
 ਆਤਮਾ ਜੋਊ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਲਖੀਐ ਤੁਮ ਸੋਊ ॥ ੧੩ ॥ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਅਤ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥
 ਬੈਠੇ ਤਬ ਹੀ ਲਗੀ ਸਮਾਧਾ ॥ ਪਿਖੜੇ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ੩ ਅਬਾਧਾ ॥
 ੧੪ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਦੇ ਤਿਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਬੋਲੇ ਬਹੁਰ ਬਚਨ
 ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਅਬ ਇਹ ਕੀਜੈ ਖਾਨ ਅਹਾਰਾ ॥ ਆਇਸ ਪਾ ਬਾਲੇ
 ਵਰਤਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਕਰ ਮਹਿ ਲੀਨੋ ॥ ਭਗਤ
 ਜਾਨ ਨਿਜ ੪ ਅਚਵਨ ਕੀਨੋ ॥ ਨੀਕੋ ਸੰਤ ਹੋਇ ਜਹਿ ਬਾਈ ॥ ਤਿਹ
 ਠਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭੋਜਨ ਖਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ਨਾਤੁਰ ਪੈਨ ਅਹਾਰੀ ਰਹਿ
 ਹੀ ॥ ਜੋ ੬ ਕਿੰਕਰ ਕੇ ੭ ਕਲ ਮਲ ਦਹਿ ਹੀ ॥ ਅਚਵਿਓ ੮ ਅਰਧ
 ਅਸਨ ਗੁਰ ਜਬ ਹੀ ॥ ਪੁਨ ਝੰਡੇ ਕੋ ਦੀਨੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ੧੭ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਹਿਤ ਕਰ ਕੀਨੋ ਖਾਨ ਤਿਨ ਖੁਲ ਗੇ ਬਿਕੁਟ ਕਪਾਟ ॥
 ਭਰਮ ਮੋਹਿ ਕੋ ਨਸਟ ਕਿਯ ਦੈਤਹਿ ਸਾਂਕੁਰ ਕਾਟ ॥ ੧੮ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ੯ ਟਿਕ ਗੀ ਬਿੱਤਿ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ॥ ਭਯੋ
 ਬਿਦੇਹ ਨ ਸੁਧ ਤਨ ਕਾਈ ॥ ਦੋਨੋ ਬੈਠੇ ਹੋਇ ਅਡੋਲਾ ॥ ਸੁਖ
 ਆਤਮ ਕੋ ਪਾਇ ਅਮੋਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਭੀਨ ਪਹਿਰ ਬੀਤੇ ਇਸ
 ੧੦ ਭਾਤੀ ॥ ਰਹਿ ਗੀ ਏਕ ੧੧ ਜਾਮ ਜਬ ਰਾਤੀ ॥ ਉਠ ਕਰ ਕਰ ਕੀਨੋ
 ਗੁਰ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤਿਨਹਿ
 ਬੁਲਾਇ ਸਮਾਧ ਛੁਡਾਈ ॥ ਦੇ ਪਾਹੁਲ ਪੁਨ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ਰੇ
 ਝੰਡਾ ਅਬ ਤੁਮ ਚਲ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਭੀ ਦੇਸ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੁ ॥
 ੨੧ ॥ ਲੇਯ ਆਗਿਆ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਧਰਕੈ ॥ ਗਮਨਿਯੋਂ ਸਤਿਗੁਰ
 ਉਸਤਤ ਕਰਕੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਗੁਰ ਕੇ ਪਰ ਪਾਊ ॥ ਬਿਨੈ ਭਨੈ ਹਉਂ

੧ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਤਾ ਭੇਟਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ।

੨ ਬਾਣੀ ।

੩ ਨਾਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ।

੪ ਛਕਣਾ ਕੀਤਾ ।

੫ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ।

੬ ਦਾਸ ।

੭ ਪਾਪ ।

੮ ਨਿਸਫ ।

੯ ਲਗ ਗਈ ।

੧੦ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੧੧ ਪਹਿਰ ।

ਮਾਤੁਲ ਲਿਆਉਂ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਲੇ ਰਜਾਇ ਨਿਪ ਢਿਗ ਗਯੋ ਮਿਲ ਅਸਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰ॥

ਸਰਨ ਗਹੋ ਚਲ ਸੰਤ ਕੀ ਲਖ ਸਰੂਪ ਕਰਤਾਰ ॥ ੨੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਉਨੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਕਰ ਉਨੇ ॥ ਉਜਰ ਬਸਾਇ

ਬਸੇ ਕਰ ਸੂਨੇ ॥ ਲਘ ਤੇ ਬਡ ਬਡ ਤੇ ਲਘ ਛਿਨ ਮੈਂ ॥ ਅਸ

ਸਮਰੱਥ ਸਮਝ ਨਿਜ ਮਨ ਮੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹਿ ਭੂਪਤ ਮੁਝ ਮਨ

ਕੀ ਕਹਿ ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਖੋਜਿਯੋ ਅਬ ਹੀ ਤੁਮ ਲਹਿ ਹੋ ॥ ਜਿਨ ਕੀ

ਮਹਿਮਾ ਤੁਮਹਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਦਰਸ ਕਰਨ ਅਭਲਾਖ ਹਮਾਰੀ ॥

੨੫॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਕਹਿ ਭੇਟਾ ਲੀਜੈ॥ ਅਪਨਾ ਆਪ ਨਿਵਾਰਨ ਕੀਜੈ॥

ਸੁਭ ਫਲ ਮਧੁਰ ਭੇਟ ਧਰ ਆਗੇ ॥ ਕਰਹੁ ਡੰਡੋਤ ਚਰਨ ਜੁਗ

ਲਾਗੇ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਨੀ ਸੀਖ ਸੁਸਾ ਕੇ ਸੁਤ ਕੀ ॥ ਲਖੀ ਰਿਦੈ

ਭਾਖਤ ਮਮ ਹਿਤ ਕੀ ॥ ਸੁਠ ਭੇਟਾ ਲੇਕਰ ਸੋ ਆਵਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ

ਜਹਿ ਸੰਗ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਗ ਨੰਗੇ ਮਨ ਦੀਨ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਗ ਤਹਿ ਆਨ ॥

ਕਰ ਬੰਦੇ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਧਰ ਪਰ ਦੰਡ ਸਮਾਨ ॥ ੨੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰ ਅਸਟਾਂਗ ਚਰਨ ਅਨੁਗਾਗਾ ॥ ਪਰਿਓ

ਰਹਿਓ ਨਹਿੰ ਉਠ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਪਿਖਾ ਗੁਰ ਦਈ ਕੰਡ ਪਰ ਥਾਪੀ॥

ਉਠਹੁ ਭੂਪ ਅਤ ਭਾ ਪਰਤਾਪੀ ॥ ੨੯ ॥ ਨਿਪਤ ਸਤਾਰਹਿ ਤੇਹਿ

ਸਮੀਪਾ ॥ ਸਭ ਕੋ ਭਯੋ ਤੁਹੀ ਅਵਨੀਪਾ ॥ ਆਨ ਕਰਹਿ ਤਵ ਪਦ

ਪਰ ਬੰਦਨ ॥ ਮਮਤਾ ਕਰੈਂ ਸੁਹੋਇ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੩੦ ॥

੧ ਮਾਮਾ । ੨ ਖਾਲੀ । ੩ ਉਜੜੇ । ੪ ਖਾਲੀ । ੫ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਵਡਾ ।
੬ ਇਛਾ । ੭ ਮਿਠੇ । ੮ ਸਿਖਿਆ ਭੈਣ ਦੀ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦੀ ਮਨਣ ਕੀਤੀ । ੯ ਸੁੰਦਰ ।
੧੦ ਨੰਗੇ ਚਰਨ । ੧੧ ਡੰਡੇ ਵਰਗਾ ਲੰਮਾ ਪੈਰ । ੧੨ ਅਠ ਅੰਗ ਧਰਤੀ ਤੇ ਲਗਨ
ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਟਾਂਗ ਆਖਦੇ ਹਨ । ੧੩ ਪ੍ਰੇਮੀ । ੧੪ ਸਤਾਰਾਂ ਰਾਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵਣਗੇ

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਕਰ ਬੰਦਕੇ ਲੇਯ ਚਲਾ ਨਿਜ ਧਾਮ ॥
 ਏਕ ^੧ਮਾਸ ਤਹਿ ਠਾਂ ਰਹੇ ਪੂਰਨ ^੨ਕਿੰਕਰ ਕਾਮ ॥ ੨੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਸੇਂ ^੩ਭਨ ਮਰਦਾਨੇ ॥ ਨ੍ਰਿਪੂ ਸਤਾਰਹਿ
 ਨਾਮ ਬਖਾਨੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਕਹਿ ਸੁਨਿਯੋ ਨਾਮ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਇਕ
 ਨ੍ਰਿਪ ^੪ਅਭਰਾਮ ॥ ੩੨ ॥ ਮਧਰ ਬੈਨ ਸੁਖ ਚੈਨਹਿ ਜਾਨੇ ॥
 ਅਸਨਾਹਾ ਸਗੁ ਸੈਨ ਪਛਾਨੇ ॥ ਬੀਰ ਬੈਨ ਪੁਨ ਕਾਲ ਸੁ ਨੈਨ ॥
 ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੁਨ ਰਾਇ ਸੁ ਮੈਨ ॥ ੩੩ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਐ ਅਟਕਾ
 ਘਟਕਾ ॥ ਸੁੱਧ ਸਮਾਲ ਬਬੇਕ ਬਲ ਰਟਕਾ ॥ ਨੈਨ ਜੋਤ ਪੁਨ ਬਲ
 ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ਰਕਤ ਰੰਗ ਨਗਰ ਰਾਇ ਚਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਕੌਲ ਨੈਨ
 ਸਭ ਕਾ ਸਿਰ ਮੋਰ ॥ ਮਾਤੁਲ ਕੀਨੋ ਗੁਰ ਤਿਸ ਠੌਰ ॥ ਸੁਨ
 ਮਰਦਾਨਾ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਯੋ ਸਤਗੁਰ ਹੈਂ ਧੰਨ ॥ ੩੫ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਨੈ ਨਰੇਸ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਝੰਡੇ ਕੀ ਸਮਤਾ ਨਹਿ ਕੀਜੈ ॥
 ਜੇਕਰ ਅਪਨ ਭਲਾ ਤੁਮ ਚਹੀ ॥ ਸਦਾ ਨਮੋ ਤਹਿ ਆਗੈ ਰਹੀ ॥
 ੩੬ ॥ ਸਰਬ ਦੇਸ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਝੰਡੇ ^੫ਅਗ੍ਰਜ ਦੇਇ
 ਨਿਵਾਇ ॥ ਸਿਮਰਨ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਕਰਹਿ ਮਨਜ
 ਨਿਜ ਭਲਾ ਪਛਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬਹੁਰ ਚਲਨ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥
 ਸੁਨਤ ਨ੍ਰਿਪਤ ਨੇ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ਗਜ ਬਾਜੀ ਸਭ ਰਾਜ
 ਸਮਾਜਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਝੰਡੇ ਕੋ ਦਿਹੁ ਆਜਾ ॥ ੩੮ ॥ ਮੋ ਕੋ ਲੇਹੁ
 ਆਪਨੇ ਸਾਥਾ ॥ ਰਹਿ ਨ ਸਕੋਂ ਤੁਮ ਬਿਨ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ^੬ਮੀਨ
 ਨੀਰ ਸੀ ^੭ਗਤ ਪਰਸੰਗਾ ॥ ਅਸ ਕਹਤਿਯੋ ਉਰ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮੰਗਾ ॥
 ੩੯ ॥ ^੮ਪੁਲਕਾਵਲ ਤਨ ^੯ਗਦ ਗਦ ਬਾਨੀ ॥ ਤਹਿ ਛਿਨ ਨ੍ਰਿਪ
 ਕੀ ^{੧੦}ਗਤ ਬਿਕਲਾਨੀ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰੀਤ ਅਸ ਉਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ॥ ਸ੍ਰੀ

੧ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਇਸ ਥਾਂ ਰਹੇ ।

੨ ਦਾਸ ।

੩ ਉਚਾਰਨ ।

੪ ਸੁੰਦਰ ।

੫ ਅਗੈ ।

੬ ਮਛੀ ।

੭ ਨਾਸ ।

੮ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੋਮ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ।

੯ ਬਾਗ਼

ਬਾਗ ।

੧੦ ਹਾਲਤ ਬਿਆਕੁਲ ।

ਨਾਨਕ ਜੀ ^੧ਗਿਰਾ ਉਬਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਧਰਹੁ ਧਯਾਨ ਨਿਤ ਉਰ
^੨ਅਵਨੀਪਾ ॥ ਮੈਂ ਹੋਂ ਤੁਮਰੇ ਸਦਾ ਸਮੀਪਾ ॥ ਸੋਚ ਸੋਂ ^੩ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ
 ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਪੰਚ ਪੈਸੇ ਅਰਦਾਸ ਅਲਾਵਹੁ ॥ ੪੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਾਜਰ ਹੋਵਹੁ ਆਨ ਤਬ ਕਰੋਂ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਬਹੁ ਧੀਰਜ ਦਯੋ ਭੂਪਤ ਕੋ ਜਗ ਮੂਰ ^੪॥ ੪੨ ॥ ਸਰਬ
 ਨਗਰ ਕੇ ਨਰ ਮਿਲੇ ਝੰਡੇ ਆਦ ਜਿ ਆਨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਧੀਰਜ ਦੇ
 ਗੁਰੂ ਪੁਨ ਕੀਨੋ ^੫ਪ੍ਰਸਥਾਨ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਝੰਡਾ
 ਬਾਢੀ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਪਤ ਤ੍ਰਿਸਤ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸੀਮ ਫੱਲਯ ਤੇ ਚਲੇ ਗੁਰੁ ਅਨਕ ਟਾਪੂ ਅਨ ਸੈਰ ॥

ਸੱਤਿਨਾਮ ਚੱਕਰ ਫਿਰਯੋ ਚਲੇ ਸੂਰਨ ਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ॥ ੧ ॥

ਨਿਕਟ ਨਗਰ ਆਏ ਤਬੈ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ^੬ਦੁਤਵੰਤ ॥

ਦੇਖ ਜਿਸੈ ^੭ਅਮਰਾਵਤੀ ਨੀਚੇ ਨੈਨ ਕਰੰਤ ॥ ੨ ॥

[੬] ਚੋਪਈ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਿਸ ਕੇ ^੮ਉਪਬਨ ਸੋਹੈ ॥ ^੯ਕੁਸਮ

^{੧੦}ਬਾਟਕਾ ਬਹੁ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥ ^{੧੧}ਕੰਚਨ ਕੋ ^{੧੨}ਗਢ ਬਡੋ ਬਿਰਾਜੈ ॥

ਨਾਨਾ ਰੰਗ ^{੧੩}ਜੁਰੇ ਨਗ ^{੧੪}ਛਾਜੈ ॥ ੩ ॥ ਉਚੀ ^{੧੫}ਅਟਾ ਕਲਸ ਮਨ

ਭਾਵਨ ॥ ਦਰ ਪਰ ^{੧੬}ਤੋਰਣ ਬਧੀ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ਚੰਦਨ ਕੇ ^{੧੭}ਕਪਾਟ

ਬਡ ਸੋਭਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ^{੧੮}ਪਿਖ ਦੇਵਨ ਮਨ ਲੋਭਾ ॥ ੪ ॥ ਜਗ ਮਗ

ਚਮਤਕਾਰ ^{੧੯}ਛਬ ਛਾਈ ॥ ਮਨਹੁ ਚਢੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ ਰਾਈ ॥

੧ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ।

੨ ਰਾਜਾ ।

੩ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

੪ ਸਾਹਮਣੇ ।

੫ ਚੱਲਣਾਂ ਕੀਤਾ ।

੬ ਸੋਭਾ ਵਾਲਾ ।

੭ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵੀ ਪੂਰੀ ।

੮ ਬਾਗ ਸੋਭਨੀਕ

ਹੋ ਰਹੀ ਹਨ ।

੯ ਫੁਲ ।

੧੦ ਦਰਖਤ ।

੧੧ ਸਵਰਨ ।

੧੨ ਕਿਲ੍ਹੇ ।

੧੩ ਜੁੜੇ ।

੧੪ ਫਬ ਰਹੇ ਹਨ ।

੧੫ ਅਟਾਰੀ ।

੧੬ ਦਰਵਜ਼ੇ ਗਲੜੀਆਂ

ਬਣ ਕੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ।

੧੭ ਤਖਤੇ ।

੧੮ ਦੇਖਣੇ ।

੧੯ ਸੋਭਾ

ਇਸਥਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਪਹੁਚੇ ਜਬ ਤਹਿ ਨਗਰ ਸਮੀਪਾ ॥ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥
 ੫ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋਂ ਬਚਨ ਉਜਾਰਾ ॥ ਜਾਉ ਨਗਰ ^੧ਅਚ ਲੇਹੁ
 ਅਹਾਰਾ ॥ ਗਮਨਿਓਂ ^੨ਤੂਰਨ ਨਗਰ ਮਝਾਰੂ ॥ ਜਹਾਂ ਚੈਂਕ ਹੈਂ
 ਚਾਰੂ ਬਜਾਰੂ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰ ਰਚਨਾ ਪਿਖ ਕੈ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਹਰਖਤ ਹੂ
 ਉਰ ਮੈਂ ਬਿਸਮਾਨਾ ॥ ਇਕ ਮਾਨਵ ਕੇ ਜਾਇ ਸਮੀਪਾ ॥ ਬੁਝਿਓਂ
^੩ਕੌਨ ਨਾਮ ਅਵਨੀ ਪਾ ॥ ੭ ॥ ਪੁਨ ਇਸ ਪੁਰ ਕੋ ਨਾਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥
 ਮੁਝ ^੪ਢਿਗ ਸਰਬ ਬਿਤਾਂਤ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਕਹਿੰ ਬਿਧ ਹੋਤ ਇਹਾਂ
 ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਜਹਿੰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਨੇ ਬਜਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਤਹਿ ਨਰ ਨੇ
 ਸੁਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਸੂਰਨ ਪੁਰ ਪ੍ਰਗਟ ^੫ਉਦਾਰਾ ॥ ਕਵਲ
 ਨੈਨ ਨਿਪ ਰਾਜਨ ਰਾਜਾ ॥ ਜਹਿ ਸਮ ਦੂਸਰ ਕੋਇ ਨ ^੬ਆਜਾ ॥ ੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਹੀਂ ਮੋਲ ਕਿਸ ਵਸਤ ਕੋ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਲੇਤ ॥
^੭ਮਧਰ ਅਸਨ ਜੇ ^੮ਹਾਟ ਪਰ ਧਰਮ ਅਰਥ ਸਭ ਦੇਤ ॥ ੧੦ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸੀ ਜੋ ਜਹਿੰ ਚਾਹੀ ॥ ਦੇਵ ਬਿਹੀਨ
^੧ਮੋਲ ਸਬ ਤਾਹੀ ॥ ਹਰਖਿਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ^੨ਬਚ ਭਾਖੇ ॥ ^੩ਛੁਧਾ
 ਮੁਝੈ ਭੋਜਨ ਕੀ ^੪ਕਾਂਖੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰਦੇਸੀ ਮੋ ਕੋ ^੫ਲਖ ਲੀਜੈ ॥
 ਅਪਨੋ ਨਾਮ ਬਤਾਵਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਤਿਸਨੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਧਰਮ ਸਿੰਗ ਹੈ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹੋਹਿ ਔਰ ਜੇਤੇ ਤੁਝ ਸੰਗਾ ॥
 ਲੇ ਅਹਾਰ ਤਿਨ ਹੋਤ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਸੰਗੀ ਦੋਇ ਕਰੈਂ ਨਹਿੰ ਖਾਨਾ ॥
 ਅਸ ਸੁਨ ਗਮਨੇ ਏਕ ਦੁਕਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਗ ਕਹਿ ਤਿਸਕੈ
 ਤਾਈ ॥ ਅਸਨ ਦਵਾਯੋ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਖਾਯੋ
 ਮਰਦਾਨੇ ॥ ^{੧੪}ਉਦਰ ਅਘਾਏ ਚੁਲੀ ਕਰ ਪਾਨੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬਹੁਰ

੧ ਛਕਣਾ ਕਰੋ । ੨ ਛੋਤੀ ਨਾਲ । ੩ ਰਾਜੇ ਦਾ ਕੀ ਨਾਮ ਹੈ । ੪ ਪਾਸ ।
 ੫ ਸਖੀ । ੬ ਅਜ ਤਕ । ੭ ਮਿਠਾ ਭੋਜਨ । ੮ ਹਟੀ । ੯ ਮੁਲ ਤੋਂ
 ਬਿਨਾਂ ਦੇਂਦੇ ਹਨ । ੧੦ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੧ ਭੁਖ । ੧੨ ਇਛਾ ।
 ੧੩ ਜਾਣਨਾ ਕਰ । ੧੪ ਪੇਟ ਭਰ ਕਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਦੁਲੀ ਕੀਤੀ ।

ਬਜਾਰਨ ਸੈਰ ^੧ਨਿਹੁਰ ਕੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^੨ਢਿਗ ਗਮਨਿਓਂ ਫਿਰ ਮੁਰ
 ਕੈ ॥ ਦੇਖ ਦੂਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸੰਗ ਬੋਲੇ ਬਾਨੀ ॥
 ੧੫ ॥ ਕਹੋ ਨਗਰ ਕਿਹ ਬਿਧ ਕੋ ਦੇਖਾ ॥ ਮੁਖ ਪੰਕਜ ਜਸ
 ਖਿਰਿਓ ਬਸੇਖਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਆ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਨ
 ਦੇਖਾ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਤਿਯੋ ਬਿਗਸੇ ਦੀਨ ਨਿਵਾਜੂ ॥
 ਭਲਾ ਭਯਾ ਤੁਮ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਆਜੂ ॥ ਭਯੋ ^੩ਤੋਰ ਮਨ ^੪ਭਾਵਤ ਸਭ ਹੀ ॥
 ਬੈਸਹੁ ਗਾਹੁ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਅਬ ਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਬੂਝਤ ਪੁਨ
 ਐਸੇ ॥ ਇਹ ਪੁਰ ਕਰਮ ਕਰਤ ਨਰ ਕੈਸੇ ॥ ਸਰਬ ਅਮੋਲੇ ਸੁਖ
 ਜਿਨ ਪਾਸੂ ॥ ਜੋ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸੂ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਸੁਨ ਮਰਦਾਨੇ ॥ ਇਹਾਂ ਨ ਕੋਊ ਝੂਠ ਬਖਾਨੇ ॥
^੫ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਹ ਥਾਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਦੇਸ ਤੇ ਪਾਪ
 ਨਿਕਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਤਬ ਵਾਕ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਚਰਜ ਹੀ
 ਇਹੁ ਪੁਰੀ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਕਹੈ ਅਚਰਜ ਕਰਤਾਰ ॥ ਏਕੰਕਾਰ
 ਬਿਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਹ ਸਮ ਰਾਜਾ ॥
 ਦੂਸਰ ਐਰ ਨ ਕੋਊ ਸਾਜਾ ॥ ਭੂਪ ਸਪਤ ਦਸ ਮਾਨਹਿ ਆਨ ॥
^੬ਧਰਮ ਵੰਤ ਗੁਣਵਾਨ ਮਹਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਿਨ ਲਗਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਰਹੋ ਕਰੋ ਗੁਜਰਾਨਾ ॥ ਥਾਨ ਬਿਲੋਕਹੁ ਵਡ
 ਰਮਨੀਕਾ ॥ ਬਨਯੋ ਬਨਾਯੋ ਭੋਜਨ ਨੀਕਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੈਂ
 ਨ ਹਮ ਕਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਜਹਿ ਕਰਤਾਰ ਲਿਜਾਵੈ ਜਾਹੀਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
^੭ਤੂਸਨ ਭੇ ਜਗ ਸਾਈਂ ॥ ਜਿਨਕੇ ਦਰਸਨ ^੮ਕਲਖ ਨਸਾਈ ॥ ੨੩ ॥
 ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਬੈਸੈ ਤਹਿ ਬੀਤੇ ॥ ਨਾਮ ਲਏ ਜਿਨ ਜਮ ਭੈ ਭੀਤੇ ॥
 ਦੋਨਹੁ ਕਾਲ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿ ਭੋਜਨ ਖਾਇ ਸੁਜਾਨਾ

॥ ੨੪ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਗ ਮਿਲਯੋ ਇਕ ਦਿਨ ਤਬ ॥ ਬੂਝਤ ਭਾ
ਸੰਗੀ ਜੋ 'ਤੋਬਿਬ ॥ ਨਗਰ ਬਿਖੈ ਦੇਖੇ ਕਬ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕਹਿ ਤੇ ਲੇ
ਭੋਜਨ ਸੇ ਖਾਹੀਂ ॥ ੨੫ ॥ ਹੈਂ ਸੰਤੋਖੀ ਸੇ ਨਹਿ ਆਵੈਂ ॥ ਭਾਉ
ਸੰਗ ਲੇ ਜਾਹਿ ਤ ਖਾਵੈਂ ॥ ਯੋਂ ਨ ਖਾਇ ਰਹੇਂ 'ਪੈਨ ਅਹਾਰੀ ॥
ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਅਬ ਬਾਗ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਜਿਨ ਬਡ ਪਦ
ਦੀਨੋ ॥ ਸਭ 'ਭੂਪਤ ਤੇ ਬਡੋ ਸੁ ਕੀਨੋ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਸੁਨ ਕਰ
ਬੈਨ ॥ ਭਾ ਅਚਰਜ ਮਨ ਤੇ ਗਯੋ ਚੈਨ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਗ ਤਬ ਹੀ ਗਯੋ ਕੋਲ ਨੈਨ ਕੇ ਪਾਸ ॥

ਤੈ 'ਅਤੀਤ ਆਏ ਈਹਾਂ ਸੁਨਹੁ 'ਸ੍ਰੋਨ ਅਰਦਾਸ ॥ ੨੮ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਏਕ ਨਗਰ ਮੈਂ ਖਾਇ ਅਹਾਰਾ ॥ ਦੂ ਬੈਠੇ

ਉਦਿਆਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਭੇ ਅਸਨ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ਪੁਨ
ਅਚਰਜ ਉਨ ਤੇ ਸੁਨ ਲੀਨੋ ॥ ੨੯ ॥ ਉਨਕਾ 'ਨਫਰ ਕਹੈ ਇਹੁ
ਬਾਤ ॥ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਭੂਪਤ 'ਬਖਿਆਤ ॥ ਤਿਨਕੋ ਤਿਨ ਸਿਰਤਾਜ
ਬਨਾਯੋ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨ ਸੁਨ ਅਚਰਜ ਥਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਚਲੋ ਸੰਤ
ਦੇਖੋਂ ਮੈਂ ਕੈਸੇ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਕੇ ਬਾਹਿਰ ਬੈਸੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
ਧਰਮ ਸਿੰਗ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਗਮਨਯੋ ਉਰ ਮਹਿ ਦਰਸ ਉਮੰਗਾ ॥ ੩੧ ॥
ਉੱਤਮ ਵਸਤ ਭੇਟ ਲੇ ਹਾਥਾ ॥ ਯੋਧਾ 'ਸਚਵ ਬਹੁਤ ਜਹਿ ਸਾਥਾ ॥
ਬੰਦਨ ਕਰਕੈ ਬੈਠਿਓ ਪਾਸ ॥ ਹੋਇ ਅਧੀਨ ਭਾਖੈ ਅਰਦਾਸ ॥
੩੨ ॥ ਚਲਹੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਹੁ ਪਵਿੱਝਾ ॥ ਬੈਠਹੁ ਮੰਦਰ ਬਿਖੈ
'ਬਚਿੱਤ੍ਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਕਹੈਂ ਜੇ ਹਮ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਕੀ
ਆਨ ਮਨਾਵਹੁ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰਖਤ ਭਾ ਦਰਸਨ ਪਰਸ ਸੁਨਤ 'ਨਰੇਸ ਅਲਾਇ ॥

੧ ਤੇਰੇ ਨਾਲ । ੨ ਹਵਾ ਦੇ ਭਖਣ ਵਾਲੇ । ੩ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ । ੪ ਤਿੰਨ
ਫਕੀਰ । ੫ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ । ੬ ਦਾਸ । ੭ ਪ੍ਰਗਟ । ੮ ਵਜ਼ੀਰ ।
੯ ਨਾਲਾ ਤਰ੍ਹਾਂ । ੧੦ ਰਾਜਾ ।

ਸੁਧਰਸੈਨ ਕੇ ^੧ਸੁਾਨ ਜੇ ਕਹੋ ਪਰੋਂ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ੩੪ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਪਰਿਓ ਪਾਇ ਪਰ ਹੂ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਬਿਨੈ ਕਰੀ
 ਬਹੁ ^੨ਭਾਂਤ ^੩ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰਕੈ ॥ ਆਨੇ
 ਨਗਰ ਭਾਉ ਉਰ ਧਰਕੈ ॥ ੩੫ ॥ ਜਿਹ ਕੰਚਨ ਕੋ ਮੰਦਰ ਸੋਹਤ ॥
^੪ਮੁਕਤਾ ਕੀ ਝਾਲਰ ਮਨ ਮੋਹਤ ॥ ਬੀਚ ^੫ਰੁਚਰ ਪਰਯੰਕ ਡਸਾਵਾ ॥
 ਤਾ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਬੈਸਾਵਾ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤਨ ਸੇਵਾ ^੬ਠਾਨੀ
 ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਸੋਂ ਨਿਪ ਮਾਨ ਸੁ ਹਾਨੀ ॥ ਤਹਿ ਚਿਰ ਕਾਲ ਬਸੇ
 ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਨਿਪਹਿ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰਬ
 ਰੂਪ ਮਹਿੰ ਏਕ ਲਖਾਯਾ ॥ ਮਨ ਤੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਉਠਾਯਾ ॥ ਗੰਥ
 ਬਢਨ ਤੇ ਅਤ ਡਰ ਪਾਯੋ ॥ ਇਸ ਤੇ ਥੋਰੇ ਮਾਹਿੰ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥
 ਧਰਮਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਈ ॥ ਕੀਰਤ ਹੋਵਨ ਲਗੀ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਭਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੀ ਪੁਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਸਿਮਰਨ ਲਗੇ ਨਾਮ ਦੁਖ ਦਾਹੀ
 ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੀ ॥ ਮੋਹਿ ਮਾਨ ਮਨ ਤੇ ਪਰ
 ਹਰਹੀ ॥ ^੭ਗਮਨ ਤਿਆਰ ਭਏ ਗੁਨ ਐਨਾ ॥ ਤਬ ਬੋਲਯੋ ਬਚ
^੮ਪੰਕਜ ਨੈਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਮੈਂ ਤੈ ਗਮਨੋਂ ਸੰਗ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦੇਹੁ ਰਾਜ
 ਪਰ ^੯ਅਪਰ ਬਠਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਸੁਨਹੁ ^{੧੦}ਭੁਵਾਲਾ ॥ ^{੧੧}ਰਾਜ
 ਜੋਗ ਤੁਮ ਕਰੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੪੧ ॥ ^{੧੨}ਠਾਨਹੁ ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਮਨ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ਮੈਂ ਹੋਂ ਨਿਕਟ ਦੂਰ ਕਿਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ
 ਧੀਰਜ ਦੀਨੀ ॥ ਚਲਨੇ ਹੇਤੋਂ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਤਬ ਨਿਪ
 ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿੰ ਭੀਨਾ ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਹੀਨ ਖੀਨ ਭੈ ਮੀਨਾ ॥ ਕਰ
 ਨਰੈਸ ਪਰ ਖੁਸੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਗੈ ਗਮਨੇ ਮੋਖ ਉਦਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥

੧ ਕੁਤੇ ਦੀ ਧੀਰੀ ਪੈਣਾ ਕਹੋ ਤਾਂ । ੨ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ।
 ਦੀ ਝਾਲਰ । ੫ ਸੁੰਦਰ ਪਲੰਘ । ੬ ਠਾਣ ਲਈ ।
 ੮ ਕਮਲ ਅਖਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ । ੯ ਹੋਰ ਬੈਠਾਣਾ ਕਹੋ ।
 ੧੧ ਰਾਜ ਵਿਚ ਜੁੜਨਾ ਕਹੋ । ੧੨ ਜਾਣੇ ।

੩ ਚਤਰ । ੪ ਮੋਤੀਆਂ
 ੭ ਚਲਨੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ।
 ੧੦ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸੁਨਹੁ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਰਾਜਾ
ਕਵਲ ਨੈਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸਟ ਤਿੰਸਤੀ ਮੰਦਰਹਿ॥੩੮॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੋਜ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਪਹਿਚਾਨ ॥

ਅਮਰ ਅਜਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ਹੈ ਜੇ ਕਰਹੀ ਤਿਹ ਧਯਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਾਂ ॥ ਕੰਚਨ ਕੀ
ਧਰਨੀ ਥੀ ਜਹਾਂ ॥ ਝਰਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾ
ਪਿਖ ਹਟਖੜੋ ਭਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੂਛੇ ਹੇ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥
ਸੁਧਾਰੁ ਕੰਚਨ ਜਹੈਂ ਇਕਾਥ ॥ ਮਾਨੁਖ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਏ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਤਬ ਬਚ ਹੋਏ ॥ ੩ ॥ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਬਹੈ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਧਾਰੇ ॥ ਜੋ ਪੀਵੇ ਤਿਸ
ਭੁਖ ਤਿਖ ਨਾਸੈ ॥ ਸ਼ਾਂਤੀ ਗਯਾਨ ਰਿਦੈ ਪਰਕਾਸੈ ॥ ੪ ॥ ਕਹਿ
ਮਰਦਾਨਾ ਹੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਪੀਵੋਂ ਆਗਿਆ ਦੇਊ ਜਰੂਰੇ ॥ ਭੁਖ
ਤਿਖਾ ਮੁਹਿ ਬਹੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਇਸ ਤੇ ਲੇਹੁ ਛੁਡਾਇ ॥
੫ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਇਸੀ ਹੇਤ ਤੁਹਿ ਲਿਆਏ ॥ ਪੀਵਹੁ ਅਬ ਨਹਿੰ
ਦੇਰ ਲਗਾਏ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਤਬ ਪੀਓ ਘਨੇਰਾ ॥ ਭਾ ਬਿਦੇਹ
ਤਿਸ ਛਿਨ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਸੁਧ ਤਨ
ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਈ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਪੁਨ
ਭੁਖਰੁ ਪਿਆਸ ॥ ਨਹਿੰ ਆਈ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸ ॥ ੭ ॥

ਅੜਿੱਲ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰ ਉਪਰੇ ਜਾਨਕੋ ॥ ਸ਼ਕਤ
ਸਹਿਤ ਸਭ ਸਿੱਧ ਧਰਤ ਜਹਿੰ ਮਾਨ ਕੋ ॥ ਗੋਰਖ ਕੋ ਸੁਧ ਭਈ
ਆਇ ਗੁਰ ਪੂਰਨੰ ॥ ਹੋ ਭਰਥਰ ਕੋ ਤਬ ਕਹਿਓ ਜਾਉ ਤੁਮ
ਤੂਰਨੰ ॥ ੮ ॥

੧ ਸੋਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ।

੨ ਇਕਾਂਤ ਵਖਰਾ ।

੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ।

੪ ਆਗਿਆ ।

੫ ਦੇਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ।

੬ ਹੋਸ਼ ।

੭ ਛੇਤੀ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇ ਹੈਂ ਮਾਨਿਨ ^੧ਹਰਬੇ ਮਾਨ ॥
 ਆਗਤ ਭਾਗਤ ਕਰੋ ਤਿਨ ਲੈ ਆਵੇ ਇਸ ਥਾਨ ॥ ੯ ॥
 ਹਰਖ ਧਾਰਿਯੋ ਤਬ ਭਰਬਰੀ ਤੂਰਨ ਭਯੋ ਤਿਆਰ ॥
 ਜਾਊਂ ਨਾਥ ਜੀ ਗੁਰੂ ਪੈ ਲਿਆਵੋਂ ਸਹਿਤ ਪਿਆਰ ॥੧੦॥
 ਅੜਿੱਲ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਆਏ ਹਦੂਰ ^੨ਅਦੇਸ ^੩ਬਖਾਨਿਆ ॥
 ਹਰਖ ਧਾਰ ਉਰ ਮਿਲਯੋ ^੪ਜੋਰ ਕਰ ਪਾਨਿਆ ॥ ਚਲੀਯੋ ਦੀਨ
 ਦਯਾਲ ਮੇਰ ਕੇ ਉਪਰੇ ॥ ਹੋ ਦਰਸ ਚਹਿਤ ਸਭ ਸਿੱਧ ਉਡੀਕਤ
 ਹਿਤ ਧਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਬੋਲੇ ਪੰਕਜ ਨੈਨ ਕੀਨ ਸਨਮਾਨਿਆ ॥
 ਧੰਨ ਭਰਬਰੀ ਤੁਮੈਂ ਜੋਗ ^੫ਰਸ ਜਾਨਿਆ ॥ ਚੰਦ ਬਦਨ ^੬ਤ੍ਰਿਆ
 ਤਜੀ ਦੇਸ ਪੁਨ ਰਾਜ ਜੋ ॥ ਹੋ ਜਨਮ ਸਵਾਰਿਓ ਰਤਨ ਤਯਾਗ
^੭ਜਗ ਲਾਜ ਜੋ ॥ ੧੨ ॥ ^੮ਪ੍ਰਥਮ ^੯ਮੇਰ ਪਰ ਆਪ ਜਾਇ ^{੧੦}ਸੁਧ
 ਦੀਜੀਯੋ ॥ ਹਮਰੀ ਸਿੱਧਨ ਸਰਬ ਨਮੋ ਆਖੀਜੀਏ ॥ ਆਵਤ ਹੈਂ
^{੧੧}ਪਸਚਾਤ ਨ ^{੧੨}ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਹੀ ॥ ਹੋ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਕਰੈਂ
 ਭਲੇ ਮਨ ਭਾਵਹੀ ॥੧੩॥ ਸੁਨ ਤਬ ਭਰਬਰ ਗਯੋ ਰਿਦੈ ਹਰਖਾਇ
 ਕੈ ॥ ਸਭ ਸੋਂ ਕਹੀ ਅਦੇਸ ^{੧੩}ਰੁਚਰ ਗੁਨ ਗਾਇਕੈ ॥ ਆਵਤ ਮਮ
 ਪਸਚਾਤ ਕਹਿਤ ਨਹਿੰ ਦੇਰ ਕੋ ॥ ਹੋ ਜਿਨਹਿੰ ਬਿਲੋਕਤ ਚਾਹਿ ਜੋ
 ਸਿਖਰ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ॥ ੧੪ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ਸਿੱਧ,
 ਇਤੈ ਮਰਦਾਨਾ ਵੈਨ ਮੁਖ ਸੋਂ ਕਹਿੱਤ ਹੈਂ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਕੰਦ ਦੁਖ ^{੧੪}ਦੁੰਦ ਕੇ ^{੧੫}ਨਿਕੰਦ,
 ਅਬ ਦੇਖੀਏ ਸੁਮੇਰ ਜਹਾਂ ਗੋਰਖ ਰਹਿੱਤ ਹੈ ॥

੧ ਹੰਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ । ੨ ਨਮਸਕਾਰ ।
 ੩ ਕਥਨ ਕੀਤਾ । ੪ ਦੋ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਕੇ । ੫ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੰਦ । ੬ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਡੀ ।
 ੭ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਲਜਾ ਨੂੰ । ੮ ਪਹਿਲਾਂ । ੯ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ । ੧੦ ਖਬਰ ।
 ੧੧ ਮੁੜਕੇ । ੧੨ ਦੋਰ । ੧੩ ਸੁੰਦਰ । ੧੪ ਦੁਖ ਵਾ ਬਗੜਾ । ੧੫ ਕਟਣ ਵਾਲਾ ।

ਬੇਦੀ ਬੰਸ 'ਤਾਲ ਕੇ ਕਮਲ ਸੁਨੇ ਬੋਲੇ ਤਬੈ,
 ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਦੇਖਯੋ ਜੁ ਚਹਿੱਤ ਹੈ ॥
 ਐਸੇ ਕੈਹ ਗਏ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਤਾਤ ਕਾਲ,
 ਜਹਾਂ ਸਿੱਧੋਂ ਸੰਗ ਨਾਥ ਗੋਰਖ ਬਸਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ੧੫ ॥
 ਕਰੈਂ ਨਿਜ ਗਯਾਨ ਕੋ ਬਖਾਨ ਜਹਿ ਥਾਨ ਬੈਸੇ,
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੱਤਿ ਕਰਤਾਰ ਜਾ ਉਚਾਰਿਆ ॥
 ਗੋਰਖ ਕਹੱਤ ਆਦੇਸ ਹੋ ਅਦੇਸ ਤਪਾ,
 ਆਉ ਬੈਠ ਮੇਰੇ 'ਢਿਗ ਅੱਤ ਸਤਕਾਰਿਆ ॥
 ਮਨ ਮੈਂ ਬਿਚਾਰੈ ਮਤ ਹਮਰੇ ਜਿ ਧਾਰੈ ਇਹ,
 ਜਗਤ ਬਿਥਾਰੈ ਜਸ ਭੂਰ ਹੀ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥
 ਭਰਥਰੀ ਸਿਉਂ ਬੋਲਿਯੋ ਤਬ ਲਿਆਉ ਪਿਆਲਾ ਜਾਇ ਅਬ,
 ਨਾਨਕ ਕੋ ਦੇਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੈ 'ਮਤ ਵਾਰਿਆ ॥ ੧੬ ॥
 ਆਨਿਯੋ ਤਬ ਧਾਇ ਗੁਰੂ 'ਅਗ੍ਰਜ ਬਨਾਇ,
 ਰਾਖਯੋ ਹੂਜੈ ਮਤਵਾਲਾ ਤਪਾ ਯਾਂਕੋ ਅਬ ਪੀਜਿਯੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਬਖਾਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਕਯੋਂ ਹੈ ਪਾਨੀ,
 ਯਹ ਗੋਰਖ ਕਹਿੱਤ ਪੀਵੇ 'ਮਦ ਕੋ ਲਖੀਜਿਯੇ ॥
 ਸੀਸ ਹੂੰ ਤੇ ਕਾਲ ਟਰੈ ਤੀਨੋ ਤਾਪ ਨਾਸ ਕਰੈ,
 ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਦੋਊ ਹਰੈ ਚੌਥੇ ਪਦ ਭੀਜਿਯੇ ॥
 ਬਿਸਰੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਰਿਧ ਸਿੱਧ ਹੋਏ 'ਚੇਰੀ,
 ਸੁਨੀਏਂ ਘਨੇਰੀ ਧੁਨਿ 'ਅਮਰ ਹੁਵੀਜਿਯੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬੂਝਤ ਕੌਨ ਬਿਧੀ ਤੁਮ ਕਾਢਤ ਹੋ ਮਧ
 ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਝੰਗਰ ਭਾਖੈ ਕਰੀ ਭਠਿਯਾ ਛਿਤ 'ਲਾਹਣ ਕੋ

ਕਰਕੈ ^੧ਕਸ ਪਾਈ ॥ ^੨ਪਾਵਕ ਜਾਰ ਕੈ ਲਾਇ ਨਲੀ ਘਟ ਮੋਂ ਮਦ
ਕੀ ਸੁਭ ਧਾਰ ਚੁਵਾਈ ॥ ਪੀਵਤ ਹੀ ਦੁਖ ਸੂਖ ਸਮਾਨ ਲਗੀ
ਲਿਵ ਜੋ ਕਬ ਡੋਲ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਮਲ ਬਦਨ ਸਭ ਦੁਖ ਸਦਨ ਸੁਨ ਕਰ ਤਿਨ ਅਸ
ਬੈਠ ॥ ਬੋਲੇ ^੩ਮਦ ਕੀ ਜੁਗਤ ਸੋ ਜੋ ਦਾਸਨ ਗਤ ਦੈਨ ॥ ੧੯ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੁੜ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰ ਕਰਣੀ ਕਸੁ
ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ
ਚੁਆਈਐ ॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ
ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚ
ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੁਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥
੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ
ਭਇਆ ॥ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ
ਕਰੈ ਕਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ
ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ
ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨ ਸਿੱਧ ਸਰਬ ਤਹਿ ਕਾਲ ॥

ਨਿਜ ਮਤ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੂ ਬੋਲੇ ਪਰਮ ^੪ਰਸਾਲ ॥ ੨੦ ॥

ਸਿੱਧੋ ਵਾਚ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ ਜਪ ਤਪ
ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ

ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥ ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮੁ ਤੰਤ ਮਹਿ
 ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥ ਭੀਖਿਆ ਭੋਜਨੁ
 ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਅਉਹਠ ਪਟਣੁ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ
 ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜ੍ਹੈ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ
 ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ
 ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ
 ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ
 ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਯਾ ਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਯਾ
 ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥
 ਤਿਸ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥
 ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਉਲਟੇ
 ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਬੰਮੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਅੰਤਰ ਰਹੈ
 ਧਿਆਨਿ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬੋਲੈ ਭਰਥਰ ਸਤਿ
 ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਧਨ ਕੇ ਮਤਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੂਰਜ ਗਿਆਨ ॥
 ਭਨੇ ਬਚਨ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਤਬੈ 'ਨਿਜਮਤ' 'ਕਰਣਾ' ਖਾਨ ॥ ੨੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋਵਾਚ ॥ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥
 ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ 'ਅਸਤਿ' ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ
 ਨਾਉ ॥ ਕਉਣ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ 'ਹਿਆਉ' ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ
 ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਛਿਆ ਵਰਤਾਰੇ
 ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਰਹੈ
 ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥

੧ ਆਪਣੀ ਮਤ ।

੪ ਹਿਰਦਾ ।

੨ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਖਾਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ।

੩ ਅਸਤ ਨਾਸਤਕ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਨਨ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਏਕ ਸ਼ਬਦ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥

ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੈ ਭਲੀ ਬਿਧ ਗੁਰਮਤ ਉਚ ਦਿਖਾਹਿੰ ॥ ੨੨ ॥

ਸੁਨ ਕੈ ਸਿਧ 'ਤੂਸਨ ਭਏ ਬੋਲੇ ਬਹੁਰ ਨ ਕੋਇ ॥

ਚਰਚਾ ਮੈਂ ਹਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਤ ਭੇ ਮਨ ਸੋਇ ॥ ੨੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸਿੱਧ
ਮੰਡਲੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਨਵ ਤ੍ਰਿੰਸਤੀ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਰਚਾ ਮੈਂ ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ 'ਪਰਮ 'ਪ੍ਰਬੀਨ ॥

ਤਬ ਜੋਗਿਨ ਸਭ 'ਤਮਕ ਖਾ ਕਰਾਮਾਤ ਬਿਧ ਕੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਨਹੂ ਪਹੋੜੀ ਕਿਨ ਮ੍ਰਿਗ ਛਾਲਾ ॥ ਕਿਨਹੂ

ਕਮੰਡਲ ਕਿਨਹੂ ਮਾਲਾ ॥ ਦੀਨ ਉਡਾਈ ਬੀਕ ਅਕਾਸ ॥ ਉਡਤ

ਫਿਰਤ ਜਿਉਂ ਪੰਛੀ ਰਾਸ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਖੜਾਵ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥

ਨਾਰ ਸਭ ਕੋ ਅਰਧ ਲਿਆਈ ॥ ਲੱਜਤ ਭੇ ਤਬ ਸਿੱਧ ਅਪਾਰੇ ॥

ਬੋਲ ਨ ਸਕੈਂ ਸ਼ਕਤ ਸਭ ਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਤੂਸਨ ਹੀ

ਰਹੇ ॥ ਪੁਨ ਬਿਚਾਰ ਗੋਰਖ ਬਚ ਕਹੇ ॥ ਮਾਨਹੁ ਮਨ ਮਹਿੰ ਬਾਨੀ

ਮੋਰੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਾਨ ਦੈ ਕਹੋਂ ਬਹੋਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਸਿੱਧਨ ਕੋ

'ਅਧਿਪਤ ਬਨਿਯੋਂ ॥ ਸਭ ਪਰ ਨਿਜ ਆਇਸ ਕੋ ਵਨਿਯੇ ॥ 'ਮੁੰਦਾ

ਪਹਿਰੋ ਝੋਲੀ ਲੀਜੈ ॥ 'ਅੰਗ ਬਿਭੂਤ ਮਲਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ॥ ੫ ॥

'ਖਿੰਥਾ ਅਪਨੀ ਦੇਹ ਹੰਡਾਵਹੁ ॥ ਸਿੱਧ ਜਮਾਤੀ ਮੈਂ ਅਬ ਆਵਹੁ ॥

ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰਾ ਹਮ ਤੇ ਖਾਵਹੁ ॥ ਸਿੰਗੀ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਦ ਬਜਾਵਹੁ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਾਥ ਬਿਖੈ ਡੰਡਾ 'ਗਹੋ ਕਰ ਸਿੱਧਨ ਪਰਤੀਤ ॥

ਮਹਾਂ ਸ਼ਕਤ ਕੋ ਪਾਇਹੋ ਯੋਂ ਸਗਲਾ ਜਗਜੀਤ ॥ ੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਿਲ ਆਦੇਸ ਕਹੋ ਆਦੇਸੋ ॥ ਨਾਥ ਨਾਮ ਹੋਇ

ਜੁਗ ਜੁਗ ਬੇਸੋ ॥ ਜੋਗ ਸੰਜੋਗੀ ਮੈਂ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਏਕ 'ਮਾਈ ਕੇ

ਪੂਤ ਕਹਾਵਹੁ ॥ ੮ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਕੇ ਚੇਲੇ ਮਾਨੀ ॥ ਸਭ ਦਿਵਾਨ
ਤੁਮ ਸੇਵਕ ਥਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਤੋ ਉਪਰ ਹੋਇ ਨ ਆਨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਬੈਸੇ ਹੋ ਪਰਧਾਨ ॥ ੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲੋਇ ਲੋਇ ਆਸਨ ਕਰੋ ਸਰਬ ਕਰਾਇ ਭੰਡਾਰ ॥
ਹੁਕਮ ਮਨਾਵਹੁ ਜਹਿ ਤਹਾਂ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਜੈ ਕਾਰ ॥ ੧੦ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਅਲਾਇ ਕਰਨੋ ਰਹਿਓ ਨ ਹਨੈ
ਕਛੁ ॥ ਪੂਰਬ ਬਨਿਓ ਬਨਾਇ ਅਬ ਨਵੀਨ ਕ੍ਰਿਤਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ੧੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ

ਮੁੰਦਾ ਮੰਤ੍ਰੋਭੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ
ਬਿਭੂਤ ॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤ ਡੰਡਾ
ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ
ਜਗੁਜੀਤ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ
ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕਾ ਮਾਈ
ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ
ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ
ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ
ਵੇਸੁ ॥ ੩੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਗੋਰਖ ਜਬ ॥ ਪੁਨ ਬੂਝਨ
ਹਿਤ ਬੋਲਤ ਭਾ ਤਬ ॥ ਕਿਉਂ ਕਰ ਤੁਮ ਇਹ ਠਾਂ ਚਲ ਆਏ ॥
ਕੌਨ 'ਮਨੋਰਥ ਦੇਹੁ ਬਤਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਸੈ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਸਪੂਰਨ ਤੁਮਰੇ ॥
ਸਾਚ ਬਚਨ ਇਹੁ ਮਾਨਹੁ ਹਮਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੈ 'ਮਨੋਰਥ ਮੇਰੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹੈਂ ਇਕ ਬੇਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦੀਖਿਆ ਲੀਜੈ ਜੇ ਤੁਮ
ਚਾਹੀ ॥ ਪੂਰਹੁ ਮੈਂ ਚਿਤਵੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜੇ ਮਾਂਗਹੁ ਹਮ 'ਢਿਗ
ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਤੁਝੈ ਦਿਵਾਵਹਿ ਕਰਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਤੂਸਨ ਗੋਰਖ ਭਯੋ ਬੋਲਿਯੋ ਬਚਨ ਨ ਕੋਇ ॥
ਰਿਦੈ ਮਨੋਰਥ ਮਿਟ ਗਯੋ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉਂ ਸੋਇ ॥ ੧੫ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਅਸ ਗੋਰਖ ਸੋਂ ਚਰਚਾ ਭਾਰੀ ॥ 'ਗਮਨ 'ਹੇਤ
ਪੁਨ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਗੋਪੀਚੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮੰਗਲ
ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਚਲਨ ਭੈ ਤਿਆਰੂ
॥ ਚਲਹੁ ਆਪ ਕੀਜੈ ਸਤਕਾਰੂ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹੇ ਰਹੇ ਇਹ ਠਾਂਈ ॥
ਯਾਂ ਤੇ ਨੀਕੀ ਅਪਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਨਕੇ ਬਚਨ ਗਿਆਨ
ਮਹਿੰ ਭੀਨੇ ॥ ਹੁਇ 'ਸਨਾਥ ਤਿਹ ਸੰਗਤ ਕੀਨੇ ॥ ਕਹਿਤ 'ਪਰਸਪਰ
ਬਚਨ 'ਬਿਲਾਸੂ ॥ ਚਲ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸੂ ॥ ੧੮ ॥ ਘੁੱਗੂ
ਨਾਥ ਸੋਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਆਵਾ ਹਿਤ ਸਾਥਾ ॥ ਭਰਬਰ
ਗੋਪੀਚੰਦ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਬੈਠ ਸਮੀਪਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਹਾਥ
ਬੰਦ ਕਹਿ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ਰਹੇ ਇਹਾਂ ਕਿਉਂ ਤਪਾ ਸਿਧਾਏ ॥
ਸਿੱਧ ਮੰਡਲੀ ਕਰੋ ਸਨਾਥਾ ॥ ਬੈਸੇ ਕਹੇ ਨਿਰੰਜਨ ਗਾਥਾ ॥ ੨੦ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਤੁਮ ਕੋ ਜੰਜਾਲ ਕਛ ਰਹਿਓ ਨ ਕੋਊ ਕਾਜ ॥
ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ਲੀਜੀਏ ਰਹੇ ਸੁਮੇਰ ਬਿਰਾਜ ॥ ੨੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੱਚ ਖੰਡ ਮਹੁ
ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜਾਹਿ ਦਰਸਬੇ ਤਿਨਕੇ ਕਾਰਨ ॥ ਕਰੋ ਖੁਸ਼ੀ ਹੇ ਨਾਥ
ਉਚਾਰਨ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੇ ਗੁਰ
ਸਚਖੰਡ ਕਿਹ ਬਿਨ ਆਯੋ ॥ ਜਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਤੁਹਿ ਬਾਸਾ ॥
ਅਹੈ ਸਕਲ ਜਗ ਜਾਹਿ ਤਮਾਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਸੋ ਦਰ ਕੇਹਾ ਸਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਧਨ ਅਤ
ਹਰਖ ਬਢਾਯਾ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਗਾਯਾ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਬ ਸਿੱਧਨ ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ ਅਸਬਿਧ ਬਿਨੋ ਸੁਨਾਇ ॥

^੧ਖੇਲਹੁ ਜਹਿ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਭੋ ਹਮ ਸਭ ^੨ਆਇਸ ਮਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ^੩ਸਾਦਰ ਕੇ ਬਚ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਏ ॥ ^੪ਅਰਜ ਸੰਗ
ਚਲੇ ਪਹੁਚਾਏ ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸਭ ਸਿੱਧ ਹਟਾਏ ॥ ਆਗੈ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਸੋ ਪੂਛਤ ਭਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਨਾਥ
ਨਾਮ ਸਭ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜਿਤਨੇ ਜਤੀ ਕਹੋ ਤਿਨ ਨਾਮੂ ॥ ਕਿਤਨੇ
ਸਿੱਧ ਭਏ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਨਹਿ ਸਿੱਧ ਹੈਂ ਜੇਤੇ ॥
ਨਾਥ ਨਾਮ ਕਹਿਲਾਵਹਿ ਤੇਤੇ ॥ ਇਨ ਮਹਿ ਨੈਂ ਜਿ ਨਾਥ ਸੁਭ
ਜਾਨੂ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਤੁਝ ਸੰਗ ਕਰਤ ਬਖਾਨੂ ॥ ੨੮ ॥ ਪਾਨਨਾਥ ਇਕ
ਰੋਪੀ ਚੰਦ ॥ ਸੁਰਤ ਨਾਥ ਜਿਨ ਨਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥ ਗੋਰਖ ਮਛੰਦਰ
ਮੰਗਲ ਨਾਥ ॥ ਚਰਪਟ ਚੰਬਾ ਘੁੰਗੂ ਸਾਥ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਜੇ ਜਤੀ
ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨਾ ॥ ਲਛਮਨ ਗੋਰਖ ਅਰ ਹਨੁਮਾਨਾ ॥ ਭੀਸ਼ਮ
ਭੈਰਵ ਦੱਤ ਪਛਾਨੋ ॥ ਚੌਰਾਸੀ ਸਭ ਸਿੱਧ ਬਖਾਨੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸੂਰ
ਸਿੱਧ ਲਹੁਰੀਪਾ ਭੰਗਰ ॥ ਹਾਜੀ ਰਤਨ ਖਿੰਬੜਾ ਝੰਗਰ ॥ ਕੇਵਲ
ਕਰਨ ਜਾਲਕਾ ਸੰਗਰ ॥ ਸੰਮ੍ਰਥ ਨਿਰਤ ਬਿਮਲ ਕਾਲੰਗਰ ॥ ੩੧ ॥

੧ ਵਿਚਰਹੁ ।

੨ ਆਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ।

੩ ਸਹਿਤ ਆਦਰ ਦੇ ਬਚਨ ।

੪ ਅਗੈ ।

ਪੂਰਨ ਨਾਸਿਕ ਐ ਘਟ ਉਰਮ ॥ ਭਰਬਰਿ ਈਸਰ ਪਰਬਤ ਧੂਰਮ॥
 ਜੋਤ ਮਗਨ ਸਿੱਧ ਸੈਨ ਹਨੀਫਾ ॥ ਰਾਇ ਐਨ ਪਤ ਪ੍ਰਾਨ ਕਨੀਫਾ
 ॥ ੩੨ ॥ ਬਿਮਲ ਜੋਤ ਸੀਤਲ ਜਲ ਗਿਰਵਰ ॥ ਚਤਰ ਬੈਨ
 ਮੁਕਤੀਸਰ ਗਿਰ ਧਰ ॥ ਸੂਰ ਸੈਨ ਗਿਰ ਬੋਧ ਪਲਕ ਨਿਧਿ ॥ ਸੰਭੂ
 ਮਗਨ ਧਾਰ ਕਨਕਾ ਸਿਧਿ ॥ ੩੩ ॥ ਗੋਨ ਗੁਵਾਲ ਕਾਲਿੰਦੇ
 ਦਰਸਨ ॥ ਚਲਤ ਜੋਤ ਤੁਲਸਾ ਗੋਵਰਧਨ ॥ ਕੇਵਲ ਕਰਮੀ ਕਲਾ
 ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਭੂਤਵੇ ਕੇਸ ਕਰਨ ਕ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੰਘਰ ਕਿਸਨ
 ਕੁਆਰ ਅਸਰ ਨਿਧ ॥ ਪਲਕਾ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਰਾਮ ਸਿਧ ॥ ਮੀਰ
 ਹੁਸੈਨੀ ਆਪੰ ਰੂਪੀ ॥ ਮੀਰ ਜੰਬੀਲ ਕਲੇਸੰ ਧੂਪੀ ॥ ੩੫ ॥ ਜੋਗਾ
 ਹਰੇ ਖੁਲਾਸ ਬਚਿੱਤ੍ਰਾ ॥ ਕੇਵਲ ਕਰਮੀ ਯੋਗ ਪਵਿੱਤ੍ਰਾ ॥ ਸੰਭਾਲਕਾ
 ਬਿਹੰਗਮ ਜੋਗੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰ ਜੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮੰ ਭੋਗੀ ॥ ੩੬ ॥ ਸ੍ਰਸ੍ਰਤੀ
 ਬਿਸਨਪਤੀ ਗੰਧਾਰੀ ॥ ਵਾਸੀ ਗੁਫਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੱਤ ਧਾਰੀ ॥ ਮੁਗਲ
 ਜੋਗ ਚੌਰਾਸੀ ਗਨਿਯੋਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਮ ਸਿੱਧਨ ਕੇ ਜਨਿਯੋਂ ॥ ੩੭ ॥
 ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਨ ਬੁਝਤ ਭਾ ਤਬ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹੇ ਸੁ ਜਾਨੇ ਮੈਂ ਸਬ ॥
 ਏਕ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰਨ ਕੀਜੈ॥ਬਹੁਰੋ ਚਲਨ ਗੈਲ ਪਗ ਦੀਜੈ॥੩੮॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੋਗ ਨ ਕੀਨੇ ਨਾਰ ਸੋਂ ਐਸੇ ਲੋਕ ਅਨੇਕ ॥

ਖਸਟ ਜਤੀ ਤੁਮ ਕਿਉਂ ਕਹੋ ਮੁਝ ਸੰਸੈ ਭਾ ਏਕ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਹੀਂ ਜਤੀ ਜੋ
 ਤੋਹਿ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸਰਬ ਰਿਖੀਕ ਬਿੰਦ ਦ੍ਰਵ ਜਾਵੈ ॥ ਜਤੀ ਸੋਇ
 ਕਿਤ ਤੇ ਨ ਗਨਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਨੈਨ ਰੂਪ ਪਿਖ ਰਹਿਯੋ ਲੁਭਾਈ॥
 ਤਾਹੀ ਸਮੈਂ ਨੈਨ ਦਰ ਜਾਈ ॥ ਤੀਅ ਰਸ ਸੁਨਹਿੰ ਜਬਹਿ ਦੇ
 ਕਾਨਾ ॥ ਜਾਇ ਸ੍ਰਵਨ ਦਰ ਬਿੰਦ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਤਰਨੀ
 ਰਸ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਹਿਤ ਸਿਉਂ ਲਾਇ ਕਹਿਤ ਇਵ ਜਾਤ ॥ ਕਰਹਿ
 ਸਪਰਸ ਅੰਗਨਾ ਅੰਗਾ ॥ ਤਹਿ ਬਿਧ ਜਾਵਹਿ ਬਿੰਦ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸਟ ਬਿਧਨ ਕੋ ਭੋਗ ਹੈ ਤਿਨ ਤੇ ਜੋ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ॥
 ਪੂਰਨ ਜਤੀ ਸੁ ਜਾਨੀਏਂ ਲੀਨ ਕਾਮ ਤਿਨ ਜੀਤ ॥ ੪੩ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਖਸਟ ਜਤੀ ਹੈਂ ਔਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਇਕ ਅਬ
 ਪਰਗਟ ਹੋ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਸੁਨ ਮਰਦਾਨੇ ਪਗ ਸਿਰਨਾਯੋ ॥
 ਚਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤ ਚਿਤ ਚਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸਿੱਧ
 ਮੰਡਲੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਾਲੀਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਿਦੇ ਪਦਾਰਥ ਚਾਹਿ ਜੇ ਸਤਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਉ ॥
 ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅੰਤ ਮੁਕਤ ਕੋ ਲੇਹੁ ॥ ੧ ॥

ਅਗ੍ਰਜ ਗਮਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗਏ ਏਕ ਅਸਥਾਨ ॥

ਕਾਕ ਭਸੰਡ ਬੈਠੋ ਜਹਾਂ ਬਿਹੰਗਨ ਬਿਖੈ ਮਹਾਨ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਿਹੰਗ ਹੈਂ ਅਨ ਗਨ ਜਹਿਵਾ ॥ ਕਥਾ ਬਖਾਨਤ

ਸਭ ਮਹਿੰ ਤਹਿਵਾ ॥ ਭੋਗ ਕਥਾ ਕਾ ਪਾਯਾ ਸਬਹੀ ॥ ਸਬਦ
 ਰਬਾਬੀ ਗਾਯਾ ਤਬਹੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿੰ ਨੈਨ 'ਮੁੰਦਾਏ ॥
 ਕਛੁ ਚਿਰ ਗਾਇ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਏ ॥ ਲੋਚਨ ਕਾਕ ਭਸੰਡ ਉਘਾਰੇ
 ॥ ਮਦਰ ਮ੍ਰਿਦਲ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕਹਿ ਕੋ ਏਹੁ
 ਸਬਦ ਤਹਿ ਗਾਵਾ ॥ ਮਹਾਂ ਮੋਹ ਬਨਕੋ ਜੋ 'ਦਾਵਾ ॥ ਸੁਨ
 ਮਰਦਾਨੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥
 ੫ ॥ ਇਨ ਕੋ ਸ਼ਬਦ ਅਹੈ ਜੋ ਗਾਵਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਵਤਾਰ
 ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਕਾਕ ਭਸੰਡ ਸੁਨਿਓਂ ਇਵ ਕਾਨਾ ॥ ਤੂਰਨ ਆਇ ਚਰਨ
 ਲਪਟਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਸੁਧ ਮੋ ਕੋ ਹੁਤੀ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟੈ ਗੁਰ
 ਕਉ ਕਾਲ ਮਝਾਰੀ ॥ ਜਾਉ 'ਬਿਲੋਕੋਂ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਯਹੀ ਚਾਹਿ
 ਥੀ ਰਿਦੈ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਦੈਵ ਜੋਗ ਤੇ ਆਏ ਸਮੀਪਾ ॥ ਦੀਨ

ਦਰਸ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ਕੀਨ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਮੇਰਾ ॥ ਲੋਚਨ ਸੰਗ
 ਰੂਪ ਤਬ ਹੋਰਾ ॥ ੮ ॥ ਕਲੀਕਾਲ ਮਤ ਮੰਦ ਬਿਮੂਢਾ ॥ ਧਰਮ
 ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਭੇ ਮੋਹਿ ਅਰੂਢਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਨੇ ਹੇਤ ਸੁ ਪੰਥਾ ॥ ਜੀਵਨ
 ਰਿਦੇ ਮੁਕਤ ਕੀ ਗੰਥਾ ॥ ੯ ॥ ਧਰ ਪਰ ਨਰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੇ ਤੁਮ ਆਧਾਰਾ ॥ ਆਇ ਜਿ ਰਾਵਰ ਚਰਨਨ ਸਰਨਾ ॥
 ਕਿਉਂ ਨ ਤਰੈ ਜਗ ਜਨਮਹੁ ਮਰਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰਹਿ ਬਚਨ ਤੁਮਰੇ
 ਜੁ ਆਵਨ ॥ ਸੇ ਨਰ ਦੇਹਿ ਕਰੈ ਹੈ ਪਾਵਨ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ ਸ਼ਕਤ
 ਗਿਆਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥ ਤਹਿ ਪਢ ਕਿਉਂ ਨ ਹੋਇ ਗਤ ਕਾਂਖੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਤਬਹਿ ਸਬ ਗੁਨ ਮਹਿ ਪਰਧਾਨ ॥
 ਭਗਤ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰਤ ਹੋ ਸ੍ਰੋਤਰ ਬਿਖੈ ਮਹਾਨ ॥ ੧੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸੇ ਹੋਂ ਤੁਮ ਸੋਂ
 ਕਰੋਂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਸਮਝਹਿ ਏਕਾ ॥ ਦੂਜੇ ਸੁਰ ਕੋ
 ਲਖਹਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤੀਜੇ ਤਾਲ ਸੁਨਹਿ ਹਿਤ ਦੇਯ ॥ ਚਤੁਰਥ
 ਬਾਦਤ ਤੇ ਰਸ ਲੇਯ ॥ ਪੰਚਮ ਸ਼ਬਦ ਅਰਥ ਕੋ ਚੀਨਾ ॥ ਤਾਤਪਰਜ
 ਸਮਝਤ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋ ਸਭਹਨ ਤੇ ਲਖਹੁ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਰਥ
 ਸਮਝ ਕੈ ਗੁਨਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਰਥ ਵਿਚਾਰਹਿ ਜੋ ਹਿਤ ਲਾਏ ॥ ਸੇ
 ਸ੍ਰੋਤਾ ਰਸ ਸੋਂ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਔਰ ਜਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥
 ਛੀਲ ਸੁ ਖਾਨ ਬਿਖੈ ਹਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹੋ ਸਭ ਵਿਖੈ ਵਡੇਰੇ ॥
 ਸਮਝ ਅਰਥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਘਨੇਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕੋ ਰਸ ਤੁਮ
 ਚੀਨੋ ॥ ਚਿਰੰਜੀਵ ਵਡ ਪਦ ਕੋ ਲੀਨੋ ॥ ਕਰੀ ਪਰਸਪਰ ਦੁਹ ਦਿਸ
 ਬੰਦਨ ॥ ਅਗ੍ਰਜ ਗਮਨੇ ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਦੱਤਾ
 ਤੇਯ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਹਾਥ ਆਮਲਕ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀਨੋ
 ਹੈ ਮਗ ਸਨਿਆਸਾ ॥ ॥ ਭਾ ਬਿਰੋਕਤ ਬਹੁ ਫਿਰਿਓ ਉਦਾਸਾ ॥

੧੮ ॥ ਤਹਿ ਕੋ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਤੇ 'ਠਾਂਢੇ ॥ ਸੋ 'ਪਉਢਿਯੋ ਉਰ
ਆਨੰਦ 'ਬਾਢੇ ॥ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸੈ ਬੁਲੀਜੈ ॥ ਬਹੁਰੋ ਅਪਨੋ
ਗਿਆਨ ਭਨੀਜੈ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ 'ਦੱਤ ਜੀ ਉਠਹੋ ਦੇਹੁ ਦਿਦਾਰ ॥
ਸੋਨ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕੈ ਉਠਯੋ ਸਿਰ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਧਾਰ ॥ ੨੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗਿਆਨ ਬਚਨ ਮਿਲ ਆਪਸ ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਖਤ
ਭੇ 'ਦੁਹ ਦਿਸ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬੈਠ ਤਹਿ ਪਾਸਾ ॥
ਚਲਨ ਤਿਆਰ ਭਏ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੱਤ ਕਰੀ ਬੰਦਨ ਪਦ
ਮਾਹੀਂ ॥ ਤਬ ਹੀ ਅਗ੍ਰਜ ਚਲੇ ਗੁਸਾਹੀਂ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਬਹੁ
'ਉਰਧ ਜਾਹੀ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰ ਨੀਚੇ ਦਰਸਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਭਗਤ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਬੈਠ ਥੋ ਜਹਿਵਾ ॥ ਚਲ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿਵਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰੰ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਉਚੀ ਧੁਨ ਸੋਂ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੩
॥ ਛੁਟਿਓ ਧਿਆਨ ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਦੇਖਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਤ ਭਯੋ
ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਬੂਝਿਯੋ ਕੌਨ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਤੁਮ ਕੋ ਕੌਨ
ਲਿਆਏ ॥ ੨੪ ॥ ਨਰ ਕੀ ਨਹੀਂ ਗੰਮਤਾ ਈਹਾਂ ॥ ਆਗੈ ਜਾਵਨ
ਕਹਿ 'ਠਾਂ 'ਪ੍ਰੀਹਾ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ ਬੈਨਾ ॥ ਤਿਹ ਸੋਂ
ਬੋਲੇ ਪੰਕਜ ਨੈਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਮਰਿਯੋ ਨਾਮ ਜੋ ਤੁਮ ਬਿਧ ਨੀਕੀ ॥
ਸਰਧਾ ਧਰੀ ਅਧਕ ਨਿਜ ਜੀ ਕੀ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਭੈ ਸਰਬ
ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਹ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਰਖਯਾ ਕਰੀ
ਤੋਹਿ ਜਿਨ 'ਭੂਰੀ ॥ ਦੋਖੀ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰੇ ਦੂਰੀ ॥ ਹਮ ਭੀ ਉਸ ਹੀ
ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੇ ॥ ਗੁਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦ ਸੂਖ ਧਾਮ ਕੇ ॥ ੨੭ ॥

ਤਹਿ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਧਰਹਿ ਨਿਜ ^੧ਪਾਹੂ ॥ ਆਏ ਸੰਤਨ ਦਰਸਨ ਚਾਹੂ ॥
 ॥ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਹਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੋ ^੨ਬਾਸਨ ਧੋਯੋ ਜਲ
 ਧਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕਾਂਕੋ ਦੂਧ ਚੋਇ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ਕੈਨ ^੩ਤਾਵ ਸੋ
 ਤਾਵਨ ਕੀਨੋ ॥ ਕੈਨ ਸਮਾਂ ਇਨ ਤਾ ਮਹਿ ਪਾਯਾ ॥ ਕੈਨ ਥਾਨ
^੪ਦਧ ਰਾਖ ਜਮਾਯਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ^੫ਮਥ ਕੈ ਕਾਢਿਯੋ ਮਾਖਨ
 ॥ ਪੁਨ ਕੈਸੇ ਕੀਨੋ ਤੁਮ ਚਾਖਨ ॥ ਕਹੀਯੋ ਸਭ ਮੇ ਕੋ ਬੀਚਾਰਾ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ਨੀਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤਬੈ ਤਨ ਬਾਸਨ ਕੋ ਧੋਇ ॥

ਧੇਨ ਖਿਮਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ ਦੂਧ ਸੰਤੋਖਹਿ ਚੋਇ ॥ ੩੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਪ ਤਾਪਨ ਕੋ ਤਾਵਨ ਤਾਯਾ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ
 ਸਮਾਂ ਇਨ ਪਾਯਾ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਭਲੇ ਸਥਾਨਾ ॥ ਰਾਖ
 ਜਮਾਯੋ ਤਹਾਂ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਮਨ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਮਥਨੀ ਕਰਕੈ ॥
 ਆਪ ਤਜਨ ਮਥਯੋ ਹਿਤ ਧਰਕੈ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ ਚਾਖ ਕਰ ਸਾਦਾ ॥
 ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ
 ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਜੋਰ ^੬ਜੁਗ ਪਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਅਵਤਾਰ
 ਭਏ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਜਿਵ ਨਰ ਸਿੰਘ ਭਏ ਮਨ ਚਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥
 ਜਬ ਜਗ ਸੰਤ ਦੁਖਹਿ ਕਹਿ ਰੀਤੀ ॥ ਬਹੁਰੋ ਧਰਮ ਹੋਤ ^੭ਵਿਪ੍ਰੀਤੀ ॥
 ਤਬ ਤਨ ਧਰ ਸੰਕਟ ਜਨ ਖਾਪੂ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਦੇਹੁ ਧਰਮ ਕੋ ਥਾਪੂ ॥
 ੩੫ ॥ ਅਬ ਤੈ ਕਲੀ ਕਾਲ ਦੁਖਿਆਰਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਤੁਮ
 ਆਕਾਰਾ ॥ ਹਮ ਕੈ ਕੀਨ ^੮ਸਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਲ ਮਹਿ ਨਾਮ
 ਕਰੋ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪੰਥ ਚਲੈ ਤੁਮਰੋ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ
 ਤਵ ਉਤਰੈ ਪਾਰ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਸਤੁਤ ^੯ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਵਿ ਸ੍ਰੀ

੧ ਪਾਸ ।

੨ ਭਾਂਡਾ ।

੩ ਤਪੱਸਿਆ ਦੀ ਤਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

੪ ਵਹੀ ।

੫ ਰਿੜਕ ਕੇ ।

੬ ਦੋ ਹਥ ਕਰ ।

੭ ਉਲਟਾ ।

੮ ਮੂਰਤੀ ।

੯ ਕਲਿਆਨ ।

੧੦ ਉਸਤਤਿ ਉਚਾਰੀ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੩੭॥ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹਿ ਪਾਸਾ
॥ ਰਹਿ ਕਰ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਰੀ ^੧ਪਰਸਪਰ ਦੁਹਿ ਦਿਸ
ਬੰਦਨ ॥ ^੨ਅਗੂਜ ਗਮਨੇ ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਰਿਖੀ
ਦੱਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨੰਨਨਾਮ ਇਕਤਾਲੀਸਮੋਮੰਦਰਹਿ॥੪੧॥
ਦੋਹਿਰਾ॥ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਹ ^੩ਗਤ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਬੰਦਨ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਤਿਹ ਜੋ ਮਮ ਕਰੇ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰੂ ਇਤ ਹਾਸੂ ॥ ਅਗੂਜ ਗਮਨੇ
ਪੁਨ ਸੁਖ ਰਾਸੂ ॥ ^੪ਤਾਰੇ ਤਰੇ ਛੋਰ ਕਰ ਸਭ ਹੀ ॥ ^੫ਉਰਧ ਪਹੁਚੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਬ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਤਬ ਬੂਝਨ ਕੀਨੇ ॥ ਮੁਝਹਿ
ਬਤਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ^੬ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ^੭ਉਗਨ ਈਹਾਂ ਨ ਦੀਸਤ ਕੋਊ ॥ ਹਮ
ਕਹਿ ਦਿਸ ਤਜ ਆਏ ਸੋਊ ॥ ੩ ॥ ਕਾਂਕੋ ਈਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਅਤ ਉੱਜਲ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ
ਉਚਾਰੇ ॥ ਹਮ ਤੇ ^੮ਤਰੇ ਰਹੇ ਅਬ ਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਨੀਚੇ ਕਰ ਮੁਖ
ਲੇਹੁ ^੯ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਰਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ ਨਿਜ ਝਾਰੀ ॥ ਹਮ ਤੇ ਉਰਧ
ਏਕ ਲਖੀਜੈ ॥ ਨਾਮ ਧ੍ਰੁਵ ਜਿਹ ਪ੍ਰਗਟ ਭਨੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਤਾਂਕੋ ਈਹਾਂ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਘਨੇਰੇ ॥ ^{੧੦}ਲਘੈ ਬੈ ਜਿਨ ਤਪ ਕੀਨ ਵਡੇਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚੇ
ਅਬਚਲ ^{੧੧}ਰਾਜੂ ॥ ਸੰਜੁਤ ਸੋਭਾ ਰਹਿਓ ਬਿਰਾਜੂ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਭਨੈ ਸੁਨਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਚਲਹੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ਤਹਿ ਅਸਥਾਨਾ ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਗਮਨ ਕਿਯੋ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਗਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੭ ॥

੧ ਆਪਸ ਵਿਚ । ੨ ਅਗੇ ਚਲੇ । ੩ ਮਰਯਾਦਾ । ੪ ਤਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਛੋੜ
ਕਰ । ੫ ਉਚੇ । ੬ ਚਤਰ । ੭ ਤਾਰੇ । ੮ ਹੇਠਾਂ । ੯ ਦੇਖੋ ।
੧੦ ਉਮਰ ਛੋਟੀ । ੧੧ ਇਸਥਿਤ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਫਿਰਤ ਹੁਤੋ ਧ੍ਰੁਵ ਥਾਨ ਨਿਜ ਦੇਖ ਗੁਰਨ ਕੀ 'ਓਰ ॥

ਉਰ ਬਿਚਾਰ ਤੈ ਨਰ ਇਹਾਂ ਆਏ 'ਕਿਹ ਕੇ ਜੋਰ ॥੮॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਹੁਚੇ ਤਹ 'ਸਮੀਪ ਜਬ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰੀ ਸੱਤਿ

ਕਰਤਾਰ ਬੁਲਾਈ ॥ ਬੁਝਤ ਧ੍ਰੁਵ ਕੌਨ ਤੁਮ ਆਏ ॥ 'ਭੂਚਰ 'ਖੇਚਰ

ਕਿਨ ਪਹੁਚਾਏ ॥ ੯ ॥ ਕੈਸੇ 'ਮਾਰਗ ਲੀਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਆਗੈ

ਕਿਤ ਕੋ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਬਿਖਮ ਪੰਥ ਬਡ ਕਿਉਂ ਕਰ ਆਏ ॥

ਦੇਵਨ ਦਾਨਵ ਕਿਹੂੰ ਨ ਪਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਪੂਰਬ ਭਈ ਨ ਕਬਹੂੰ ਐਸੇ

॥ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਆਏ ਅਬ ਜੈਸੇ ॥ 'ਬਿਖਮ 'ਪਹਾਰ ਉਲੰਘੇ ਸਾਰੇ ॥

ਯੋਂ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਕੀਨ ਭਗਤ ਤਿਹ 'ਜੋਰ ॥

ਮਾਰਗ ਭਲੇ ਪਛਾਨ ਕੈ ਆਏ ਤੁਮਰੀ 'ਓਰ ॥ ੧੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਧਰਯੋ ਧਿਆਨ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸਭ ਹੀ

ਮਾਰਗ ਭਯੋ ਸੁਖਾਰਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਆਏ ॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ

ਬਹੁਤ ਦਰਸਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਨਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ਦਰਸਨ

ਸੰਤਨ ਕੋ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਨੇ ਸੁਨਿਯੋ ਨਾਮ ਅਸ ਜਬ ਹੀ ॥

ਨਮੋ ਚਰਨ ਪਰ ਕੀਨੀ ਤਬ 'ਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਿਯੋ

ਪੂਰਬ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ਧਰਾਵਤਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਈ ॥ ਆਨ ਨਿਕਟ

ਮੁਝ ਦਰਸਨ ਦੀਨੰ ॥ ਲੋਚਨ 'ਗੋਚਰ ਸਫਲੀ ਕੀਨੰ ॥ ੧੫ ॥

ਗੁਰ ਅਵਤਾਰ ਭਗਤ ਸੁਖ ਰਾਸੂ ॥ ਯੋਂ ਹਰਖਤ ਕਿਯੋ ਬਚਨ

ਬਿਲਾਸੂ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬੈਠੇ ਜਗ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਏਕਲ ਆਗੇ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧੬ ॥ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਧ੍ਰੁਵ ਪਾਸ ॥ ਚਲੇ ਸੱਚ

੧ ਤਰਫ ।

੨ ਕਿਸ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ।

੩ ਨਜ਼ਦੀਕ ।

੪ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ

ਵਿਚਰਨੇ ਵਾਲੇ ।

੫ ਅਕਾਸ਼ ਤੇ ਵਿਚਰਨੇ ਵਾਲੇ ।

੬ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ।

੭ ਕਠਨ ।

੮ ਪਹਾੜ ।

੯ ਬਲ ਕਰਕੇ ।

੧੦ ਤਰਫ ।

੧੧ ਵਾਸਤੇ ।

ਖੰਡ ਗੁਰ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਛਿਨਕ ਬਿਖੈ ਪਹੁਚੇ ਗਤਦਾਨੀ ॥ ਜਹਿ
 ਸੁਨ ਰਚਨਾ ਬਨੀ ਮਹਾਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਅਨਕ ^੧ਬਿਧਨ ਕੇ ^੨ਉਪਬਨ
 ਰੂਰੇ ॥ ਸਾਖਾ ਨਿਵੀ ਫਲਨ ਰਸ ਪੂਰੇ ॥ ^੩ਕੁਸਮ ^੪ਬਾਟਿਕਾ ^੫ਬਨੀ
 ਸੁਹਾਈ ॥ ^੬ਭੈਰ ਗੁੰਜਾਰ ਜਿਨਹਿ ਪਰ ਲਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰਹਿ
^੭ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਰ ਜਸ ਗਾਨਾ ॥ ਹੰਸ ਕੀਰ ^੮ਪਿਕ ਜੇ ^੯ਖਗ ਨਾਨਾ ॥
 ਪੈਰ ਬਡੋ ਸੁੰਦਰ ਉਜਿਆਰਾ ॥ ਹੀਰੇ ਮਾਣਕ ਲਗੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਅਹੈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਮੋਖ ਸਲੋਕਾ ॥ ਬਿਚਰਤ ਹੈਂ ਹਰਖਤ ਬਿਨ
 ਸੋਕਾ ॥ ਸੁਪਨੇ ਮਾਤਰ ਜਹਿ ਨ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਹਿ
 ਗਿਆਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਕੰਚਨ ਕੇਰੇ ॥ ਖਚੀ
 ਮਣਨ ਜਗ ਮਗਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸਿਲਾ ^{੧੦}ਫਟਕ ਕੀ ^{੧੧}ਮੱਲਜ
^{੧੨}ਕਪਾਟਾ ॥ ^{੧੩}ਮੁਕਤਾ ਕੀ ਤੋਰਣ ^{੧੪}ਦਰ ਠਾਟਾ ॥ ੨੧ ॥ ਤਹਿ
 ਜਬ ਪਹੁਚੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਣ ਖਾਨੀ ॥ ਭਗਤਨ ਸਭਨ ਬੰਦਨਾ ਠਾਨੀ ॥
 ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰਕੈ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖੀ ਭੇ ਰੂਪ ^{੧੫}ਨਿਹਰਕੈ
 ॥ ੨੨ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਗਮਨੇ ਬਹੁਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬਨੀ ਮੰਦਰ ਉਪਮਾ
 ਭਾਰੀ ॥ ਅਜਰਨ ਬਿਖੈ ਮਣਨ ਗਚਕਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬਰਨ
 ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਬਸਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨ ਬੀਚ ਅਨੂਪਾ ॥
 ਜਿਨਹੀ ਪਾਈ ਮੋਖ ਸਰੂਪਾ ॥ ਬਿਸ਼ਨ ਸਰੂਪ ਸਭੀ ਤਨ
 ਬਰਨਾ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ^{੧੬}ਛਬ ਮਨ ਕੀ ਹਰਨਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਤਹਾਂ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਮਿਲੇ ਭਗਤ ਉਠ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਹਿ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਉ ॥ ਪਰਮ ਅਨੰਦ ਪਾਇ

੧ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ।

੨ ਬਾਗ।

੩ ਫੁਲ।

੪ ਦਰਖਤ।

੫ ਬਗੀਚੀ।

੬ ਭੈਰੋ।

੭ ਇਕ ਰਸ।

੮ ਕੋਇਲ।

੯ ਪੰਛੀ।

੧੦ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀਆਂ।

੧੧ ਚੰਦਨ।

੧੨ ਤਖਤੋ।

੧੩ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ।

੧੪ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪਰ

ਇਸਥਿਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

੧੫ ਦੇਖ ਕੇ।

੧੬ ਸੋਭਾ।

ਉਰ ਸੋਊ ॥ ੨੫ ॥ ਪ੍ਰਸੰਸਹਿ ਤੁਮ ਆਦ ^੧ਅਨਾਦੂ ॥ ਸਰਬ ਜਨਨ
 ਦਾਨੀ ^੨ਅਹਿਲਾਦੂ ॥ ਮਹਿਮਾ ਨਾਮ ਜਗਤ ਬਿਸਤਾਰਕ ॥ ਜੁਗ
 ਜੁਗ ਭਗਤਨ ਕੇ ਰਖਵਾਰਕ ॥ ੨੬ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਮਧੁਰ ਬਚ ਤਿਨ
 ਸੋਂ ਕਹਿ ਕੈ ॥ ਗਮਨੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਚਹਿ ਕੈ ॥ ਗੇਆਗੇ ਬੇਦੀ
 ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ਜਹਿ ਜਨ ਪਾਈ ਮੋਖ ਸਮੀਪਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਮਹਿਮਾ ਕੌਨ ਉਚਰਹੀ ॥ ਜੇ ਸਦੀਵ ਦਰਸਨ ਅਨੁਸਰਹੀ ॥ ਤਹਿ
 ਜਬ ਪਹੁੰਚੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥੂ ॥ ਉਠ ਕਰ ਸਰਬ ਮਿਲੇ ਹਿਤ ਸਾਥੂ ॥
 ੨੮ ॥ ਪੁਨ ਆਵਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ^੩ਕੋਟ ਸੂਰ ਸਨ ਜਗ
 ਮਗ ਕਾਰਾ ॥ ਸਚ ਖੰਡ ਕੀ ਉਪਮਾਂ ਜੋਈ ॥ ਉਚਰ ਸਕੈ ਅਸ ਕਵਿ
 ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਜਹ ਕੁੰਠਤ ਹੂ ਹੈ ਮਨ ਬਾਨੀ ॥ ਕੈਸੇ ਪਰੈ
 ਤਾਸ ਗਤ ਜਾਨੀ ॥ ਕਹੌਂ ^੪ਰੁਚਰਤਾ ਕਛੁਕ ਸੁਧਾਰੈ ॥ ਮਨ
 ਠਹਿਰਾਵਨ ਹੇਤ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਮੰਦਰ ਪਦਮ ਮਣੀ ਕੇ ਭਾਰੀ ॥
 ਮੀਨਾਕਾਰ ਜਹਾਂ ਗਚਕਾਰੀ ॥ ਹਾਟਕ ਫਟਕ ਕੇਰ ਸੁਭ ਬੰਭਾ ॥
 ਜਿਨ ਬਿਲੋਕ ਮਨ ਹੇਤ ਅਚੰਭਾ ॥ ੩੧ ॥ ^੫ਭਿਤ ਮਣ ਮਾਣਕ ਨਗ
 ਸੁਭ ਹੀਰੇ ॥ ^੬ਬਿਰਚੇ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭ ^੭ਚੀਰੇ ॥ ^੮ਮੁਕਤਾ ਮਾਲਨ
 ਝਾਲਰ ਝਾਈ ॥ ਦਰ ਪਟ ਸੁੰਦਰ ਜਿਨ ^੯ਛਬ ਛਾਈ ॥ ੩੨ ॥
 ਫਰਸ਼ ਰੁਚਰ ਕਿਯ ^{੧੦}ਅਜਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ^{੧੧}ਅਦਭੁਤ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨ
 ਹਾਰੀ ॥ ਮਧ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹੈ ॥ ਜਿਸਕੀ ਛਬ ਸਮ ਐਰ ਨ
 ਕੋ ਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਸਦਾ ਸੱਚਦਾ ਨੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਬੈਠੇ ਤਹਿ ਮੂਰਤ
 ਜੋ ਅਕਾਲਾ ॥ ਬਸਹਿ ਸਦੀਵ ਮੁਨੀ ਮਨ ਜੋਗੀ ॥ ਧਰਹਿ ਸਮਾਧ
 ਧਿਆਨ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ੩੪ ॥ ਮਹਿਮਾਂ ਤਹਿ ਕਹ ਕੌਨ ^{੧੨}ਸਕਾਈ ॥

੧ ਹਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਿਸ ਦੀ ਹਦ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

੨ ਪ੍ਰਸੰਨ ।

੩ ਕਰੋੜਾਂ ਸੂਰਜ ।

੪ ਸੁੰਦਰਤਾ ।

੫ ਦੀਵਾਰ ।

੬ ਬੇ ਵਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਰਚੇ ।

੭ ਕਪੜੇ ।

੮

ਮੋਤੀਆਂ ।

੯ ਸੋਭਾ ।

੧੦ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ।

੧੧ ਅਸਚਰਜ ।

੧੨ ਕਹਿ

ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਕੋਟ ਸ਼ੇਖ ਸਾਰਦ ਸਕੁਚਾਈ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਹਿ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਾ ॥
 ਸਭ ਕਵਿ ਕੋ ਬਿਦ ਲਹਿਤ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਮੈਂ ਮਤਿ ਮੰਦ ਕਹਾਂ
 ਲਘ ਬਰਨੈ ॥ ਸਿੰਧ ਪਾਰ ਜਿਵ 'ਕੀਟੀ ਤਰਨੈ' ॥ 'ਮਸਕ 'ਮੇਰ
 ਕਿਵ ਸਕੈ ਉਠਾਈ ॥ ਕਿਵ ਨਭ ਅੰਤ ਜੰਤ ਲਘ ਪਾਈ ॥ ੩੬ ॥
 ਜਹਿ ਸੱਤਾ ਕੇ ਮਾਯਾ 'ਅਲੰਬਾ ॥ ਸਿਰਜਤ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ 'ਕਦੰਬਾ ॥
 ਏਕ ਰੋਮ ਮਹਿੰ ਬਿਸ਼ਨ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਧ ਸ਼ਿਵ ਬਹੁ ਕੋ ਕਰੇ ਬਬੇਕਾ ॥
 ੩੭ ॥ ਉਤਪਤ ਪਾਲਨ ਅਰ ਸੰਹਰਤਾ ॥ ਤੀਨ ਦੇਵ ਆਇਸ
 ਮਹਿੰ ਚਰਤਾ ॥ ਅਸ ਸਥਾਨ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰ ਰਾਈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਜੋ
 ਅਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਕੀਨ ਡੰਡੋਤ ਜੋਰ ਜੁਗ ਹਾਥਾ ॥
 ਠਾਂਢੇ ਪੁਨ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਨਾਥਾ ॥ ਘਨ ਸੁਰ ਸਮਗੰਭੀਰ ਸੁ ਬਾਨੀ
 ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਕਹਿਤ ਸੁਖ ਸਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸਗੁਣ ਰੂਪ ਮਮ
 ਨਾਨਕ ਪਿਆਰੇ ॥ 'ਕਲ ਨਰ ਤਾਰਨ ਨਰ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ਉਚਰਹੁ
 ਮਹਿਮਾ ਨਾਮ 'ਮਨੋਗਾ ॥ ਜੋ 'ਮਤ ਮੰਦਨ ਤਾਰਨ ਜੋਗਾ ॥ ੪੦ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਪੁਨਾ ਆਰਤੀ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਜੋ ਅਤਿ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਰਤੀ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ
 ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨ ਲੋ ਪਵਣੁ
 ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਗਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ
 ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ
 ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਿਸ ਤਵ ਨੈਨ

੧ ਕੀੜੀ ।

੨ ਮਛਰ ।

੩ ਸੁਮੇਰ ।

੪ ਆਸਰਾ ।

੫ ਸਮੂਹ ।

੬ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਤਾਰਨ ਲਈ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਏ ਹਨ ।

੭ ਸੁੰਦਰ ।

੮ ਭੈੜੀ ਮਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਲਈ ਲਾਇਕ ਹਨ ।

ਨਨ ਨੈਨ ਹਿਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕਤੋਹੀ॥
 ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨਾ ਏਕ ਪਦਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ
 ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ
 ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ
 ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ
 ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ
 ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰੰਗ
 ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਸੁਨ ^੧ਕਾਨੇ ॥ ਭੇ ^੨ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮੰਦਹਿ ਮੁਸਕਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਨ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਤੁਮ ਜਾਵਹੁ ਜਗਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਜਿਹ ਕਾਰਨ ਨਿਜ ਧਰਿਯੋ
 ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਹੁ ਕਾਜ ਭੰਜਹੁ ^੩ਭਵ ਪੀਰਾ ॥ ਸਿਖੀ ^੪ਰੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸੈ
 ਜਬ ਹੀ ॥ ਆਵਹੁ ਨਿਕਟ ਹਮਾਰੈ ਤਬ ਹੀ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ ਬੰਦੇ ਚਰਨ ਬਿਨੈ ਕਰ ਰਚਨਾ ॥ ਹਟੇ
 ਜਗਤ ਕੀ ਦਿਸ ਜਗਰਾਈ ॥ ਦੀਨਨ ਬੰਧ ਦਯਾਲ ਗੁਸਾਈ॥੪੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਧ੍ਰੁਵ
 ਭਗਤ ਸੰਚ ਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨੰਨ ਨਾਮ ^੧
 ਬੈਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਉਤਕ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਅਚਰਜ ਲਖੇ ਨ ਜਾਇ ॥

ਬਰਸ ^੨ਚਲੀਸੈ ਜੁਗ ਪ੍ਰਭੁ ਸੱਚ ਖੰਡ ਤੇ ਆਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਿਦਾ
 ਹੋਇ ਹਟ ਆਏ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਮੰਡਲ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੰਗ ਰਲਾਇ
 ਦੀਨ ਦੁਖ ਹਾਨਾ ॥ ^੩੨ ॥ ਧ੍ਰੁਹ ਵਿਲੋਕੇ ਆਵਤ ਜਬ ਹੀ ॥ ਨਮੋ

ਕੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ਬੂਝਨ ਲਗਯੋ ਪਤੇ ਪੁਨ ਸੋਊ ॥
 ਜਹਾਂ ਨ ਪਹੁੰਚ ਸਕਯੋ ਕਬ ਕੋਊ ॥ ੩ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਤਜੋ ਨਿਰੰਜਨ
 ਕੈਸੇ ॥ ਕਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਹਿ ਕਰਤਾ ਬੈਸੇ ॥ ਦੇਖੈ ਜੋਤ ਪੁਨਹ ਕਸ
 ਐਸੀ ॥ ਆਰਤਿ ਤਹਿ ਕੀਨੀ ਗੁਰ ਕੈਸੀ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਧ੍ਰੁਵ ਕੇ
 ਬਚਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਭ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਉਤਮ ਭਗਤ ਧ੍ਰੁਵ ਤੁਮ ਸੁਨਿਯੇ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹਿ
 ਗੁਨਿਯੇ ॥ ੫ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਚਾਨਣਿ ਸਭ
 ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਧ੍ਰੁ ਅਸ ਕੋ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸਕੀ
 ਉਪਮਾ ਦੇਵੈ ਤਾਹੀ ॥ ਅਨਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇਹ ਮਹਿ ਬਨੇ ॥ ਜਿਉਂ
 'ਤਰਵਰ ਬਹੁ ਫਲ ਕੇ 'ਸਨੇ ॥ ੬ ॥ ਕਹਿਨ ਸੁਣਨ ਤੇ ਜਾਨ
 ਅਨੰਤਾ ॥ 'ਨਿਖਲ ਭਵਨ ਕੋ ਰਾਜ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੁਨ ਕੀਨੋ ਧ੍ਰੁਵ
 ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਤੁਮ 'ਆਕਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਨਿਸਚੈ
 ਮੋਹਿ ਅਧਕ 'ਅਸ 'ਗਾਢੇ ॥ ਧੰਨ ਭਾਗ ਦੇਖਿਯੋ 'ਢਿਗ ਠਾਂਢੇ ॥
 ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ਾ ॥ ਪਾਵਤ ਨਰ ਜੇ ਅਧਕ
 ਕਲੇਸ਼ਾ ॥ ੮ ॥ ਸਹਿ ਨ ਸਕੇ ਤਿਨ ਕੋ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਧਰਿਓ ਰੂਪ
 ਤੁਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹੋ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਦੀਨਾ
 ਨਾਥਹਿ ਨਾਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੯ ॥ ਉਸਤਤ ਕੇ ਬਚ ਇਉਂ ਕਹਿ
 ਸੁਨਕੈ ॥ ਬੈਸੇ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਜਨ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ਕਰਨੇ ਕਾਜ ਜਾਇ

੧ ਦਰਖਤ ।

੨ ਸਣੇ ।

੩ ਸਮੂਹ ।

੪ ਸਰੂਪ ।

੫ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ।

੬ ਇਸਥਿਤ ।

੭ ਪਾਸ ਖੜੇ ।

੮ ਕਿਤਨਾ ਸਮਾਂ ।

^੧ਤਲ ^੨ਛੋਨੀ ॥ ਆਇਸ ਦਿਹੁ ਤਵ ਕੀਰਤ ^੩ਲੋਨੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਧ੍ਰੁਵ ਸੁਨ ਕੈ ਇਵ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ^੪ਆਇਸ ਸਦਾ ਤੁਮਹਿ
 ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਚਰਹੁ ਜਹਿੰ ਇਛਾ ਉਰ ਤੇਰੇ ॥ ^੫ਕਲਮਲ ਨਾਸਹਿ
 ਦਰਸਨ ਹੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰੀ ^੬ਪਰਸਪਰ ਤਬ ਹੀ ਬੰਦਨ ॥ ਗਮਨੇ
 ਤਹਿ ਤੇ ਦੇਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਜਬ ਹੀ ਚਲ ਆਏ ॥
 ਮਰਦਾਨੇ ਤਬ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇਤੇ ^੭ਨਭ ਚਰ ਹੈਂ ਨਭ
 ਮਾਹੀ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਮੰਡਲ ਸਭ ਤੇ ^੮ਉਰਧਾਈ ॥ ^੯ਭੂਤਲ ਤੇ ^{੧੦}ਉਰਧ
 ਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ^{੧੧}ਮੁਝੈ ਬਤਾਵਹੁ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਤੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਕੈਹੈਂ ਸੁਨਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਮੰਡਲ ਜੇਤੋਕ ^{੧੨}ਪ੍ਰਮਾਨੇ ॥
^{੧੩}ਚਾਲੀਸਹ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ॥ ਇਸ ਕੀ ^{੧੪}ਸਰਬਰ ਕੋ ਨ
 ਪਹੁਚਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੁਝ ਇਕ ਔਰ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਲਖ
 ਅਜਾਨ ਨਹਿੰ ਮਨ ^{੧੫}ਖੁਨਸਾਵਹੁ ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਮੰਡਲ ਤੇ ਗਏ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਕੇਤੀ ਦੂਰ ਕਹੇ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ^{੧੬}ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਸੋ ਸੁਨ
 ਮਰਦਾਨੇ ॥ ਤਿਹ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਹੈ ਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਨਾਮ ਅਨੰਤ
 ਅਲੇਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਕ ਇਉਂ ਕਰਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਦਯਾ ਧਾਰ ਦਿਖਰਾਵਹਿੰ ਜੇਤੋ ॥ ਕਰਿਯੋ ਜੰਤ ਦੇਖਤ ਹੈ ਤੇਤੋ ॥
^{੧੭}ਓਰਕ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਯੋ ਕਾਹੂੰ ॥ ਸਰਬ ਅਨੰਤ ਕਹੈਂ ਮਿਲ ਤਾਹੂੰ ॥
 ੧੭ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਭਾਖੈ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ^{੧੮}ਮਯਾ
 ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੁਮ ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਭੇਦਾ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ

੧ ਤਲੇ ਹੋਠਾਂ । ੨ ਧਰਤੀ । ੩ ਕਰਾਂ । ੪ ਆਗਿਆ । ੫ ਪਾਪ ।
 ੬ ਆਪਸ ਵਿਚ । ੭ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨੇ ਵਾਲੇ । ੮ ਉਚਾ ਹੈ । ੯ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ।
 ੧੦ ਉਚਾ । ੧੧ ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ । ੧੨ ਚਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਇਕ ਜੋਜਨ ਚਾਰ
 ਕੋਹ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੩ ਸਦਰਸ । ੧੪ ਕ੍ਰੋਧ । ੧੫ ਹੋਰ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਹਨ
 ਸੁਨਣਾ ਕਰੇ । ੧੬ ਓੜਕ । ੧੭ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ।

ਅਕਾਲ ਅਛੇਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ ^੩ਭੂਤਲ ਕੇ ਆਪ ^੪ਪਧਾਰੇ ॥
ਕੌਨ ਦੇਸ ਆਏ ^੫ਪੰਥ ਅਗਾਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਮਹਿ ਚਲਹੁ ਗੁਸਾਈਂ
॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੂਰਤ ਬੰਦਰ ਆਵਈ ਨਟਕਾ ਚਪਟਾ ਫੇਰ ॥

ਮਛਲੀ ਬੰਦਰ ਜਹਿ ਪੁਨ ^੬ਸੀਘ੍ਰ ਕਰੈਂ ਨ ਦੇਰ ॥ ੨੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਰਤ
ਚਲਤ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ^੭ਸੀਲਾ ਗਿਰ ਪਰ ਜਬ ਚਲ ਆਏ ॥
ਮਰਦਾਨੇ ਤਦ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਇਸ ਪਰਬਤ ਸੁੰਦਰ ਕੇ
ਮਾਹੀਂ ॥ ਰਹਿਤ ਸੰਤ ^੮ਕੈਧੋ ਕੋ ਨਹੀਂ ॥ ^੯ਪਸ ਪੰਖੀ ਕੋ ਨਜਰ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਸੁਨੋ ਸਭ ਅਸਥਾਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੈਂ
^{੧੦}ਛੁਧਾ ਤੁਹਿ ਲਾਗੀ ॥ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬੂਝਤ ਹੈਂ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਇਸ
ਗਿਰ ਪਰ ਨਰ ਰਹਿਤ ਨ ਕੋਊ ॥ ਅਗਰੇ ^{੧੧}ਬਰ ^{੧੨}ਅਵਲੋਕਤ ਜੋਊ
੨੩ ॥ ਤਹਿ ਪਰ ਰਹਿਤ ਰਿਖੀਸਰ ਭੂਰੰ ॥ ^{੧੩}ਤਰਵਰ ਬਹੁ ਲਾਗੇ
ਫਲ ^{੧੪}ਰੂਰੰ ॥ ਜੇਕਰ ਤੋ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈ ਚਾਹੀ ॥ ਚਲਕਰ ਤਹਿ ਫਲ
ਲੀਜੈ ਖਾਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨੀਯੇ ਛੁਧਾ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਬ ਕੋ
ਬਰ ਦੇ ਕਰ ਤੁਮ ਖੋਈ ॥ ਰਹੈਂ ਅਨੰਦ ਸਦਾ ਉਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਖਾਵਨ
ਚਾਹਿ ਹੋਤ ਕਬ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹਿਤ ਸੁਨਤ ਤਹਿ ਗਿਰ ਪਰ
ਆਏ ॥ ਜਹਾਂ ^{੧੫}ਬਿਟਪ ਫਲ ਸਹਿਤ ਸੁਹਾਏ ॥ ਮਨਹੁ ^{੧੬}ਅਥਿਤ ਜੋ
ਆਵਤ ਪਾਸਾ ॥ ਦੇਨੇ ਹੋਤ ਸੁਕੇ ਫਲ ਰਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਪਕਾਰੀ ਜੋ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਸਿੱਖਯਾ ਤਹਿ ਜਨ ਦੇਤ ॥
ਕਰ ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਨਿਵ ਚਲਹੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸੁਖ ਹੇਤ ॥ ੨੭ ॥

੧ ਮੋਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ।	੨ ਕਟਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ।	੩ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ।	੪
ਇਸਥਿਤ ।	੫ ਰਸਤਾ ।	੬ ਛੋਟੀ ।	੭ ਸੀਲਾ ਪਹਾੜ ।
ਵਾਜਾ ।	੮ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ।	੯ ਭੁਖ ।	੧੦ ਥਲ ਅਸਥਾਨ ।
ਹੈ ।	੧੧ ਦਰਖਤ ।	੧੨ ਸੁੰਦਰ ।	੧੩ ਦਰਖਤ ।
			੧੪ ਚਾਹਵੰਦ ਸਾਧ ।

ਚੋਪਈ ॥ ਸਘਨ ਸੁਹਾਵਤ ਛਾਯਾ ਜਹਿਵਾ ॥ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕ ਪਿਖ ਤਹਿਵਾ ॥ ^੧ਬਰ ^੨ਫਰ ਮਧਰ ਤੋਰ ਮਰਦਾਨੇ ॥ ਗੁਰ
^੩ਅਗ੍ਰਜ ਰਾਖੇ ਤਬ ਆਨੇ ॥੨੮॥ ਕਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਲੇ ਬਰਤਾਏ ॥
^੪ਸੁਧਾ ਸੁਆਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਏਕ ਰਿਖੀ ਚਲ
ਆਯੋ ॥ ਗੁਰਹਿ ਬਿਲੋਕਤ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸੰਤੋ ਕਹਿ ਤੇ
ਆਏ ਤੀਨੋ ॥ ਨਾਮ ਕੰਨ ਯਹਾਂ ਕਿਸ ਕੋ ^੫ਚੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹੈਂ
ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਸੀਲ ਸੈਣ ਸੋਂ ਹਮੈ ਚਿਨਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਅਸ
ਸੁਨ ਕਰ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਪੁਜ ਨਿਜ ਗੁਰ ^੬ਢਿਗ ਦੌਰਤ
ਆਯੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਭਯੋ ਅਧਕ ਹਰਖਾਈ ॥ ਸਭਹਨ ਕੈ ਸੁਧ ਜਾਇ
ਸੁਨਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੀ ਸੁਭ ਬਾਤਾ ॥ ਕਰਤ ਹੁਤੇ
ਹਮ ਸੋ ਬਹੁਤਾਤਾ ॥ ਸੋ ਅਬ ਆਏ ਬੈਠੇ ਬਾਰੇ ॥ ਚਲੀਯੋ ਦਰਸਨ
ਲੇਹੁ ^੭ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੀਲ ਸੈਣ ਆਦਕ ਰਿਖ ਜੇਤੇ ॥ ਸੁਨ
^੮ਸ਼ੀਘਰ ^੯ਗੱਛਤ ਭੇ ਤੇਤੇ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਜਟਾ ਜੂਟ ਕੋ ਕੀਨੇ ॥ ^{੧੦}ਕੁਸ਼
ਕੀ ਕਟ ਮਹਿ ਪਾਇ ^{੧੧}ਕੁਪੀਨੇ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਲ ਸਮੀਪ ਆਏ ਜਬੈ ਦਰਸਤ ਭੇ ਗਤ ਦਾਇ ॥
ਸਭਹਨ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਤਬ ਮਨ ਮਹਿ ^{੧੨}ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥ ੩੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਅਨਕ ^{੧੩}ਬਿਧ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੀਨੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
^{੧੪}ਰਤਿ ਮਹਿ ਮਤ ਭੀਨੀ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੁਮ ਬਨੇ ਅਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁ
ਨਰ ਤਾਰਹਿੰਗੇ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਸਥਾਨ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਜਾਨੇ ॥
ਆਇ ਦਰਸ ਦੇ ਦਯਾ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਯਾਲ ਗੁਸਾਂਈ ॥
ਭਗਤ ^{੧੫}ਵਛਲ ਤੁਮ ^{੧੬}ਬਿਰਦ ਸਦਾਈ ॥ ੩੬ ॥

੧ ਬਹੁਤੇ ।	੨ ਫਲ ਮਿਣੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਤੋੜੇ ।	੩ ਅਗੇ ।	੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।
੫ ਲਭਦੇ ਹੋ ਵਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ।	੬ ਪਾਸ ।	੭ ਦੋਖੇ ।	੮ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ।
੯ ਤੁਰ ਪਏ ।	੧੦ ਘਾਹ ।	੧੧ ਧੋਤੀ ।	੧੨ ਖੁਸ਼ੀ ।
੧੪ ਪ੍ਰੀਤੀ ।	੧੫ ਪਿਆਰਾ ।	੧੬ ਧਰਮ ।	੧੩ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

ਦੋਹਰਿ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਅਧਕ ਜੋ ਕੀਨੇ ਹਮ ਹਿਤ ਲਾਇ ॥

ਸਫਲ ਭਏ ਹੈਂ ਆਜ ਸੋ ਤੁਮਰਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ੩੭ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਨਹਿ ਧੰਨ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ
‘ਚਢੈ ਨਾਮ ਕੋ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਦੁਖ ਅਧਕਾਏ ॥ ਨਾਸੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ੩੮ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਣ ‘ਰਮਨ ਸਪ੍ਰੀਤਾ
॥ ਧੰਨ ਸਿ ਨਰ ਉਚ ਧਾਰਹਿ ਨੀਤਾ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕਹਿ ਸੁਨ ਤਿਨ
ਸੋ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਦਾ ਰਿਖਨ ਤੇ ਭੇ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸੱਚ ਖੰਡ
ਸੇ ਉਤਰਣ ਸੀਲ ਸੈਣ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਤਾਲੀਸਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੩ ॥

ਦੋਹਰਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁ ਚੂਰਨੰ ਖਾਏ ਕਮਾਏ ਜਾਂਹਿ ॥

‘ਉਦਰ ਰੋਗ ਹੋਮੈ ਹਰਯੋ ਨਮਸਕਾਰ ਮਮ ਤਾਂਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀ ਸੁਨ ਗੁਨ ਭਵਨੰ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਕੀਨ
ਗੁਰੂ ਪੁਨ ਗਵਨੰ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਲਕਾ ‘ਗਿਰ ਪਰ ਆਏ ॥
ਮਰਦਾਨੇ ਤਬ ਵਾਕ ਅਲਾਏ ॥ ਧਰਨੀ ਕੇ ਨਵ ਖੰਡ ਹੈਂ ਜੋਹੂ ॥
ਸੋਊ ਦਿਖਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੂ ॥ ਤਿਨਹਿ ‘ਬਿਲੋਕਨ ਕੀ
ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੂਰਹੁ ਸਭ ‘ਕਾਂਖਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਇਵ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਹਿਯੋਨ ਤੇਰੇ ਜਾਇ ਹਟਾਯੋ ॥ ਚਲ
ਨਵ ਖੰਡ ਜਿ ਤੁਝੈ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ਕਰਹੁ ਸੈਲ ਜੇਤੀ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ੪ ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਗਮਨ ਕੀਓ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਲੇ ਸਾਥਾ
॥ ‘ਪਵਨਾ ਰੂਢ ਗਏ ਗੁਰ ਤਹਿਵਾ ॥ ਇਲਾ ਬਿੱਤ ਖੰਡ ਥੇ ਜਹਿਵਾ
॥ ੫ ॥ ‘ਕੋਟਕ ਸ਼ੇਰ ਹੁਤੇ ਇਕ ਥਾਈ ॥ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਬੈਠੇ ਗੋਸਾਈ

੧ ਨਾਮ ਦਾ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨ ਉਚਾਰਣ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ੩ ਪੇਟ
ਦੇ ਵਿਚ ਹਉਮੈ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕੀਤਾ । ੪ ਪਹਾੜ । ੫ ਦੇਖਣ ਵੀ । ੬ ਇਛਾਂ ।
੭ ਹਵਾ ਦੇ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਪਵਨ ਦੇਵਤਾ । ੮ ਕਰੋੜਾਂ ਸ਼ੇਰ ।

॥ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਸਬਦ ਪਠਾਯੋ ॥ ਉਚੇ ਸੁਰ ਸੋਂ ਰਾਗ ਵਸਾਯੋ ॥ ੬॥
 ਸੁਨਿਯੋ ਸਬਦ ਸੋ ਸਿੰਘਨ ਜਬ ਹੀ ॥ ਉਰ ਨਿਰਮਲ ਤਿਨ ਕੇ ਭੇ
 ਤਬ ਹੀ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ਆਏ ਸੀਸ ਝੁਕਾਯੋ ॥ ਬੈਸੇ ਜਬ ਗੁਰ ਬਚਨ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਕੋ ਤੁਮ ਹੋ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲ ਆਏ ॥ ਦੇਹੁ ਆਪਨੋ
 ਭੇਦ ਬਤਾਏ ॥ ਬੋਲਨ ਸ਼ਕਤਿ ^੧ਦਰਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਬੋਲਤ ਭੇ
^੨ਨਿਮ੍ਰਤ ਸੋਈ ॥ ੮ ॥ ਅਹੈ ਤਾਮਸੀ ਜੂਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਪਾਈ ਕਰੇ
 ਜੋ ਪਾਪ ^੩ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨ ਪਰੇ ਤੇ ਅਬ ਹੀ ॥ ਸੋ ^੪ਕਲ
 ਮਲ ਨਾਸਹਿੰਗੇ ਸਬ ਹੀ ॥ ੯ ॥ ਹਿਤ ਬੂਝਨ ਗੁਰ ਗਿਰਾ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਵਤ ਗੁਜਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ
^੫ਬਿਰਤੰਤ ਹਮਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਬੀਤਹਿ ਬਿਨਾ ^੬ਅਹਾਰਾ ॥ ੧੦॥
 ਸੋ ਜੋਜਨ ਇਸ ਬਨਕੇ ਮਾਹੀਂ ॥ ਖਾਏ ਪਸੂ ਰਹਿਯੋ ਅਬ ਨਾਹੀਂ ॥
 ਅਬ ਹਮ ਬੀਚ ^੭ਜੋਨ ਉਘਲਾਵੈਂ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ^੮ਤਤ ਛਿਨ ਸਭ
 ਮਿਲ ਖਾਵੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੈਂ ਸਦਾ ਹਮ ^੯ਠਾਂਢੇ ॥ ਕਰੈਂ
^{੧੦}ਪਰਸਪਰ ਭੈ ਹੈ ^{੧੧}ਗਾਢੇ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਭਾ ਦਰਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਸੁਭ ^{੧੨}ਗਤ ਕਰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਤ ਬਿਨੈ ਕਹਿੰ
 ਬਾਨੀ ^{੧੩}ਲੋਨੀ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਵਹਿ ਮਾਨੁਖ ਜੋਨੀ ॥ ਦਸਮ ਰੂਪ
 ਧਾਰਹਿ ਹਮ ਜਬ ਹੀ ॥ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਰਾਖਹਿ ਤੁਮ ਤਬ ਹੀ ॥ ੧੩ ॥
 ਆਪਸ ਮਹਿ ਮਿਲ ਕਰ ਜਬ ਬਹੇ ॥ ਰਾਜ ਮੁਲਕ ਕਾ ਕਰਤੇ ਰਹੇ
 ॥ ਨਿਜ ^{੧੪}ਨਿਕੇਤ ਜਬ ਉਠੈ ^{੧੫}ਬਖੇਰਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਰਾਜ ਜਾਇ
 ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬਿਦਾ ਹੋਏ ਜਗ ਸਾਈਂ ॥ ਗਮਨੈ
 ਨਗਰ ਹੋਤ ਜਹਿ ਥਾਈ ॥ ਬਹਿਸੇ ਵਹਿਰ ਸਮੀਪ ਸੁ ਪੁਰ

੧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆਂ । ੨ ਨਿਮ੍ਰਤਾ । ੩ ਪਿਛੇ । ੪ ਪਾਪ ।
 ੫ ਹਾਲ । ੬ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ । ੭ ਜੋ ਕੋਈ ਖਾਵੈ । ੮ ਸੀਘਰ । ੯ ਖੜੇ ।
 ੧੦ ਆਪਸ ਵਿਚ । ੧੧ ਇਸਥਿਤ । ੧੨ ਕਲਿਆਣ । ੧੩ ਸੁੰਦਰ ।
 ੧੪ ਘਰ । ੧੫ ਬਖੇੜਾ ।

ਕੇ ॥ ਨਰ ਆਏ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ
 ਤੁਮ ਕਹਿੰ ਬਿਧ ਆਏ ॥ ਕਿਨਹੂ ^੧ਸਿੰਘ ਨ ^੨ਮਗ ਮਹਿੰ ਖਾਏ ॥
 ਸੈ ਜੋਜਨ ਲੈ ਪਸੁ ਨਰ ਕੋਊ ॥ ਛੋਡਿਓ ਕਛੁ ਨ ਖਾਇ ਗੇ ਸੋਊ ॥
 ੧੬ ॥ ਹਮ ਨੇ ਨਗਰ ਪਾਇ ਗਿਰ ਉਪਰ ॥ ਰਹਿਤ ਸਜਗ
 ਹੈ ^੩ਤਪਨ ਕੇ ਧਰ ॥ ਜਬ ਆਵੈਂ ਛੋਡੈਂ ਇਕ ਬਾਰ ॥ ਤਿਨਕੈ
 ਮੋਰਹਿ ਗੋਲਨ ਮਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰੁ ਕਹੈਂ ਹਮ ਗੇ ਤਿਨ ਪਾਸਾ ॥
 ਸੋ ਹਿੰਸਾ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਹਮ ਸਭਹੀ ਕੋ ਸਿਖ ਕਰ ਆਏ ॥
 ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿ ਸਭ ਮਰ ਜਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਸੁਨਕੇ
 ਇਵ ਗਾਥਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧਰੈਂ ਨਿਜ ਮਾਥਾ ॥ ਕਹੈਂ ਸੁ ਤਿਨ
 ਕੋ ਦੁਖ ਥੋ ਭਾਰੀ ॥ ਸੋ ^੪ਰਾਵਰ ਕੀਨੋ ^੫ਨਿਰਵਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਪੂਰਨ
 ਸੰਤ ^੬ਕਲਾ ਧਰ ਭੂਰੀ ॥ ਕਰਿਓ ਹਮਾਰੋ ਭੈ ਬਡ ਦੂਰੀ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼
 ਸਿੱਖ ਸਭ ਹੋਏ ॥ ਪਾਹੁਲ ਲਈ ਗੁਰੁ ਪਗ ਧੋਏ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿਤਕ
 ਕਾਲ ਤਿਸ ਖੰਡ ਬਸੇਰਾ ॥ ^੭ਅਪ੍ਰਥਾਨ ਗਮਨੇ ਬਿਨ ਦੇਵਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ
 ਹਿਰਨ ਖੰਡ ਮਹਿੰ ਜਾਈ ॥ ਜਹਿੰ ^੮ਕੰਚਨ ਧਰਨੀ ਸਭ ਥਾਈ ॥
 ੨੧ ॥ ਤਹਿ ਕੀ ^੯ਰੀਤ ਸੁਨਹੁ ਸਭ ^{੧੦}ਭਾਤੀ ॥ ਕਰਹਿੰ ਜੋਗ ਸਾਧਨ
 ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰਹਤਿ ^{੧੧}ਤਰਨ ਸੋ ਮਨਜ ਸਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮਹਿੰ
 ਪ੍ਰਾਣ ਨ ਤਜੈਂ ਕਦਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਤਿਨ ਕੋ ਜਿ ਪਹੁੰਚੇ ॥
 ਤਬ ਬੈਠਹਿੰ ਗਿਰ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਉਚੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ^{੧੨}ਰੰਧਰ ਕੋ ਫੋੜ
 ਸੋ ਭਾਰਹਿੰ ॥ ਤਹਿੰ ਤੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਕਾਰਹਿੰ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਨ ਪੁਰ
 ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਗੁਰ ਬੈਸੇ ॥ ਮਾਨਹੁ ਭਾਨ ਗਿਆਨ ਕੋ ਜੈਸੇ ॥ ਬਹੁ
 ਨਰ ਬੈਠੇ ਆਨ ਸਮੀਪਾ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ੨੪ ॥

੧ ਸ਼ੇਰ।

੨ ਰਸਤੇ ਵਿਚ।

੩ ਤਪਾਂ ਨੂੰ ਰਖ ਕੇ।

੪ ਆਪ।

੫ ਦੂਰ।

੬ ਸ਼ਕਤੀ ਧਰ।

੭ ਹੋਰ ਥਾਨ।

੮ ਸਵਰਨ ਦੀ ਧਰਤੀ।

੯ ਮਰਯਾਦਾ।

੧੦ ਤਰਾਂ।

੧੧ ਜਵਾਨ।

੧੨ ਦਸਵਾਂ ਦਵਾਰ।

ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੋ ਨਾਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥
 ਕਹਿੰ ਸੇ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਹਮ ਜਾਨਹੁ ॥ ਪ੍ਰਾਣਯਾਮ ਉਪਦੇਸ ਪਛਾਨਹੁ
 ॥ ੨੫ ॥ ਸਾਧਹਿ ਜੋਗ ਸਦੀਵ ^੧ਤਦਾਪੀ ॥ ਮਨ ਕੋ ਸਾਂਤ ਨ ਆਵ
^੨ਕਦਾਪੀ ॥ ਅਬ ਉਪਦੇਸ ਆਪ ਦੇਹੁ ਐਸਾ ॥ ਸਾਂਤ ਹੋਇ ਮਨ
 ਸਭ ਕੋ ਜੈਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਤਿਨ ਕੇ ਬਚ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਦੇਨ
 ਲਗੇ ਆਪਨ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
 ਹੋਮੈ ^੩ਸਗਰੀ ਦੇਹੁ ਮਿਟਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਗਤ ^੪ਅਸੱਤ ਭਲੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ
 ਕੀਜੈ ॥ ਸੱਤਿ ^੫ਆਤਮਾ ਏਕ ਜਨੀਜੈ ॥ ਅਸ ਅਭਯਾਸ ਜੇ ਕਰਹੁ
 ਸਦੀਵਾ ॥ ਹੋਇ ਸਾਂਤ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖ ਥੀਵਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਨਰਨ ਸਭਨ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਿਹ ਬਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨਾ ॥
 ਤਹਿ ਠਾਂ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ॥ ਬਹੁਰੋ ਕੀਨ ਗਮਨ ਅਭਲਾਖੇ
 ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਜਗ ਸਾਂਈ ॥ ਕਿੰਗ ਪੁਰਖ ਖੰਡ
 ਪਹੁਚੇ ਜਾਈ ॥ ਨਗਰ ਸਮੀਪ ਜਾਇ ਕੈ ਬੈਸੇ ॥ ਤਨ ਉਪਕਾਰ
 ਧਰਿਉ ਧਰ ਜੈਸੇ ॥ ੩੦ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਤਹਿ ਹੁਤੇ ^੬ਨ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
 ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਆਨ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੀਨ ਪਦ ਤਾਹੀਂ ॥
 ਭਾਉ ਬਿਸਾਲ ਜਾਸ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਯੋ ਮੁਝ
 ਸੇਵ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਕਹੋ ਸੁ ਕਰਹੁ ਨ ^੭ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨੀਏ
 ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਬਾਲਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਯੋ ^੮ਤਾਲਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਕਰਹੁ ਸੇਵ ਜੇ ਭੂਪ ਉਦਾਰਾ ॥ ^੯ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ ਦੀਜੈ ਸ਼ੇਰ ਅਹਾਰਾ ॥
^{੧੦}ਆਮਿਖ ਅਵਰ ਨ ਖਾਵਤ ਕੋਊ ॥ ^{੧੧}ਭੱਛਤ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਜੋਊ ॥
 ੩੩ ॥ ਤਿਹ ਪਰਖਨ ਅਸ ਗੁਰੂ ਅਲਾਯਾ ॥ ਸੁਨ ਭੂਪਤ ਨਹਿੰ
 ਰਿਦਾ ਡੁਲਾਯਾ ॥ ਕਹਿਯੋ ਨਿਕੇਤ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ॥ ਆਇਸ ਦੇਹੁ

੧ ਤਦ ਭੀ । ੨ ਕਦ ਭੀ । ੩ ਸਾਰੀ । ੪ ਨਾਸ ਬੂਤ । ੫ ਸਤਿ
 ਚਿਤ ਅਨੰਦ । ੬ ਰਾਜਾ । ੭ ਦੇਰ । ੮ ਸਰੋਵਰ । ੯ ਪਹਿਲੇ ਦਾ
 ਸ਼ੇਰ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਕਰੇ । ੧੦ ਮਾਸ । ੧੧ ਖਾਣ ਦਾ ।

ਆਨਹੁ ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਇਉਂ ਕਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਮੰਗਾਇ ਪਠਾਯਾ ॥
 ਤਿਹ ਸਥਾਨ ਤਤ ਛਿਨ ਉਹ ਆਯਾ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਮਹਿ ਲਗਾਹਿ
 ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਬਾਂਧੀ ਧੀਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਠਾਂਢੇ ਕੀਨੋ
 ਸ਼ੇਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਧੰਨ ਭੂਪ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਮਹਿ
 ਤਵ ਮਨ ਰਾਤਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਜਪ ਅਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਗਤ ਪਾਹਿ ਸੁਖਾਰੀ ॥
 ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਤਹਿ ਰਹਿ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਹਰ ਕੀਰਤ ਕੇ ਦੀਯ
 ਉਪਦੇਸਾ ॥ ੩੭ ॥ ਅਪਰ ਥਾਨ ਕੀਯ ਗਮਨ ਗੁਸਾਈਂ ॥
 ਹਰਵਰਖ ਖੰਡ ਹੁਤੇ ਤਿਹ ਥਾਈਂ ॥ ਨਿਕਟ ਨਗਰ ਕੇ ਬੈਠੇ ਜਬ
 ਹੀ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਭੂਪਤ ਆਯੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਹਾਥ ਬੰਧ ਬਹੁ
 ਬਿਨਤੀ ਕਰਕੈ ॥ ਰਹਿਯੋ ਚਰਨ ਪਰ ਨਿਜ ਸਿਰ ਧਰਕੈ ॥ ਹੁੰ
 ਅਧੀਨ ਜਬ ਰਹਿਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ
 ॥ ੩੯ ॥ ਜੋਊ ਪਦਾਰਥ ਮਨ ਅਭਲਾਖਹੁ ॥ ਸੋ ਲੀਜੈ ਨਿਜ ਮੁਖ
 ਤੇ ਭਾਖਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿੱਖੀ ਉਰਧਾਰਹੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ
 ਬੰਧ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ਅਪਨੇ ਅਨਕੂਲਾ ॥ ਕਹੈ
 ਭੂਪ ਤੁਮ ਮੰਗਲ ਮੂਲਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਸਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਿਤ
 ਸੰਤਤ ਬਹੁ ਕੀਯੋ ਉਪਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਭਲਾਖ ਨ
 ਪੂਰੀ ॥ ਕਰ ਉਪਚਾਰ ਰਹੀ ਪੁਨ ਉਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ
 ਦਿਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਟਹੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ੪੨ ॥ ਅਸ
 ਬਚ ਨਿਪ ਸੁਨ ਕਰ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ਦਏ ਲੋਗ ਦ੍ਰੈ ਤਾਂਕੇ ਹਾਥਾ ॥
 ਏਕ ਲਾਇਚੀ ਦੇਤ ਹੈ ਪਾਨੇ ॥ ਕਹਿਯੋ ਦੇਉ ਰਾਨੀ ਕੋ ਖਾਨੇ ॥
 ੪੩ ॥ ਹੈ ਹੈ ਸੰਤਤ ਸਦਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਜਪ ਸੰਝ

੧ ਖੜਾ ।

੨ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ।

੩ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ।

੪ ਅਨੁਸਾਰ ।

੫ ਮੁਢ ਹੋ ।

੬ ਸੇਵਾ ।

੭ ਖਾਲੀ ।

੮ ਪਾਣੀ ।

੯ ਸੰਧਿਆ ।

ਸਕਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕਰ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਿਯੋ ॥ ^੨ਬਿਸੇ ਬਾਸਨਾ
ਮਨ ਤੇ ਹਨਿਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਤਹਿ ਰਾਖਿਯੋ ਡੇਰਾ ॥
ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਵਾਇ ਬਡੇਰਾ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਗ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਘਨੇਰਾ ॥
ਚਲਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਖੰਡਨ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨੰਨ ਨਾਮ ਚੌਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਸਤ ਦੇਤ ਸੱਤ ਉਪਦੇਸ ॥

ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਮਨ ਸੁੱਧ ਹੂ ਮਿਟ ਹੈਂ ਸਕਲ ਕਲੇਸ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਹੂ ਕਰ ਬਿਦਾ ਬਹੋਰੰ ॥ ਗੇ ਕੁਰੁਖੰਡ
ਹੁਤੇ ਜਿਹ ^੧ਠੋਰੰ ॥ ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਕੇ ਜਾਇ ਸਮੀਪਾ ॥ ਬੈਠ ਗਏ
ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਮਿਲ ਕਰ ਤਬ ਆਏ ॥
ਬੈਸੇ ਪਾਸ ਆਨ ਤਿਹ ਥਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਸਤ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਠਾਨਾ ॥
ਤੁਮ ਨੇ ਮਤ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕਾ ਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬੋਲੇ ਤਿਨ ਮਹਿ ਹੁਤੇ
ਜਿ ਸਿਯਾਨੇ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਗਿਆਨ ਰਿਦੈ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥ ਈਸਰ ਤੇ
ਬਿਛਰਹਿ ਜਬ ਜਨਮਹਿ ॥ ਮਰੇ ਮਿਲੈ ਈਸਰ ਕੇ ਤਨ ਮਹਿ ॥ ੪ ॥
ਜਨਮੇਂ ਤੇ ਜਗ ਪਾਵੈ ਦੁਖ ਕੋ ॥ ਮਰੈ ਮਿਲੈ ਈਸਰ ਲਹਿ ਸੁਖ
ਕੋ ॥ ^੫ਜਨਮੇਂ ਰੋਵੈਂ ^੬ਮਰੈ ਹਸਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਬੈਨ
ਬਖਾਨੇ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਮਿਲਨ ਜੋ ਮਹਾਂ ^੭ਬਿਖਮ ਪਹਿਚਾਨ ॥

ਬਿਨ ਸਤਿਸੰਗਤ ਭਜਤ ਤੇ ਜਾਨ ਉਪਾਵ ਨ ਆਨ ॥੬॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਕਰ ਕੀਰਤ ਗਾਵਨ ॥ ਅਜਪਾ ਜਪ
ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵਨ ॥ ਬਿਛਰਨ ਮਿਲਨ ਅਪਰ ਕੋਊ ਨਾਹੀਂ ॥

੧ ਸਵੇਰੇ । ੨ ਵਿਸ਼ੇ ਵਾਸਨਾ ਨਾਸ ਕਰੀਐ । ੩ ਜਗ੍ਹਾ । ੪ ਆਪਣੇ ਜਨਮ
ਸਮੇਂ ਰੋਂਦੇ ਹਾਂ । ੫ ਮਰਣ ਸਮੇਂ ਹਸਦੇ ਹਾਂ । ੬ ਕਠਨ ।

ਸਰਬ ਬਾਤ ਇਸ ਤਨ ਕੇ ਮਾਹੀਂ ॥ ੭ ॥ ਜਬ ਸਤਿਸੰਗਤ ਭਯੋ
 ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਮਨ ਰੋਕਨ ਕੀਨੋ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਨਾਸ ਬਾਸਨਾ ਤਬ ਹੀ
 ਭਈ ॥ ^੧ਦੈਤ ਸਰਬ ਉਰ ਤੇ ਮਿਟ ਗਈ ॥ ੮ ॥ ਪੂਰਨ ਲਖਯੋ
 ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਾਰੇ ॥ ਮਿਥਯਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪਸਾਰੇ ॥ ਜਬਹਿ ਆਤਮਾ
 ਅਸ ਭ੍ਰਮ ^੨ਭੰਨਾ ॥ ਭਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ^੩ਸੁੱਧ ਚਿਤੰਨਾ ॥ ੯ ॥ ਜਬ
^੪ਅਨਾਤਮਾ ਦੇਹਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਗੇ ^੫ਸੰਕਲਪ ^੬ਬਿਕਲਪਹਿ ਹਾਨੀ ॥
 ਤੈ ਮਿਲਬੋ ਈਸਰ ਕੋ ਹੋਏ ॥ ^੭ਨਾਤਰ ਬਿਛਰ ਰਹਿਓ ਸਭ ਕੋਏ ॥
 ੧੦ ॥ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਜਿਸ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਬਿਛਰਨ ਮਿਲਨ
 ਸੁ ਜਾਨਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ਪਰਮਾਤਮ ਪੂਰਨ ਹੈ ਸਾਰੇ ॥ ਬਿਛਰੇ ਤੈ ਕਤ
 ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇ ਬਿਛਰੇ ਤਵ ਮਿਲਨਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਤਰ
 ਮਿਥਿਆ ਕਹਿਨੇ ਦੋਏ ॥ ਬਿਆਪਕ ਦੀਸੈ ਜਿਵ ਆਕਾਸਾ ॥ ^੮ਘਟ
 ਉਪਾਧ ਵਤ ਮਾਯਾ ਭਾਸਾ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਅਕਾਸ ਸਭ ਤਿਉਂ ^੯ਮਾਯਾ ਹੈ ਹਾਨ ॥

ਰੋਵਨ ਹਸਨ ਤੁਮਾਰ ਜੋ ਸਰਬ ^{੧੦}ਅਕਾਰਥ ਜਾਨ ॥ ੧੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੈਂ ਅਧੀਨ ਵਾਸਨਾ ਨਰ ਸਬ ॥ ਈਹਾਂ ਜਨਮ
 ਧਰਤ ਪੁਨ ਪੁਨ ਤਬ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਹੁਤੋ ਦੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ਆਵੈਂ ਜਗ ਜਾਵੈਂ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਾਕ ਸੁਨੇ ਅਸ ਜਬ
 ਹੀ ॥ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰ ਕੀਯੋ ਨਰ ਸਬਹੀ ॥ ਸੰਤਿ ਬਚਨ ਇਨ ਸੰਤ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ਮਤਿ ਹਮਰਾ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਨਾ
 ਸੰਦੇਹ ਭਏ ਜਬ ਸੁਨ ਕੈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਤ ਭਏ ਗੁਰ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ਬਿਨੈ
 ਕਰਤ ਭੇ ਬਾਰੰਬਾਰੀ ॥ ਹਮਰੀ ^{੧੧}ਗਤ ਕੀਜੈ ਗਤ ਕਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥

੧ ਦਵੈਤ ਭਾਵ ਸਾਰੀ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚੋਂ । ੨ ਭੰਨ ਦਿਤਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ । ੩ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ । ੪ ਨਾਸਵੰਤ । ੫ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ । ੬ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ।
 ੭ ਨਹੀਂ । ੮ ਘੜੇ ਦੀ ਉਪਾਦੀ ਕਰਕੇ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ੯ ਮਾਇਆ ਦਵਾਰੇ
 ਵਖਰਾ ਭਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ । ੧੦ ਨਿਸ਼ਫਲ । ੧੧ ਕਲਿਆਨ ।

ਨਿਜ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀਜੀਏ ਹਮ ਕੋ ॥ ਸਰਨ ਪਰੇ ਕੀ ਲੱਜਾ ਤੁਮ ਕੋ ॥
 ਸੁਨ ਅਧੀਨਤਾ ਤਿਨ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਦੇਤ ਭਏ ਆਪਨ ਉਪਦੇਸਾ ॥
 ੧੭ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਸਗਰੀ ਇੱਛ
 ਪੁਜਾਵਹੁ ॥ ਹੁਕਮ ਸੱਤਿ ਮਾਨਹੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਮਰਨ ਜੀਅਨ
 ਜਾਨਹੁ ਇਕ ਸਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਮਨ ਥਿਰ ਕੀਜੈ ॥
 ਬਿਨ ਸੰਸੈ ਤਬ ਮੁਕਤ ਹੁਵੀਜੈ ॥ ਅਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨਿਓ ਸਿਖ ਭਏ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਹਿ ਨਿਸਚੇ ਕਏ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਹੋਵਨ
 ਤਹਿ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰ ਕੀਰਤ ਗਾਵਹਿ ਵਭਡਾਗੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸੰਤਨ ਕੀ
 ਸਭ ਕਰਹੀ ॥ ਧਰ ਸਰਧਾ ਹਰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਹੀ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਹੇ ਦੀਨੋ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥
 ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਪੁਨ ਤਿਨਹੁ ਤੇ ਕੇਤ ਮਾਲ ਖੰਡ ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਭੂਪ ਪ੍ਰਜਾ ਤਹਿ ਕੇ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ
 ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਮੇਲਾ ਹੁਤੇ ਬਿਸਾਲ ਸੁ ਤਹਿਵਾ ॥ ਭਵਨ ਕਾਲਕਾ
 ਰਾਜਤ ਜਹਿਵਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਾਰਗ ਮਾਹੀ ॥ ਨਰ
 ਅਨੇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹੀ ॥ ਲੇ ਲੇ ਬਲਿ ਪਸੁ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥
 ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਜਬੈ ਨਿਖਤ ਲੇ ਆਯੋ
 ਟੋਲਾ ॥ ਗੁਰਹਿ ਬਿਲੋਕਤ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਾ ॥ ਅਪਰ ਦੇਸ ਕੇ ਮਨਜ
 ਦਿਸਾਵਹਿ ॥ ਇਕ ਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨੀਏਂ
 ਸ੍ਰੋਤਾ ਕਥਾ ਰਸਾਲਾ ॥ ਬਾਲਾ ਗਹਿ ਲੀਨੋ ਤਹਿ ਕਾਲਾ ॥ ਬਹੁ
 ਹਰਖਾਇ ਵਜਾਵਹਿ ਢੋਲੂ ॥ ਬਾਲਾ ਲਾਯੋ ਅਗੂਜ ਟੋਲੂ ॥ ੨੫ ॥
 ਕਹੈ ਭੇਟ ਭਲੀ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਹੁੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਰ ਦੇ ਜਗ ਮਾਈ ॥
 ਤਹਿ ਛਿਨ ਆਯੋ ਢਿਗ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਬਾਲਾ ਸੋ ਅਸ ਬਚਨ

੧ ਇਸਥਿਤ ।

੨ ਸ੍ਰੀ ਚੰਡੀ ਸੋਭ ਰਹੀ ਹੈ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ।

੩ ਦੇਖਿਆ ।

੪ ਸੁੰਦਰ ।

੫ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ।

੬ ਢੋਲ ।

੭ ਅਗੇ ।

ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਲੇ ਰਹਿਓ ਜੀਵਨਾ ਤੇਰਾ ॥ ^੧ਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਲ ਨੇ
 ਤੋ ਕੋ ਘੇਰਾ ॥ ਸਿਰ ਉਤਾਰ ਕੈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ॥ ਪੂਜ ਚੰਡਕਾ ਕੋ
 ਬਰ ਪਾਵਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਬੋਲਯੋ ਬਾਲਾ ਝੂਠ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ
 ਹਥ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਇਉਂ ਸੁਨ ^੨ਤੂਸਨ ਭਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਆਗੇ
 ਦੇਵੀ ਭਵਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਪ ਤਹਾਂ ਚਲ ਆਏ ॥
 ਪਿਖੈਂ ਤਮਾਸੋ ਕਛੁ ਨ ਅਲਾਇ ॥ ਜਬ ਗੇ ਦੁਰਗਾ ਕੇਰ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਤਬ ^੩ਅਵਨੇਸਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਇਸ ਮਾਨਵ ਕੀ ਭੇਟ
 ਚੜ੍ਹੀਜੈ ॥ ਬਰ ਦਾਨੀ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੀਜੈ ॥ ਭੀਰ ^੪ਭੂਰ ਭੀ ^੫ਭਵਨ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ^੬ਕੋਤਕ ^੭ਅਵਲੋਕਤ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਖੈਂਚ ਲਈ
 ਇਕ ਮਨਜ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥ ਚਮਕੀ ਦੇਖ ਡਰਿਓ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੰਗ
 ਰਹਿਨ ਵਾਰੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਰੱਛਿਆ ਆਪ ਕਰੋ ਇਸ ਬੇਰੇ ॥ ੩੧ ॥
 ਤਹਿ ਛਿਨ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਲਕਾ ਕੜਕੀ ॥ ਭੀਰ ਭੂਰ ਮੇਲੇ ਕੀ ਭੜਕੀ ॥
 ਪ੍ਰਗਟੀ ਚੰਡ ਪਰਚੰਡ ਭਯਾਨਾ ॥ ਤਹਿ ਨਰ ਕਰਤੇ ਛੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ
 ॥ ੩੨ ॥ ਹੁਤੇ ਨਰੇਸ਼ ^੮ਠਾਂਢ ਜਹਿ ^੯ਠਾਈ ॥ ਜਾਇ ਤਾਂਹਿ ਕੇ
^{੧੦}ਕੰਠ ਲਗਾਈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਧਰ ਤੇ ਸਿਰ ਗਿਰ ਪਰਿਆ ॥ ਜਨ
 ਸਾਖਾ ਤੇ ਫਲ ਕਿਨ ਹਰਿਆ ॥ ੩੩ ॥ ^{੧੧}ਸ੍ਰੋਣਤ ਚਲਿਓ ਗਿਰਿਓ
 ਨ੍ਰਿਪ ਧਰਨੀ ॥ ਭਾਗੇ ਲੋਕ ਪਿਖਤ ਅਸ ਕਰਨੀ ॥ ਰਹਿਓ ਨ ਕੋਊ
 ਨਰ ਤਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਤੀਨੋ ਬਾਲਾ ਗੁਰ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ
 ਕਰ ਲੋਪ ਭਈ ਤਬ ਦੇਵੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਅਲਖ ਅਭੇਵੀ ॥
 ਬਢਿਓ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸੋਕ ਅਪਾਰੀ ॥ ^{੧੨}ਠੌਰ ਠੌਰ ਰੋਵਹਿ ਨਰ
 ਨਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਕੀਯ ਬਿਚਾਰ ਜੇ ਹੁਤੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਕਲਾਵਾਨ
 ਗੁਰ ਕੋ ਬਡ ਜਾਨੇ ॥ ਆਏ ਸਭ ਹੀ ਤਬ ਭਰ ਭਾਊ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

੧ ਮੋਤ ਸਮਾਨ ।

੨ ਚੁਪ ।

੩ ਰਾਜਾ ।

੪ ਬਹੁਤ ।

੫ ਮੰਦਰ ।

੬ ਤਮਾਸ਼ਾ ।

੭ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ।

੮ ਖੜਾ ।

੯ ਜਗ੍ਹਾ ।

੧੦ ਗਲੇ ਵਿਚ ।

੧੧ ਲਹੂ ।

੧੨ ਜਗ੍ਹਾ ਜਗ੍ਹਾ ।

ਕੋ ਲਖ ਲੀਨ ਪ੍ਰਭਾਉ ॥ ੩੬ ॥ ਨਿਪ ਸੁਤ ਠਾਂਢੇ ਆਏ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਕਰਕੈ ਬੰਦਨ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਰੋ ਛਿਮਾਂ ਅਪਰਾਧ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਹਮ ਨਹਿ ਜਾਨਿਓ ਭੇਦ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਿੱਖ ਆਪਨੇ ਹਮੈ
 ਕਰੀਜੈ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨ ਸਬਹਨ ਕੋ ਦੀਜੈ ॥ ਸੁਨਤ ਬਿਨੈ ਹੂ ਗੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਆਪਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ
 ਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੋ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਮੈਂ ਹਿਤ ਉਰ ਧਰਨੋ ॥ ਭੂਪਤ
 ਦਾਹੁ ਬਹੁਰ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨਿਪ ਸੁਤ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਾਮ ਧਰਮ ਜਸ ਰਾਖਿਓ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਕੋ ਦੇਯ ॥

ਸੁੰਦਰ ਧ੍ਰਮਸਾਲਾ ਰਚੀ ਕੀਰਤ ਤਹਾਂ ਕਰੇਯ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਨੌ ਖੰਡਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਕਰ ਤਹਾਂ ਭਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੜਾਇ ॥
 ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਗਮਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਆਨ ਥਾਨ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਰਮਕ ਖੰਡ ਗੋਸਾਈਂ ॥ ਪੁਰ ਸਮੀਪ
 ਬੈਸਤ ਭੇ ਸਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਮਨਜ ਤਹਾਂ ਚਲ ਆਏ ॥ ਜਾਨ ਸੰਤ ਨਿਜ
 ਸੀਸ ਝੁਕਾਏ ॥ ੨ ॥ ਨਿਕਟ ਬਿਲੋਕ ਤਿਨੈ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਦੇਤ ਭਏ
 ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ
 ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਹਾਤੀ ॥ ੩ ॥ ਕੂਕਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨ ਕਬ ਮਨ ਧਰਨੀ ॥
 ਸੇਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗੁਰਮੁਖ ਹੂ ਕਰਨੀ ॥ ਹਰਖ ਸ਼ੋਕ ਰਾਖ ਸੁਖ ਮਹਿ
 ਤਿਆਗੇ ॥ ਕਰਹੁ ਭਗਤਿ ਨਿਸ ਪਾਛਲ ਜਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਬੂਝਨ ਲਗੇ ਸਿ ਮਾਨਵ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜੁ ਰਹੀ ਸੁ ਹਮ ਨਹਿ ਜਾਨਵ ॥
 ਖਲੁ ਅਰਥ ਇਹੁ ਭਨੋ ਗੁਸਾਈਂ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸੰਤ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਈ ॥

੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਭਨੀ ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਿ ਕੂਕਰ ਲੇਹੁ
 ਪਛਾਨੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੁਝ ਕੇ ਮਾਨਵ ਦੇਹੀ ॥ ਨਿਜ ਕਰਮਨ ਕੀ
 ਲਖੈ ਨ ਕੇਹੀ ॥ ੬ ॥ ਮਾਰਨ ਹਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ^੧ਸ੍ਰਾਨਾ ॥ ^੨ਲਸ਼ਟਕ
 ਕੇ ਕਾਟਹਿ ਅਨਜਾਨਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜੇ ਨਰ ਹੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਸ੍ਰਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ੭ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਨ ਆਵੈ ॥
 ਨਿਜ ਕਰਮਨ ਤੇ ਸਭੀ ਲਖਾਵੈ ॥ ਜਸ ਬਿਧ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਰ ਪਾਵੈ
 ॥ ਫਲ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾਰ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਜਿਉਂ ਕੇਹਰ ਤਜ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
 ਸਾਰੇ ॥ ਤੂਰਨ ਤਕਹਿ ਜਿ ਮਾਰਨ ਹਾਰੇ ॥ ਤਿਉਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਜ
 ਕਰਮਨ ਦਿਸ ਤੇ ॥ ਲਖਹਿ ਸੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਅਪਰ ਨ ਕਿਸ ਤੇ ॥ ੯ ॥
 ਦੇਨਹਾਰ ਏਕੋ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਇਉਂ ਤੁਮ ਲਹੋ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
 ਮਨ ਰੋਕਨ ਕੀਜੈ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਬਿਸੈ ਬਾਸਨਾ ਹੈ ਸਭ ਨਾਸਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਕਰ ਤਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਸਿੱਖ ਕੀਨ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਕੀਨੋ ਪੁਨ ^੩ਗਵਨੰ ॥ ਭੱਦ੍ਰ ਖੰਡ
 ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਨ ਭਵਨੰ ॥ ੧੧ ॥ ਤਹਿ ਨਿਪ ਸੁਨਿਯੋ ਸੰਤ ਪੁਰ ਆਏ ॥
 ਮਿਲਿਯੋ ਆਨ ਕਰ ਸੀਸ ਝੁਕਾਏ ॥ ਬੰਧ ਹਾਥ ਦ੍ਰੈ ਬੈਠ ਸਮੀਪਾ ॥
 ਬੋਲਿਯੋ ^੪ਕੌਲ ਨਾਭ ਅਵਨੀ ਪਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸ਼੍ਰਮ ਚਾਰ ਲਿਖੇ ਜੋ
 ਆਹੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੌਨ ਜਨੀਏਂ ਇਨ ਮਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਜਾਨ
 ਕਰ ਪੂਛਾ ॥ ਕਰਹੁ ਮੁਝੈ ਸੰਸੇ ਤੇ ^੫ਛੂਛਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲੇ
 ਬਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨਹੁ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਉਤਪਤ
 ਪਰਨ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਪਾਲਨ ਕਰ ਹੈ ਨੀਕੋ ॥ ੧੪ ॥ ^੬ਮੂਲ
 ਬਿਟਪ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਆਸ਼੍ਰਮ ਅਪਰ ਜਿ ਸਾਖਾ ਜਾਨਹੁ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਪੁਨ ^੭ਬਾਨੰ ਪ੍ਰਸਤਾ ॥ ਅਰ ਸੰਨਯਾਸੀ ਇਸ ਤੇ ਬਸਤਾ
 ॥ ੧੫ ॥ ਵੰਡ ਖਾਏ ਅਰ ਦਾਨ ਕਰੇਈ ॥ ਛੂਛ ਨ ਫਿਰੈ ਅਭਿਆਗਤ

੧ ਕੁਤਾ । ੨ ਸੋਟੀ ਛੜੀ । ੩ ਸ਼ੇਰ । ੪ ਚਲੇ । ੫ ਰਾਜੇ ਦਾ
 ਨਾਮ ਹੈ । ੬ ਖਾਲੀ । ੭ ਮੁਢ ਰੂਪ ਦਰਖਤ । ੮ ਥਾਨ ਪ੍ਰਸਤੀ ।

ਜੇਹੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਬਿਖੈ ਆਤਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਕਰਤ ਜਿ ਨਰ
 ਸਿਮਰਹਿ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਕਰ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕਰਹੀ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕੋਨ ਉਚਰਹੀ ॥ ਸੁਨੇ ਬਚਨ ਹਰਖਾਇ ਭੂਵਾਲਾ
 ॥ ਬੰਧਨ ਕਿਯ ਹੈ ਨਿਮ੍ਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਨਿਜ
 ਪੁਰ ਮਹਿ ਡੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿਯੋ ਕਰਕੈ ਭਾਵ ਘਨੇਰਾ ॥ ਤਹਿ ਉਪਦੇਸ
 ਦੀਨ ਜਗਭੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁ ਨਰੇਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਰਚ
 ਧ੍ਰਮਸਾਲ ਗਮਨੇ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋ ਬੋਲੇ ਬਾਨੀ ॥ ਅਸ਼ਟ
 ਖੰਡ ਇਹੁ ਤੁਮੈ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨੌਮੇ ਭਾਰਥ ਖੰਡ ਗਿਨਾਏ ॥ ੧੯ ॥
 ਚਲ ਕਰ ਅਬਹਿ ਦਿਖਾਵਹਿ ਓਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪਰਵਾਰ ਸਦਨ ਹੈ
 ਤੋਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੋ ਬੋਲਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਅਬ ਸਭ ਦੀਪ ਦਿਖਾਉ
 ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਇਹੁ ਲਾਲਸ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦੇਖੋਂ ਸਪਤ
 ਦੀਪ ਜੇ ਆਹੀ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਰੱਥ ਸੁਵਾਮੀ ॥ ਜਹਿ ਚਾਹੇ
 ਤਹਿਕੇ ਤੁਮ ਗਾਮੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਕੈ ਬੋਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ਉਤਮ ਜੰਬੂ ਦੀਪ ਮਹਾਨਾ ॥ ਲਖ ਜੋਜਨ ਇਸਕੋ ਬਿਸਥਾਰੂ ॥ ਸਭ
 ਦੀਪਨ ਕੇ ਲਖਹੁ ਮਝਾਰੂ ॥ ੨੨ ॥ ਤਰ ਜਾਮਨ ਤੇ ਜੰਬੂ ਗਾਇ ॥
 ਹੈਂ ਨਵ ਖੰਡ ਜੁ ਤੁਝੇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਰਥ ਖੰਡ ਹੈ ਜੋਊ ॥
 ਧਰਾ ਬੀਜ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਸੋਊ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁੰਨਯ ਜੱਗ ਤਪ ਕਰ ਬਡੇ ਭਰਥ ਖੰਡ ਕੇ ਥਾਨ ॥

ਦੀਪ ਖੰਡ ਅਨਜਾਇ ਸੋ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਮਹਾਨ ॥ ੨੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤੇਰੋ ਕਹਯੋ ਨ ਮੇਟਹੁ ਕੈਸੇ ॥ ਚਲਹੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਤੈ
 ਉਰ ਜੈਸੇ ॥ ਸੰਮਤ ਚੁਤਾਲੀਜ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
 ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਪਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਲਖ ਜੋਜਨ ਕੋ ਬੈ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

ਪਾਰ ਗਏ ਨਹਿ ਲਗੀ ^੧ਅਵਾਰਾ ॥ ਪਿਲਖ ਦੀਪ
 ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਜਾਇ ॥ ਤਰ ਪਿਲਖਨ ਤੇ ਨਾਮ ਸਦਾਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਅਧਕ ਨਰਨ ਕੋ ^੨ਰੁਚਿਰ ਸਰੂਪਾ ॥ ਸੁਖ ਭੋਗਹਿ ਨਿਜ
 ਮਨ ਅਨਰੂਪਾ ॥ ਬੈਸ ਸਭਨ ਕੀ ਬਰਖ ਹਜਾਰੂ ॥ ਸਮ ਅਮਰਨ ਕੇ
 ਤਿਨ ਬਿਵਹਾਰੂ ॥ ੨੭ ॥ ਜਹ ਗੁਰ ਬੈਸੇ ਨਰ ਬਹੁ ਆਏ ॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਅਪਰ ਦੀਪ ਕੋ ਸੰਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਸ
 ਲਖ ਆਨਹਿ ਭੇਟ ਅਨੂਪਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮਧਰ ਧਰੇ ^੩ਫਰ ਰੁਚਰ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਚਹੁ ਦਿਸ ਅਚਰਜ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖਾ ਗੁਰ
 ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਹੈ ਆਨੰਦ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਦੀਪ ਮਝਾਰਾ ॥ ਹਮ ਸੇਂ ਕਹੈ ਸਰਬ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਜੇਤੇ ਹੈ ਤੁਮ ਤਾਈਂ ॥ ਸੋਈ ਸੁਨਾਵਹੁ ਕੂਰ ਬਿਹਾਈ ॥ ੩੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਰ ਬੋਲ ਤਿਸ ਦੀਪ ਕੇ ਹੈ ਸੁਖ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
 ਤੈ ^੪ਦੁਖ ਹੈਂ ਸਭਹਨ ਬਿਖੈ ਸੇ ਹਮ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰ ॥ ੩੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਬਡੈ ਆਪ ਤੇ ਜਹਿ ਕੋ ਜਾਨਹਿ ॥ ਤਿਹ ਸੇਂ ਮਨ
 ਮਹਿ ^੫ਮਤਸਰ ਠਾਨਹਿ ॥ ^੬ਲਘ ਕੇ ਦੇਖ ਗਰਬ ਉਰ ਧਰਹੀ ॥ ਜੋ
 ਸਮ ਹੋਇ ਸਪਰਧਾ ਕਰਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਹੈਂ ਨਰ
 ਦੁਖਵੰਤੇ ॥ ਔਰ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਨਹੁ ਬ੍ਰਿਤੰਤੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ ਕਰਹੁ ^੭ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਇਹੁ ਤੀਨਹੁ
 ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਪਰਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਰਹੈ ਤੁਮ ਤਾਈਂ ॥ ਬੂਝਨ
 ਲਗੇ ਸਿ ਨਰ ਕਰ ਬੰਦੇ ॥ ਦੇਹੁ ^੮ਸੀਖ ਜਿਮ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥ ੩੪ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਸਤਿਨਾਮ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਕੋਇ ॥
 ਐਸੇ ਜਬ ਉਰ ਮੈਂ ਲਖੇ ਦ੍ਰਿਤ ਨ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ॥ ੩੫ ॥

੧ ਦੇਰ । ੨ ਸੁੰਦਰ । ੩ ਫਲ । ੪ ਆਧ ਬਿਆਧ ਉਪਾਧ ਅਤੇ ਰਜੋ
 ਤਮੇ ਸਤੋ । ੫ ਈਰਖਾ । ੬ ਛੋਟੇ ਨੂੰ । ੭ ਪ੍ਰਵਾਣ । ੮ ਸਿਖਿਆ ।

ਚੋਪਈ ॥ ਦਿੜ੍ਹ ਮਨ ਮਹਿੰ ਇਸ ਬਿਧ ਜਬ ਹੋਊ ॥ ਤਬ ਪੁਨ
ਦੂਖ ਨਾਂ ਬਿਆਪੈ ਕੋਊ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕੇ ਜਾਪ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਮਰ 'ਤਿਹਾਵਲ ਕੀਜੈ ॥ ੩੬ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸਿਖਨ ਮੁਖ
ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਦੁਬਿਧਾ ਉਰ ਸਕਲ 'ਨਸਾਵਹੁ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਬਚਨ
ਇਸ ਬਿਧ ਸੁਨ ਕਰਕੈ ॥ ਭਏ ਸਿ ਨਰ ਸਿਖ ਸਰਧਾ ਧਰਕੈ ॥ ੩੭ ॥
ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਹਿਤ ਸੋਂ ਰਾਖਿਯੋ ॥ ਅਗੂਜ ਗਮਨ ਬਹੁਰ
ਅਭਲਾਖਿਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਿਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਰੇਂਣ ਗੁਰ
ਪਗ ਬਲਹਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸਪਤ
ਦੀਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੇਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਬੋਹਿਥ ਜਗਤ ਜੋ ਜਪ ਹੈ ਸੋ ਪਾਰ ॥

ਦੈ ਲਖ ਜੋਜਨ ਦੀਪ ਬੋ ਉਲਘ ਗਏ 'ਤਤ ਕਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਆਵਾ 'ਉਦਧ ਅਗਾਰੀ ॥ ਰਸ 'ਈਖਹਿ
ਕੋ ਜੋ ਅਨਹਾਰੀ ॥ ਦੈ ਲਖ ਜੋਜਨ ਕੇਰ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਤਹਿ ਪਰ ਕੀਨ
ਪ੍ਰਭੂ 'ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰ ਸਿਲਮਲਾ ਦੀਪ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਿੰਮਲ
'ਬ੍ਰਿਖ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ॥ ਬੈਠੇ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਗੁਰ ਜਾਈ ॥ ਨਰ
ਆਏ ਮਿਲ ਬਹੁ ਤਿਹ ਥਾਈ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ 'ਢਿਗ ਬੈਠਹੀ ਪੁਨ ਨਿਜ ਜਾਹਿ 'ਅਵਾਸ ॥

ਆਨ ਦੀਪ ਕੋ ਸੰਤ ਹੈ ਸੁੱਧ ਹੋਈ ਨਿਪ ਤਾਸ ॥ ੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਉਤਮ ਬਹੁ 'ਉਪਾਇਨ ਲਿਆਯੋ ॥ ਆਇ
ਗੁਰੂ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਬੈਠਿਯੋ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਭਾਖ ਬਖਾਨਾ ॥ ਲੇ
ਜਾਵਹੁ ਇਹੁ ਭੇਟ 'ਰਜਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਕਛ ਨ ਹਮਾਰੇ ਆਵਹਿ ਕਾਜੂ

੧ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

੨ ਦੂਰ ਕਰੋ ।

੩ ਸੀਘਰ ।

੪ ਸਮੁੰਦਰ ।

੫ ਗੰਨੇ ਦੇ ਰਸ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ।

੬ ਚਲਣਾ ।

੭ ਦਰਖਤ ।

੮ ਪਾਸ ।

੯ ਘਰ ।

੧੦ ਭੇਟਾ ।

੧੧ ਆਗਿਆ ।

॥ ਨਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਜਨਮ ਕੋ ਲਾਜੂ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕੈ ਭੂਪ ਉਚਾਰੈ ॥
 ਨਿਜ ਉਪਦੇਸ ਦੇਹੁ ਹਮ ਧਾਰੈ ॥ ੬॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸੰਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਰੂਪਾ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਮਹਿਮਾ ਅਧਕ ਅਨੂਪਾ ॥ ਕੀਨ ਬਿਨੈ ਬਹੁ ਕਹਿ
 ਬਡਿਆਈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਜਾਪ ਮੁਖ ਕਰਹੋ ਸਦਾ ਉਚਾਰ ॥

੧ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਗੁਰ ਕੋ ਕਰਹੁ ਇਤ ਉਤ ਨਿਤ ਸੁਖਕਾਰ ॥ ੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਚ ਜਬ ਹੀ ॥ ਪਾਟੁਲ ਪਗ
 ਕੀ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ਸਿੱਖ ਭਏ ਬਹੁਤੇ ਨਰ ਆਏ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ
 ਇਸਨਾਨ ਦਿੜਾਏ ॥ ੯॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਗੁਜਾਰੇ ॥ ਨਿਪ
 ਕੇ ਸਦਨ ਰਹੇ ਦੁਖ ਟਾਰੇ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਚਤਰ ਲਾਖ ਜੋਜਨ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿੰਧ ਬਾਰਨੀ ਕੋ ਜਹਾਂ ਦੀਪ ਸਰਸ ਬਿਸਤਾਰ ॥

ਲੀਨ ਉਡਾਰੀ ਤਹਾਂ ਤੇ ਗਏ ਉਧਪ ਤੇ ਪਾਰ ॥ ੧੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਹੁਚੇ ਦੀਪ ਹੁਤੇ ^੧ਕੁਸ਼ੁ ਨਾਮਾ ॥ ਕੁਸ਼ਾ ਬੂਟ ਤਾ
 ਮੈਂ ^੨ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰ ਮਹਿ ਜਾਏ ॥ ਨਰ ਸਮੀਪ
 ਆਏ ਸਮਦਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਕਲਾਵਾਨ ਸਮਰੱਥ ਮੁਕੰਦਾ ॥ ਸੰਤ
 ਕਹੀਂ ਕੋ ਵੇਖ ਨਿਕੰਦਾ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨ ਸੁਨਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਕਰ
 ਦਰਸਨ ਭੀ ਭਗਤ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੀ ਭਾਖਾ ਮਹਿ
 ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਜਪੋ ਨਾਮ ਤਬ ਗਤ ਹੁਇ ਜਾਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਉਰ
 ਮਹਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਭੋਗ ^੩ਲਾਲਸਾ ਰਿਦੈ ਵਿਸਾਰਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਪੂਰਨ
 ਪੁੰਨ ਬਾਦ ਨਹਿ ਖੋਵਹੁ ॥ ਪਰਮਪਦਹ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਵਹੁ ॥ ਸੁੱਧ
 ਆਤਮੈ ਨਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਸਭ ਨਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ੧੫ ॥

੧ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ।

੨ ਟਾਲੇ ਦੁਰ ਕੀਤੇ ।

੩ ਦੀਪ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ।

੪ ਸੁੰਦਰ

੫ ਇਛਾ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਲਗੇ ਸੁੱਧ ਆਤਮੈਂ ਨਾਮ ॥
ਦਰਸਨ ਕਰ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ^੧ਭਿਗੇ ਭਗਤ ਅਭਿਰਾਮ ॥੧੬॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੇਵਕ ਭਏ ਬਹੁਤ ਨਰ ਆਏ ॥ ਪਾਹੁਲ ਪਗ
ਲੇਵਹਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮ ਜਪਾਇ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥ ਚਲੇ
ਤਹਾਂ ਤੇ ਲੀਨ ^੨ਬਿਦਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸ਼ਟ ਲਾਖ ਜੋਜਨ
ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਉਲਘ ਗਏ ਸਭ ^੩ਮਾਯਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਆਵਾ ਸਾਗਰ
^੪ਘਿੱਤ ਅਗਾਰੇ ॥ ਦੀਪ ਸਮਾਨ ਤਾਹਿ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥
ਤਿਹ ਪਰ ਗਮਨੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਸਗਰੋ ਉਲਗ ਗਏ ਤਤ
ਕਾਲਾ ॥ ਜਾਵਤ ਨਗਰ ^੫ਬਿਲੋਕਿਓ ਏਕੂ ॥ ਤਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਿਓ
^੬ਜਲਧ ਬਿਬੇਕੂ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕ੍ਰੋਚ ਨਾਮ ਤਿਹ ਦੀਪ ਕੇ ਨਰ ਸੁੰਦਰ ਸਮਦਾਇ ॥
ਸੁਖ ਬਿਲਾਸ ਭੋਗੈ ਘਣੇ ਰਹੈਂ ਬਿਸੈ ਲਪਟਾਇ ॥ ੨੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਜਬਹੀ ਨਰ ਦੇਖਾ ॥ ਢਿਗ ਆਏ
ਧਰ ^੭ਭਾਉ ^੮ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰਹੀ ਬੈਠ ਸਮੀਪਾ ॥ ਸੁਨ
ਕੈ ਸੁਧ ਆਯੋ ^੯ਅਵਨੀ ਪਾ ॥ ੨੧ ॥ ਧਰ ਕੈ ਸਰਧਾ ਦਰਸਨ
ਕਰਹੀ ॥ ਅਤਿ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਬਚਨ ਉਚਰਹੀ ॥ ਦੇਨੇ ਹੇਤ ਸੁਮਤ
ਤਿਨ ਤਾਈਂ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖਾ ਮੈਂ ਕਹਿਓ ਗੁਸਾਈਂ ॥ ਬਲੀ ਕਾਲ
ਭਗਵਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ^{੧੦}ਭੱਖਯਤ ਹੈ ਸਗਰੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਰ ਬ੍ਰਹਮਾਂ
ਆਦਿਕ ਹੈਂ ਜੇਤੇ ॥ ਪੰਨਗ ਮਾਨਵ ਦਾਨਵ ਕੇਤੇ ॥ ੨੨ ॥ ਐ
ਸਮਰੱਥ ਸਰਬ ਬਿਧ ਜੋਊ ॥ ਸਿਰੀ ਕਾਲ ਤੇ ਛੁਟੈ ਨ ਕੋਊ ॥
ਜਿਉਂ ਦਾਣੇ ਕੋ ਚਾਬਤ ਚਾਕੀ ॥ ਤਿਉਂ ਨ ਬਚੈ ਕੋ ਅਗਾਰੀ ^{੧੧}ਵਾਂਕੀ

੧ ਭਿਜੇ । ੨ ਆਗਿਆ । ੩ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ । ੪ ਘਿਉ ।
੫ ਦੇਖਿਆ । ੬ ਸਮੁੰਦਰ । ੭ ਪ੍ਰੇਮ । ੮ ਬਹੁਤ । ੯ ਭਾਜਾ ।
੧੦ ਨਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ੧੧ ਬਾਕੀ ।

॥ ੨੪ ॥ ਭੈ ਕਰ ਸਰਨ ਗਹੈ ਤੁਮ ਤਾਂਕੀ ॥ ਸਮਤਾ ਕਰ ਨ ਸਕੈ
 ਕੋ ਜਾਂਕੀ ॥ ਜਿਉਂ ਕੀਲੀ ਢਿਗ ਰਹੈ ਜੁ ਦਾਨੈ ॥ ਉਬਰੈ ਸੋ ਉਰ
 ਲੇਹੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ੨੫ ॥ ਤਿਉਂ ਤੁਮ ਨਾਮ ਜਪੋਗੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਤੇ ਛੁਟਹੈ ਤਬ ਹੀ ॥ ਹੂਜੇ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਨਿਰਾਸੇ ॥ ਜਪਹੁ
 ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਵਾਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸਾ
 ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸੇ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕੀ 'ਰੀਤ ਚਲਾਈ
 ॥ ੧੪ ॥ 'ਭਾਉ ਭਗਤ 'ਨੀਕੇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ
 ਬਹੁਰੇ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ 'ਖੋੜਸ ਲਖ ਜੋਜਨ ਪ੍ਰਮਾਨੇ ॥ ਸਗਰੇ ਛੋਡ ਗਏ
 ਗੁਰ ਜਬ ਹੀ ॥ ਸਿੰਧ ਦੂਧ ਕੋ ਆਯੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਦੀਪ
 ਸਮਾਨ ਹੁਤੇ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਪਰ ਗਮਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਉਦਾਰਾ ॥ ਤੂਰਨ
 ਪਹੁੰਚੇ ਪਾਰ ਕਨਾਰੇ ॥ ਗਏ ਅਗਾਰੀ ਦੀਪ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਸ
 ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਹੋਵਤ ਅਵਨੀਕਾ ॥ ਬੈਠੇ ਤਹਿ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ਨਾਮ
 ਦੀਪ ਕੋ ਸ਼ਾਖ ਬਤਾਯੋ ॥ ਭੋਗੈਂ ਸੁਖ 'ਬਿਸਾਲ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥
 ਗੁਰ ਅਵਲੋਕੇ ਜਬ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਲਾਵਾਨ ਜਾਨੇ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥
 ਆਨ 'ਉਪਾਇਨ ਧਰਹਿ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬੰਦਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਖ
 ਕਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਬਚਨ ਸੁਨਨ ਕੀ ਲਾਲਸ ਕਰਕੈ ॥ ਬੈਠੇ ਨਿਕਟ
 ਭਾਉ ਉਰ ਧਰਕੈ ॥ ਤਿਨ ਭਾਖਾ ਮੈਂ ਕਹੈਂ ਗੁਸਾਈਂ ॥ ਜਪਹੁ ਨਾਮ
 ਹੂ ਅੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਜਹਿੰ ਕੀ ਚੇਤਨ ਸੱਤਾ ਐਸੇ ॥ ਹਾਰ ਪਰੇ
 ਸਭ ਲਖਹਿ ਨ ਕੈਸੇ ॥ 'ਸੂਛਮ ਅਤ ਸੈ ਗੁਪਤ ਮਹਾਨੇ ॥ ਮੁਨ
 ਜਨ ਸਬਹਿ ਬਿਅੰਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥ ਤਿਹ ਕੀ ਸਰਨ ਪਰਹੁ ਸੁਖ
 ਪਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਮਲੀਨਤਾ ਸਰਬ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ਬਿਸੈ ਅਨੰਦ ਅਲਪ
 ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥ ਨੀਰ ਕਟੋਰੇ ਕੇ ਸਮ ਜਾਨਹੁ ॥ ੩੪ ॥ ਬਹੁਰ ਸੁਨੋ

੧ ਮਰਯਾਦਾ ।

੨ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ।

੩ ਚੰਗੀ ।

੪ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਲਖ ਜੋਜਨ ।

੫ ਬਹੁਤ ।

੬ ਭੋਟਾ ।

੭ ਸੂਖਮ ।

ਭਜਨਾ ਨੰਦ ਜੋਊ ॥ ਦਧ ਕੋ ਨੀਰ ਲਖੋ ਮਨ ਸੋਊ ॥ ਦੋਖ ਬਿਹੀਨ
 ਸਦਾ ਇਕਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਤੁਮ ਜਪ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੂ ॥ ਪਾਇ ਗਿਆਨ ਪਹੁਚੇ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥
 ਇਹੁ ਤਨ ਕਰਮ ਤਰੋਵਰ ਜਾਨਹੁ ॥ ਹੈ ਅਰੋਗਤਾ ਸਾਖਾ ਮਾਨਹੁ ॥
 ੩੬ ॥ ਜਲ ਸਿੰਚਨ ਕਰਨੋ ਧ੍ਰਮ ਹੀ ਕਾ ॥ ਸਿਮਰਨ ਨਾਮ 'ਪੁਸ਼ਪ
 ਭਾ 'ਨੀਕਾ ॥ ਭਯੋ ਗਿਆਨ ਫਲ ਲਾਗਿਓ 'ਰੂਰਾ ॥ ਮਗਨ ਅਨੰਦ
 ਰਹਿਓ ਰਸ ਪੂਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਅਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀਨ ਤਹਿ ਤਾਈ ॥
 ਸਿੱਖ ਤਿਨੋਂ ਕਰ ਚਲੇ ਗੁਸਾਈਂ ॥ ਬੱਤੀਸ ਲਖ ਜੋਜਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
 ਮਧੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ਆਏ ਪਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਬੱਤੀਸ ਲਖ ਜੋਜਨ
 ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਪਾਰ ਗਏ ਤਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਆਵਾ ਪੁਸ਼ਕਰ
 ਦੀਪ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪਹੁਚੇ ਤਹਿ ਕੇ ਜਾਇ ਮਝਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਬੈਠੇ ਏਕ
 ਨਗਰ ਕੇ ਮਾਹੀਂ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਉਪਦੇਸ਼ਤ ਤਾਹੀਂ ॥ ਕਰਨੀ ਸੰਤਨ
 ਸੇਵ ਸਿਖਾਈ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ 'ਅਭਰਾਮ ਦਿੜਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਤਹਿ
 ਤੇ ਚਲ ਪਹੁਚੇ ਪ੍ਰਭ ਤਹਿਵਾ ॥ ਹੁਤੋ ਸਪਤਮਾਂ ਸਾਗਰ ਜਹਿਵਾ ॥
 'ਤਟ ਪਰ 'ਠਾਂਢੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋਂ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ
 ॥ ੪੧ ॥ ਇਹੀ ਸਪਤਮੇ ਦੀਪ ਜਨੀਜੈ ॥ ਚੌਸਠ ਲਖ ਜੋਜਨ ਲਖ
 ਲੀਜੈ ॥ ਇਸ ਸਮਾਨ ਇਹੁ ਸਾਗਰ ਜਾਨਹੁ ॥ 'ਮਿਸ਼ਟ ਨੀਰ ਕੋ
 ਸਰਬ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਨ ਮਰਦਾਨੇ ॥ ਇਸ
 ਤੇ ਪਰ ਕਿਆ ਕਹੋਂ ਬਖਾਨੇ ॥ ਰਹੈ ਕੌਨ ਕੈਸੀ ਹੈ ਧਰਨੀ ॥ ਪਹੁਚੈਂ
 ਤਹਾਂ ਕੌਨ ਕਰ ਕਰਨੀ ॥ ੪੩ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਸੁਰ ਨਰ ਦਾਨੋ ਕੋ ਨ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕੰਚਨ ਕੀ 'ਛਿਤ ਕੇਤਕ ਜਾਨਾ ॥
 ਤਿਹ ਤੈ ਪਰੈ 'ਪਹਾਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਲੋਕਾ ਲੋਕ ਨਾਮ ਹੈ ਜਾਂਕੋ

॥ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਜਾਨੀਐ ਤਾਂਕੇ ॥ ਚੌਫੇਰੇ ਦੀਪਨ ਕੇ ਸੋਊ ॥ ਤਿਸਤੇ
ਪਰੇ ਨ 'ਅਵਨੀ ਕੋਊ ॥ ੪੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲੀਨ ਉਡਾਰੀ ॥
ਜੰਬੂ ਆਵਨ ਇੱਛਾ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਚਿਤਵਨ ਜਿਉਂ ਤਹਿ ਤੇ ਧਾਏ ॥
ਸਰਬ ਦੀਪ ਤਜ ਕਰ ਸੋ ਆਏ ॥ ੪੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸਪਤ
ਦੀਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੈਂਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਪਤ ਸਾਗਰਨ ਮਹਿੰ ਬਸੈਂ ਜੋ ਨਰ 'ਭਵਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥

ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੁਨ ਉੱਤਰ ਗਿਰ ਆਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕਹਾਵਤ ਦੇਸਾ ॥ ਤਹਾਂ ਆਇ
ਪਹੁੰਚੇ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ਪਿਖ ਸੁੰਦਰ ਥਲ ਪੁਰੀ ਸਮੀਪਾ ॥ ਬੈਠ ਗਏ
ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ੨ ਤਹਿ ਇਕ ਪੰਡਤ ਰਹਿਤ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸਭ
ਬਿਦਿਆ ਮਹਿੰ ਨਿਪੁਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ਤਿਨ
ਸੁਨੀ ॥ ਦੇਖੋਂ ਮੈਂ ਹਿਰਦੇ ਅਸ ਗੁਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪੁਸਤਕ ਲਵੇ
'ਉਸਟ ਜਿਨ 'ਦੋਊ ॥ ਗਮਨਤ ਸੰਗ ਰਹਿਤ ਹੈਂ ਸੋਊ ॥ 'ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ
ਗਲੇ ਮਹਿੰ ਪਾਵਾ ॥ ਤਨ ਮਹਿੰ 'ਦ੍ਵਾਦਸ ਤਿਲਕ ਲਗਾਵਾ ॥ ੪ ॥
ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਕਹਿ ਹਰੇ ਰਾਮੂ ॥ ਬਿੱਦਿਆ ਅਧਕ 'ਗਰਬ
ਮਤਖਾਮੂ ॥ ਬੋਲਿਓ ਪੰਡਤ ਤਪਾ ਸਿਆਨੇ ॥ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਰਥ ਹਮ ਸੋਂ
ਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁਤ ਨਰਨ ਕੋ ਮਤ 'ਬਿਰਮਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਮਾਰਗ
ਤੁਮ ਨਯੋ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸਿਖਯਾ ਦੇਨ ਹੇਤ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
ਸਲੋਕ ਕਹਿ ਚੰਗਾ ॥ ੬ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥਾ ॥

੧ ਧਰਤੀ ।

੨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ।

੩ ਚਤਰ ।

੪ ਉਠ ।

੫ ਦੋ ।

੬ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ।

੭ ਬਾਰਾਂ ਤਿਲਕ ।

੮ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਮਤ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ।

੯ ਕਥਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ।

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥
 ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥
 ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥
 ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪੜ੍ਹਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਇ ਕੋ ਜਾਨਹੁ ॥ ^੧ਪਟੇ ਬਾਜ
 ਇਕ ਸੂਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਇਕ ਕੀ ਨਿਸਫਲ ਝੂਠੀ ਲਖਨੀ ॥ ਹੋਤ
 ਸਫਲ ਦੂਸਰ ਕੀ ਸਿਖਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪਟੇ ਬਾਜ ਇਹ ਭਾਂਤ ਚਲਾਵੈ
 ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਗ ਛੁਹਨ ਨਹੀਂ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਤਨ ਹਹਿ ਬਨਿਓ
 ਬਨਾਯੋ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ^੨ਘਾਵ ਕੋ ਛੁਹਨ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਹੋਤ ਜੀਵਕਾ
 ਲੋਕ ਦਿਖਾਵਨ ॥ ਪਢਤ ਸੁ ਇਖ ਨਹ ਕਰਹਿ ਕਮਾਵਨ ॥ ਤਿਹ
 ਕੋ ਨਿਸਫਲ ਐਸੇ ਜਾਨਹੁ ॥ ਜੈਸੇ ਘਨ ਜਲ ਹੀਨ ਪਛਾਨਹੁ ॥
 ੯ ॥ ਇਕ ਜੇ ਸੂਰ ਸੰਤ ਇਸ ਰੀਤੀ ॥ ਪਢਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸਤਸੰਗ
 ਸਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਾਨਹਿ ਬਡ ਅਗਿਆਨ ^੩ਅਰਾਤੀ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ^੪ਹਨਨ
 ਕਰੈ ^੫ਭਲ ਭਾਂਤੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਇਹ ਤਹਿ ਅੰਗ
 ਸੁ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸਸਤ੍ਰ ਜਿਨ ਕੇਰੇ ॥ ਕਰਹਿ
 ਪ੍ਰਹਾਰ ਨ ਲਾਵਹਿ ਦੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਛੇਦਹਿ ਸਨਮੁਖ
 ਹੋਈ ॥ ਸੂਰਨ ਕੀ ਬਿਦਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਔਰ ਸੁਨਹੁ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ॥ ਜਿਸ ਬਿਦਿਆ ਤੇ ਤੁਮ ਨਹਿ ਸ਼ਾਂਤ ॥ ੧੨ ॥ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ
 ਜਿਤੇ ਸੋ ਸਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਨ ਰੂਪੀ ਬਡ ^੬ਕੇਹਰ ਜਾਨਾ ॥ ਜੇ
 ਮਾਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਕਸਹਿ ਨਾਮੂ ॥ ਬਡੋ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਅਭਿਰਾਮੂ ॥
 ੧੩ ॥ ਕਵਿਯਨ ਜੇਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਬਨਾਏ ॥ ਘੜਹਿ ਲੁਹਾਰ ਸਮਾਨ
 ਸਦਾਇ ॥ ਜੇ ਪੰਡਤ ਤਿਨ ਟੀਕਾ ਕਾਰਾ ॥ ^੭ਸਿਕਲੀਗਰ ਸੇ ਲੇਹੁ

ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਨ ਪੜ੍ਹ ਸੁਨ ਕੀਅ ਮਨ ਕੋ ਮਾਰਨ ॥ ਸੇ
 ਜੋਧਾ ਹਨ ਤੇ ਹਥਿਆਰਨ ॥ ਪਢਹਿ ਜੀਵਕਾ ਕਾਰਨ ਜੋਊ ॥ ਬੇਚਨ
 ਹਾਰ ਸਸਤ੍ਰ ਸਮ ਸੋਊ ॥ ੧੫ ॥ ਪਢਿਯੋ ਬਹੁਤ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਨ
 ਆਈ ॥ ਸੇ ਪੜ੍ਹਬੋ ਲੇਖੇ ਕਿਸ ਥਾਈ ॥ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜਬ ਮਨ ਕੋ
 ਮਾਰੋ ॥ ਤਬ ਜੀਤੋਗੇ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਨ ਜੋ ਹਮ ਜਗ
 ਪੰਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਜਾਪ ਜਪਾਯੋ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜੋ ਨਰ
 ਕਰਤਾਰ ॥ ਸੇ^੧ ਭੋ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾਨਹੁ ਏਕ
 ਮੋਖ ਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭ ਜਗ^੨ ਬਖਸ਼ਾਤਾ ॥ ਐਰ ਕਿਸੂ ਤੇ
 ਮੋਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਟ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਪੰਡਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਜਾਨਿਓ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਗਤ ਦਾਨੀ ॥
^੩ ਨਿਮ੍ਹ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਨਹਿ ਗਤ
 ਜਾਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਅਬ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੰਸਾ ਏਕ ॥ ਸੋਈ ਨਿਵਾਰਹੁ ਜਲਦ
 ਬਬੇਕ ॥ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਮਹਿ ਬਹੁਤੇ ਨਾਮ ॥ ਕਿਹ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪਾਇ
^੪ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪੁਨ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੇ ਨੌਕਾ
 ਸਭ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਹੋਇ ਮਲਾਹ ਪੂਰਨ ਜਿਸ^੫ ਕੇਰਾ ॥ ਸੋਇ
 ਚਲਾਇ ਸਕੇ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਜਿਸ^੬ ਨੌਕਾ ਪਰ ਚਢੇ
 ਕੋਊ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਪਾਰ ਉਤਾਰੈ ਸੋਊ ॥ ਤਿਸਹੀ ਸੰਗ ਤਾਹਿ ਕੋ ਕਾਮੂ
 ॥ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰ ਪਾਇ^੭ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥ ੨੨ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਜੋ ਨਾਮ
 ਬਤਾਇ ॥ ਸੇ ਹੋਵਤ ਸਿਖ ਕੋ ਗਤਿ ਦਾਇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਰਿਦੈ
 ਜਿਨ ਧਾਰਾ ॥ ਸੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਨ ਕੈ ਸ੍ਰੁਤ^੮ ਬਚਨਾ ॥ ਪੰਡਤ ਬਿਨੈ ਭਨੈ^੯ ਸੁਠ ਰਚਨਾ ॥
 ਦੀਨ ਜਾਨ^{੧੦} ਗਤ ਕੀਜੈ ਹਮਰੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗਹਿ ਲੀਨੀ

੧ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ।

੨ ਪ੍ਰਗਟ ।

੩ ਨਿਮ੍ਹਤਾ ।

੪ ਸੁੰਦਰ ।

੫ ਦਾ ।

੬ ਬੇੜੀ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ।

੭ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਘਰ ।

੮ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ।

੯ ਸੁੰਦਰ ।

੧੦ ਕਲਿਆਨ ।

ਤੁਮਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨੀ ਬਿਨੈ ਜਬ ਕਰਨਾ ਐਨਾ ॥ ਕੈਵਲ ਦਾ
ਉਚਰੇ ਸਭ ਬੈਨਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਕੀਜੈ ਜਾਪੂ ॥ ਤੁਮਰੇ ਨਾਸਹਿੰ
^੧ਤੀਨੋ ਤਾਪੂ ॥ ੨੫ ॥ ਨਾਮ ਧਰੀਕ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ
ਜਾਪ ਜਪੈਂ ਭ੍ਰਮ ਖੋਇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਡੇਰਾ ਕਰਕੈ ॥
ਪੁਨ ਗਮਨੇ ਉਪਕਾਰ ਬਿਚਰਕੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਚਲ
ਜੰਬੂ ਮਹਿੰ ਆਏ ॥ ਬੈਠਤ ਭੇ ਇਕ ਉਪਬਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਤਹਿ
ਬਨਜਾਰੋ ਏਕ ਰਹਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਤਿਸ ਸੁਤ ਮਰ ਜਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥
ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ਦੁਖੀ ਅਤ ਭਯੋ ॥ ਤਹਿ ਪ੍ਰਥਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਪਹਰੋਂ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸੁਨ ਬਨਜਾਰੋ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਪਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਲੀਨ ॥ ਤਿਹ ਤੇ
ਗਮਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਨ ॥ ਦਿਸ ਪੰਜਾਬ ਮੁਖ ਕਰ ਤਬ ਆਹੇ ॥
ਬਾਲੇ ਸਨ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਹੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਯਾਲ ਕੋਟ ਕੀ ਪੁਰੀ
ਮਝਾਰਾ ॥ ਬਸਹੈ ਮੂਲਾ ਮੀਤ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਸੋਂ ਮਿਲਨ ਅਹੈ
ਬਚ ਮੇਰਾ ॥ ਚਲੋ ਅਬੈ ਜਿਤ ਦਿਸ ਤਹਿ ਡੇਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਚਲ ਮੂਲੇ ਕੇ ^੨ਪੈਰ ॥ ਆਇ ਖਰੇ ਬੇਦੀ ^੩ਸਿਰ ਮੈਰ ॥ ^੪ਘਰਨੀ
ਸਨਮੁਖ ਜਬੈ ^੫ਨਿਹਾਰੇ ॥ ^੬ਨਿਜ ਪਤ ਸੋਂ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥
੩੧ ॥ ਪੂਰਬ ਗਮਨਯੋਂ ਜਾਇ ^੭ਸੰਗਾਰੇ ॥ ਸੋ ਅਬ ਸਾਧ ਆਏ ਤਵ
ਦੁਾਰੇ ॥ ਅੰਦਰ ^੮ਤੂਰਨ ^੯ਦੁਰੀਏ ਜਾਈ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਤੁਝ ਕੋ ਲੇਹਿੰ
ਸਿਧਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਯੱਦਪ ਮੂਲਾ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਾਨਤ ॥ ਮਹਿਮਾ ਨੀਕੀ
ਰੀਤ ਪਛਾਨਤ ॥ ਤੱਦਪਿ ਤਿਅ ਨੈ ਮਤ ਬਿਚਲਾਈ ॥ ਤੂਰਨ
ਬਰਯੋ ^{੧੦}ਕੋਸ਼ਠੇ ਜਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ^{੧੧}ਗੋਮੈਂ ^{੧੨}ਸੁਸਕ ਪਰੋ ਜਹਿ ਜਾਨਾ ॥

੧ ਆਧ ਬਿਆਧ ਉਪਾਧ ।

੨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ।

੩ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ।

੪ ਮੂਲੇ

ਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੇ ।

੫ ਦੇਖੋ ।

੬ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ।

੭ ਸੰਗ ।

੮ ਛੇਤੀ ।

੯ ਛੁਪ ।

੧੦ ਕੋਠੇ ।

੧੧ ਗੋਹਿਯਾਂ ਵਿਚ ।

੧੨ ਸਪ ।

ਬਡੈ ^੧ਤਿਮਰ ਤਹਿ ਭਯੋ ^੨ਦੁਰਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਾਨੀ ਬਿਧ ਸਾਈ
॥ ਮੂਲੇ ਮੂਲੇ ਉਚ ਅਲਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਕਹਿ ਨਾਰੀ ਸੋ ਨਾਹਿਨ
ਧਾਮੂ ॥ ਕਾਜ ਕਰਨ ਗਮਨਯੋ ਕਿਤ ^੩ਗ੍ਰਾਮੂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿ
ਬੇਮੁਖ ਹੇ ਮੂਲੇ ॥ ਮਿਲਨ ਆਏ ^੪ਦੁਰ ਬੈਠੇ ^੫ਕੂਲੇ ॥ ੩੫ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ ॥

ਨਾਲ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ ਮਰਣੁ ਨ
ਜਾਪੈ ਮੂਲਿਆ ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕਹਿ ^੬ਮਕਰੰਦੀ ਬਦਨਾ ॥ ਚਲੇ
^੭ਪੀਠ ਦੇ ਕਰ ਤਹਿ ਸਦਨਾ ॥ ਤਿਸ ਛਿਨ ^੮ਸਜਾਮ ^੯ਨਾਗ
ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਤਿਮਰ ਬਿਖੈ ਮੂਲੇ ਡੰਗ ਲਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਹਾਇ
ਹਾਇ ਕਰ ਬਾਹਿਰ ਆਯੋ ॥ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਸੋ ਬੈਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਰਮ
ਹੀਨ ਤੈ ਮੋਕੈ ਮਾਰਯੋ ॥ ਚਢੀ ਸੀਸ ਮਮ ਜਨਮ ਬਿਗਾਰਯੋ ॥ ੩੭ ॥
ਤਿਹ ਛਿਨ ਭਈ ^{੧੦}ਮੂਰਛਾ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲਨ ਕੀ ਸੁਧ ਰਹੀ ਨ ਕੇਹੀ ॥
ਏਕ ਘਟੀ ਮਹਿ ^{੧੧}ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁ ਭਯੋ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਨਰਨ ਫੂਕ ਸੋ
ਦਯੋ ॥ ੩੮ ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਬਿਰਤੰਤਾ ॥ ਮੂਲੇ ਘਰ ਗੇ
ਪੂਰਨ ਸੰਤਾ ॥ ਸੋ ^{੧੨}ਦੁਰ ਗਯੋ ਨਾਰ ਕੇ ਭਾਖੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮਿਲਯੋ ਨ
ਕਰ ਅਭਲਾਖੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸਰਪ ਡਸਯੋ ਅਬਗਤ ^{੧੩}ਮ੍ਰਿਤ ਥਾਯੋ ॥
ਪੁਨ ਸੰਤਨ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਭਾਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਰ ਕੀ ਸੰਗਤ ਜੇਤੀ ॥
ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਢਿਗ ਆਈ ਤੇਤੀ ॥ ੪੦ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ
ਅਨਜਾਨੀ ॥ ਬਖਸ਼ੈ ਹਮੈ ਦਾਸ ਨਿਜ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਜ ਸਿਖਯਾ ਦੇ
ਸਿੱਖ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ੪੧ ॥ ਸਰਧਾ

੧ ਹਨੇਰਾ ।

੨ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ।

੩ ਪਿੰਡ ।

੪ ਛੁਪ ਕੇ ।

੫ ਬੂਟੇ ।

੬ ਕਮਲ ਮੁਖੜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ।

੭ ਪਿਠ ।

੮ ਕਾਲੇ

੯ ਰੰਗ ਦਾ ।

੧੦ ਸੱਪ ।

੧੧ ਬੇ ਸੁਧ ।

੧੨ ਮਰ ਗਿਆ ।

੧੩ ਛੁਪ ਗਿਆ ।

੧੪ ਬੇਗਤੀ ਮੋਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ।

ਪਿਖ ਦੀਨਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਭਾਉ ਭਰਤ ਮਹਿੰ ਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥
ਜਹਿੰ ਬੈਠੇ ਸਿਖ ਰਚ ਸੁਭ ਮੰਦਰ ॥ ਜੋ ^੧ਬਦਰੀ ਬਾਬੇ ਕੀ ਸੁੰਦਰ ॥
੪੨ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਤਹਿ ਬਿਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗਮਨ ਕੀਨ ਪੁਨ
ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਸੰਗ ਅਲਾਈ ॥ ਬੀਬੀ ਜੀ ਅਬ
ਯਾਦ ਕਰਾਈ ॥ ੪੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੀਬੀ ਇੱਛਾ ਜਾਨ ॥
ਮਨਸਾ ਕੇਰ ^੨ਅਰੂਢ ਜੋ ਆਏ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੪੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਦਨ ^੩ਸੁਸਾ ਪਰਵੇਸੇ ਜਬ ਹੀ ॥ ^੪ਹਰਖ ਭਰੇ
ਤੂਰਨ ਉਠ ਤਬ ਹੀ ॥ ਕਰਨ ਬੰਦਨਾ ਪਗ ਪਰ ਧਾਈ ॥ ਲੋਚਨ
ਤੇ ਜਲ ਧਾਰ ਬਹਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ^੫ਕਰ ਪਹਿ ਲੇ ਸਿਰ ਕਹਿੰ ਹਿਤ
ਬੈਨਾ ॥ ਬੈਸੇ ^੬ਮੰਚ ਉਪਰ ਗੁਨ ਐਨਾ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਚਲ ਜਰਾਮ
ਘਰ ਆਵਾ ॥ ਦਰਸ ਬਿਲੋਕਤ ਉਰ ਹਰਖਾਵਾ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰ
ਬੰਦਨ ਬੈਸਯੋ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਬੂਝ ਪਰਸਪਰ ^੭ਕੁਸਲ ^੮ਖੇਮਾ ॥ ਬਹੁਤ
ਬਰਖ ਬੀਤੇ ਬਿਨ ਦਰਸਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨ ਅਬ ਕੀਨੇ ਪਰਸਨ ॥
੪੭ ॥ ਹਮੈ ਬਿਸਾਰ ਦੀਨ ਨਿਜ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹੀਅ ਹਰਖੈ ^੯ਰਾਵਰ
ਦਰਸਨ ਤੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬਾਹਰ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਪਿਤ
ਕਰ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੪੮ ॥ ਬੈਸੇ ਮਿਲ ਕੈ ਸਰਬ ਸਮੀਪਾ ॥ ਰੈਨ ਬਸੇ
ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਮਿਲਕੈ ਸਭ ਸਾਥਾ ॥ ਹਟਕ ਰਹੇ
ਨਹਿ ਅਟਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ੪੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਨਗਰ ਐ ਮੂਲੇਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮਅਠਤਾਲੀਸਮੰਮੰਦਰਹਿ॥੪੯॥

੧ ਬੇਰੀ ।

੨ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ।

੩ ਭੈਣ ਜੀ ।

੪ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਛੇਤੀ

ਨਾਲ ਉਠੀ ।

੫ ਹਥ ।

੬ ਮੰਜੇ ਤੇ ।

੭ ਸੁਖ ।

੮ ਰਖਿਆ ।

੯ ਆਪ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿੰਧ ਮਹਾਂ 'ਨਦ ਕੇ ਉਰੇ ਬੀਸ ਕੋਸ ਪਰ ਥਾਨ ॥

ਗਿਰ ਉਚੇ 'ਕੋਸਕ ਤਹਾਂ ਦੇਖਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕਵੰਜਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ॥ ਤਰੂ ਤਰੇ ਬੈਠੇ
ਗੁਨ ਮੰਦਰ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਪਿਆਸ ਲਗਾਈ ॥ ਹਿਤ ਬਿਲਾਸ ਕੇ
ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਕੇ 'ਦਿਸਟ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ
ਕੇ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤ 'ਅਕੁਲਾਵੈ ॥ ਜੇ ਨੇਰੇ ਨਹਿ ਚਲੋ ਅਗਾਰੀ ॥
ਬੈਠਹੁ ਤਹਿ ਜਹਿ ਸੁੰਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਯਹਿ ਜੋ ਉਰਧ
'ਪਹਾਰੀ ॥ ਤਹਿ ਫਕੀਰ ਇਕ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਤੁਰਕ ਦੇਹ ਸਮ
ਸੋਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ਕਰਹੁ ਜਾਚਨਾ ਤਹਿ ਜਲ ਕੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੇ
ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਚਾਲਾ ॥ ਗਿਰ ਪਰ ਜਹਾਂ ਪੀਰ ਕੀ ਸਾਲਾ ॥ ਵਲੀ
ਕੰਧਾਰੀ ਬੈਠਯੋ ਜਹਾਂ ॥ ਰਾਖਯੋ ਨੀਰ ਰੋਕ ਕਛ ਤਹਾਂ ॥ ੫ ॥ ਕਰੀ
ਬੰਦਗੀ ਹੈ 'ਕਰ ਤੀਰ ॥ ਮੁਝ ਕੇ ਤਿਖਾ ਦੇਹੁ ਜਲ ਪੀਰ ॥ ਸੁਨਤ
ਬੋਲਯੋ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਕੌਨ ਦੇਸ ਤੇ ਤੂ ਭ੍ਰਿਖ ਭਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਅਹੈ
ਅਕੇਲੋ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਇਤ ਦਿਸ ਆਯੋ ਕਯੋ ਇਸ ਢੰਗਾ ॥
ਮਰਦਾਨੇ ਸਭ ਕਹਯੋ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤਾ ॥ ਤਪਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ 'ਬਖਸ਼ਾਤ ॥ ੭ ॥
ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਲਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਬਿਚਰਯੋ ਜਿਤ ਕਿਤ ਥਲ
'ਅਵਲੋਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਸਭੋ ਤਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਇਕ ਗੁਰ ਕਹਿ ਇਕ
ਪੀਰ ਬਖਾਨੈ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨਕੇ ਸੰਗ ਰਬਾਬੀ ਮੈਂ ਹੋਂ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਬਦ
ਗਾਵਨੇ ਕੈਹੋਂ ॥ ਇਸ 'ਗਿਰ ਤਰੇ ਸੁ ਤਰ ਕੇ ਬੈਸੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਵਲੀ ਜਰਯੋ ਕੈਹ ਐਸੇ ॥ ੯ ॥ ਅਹੋ ਮਿਰਾਸੀ ਤਪਾ ਜੋ ਹੈਸੇ ॥
ਕਯੋ ਨ ਮੰਗਾਵੇ ਜਹਿ ਜਲ ਬੈਸੇ ॥ ਤਿਸ ਮੈਂ 'ਅਜਮਤ ਅਹੈ

੧ ਸੁੰਦਰ ।

੨ ਪਹਾੜ ।

੩ ਕੋਹ ਭਰ ।

੪ ਨਿਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ।

੫ ਦੁਖੀ ਹੈ ਕੀਤਾ ।

੬ ਪਹਾੜੀ ।

੭ ਨੇੜੇ ਹੋਕੇ ।

੮ ਪ੍ਰਗਟ ।

੯ ਦਿਸ ਰਹੀ ਹੈ ।

੧੦ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਰਖਤ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹਨ ।

੧੧ ਕਰਾਮਾਤ ।

^੧ਗਹੀਰਾ ॥ ਸੰਗੀ ਇਮ ^੨ਜਾਚਤ ਫਿਰ ਨੀਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਉਚਤ
^੩ਤ੍ਰਿਖਾਤੁਰ ਕੋ ਜਲ ਦੈਨਾ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਦੇਹੁ ਭਨੇ ਅਸ ਬੈਨਾ ॥ ਸੁਨ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤਹਿ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਅਪਨੋ ਸਕਲ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥
 ਰਾਵਰ ਕੋ ਜਸ ਸੁਨ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨ ^੪ਸੂਕੇ ਤ੍ਰਿਣ ਆਗ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਮੁਸਕਾਨੇ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਂ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥
 ੧੨ ॥ ਤੁਰਕ ਤੁਰਕ ਸੋਂ ਰਾਖੈ ਭਾਇ ॥ ਨਿਮ੍ਹ ਹੋਇ ਲੀਜੈ ਜਲ
 ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਆਇਸ ਤੇ ਪੁਨ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਗਯੋ ਪੀਰ ਢਿਗ
 ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹੇ ਪੀਰ ਤੂੰ ਅਜਮਤ ਵਾਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਾਨ
 ਜਲ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਹਿੰ ਅਸ ^੫ਟੇਰਾ ॥ ਤੇਹਿ
 ਨ ਜਲ ਦੇਵੋਂ ਕਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਜਮਤ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੁ
 ਅਲਾਵਤ ॥ ਤੜਫ ਪਿਆਸੋ ਨੀਰ ਨ ਪਾਵਤ ॥ ^੬ਰਿਸ ਕੋ ਹੇਰ
 ਹਟਿਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਨਹਿੰ ਦੇ ਜਲ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨ ਪੀਰ ਕੀ ^੭ਖਾਮੀ ॥
 ਹੁਤੀ ^੮ਲਸਟਕਾ ਹਾਥ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਗਿਰ ਕੀ ਜਰ ਮਹਿੰ ਤਬ
 ਮਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸੀਤਲ ਜਲ ਨਿਰਮਲ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਨਿਕਸਤ
 ਭਯੋ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਕੋ ਜਲ ਜੇਤੋ ॥ ਗਿਰ ਮਹਿੰ
^੯ਪ੍ਰਵੇਸ ^{੧੦}ਸੁਸਕ ਗਾ ਤੇਤੋ ॥ ੧੭ ॥ ਪਿਖ ਅਚਰਜ ਕੋ ਠਾਨਿਯੋ
 ਧਯਾਨਾ ॥ ਤਪ ਬਲ ਤੇ ਸੁ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਛਿਨ ਭਾਰੀ
^{੧੧}ਸਿਲਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਅਜਮਤ ਤੇ ^{੧੨}ਪ੍ਰਹਾਰਿ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਚਲੀ ^{੧੩}ਬੇਗ ਤੇ ਤਰ ਕੋ ਤੋੜਤ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਅਪਰ ^{੧੪}ਸਿਲਨ ਕੋ

੧ ਬਹੁਤ । ੨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ । ੩ ਜੋਗ ਹੈ । ੪ ਸੂਕੇ ਹੋਏ ਕਖਾਂ ਤੇ ਅਗ
 ਲਗਾ ਦਿਤੀ । ੫ ਬੋਲਿਆ । ੬ ਗੁਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ । ੭ ਕਮੀ ਵਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ।
 ੮ ਛੜੀ । ੯ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ । ੧੦ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸੋਂ ਸਾਰਾ ਜਲ ਥਲੇ ਆ ਗਿਆ ਤਲਾ
 ਸੁਕਾ ਰਹਿ ਗਿਆ । ੧੧ ਡੋਗੀ ਪਥਰ ਦੀ ਸਿਲਾ । ੧੨ ਰੇੜਿਆ । ੧੩ ਛੇਤੀ
 ਨਾਲ ਸਿਲਾ ਡਿਗਦੀ ਨੇ ਦਰਖਤ ਤੋੜੇ । ੧੪ ਪਥਰਾਂ ਨੂੰ ।

੧ ਫੋੜਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਤਬ ਹਾਥ ਪਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਆਵਤ ਕੇ ਕੀਨ
 ਅਗਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਹਾਥ ੨ ਬਜ੍ਜ ਸਮ ਧਸਿਯੋ ਮਝਾਰੀ ॥ ਅਟਕ
 ਸਿਲਾ ਲਖ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਅਪਨੀ ਸ਼ਕਤ ਅਲਪ ਤਬ ਜਾਨੀ ॥
 ਰੁਕ ਨਹਿੰ ਸਕਿਯੋ ਚਲੈ ਬਹੁ ਪਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਲਗ ਥਾਨ
 ਬਿਦਤ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ੩ ਸਰ ਸੁਭ ਥਾਹੀ ॥ ੪ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਮਿਟਾਇ ਥਕੇ ਤੁਰਕੇਈ ॥ ਰਹਿਯੋ ਸੁ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਾਰ ਗੇ ਤੇਈ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਰਧਾ ਧਾਰ ਜੋਊ ਨਰ ਨੁਵੈ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥
 ੫ ਅਲਪ ਆਪ ਕੋ ਪੀਰ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸੀਘਰ ਆਇ ਗੁਰ ਪਗ
 ਲਪਟਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਖਤਾ ਬਖਸ਼ੀਏ ਮੋਹੀ ॥ ਨਹੀਂ ਮਹਾਤਮ
 ਜਾਨਿਯੋ ਤੋਹੀ ॥ ਹੁਇ ਪਰਲੋਕ ਸਹਾਇ ਬਿਸੇਸਾ ॥ ਅਸ ਮੋ ਕੋ ਕੀਜੈ
 ਉਪਦੇਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਸਰਧਾ
 ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਧਰੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੈ
 ੬ ਮਤਸਰ ਦੁਖ ੭ ਨਾਹਕ ਮਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਛੂ
 ਨ ਹੋਇ ॥ ਹਰਖ ਰਿਦੈ ਕਰ ਤਿਆਗੋ ਸੋਇ ॥ ਹਰਦਮ ਯਾਦ
 ਅਕਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਾਨਖ ਤਨ ਸਫਲੋ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤ
 ਆਦਕ ਗੁਰ ਕਹਿਬੋ ਮਾਨਯੋ ॥ ੮ ਪਦ ਪੰਕਜ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸੁਠਾਨਿਯੋ ॥
 ਅਪਨੇ ਪੀਰ ਕਰੇ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਅਧਕ ਤਿਸ ੯ ਛੇਮ ॥ ੨੬ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਹਿਯੋ ਪੀਰ ਤਿਸ ਥਾਨ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ॥
 ਪਹੁਚੇ ਦੇਸ ਸਰਾਹਿ ਮਹਿ ੧੦ ਹੰਗੂ ਨਿਕਟ ਸੁਜਾਨ ॥ ੨੭ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਤਿਸ ਥਲ ਕੇਰ ਆਏ ਬਹੁ ਹਿੰਦੂ ॥ ਨਮੋ ਕੀਨ
 ਬਹੁ ੧੨ ਭਾਉ ੧੩ ਬਲੰਦੂ ॥ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਹੇ

੧ ਤੋੜਦੀ ਹੋਈ ।	੨ ਪਥਰ ਵਿਚ ।	੩ ਪ੍ਰਗਟ ।	੪ ਸਰੋਵਰ ।
੫ ਹਥ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ।	੬ ਤੁਛ ।	੭ ਈਰਖਾ ।	੮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ।
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।	੯ ਚਰਨ ਕਮਲ ।	੧੦ ਮੁਕਤੀ ।	੧੧ ਜ਼ਿਲਾ
ਕੋਹਾਟ ਤਾਸੀਲ ਹੰਗੂ ਸੂਬਾ ਸਰਹੰਦ ਵਿਚ ਹੈ ।	੧੨ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ।	੧੩ ਉਚੇ ਖਿਆਲ ।	

ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਦੁਖੀ ਬਿਸਾਲ ॥ ੨੮ ॥ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਇਹੁ ਥਲ
 ਸਭ ਜਾਨੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਜਲ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੈ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰ
 ਦਯਾ ਬਿਸਾਲਾ ਹਨੀ ^੧ਲਸਟਕਾ ਧਰ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਨਿਕਸੀ ਜਲ ਧਾਰਾ ਤਿਹ ਥਾਈਂ ॥ ਚਸਮਾਂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੋ ਗਾਈ
 ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਦਿਸ ਚਾਰਹੁ ਮਾਹੀਂ ॥ ਨਾਦਤ ਜਲ ਝਰਨੇ ਸਬ
 ਥਾਹੀਂ ॥ ੩੦ ॥ ਚਲੇ ਕੋਸ ਦਸ ਪੁਰ ^੨ਨਰਯਾਣ ॥ ਆਇ ਥਿਰੇ
 ਜਿਨ ਚਰਤ ^੩ਅਜਾਬ ॥ ਬਾਬੇ ਕੋ ਅਬ ਲਗ ਗੁਰ ਦੁਵਾਰਾ ॥ ਚਲੈ
 ਦੇਗ ਸਭ ਜਗ ^੪ਉਜਿਆਰਾ ੩੧ ॥ ਤਹਿ ਤੋ ਚਲ ਤਹਿਦੇ ਮਹਿ
 ਆਏ ॥ ^੫ਕੁਰਮਨ ਦੀਜਹਿ ਅਧਕ ਸੁਹਾਏ ॥ ਪੁਨਾ ^੬ਚਕਮਨੀ ਤੇ
 ਗਰਦੇਜੁ ॥ ਦੇਹ ਬਬੂਸ ਚੰਦ ਖਾਨ ਬਸੇਜੁ ॥ ੩੨ ॥ ਆਗੇ ਕਾਬਲ
 ਨਗਰ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ^੭ਪ੍ਰਵਸੇ ਦੁਖ ਬਨ ਦਾਵਾ ॥ ਇਕ
 ਮਸੀਤ ਅਵਲੋਕੀ ਨੀਕੀ ॥ ਬਾਗ ਜੁ ਬਾਬਰ ਤੁਰਕ ਪਤੀ ਕੀ ॥
 ੩੩ ॥ ਤਿਸਕੇ ਮੱਧ ਜਾਇ ਕੀਅ ਡੇਰਾ ॥ ਆਨ ਮੁਲਾਨੇ ਗੁਰ ਕੋ
^੮ਹੋਰਾ ॥ ਬੋਲਿਯੋ ਕੰਨ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ॥ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਪਰਹੁ
 ਲਖਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਏਹ ਤੁਰਕ ਪਤ ਥਾਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬੈਸਹੁ ਨਹਿੰ
 ਤੁਮ ਕਰੋ ਪਯਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਮਾਰਗ ਚਲਤਿਯੋ ਪਰ ਹਮ ਹਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਰਹਿਨੈ ਏਕ ਨਿਸਾ
 ਹਮ ਸਾਰੀ ॥ ਗਵਨੈ ^{੯੦}ਅਗੂ ^{੯੧}ਭੋਰ ਕੋ ^{੯੨}ਚਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਮੁੱਲਾਂ
 ਨਹਿੰ ਬੈਠਨ ਦੈ ਹੈਂ ॥ ਆਇੰ ਤੁਰਕ ਤੋ ਬਾਹਰ ਕਢੈ ਹੈਂ ॥
 ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਿਗਸੇ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸਾਬ ਮੁਲਾਨੇ ਬੋਲੇ
 ਬਾਨੀ ॥ ਜੇ ਤੁਝ ਮੈਂ ਹੈ ਜੋਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਿਰ ਮਸੀਤ ਰਾਖਹੁ ਇਸ

੧ ਛੜੀ ਵਾ ਸੋਟੀ । ੨ ਗਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਤਕੜੀ ਮੰਡੀ ਸੀ । ੩ ਅਸਚਰਜ ।
 ੪ ਪੁਰਾਣ । ੫ ਗਰਾਮ ਦਾ ਨਾ ਹੈ ਗੈਰ ਇਲਾਕਾ ਸੀ । ੬ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਕਾਬਲ
 ਵਿਚ ਹੈ । ੭ ਬਸਦਾ ਸੀ । ੮ ਦੁਖ ਦਾ ਬਨ ਸੰਸਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਅਗਨੀ ਨਾਲ
 ਸਾੜਨਾ ਕੀਤਾ । ੯ ਦੇਖਿਆ । ੧੦ ਅਗੇ । ੧੧ ਸਵੇਰੇ । ੧੨ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਜੋਦਿਆਂ ।

ਕਾਲਾ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇ ਬਿਰਰਹੀ ਨ ਤੈ ਤੂ ^੧ਕੂਰਾ ॥ ਬੋਲਤ ^੨ਫਕਰਨ
ਸੇਂ ਜਿਮ ^੩ਊਰਾ ॥ ਆਏ ਮੁਸਾਫਰ ਟਿਕਨ ਨ ਦੇਵੇ ॥ ਬਿਰ ਮਸੀਤ
ਰਾਖ ਕਸ ਲੇਵੇ ॥ ੩੮ ॥ ਮੁੱਲਾਂ ਕਹਿ ਮਸੀਤ ਕਿਤ ਜਾਵਤ ॥
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿ ਮੁਝੈ ਡਰਾਵਤ ॥ ਉਠਤ ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨ ਕਰ
ਦੇਖੇ ॥ ਕਹਿ ਅਸ ਲੀਨੋ ^੪ਕੁਤਕ ਬਸੇਖੇ ॥ ੩੯ ॥ ਤਹਿ ਕੋ ^੫ਗੰਜਨ
ਕੋਧ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਚਢੇ ਮਸੀਤਹਿ ਪਰ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਹੈ ^੬ਆਰੂਢੰ
ਜਬੈ ਚਲਾਈ ॥ ^੭ਠਠਕਿਓ ਮੁੱਲਾਂ ਰਿਦੈ ਡਰਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਚਕ੍ਰਤ
ਭਏ ਦੇਖ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥ ਫਿਰਤ ਮਸੀਤੰ ^੮ਧਾਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕਾਬਲ
ਕੋ ਚੌਫੇਰ ਫਿਰਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕਾਜੀ ^੯ਫਿਗ ਆਯੋ ਧਾਈ ॥ ੪੧ ॥
ਬੰਦੋ ਹਾਥ ਧਰਨ ਸਿਰ ਲਾਇ ॥ ^{੧੦}ਵਲੀ ਹਿੰਦ ਐ ਰੂਪ ਖੁਦਾਇ ॥
ਅਬ ਮਸੀਤ ਕੋ ਚਲਤ ਟਿਕਾਵਹੁ ॥ ਹਿਤ ਖੁਦਾਇ ਨਿਜ ਦਰਸ
ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਪਰਮੇਸਰ ਵਾਸਤਾ ਮਸਜਦ ਦੀਨ ਬਿਰਾਇ ॥
ਗਰਬ ^{੧੧}ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਤਰੇ ਧਰ ਪਰ ਆਇ ॥ ੪੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਬਿਤੰਤ ਸੁਨ ਕਾਬਲ ਬਾਸੀ ॥ ਧਾਇ ਆਏ
ਦਰਸਨ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ਧਰਹਿ ^{੧੨}ਉਪਾਇਨ ਏਦਨ ਕਰਹੀ ॥ ਹਿੰਦੁ
ਵਲੀ ਧੰਨ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਹੀ ॥ ੪੪ ॥ ਸਭ ਕੋ ਸਿੱਖ ਮੁਰੀਦ
ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਿੜਾਯੋ ॥ ਦਹਿਨੋ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਪੂਜਹਿ ਹਿੰਦੂ ਭਾਵ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੪੫ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੋ ਜੈ ^{੧੩}ਬਾਮੂ ॥ ਪੂਜਹਿ ਤੁਰਕ ਸੁ ਕਰੈਂ ਸਲਾਮੂ ॥
ਬਾਬਰ ਨਿੱਪ ਕਾਬਲ ਕੋ ਜੋਈ ॥ ਸੁਨਤ ਭਯੋ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥

੧ ਝੂਠਾ ।

੨ ਫਕੀਰਾਂ ਨਾਲ ।

੩ ਖਾਲੀ ।

੪ ਡਾਂਗਾ ਸੋਟੇ ।

੫ ਨਾਸ ।

੬ ਸਵਾਰ ।

੭ ਠਠਬਰੇ ਗਿਆ ।

੮ ਚੌੜਦੀ ਹੋਈ ।

੯ ਪਾਸ ।

੧੦ ਬਲੀ ।

੧੧ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲ਼ਾ ।

੧੨ ਭੋਟਾ ।

੧੩ ਖਬਾ ।

੪੬ ॥ ਬਹੁ ਭੇਟਾ ਲੇ ਗੁਰ ਫਿਰ ਆਯੋ ॥ ^੧ਚਰਨਾਂਬੁਜ ਪਰ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਕਹਿੰ ਸਤਗੁਰ ਜੋ ਧਨ ਤੁਮ ਲਯਾਏ ॥ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਹਮ
 ਕਾਮ ਨ ਆਏ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਗੁਰ ਕੇ ਸਰਧਾ ਆਈ ॥ ਬਹੁਰੋ
 ਦੀਨ ਬਿਨੈ ਹੁਇ ^੨ਗਾਈ ॥ ਪਿਖ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ^੩ਰੰਕ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਤਿਨ ਕੇ ਦੀਨੋ ਧਨ ਲੁਟਵਾਇ ॥ ੪੮ ॥ ਬਾਬਰ ਸੋ ਗੁਰ ਗਿਰਾ
 ਅਲਾਈ ॥ ਜੋ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਲੇਵਹੁ ਰਾਈ ॥ ਸਾਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰੂ ਕੋ
 ਜਾਨਾ ॥ ਹਿੰਦ ਰਾਜ ਜਾਚਨ ਤਬ ਠਾਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਕਹਿਯੋ ਗੁਰੂ
 ਜਾਵਹੁ ਤੁਮ ਧਾਈ ॥ ਸੰਤ ^੪ਦੋਖੀਅਨ ਦੇਹੁ ਸਜਾਈ ॥ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ
 ਹਿੰਦ ਮਝਾਰੀ ॥ ਪਰਜਾ ਕੋ ਦੇਵਹੁ ਸੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ੫੦ ॥ ਜਬ ਨੀਤੀ
 ਪਰ ਚਲਹੋ ਰਾਈ ॥ ਰਾਜ ^੫ਬਿਧੁ ^੬ਪੁਸ਼ਤਨ ਲਗ ਜਾਈ ॥ ਕਰੋ
^੭ਅਨੀਤੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੁਖਾਵਹੁ ॥ ਸਾਤ ਪੁਸ਼ਤ ਲਗ ਪੁਨ ਬਿਨਸਾਵਹੁ ॥
 ੫੧ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਬਚਨ ਲਯੋ ਜਬ ॥ ਧਾਵਾ ਕੀਨ ਅਠੱਤ੍ਰੇ
 ਮਹਿ ਤਬ ॥ ਆਇ ਪੰਜਾਬ ਸਭੀ ^੮ਸਰ ਕੀਨੋ ॥ ^੯ਇਮਨ ਵਾਦੀਅਨ
 ਦੁਖ ਬਹੁ ਦੀਨੋ ॥ ੫੨ ॥ ਦਿੱਲੀ ਜਾਇ ਤਖਤ ਪਰ ਬੈਸਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ^{੧੦}ਬਚ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭਾ ਐਸਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਕਾਬਲ ਸੁਭ
 ਉਪਦੇਸਾ ॥ ^{੧੧}ਭਾਵ ਭਗਤ ਮਹਿ ਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ੫੩ ॥ ਕਿਤਕ
 ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭ ਚਾਲੇ ॥ ਪੁਰ ਮੁਲਤਾਨ ਬੀਚ ^{੧੨}ਪਗ ਡਾਲੇ ॥
 ਦੇਖ ^{੧੩}ਤ੍ਰਿਖਾਤੁਰ ਨਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਝਰਨਾ ਉਪਜਾਯੋ ਤਤ ਕਾਲਾ
 ॥ ੫੪ ॥ ਨੰਗਰਹਾਰ ਜੋ ਦੇਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਭਯੋ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਕੋ ਤਿਸ
 ਕਾਲਾ ॥ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰ ਗਤ
 ਦਾਏ ॥ ੫੫ ॥

੧ ਚਰਨ ਕਮਲ । ੨ ਉਚਾਰੀ । ੩ ਗਰੀਬ । ੪ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ।
 ੫ ਰਾਜ ਵਧੇਗਾ । ੬ ਪੁਸ਼ਤ ਦਰ ਪੁਸ਼ਤ । ੭ ਅਨਯਾਏ । ੮ ਜਿਤਣਾ ਕੀਤਾ ।
 ੯ ਇਮਨਾ ਬਾਦ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ । ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ । ੧੧ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ।
 ੧੨ ਚਰਨ । ੧੩ ਦੁਖੀ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਪੰਜਾ
ਸਾਹਿਬ ਐ ਕਾਬਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨੰਜਵੇਂ ਮੰਦਰਹਿ॥੪੯॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਿਮਰਤੇ ਹੋਤ 'ਅਨਕਤਾ' ਨਾਸ ॥

ਜਯੋਂ ਚੰਗਿਆਰੀ ਅਗਨ ਕੀ ਪਰਤ ਪੁਰਾਨੇ ਘਾਸ ॥੧॥

ਚੋਪਈ ॥ ਇਕ ਗਿਰ ਪਰ ਬੈਠੇ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ
ਬੋਲਿਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਮੱਕਾ ਬਹੁਰ ਮਦੀਨਾ ਦੋਨੇ ॥ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਸੁਨੇ
ਮੈਂ ਸੁਨੇ ॥ ੨ ॥ 'ਤੁਰਕ ਤਰੀਫ ਕਰਤ ਜਿਹ ਭੂਰੀ ਤਾਂਕੀ' 'ਬਨਤ
ਬਤਾਵਹੁ' 'ਰੂਰੀ' ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ॥ਚਲਹੁ ਦਿਖਾਵੈਂ
ਚਾਹਿ ਜਿ ਥਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਮੱਕੇ ਦਿਸ 'ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ' ॥ ਜਿਨ
ਕੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਹਾਨੇ ॥ ਇਕ ਥਲ ਥਿਰ ਕਹਿੰ ਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ॥
ਸਬਦ ਸੁਨਾਵਹੁ ਹਮ ਇਸ ਥਾਨੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਆਗਿਆ ਗੁਰ ਕੀ
ਮਰਦਾਨਾ ॥ 'ਜੰਤੁ ਬਜਾਇ ਕੀਨ ਮੁਖ' 'ਗਾਨਾ' ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਗ ਸੁਰ
ਰਾਗ ਬਸਾਯੋ ॥ ਰੀਝ ਰੀਝ ਉਚੀ ਧੁਨ ਗਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦ
ਕੋ ਪਢ ਕਰ ਜਬਹੀ ॥ 'ਗੀਵ ਨਿਵਾਇ ਨਮੋ ਕੀਯ ਤਬਹੀ' ॥ ਸਿਰ
ਉਚੋ ਕਰ ਨੈਨ ਪਸਾਰੇ ॥ ਦੇਖੇ ਮੱਕੇ ਕੇਰ ਮੁਨਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਬੂਝਤ ਭਾ
ਇਹ ਕੌਨ ਸਥਾਨਾ ॥ ਪਿਖੜਤ 'ਧੌਲਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਨਾ' ॥ ਕਮਲ
ਬਦਨ ਸੁਨ ਕਰ ਤਿਹ ਬੈਨਾ ॥ 'ਬਿਗਸਤ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਐਨਾ' ॥
੭ ॥ ਮੱਕਾ ਆਵਾ ਜ਼ਾਰਤ ਜੇਰੀ ॥ ਚਹਿਤ ਜੁ ਮਨ ਚਲ ਲੀਜੈ ਹੇਰੀ
॥ ਹਰਖਾ ਸੁਨ ਕਰ ਭਾ ਮਨ ਭਾਵਾ ॥ ਹਿਤ ਦੇਖਨ ਕੇ ਚਿਤ
ਲਲਚਾਵਾ ॥ ੮ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਦੇਖੋਂ 'ਮੱਧ ਜਾਉ ਜੈਸੇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਬਨਾਉ ਯਾਕੋ,
ਬੈਨ ਸੁਨ ਚਲਿਓ ਮਰਦਾਨਾ' 'ਹੁਲਸਾਇਕੈ' ॥

੧ ਅਨੇਕਤਾਈ ।

੨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ।

੩ ਬਨਾਵਟ ।

੪ ਸੁੰਦਰ ।

੫ ਮੱਕੇ ਦੇ ਸਫਲ ਚਲ ਪਏ ।

੬ ਰਬਾਬ ।

੭ ਉਚਾਰਨਾ ।

੮ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ।

੯ ਮੰਦਰ ।

੧੦ ਪ੍ਰਸੰਨ ।

੧੧ ਵਿਚ ।

੧੨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ ।

ਗਯੋ ਜਬ ^੧ਪੌਰ ਤਹਾਂ ਬੈਠੈ ਹੈਂ ^੨ਮਜ਼ੌਰ ਕਹੈਂ,
ਸਿਜਦਾ ਈਹਾਂ ਸੇ ਕਰੋ ਭੇਟ ਕੇ ^੩ਚੜਾਇਕੈ ॥

ਕਹੈ ਮਰਦਾਨੋ ਮੁਝੇ ਤੁਰਕ ਪਛਾਨੋ ਤੁਮ,
ਦਰਸ ਕਰੋਂ ਜਾਇ ਅਬ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਇਕੈ ॥

ਦੇਖਨ ^੪ਰਜਾਇ ਨਹੀਂ ਹਮਹੂੰ ਜੇ ਜਾਇੰ ਤਹਾਂ,
ਆਖੈਂ ਦੋਊ ਬਾਂਧੈਂ ਕਰ ਬੰਧੈਂ ^੫ਸੀਸ ਨਾਇਕੈ ॥ ੯ ॥

ਐਸੇ ਸੁਨ ਬੈਨ ਮੁਰਝਾਯੋ ਹਟ ਆਯੋ ^੬ਢਿਗ,
ਗੁਰੂ ^੭ਮੁਸਕਾਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਯੋ ਥਾਨ ਕੋ ॥

ਕਹੈ ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਦੇਹਿੰ ਕੈਸੇ ਦੇਖੋਂ ਜਾਇ ਤਹਾਂ,
ਜਾਇੰ ਜੋ ਮੁਜ਼ੌਰ ਨੈਨ ਬਾਂਧੈ ਡੀਠ ਹਾਨ ਕੋ ॥

ਸੰਗ ਤੁਮ ਆਏ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਇਹ ਜਾਵੈਂ ਅਬ,
ਰਹੈ ਪਛਤਾਵਾ ਭੇਦ ਹੋਇ ਨ ^੮ਲਖਾਨ ਕੋ ॥

ਫੇਰ ਕਬ ਦੇਖੋਂ ਜੋ ਨ ਅਬ ਦੇਖਿਓ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭੂ,
ਮੇ ਕੋ ਦਿਖਰਾਇ ਪੁਨ ਕੀਜੈ ^੯ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕੋ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਦੇਖਨ ਚਾਹਿ ਬਿਸਾਲ ਇਤੀ ਤੁਝ ਜਾਇ ਪਿਖੇ
ਅਬ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਦੇਖ ਸਕੈਂ ਨ ਮੁਜਾਵਰ ਤੋਹਿ ਕੋ ਅੰਤਰ ਜਾਹੁ
ਨਿਸੰਗ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਆਇਸ ਧਾਰ ਲਈ ਸਿਰ ਪੈ ਸੁਨ ਬੈਨ ਬਡੋ
ਮਨ ਮੈਂ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਅੰਤਰ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾ ਸਭ ^{੧੦}ਅੰਧ ਭਏ
ਨਹਿੰ ਕਾਹੂੰ ਲਖਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਇਕੈ ਦੇਖਤ ਕਯਾ ਇਕ
^{੧੧}ਪਾਹਿਨ ਮੂਰਤ ਭੂਰ ਧਰੀ ॥ ^{੧੨}ਤੂਸਨ ਹੋ ਨਿਕਸਾ ਤਬ ਹੀ ਢਿਗ
ਆਯੋ ਤਬੈ ਜਹਿ ਬੈਠੇ ਹਰੀ ॥ ਬੂਝਤ ਭੇ ਮਨ ਕੋ ਜੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ

੧ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਲਾਗੇ ।

੨ ਸੇਵਾਦਾਰ ।

੩ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ।

੪ ਆਗਿਆ ।

੫ ਸਰੀਰ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ।

੬ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ।

੭ ਮੁਸਕਰਾਏ ।

੮ ਜਾਣਨਾ ।

੯ ਚਲਣਾ ।

੧੦ ਅੰਨੇ ਹੋ ਗਏ ।

੧੧ ਪਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ।

੧੨ ਚਪ ।

ਕੀਨ ^੧ਅਬੈ ਕੀ ਬਰੀ ॥ ਕੈਸੇ ^੨ਬਿਲੋਕਨ ਕੀਨ ਕਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਤਬੈ
ਗੁਰ ਸੇਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥

ਕਬਿਤ ॥

ਕਛੂ ਨਾਹਿੰ ਤਹਾਂ ਇਕ ਪਾਹਿਨ ਲਾਇ ਲਹਾ ਹੈ ਬਡ,
ਯਾਂਕੋ ਜੋ ^੩ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੋਕੋ ਭਾਖ ਕੈ ਸੁਨਾਈਏ ॥
ਭਯੋ ਕੈਸੇ ਥਾਨ ਜਾਕੀ ਮਨਤਾ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ,
ਦੇਖਤ ਦਰਸ ਕਿਉਂ ਹੈਂ ^੪ਨੈਨ ਮੁੰਦ ਜਾਈਏ ॥
ਤੁਰਕ ਕਹਿਤ ਬੁੱਤ ਪ੍ਰਸਤੀ ਨ ਕੀਜੈ ਕਬ,
ਯਾਂਕੋ ^੫ਅਬਖੇਕਤ ਹੈਂ ਸਬੈ ਸਿਰ ਨਾਈਏ ॥
ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਭੈ ਬਿਧ ਦਯਾ ਕੀਜੈ ਦਯਾ ਨਿੱਧ,
ਰਿਧ ਸਿੱਧ ਦੇਨ ਹਾਰ ਸੰਸੈ ਕੋ ਮਿਟਾਈਏ ॥ ੧੩ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਲਾਏ ^੬ਪਾਖ ਰਾਖਤ ^੭ਦੁਗਾਇ ਇਹ,
ਆਦਿ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹੈਂ ਸੋਊ ਸੁਨ ਲੀਜਿਯੇ ॥
ਸ਼ਿਵਜੀ ਕੋ ^੮ਲਿੰਗ ਥਾਨ ਮੱਕੇ ਸੂਰ ਨਾਮ ਯਾਂਕੋ,
ਹਿੰਦ ਕੋ ਯਹਿ ਦੇਸ ਨਿੱਪ ਹਿੰਦ ਹੀ ਲਖੀਜਿਯੇ ॥
ਦ੍ਵਾਪੁਰ ਕੇ ਅੰਤ ਮਹਾਂ ਭਾਰਥ ਮੈਂ ਗਏ ਨਿੱਪ,
ਮੁਰਕੈ ਨ ਆਯੋ ਕੋਊ ਦੇਸ ^੯ਛੂਛ ਲੀਜਿਯੇ ॥
ਕਲ ਮੈਂ ^{੧੦}ਯਵਨ ਮਤ ਦੇਸ ਬਹੁ ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਯੋ,
ਖੂਨ ਕਾਰ ਯਵਨ ਨਿੱਪ ਅਰਥ ਕੋ ਜਨੀਜੀਏ ॥ ੧੪ ॥
ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ਼ਿਵ ਮੰਦਰ ਸੇਖ ^{੧੧}ਗਿਰਾਨ ਲਗਿਯੋ ਤਬ
^{੧੨}ਪਾਵਕ ਲਾਗ ਉਠੀ ਸਗਰੇ ॥ ਪੁਨ ਰੈਨ ਭਯੋ ਸੁਪਨੋ ^{੧੩}ਯਵਨੇਸ
ਕੋ ਜੇ ਤੁਮ ਚਾਹਤ ਰਾਜ ਕਰੇ ॥ ਤੋ ਇਸ ਮੰਦਰ ਪੂਜ ਕਰੋ

੧ ਹੁਣ ਦੇ ਵੇਲੇ । ੨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ । ੩ ਕਹਾਣੀ, ਸਾਖੀ । ੪ ਅੱਖਾਂ
ਨੂੰ ਮੀਟ ਕੇ । ੫ ਪੂਜਦੇ । ੬ ਪੜਦਾ । ੭ ਛੁਪਾ ਕੇ । ੮ ਮੂਰਤੀ ਪਥਰ
ਦੀ । ੯ ਖਾਲੀ । ੧੦ ਮਲੇਸ ਮਤ । ੧੧ ਢਾਣ ਲਗੇ । ੧੨ ਅਗਨੀ । ੧੩ ਰਾਜਾ ।

ਪੁਨ ਨੈਨ ਕੋ ਬੰਦ ^੧ਬਰੋ ਅੰਦਰੇ ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਨੈਨ ਬੰਧੈਂ ਅੰਧ ਹੂ ਨ੍ਰਿਪ
ਜਾਗ ਉਠਿਯੋ ਮਨ ਧਾਰ ਡਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਹ ਨ੍ਰਿਪ ਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ
ਕਿਯੋ ਯੇ ਰਸੂਲ ਖੁਦਾਏ ਕੋ ਹੈ ਸੁਭ ਥਾਨਾ ॥ ਅੰਤਰ ^੨ਮੱਜਨ ਲਿੰਗ
ਕਰਾਵਤ ਆਵਤ ਬਾਹਿਰ ਨੀਰ ^੩ਢਰਾਨਾ ॥ ਹਾਜੀ ਸੁ ਇਹੁ ਜਲ
ਪਾਨ ਕਰੈਂ ਤਬ ਜਾਨਤ ਹੈਂ ਸਬ ਦੋਖ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਯੋਂ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ
ਹੀ ^੪ਬਤਿਯਾਂ ਪੁਨ ਬੈਨ ਭਨੈ ਗੁਰ ਸੋਂ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਂ ਨਹਿ
ਅੰਧ ਭਯੋ ਪਿਖਤੋ ਇਕ ਔਰ ਸੰਦੇਹਿ ਸੁ ਦੇਉ ਮਿਟਾਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੋ
^੫ਖਾਮ ਕਰੈਂ ਮੁਖ ਤੇ ਅਰ ਜਾਨਤ ਹੈਂ ਨਿਜ ਤੇ ਲਘਤਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਬੈਨ ਭਨੈ ਤਬਹੀ ਯਹ ਆਪ ਹੀ ^੬ਕਾਚੇ ਹੈਂ ਔਰੈਂ ਬਤਾਈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਦਯਾ ਤੁਝ ਪੈ ਨਹਿੰ ਅੰਧ ਭਯੋ ਇਹ ^੭ਠੌਰ
ਦਿਖਾਈ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਮਰਦਾਨਾ ਹਰਖ ਭਾ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਨਾਇ ॥
ਗੁਰੁ ਉਠੇ ਤਿਹ ਤੇ ਤਬੈ ਮੱਕੇ ਦਰ ਪਰ ਆਇ ॥ ੧੮ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਰੈਨ ਭਈ ਪੁਨ ਆਨ ਜਬੈ ਤਿਹ ਥਾਨ ਬਿਖੈ
ਗੁਰ ਕੀਨੋ ਹੈ ਡੇਰਾ ॥ ^੮ਦੰਭ ਦਹੇ ਤਿਹ ਸੋਇ ਰਹੇ ਪੁਨ ^੯ਧੌਲ ਦਿਸ਼ਾ
ਕਿਯੋ ਪਾਵਨ ਪੇਰਾ ॥ ^{੧੦}ਜਾਮਨੀ ਜਾਮ ਰਹੀ ਜਬਹੀ ਇਕ ਜੀਵਨ
ਨਾਵ ਮੁਲਾਂ ਤਿਨ ਹੇਰਾ ॥ ਫੇਰਨ ਕੋ ਬਡਨੀ ਤਹਿ ਆਵਤ ਕ੍ਰੋਧ
ਕਰਾ ਬਹੁ ਬੈਨ ਕੋ ^{੧੧}ਟੇਰਾ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਾਤ ^{੧੨}ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਜੀਵਨ ਅਤ ਮਤ ਹੀਨ ॥
ਬਹੁ ਬੋਲਿਓ ਦੁਰ ਬਚਨ ਕੋ ਔਰ ^{੧੩}ਨਰਨ ਸਮ ਚੀਨ ॥ ੨੦ ॥

੧ ਅੰਦਰ ਵੜੋ । ੨ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੩ ਨਿਕਲਕੇ । ੪ ਦਸਿਆ ।
੫ ਮਾੜਾ ਛੋਟਾ । ੬ ਕਚੇ ਪੁਰਸ਼ ਹਨ । ੭ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ । ੮ ਪਖੰਡੀਆਂ ਦੇ
ਪਖੰਡ ਨੂੰ ਦਗਧ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਿਤਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋਂ ਗਏ । ੯ ਮਕੇ ਦੀ ਵਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਰਨ ਕੀਤੇ ।
੧੦ ਰਾਤ ਇਕ ਪਹਿਰ ਬਾਕੀ ਰਹੀ । ੧੧ ਬੋਲਿਆ । ੧੨ ਕਢਕੇ ਮਾਰੀ ।
੧੩ ਹੋਰ ਮਨੁਖਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਜਾਣਿਆਂ ।

ਕਬਿੱਤ ॥

ਕਿਤਹੂੰ ਤੇ ਆਯੋ ਕੋ ਹੈਂ ਮਤ ਅਨਜਾਨ ਤੇਰੀ,
 ਮੰਦਰ ਰਸੂਲ ਦਿਸ ਚਰਨ ਪਸਾਰੇ ਹੈਂ ॥
 ਕੰਨ ਹੈ ਇਮਾਨ ਤੇਰੇ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਤੁਰਕ 'ਟੇਰੇ,
 ਉਠ ਕੈ ਨਿਕਸ ਦਿਨ ਤੋਹਿ ਦੁਖ ਵਾਰੇ ਹੈਂ ॥
 ਐਸੇ ਥਾਨ ਕੰਨ ਕਾਜ ਆਯੋ ਹੈਂ 'ਨਿਲਾਜ ਦੌਰ,
 ਜਾਨੀ ਨਾ ਸਿਫਤ ਜੋ ਮਹੰਮਦ ਬਿਸਾਰੇ ਹੈਂ ॥
 ਸੁੰਨ ਸੁਨ ਬੈਨ ਗੁਨ ਐਨ ਗਤ ਦੈਨ ਬੋਲੇ,
 ਚਲਤ ਚਲਤ 'ਮਗ ਪਗ ਹਮ ਹਾਰੇ ਹੈਂ ॥ ੨੧ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ॥ ਜਿਤ ਦਿਸ ਨਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਘਰ ਤੈਂ ਜਾਨਿਓ ਮਨ ਮਾਂਹਿ॥
 ਕਰੋ ਮੁਲਾਨੇ ਤਿਤ ਦਿਸਾ 'ਬਰਜਤ ਤੁਝ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ੨੨ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਮੁੱਲਾਂ 'ਰਿਸ ਕੀਨੇ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹੈਂ ਚਰਨ ਗੁਰ,
 ਬਲ ਸੋਂ ਘਸੀਟ ਐਰੈ ਦਿਸਾ ਕੇ ਭ੍ਰਮਾਏ ਹੈਂ ॥
 ਕਾਬਾ ਸੰਗ ਚਲਿਯੋ ਨੀਰ 'ਨੌਕਾ ਜਿਮ ਹਲਿਯੋ ਫਿਰੈ,
 ਫਿਰੈ ਦਿਸ ਚਾਰ ਜਿਤ ਚਰਨ ਫਿਰਾਏ ਹੈਂ ॥
 ਹਾਥ ਬਿਖੈ ਪਾਇ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ਹੋਤ ਸੁ ਡੁਲਾਇ ਮਾਨ,
 ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ਧੌਲ ਸੰਗ ਸੋ ਮੁਨਾਰਨ ਡੁਲਾਏ ਹੈਂ ॥
 ਦੇਖ ਕਰ ਹਾਜੀ ਐ ਕਾਜੀ ਤੇ ਮੁਲਾਨੇ ਸਾਰੇ;
 ਤੋਬਾ ਤੋਬ ਕਰੈਂ 'ਰਰੈਂ 'ਕਿਆਮਤ ਦਿਨ ਆਏ ਹੈਂ ॥ ੨੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ 'ਮਿਕਨਤੀਸ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਮ ਕਾਬਾ ਸਾਰ ਪਛਾਨ ॥
 ਹਾਰਿਯੋ ਜੀਵਨ ਢੀਠ ਹੈ ਛੋਡੇ ਚਰਨ ਮਹਾਨ ॥ ੨੪ ॥

੧ ਕਹੋ।

੨ ਬੇਸ਼ਰਮ।

੩ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਚਲ ਚਲ ਕੇ ਪੈਰ ਥਕ ਗਏ ਹਨ।

੪ ਰੋਕਣਾ।

੫ ਗੁਸਾ।

੬ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇੜੀ, ਕਿਸਤੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਹਿਲਦੀ ਹੈ।

੭ ਤੋਬਾ ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ।

੮ ਮਹਾਂ ਪਰਲੋ ਦਾ ਦਿਨ।

੯ ਮਿਕਨਾ ਤੀਸ

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ ਮਕਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ।

ਸਵੱਯਾ ॥ 'ਭੁਨਸਾਰ ਭਈ ਇਵ ਤਾਹਿ ਸਮੈਂ ਤਹ ਆਵਤ
ਭੇ ਪੁਨ ਐਰ ਮੁਲਾਨੇ ॥ ਪਿਖ ^੨ਧੌਲਰ ਆਨ ਸਥਾਨ ਭਯੋ ਕਿਹ
ਕਾਰਨ ਤੈ ਉਰ ਮਹਿ ^੩ਬਿਸਮਾਨੇ ॥ ਮਿਲ ^੪ਬਿੰਦ ਭਏ ਇਕ ^੫ਠੌਰ
ਜਬੈ ਤਬ ਜੀਵਨ ਆਇਕੈ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਇਕ ^੬ਛੱਕਰ ^੭ਰੈਨ ਕੋ
^੮ਸੈਨ ਕਿਯੇ ਪਗ ਕਾਬੇ ਦਿਸ਼ਾ ਅਪਨੇ ਠਹਿਰਾਨੇ ॥ ੨੫ ॥ ਮੈਂ ਬਹੁ
ਬਾਰ ਹਟਾਇ ਰਹਿਯੋ ਜਬ ਨਾਹਿ ਹਟਾਇ ਗਹੇ ਪਗ ਦੋਊ ॥ ਕੀਨ
ਘਸੀਟਨ ਜੋਰ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰੇ ਦਿਸ ਦੂਸਰੀ ਮੈਂ ਤਬ ਸੋਊ ॥ ਦੇਖਿਓ
ਜਬੈ ਫਿਰ ਧੌਲਰ ਕੋ ਤਿਹ ਪੈਰ ਦਿਸ਼ਾ ਕੋ ਸਨੰਮੁਖ ਹੋਊ ॥ ਮੰਤ੍ਰ
^੯ਪ੍ਰਬੀਨ ਕਿ ਜੰਤ੍ਰਨ ਕੀਨ ਬਿਸਾਲ ^{੧੦}ਕਲਾ ਮੈਂ ^{੧੧}ਕਿਯੋ ਇਹੁ
ਕੋਊ ॥ ੨੬ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਨ ਬਿਸਮਾਨੇ ਸਭ ਕਰਨਾ
ਨਿਧਾਨ ਕੋ ਸਮੀਪ ਚਲ ਆਵਈ ॥ ਪੀਰ ਜੇ ਮੁਲਾਨੇ ਕਾਜੀ ਪੱਖ
ਮੈਂ ਸਿਆਨੇ ਹੁਤੇ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਾਬੇ ^{੧੨}ਓਰ ਰਿਦੇ ਬਿਸਮਾਵਈ ॥
ਬੈਠੇ ਆਨ ਚਾਰੋ ਦਿਸ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਬੋਲਿਯੋ ਤਬ ਹਿੰਦੂ ਕਿ ਤੁਰਕ
ਤੁਮ ਰਹੋ ਕਿਹ ਥਾਵਈ ॥ ਗੀਤ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾਬੇ ਦਿਸ ਪੈਰ
ਕੀਨੇ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਬ ਐਸ ਹੈ ਅਲਾਵਈ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਹਿ ਹਿੰਦੂ ਨਹਿ ਤੁਰਕ ਹੈ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਪੰਚ ਤੱਤ ਕੀ ਦੇਹ ਹੈ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿਓ ਨਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥
ਕਹਿ ਇਮਾਮ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਕਲਮੇ ਬਿਨਾ ਨਿਵਾਜ ॥
ਦਰਗਹ ਵਿੱਚ ^{੧੩}ਬਿਰੋਜੜੇ ਸੁੰਨਤ ਰਹੇ ਨ ^{੧੪}ਲਾਜ ॥ ੨੯ ॥

੧ ਸਵੇਰ ਹੋ ਗਈ ।

੨ ਮਕਾ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੇ ਵੇਖ ਕੇ ।

੩ ਅਸਚਰਜ ।

੪ ਸਮੁੰਹ ।

੫ ਜਗ੍ਹਾ ।

੬ ਫਕੀਰ ।

੭ ਰਾਤ ।

੮ ਸੁਤਿਆਂ ।

੯ ਸਿਸਟ ਮੰਤ੍ਰ ।

੧੦ ਸ਼ਕਤੀ ।

੧੧ ਅਥਵਾ ।

੧੨ ਤਰਫ ।

੧੩ ਰੋਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੧੪ ਸ਼ਰਮ ।

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ
 ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ
 ਮੁਸਲਮਾਨੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ
 ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜਾ ॥ ੧ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹਿ ਰੁਕਨਲ ਹੇ ਨਾਨਕਾ ਤੂ ਦਰਵੇਸ਼ ਮਹਾਨ ॥
 ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ਬਤਾਉ ਅਬ ਜਾਨੈ ਸਭ ਇਮਾਨ ॥ ੩੦ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੰਜ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ
 ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲੁ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ
 ਖੁਦਾਇ ॥ ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ
 ਸਨਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ
 ਸਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਉਚੇ ਬਚਨ ਕੇ ਬੂਝਨ ਲਗੇ 'ਇਮਾਮ' ॥
 ਹਿੰਦੂ ਵਡਾ ਕਿ ਤੁਰਕ ਹੈ ਕਰੀਏ ਆਮ 'ਬਖਾਮ' ॥ ੩੧ ॥
 'ਕਲਾ ਦਿਖਾਈ ਬਡੀ ਤੈਂ ਪੂਰਬ ਕਿਨਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥
 ਚਰਨ ਸੰਗ ਮੱਕਾ ਫਿਰਿਓ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੀ 'ਪੀਨ' ॥ ੩੨ ॥
 ਕਬਿੱਤ ॥ ਐਸੇ ਸੁਨ ਬੈਨ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਐਨ ਤਬ ਪੰਚ
 ਤੱਤ ਸਾਜੇ ਸਭ ਦੇਹਿ ਇਕਸਾਰ ਹੀ ॥ ਨੈਨ ਕਾਨ ਨਾਸਕਾ ਬਦਨ
 ਕੀਨੇ ਏਕ ਹੂੰ ਸੇ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸਮ ਭਈ ਹਾਬ 'ਪਾਵਕੇ ਮਝਾਰਹੀ' ॥ ਦੇਸਨ
 ਕੇ ਭੇਸ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਧਰ ਰਿਦੈ ਮਾਂਹਿ ਪੱਖ ਬਾਦ ਗਾਢੈ ਹੈ ਕੇ ਝਗਰੈਂ
 ਗਵਾਰ ਹੀ ॥ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਜਾਂਹਿ ਅਧਕ ਬਡਾਈ ਤਾਂਹਿ
 ਜਾਨ ਕੈ ਸਰੂਪ ਨਿਜ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭਲੇ ^੧ਅਮਲ ਕੀਏ ਬਿਨਾਂ ਜਾਹਿ ਨਰਕ ਕੋ ਦੇਇ ॥

ਤਿਸ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਮਹਿ ਅਮਲਨ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ ੩੪ ॥

ਤਾਂਤੇ ਸੰਗ ^੨ਸਦੀਵ ਜੇ ਕਰਹੁ ਸੁ ਕਰਮ ਸਪ੍ਰੀਤ ॥

ਬਾਦ ਪੱਖ ਤਜ ਕੈ ਸਰਬ ਲਖੋ ਏਕ ਹਰ ^੩ਮੀਤ ॥ ੩੫ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਜਾਂਕੇ ਤਨ ਨਹੀਂ ਭਯੋ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਦਾਵੇ
ਬਾਧੈਂ ^੪ਪੱਖਯ ਹੂੰ ਕੇ ਰਚਤ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕਿ ਤੁਰਕ ਕੌਨ
ਜਾਨਤ ਸਮਾਨ ਜੋਨ ਭ੍ਰਮ ਕੋ ^੫ਬਿਦਾਰ ਉਰ ਦੇਖੈ ਏਕ ਸਾਰ ਹੀ ॥
ਰਾਮ ਸੋ ਰਹੀਮ ਹੈ ਅਲਾਹ ਸੋ ਅਕਾਲ ਰੂਪ ਜਾਨਿਯੋ ਖੁਦਾਇ ਸੋਊ
ਏਕ ਏਕੰਕਾਰ ਹੀ ॥ ^੬ਮੂਢ ਨਹਿ ਪਾਵੈਂ ਭੇਦ ^੭ਬਾਦ ਕੋ ਰਚਾਵੈਂ
ਨਿੱਤ ਪਾਇੰ ਦੂਖ ਭਾਰੀ ਜਾਇੰ ਨਰਕ ਮਝਾਰ ਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਐਸੇ
ਸੁਨ ਬੈਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੋ ਨਿਵੇਂ ਸਭ ^੮ਐਂਚੇ ਜਿਯੋਂ ^੯ਪਨੱਚ ਕੋ
ਧਨਖ ਨਿਵ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਭਏ ਮਨ ਦੀਨ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇਹਿ ਚੀਨ
ਪਦ ਬੰਦਨ ਕੋ ਕੀਨ ਜਬ ਦੇਖੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ^{੧੦}ਕੋਸ਼
ਜਾਚੀ ਲੈਕੇ ਕਾਬਾ ਮਹਿ ਸਥਾਪੀ ਅਬ ਲੋ ਸੁਹਾਵੇ ਹਾਜੀ ਪੂਜੈਂ ਸਿਰ
ਨਾਤ ਹੈਂ ॥ ਸੇਵੈਂ ਚਿਤ ਲਾਈ ^{੧੧}ਚੰਚਰੀਕ ਜਿਯੋਂ ਲੁਭਾਈ ਉਰ
ਜਾਨੇ ਗਤ ਦਾਈ ਮੀਰ ਪੀਰ ਸਿਰ ^{੧੨}ਨਾਤ ਹੈਂ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੀਤਿਓ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਜਬ ਕਹਿਤੇ ਮੱਕੇ ਥਾਨ ॥

ਮਰਦਾਨੇ ਸੋਂ ਬਚ ਕਹੇ ਅਸ ਬਿਧ ਸ੍ਰੀ ਗਤ ਦਾਨ ॥ ੩੮ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਚਲਬੇ ਚਿਤ ਚਾਹਿ ਚਲੋ ਤਿਤ ਕੋ ਸੁਨ ਬੋਲਤ
ਭਾ ਗੁਰ ਸੋਂ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਜਹਿ ਥਾਨ ਮਹਿ ਗੋਰ ਮਹੰਮਦ ਹੈ
ਦਿਖਰਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਕੋ ਸੋਊ ਮਕਾਨਾ ॥ ਇਹੁ ਕਾਬੇ ਕੋ ਪਾਜ ਤੋ ਦੇਖ
ਲਯੋ ਅਬ ਤਾਹਿ ਬਿਲੋਕਨ ਚਾਹਿ ਮਹਾਨਾ ॥ ਇਤ ਦੇਸ ਆਏ ਅਬ

੧ ਕਰਮ ।

੨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ।

੩ ਮਿਤ੍ਰ ।

੪ ਦਵੈਤ ਵਾ ਪਖ ਭਾਵ ਬਾਦੀ ।

੫ ਦੂਰ ।

੬ ਮੂਰਖ ।

੭ ਝਗੜੇ ।

੮ ਖਿਚਿਆ ।

੯ ਚਿਲਾ ।

੧੦ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਖੜਾਉਂ ।

੧੧ ਭੋਰਾ ।

੧੨ ਨਿਵਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਦੇਖ ਚਲੇਂ ਤੁਮ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਮੱਕੇ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪਚਾਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇਰੇ ਕਹਯੋ ਹਮ ਨਹਿ ਸਕੈਂ ਹਟਾਇ ॥

ਨਾਮ ਮਦੀਨਾ ਜਾਹਿ ਕੋ ਚਲੇ ਤੁਝੇ ਦਿਖਲਾਇੰ ॥ ੧ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ 'ਮੰਦ ਮੰਦ ਚਲੇ ਦਿਨ' ਦ੍ਰਾਦਸ ਮਹਿ ਗਏ ਤਹਾਂ
ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਨਿਕਟ ਥਾਇ ਜਾਇ ਸੁਖ ਦਾਨਿਆ ॥ ਜਾਨਿਯੋਂ ਮਦੀਨਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਅਬ ਦੇਖ ਆਉ ਦੇਖਬੇ ਕੀ ਚਾਹਿ ਜਾਂਕੋ ਰਿਦਾ
ਲਲਚਾਨਿਆ ॥ ਦੇਹਿੰਗੇ ਹਟਾਇ ਕੈਸੇ ਦੇਖੋਂ ਥਾਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨ
ਮੁਸਕਾਨੇ ਮੁਖ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ਨੈਨ ਈਹਾਂ ਬਾਂਧੈਂ ਨਹੀਂ
ਤੁਰਕ ਸਰੂਪ ਤੇਰੇ 'ਬਰਜੈ ਨ ਕੋਊ ਬਿਨ' 'ਸੰਕ' ਹੈ ਪਯਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥
ਤੁਰਕ ਐਸੇ 'ਭਠ ਧਰੇ ਹੋ' ਨ ਸਾਥੀ ਤਿਨਹੂ ਕੋ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਕੀ
ਸ਼ਰਨ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ ਜੇ ਤੈਂ ਐਸੇਦਿਢ ਜਾਨੀ
ਮਨ ਮੱਕੈ ਕੋ ਪਿਖਨ ਚਾਹਿ ਏਤੀ ਕੈਸੇ ਕੀਨੀ ਹੈ ॥ ਪੂਜਨੇ ਨ ਆਯੋ
ਹੈਂ ਤੋ ਦੇਖਨੇ ਕੋ ਕਾਜ ਮੇਰੇ ਤੁਰਕ ਤਰੀਫ ਕਰੈਂ ਜਾਨੀ ਮਤ ਹੀਨੀ
ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਕਹਿ ਗਯੋ ਜਾਇ ਦੇਖਤ ਸੋ ਭਯੋ 'ਗੋਰ ਮਹੰਮਦ' ਕੀ
ਜਾਹਿੰ ਠੌਰ ਦੇਹ 'ਦਫਨੀਨੀ' ਹੈ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਪ ਉਠ ਪਹਿਰੇ 'ਕੈਸ' ਸੁ ਏਕ ॥

ਜ਼ਿਆਰਤ ਅੰਦਰ ਜਾ 'ਬਰੇ' ਦੈਬੇ ਮੁਲਨ ਬਿਬੇਕ ॥ ੪ ॥

ਹੁਤੇ ਮੁਲਾਨੇ ਬਹੁ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥

ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬੋਲੇ ਲਖਯੋ ਨ ਭੇਵ ॥ ੫ ॥

ਕੋ ਹੈਂ ਪਹਰੇ ਕੈਸ ਇਕ ਗੋਰ ਸਮੀਪਹਿ ਆਇ ॥

੧ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ।

੨ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ।

੩ ਰੋਕੇਗਾ ।

੪ ਸੰਕਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੫ ਮਛਰ ਪਏ ।

੬ ਕਬਰ ।

੭ ਜਿਸ ਥਾਂ ਦਫਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

੮ ਖੜਾਵਾਂ ।

੯ ਵੜ ਗਏ ।

ਮਤ ਤੇਰੀ ਅਨਜਾਨ ਹੈ ਜ਼ਿਆਰਤ 'ਰੀਤ ਨ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥
 ਅਦਬ ਮਹੰਮਦ ਨਾ ਕਿਯਾ ਏਹੁ ਰਸੂਲ ਮੁਕਾਮ ॥
 ਪਾਛੇ ਹਟ ਜੱਯੈ ਅਬੈ ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਧਾਮ ॥ ੭ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧॥ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿਘਰਿਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ
 ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਖਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ
 ਲੋਕ ॥ ੧ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ
 ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗੁ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੇਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ
 ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨ ਜਨਿ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥
 ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣ ਹਾਰ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥
 ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥ ੪ ॥
 ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥
 ਅਲਾਹ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣ ਹਾਰੁ ਕਰੀਮ ॥
 ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥ ੬ ॥
 ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥
 ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥ ੭ ॥
 ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥
 ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥ ੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਬਦ ਪਵਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ਬਦਨ ਜਬ ਨਿਵੀ 'ਗੌਰ ਪਦ ਓਰ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਪੁਨ ਹਟੀ ਠਹਿਰਾਨੀ ਨਿਜ 'ਠੈਰ ॥ ੯ ॥
 ਮੁਲਾਂ ਸਰਬ 'ਬਿਲੋਕ ਕੈ 'ਬਿਸਮਾਨੇ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥
 ਤਨ ਖੁਦਾਇ ਸਮਜਾਨਕੈ ਨਿਵੇਂ ਚਰਨ ਚਿਤ ਚਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥
 ਅਧਕ ਮਹੰਮਦ 'ਪੇਸ਼ਵਾ ਹਮ ਉੱਮਤ ਹੈਂ ਤਾਂਹਿ ॥
 ਗੋਰ ਨਿਵੀ ਤਿਹ ਅਗ੍ਰ ਜਹਿ ਹਮ ਕਿਉਂ ਸੁ ਨਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥
 ਆਦਰ ਕਰ ਬਹੁ 'ਭਾਂਤ ਸੇਂ ਆਸਨ ਉਚ ਬਸਾਇ ॥
 ਬੋਲੇ ਦੈ ਕਰ ਬੰਦ ਕੈ ਨਿਜ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਤਾਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਨ ਭਨੇ ਸੁਨਕੈ ਨਿਤ 'ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਯਾਦ
 ਰਖੇ ਨ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਛੋਰ ਬਿਕਾਰ ਤਜੋ ਪਖ ਬਾਦ ਖੁਦਾਇ ਲਖੇ ਸਭ
 ਖਾਲਕ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸਿਮਰੇ ਉਰ ਮੈਂ ਜਿਹ ਤੇ ਜਮ
 ਦੋਜਕ ਦੇਖਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਲੋਕ ਦਿਖਾਵਨ ਤੇ ਮਨ ਚਾਇ ਕੈ ਸਾਚ
 ਕਮਾਇ ਸਬੈ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਹਰਖਤ ਭਏ 'ਕੋਸ਼ਸ਼ 'ਜਾਚੀ ਚਰਨ ॥
 ਹਿਤ ਪੂਜਨ ਜਿਆਰਤ ਰਖੀ ਲਗੇ ਸੇਵ ਗੁਰ ਕਰਨ ॥ ੧੪ ॥
 ਪੀਰ ਬਹਾਵਲ ਦੀਨ ਇਕ ਸੇ ਆਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥
 ਪਿਖ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਸਿਫਤ ਕੀਨੋ ਐਸ ਸੁਆਲ ॥ ੧੫ ॥
 ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਹਾਵ ਦੀਨ ਸੁਣ ਹੇ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹਿ ॥
 ਕੇਹੀ ਸੂਰਤ ਰੱਬ ਦੀ ਰਹਿੰਦਾ ਕੇਹੜੀ ਜਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥
 ਖਾਣਾ ਕੌਣ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਹਿਰੇ ਕੌਣ ਪੁਸ਼ਾਕ ॥
 ਕੌਣ ਸ਼ਰੀਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਹੈ ਹਕੀਕਤ 'ਤਾਕ ॥ ੧੭ ॥
 ਹਿੰਦੂ ਮੁੱਸਲਮਾਨ ਵਿਚ ਕੌਣ ਨਜੀਕ ਖੁਦਾਇ ॥
 ਦੋਨਹੁ ਮਜਹਬ ਸੋਧ ਕੇ ਸੱਚਾ ਇੱਕ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧੮ ॥

੧ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਕਬਰ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਗਾ ਟਿਕ ਗਈ ।
 ੨ ਦੇਖ ਕੇ ।
 ੩ ਅਸਚਰਜ । ੪ ਆਗੂ । ੫ ਤਰ੍ਹਾਂ । ੬ ਮੌਤ ਨੂੰ । ੭ ਖੜਾਓ ।
 ੮ ਮੰਗੀ । ੯ ਖੋਜਕੇ ।

ਸੁਨ ਹੋ ਪੀਰ ਬਹਾਵ ਦੀਨ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ॥
 ਸੱਚੀ ਸੂਰਤ ਰੱਬ ਦੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੱਚੀ ਜਾਇ ॥ ੧੯ ॥
 ਸੱਚਾ ਖਾਣਾ ਰੱਬ ਦਾ ਪਹਿਰੇ ਸੱਚ ਪੁਸ਼ਾਕ ॥
 ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਹੋਰ ਸ਼ਰੀਕ ਨ ਸਾਕ ॥ ੨੦ ॥
 ਹਿੰਦੂ ਮੁੱਸਲਮਾਨ ਦੁਇ ਜੇਹੜਾ ਜਪੇ ਖੁਦਾਇ ॥
 ਦਰਗਾਹਿ ਪਵੇ ਕਬੂਲ ਸੋ ਬਾਕੀ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਸੁਣ ਕਰ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀਨ ਮਨ ਮਹਿ ਭਯੋ 'ਖੁਸ਼ਾਲ ॥
 ਕਰੀ ਬੰਦਗੀ ਗੁਰੂ ਕੋ ਧਰ ਚਰਨਨ ਪਰ 'ਕਾਲ ॥ ੨੨ ॥
 ਆਯੋ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਇਕ ਪਿਖ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤਾਹਿ ॥
 ਕਹਿਓ 'ਕਲੰਦਰ ਨਾਨਕਾ ਕੁਛ ਅਸਚਰਜ ਦਿਖਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਹਿਤ ਭੇ ਅੱਖੀ ਮੀਟ ਜਲਾਲ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਅੱਖੀ ਮੀਟੀਆਂ ਦੇਖੈ ਐਸ ਹਵਾਲ ॥ ੨੪ ॥
 ਸਿੰਧ ਮਾਹਿੰ ਇਕ ਨਗਰ ਹੈ ਸੰਤ ਬਸੈਂ ਤਹਿ ਮਾਹਿੰ ॥
 ਖਾਣਾਂ ਉਤਰੈ ਗੈਬ ਤੇ ਸਭ ਅਨੰਦ ਹੈ ਖਾਂਹਿ ॥ ੨੫ ॥
 ਉਤਰਯੋ ਨਾਹਿੰ ਜਲਾਲ ਹਿਤ ਮਹੰਤ ਸੁ ਤਿਸੈ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਹੁਕਮ 'ਭੰਗ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਕਹਿ ਮੈਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਹਾਂ ਬਰਸਯੋ ਸਿੰਧ ਮੈਂ ਬਾਰ ॥
 ਮੈਂ ਕਹਯੋ ਕਯੋਂ ਬਰਸ ਹੈ ਨਾਹਿੰ ਇਹਾਂ 'ਦਰਕਾਰ ॥ ੨੭ ॥
 ਕਰਹਿੰ ਸੰਤ ਮਨਮੁਖ ਹੁਯੋ ਭਾਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਟਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸੋਈ ਹੋਇ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੰਨੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥
 ਖੁਲ੍ਹੇ ਨੈਨ ਤਬ ਪੀਰ ਕੇ ਗੁਰ ਪਗ ਨਿਜ ਸਿਰ ਧਾਰ ॥
 ਸਿਫਤ ਕਰੀ ਬਹੁ ਬਦਨ ਤੇ ਰੂਪ ਖੁਦਾਇ ਨ ਪਾਰ ॥ ੨੯ ॥
 ਕੇਤਜ ਦਿਵਸ ਬਤਾਇ ਤਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਤੇਸ ॥

ਗੁਮ ਵਲਾਇਤ ਕੋ ਚਲੇ ਦੇਨੈ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਮਦੀਨੇ
ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੈ ਨਾਮ ਇੱਕ ਪੰਚਾਸਮੈਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤਾਰੇ ਚਾਰੇ 'ਚੱਕ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੋਥੈ ਸੁਣੈ 'ਗਰਭ ਵਾਸ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਿਸਰ ਸਹਿਰ ਕੈਕੈ ਜੁ ਮਹਾਨਾ ॥ ਨਿਪੁ ਹਮੀਦ
ਕਾਰੂ ਜਿਹ ਥਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਤਾਰਨ ਹਿਤ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਰਿਯੋ
ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਿਰੀ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਰੂ 'ਕੋਰ 'ਦੁਰਗ ਜਿਹ ਭਾਰੀ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਬੈਠੇ ਜਾਇ ਅਗਾਰੀ ॥ 'ਬਿੰਦ ਹੁਤੇ ਦਰ ਪਰ 'ਦਰਵਾਨਾ ॥
ਤਿਨ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕੈਸੇ ਹੈ ਪਤਸ਼ਾਹ
ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਨਿਆਉਂ ਕਰੇ ਕੈਸੇ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਦਰਵਾਨਨ ਗਿਰਾ
ਉਚਾਰੀ ॥ ਅਤ ਪਰਜਾ ਇਨ ਕੀਨ ਦੁਖਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕਾਰੂ ਭੂਪ ਭਯੋ
ਇਕ ਪ੍ਰਿਥਮੈਂ ॥ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਗਾਡ ਰਖ ਪ੍ਰਿਥਮੈਂ ॥ ਇਨ ਗਾਡੇ
ਪੈਤਾਲੀ ਗੰਜ ॥ ਸਰਬ ਵਲਾਇਤ ਮਾਯਾ 'ਸੰਜ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ 'ਦਾਦ ਪੁਕਾਰ ਨ ਸੁਣੈ ਕਛੁ ਲੇਵੈ ਧਨ ਖੁਸਵਾਇ ॥

ਦਯਾ ਹੀਨ ਦੁਖ ਦੇਯ ਸਭ ਮਾਯਾ ਲੇ 'ਨਿਕਸਾਇ ॥ ੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਪੁ 'ਚੇਰੀ ਬੁਲਵਾਈ ॥ ਬਹੁ
ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਦੀਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਇਸ ਕੋ ਬੇਚੋ ਬੀਰ ਬਜਾਰ ॥ ਏਕ
'ਰਜਤਪਣ ਮੋਲ ਕਰਾਰ ॥ ੭ ॥ ਚੈਦਹਿ ਸਾਲ ਬਾਲ ਇਕ ਆਯੋ
॥ ਪਿਖ ਸਰੂਪ ਮਨ ਰਹਿਯੋ ਲੁਭਾਯੋ ॥ ਮਾਤ ਸਮੀਪ ਗਯੋ ਤਬ
ਧਾਯੋ ॥ ਹੁੈ ਆਤੁਰ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ੮ ॥ 'ਜਨਨੀ ਏਕ

੧ ਚਾਰੇ ਤਰਫਾਂ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਕੋਨੇ ।

੨ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ । ੩ ਦੇ ।

੪ ਕਿਲੇ ।

੫ ਬਹੁਤੇ ।

੬ ਦਰਵਾਨਚੀ ।

੭ ਅਕੱਠੀ ।

੮ ਫਰਜਾਦ ।

੯ ਕਢਕੇ ।

੧੦ ਦਾਸੀ ।

੧੧ ਰੁਪੈ ।

੧੨ ਮਾਤਾ ।

ਰਜਤਪਣ ਦੇਵਹਿੰ ॥ ਤੈ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਹਮ ਲੇਵਹਿੰ ॥ ਸੁਨ ਸੁਤ
 ਏਕ ਰਜਤਪਣ ਨਾਰੀ ॥ ਖੋਜਹੁ ਸਗਰੇ ਦੇਸ ਜਿ ਮਾਹੀ ॥ ੯ ॥ ਤਬ
 ਹਠ ਗਹਯੋ ਸੁ ਬਾਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਲੇ ਦੀਜੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
 ਨਹਿੰ ਤੋ ਮਰ ਹੋਂ ਖਾਇ ਕਟਾਰਾ ॥ ਬਿਨਾ ਲਿਯੇ ਨਹਿ ਜਿਯਨ
 ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਿ ਮਾਤਾ ਤਵ ਪਿਤ ਦਫਨਾਯੋ ॥ ਏਕ ਰਜਤਪਣ
 ਤਿਹ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਰਹਿ ਨ ਸਕਤ ਸੋ ਲੇਹੁ ਨਿਕਾਸੇ ॥ ਇਉਂ ਸੁਨ
 ਬਾਲਕ ਭਯੋ ਹੁਲਾਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੋਰ ਖੋਦ ਤਬ ਲੀਨ ਨਿਕਾਸੇ ॥ ਲੇਨਾਰੀ
 ਤਬ ਕੀਨ ਹੁਲਾਸੇ ॥ ਸੁਧ ਕਾਰੂ ਸੁਨ ਬਿਸਮਹਿ ਥਾਯੋ ॥ ਤਾਤਕਾਲ
 ਸੋ ਨਰ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਿਯੋ ਰਜਤਪਣ ਕਹਿ ਤੇ ਲੀਨਾ ॥
 ਬਾਲਕ ਤਬਹਿ ਬਤਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਮੈਂ ਕਾਢਿਯੋ ਪਿਤ ਗੋਰ ਮਝਾਰਾ
 ॥ ਐਰ ਥਾਇੰ ਨਹਿੰ ਮਿਲਹਿ ਨਿਪਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬ ਐਸੇ ਕਾਰੂ
 ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਹੀ ਗੋਰ ਲੀਨ ਖੁਦਵਾਈ ॥ ਦਰਵਾਨ ਤੇ
 ਸੁਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਪੁਨ ਤਿਨ ਸੰਗ ਕਹੀ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥
 ਗੁਨਹਗਾਰ ਇਹੁ ਦੋਸ਼ਕ ਜਾਈ ॥ ਹੈ ਸਦ ਹੈਫ ਕਰੀ ਜੋ ਕਮਾਈ ॥
 ਅਬ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਨਹੁ ਦਰਵਾਨੋ ॥ ਕਾਰੂ ਸੋਂ ਇਵ ਜਾਇ ਬਖਾਨੋ ॥
 ੧੫ ॥ ਇਕ ਫਕੀਰ ਤੁਮਰੇ ਦਰ ਆਯੋ ॥ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਬੇ ਕੋ
 ਚਾਹਿਯੋ ॥ ਮ੍ਰਿਦੁਲ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁਨਕੈ ॥ ਗੇ ਦਰਵਾਨ ਸੰਤ
 ਭਲ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ੧੬ ॥ ਪਹੁਚੇ ਕਾਰੂ ਕੇਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ
 ਕਰ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਅਪੂਰਬ ਆਯੋ ॥ ਰਾਵਰ ਕੋ
 ਮਿਲਬੈ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਇਵ ਸੁਨ ਕਾਰੂ ਦਰ ਪਰ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਕੋ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਦੇਨ ਨਸੀਅਤ ਸਭ ਦੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ॥ ਨਸੀਹਤ ਨਾਮਾ ॥

ਕੀਚੈ ਨੇਕ ਨਾਮੀ ਜੁ ਦੇਵੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਜੁ ਦੀਜੈ ਜ਼ਿਮੀਂ ਪਰ
ਸੁ ਹੋਸੀ ਫਨਾਇ ॥ ਦਾਇਮ ਵ ਦੌਲਤ ਕਸੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ਨ ਰਹਿੰਗੇ
ਕਰੋੜੀ ਨ ਰਹਿੰਗੇ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ਦਮੜਾ ਤਿਸੀ ਕਾ ਜੋ ਖਰਚੈ ਅਰ
ਖਾਇ ॥ ਦੇਵੈ ਦਿਲਾਵੈ ਰਜਾਵੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਹੋਤਾ ਨ ਰਾਖੈ ਇਕੇਲਾ
ਨ ਖਾਇ ॥ ਤਹਿਕੀਕ ਦਿਲਦਾਨੀ ਵਹੀ ਭਿਸਤ ਜਾਇ ॥ ਕੀਚੈ
ਤਵੱਜੋ ਨ ਕੀਚੈ ਗੁਮਾਨ ॥ ਨ ਰਹਿੰਗੀ ਯੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨ ਰਹਿੰਗੇ
ਦੀਵਾਨ ॥ ਹਾਥੀ ਵ ਘੋੜੇ ਵ ਲਸਕਰ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ਸਭੀ ਗਰਤ ਹੋਤੇ
ਕੇ ਲਾਗੇ ਨ ਬਾਰ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਦੀਵਾਨੇ ਕਹੇਂ ਮੁਲਕ ਮੇਰਾ ॥
ਆਈ ਮੌਤ ਸਿਰ ਪਰ ਨ ਤੇਰਾ ਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕੇਤੀ ਗਈ ਦੇਖ ਵਾਜੇ
ਵਜਾਇ ॥ ਰਹੇਗਾ ਵਹੀ ਏਕ ਸਾਚਾ ਖੁਦਾਇ ॥ ਆਯਾ ਇਕੇਲਾ
ਇਕੇਲਾ ਚਲਾਯਾ ॥ ਚਲਤੇ ਵਖਤ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨ ਆਯਾ ॥ ਲੇਖਾ
ਮੰਗੀਜੈ ਕਿਯਾ ਦੀਜੈ ਜਬਾਬ ॥ ਤੋਬਾ ਪੁਕਾਰੇ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ਅਜ਼ਾਬ ॥
ਦੁਨੀਆਂ ਪੈ ਕਰ ਜ਼ੋਰ ਦਮੜਾ ਕਮਾਯਾ ॥ ਖਾਯਾ ਹੰਡਾਯਾ ਅਜਾਈਂ
ਗਵਾਯਾ ॥ ਆਖਰ ਪੱਛੋਤਾਣਾਂ ਕਰੈਂ ਹਾਇ ਹਾਇ ॥ ਦਰਗਹਿ ਗਏ
ਤੇ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਜਾਇ ॥ ਲਾਨਤ ਹੈ ਤੈਂ ਕੂੰ ਵ ਤੈਂਡੀ ਕਮਾਈ ॥
ਦਰੋਬਾਜੀ ਕਰਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਲੂਟ ਖਾਈ ॥ ਖੀਯੇ ਪਿਯਾਲੇ ਔਰ
ਖਾਏ ਕਬਾਬ ॥ ਦੇਖੋ ਰੋ ਲੋਗੋ ਯੇ ਹੋਂਗੇ ਖਰਾਬ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂੰ ਬੰਦਾ
ਉਸੇ ਨ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਲਾਲਚ ਤੈਂ ਸਾਹਿਬ ਬਿਸਾਰਾ ॥
ਨ ਕੀਤੀ ਅਬਾਦਤ ਨ ਰਖਿਯੋ ਈਮਾਨ ॥ ਕਰੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ੁਲਮੀ
ਪੁਕਾਰੇ ਜਹਾਨ ॥ ਅੰਦਰ ਮਹਿਲ ਕੇ ਤੂੰ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਜਾਇ ॥ ਹਰਮਾਂ
ਸਿਉਂ ਖੇਲੇਂ ਖੁਸ਼ਬੋਈ ਹਵਾਇ ॥ ਨ ਪੂਛੈਂ ਨ ਬੂਝੈਂ ਜੁ ਬਾਹਿਰ
ਕਿਯਾ ਹੋਇ ॥ ਲੂਟਨ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਤੂੰ ਮਾਰਹਿ ਬਿਗੋਇ ॥ ਬਸਤੀ
ਉਜਾੜੇਂ ਤੂੰ ਫਿਰ ਨ ਬਸਾਵੈਂ ॥ ਕੂਕੈਂ ਪੁਕਾਰੈਂ ਤੇ ਦਾਦ ਨ ਪਾਵੈਂ ॥

ਹਾਕਮ ਕਹਾਵੈਂ ਹਕੂਮਤ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਦੀਵਾਨੇ ਫਿਰੈਂ
ਮਸਤ ਲੋਇ ॥ ਲੂਟੈਂ ਮੁਲਕ ਐਸ਼ ਅਸ਼ਰਤ ਕਮਾਇ ॥ ਦੋਜ਼ਕ ਕੀ
ਆਤਸ ਮੇਂ ਆਖਰਿ ਜਲਾਇ ॥ ਗਰਬ ਸਿਓ ਨ ਦੇਖ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ
ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨ ਰਹਿਗੀ ਤੂੰ ਐਸੀ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਉਠਾਵੈ ਸਫਾ
ਉਸੇ ਲਾਗੈ ਨ ਬਾਰ ॥ ਕਿਸਕੀ ਯੇ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸਕੇ ਘਰ ਬਾਰ ॥
ਚੰਦ ਰੋਜ਼ ਚਲਣਾ ਕਿਛ ਪਕੜੋ ਕਰਾਰ ॥ ਨ ਕੀਚੈ ਹਿਰਸ ਬਹੁ
ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਯਾਰ ॥ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨ ਹੋ ਕਿਛ ਨੇਕੀ ਕਮਾਇ ॥ ਲਾਨਤ
ਕਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਰ ਕੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗਫਲਤ ਕਰੇਗੇ ਤੇ ਖਾਵੇਗੇ ਮਾਰ
॥ ਬੇਟੀ ਵ ਬੇਟਾ ਕੋ ਲੇਗਾ ਨ ਸਾਰ ॥ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਬਹੁਤ ਕੀਚੈ ਨ
ਜ਼ੋਰ ॥ ਦੋਜ਼ਕ ਆਤਸ਼ ਜਲਾਵੈਗੀ ਗੋਰ ॥ ਮੁਸਾਇਕ ਪੈਕੰਬਰ ਕੇਤੇ
ਸਾਹਿ ਖਾਨ ॥ ਨ ਦੀਸੈਂ ਜ਼ਿਮੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹੋਂ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ॥ ਚਲਤੇ
ਕਬੂਤਰ ਜਨਾਵਰ ਕੀ ਛਾਉਂ ॥ ਕਿਤੇ ਖਾਕ ਹੂਏ ਕੋ ਪੂਛੈ ਨ ਨਾਉਂ ॥
ਚਿਹਲ ਗੰਜ ਜੋੜੇ ਨ ਰੱਖਿਓ ਸੁ ਇਮਾਨ ॥ ਆਖਿਰ ਹੂਆ ਵੇ ਕਾਰੂ
ਪਰੇਸ਼ਾਨ ॥ ਨਦਾਨੀ ਯੇ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਫਾਨੀ ਮੁਕਾਮ ॥ ਤੂੰ ਖੁਦ
ਚਸਮ ਬਿਬੀਂ ਯਹ ਚਲਨਾ ਜਹਾਨ ॥ ਨ ਹਰ ਵਕਤ ਬੰਦੇ ਇਬਾਦਤ
ਵਿਸਾਰ ॥ ਮਸਤੀ ਵ ਗਫਲਤ ਸੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨ ਹਾਰ ॥ ਤੋਬਾ ਨ
ਕੀਤੀਆ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁਨਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਆਲਮ ਸੇ ਤੇਰੀ
ਪਨਾਹ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਾਰੂ ਸੁਨ ਹੈਰਾਨ ਹੈ ਭਯੋ 'ਮੋਮ ਦਿਲ ਸੋਇ ॥

ਆਗੈ ਕੋ ਭੈ ਮਾਨਿਓਂ ਜਹਿੰ ਸਜਾਇ ਅਸ ਹੋਇ ॥ ੧੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਾਰੂ ਮਨ ਗੁਨ ਤਬਹਿ 'ਬੁਗੋਯੋ ॥ ਮੈਂ 'ਗਾਫਲ
ਹੋਯੋ ਨਿਤ ਸੋਯੋ ॥ ਮਿਹਰ ਆਪਨੀ ਮੋ ਪਰ ਕੀਜੈ ॥ ਬਖਸ਼ ਖਤਾ
ਸੁਭ 'ਮਾਰਗ ਦੀਜੈ ॥ ੨੦ ॥ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲੇ ਸੁਭ ਬਾਨੀ ॥ ਕੈਦੀ ਜੇਲ੍ਹੇ ਮਾਹਿ ਜੇ ਰਾਖੇ ॥ ਸਭ
 ਛੋਡੋ ਜੇ ਸੁਖ ਅਭਲਾਖੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕਾਰੂ ਤਬ ^੧ਦੂਤ ਪਠਾਏ ॥
 ਕੈਦੀ ਨਰ ਸਭ ਦੀਨ ਛੁਡਾਏ ॥ ਦਰਬ ^੨ਖਸੇਟਿਯੋ ਤਿਨਹਿ ਦਿਵਾਏ
 ॥ ਧਾਮ ਗਏ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾਂ ਗਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿਯੋ
 ਸਿਮਰ ਸਤ ਨਾਮੂ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸਭ ਸੁਖ ^੩ਧਾਮੂ ॥ ਆਗੈ
^੪ਆਜਜ਼ ਰਖਿਯਾ ਕਰਿਯੋ ॥ ਉਰ ਤੇ ਜੁਲਮੀ ਸਭ ^੫ਪਰਹਰਿਯੋ ॥
 ੨੩ ॥ ^੬ਕਲਮਲ ਕਰ ਜੋ ਧਨ ਇਕਠਾਏ ॥ ਦੇਉ ^੭ਖਰਾਇਤ ਨਾਮ
 ਖੁਦਾਏ ॥ ਸੁਨ ਕਾਰੂ ਧਨ ਕੀਨ ਖਰਾਇਤ ॥ ਸ਼ਾਂਤ ਭਈ ਤਬ ਸਗਰ
^੮ਵਲਾਇਤ ॥ ੨੪ ॥ ਮਾਨਵ ਆਵਨ ਸਗਰੇ ਲਾਗੇ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼
 ਹੁਵੈਂ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥ ^੯ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਸ ਕੋ ਸਭ ^{੧੦}ਨਿਰਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰੂ
 ਸੁਭ ਜਗ ਮਹਿ ਡਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰ ਗਮਨ ਕੀ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥
 ਤਬ ਕਾਰੂ ਅਸ ^{੧੧}ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਰਹੀਏ ਮੁਝ
^{੧੨}ਪਾਸੂ ॥ ਮੈਂ ਸੇਵਕ ਹੂੰ ਚਰਨਨ ^{੧੩}ਖਾਸੂ ॥ ੨੬ ॥ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ
 ਜੇ ਕਰਹੁ ਪਯਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਦਰਸਨ ਦੇਵਹੁ ਕਬ ਆਨਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ
 ਬੋਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਮ ਹੋਇ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਰਿਦੈ ਧਿਆਨ ਅਪਨੇ ਤੁਮ ਧਾਰਹੁ ॥ ਇਹੋ ਹਮਾਰੋ ਮਿਲਨ
 ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਦੇ ਧੀਰਜ ਤਾਈਂ ॥ ਗਮਨੇ ਆਨ ਥਾਨ
 ਗੋਸਾਈਂ ॥ ੨੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਕਾਰੂ
 ਹਮੀਦ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਜੁਗ ਪੰਚਾਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੨ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਰਬ ਰਸਨ ਤੇ ਰਸ ਭਲਾ ਸਾਦ ਲੇਹਿ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਨਾਮ ਸੁਨ ਜਪਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥

੧ ਨੰਕਰ ਭੇਜਾ । ੨ ਲੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਧਨ । ੩ ਘਰ । ੪ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਤੇ ।
 ੫ ਦੂਰ ਕਰਦੇ । ੬ ਪਾਪ । ੭ ਦਾਨ । ੮ ਸਾਰੇ ਮੁਲਖ ਵਿਚ । ੯ ਡਰ ।
 ੧੦ ਦੂਰ ਕੀਤਾ । ੧੧ ਬਾਣੀ । ੧੨ ਪਾਸ । ੧੩ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ।

ਚੈਪਈ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਨ ਕਥਾ ^੧ਰਸਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ
ਮਾਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਕੀਨੋ ^੨ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਜਹਾਂ
ਸ਼ਹਿਰ ਬਗਦਾਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ^੩ਬਕਰ ਖਲੀਫਾ ਨਿਪ ਤਿਹ
ਥਾਨ ॥ ਉਪਜਤ ਨਹਿ ਤਿਨ ਗ੍ਰਹਿ ਸੰਤਾਨ ॥ ਦਸਤਗੀਰ ਪੀਰ
ਨਿਪ ਕੇਰਾ ॥ ਪੂਛਿਯੋ ਸੁਤ ਉਪਾਇ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਦਸਤਗੀਰ
ਕਹਿ ਹੈਂ ਜੋ ਫਕੀਰ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਇਨ ਮਹਿ ਲਹੁ ਧੀਰ ॥ ਸਭ
ਫਕੀਰ ਅਬ ^੪ਪਕਰ ਮੰਗਾਵੇ ॥ ਦੇਹਿ ^੫ਤਾਤ ^੬ਨਤ ਕੈਦ ਕਰਾਵੇ ॥
੪ ॥ ^੭ਤਾਤ ਨਮਿੱਤ ਗਹਿ ਕੈਦ ਫਕੀਰ ॥ ਕਹਿ ਦਿਹੁ ਸੁਤ ਨਤ
ਦੈ ਹੋਂ ਪੀਰ ॥ ਕੋਊ ਨ ਤਿਨ ਕੋ ਸਕੈ ਛੁਡਾਇ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖ ਦੂਰ
ਕਰਨ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ^੮ਰੁਚਰ ਜਲ ^{੯੦}ਹੇਰਾ ॥
ਬੈਠ ਗਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਡੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੜਹੈਂ ਮੁਖ ਬਾਨੀ ॥
ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿਫਤ ਮਹਿ ਸਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਲਖ ਪਾਤਾਲ ਲੱਖ
ਆਕਾਸ ॥ ਇਹੁ ਜਬ ਸ਼ਬਦ ਪਛਿਯੋ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਏਕ ਮੁਰੀਦ ਪੀਰ
ਕੋ ਆਯੰ ॥ ਸੁਨਿਯੋ ਸ਼੍ਰੋਨ ਮਹਿ ^{੯੧}ਤਰਕ ਕਰਾਯੰ ॥ ੭ ॥ ਦਸਤਗੀਰ
ਸੋਂ ਕਹਿਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਇਕ ਫਕੀਰ ਦੇਖਿਯੋ ਮੈਂ ਜਾਇ ॥
ਤਿਸਨੇ ਲਖ ਆਕਾਸ ਪਤਾਲੇ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ^{੯੨}ਓਰਕ ਥਕ
ਰਹਿ ਭਾਲੇ ॥ ੮ ॥ ਲਿਖਿਯੋ ਖਿਲਾਫ ਗੁਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨਾ ॥ ਕੂਰੇ
ਕਿਧੈ ਫਕੀਰ ^{੯੩}ਅਯਾਨਾ ॥ ਦਸਤਗੀਰ ਸੁਨ ਕੈ ^{੯੪}ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਮਨ
ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਕ੍ਰੋਧ ਵਡੇਰਾ ॥ ੯ ॥ ਆਇਸ ਸਗਰੇ ਨਗਰ ਪਠਾਈ ॥
ਸੰਗ ਸਾਰ ਤਿਸ ਕਰਿਯੋ ਜਾਈ ॥ ਦਸਤਗੀਰ ਕੀ ਆਇਸ ਪਾਏ ॥

੧ ਸੁੰਦਰ ।

੨ ਚਲਨਾ ।

੩ ਬਕਰ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਖਲੀਫਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

੪ ਪਕੜ ।

੫ ਪੁਤਰ ।

੬ ਨਹੀਂ ।

੭ ਪੁਤਰ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਕੜ ਕੇ ।

੮ ਪੀੜਾ ।

੯ ਸੁੰਦਰ ।

੧੦ ਦੇਖਾਂ ।

੧੧ ਨਫਰਤ ਕੀਤੀ ।

੧੨ ਓੜਕ ।

੧੩ ਅਨਜਾਣ ।

੧੪ ਤਿਸ ਵੇਲੇ ।

ਬਾਲਕ ਬੂਢੇ ^੧ਤਰਨੇ ਧਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕ ਇਕ ^੨ਪਾਹਿਨ ਸਭ ਨੇ
 ਲੀਨਾ ॥ ^੩ਢੋਲ ਵਾਇ ਬਡ ^੪ਰੌਰਾ ਕੀਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਕੈ
 ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਬਾਂਗ ਅਕਾਲਾ ਦੀਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਏਕੰਕਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਾਂਗ
 ਜਿਤੇ ਨਰ ਆਏ ॥ ^੫ਸੁਨ ਮੁਨ ਹੋਏ ਤਹਿ ਥਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਇਕ
 ਨਰ ਬਿਨ ਪਾਹਿਨ ਥੋ ਆਯੋ ॥ ਦਸਤਗੀਰ ਕੋ ਜਾਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਪੀਰ ^੬ਪਯਾਨਾ ਕੀਨੇ ॥ ਮਾਨਵ ^੭ਅਨਗਨ ਸੰਗਹਿ ਲੀਨੇ ॥
 ੧੩ ॥ ਸਭ ਇਕ ਬਾਰ ਆਏ ਚੌਢੇਰੇ ॥ ਮਾਰਨ ਹਿਤ ਕਿਯ ^੮ਭੁਜਾ
 ਉਚੇਰੇ ॥ ^੯ਠਾਂਢੀ ਰਹੀ ਉਚੇਰੇ ਬਾਂਹੀ ॥ ਉਤਰੈ ^{੧੦}ਤਰ ਨ ਕਾਠ
 ਸਮ ਬਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਪੀਰ ^{੧੧}ਲਜਤ ਹੋ ਗਯੋ ਸਮੀਪਾ ॥ ਬੈਠਿਓ
 ਜਹਿ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਤੂ ਕੁਫਰ ਅਲਾਵਾ ॥ ਕੋ ਹੈਂ
 ਤੂ ਕਿਤ ਤੇ ਚਲ ਆਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਤਹਿ ਬਡੀ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਲਖ ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸ਼ ^{੧੨}ਅਲਾਈ ॥ ਸੁਨੀ ਪੀਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਚੌਦਹਿ ਤਬਕ ਕੁਰਾਨ ਲਿਖਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸਕੋ ਕਹਿਨ ਹਾਰ ਹੈ
 ਜੋਊ ॥ ਤਾਂਕੋ ਚੌਦਹਿ ਕੀ ਸੁਧ ਹੋਊ ॥ ਲਾਖਨ ਕੀ ਸੁਧ ਜਿਨ ਕੋ
 ਹੋਈ ॥ ਤੇਤੀ ਭਨੀ ਝੂਠ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਦਸਤਗੀਰ ਸੁਨ
 ਸਾਚ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਹੇਤ ਬਿਲੋਕਨ ਬੋਲਿਓ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨ
 ਆਵਹਿ ਮੋਕੋ ॥ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਇ ਜਿਹੈ ^{੧੩}ਸੁਧ ਤੋਕੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਤ
 ਮੇਰੇ ਕੋ ਸੰਗ ਲਿਜਾਵਹੁ ॥ ਜਿਤੀ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਤਿਤੀ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ
 ਕੈ ਤਹਿ ਛਿਨ ਸ੍ਰੀ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ਤਹਿ ਕੋ ਗਹਿਯੋ ਹਾਥ ਮਹਿ ਹਾਥਾ

੧ ਜਵਾਨ ।

੨ ਪਥਰ ।

੩ ਢੋਲ ਵਜਵਾ ਕੇ ।

੪ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ।

੫ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਗਏ ।

੬ ਜਾਣਾ ।

੭ ਏਅੰਤ ।

੮ ਬਾਵਾਂ ।

੯ ਉਚੀਆਂ

ਹੀ ਬਾਹਵਾਂ ਖੜੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ।

੧੦ ਤਲੇ ।

੧੧ ਸਰਮ ਸਾਰ ।

੧੨ ਕਥਨ ਕੀਤੇ ।

੧੩ ਖਬਰ ।

॥ ੧੯ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ 'ਲੋਚਨ ਮੁੰਦਹੋ ਦੋਈ ॥ ਚਹੇ ਜੋ ਦੇਖ ਲੇਹੁ
 ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਤ ਨੈਨ ਕਿਯੋ ਤਿਸ ਜਬ ਹੀ ॥ ਅਪਰ ਅਕਾਸ਼
 ਦਿਖਾਯੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਬੀਚ ਬਿਹਾਰੇ ॥
 ਬਹੁਰ ਔਰ 'ਨਭ ਮਾਹਿੰ ਪਧਾਰੇ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਸੋਂ ਬਹੁ 'ਬਰਖ
 ਬਿਤਾਏ ॥ ਲਾਖ ਅਕਾਸ਼ ਤਾਹਿ ਦਿਖਰਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਬਹੁਰੋ ਗਏ
 ਪਤਾਲਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਏਕ ਦਿਖਾਵਾ ਤਾਹੀਂ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ
 ਲੋ ਫਿਰ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਬਹੁਰੋ ਦੁਤੀਅ ਪਤਾਲ ਪਧਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਇਸ ਬਿਧ ਸੋਂ ਜੇ ਲਾਖ ਪਤਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਦਿਖਾਏ ਤਾਂਹਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਲਘ 'ਕਾਲ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਬਿਚਰਤ ਪੀਰ
 'ਤਾਤ 'ਅਕਲਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕੈ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹੂ
 ਅਧੀਨ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਅੰਤ ਨ ਆਵਤ 'ਗੈਨ ਪਤਾਲਾ ॥
 ਬਿਚਰਤ ਬੀਤ ਗਯੋ 'ਚਿਰ ਕਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਚਲੋ ਆਪਨੇ ਅਬ
 ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਲਖੋਂ ਨ ਆਨਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜੇ ਕਿਛ ਚਾਹ ਹੈ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥
 ਦੇਖਹੁ ਔਰ ਅਕਾਸ਼ ਪਤਾਲਾ ॥ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਕਛ ਰਹੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਜੇਕਰ ਅਕੁਲਾਵਾ ਚਿਤ 'ਤੋਰਾ ॥ ਚਲਿਯੋ ਚਾਹਿਤ ਹੈਂ ਅਪਨੇ 'ਠੋਰਾ
 ॥ ੨੬ ॥ ਤਵ ਪਿਤ ਨਿਸ਼ਚਾ ਆਵਹਿ ਜੈਸੇ ॥ ਕਾਰਜ ਕਰਹੁ ਆਪ
 ਅਬ ਤੈਸੇ ॥ ਸੰਗਤ ਮੈਂ 'ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਹੋਈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਚਲੀਏ ਲੇਕਰ
 ਸੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗਏ ਜਹਾਂ ਸਤਿਸੰਗਤ ॥ ਬੈਠੀ ਸੰਤਨ
 ਕੀ ਸੁਭ ਪੰਗਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ 'ਅਵਿਲੋਕਾ ਜਬ ਹੀ ॥ ਉਰ ਭਰ ਹਰਖ
 ਉਠੇ ਸਭ ਤਬ ਹੀ ॥ ੨੮ ॥ 'ਪਦ ਪੰਕਜ ਪਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥
 ਬੈਠਾਰੇ ਪੁਨ ਸਭਾ ਮਝਾਰੀ ॥ 'ਦੀਪ ਬਾਰ ਆਰਤੀ ਉਤਾਰੀ ॥

੧ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਦੇ।

੨ ਅਕਾਸ਼।

੩ ਸਾਲ।

੪ ਸਮਾਂ।

੫ ਪੀਰ ਦਾ ਬੇਟਾ।

੬ ਦੁਖੀ।

੭ ਅਕਾਸ਼।

੮ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ।

੯ ਤੋਰਾ।

੧੦ ਜਗ੍ਹਾ।

੧੧ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

੧੨ ਦੇਖਿਆ।

੧੩ ਚਟਨ ਕਮਲ।

੧੪ ਦੀਵਾ।

ਪੂਜਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸੰਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕੋ ਭਲ
 ਰੀਤੀ ॥ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਖਰੇ ਯੁਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਬਹੁਰੋ ਬਾਂਟ ਦੀਨ ਸਭ
 ਤਾਹੀ ॥ ਲੀਨ ਪੀਰ ਸੁਤ ਹਰਖ ਬਢਾਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਇਸ ਬਿਧ
 ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਫਿਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਰਾਈ ਤਾਹੀ ॥ ਜਬ
 'ਕਚਕੋਲ ਪੂਰ ਤਿਹ ਲੀਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਹੁਰ 'ਪਯਾਨੋ ਕੀਨਾ ॥
 ੩੧ ॥ ਤਬ ਬਗਦਾਦ ਦੇਸ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਹੁਤੋ ਪੀਰ ਬਹੁ ਨਰ
 ਜਿਸ ਥਾਏ ॥ ਬੂਝਨ ਕੀਨ ਪੀਰ ਸੁਤ ਤਾਹੀ ॥ ਲਖ ਪਤਾਲ ਨਭ
 ਦੇਖੇ ਜਾਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਕੈ ਫਕੀਰ ਨੇ ਝੂਠ ਅਲਾਏ ॥ ਹਟ ਕੈ 'ਤੂਰਨ
 ਤੁਮ ਚਲ ਆਏ ॥ ਬਿਸਮਿਯੋ ਦਸਤਗੀਰ ਸੁਤ ਸੁਨ ਕੈ ॥ ਅਤਸੈ
 ਅਚਰਜ ਤੋ ਮਨ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਿਯੋ ਹੇ ਪਿਤਾ
 ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸ਼ ਖੁਦਾਇ ਲਖੀਜੈ ॥ ਤੁਮ ਤੋ ਕਹਿਓ ਕਿ
 ਤੂਰਨ ਆਏ ॥ ਕਿਤੇ 'ਸਹਿਸ ਹਮ ਬਰਖ ਬਿਤਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਲਖ
 ਪਾਤਾਲ ਅਕਾਸ਼ ਦਿਖਾਏ ॥ ਬਹੁਰੋ 'ਓਰਕ ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥ ਗਯੋ
 ਹਾਰ ਅਵਲੋਕਿਯੋ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਹਿ ਅਰ ਮੈਂ ਹਟ ਆਵਾ ਤਬ ਹੀ ॥
 ੩੫ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਸੰਗਤ ਇਨਕੀ ਦੇਖੀ ॥ ਪਦ ਪੂਜਹਿ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ
 ਵਿਸੇਖੀ ॥ ਦਸਤਗੀਰ ਸੁਨ ਸੁਤ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਸਮ ਰਹਿਯੋ ਕਛ
 ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੩੬ ॥ ਇਹ 'ਠਾਂ ਘਟਕਾ ਬੀਤੀ ਦੋਊ ॥ ਬੈਠੇ
 ਰਹੇ ਉਠੇ ਨਹਿ ਕੋਊ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਲਖ ਕੈ ਮਾਨ 'ਅਸੰਭਾ ॥ ਮਾਨ
 ਰਹਿਯੋ ਮਨ ਪੀਰ ਅਚੰਭਾ ॥ ੩੭ ॥ ਇਹ ਤੋ ਮਾਨਖ ਤਨ ਨਹਿ
 ਹੋਈ ॥ ਅਹੈ ਖੁਦਾਇ ਧਰਿਓ ਤਨ ਸੋਈ ॥ ਇਸ ਕੀ
 'ਸਰਬਰ ਹੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬੰਦਨ ਬਨੈ ਬੰਦ ਕਰ ਦੋਈ ॥
 ੩੮ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਪਾਇਨ ਪਰਿਯੋ ॥ ਉਰ ਕੋ ਸਰਬ ਗਰਬ

੧ ਭਾਂਡਾ ।

੨ ਜਾਣਾ ਕੀਤਾ ।

੩ ਛੇਤੀ ।

੪ ਸੈਂਕੜੇ ।

੫ ਅੰਤ ।

੬ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਘੜੀਆਂ ।

੭ ਅਸਚਰਜ ।

੮ ਸਦਰਸ ।

ਪਰ ਹਰਿਯੋ ॥ ਸਭ ਮੁਰੀਦ ਕੋ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ਪਗ ਲਗ ਲੇਹੁ
ਖਤਾ ਬਖਸ਼ਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਇਸ ਕੋ ਮਾਨਖ ਤਨ ਨਹਿ ਜਾਨੋ ॥
ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਸਰੂਪ ਪਛਾਨੋ ॥ ਲੋਗਨ ਸੁਨ ਆਇਸ ਨਿਜ ਪੀਰ ॥
ਪੁਨਾ ਦੇਖਿਯੋ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥ ੪੦ ॥ ਪਾਇਨ ਆਇ 'ਉਤਾਇਲ
ਪਰੇ ॥ 'ਨਾਨਾ ਬਿਧਨ ਉਪਾਇਨ ਧਰੇ ॥ ਉਤਰੀ 'ਅਧੋ ਭੁਜਾ ਸਭ
ਹੀ ਕੀ ॥ ਭਈ ਅਗਾਰੀ ਬਿਧ ਜਿਮ ਨੀਕੀ ॥ ੪੧ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ
ਸਰਧਾ ਬਧੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ਪੂਜਨ ਲਗਿਯੋ ਸਰਬ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਨਿਪ
ਆਯੋ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਧਾਰਾ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਬਖਸ਼ਹੁ ਮੈਂ ਅਨਸਾਰਾ ॥
ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੈਂ ਸੁਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਬਰ ਦੇਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥
ਕਹਿੰ ਸਤਗੁਰ ਹੇ ਨਿਪ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਕੈਦ ਫਕੀਰ ਸਭੀ ਤਜ ਦੀਜੈ ॥
੪੨ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਸਭ ਤਜੇ ਫਕੀਰਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਗਿਯੋ
ਗੁਰ ਧੀਰਾ ॥ ਸਤਗੁਰ ਤਿਸਕੀ ਸ਼ਰਧਾ 'ਹੇਰੀ ॥ ਏਕ ਲੋਗ ਦੀਨੋ
ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਨਿਪ ਲੇਕਰ ਸ਼ਾਹਿ ਬੇਗਮ ਦਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਗੁਰਨ ਕੀ 'ਗਰਬ ਧਰਯੋ ॥ ਬੇਗਮ ਸ਼ਰਧਾ ਸੋਂ 'ਬਡਮੋਲਾ ॥ 'ਪਟ
ਅੰਬਰ ਬਨਵਾਯੋ ਚੋਲਾ ॥ ੪੪ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰ ਸੋਂ ਕਰਿਯੋ 'ਨਕਾਸ਼
॥ ਸਭ ਕੁਰਾਨ ਲਿਖ ਦੀਨੋ ਖਾਸ ॥ ਪਟਗਾਨੀ 'ਦੀਰਘ ਬੁਧਵਾਰੀ ॥
ਕੀਨਸ ਚੋਲਾ 'ਅਦਭੁਤ ਤਿਆਰੀ ॥ ੪੫ ॥ ਦਸਵੇਂ 'ਮਾਸ ਪੁਤ੍ਰ
ਜਨਵਾਯੋ ॥ ਨਿਪ ਬਹੁ ਭੇਟ ਸੁ ਚੋਲਾ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਰ
ਪਦਾਰਥ ਜੇਤਾ ॥ ਦੇ ਦੀਨੋ 'ਰੰਕਨ ਕੋ ਤੇਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚੋਲਾ
ਦਸਤਗੀਰ 'ਸੁਤ ਦੀਨੋ ॥ ਲੇ ਆਦਰ ਸੋਂ ਗ੍ਰਹਿ ਰਖ ਲੀਨੋ ॥ ਏਕ

੧ ਛੋਤੀ ਨਾਲ ।

੨ ਨਾਨਾ ਤਰਾਂ ਦੀ ਭੇਟਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਰਖੀ ।

੩ ਬਾਂਹਵਾਂ

ਥਲੇ ਉਤਰ ਗਈਆਂ ।

੪ ਦੇਖੀ ।

੫ ਗਰਬ ਵੰਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ।

੬ ਵਡੀ ਕੀਮਤ

ਵਾਲਾ ।

੭ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜੇ ਦਾ ਚੋਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ।

੮ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ।

੯ ਬਹੁਤ ਅਕਲ ਵਾਲੀ ।

੧੦ ਅਸਚਰਜ ।

੧੧ ਮਹੀਨੇ ।

੧੨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ।

੧੩ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਕਪੜਾ ਦੇ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਅਰਪਨ ਕੀਤਾ ।

ਬਰਖ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਗੁਜਾਰੇ ॥ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਧਕ ਨਰ ਤਾਰੇ ॥ ੪੮ ॥
 ਬਹੁਰ ਗਮਨ ਕੀ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਮਦਰ ਦੇਸ ਆਯੋ ਕਿਮ ਚੋਲਾ ॥ ਦੇਹੁ ਰਿਦੇ ਹਮਰੇ ਭ੍ਰਮ ਖੋਲਾ ॥
 ੪੯ ॥ ਸੁਨਤ ਦਾਸ ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥ 'ਅਖਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨੋ' ਇਹ
 ਬਾਰੀ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਗੁਰ ਅੰਸ ਗਏ ਤਹਿ ॥ ਨਾਮ ਕਾਬਲੀ ਬਾਬਾ
 ਮੱਲ ਜਹਿ ॥ ੫੦ ॥ ਦਸਤਗੀਰ ਕੇ ਪੋਤੇ ਜੋਈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਲੀਨਸ
 ਚੋਲਾ ਸੋਈ ॥ ਡੇਰੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਆਏ ॥ ਕੀਨ ਸਥਾਪਨ
 ਚੋਲਾ ਸਾਏ ॥ ੫੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਬਗਦਾਦ
 ਚੋਲਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤਿ ਪੰਚਾਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੩ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਸ ਸਰ ਕਮਲ ਪੁਰ ਮਨ ਕਰ ਭੋਰ ਲੁਭਾਇ ॥
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਿਚਰਹੁ ਤਾਸ ਮਹਿ ਗਤ ਸੁਗੰਧ ਸੁਭ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨੀਯੋ ਸ੍ਰੋਤਾ ਕਥਾ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਂ
 ਬੋਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਅਬ ਤੋ ਕੀਨੀ ਸੈਲ ਘਨੇਰੀ ॥ ਫਿਰੇ ਜਹਾਂ ਤਹਿ
 'ਛਿਤ ਬਹੁ ਘੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗਮਨ ਕਰੋ ਅਬ ਅਪਨ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ਸੁਨ
 ਬੋਲੇ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੇਤਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਘਰ ਯਾਦ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਹਿਤ
 ਸਦਾ ਨਹਿੰ ਕਰਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਵਨ ਕੀ ਅਤ ਚਾਹਿ ਜਿ
 ਹੋਹੀ ॥ ਦੇਹੁ ਪੁਚਾਇ 'ਬਿਲਮ ਬਿਨ ਤੋਹੀ ॥ ਜਾਹਿ ਮਿਲੋ ਅਪਨੇ
 ਪਰਵਾਰੂ ॥ 'ਬਨਤਾ' 'ਸੁਤ ਸੋਂ' ਕਰੋ ਪਿਆਰੂ ॥ ੪ ॥ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨਾ
 ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ ॥ ਮੈਂ ਬੂਝੇ ਸੁਨੀਏਂ ਸੁਖਦਾਇਕ ॥ 'ਪ੍ਰਥਮੇ ਜਾਉਂ
 ਨ' 'ਸਦਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਆਪ ਚਲੋ ਤੋ ਜਾਉਂ ਸੰਗਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਬੋਲੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੂ ਹਮ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਸਥਿਰ

੧ ਸਮੁੰਹ । ੨ ਇਸ ਵੇਲੇ । ੩ ਧਰਤੀ । ੪ ਦੇਰ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ।
 ੫ ਇਸਤ੍ਰੀ । ੬ ਪੁਤ੍ਰ । ੭ ਪਹਿਲਾਂ । ੮ ਘਰ ਵਿਚ ।

ਆਲਜ ਲੇਹੁ ਸੰਭਾਰੂ ॥ ਭੈ ਬੰਦਨ ਤੇ ਹੈ ਛੁਟਕਾਰੂ ॥ ੬ ॥ ਜਗ
 ਮਹਿ ਹੋਵਹਿ ਫੇਰ ਨ ਫੇਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮਿਟ ਗਾ ਤੇਰਾ ॥
 ਜਾਨਿਯੋ ਸਾਚ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹਿ ॥ ਬੋਲਿਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ਨਹਿ ਮੋਹਿ ॥
 ੭ ॥ ਜਹਿ ਥਲ ਛੁਟੈ ਕਵਨ ਥਲ ਹੋਹੀ ॥ ਰਹੀ ਆਰਬਲਾ
 ਕਿਤਨੀਕ ਮੋਹੀ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਦਿਵਸ ਪੰਚ ਅਬ ਰਹਿ ਹੈ ॥ ਖੁਰਮੇ
 ਸ਼ਹਿਰ ਚਲੋ ਅਬ ਜੈ ਹੈਂ ॥ ੮ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਖੁਰਮੇ ਪੁਰ ਮਹਿ ਗਏ॥
 ਸੁੰਦਰ ਥਲ ਪਿਖ ਬੈਠਤ ਭਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋਂ ਕਹਿਯੋ ॥
 ਅੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕੋ ਜੋ ਚਹਿਯੋ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਆਗਿਆ ਖੁਰਮਾਂ ਕਛੁ
 ਖਾਯੋ ॥ ਦਿਨ ਪੰਚਮ 'ਤੈ ਘਟੀ ਰਹਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਬੁਝਿਓ ਕਿਯਾ
 'ਸੁਧ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਭੀ ਤਿਆਰੀ ਤਿਨ ਬਤਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਮੁਖ ਦੇਹ 'ਜਰਾਵਹੁ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮਹਿ ਨਹਿ ਮੁਝੇ
 ਰਲਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਭਨੈ ਜਸ 'ਇਛ ਤੁਮਾਰੰ ॥ ਨਹਿ ਦਫਨੈਂ ਤੁਝ ਦੇ
 ਹੈਂ ਜਾਰੰ ॥ ੧੧ ॥ ਪਠਤਹ ਸ਼ਬਦ ਆਸਨ ਲੀਨਾ ॥ ਦੇਹ ਸਬੂਲ
 ਕੋ ਤਿਆਗਨ ਕੀਨਾ ॥ ਬਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥ ਰਾਵਰ
 ਬਿਖੈ ਲੀਨ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹੋਇ ਆਪ ਕੀ ਕਰਣਾ ਜਾਹੀਂ ॥
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਮ੍ਰਿਤ ਸੁ ਅਸ ਨਰ ਤਾਹੀਂ ॥ ਜਿਉਂ 'ਗਜ ਫੂਲ 'ਮਾਲ ਕੋ
 ਡਾਰਹਿ ॥ ਤਿਉਂ ਕਛ 'ਖੇਦ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਾਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਕਹਿਯੋ ਸੁਨਹੁ ਅਬ ਬਾਲਾ ॥ ਇਹ ਕੋ ਜਾਰ ਦੇਹੁ ਤਤ ਕਾਲਾ॥
 ਨਿਜ ਪਰ ਤੇ 'ਪਟ ਇਕ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ॥ ਬਾਲੇ ਏਕ ਅਪਨ ਪਟ
 ਲੀਨੋ ॥ ੧੪ ॥ ਦੋਨੋ ਨੀਕੀ ਬਿਧ ਸੋਂ ਪਾਏ ॥ ਬਹੁ 'ਕਾਸ਼ਟ ਕੀਨੋ
 ਇਕ ਥਾਏ ॥ ਤਾ ਪਰ ਧਰਕੈ ਪਾਵਕ ਜਾਰੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਦੇਹ
 ਭਸਮ ਕਰ ਡਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਬਹੁ ਨਰ ਤਬ ਆਏ ॥

੧ ਤੈ ਘੜੀਆਂ ।
 ਤੁਹਾਡੀ ਇਛਾ ਹੈ ।
 ੯ ਲਕੜਾਂ ।

੨ ਖਬਰ ।
 ੫ ਹਾਥੀ ।

੩ ਸਾੜਨਾ ਕਰੇ ਭਾਵ ਸਸਕਾਰ ।
 ੬ ਮਾਲਾ ।
 ੭ ਦੁਖ ।

੮ ਜੋ
 ੮ ਕਪੜਾ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਲਪਟਾਏ॥ ਸਿੱਖ ਬਨੇ ਲੀਨੋ ਉਪਦੇਸ਼ਾ ॥
 ਕਹੈ ਕਿ ਸਤਗੁਰ ਬਸੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ॥ ੧੬॥ ਕਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਦਰਸਨ
 ਚਾਹੈ ॥ ਪਰਮਸਾਲ ਇਹ ਠਾਂ ਬਨ ਵਾਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਮਾਨ
 ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਤਿਹ ਰਚੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੭॥ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਾ ^੧ਦਿਹੁਰਾ ਭਯੋ ॥ ਖੁਰਮਾ ਸ਼ਹਿਰ ਜਗਤ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ॥ ਅਬ ਲਗ
 ਦੇਸ਼ ਤਿਸੈ ਕੀ ਸੰਗਤ ॥ ਕਰੈ ਦੇਹੁਰਾ ਪੂਜ ^੨ਉਮੰਗਤ ॥ ੧੮॥
 ਸਾਹੀ ਸੰਮਤ ਚੁਰੰਜਾ ਮਾਹੀ ॥ ਮੱਘਰ ਤੇਰਸ ਬਿਤ ਜਬ ਆਹੀ ॥
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕੀਨ ਚਲਾਨਾ ॥ ਇਹ ਤੇ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਗਤ ਦਾਨਾ ॥
 ੧੯॥ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਕੰਧਾਰ ਜੋ ਅਹੈ ॥ ਤੀਨ ਕੋਸ ਪਰ ^੩ਨਦਿ
 ਇਕ ਬਹੈ ॥ ਅਰਗੰਦਵ ਨਾਮ ਜਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਤਾਹਿ ^੪ਕੂਲ ਇਕ
^੫ਫਕਰ ਬਸੇਰਾ ॥ ੨੦॥ ਯਾਰ ਵਲੀ ਥੋ ਨਾਮ ਤਿਸੀ ਕੋ ॥ ਤਿਸ
 ਗੁਰ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਬਿਧ ਨੀਕੋ ॥ ਬੂਝਨ ਹਿਤ ਤਹਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥
^੬ਗੁਫਤਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਮ ^੭ਚਿਦਾਰਾ ॥ ੨੧॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਕਹੈ ^੮ਮਾਇਨੋ ਕਰੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ਬੰਦਾ ਹੈਂ ਖੁਦਾਇ ਕਾ
 ਜਾਨਹੁ ॥ ਪੁਨ ਬੂਝਤ ਨਿਜ ਪੀਰ ਬਖਾਨਹੁ ॥ ੨੨॥ ^੯ਯਕ
 ਖੁਦਾਇ ਹੈ ^{੧੦}ਦਿਗਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਗਤ ਮੁਰੀਦ ਪੀਰ ਬਡ ਸੋਈ ॥
 ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਤਾਂ ਦੇਖ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਧਰਿਓ ਚਰਨ ਪਰ ਸਿਰ ਤਤ
 ਕਾਲਾ ॥ ੨੩॥ ਤੁਮ ਖੁਦਾਇ ਹੋ ਧਰਿਯੋ ਸਰੀਰਾ ॥ ਭੰਜਹੁ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਕੀ ^{੧੧}ਪੀਰਾ ॥ ਮੈਂ ਜਾਨੇ ਨਿਜ ਪੀਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤੁਮਰੋ ਭਾ
 ਮੁਰੀਦ ਇਹ ਕਾਲਾ ॥ ੨੪॥ ਬੂਝਿਯੋ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਕੋ ਤੋਰਾ ॥ ਕਿਉਂ
 ਮੁਰੀਦ ਹੋਵਤ ਹੈਂ ਮੇਰਾ ॥ ਯਾਰ ਵਲੀ ਜਾਨਹੁ ਮਮ ਨਾਮੂ ॥ ਬਨਹੁ
 ਮੁਰੀਦ ਮੁਕਤ ਕੇ ਕਾਮੂ ॥ ੨੫॥ ਤਿਹ ਕੀ ਸਰਧਾ ਦੇਖ ਬਿਸਾਲਾ॥

੧ ਕਬਰ ਵਾ ਅਸਥਾਨ । ੨ ਉਤਸ਼ਾਹ । ੩ ਨਦੀ । ੪ ਕਿਨਾਰੇ । ੫ ਫਕੀਰ ।
 ੬ ਕਹੋ । ੭ ਕੀ ਨਾਮ ਹੈ । ੮ ਅਰਥ । ੯ ਇਕ । ੧੦ ਦੂਸਰਾ ।
 ੧੧ ਪੀੜਾ ।

ਉਪਦੇਸਿਓ ਕਰ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ਏਕ ^੧ਨਿਸਾ ਬਸ ਕੈ ਤਿਹ
 ਸਦਨਾ ॥ ਚਲਨ ਤਿਆਰ ਭੇ ^੨ਪੰਕਜ ਬਦਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਯਾਰ ਵਲੀ
 ਬੰਦੈ ਬਿਰ ਨਾਏ ॥ ਭਈ ਮਸਤ ਮਤ ਨਾਮ ਖੁਦਾਏ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਚਲ
^੩ਸੱਖਰ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਸਿੰਧ ਨਦੀ ਜਹਿ ਬਡੋ ਸਹਾਏ ॥ ੨੭ ॥
^੪ਸਪਤ ਨਦੀ ਇਕ ਠਾਂਇ ਜੋ ਚਲ ਹੀ ॥ ਬੀਚ ਬਿਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤ
^੫ਦਲ ਹੀ ॥ ਨਾਮ ਸਾਧ ਬੇਲਾ ਤਹਿ ਭਯੋ ॥ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਗੁਰ ਥਲ
 ਪ੍ਰਗਟਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿੰਧ ਦੇਸ਼ ਸਿੱਖੀ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਚਲ ਆਏ
 ਮੁਲਤਾਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਪੀਰ ^੬ਵਿੰਦ ਜਹਿ ^੭ਸ਼ਮਸ ਸਮੇਤਾ ॥ ਮਿਲਨ
 ਚਹਿਯੋ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੇਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇਨੁਪਦੇਸ਼ ਆਪਨੋ ਨੀਕਾ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧ ਹੈ ਉਧਾਰ ਇਸ ਜੀ ਕਾ ॥ ਸ਼ਮਸ ਤਰੇਜ ਰਹਿਤ ਜਹਿ
 ਥਾਈਂ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਗ ਸਾਈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਸਭ ਪੀਰਨ
 ਕੈ ਸੁਧ ਜਬ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਕੇ ਮਤੋ ਕਰਤ ਭੇ ਸੋਈ ॥ ਇਨ ਜੀਤੇ
 ਸਭ ਥਾਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਾਬਾ ਚਰਨਨ ਸੰਗ ਫਿਰਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਚਰਚਾ ^੮ਅਜਮਤ ਮਹਿ ਇਹ ਭਾਰੀ ॥ ਸਕਯੋ ਨ ਕੋਊ ^੯ਅਟਕ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ^{੧੦}ਸਰਬਰ ਬਾਦ ਨਹੀਂ ਬਨ ਆਈ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਕੈ
 ਕਰੋ ^{੧੧}ਬਿਦਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਦੂਧ ਕਟੋਰਾ ॥ ਭਰ
 ਕਰ ਲੇ ਆਏ ਗੁਰ ^{੧੨}ਓਰਾ ॥ ਇਹੁ ਜਾਨਾਵਨ ਤਿਨ ਨੈਂ ਕੀਨੋ ॥
 ਪੀਰੀ ਪੁਰ ਮੁਲਤਾਨਹਿ ^{੧੩}ਚੀਨੋ ॥ ੩੩ ॥ ਨਹੀਂ ਸਮਾਈ ^{੧੪}ਰਾਵਰ
 ਕੇਰੀ ॥ ਗਮਨਹੁ ਅਪਰ ਥਾਨ ਪੁਰ ਹੇਰੀ ॥ ਨਿਕਟ ਆਨ ਜਬ
 ਧਰਿਓ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥

੧ ਇਕ ਰਾਤ ਤਿਸ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿਕੇ। ੨ ਕਮਲ ਮੁਖ। ੩ ਸਿੰਧ। ੪ ਸਤ
 ਨਦੀਆਂ। ੫ ਦੁਰਮਤੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ। ੬ ਸਮੂਹ। ੭ ਨਾਮ ਹੈ।
 ੮ ਕਰਾਮਾਤ। ੯ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ੧੦ ਬਰਾਬਰੀ ਚਰਚਾ ਵਿਚ।
 ੧੧ ਰੁਖਸਤ। ੧੨ ਤਰਫ। ੧੩ ਜਾਣੋਂ। ੧੪ ਆਪ ਦੀ।

ਫੁਲ ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ ਇਕ ਲੀਨਾ ॥ ਤਿਹ ਪਰ ਕਰਤੇ ^੧ਛੋਰਨ ਕੀਨਾ ॥
 ਤਰਜੇ ਦੂਧ ਪਰ ਭਲੇ ਸਮਾਯੇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿਖਾਯੇ ॥
 ੩੫ ॥ ਫੁਲ ਸਮਾਯੇ ਭਰਿਯੋ ਕਟੋਰੇ ॥ ਤਿਉਂ ਹਮ ਕੇ ਜਾਨਹੁ ਇਸ
^੨ਠੋਰੇ ॥ ਇਹ ਜਬ ਰੀਤ ਪਿਖੀ ਸਭ ਪੀਰ ॥ ਸਮਸ ਬਿਚਾਰਤ ਮਨ
 ਮਹਿ ਧੀਰ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਠਨ ^੩ਕੂਰ ਤਪ ਹੋਂ ਕਰਾ ^੪ਸੁਸਕ ਸਰੀਰ ਬਿਸਾਲ ॥
^੫ਨਾਸਨ ਮਨ ਕੀ ^੬ਬਾਸਨਾ ਜਤਨ ਕੀਨ ਚਿਰ ਕਾਲ ॥ ੩੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਛਿਨ ਮਨ ਨਹਿ ਹੋਵਤ ਇਸਥਿਰ ॥
 ਚੰਚਲ ਅਤ ਹੀ ਦੀਪ ^੧ਸਿਖਾ ਸਰ ॥ ਮਨ ਕੇ ਨਾਸ ਹੋਇ ਜਿਸ
 ਰੀਤਿ ॥ ਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਹੁ ਯੁਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
 ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਰੈ ਨ ਅਹਿ ^੨ਬਰਮੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ਮੰਡਨ ਸੇਂ ਬਸ
 ਹੋਵਤ ਸੋਊ ॥ ਔਰ ਉਪਾਵਨ ਤਾਂਕੇ ਕੋਊ ॥ ੩੯ ॥ ਤਬ ਸਾਧੇ ਮਨ
 ਬਸ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਮਨ ਚੰਚਲ ਦਸਹੁ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ
 ਚਾਹਿਤ ਮਾਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਤਪ ਕਰਹੈ ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੪੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਬਿਚਾਰਨੋ ਮੰਤ੍ਰ ਪਛਾਨੋ ਮੋਇ ॥

ਤਹਿ ਸੇਂ ਇਹੁ ਬਸ ਹੋਤ ਹੈ ਔਰ ਉਪਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੪੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬੂਝੈ ਸ਼ੱਮਸ ਸ਼ਬਦ ਸੇ ਕੌਨ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਗੁਰ
^੧ਕਰਣਾ ਭੌਨ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਸੁਨਿਯੋ ਨਾਮ ॥ ਜਪੈ ਤਾਂਹਿ ਕੇ ਹੋਇ
 ਨਿਸਕਾਮ ॥ ੪੨ ॥ ਜਗ ਬੂਠੋ ਐਸੇ ^੨ਦਿਢ ਜਾਨੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ
 ਕੇ ਨੀਰ ਸਮਾਨੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਰਿਦੇ ਦਿਢ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁੱਧ
 ਆਤਮੈ ਜਗਤ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸਰਬ ਪੀਰ ਸੁਨ ਕੈ ਭੇ ^੩ਠਾਂਢੇ ॥
 ਬੰਦ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁ ^੪ਬਾਢੇ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਭੇ ^੫ਅਧਕਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥

੧ ਛਡਣਾ ਕੀਤਾ ।

੨ ਜਗ੍ਹਾ ।

੩ ਭਿਆਨਕ ।

੪ ਸਰੀਰ ਸੁਕ ਗਿਆ ।

੫ ਮਨ ਦੀਆਂ ਵਾਸਨਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ।

੬ ਦੀਵੇ ਦੀ ਲਾਟ ।

੭ ਖੁਡ ।

੮ ਕਿਰਪਾ

ਦੇ ਘਰ ।

੯ ਦ੍ਰਿੜ ।

੧੦ ਖੜੇ ।

੧੧ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁਤ ਵਧ ਰਿਹਾ ।

੧੨ ਬਹੁਤ ।

ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਧੰਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਿਦਾ ਹੋਇ
 ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਨਗਰ ਤੁਲੰਭੇ ਆਈ ॥ ਰਹੇ ਤਹਾਂ ਇਕ
 ਸੱਜਣ 'ਬੰਚਕ ॥ 'ਬੇਖ ਬੈਸਨੋ ਦਯਾ ਨ ਰੰਚਕ ॥ ੪੫ ॥ ਜੋ
 ਪਰਦੇਸੀ ਕਿਤ ਤੇ ਆਵਹਿ ॥ ਠਾਕਰ ਦੂਰੇ ਤਿਸੈ ਟਿਕਾਵਹਿ
 ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੇ ਤਿਹ ਕੋ 'ਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ॥ ਪਾਸ ਹੋਇ ਕਛ 'ਛੀਨ
 ਸੁ ਲੇਵਹਿ ॥ ੪੬ ॥ 'ਪ੍ਰਾਨ ਹਾਨ ਕਰ 'ਕੂਪ ਗਿਰਾਇ ॥ ਲਖਯੋ
 ਗੁਰੂ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਵਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨਿਸਤਾਰਨ ਹੇਤ ਦਯਾਲਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ
 ਤਿਹ ਢਿਗ ਲੇ ਸੰਗ ਬਾਲਾ ॥ ੪੭ ॥ ਭਲੇ ਲੋਕ ਪਿਖ ਸੱਜਣ
 ਹਰਖਾ ॥ ਦਿਪਤ 'ਲਿਲਾਰਾ ਧਨ ਢਿਗ ਪਰਖਾ ॥ ਸਨਮਾਨੇ ਗੁਰ
 ਕਪਟਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿ ਹਿਤ ਹਤਨ ਉਮੰਗਾ ॥ ੪੮ ॥
 ਕਰਯੋ 'ਅਸਨ ਹਿਤ ਗੁਰੂ 'ਅਚਾਵਨ ॥ ਲਿਆਯੋ ਕਹਯੋ ਕਰੋ ਪ੍ਰਭ
 ਖਾਵਨ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦਿਸ ਪਿਖ ਕੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਕਹਯੋ
 ਅਸ ਬਿਧ ਬਖਯਾਤਾ ॥ ੪੯ ॥

ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ ॥

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿ ਮਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥
 ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥ ੧ ॥
 ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ ॥
 ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤੁਵੀਆਹਾ ॥
 ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਪਨੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥ ੨ ॥
 ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਭੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ ॥

੧ ਠਗ । ੨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਾਲਾ ਭੋਸ । ੩ ਪਕੜ ਲੈਂਦੇ ਸਨ । ੪ ਜੋ ਕੁਛ
 ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਲੁਟ ਲੈਂਦੇ ਸਨ । ੫ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਕਢ ਕੇ ਮੁਰਦਾ ਬਣਾ ਦੇਂਦਾ ਸੀ । ੬ ਖੂਹੀ ਵਿਚ
 ਸੁਟ ਦਿੰਦੇ ਸਨ । ੭ ਮਥਾ ਸੂਰਜ ਦੇ ਨਿਆਈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ੮ ਭੋਜਨ ।
 ੯ ਖਵਾਣੇ ਲਈ ।

ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਰੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ ॥ ੩ ॥
 ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈ ਜਨ ਦੇਖ ਭੁਲੰਨਿ ॥
 ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ ॥ ੪ ॥
 ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂੰਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤ ॥
 ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥ ੫ ॥
 ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ੬ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਐ ਮਤ 'ਮੰਦ' ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਹਿ ਸੁਤ 'ਬਨਤਾ' ਕੇ ਕਾਜ ॥
 ਲਹਿ ਪਲਟਾ ਦਰਗਹਿ ਜਬੈ ਕੋ ਨ ਆਹਿ ਤਵ ਕਾਜ ॥ ੫੦ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ਗੁਰ ਪਰਯੋ ਚਰਨ ਪਰ ਧਾਇ ॥
 ਬਖਸ਼ਹੁ ਹੇ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਜੀ ਮੈ ਹੋਂ ਅਧਕ ਗੁਨਾਹਿ ॥ ੫੧ ॥
 ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਾਹਿ ਜੇ ਜੋ ਧਨ ਹੈ ਤਵ ਪਾਸ ॥
 ਹਿਤ ਭਗਵੰਤ ਲੁਟਾਇ ਦੇ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ਮਮ ਪਾਸ ॥ ੫੨ ॥
 ਸੁਨ ਸੱਜਨ ਧਨ 'ਅਖਲ' ਜੋ ਦੀਨੋ ਤਬੈ ਲੁਟਾਇ ॥
 ਆਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕਰਯੋ ਦੇਹ ਸਤਿਨਾਮ ਜਪਾਇ ॥ ੫੩ ॥
 ਠੱਗ ਪਨਾ ਸਭ ਛਾਡਕੈ ਭਯੋ ਭਗਤ ਪਰਧਾਨ ॥
 ਐਸੇ ਪਾਪੀ ਅਨਕ ਹੀ ਤਾਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੫੪ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੁਲਤਾਨ ਐ ਸੱਜਣ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤ੍ਰ ਪੰਚਾਸਤ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੪ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤਜ ਆਲਸ ਸਰਬ ਗਹੁ ਉੱਦਮ ਹਰਿਨਾਮ ॥
 ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਹਾਇ ਹੈ ਪੂਰਹਿ ਸਗਰੇ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥

੧ ਖੋਟੀ ਮਤ ਵਾਲਾ ।

੨ ਖੋਟੀ ਕ੍ਰਿਤ ।

੩ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤਰ ਲਈ ।

੪ ਸਮੁੰਹ ਧਨ ।

ਚੌਪਈ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਾਂ ॥ ਪਾਕ ਪਟਣ
ਫਰੀਦ ਕੇ ਜਹਾਂ ॥ ਸੁਨਿਯੋ ਫਰੀਦ ਆਯੋ ਤਬ ਧਾਇ ॥ ਮਿਲ ਕਰ
ਲੇਕ ਸਲਾਮ ਅਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਤਹਿ ਦੇਸ਼ ਰਹਾਯੋ ॥
ਤਾਹਿ ਕਾਲ ਸੋ ਭੀ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਮਿਲ ਭਏ ਹੁਲਾਸ ॥
ਜੁਗ ਮਿਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਨ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਝਾਇਯੋ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦਰਗਾਹਿ ॥

ਕੋ ਆਦਰ ਤਿਹ ਪਾਵਹੀ ਜਹਿ ^੧ਨਕਾਰ ਕਿਤ ਨਾਹਿ ॥੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਲੱਛਣ ਹਮੈਂ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਤੇ
ਦਰਗਾਹਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦ੍ਰਿਤੀ
ਦਾਵੇ ਜਿਨ ਮਨ ^੨ਟਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਭਾਣਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੇ ਮਾਨਿਯੋ ॥
ਕਲ ਮਹਿ ਕੀਰਤ ਨਾਮ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਆਦਰ ਸਰਬ
ਸਥਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ^੩ਸ਼ੋਕ ਸਮ ^੪ਮਾਨ ਅਮਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਨਹਿ ਨਕਾਰ
ਤਹਿ ਕੋ ਕਿਤ ਹੋਵਹਿ ॥ ਸਾਚ ਰਤੇ ਸੇ ਸਾਚ ^੫ਬਗੋਵਹਿ ॥ ਕੋਮਲ
ਹਿਰਦੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਹਿ ਸਮ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥
੭ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਾਇ ॥ ਦੇ ਉਤਰ ਗੁਰ ਮਨ
ਠਹਰਾਇ ॥ ਅਨਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਰੇ ਤਿਹ ਥਾਇ ॥ ਲਿਖੋ ਤੁ ਗ੍ਰੰਥ
ਬਹੁਤ ਬਢ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨ ਪੀਰ ਥਾਪ ਨਿਜ ਦੋਇ ॥

ਭਏ ਮੁਰੀਦ ਅਧੀਨ ਹੋ ਰਿਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈਂ ^੬ਭੋਇ ॥ ੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੇਸ ਤਿਲੰਗ ਨਗਰ ^੭ਅਭਰਾਮੂ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਭਗਤ ਹੁਤੇ ਤਿਹ ^੮ਧਾਮੂ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਬਾਗ ਤਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਸੁਣ ਆ ਪਗ ਲਪਟਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਬਹੁ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਰੀ ॥

੧ ਰੋਕਾ ।
ਨਿਰਾਦਰ ।

੨ ਟਾਲੇ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ।
੫ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

੩ ਸੋਗ ।
੬ ਮਿਲ ਗਿਆ ।

੪ ਮਾਣ ਤੇ
੭ ਸੁੰਦਰ ।

੮ ਘਰ ।

ਭਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਕਰੀ ॥ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲ ਤਾਹਿ
 ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਬੈਠ ਰਹਯੋ ਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ੧੧ ॥ 'ਤੀਨ
 ਜਾਮ ਜਬ ਬੀਤਤ ਭਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਾਣ ਅੰਤ ਤਬ ਥਏ ॥ ਸਨਬੰਧੀ
 ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਜੋਈ ॥ ਲਗੇ ਵਰਾਗ ਕਰਨ ਪਿਖ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ॥ ਦੀ ਅਲਾਹਿਣੀ ਸ਼ਬਦ ਸੁ
 ਗਾਇ ॥ ਰਾਗ ਸੁ ਵਡਹੰਸ ਕੇ ਮਝਾਰਾ ॥ ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾ ਸਿਰਜਨ
 ਹਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੱਖ ਭਏ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਮਨ ਤੇ ਸੰਸੇ
 ਸਗਰੇ ਖੋਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਰਨ ਭਯੋ ਤਹਿ ਕਾਲਾ ॥ ਸਿੱਖ ਬਾਲ
 ਜਬ ਹੋਵੈ ਕਾਲਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸ਼ਬਦ ਤਾਹਿ ਕੇ ਪਾਛੇ ॥ ਪਠੈ ਸਿੱਖ ਦੁਖ
 ਤਿਸ ਕੇ 'ਗਾਛੇ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਨ ਸੱਤਿ ਸਿਖ ਸਭ ਸਿਰ ਨਾਏ ॥
 ਭਾਉ ਭਗਤ ਮਹਿੰ ਸਭ ਗੁਰ ਲਾਏ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਈ
 ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹੇ ਤਹਿ ਥਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਵਿਦਾ ਹੋਇ ਤਹਿ ਕੇ
 ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਬੀਕਾ ਨੇਰ ਸ਼ਹਿਰ ਜਹਿ ਥਾਨੀ ॥ ਵਹਿਰ ਬੈਠ ਗੇ
 ਸ੍ਰੀ ਗਤ ਦਾਨੀ ॥ ਵਰਖਾ ਬਿਨਾਂ ਸਿਸ਼ਟ 'ਅਕੁਲਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਨਯੋ ਸੰਤ ਦੇਖਤ ਨਰ ਆਏ ॥ ਆਤਰ ਹੂ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਅਲਾਏ ॥ ਹੇ
 ਸੰਤਹੁ ਹਮ ਮਰਹਿੰ ਪਿਆਸੇ ॥ ਬਿਨ ਵਰਖਾ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਸੇ ॥ ੧੭
 ॥ ਅਹੋ ਸੰਤ ਤੁਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ ਹਮੈ ਤੁਮ ਭਾਰੀ ॥
 ਦੇਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀਨ ਤਿਨਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਈ ॥
 ੧੮ ॥ ਕਈ ਬਰਖ ਥੋ ਨਹਿੰ ਜਲ ਬਰਖਾ ॥ 'ਅੰਭਹਿ ਵੇਖ ਸਭਨ
 ਮਨ ਹਰਖਾ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਏ
 ਬਿਨ ਦੇਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿੱਖ ਭਏ ਨਿਪ ਯੁਤ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਜਪਹਿ
 ਨਾਮ ਜਿਨ ਭਾਗ ਬਡੇਰੇ ॥ ਰਚ ਧਰਮਸਾਲਾ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਤੀਰਥ ਪੁਸ਼ਕਰ ਭਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਨਰਨ ਉਧਾਰ ਕਰਾਯੋ ॥

ਪੁਨ ਓਅੰਕਾਰ 'ਰੁਦ੍ਰ' ਬਲ ਜਾਯੋ ॥ ਲਿੰਗ ਪੂਜ ਨਰ ਕਰਤ ਨਿਹਾਰੇ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਿ ਤੇ ਬਰਜੇ ਸਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਿਯੋ ਗੁਰੂ ਸਾਚੇ
 ਓਅੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪੋ ਤਹਿ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਕਹੈ ਦੱਖਣੀ ਨਰ
 ਮਿਲ ਸਾਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਸਚ ਕੈਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਹਮਨ ਉਧਾਰ ਹੇਤ ਤੁਮ ਆਇ ॥ ਸੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਦੱਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਓਅੰਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ
 ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਬੇਦੰ
 ਨਿਰਮਏ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਯਹਿ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਸਭ ਹੋਏ ਅਨੁਸਾਰੀ ॥ ਲੇ ਪਾਹੁਲ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੁ ਥਾਏ ॥ ਕਵਿ
 ਚਰਨਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲ ਜਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਲੇ
 ਬਰੋਰੀ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਜਹਿ ਠੋਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਨਾਮ ਦੇਵ ਤਬ
 ਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਮਿਲ
 ਆਪਸ ਮਹਿ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਉਪਮਾ ਕੀਨੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
 ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਮਮ ਸਫਲੰ ਜਨਮਾ ॥ ਕਰਿਓ ਬਿਲੋਕਨ ਪ੍ਰਭੂ
 ਭਵਨਮਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ
 ਭਗਤ ਤੁਮੈਂ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥ ਜਹਿ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭ ਦਿਹੁਰਾ ਫੇਰਾ ॥
 ਪੰਡੀਅਨ ਕੋ ਪਿਠ ਦੇ ਸਭ ਹੋਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਚਨ
 ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਭਗਤ ਮੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਦੱਖਨ ਦੇਸ ਸਭੀ
 ਗੁਰ ਹੋਰਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਾ ਚੱਕਰ ਫੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਗੋਰਖ ਤਪ ਕੋ
 ਹੁਤੇ ਸਥਾਨਾ ॥ ਚਲ ਬੈਠੇ ਤਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਭ ਸਿੱਧਨ

ਮਿਲ ਇਕ ਤਿਲ ਲੀਨੋ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਭੇਟਾ ਧਰ ਦੀਨੋ ॥ ੨੯ ॥
 ਕਹਯੋ ਕਿ ਸਭ ਮਹਿੰ ਦਿਹੁ ^੧ਬ੍ਰਤਾਈ ॥ ਨੀਰ ^੨ਦੁਰਾਇ ਦੀਨ ਤਹਿ
 ਥਾਈ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਬਾਲੇ ਸੰਗ ਕਹੀ ਅਸ
 ਬਾਨੀ ॥ ੩੦ ॥ ਹੇ ਬਾਲਾ ਤੁਮ ਘੋਟਹੁ ^੩ਨੀਕੇ ॥ ਬਹੁਰ ਬ੍ਰਤਾਵਹੁ
 ਮੱਧ ਸਭੀ ਕੇ ॥ ਹੁਤੋ ^੪ਦੰਡ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰ ਮਾਹੀ ॥ ਮਾਰਯੋ ਧਰਨੀ
 ਮਹਿੰ ਤਹਿ ਥਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਉਠੀ ਧਾਰ ਜਲ ਅਧਕ ਪਸਾਰੀ ॥
 ਦੇਖੀ ਸਿੱਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਜਲ ^੫ਪਾਤਰ ਭਰ ਲੀਨੋ ॥
 ਤਿਲ ਕੋ ਘੋਟ ਮਿਲਾਵਨ ਕੀਨੋ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸਿੱਧਨ ਮਹਿੰ
 ਬਰਤਾਵਾ ॥ ਤਿਨ ਸਮਾਜ ਅਸ ਪਿਖਤ ਲਜਾਵਾ ॥ ਅਬ ਲਗ
 ਝਰਨਾ ਝਰੈ ਸੁ ਪਾਵਨ ॥ ਤਿਲ ਗੰਜੀ ਜਿਸ ਨਾਮ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ੩੩ ॥
 ਤਿਹ ਤੇ ਦੇਹਲੀ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਏ ॥ ਮਜਨੂੰ ਟਿੱਬੇ ਬਹਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
 ਤਹਿ ਕੇ ਨਰ ਆਏ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਚਰਨਾਂਮ੍ਰਤ ਲੇ ਭੋ ਸਿਖ ਰਾਸਾ ॥
 ੩੪ ॥ ਕਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇ ਬਾਲਾ ਚਲਿਯੋ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹਿ
 ਫਕੀਰਹਿ ਮਿਲਿਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਹੋਏ ਅੰਤਰ ਧਯਾਨ ॥ ਦੂਣ ਸੈਲ
 ਬੁੱਢਣ ਅਸਥਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਹਿ ਬਾਲਾ ॥
 ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਪਿਖ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਕਹਿ ਬੁੱਢਣ ਤੇ ਰੂਪ ਖੁਦਾਇ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰ ਬਹੁ ਆਇ ॥ ੩੬ ॥ ਚਰਚਾ ਗਿਆਨ ਭਈ
 ਤਿਹ ਥਾਨਾ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹਿ ਫਕੀਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ^੬ਕੇਹਰ ^੭ਅਜਾ
 ਰਾਖੇ ਹੈ ਪਾਸਾ ॥ ਅਜਾ ਚਰਾਵਤ ਕੇਹਰ ^੮ਖਾਸਾ ॥ ੩੭ ॥ ਦੂਧ
 ਅਜਾ ਕਾ ਦੋਹਿ ਲਿਆਯੋ ॥ ਧਰ ਗੁਰ ਆਗੈ ਬਿਨੈ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ^੯ਪੈ ਪਾਨ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮੈ ^{੧੦}ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਸਭ ^{੧੧}ਬਿਧ ਕੀਜੈ
 ॥ ੩੮ ॥ ਕਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇ ਸ਼ਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਖਹੁ ਅਮਾਨਤ

੧ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਵਰਤਾਵਣਾ ਕਰੋ । ੨ ਜਲ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਲਿਆ । ੩ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।
 ੪ ਡੰਡਾ ਹਥ ਵਿਚ । ੫ ਭਾਂਡਾ । ੬ ਸੋਰ । ੭ ਬਕਰੀਆਂ । ੮ ਪਾਸ ।
 ੯ ਦੂਧ । ੧੦ ਕਲਿਆਨ । ੧੧ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

ਦੂਧ ਹਮਾਰੇ ॥ ਇਕ 'ਸਤ ਬਰਸ ਬਾਦ ਜੋ ਆਇ ॥ ਮਾਂਗੈ ਦੂਧ ਤੁ
 ਦੇਹੁ ਪਿਵਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਬੁਢਣ ਸ਼ਾਹ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਗੁਰ
 ਚਰਨਨ ਮਹਿ ਮਤ ਜਿਨ ਭੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਦਾ ਤਾਹਿ ਤੇ ਪਾਏ ॥
 ਅਚਲ ਬਟਾਲੇ ਮਹਿ ਤਬ ਆਏ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇਲਾ ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਕੋ
 ਭਾਰੀ ॥ ਸਿੱਧ ਜੁਗੀਸ਼੍ਵਰ ਥਿਰੇ ਅਪਾਰੀ ॥ ਏਕ ਦਿਸ਼ਾ ਸਤਗੁਰ ਥਿਰ
 ਹੋਏ ॥ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਈ 'ਤ੍ਰਈ ਲੋਏ ॥ ੪੧ ॥ 'ਤਮਕ ਖਾਇ
 ਕਰ ਸਿੱਧ ਧਰ ਮਾਨਾ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਲ
 ਮਹਿ ਜੋਗ ਸਾਰ ਨਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਬਿਤੀਤਨ ਕੀਨਾ ॥
 ੪੨ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸੀਲ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੈ ਆਦਰ ਸਭ ਲੀਨ
 ਬਠਾਇ ॥ ਗੋਸ਼ਟ ਸਿੱਧਨ ਸੋਂ ਸਭ ਕਰੀ ॥ ਹਾਨਿਯੋ 'ਮਾਨ ਅਦੇਸ
 ਉਚਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਸਿੱਧ ਗੋਸ਼ਟ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਉਜਾਗਰ ॥ ਜਾਨਹੁ 'ਹਿਯੋ
 ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ 'ਨਾਗਰ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਚਲ 'ਰਾਵੀ ਤਟ ਆਏ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਥਲ ਬੈਠੇ ਗਤ ਦਾਏ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਲੋਕ ਤਹਾਂ ਚਲ ਆਵੈ ॥
 ਹਿਤ ਕਰ 'ਪਗ ਪੰਕਜ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਿੱਖ ਬਹੁ
 ਹੋਵਹਿ ॥ ਸੇਵਹਿ ਸਗਰੈ ਦੋਖਹਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ੪੫ ॥ ਇਕ ਤੇ ਜਸ
 ਦੂਸਰ ਸੁਨ ਕਾਨਾ ॥ ਆਵਹਿ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਹਿਤ ਠਾਨਾ ॥
 ਸਨਯਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ॥ ਤਪੀ ਬਰਾਰੀ 'ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਤੀ ॥
 ੪੬ ॥ ਜੋਗੀ ਬਹੁਰ ਬੈਸਨੋ ਜੋਊ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਕੋਊ ॥
 ਆਇ ਜਿ ਸੰਸੈ ਕੋਊ ਕਰਹੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਤਰ ਪ੍ਰਭੂ
 ਉਚਰਹੀ ॥ ੪੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਦੱਖਨ

੧ ਇਕ ਸੋ ਬਰਸ ।

੨ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖਲਕਤ ।

੩ ਡਰ ਖਾ ਕੇ ।

੪ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ।

੫ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ।

੬ ਚਤੁਰ ।

੭ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ।

੮ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਵਿਚ ।

੯ ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਤੀ ।

ਦੇਸ਼ ਐ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪੰਚ ਪੰਚਾਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨ ਲਹੌਰ ਕੇ ਮਨਜ ਬਹੁ ਹੋਏ ਸੇਵਕ ਆਇ ॥

ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਿਢ ਸਿੱਖਹਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ^੧ਲਵ ਪੁਰ ਕਾ ਜੁ ਨਬਾਬ ਕਹੋੜੀ ॥ ਮਲ ਖਤਰੀ
ਸਰਧਾ ਜਿਸ ਬੋੜੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਯੱਸ ਗੁਰੂ ^੨ਰਿਸ ਠਾਨੈ ॥ ਕੋ ਨਾਨਕ
ਹੈਂ ਤਿਸ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਕੋ ਐਸਾ ਕਲਿ ਕਾਲ ਮਝਾਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ
ਤੁਰਕ ਭੇ ਜਿਸ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਚਲੇ ^੩ਕੁਚਾਲ ਚਾਲ ਜਿਨ ਤਿਆਗੀ ॥
ਇਹ ਬਿਧ ਮੋਹਿ ਭਲੀ ਨਹਿ ਲਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਔਰਨ ਕੋ ਕਿਯਾ ਦੇਸੁ
ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਜਿਨ ਚਲਾਏ ਤਿਨ ^੪ਗਹਿ ਲੇ ਆਵੈਂ ॥ ਕਰਕੇ ਕੈਦ
^੫ਸੀਖ ਸੁਭ ਦੇਉਂ ॥ ਤਿਹ ਮਨਮਤੋ ਸਰਬ ^੬ਬਰਜੇਉਂ ॥ ੪ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਅਪਨੀ ਸਭਾ ਮਝਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਤਬ ਲੀਨ ^੭ਹਕਾਰੀ ॥
ਕਹਿਓ ^੮ਤੁਰੰਗਨ ਪਰ ਅਬ ਜਾਈ ॥ ਪਾਇ ਜੀਨ ਆਨਹੁ ਇਹ
ਥਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਤ ਦਾਸ ਆਏ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਚਢ ਕਰ ਚਲਿਓ
ਗਰਬ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗਮਨੇ ^੯ਬਿੰਦ ਸੰਗ ਨਰ ਤਾਹੀ ॥ ਆਵਤ ਭਏ
ਸਰਬ ਮਗ ਮਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਰਹੇ ਕਿਤਕ ਜਬ ਦੂਰੀ ॥ ਭਯੋ
ਕਰੋਰੀ ਅੰਧ ਸੁ ^{੧੦}ਮੂਰੀ ॥ ਗਰਬ ਹਾਨ ਭਾ ਲੱਜਾ ਬਿਆਪੀ ॥ ਬੋਲ
ਨ ਸਕਹਿ ^{੧੧}ਨਿੰਦ ਕਰ ਪਾਪੀ ॥ ੭ ॥ ਤਬ ਸਮਝਿਯੋ ਮਨ ਮੂਰਖ
ਮਾਨੀ ॥ ^{੧੨}ਦੀਰਘ ਕਲਾਵਾਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਬਹੁ ਨਰ ਕੋ ਜਹਿ
ਕਹਿਯੋ ਨ ਭਾਵਤ ॥ ਮਮ ਸਮਾਨ ਦੁਖ ਹੂ ਪਛਤਾਵਤ ॥ ੮ ॥ ਭਯੋ
ਦੀਨ ਬੋਲਿਯੋ ਪਛਤਾਈ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਕੀ ਮੈਂ ਮਹਿਮਾ ਪਾਈ ॥
ਜਸ ਤੁਮ ਕਹਿਤ ਭਏ ਤਸ ਦੇਖਾ ॥ ਭਯੋ ਅੰਧ ਮੈਂ ਕੀਨ ਪਰੇਖਾ ॥

੧ ਲਾਹੌਰ ।

੨ ਗੁਸਾ ।

੩ ਬੋਟੀ ਚਾਲ ।

੪ ਪਕੜ ਕੇ ।

੫ ਸਿਖਿਆ ।

੬ ਰੋਕਣਾ ਕਰਾਂਗਾ ।

੭ ਬੁਲਾ ਕੇ ।

੮ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ।

੯ ਬਹੁਤੇ ।

੧੦ ਮੂਰਖ ।

੧੧ ਨਿੰਦਕ ।

੧੨ ਵਡੇ ।

੯ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਸੋਂ ^੧ਮਤਸਰ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੁਖ
 ਭਾਰੀ ॥ ਚਲ ਸਮੀਪ ਅਬ ਮੁੜ ਬਖਸ਼ਾਵਹੁ ॥ ਕਰੇ ^੨ਕੁਬੋਲ ਸੁ
 ਛਿਮਾ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ੧੦ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਦਾਸ ਪਰੋਂ ਤਿਨ ਪਾਈ ॥
 ਹੋਵਹੁ ਸਿੱਖ ਰਿਦੈਂ ਸਰਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਨਰਨ ਸਰਬ ਸਮਝਾਯੋ ॥
 ਅਬ ਤੈ ਪਤਾ ਆਪ ਨੇ ਪਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਉਤਰ ^੩ਤੁਰੰਗਨ ਤੇ
 ਇਹ ਥਾਈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੋ ^੪ਧਰਨ ਸਿਰ ਲਾਈ ॥ ਧਰ ਸਰਧਾ ਪੁਨ
 ਚਲਹੁ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪਰਹੁ ਜਾਇ ਕੈ ਚਰਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥
 ਬਖਸ਼ਹਿੰਗੇ ਤੁਝ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ^੫ਪਾਵਨ ਪਤਤ ^੬ਬਿਰਦ ਜਿਨ
 ਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਭਨੀ ਮਾਨ ਹਨ ਮਾਨਾ ॥ ਉਤਰਿਓ ਮਾਰਗ
 ਚਰਨ ਚਲਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਮੋ ਕਰਤ ਪਗ ਪਗ ਹੂੰ ਦੀਨਾ ॥
^੭ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਜਸ ਬਰਨਨ ਕੀਨਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਤੇ ਉਚ ਪੁਕਾਰਾ ॥
 ਛਿਪਹੁ ਛਿਪਹੁ ਮੈਂ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ^੮ਸਸਕ ਗਰਬ ^੯ਖਗ
 ਪਤ ਸੋਂ ਧਰਈ ॥ ^{੧੦}ਰੰਕ ^{੧੧}ਮੇਰ ਕੀ ^{੧੨}ਸਮਤਾ ਕਰਈ ॥ ਅਪਨੋ ਤੇਜ
 ਦਿਖਾਏ ^{੧੩}ਟਟਾਨਾ ॥ ਰਵ ਕੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕਰਹਿ ਛਪਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਤਿਉ ਮਤਿ ਮੰਦ ਲਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕੀਨ ਘਨੇਰੀ ॥
 ਅਪਰਾਧੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਬਖਸ਼ ਲੇਹੁ ਅਬ ਦੀਨ ਦਿਆਰਾ ॥
 ੧੬ ॥ ਇਕ ਨਰ ਗਹਿ ਕਰ ਤਿਹ ਕੋ ਹਾਥਾ ॥ ਲੇ ਡਾਰਿਯੋ ਪਗ
 ਪਰ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ਸਰਨ ਸੁਨ ਮੈਂ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪਰਿਓ
 ਰਹਿਯੋ ਸਮ ^{੧੭}ਦੰਡ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁਤੋ
^{੧੮}ਘਿਘਿਆਯੋ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਉਪਰ ਸੀਸ ਉਠਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ
^{੧੯}ਤਾਸ ^{੨੦}ਗਤ ਦੇਖੀ ॥ ਕਰਣਾ ਉਪਜੀ ਰਿਦੈ ਬਿਸੇਖੀ ॥ ੧੮ ॥

੧ ਬੀਰਖਾ ।

੨ ਚੋਟੇ ਬਚਨ ।

੩ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ।

੪ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ।

੫ ਡਿਗੇ ਹੋਏ ਵਾ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ।

੬ ਧਰਮ ।

੭ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ।

੮ ਮਛਰ ।

੯ ਗਰਜ਼ ।

੧੦ ਕੰਗਲਾ ।

੧੧ ਸੁਮੇਰ ।

੧੨ ਸਦਰਸਤਾ ।

੧੩ ਟਟੈਣਾ ।

੧੪ ਡੰਡੇ ਵਤ ।

੧੫ ਤਫਲੇ ਕਢਣੇ ।

੧੬ ਤਿਸਵੀ ।

੧੭ ਹਾਲਤ ।

ਕਹਿਯੋ ਉਠਹੁ ਖੋਲਹੁ ਨਿਜ ਲੋਚਨ ॥ ਮਨ ਸੋਚਨ ਸਭ ਕਰਹੁ
 'ਬਿਮੋਚਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੁਕਤ ਬਾਨੀ ਕੋ ਸੁਨ ਕੈ ॥ ਉਠ ਬੈਠਿਯੋ
 ਬਖਸ਼ਿਓ ਨਿਜ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ੧੯ ॥ ਨੀਕੇ ਲਗਿਯੋ ਬਿਲੋਕਨ ਤੈਸੇ ॥
 ਹੁਤੀ ਅਗਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੁ ਜੈਸੇ ॥ ਹਾਥ ਬੰਧ ਦੈ ਹੈ ਕਰ ਠਾਂਢੇ ॥
 ਬੋਲਿਯੋ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁ 'ਬਾਢੇ ॥ ੨੦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਢਿਗ ਅਪਨੇ
 ਪਾਇਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੀਜੈ ਮੋਰ ਉਪਾਇਨ ॥ ਜਹਿ ਬੈਠੇ ਇਹ ਸੁੰਦਰ
 'ਅਵਨੀ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਵਾਵਹੁ 'ਰਵਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਾਮ
 ਬਸਾਇ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤਨ ਕੋ ਦੇਹੁ ਅਹਾਰਾ ॥ ਅਪਨ ਨਾਮ
 ਪਰ ਨਾਮ ਧਰੀਜੈ ॥ ਭੇਟ ਲੇਹੁ 'ਕਿਰਤਾਰਥ ਕੀਜੈ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰੂ
 ਕਹਿਤ ਜੇ ਅਸ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰਹੁ ਸੇਵ ਹਮ 'ਬਰਜਤ ਨਾਹੀ ॥
 ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕੋ ਹੈ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਸਿਮਰਹਿੰਗੇ ਹਰਿ
 ਨਾਮਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤਬ ਖਤੀ ਨਿਜ 'ਮਨਜ ਪਠਾਏ ॥ ਘਰ ਕੇ ਰਚਨ
 ਹਾਰ ਬੁਲਵਾਏ ॥ ਭਿਹ ਠਾਂ ਤੂਰਨ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਨਗਰ
 ਬਨਾਯੋ ਸੁੰਦਰ 'ਢਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਮਧ ਰਚ 'ਅਭਰਾਮੂ ॥
 ਧਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਨਾਮੂ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਲੇਕਰ ਗਮਨਿਯੋ ਤਾਹਿ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ 'ਪਰਯੰਕ
 ਡਸਾਯੋ ॥ ਉਪਰ ਰੁਚਰ ਬਿਛੋਨਾ ਛਾਯੋ ॥ ਤਾਹਿ ਬਠਾਇ ਭਾਉ ਕਰ
 ਭਾਰੀ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਆਰਤੀ ਉਤਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਜੈ ਜੈ ਗੁਰ ਭਗਤਨ
 ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ਅਸਰ ਸੰਘਾਰਨ ਬੇਦ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮੈਂ 'ਖਲ ਬਹੁਤ
 ਖਤਾ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਬਖਸ਼ਹੁ ਵਰ ਦੀਨੀ ॥ ੨੭ ॥
 ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਪਿਖ ਸ਼ਰਧਾ ਦਿਆਲਾ ॥ ਹੁਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ

੧ ਕਟਨਾ ਕਰੇ ।

੨ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

੩ ਧਰਤੀ ।

੪ ਸੁੰਦਰ ।

੫ ਕਲਿਆਨ ।

੬ ਰੋਕਾਂਗਾ ਨਹੀਂ ।

੭ ਮਨੁਖ ।

੮ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੯ ਸੁੰਦਰ ।

੧੦ ਮੰਜਾ ।

੧੧ ਮੂਰਖ ।

ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਕਰ ਹੇਰੀ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ
 ਤਬਹਿ ਬਿਨ ਦੇਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸੰਮਤ ਖਟ ਪਚਾਸ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ^੧ਮੇਖ
 ਮਾਸ ਸੰਕ੍ਰਾਂਤ ਸੁ ਆਹੀ ॥ ਬਹੁ ^੨ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਪੁਰ
 ਕਰਤਾਰ ਬਸੇ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਲੇ ਕ੍ਰੋੜੀ ਆਇਸ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
 ਨਨਕਾਣੇ ਗਾ ਗੁਰ ਪਿਤ ਪਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਗਾਵੀ ਤਟ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਬਨਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਯਾਦ ਕੀਯੋ ਚਲ ਦਰਸਨ
 ਦੇਵੇ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਸੰਗ ਨਿਜ ਲੇਵੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਾਲੂ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
 ਮਾਈ ॥ ^੩ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁਰਖ ਜੀਵਨ ਜਨ ਪਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿਰੀ
 ਨਾਨਕੀ ਐ ਜੈਰਾਮ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੇ ਗੇ ਗੁਨ ਧਾਮ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ
 ਭੀ ਇਤ ਆਯੋ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਰ ਬਸਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥
 ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਬ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ^੪ਸਿਯੰਦਨ ਸੁਖ ਪਾਲਨ
 ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਾਤ ਸੁਲੱਖਣੀ ਚਰੀ ਸੁ ^੫ਡੋਰੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਲਖਮੀ
 ਚੰਦ ^੬ਘੋਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ੩੩ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਸੁ ਚਲਿਯੋ ਉਮੰਗਾ ॥
 ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਕਰੋੜੀ ਸੰਗਾ ॥ ਮਗ ਉਲੰਘ ਕਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ਥੋ ਜਹਾਂ ॥ ੩੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋ ਹੇਰ ॥
 ਚਰਨਨ ਪਰ ਪਰ ਗੇ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਲੇਕਰ ^੭ਅੰਕਾ
 ॥ ਚੂਮਿਓਂ ਮਸਤਕ ਜੋ ^੮ਅਕਲੰਕਾ ॥ ੩੫ ॥ ਚੋਣੀ ਚਰਨਨ ਪਰ
 ਸਿਰ ਨਾਏ ॥ ^੯ਜੁਗ ਸੁਤ ਚਰਨਨ ਪਰ ਲਪਟਾਏ ॥ ਤਾਹਿ ਸਮੇਂ ਕਾ
 ਜੋ ਉਤਸਾਹਿ ॥ ਕੋ ਕਵਿ ਕਵਿਤਾ ਸਕਹਿ ਬਨਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥
 ਮਰਦਾਨੇ ਸੁਤ ਜੋ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ॥ ਆਇ ਦਰਸਿਓ ਗੁਰ ^{੧੦}ਅਹਿਲਾਦਾ
 ॥ ਪਿਤਾ ਚਲਾਣੇ ਕੀ ਸੁਣ ਬਾਤਾ ॥ ਮਨ ਮੁਰਝਾਯੋ ਮੋਹ ਜੁ ਤਾਤਾ ॥

੧ ਵਿਸਾਖੀ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ।

੨ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ।

੩ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ।

੪ ਰਥ ।

੫ ਡੋਲੀ ।

੬ ਘੋੜੇ ਭੇ ।

੭ ਗੋਦ ਵਿਚ ।

੮ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

੯ ਦੇਵੇਂ ਪੁਤ੍ਰ ।

੧੦ ਪ੍ਰਸੰਨ ।

੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਹੇਰਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਗਾਦੀ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਬਠਲਾਯੋ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਖਾਸ ॥ ਕਰਤ ਕੀਰਤਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਛਿਵੰਜਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੬ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਪਗ ਓਟ ਲੇ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸੁਖ ਪਾਹਿੰ ॥

ਜਿਨ ਲੀਨੀ ਸੋ ਮੁਕਤ ਭਾ ਆਗੇ ਲੇ ਤਰ ਜਾਹਿੰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਨੀਏ ਕਥਾ ਰਸਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਸੁਖ ਸੈ ਪਰਵਾਰੂ ॥ ਆਠੇ ਜਾਮ ਸਿਫਤ ਕਰਤਾਰੂ ॥ ੨ ॥ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰ ਜੋ ਧਾਰਾ ॥ ਰਟਨ ਕੀਨ ਸਭ ਜਗਤ ਮਝਾਰਾ ॥ ਤਹਿ ਅਧ ਕ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਲਖਾਯੋ ॥ ਦੀਨ ਉਤਾਰ ਭੇਖ ਤਿਨ ਦਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਚੋਣੀ ਪਿਖ ਤਿਆਗੀ ਧੀਰਾ ॥ ਕਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬਚਨ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਹੇ ਸੁਮਤੇ ਮਤ ਚਿੰਤ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਇਸ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਪੰਥ ਉਦਾਸੀ ਇਸ ਕੋ ਚਾਲੈ ॥ ਸਾਧ ਰਟੈਂ ਬਹੁ ਦੇਸ ਬਿਸਾਲੈ ॥ ਘਰ ਘਰ ਗਾਦੀ ਇਸ ਕੀ ਹੋਵੈਂ ॥ ਜਪੈਂ ਨਾਮ ਸਭ 'ਕਲਮਲ ਖੋਵੈਂ' ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਤ ਮਾਤ ਜੀ 'ਤੂਸਨ ਭਈ ॥ ਗੁਰ 'ਪਤ ਬਚਨ ਜਾਨ ਕਰ ਸਈ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਪੁਨ ਬਿਨਹਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪਿਤ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੋਹਿ ਭੇਖ ਜੁ ਦਯੋ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ਉਦਾਸੀਨ ਧਰ ਦਯੋ ॥ ਇਸ ਕੇ ਲਖਜਨ ਕਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਚਲ ਕਰ ਹਮ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਲਖਾਇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਅ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਸੁਭ ਗਿਰਾ ਵਸੇਸ਼ ॥ ੮ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਰਾਗ ਰਾਮ ਕਲੀ ਰਤਨ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ ॥
 ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੈ ਉਦਾਸ ॥ ਰੂਖ ਬਿਰਖ ਕਰਿ ਕੰਦਰ
 ਵਾਸੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਰਹਿਬੋ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ॥ ਪਰਸੈ ਅੰਗ
 ਨ ਲਾਵੈ ਪਾਸ ॥ ਜਿਤ ਤਨਿ ਦੁਤੀਆ ਮੈਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਯਹਿ ਲੱਖਣ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥ ਉਦਾਸੀਨ
 ਜਗ ਪੰਥ ਪ੍ਰਚਾਰੋ ॥ ਸੁਨ ਪਿਤ ਗੁਰ ਪਦ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਤਾ ਦਿਨ
 ਤੇ ਭਾ ਮਗ ਉਦਾਸੀਨ ॥ ੯ ॥ ਲਖਮੀ ਚੰਦਹ ਕੀਨ ਵਿਵਾਹਿ ॥
 ਗ੍ਰਿਸਥ ਧਰਮ ਮਹਿੰ ਦੀਨ ਚਲਾਹਿ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਬੰਸ ਬੇਦੀਅਨ
 ਚਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧੦ ॥ ਕ੍ਰੋੜੀ ਮਲ
 ਬਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰ ਕੈ ॥ ਰਹਿਯੋ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ ਧਰ ਕੈ ॥ ਲੇ
 ਰਜਾਇ ਪੁਨ ਗਯੋ ਲਹੋਰਾ ॥ ਪਸਰਯੋ ਜਸ ਗੁਰ ਬਹੁ ਚਹੂੰ ਓਰਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਜਹਿੰ ਜਹਿੰ ਸੁਨਹਿੰ ਸਿੱਖ ਸਭ ਆਵਹਿੰ ॥ ਰਹਹਿੰ ਨਿਕਟ
 ਸੇਵਹਿੰ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਹੂੰ ਕੀਰਤਨ ਭਾਰੀ ॥ ਪਢਹਿੰ
 ਸ਼ਬਦ ਪੁਨ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਬੋਵਹਿੰ ਬਹੁਤ ਅੰਨ ਕ੍ਰਿਸ
 ਕਾਰੀ ॥ ਪਾਕੇ ਤੇ ਜਬ ਹੋਇ ਤਿਆਰੀ ॥ ਆਨਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਦੇਗ ਚਲਾਵਹਿੰ ਤਿਹ ਠਾਂ ਭਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਭੂਖਾ ਰਹਿਨ
 ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਭੋਜਨ ਹੋਈ ॥ ਇਕਠੇ ਭਏ
 ਲੋਗ ਬਹੁ ਆਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਹਿੰ ਜਨਮ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ੧੪ ॥
 ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਅਧਕ ਚਲ ਆਵਹਿੰ ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਾਵਹਿੰ ॥
 ਇੱਕ ਮੁਰੀਦ ਸਿੱਖ ਇਕ ਹੋਵਹਿੰ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁ ਕਲ ਮਲ

ਖੋਵਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਰਹਿ ਹੀ ਨਰ ਜੇਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਰਤ
 ਕਰ ਹੀ ਤੇਤੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਊ ॥ ਜੋਗੀ ਸਨਯਾਸੀ ਹੈ
 ਕੋਊ ॥ ੧੬ ॥ ਨੀਚ ਕਿ ਊਚ ^੧ਰਾਉ ਕੈ ^੨ਰੰਕਾ ॥ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਹਿ
 ਸਭ ^੩ਅਕਲੰਕਾ ॥ ਪੰਡਤ ^੪ਅਪਰ ਅਪੰਡਤ ਜਹਿ ਤਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਕੀਰਤ ਕਰ ਹੀ ਮਹਿ ਮਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਬਿਖੈ ਨਰ
 ਨਾਰੀ ॥ ਰਹੈਂ ਸਦੀਵ ਭੀਰ ਭਰ ਭਾਰੀ ॥ ^੫ਸਵਾ ਜਾਮ ਨਿਸ ਰਹੇ
 ਸਦਾਈ ॥ ਹੋਤ ਕੀਰਤਨ ਸਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਪਹਿਰ ਨਿਸਾ
 ਲਗ ਸੰਗਤ ਮੇਲਾ ॥ ਸਬਦ ਬਿਚਾਰਨ ਹੋਤ ^੬ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਏਕ
 ਬਾਲਕੋ ਕੀਰਤਨ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਨਤ ਰਹੈ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੯
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਛੇ ਠਾਂਢੇ ਹੈ ਸੇਈ ॥ ਭੋਗ ਕੀਰਤਨ ਕੋ ਜਬ ਹੋਈ ॥
 ਬੰਦਨ ਕਰ ਕੈ ਸਦਨ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋ ਆਵੈ ॥
 ੨੦ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ^੭ਬਾਰਿਕ ਕੋ ਘਰ
 ਦੇਹੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਸਿੱਖਨ ਗਹਿ ਕੈ ਤਿਹ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ^੮ਠਾਂਢੇ ਕੀਨ
 ਹਜੂਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਾਰਕ ਕੋ ਬੂਝਨ ਕਿਯੋ ਕਿਉਂ ਨਿੰਦਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ॥

ਸਵਾ ਜਾਮ ਨਿਸ ਰਹੇ ਤੇ ਆਵਤ ਕਰ ^੯ਅਨਰਾਗ ॥ ੨੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਾਸ ਖੇਲ ਪੁਨ ਸਵਨ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਬਾਲ ਬੈਸ
 ਮਹਿ ਇਨ ਸੋਂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੋ ਤਜ ਕੈ ਸਤਿਸੰਗਤ ਮਾਹੀਂ ॥ ਆਵਤ
 ਕਜੋਂ ਸੁਖ ਸੋਵਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੩ ॥ ਰੰਧਾਵੇ ^{੧੦}ਬੂੜੇ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥
 ਕਹਿਨ ਲਗਿਯੋ ਸੁਨਿਯੋਂ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ^{੧੧}ਬਰਨ ਜਾਟ ਤੁਛ ਬੁੱਧ
 ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਕ ਬਾਸਰ ਮੁੜ ^{੧੨}ਖੁਧਿਆ ਭਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹਿ
 ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਆਗਹਿ ਬਾਰੇ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਅਹਾਰੇ ॥ ਲੇ

੧ ਰਾਜਾ ।

੨ ਗਰੀਬ ।

੩ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੪ ਹੋਰ ਲੋਕੀ ।

੫ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ।

੬ ਸਫਲਾ ।

੭ ਬਾਲਕ ।

੮ ਖੜਾ ।

੯ ਪ੍ਰੇਮ ।

੧੦ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ।

੧੧ ਜਾਤੀ ।

੧੨ ਭੁਖ ।

ਸਬੂਲ 'ਸਮਧਾ ਮੈਂ ਜਾਰੋ ॥ ਸੋ ਨਹਿ ਜਰੈਂ ਗਯੋ ਮੈਂ ਹਾਰੋ ॥ ੨੫ ॥
 ਪੁਨ ਮਾਤਾ ਨੈ ਕਹਿਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਲਘ 'ਕਾਠੀ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਸੁ
 ਜਰਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸੀਖ ਬਾਰ ਮਹਿ ਦੀਨੀ ॥ ਪਿਖ ਗਿਨਤੀ ਉਰ
 ਭਈ ਨਵੀਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਅਗਨ ਕਾਲ ਕੋ ਏਕ ਸੁਭਾਉ ॥ ਲੇ ਛੋਟੇ
 ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਖਾਉ ॥ 'ਜਾਨ ਕਾਲ ਕੋ ਡਰ ਸਿਰ ਭਾਰੀ ॥ ਪਰਿਯੋ
 ਰਹੋ ਮੈਂ ਸ਼ਰਣ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ 'ਤਰਨ ਬੈਸ ਹੋਵੋਂ ਕੈ ਨਾਹੀ ॥
 ਇਸ ਤੇ ਅਬ ਸਤਿਸੰਗ ਕਰਾਹੀ ॥ ਤਜ ਕੈ ਨੀਂਦ ਸੁਨੋਂ ਪ੍ਰਭ 'ਗਾਥਾ
 ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪਗ ਬੰਦੇ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ੨੮ ॥

ਸੈਰਠਾ ॥ ਮੁਸਕਾਨੇ ਗੁਨ ਖਾਨ ਬਾਨੀ ਤਿਹ ਸੋਂ ਪੁਨ ਭਨੀ ॥
 'ਬੂਢੇ ਬਡੇ ਸਮਾਨ ਬਾਤੈਂ ਤੂੰ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹੈਂ ॥ ੨੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬਿਰਧ ਭਏ
 ਬੂੜੇ ਅੰਗ ਸਾਰੇ ॥ 'ਸੁਤ 'ਸਮਸ਼ ਮੁਖ ਪਰ ਥਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਦੇਖ
 ਅਚਰਜ ਰਹਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਇਸੈ ਬਿਧ ਭਯੋ 'ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਸੋਊ ॥
 ਬੈਠ ਰਹਿਯੋ ਘਰ ਗਯੋ ਨ ਕੋਊ ॥ ਖੋਜਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਿਸ ਕੇਰੇ ॥
 ਚਲ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਡੇਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਖਿਓ ਨਿਜ ਬਾਰਕ ਕੋ
 ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਹਮਰੇ ਕਾਜ ਨ ਅਬ ਹੀ ॥ ਸੁਤ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਸੁ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਰਹਿਯੋ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਮਾਲੋ
 ਮਾਂਗੋ ਦੈ ਸਿੱਖ ਆਏ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਹਾਥ
 ਬੰਦ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਣ ਖਾਨੀ ॥
 ੩੩ ॥ ਨਿਜ ਮੁਖ ਸੋਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਕਟ ਦੀਜੈ ॥ ਇਉਂ ਸੁਣ ਜਿਨ ਕਰਣਾ ਰਸ ਨੈਨਾ ॥ ਭਗਤ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹਿਤ ਕਹਿੰ ਬੈਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਅਗਨ ਤਾਪਨਾ ਜਲ ਮਹਿ

ਰਹਿਨੋ ॥ ਬ੍ਰਤ ਕਰਨ ਸੀਤੋਸਨ ਸਹਿਨੋ ॥ ਊਰਧ ਬਾਹੁ ਅਧੋ ਸਿਰ
ਕਰਨਾ ॥ ਖਰੇ ਹੋਨ ਚਿਰ ਲੋ ਇਕ ਚਰਨਾ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^੧ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣ ਖਾਵਣੇ ਤੀਰਥ ^੨ਤੀਰ ਨਿਵਾਸ ॥
ਭੂਮ ਭ੍ਰਮਣ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੀ ਤਮ ਗੁਣ ਇਹੁ ਤਪ ਰਾਸ ॥ ੩੬ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਗੋ ਤੇ ਮਨ ਜੁ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨੋ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ
ਮਹਿ ਪੁਨ ਧਰਨੋ ॥ ਰੁਜ ਯੁਤ ਗੁਣਨ ਗਾਵਣਾ ਸੁਣਨੋ ॥ ਮਿਲਕੈ
ਸਤਿਸੰਗਤ ਨਿਤ ਗੁਣਨੋ ॥ ੩੭ ॥ ਕਰਮ ਤਾਪਸੀ ਕਰਨ ਦੁਖਾਰੇ ॥
ਇਹੁ ਜੁ ਰਾਜਸੀ ਲਖਹੁ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਫਲ ਬਿਸਾਲ ਹੈ ਥੋਰ ਕਮਾਈ ॥
ਤਿਨ ਮਿਹਨਤ ਬਡ ਫਲ ^੩ਲਘ ਪਾਈ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਮਾਲੋ ਕਹਯੋ ਫਲ ਮਿਹਨਤ ਅਨੁਸਾਰ ॥
ਕਰਤ ਅਲਪ ਫਲ ਅਲਪ ਹੈ ਬਹੁ ਕੋ ਬਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੩੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸਗਰੇ ਜਗਤ ਬਿਖੇ ਅਸ ਰੀਤਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹੀ
^੪ਵਿਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਨਿਸ਼ਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਮਝਾਵਹੁ
ਰੀਤ ਸੁਖਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਨਯੋ ਨ ਸੰਸੈ ਕੀਜੈ ॥ ਜਗ
ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁ ਬਿਧ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਇਕ ਨਰ ਬਨ ਤੇ ^੫ਸਮਧਾ
ਆਨਹਿ ॥ ਬੇਚ ਬਜਾਰ ਕਰਤ ਗੁਜਰਾਨਹਿ ॥ ੪੧ ॥ ਕਰਹਿ
ਮਜੂਰੀ ਬਹੁ ^੬ਸ੍ਰਮ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੋਲ ^੭ਥੋਰ ਕਰ ਆਵਹਿ ॥
ਪੁਨ ਜੇ ਬਣਜ ਕਰੈਂ ਹਟਵਾਨਾ ॥ ^੮ਲਵਣ ਤੇਲ ਆਦਿਕ ਬਿਧ
ਨਾਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਲਾਭ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸ੍ਰਮ ਥੋਰੋ ਹੈ
ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਹੇਰੇ ॥ ਅਪਰ ਰੁਪਯਨ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥ ਲਾਭ ਬਹੁਤ
ਲੋ ਰਹੈਂ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਇਕ ਜਵਾਹਿਰੀ ਸੁਖ ਸੋਂ ਬੈਸੇ ॥ ਤਿਨਕੋ

੧ ਮੂਲੀ ਆਦਿਕ ।

੨ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ।

੩ ਥੋੜੀ ।

੪ ਉਲਟ ।

ਲਕੜਾਂ ।

੬ ਕਸ਼ਟ ।

੭ ਥੋੜਾ ।

੮ ਲੂਣ ।

‘ਖੇਦ ਦੇਹ ਨਹਿ ਕੈਸੇ ॥ ‘ਮੁਕਤਾ ਹੀਰੇ ਬਨ ਜਹਿ ਸੋਈ ॥ ਲਾਭ
ਬਿਸਾਲ ਸਭਨ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ੪੪ ॥ ਤਪ ਜੁ ਤਾਮਸੀ ਸ੍ਰਮ ਬਡ ਦੇਹੀ
॥ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇ ਨ ਕੇਹੀ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਪਢਨ ਸੁਨਨ
ਤੇ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਹੋਤ ਗੁਨਨ ਤੇ ॥ ੪੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਜਬ ਭਈ ਹੁਇ ਆਵਤ ਤਬ ਗਯਾਨ ॥
ਤਾਂਤੇ ਤਪ ਇਹੁ ਸਾਂਤਕੀ ਲਾਭ ਬਹੁਤ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੪੬ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਸੁਨ ਮਾਂਗੋ ਗੁਰ ਬਚਨਾ ॥ ਬਾਨੀ
ਪਢਨ ਕੀਨ ਮਨ ਖਚਨਾ ॥ ਸਨਸੁਖ ਮਾਲੋ ਸੁਠ ਹੈ ਤਬ ਹੀ ॥ ਬੈਠ
‘ਰਿਖੀਕ ਸੰਕੋਚੈ ਸਭ ਹੀ ॥ ੪੭ ॥ ਮਿਲ ਕੈ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁਰ
ਉਚਰਹੀ ॥ ਕਰ ਏਕਾਗਰਤਾ ਮਨ ਧਰ ਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰਸਨਾ
ਸਾਦਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਗਹਿ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੪੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਿਖ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਨਹਿ ਤਿਆਗਹਿ ਬਿੰਦ ਬਿਕਾਰ ॥
ਧਰਮ ਕਿਰਤ ਵੰਡਕੈ ਅਚ ਹੈਂ ਬਹੁਰ ਅਹਾਰ ॥ ੪੯ ॥
ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਸਿਉਂ ਪ੍ਰੀਤ ਅਤ ਸਿੱਖਨ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ॥
ਜਿਨਕੋ ਪਿਖਕੈ ਅਧਕ ਨਰ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਪਦ ਪਾਇ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਬੁੱਢਾ ਐ ਮਾਲੋ ਮਾਂਗੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਪੰਚਾਸਤ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸੁਣ ਕੈ ਸਬਦ ਕੀਨ ਕਮਾਵਨ ਜਾਹਿ ॥
‘ਦੁਸਤਰ ਮਾਯਾ ਤੇ ਤਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਮਮ ਤਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨ ਕਥਾ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬੈਠਹਿ ਪ੍ਰਭ
ਧ੍ਰਮਸਾਲ ਮਝਾਰੀ ॥ ਨਰ ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਵਹਿ ॥ ਸ਼ਬਦ

ਸੁਨਹਿ ਹਰਿ ਧਾਮ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਜਸਗੁਰ
 ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਕਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਥਾਏ ॥ ^੨ਅਖਲ ਕਥਾ
 ਸੁਨੀਅਹਿ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਦਿਢ ਥਾਇ ॥ ੩ ॥
 ਜੰਗਲ ^੩ਨਾਂਗੇ ਅਹੈ ਸਰਾਇ ॥ ਮਨ ਪੁਨੀਤ ਫੇਰੂ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ॥
 ਤੇਹਣ ਗੋਤ ਛੱਤੀ ਜਾਤੀ ॥ ਮਹਿਲਾ ਸੁਭਰਾਈ ^੪ਬਖਸ਼ਾਤੀ ॥ ੪ ॥
 ਫੇਰੂ ^੫ਤਲਕ ਦਾਰ ਨਿਪ ਕੇਰਾ ॥ ਅਨਨ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਹੇਰਾ ॥
 ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਤੱਤਯ ਫਲ ਜੋਇ ॥ ਅਬ ਪਰਗਟ ਭੇ ਸੁਤ ਗ੍ਰਹਿ
 ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸੰਮਤ ਛੱਤੀ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ॥ ਏਕਮ ਸੁਦੀ ਵਸਾਖ
 ਸੁ ਥਾਈ ॥ ਸੋਮਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕੇ ਵੇਰੇ ॥ ਜਨਮਿਯੋ ਤਾਤ ਸੁ ਅਨੰਦ ਘਨੇਰੇ
 ॥ ੬ ॥ ਨਾਮ ਸੁਲਹਿਣਾ ਤਾਹਿ ਰਖਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖ ਪੂਰਨ ਨਿਜ ਦੇਹ
 ਧਰਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਿਸ ਚਲਨੀ ^੬ਜਾਂਘ ਸੁਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸ਼ਰਧਾ ਯੁਤ ਰਿਦਾ
^੭ਪੁਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਕਰ ਸੁਭ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮਹਿ
 ਸੀਸਝਕੋਹੈ ॥ ਜਸ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਗ ਆਏ ॥ ਤਸ ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ
 ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ੮ ॥ ਦੁਤਿਯ ਕਲਾ ਜਨ ਚੰਦ ਸੁਹਾਵਾ ॥
 ਬ੍ਰਿਧੈ ਦੇਹਿ ਜਿਮ ਕਾਲ ਵਿਹਾਵਾ ॥ ਚੌਦਹਿ ਬਰਖ ਆਰਬਲਾ
 ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਨ ਪਰਸਿਓ ਕੋਈ ॥ ੯ ॥ ਪੁਰ ਖਡੂਰ
 ਮਹਿ ਭਯੋ ਬਿਵਾਹਿ ॥ ਦੇਵੀ ਚੰਦ ਖਤੀ ਜਹਿ ਆਹਿ ॥ ਸੁਤਾ ਤਾਹਿ
 ਕੋ ਖੀਵੀ ਨਾਮ ॥ ਜਗ ਮਾਤਾ ਭੀ ਸਭ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ੧੦ ॥
 ਬਿਆਹਿ ਭਯੋ ਨਿਜ ਪੁਰ ਮਹਿ ਗਏ ॥ ^੯ਸੁਖਹਿ ਪੂਰਬਕ ਸਮਾਂ
 ਬਿਤਏ ॥ ਜਬ ਬਾਬਰ ਨਿਪ ਹਿੰਦਹਿ ਆਯੋ ॥ ਰਾਜ ਗਰਦਿ ਭੀ
 ਦੇਸ ^{੧੦}ਬਸਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਧਨ ਅਰ ^{੧੧}ਭੂਮ ਪੂਰਾਤਨ ਬੈਰਾ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰੂ
 ਆਇ ਪੁਰ ਕੀਨ ਮੁ ਬੈਰਾਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਤਬਤੇ ਤਜ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥ ਆਨ

੧ ਪਾਸ ।

੨ ਸਮੁੰਹ ।

੩ ਨਾਂਗੇ ਦੀ ਸਰਾਏ ਨਗਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ।

੪ ਪ੍ਰਗਟ ।

੫ ਪ੍ਰਗਣੇ ਵਾਲਾ ।

੬ ਲਤਾਂ ਸੋਭਨੀਕ ।

੭ ਹਿਰਦਾ ਪੂਰਨ ।

੮ ਸਰੀਰ ਵਧਦਾ ਹੈ ।

੯ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

੧੦ ਸਾਰਾ ।

੧੧ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ।

ਖਡੂਰ ਬਿਖੈ ਕੀਅ ਧਾਮੂ ॥ ੧੨ ॥ ਭਾਦੁਇ ਗ੍ਰਹਿ ਇਕਵੰਜਾ
 ਮਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣੇ ਘਰ ਸੁਤ ਜਨਮਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਾਸੂ ਜੀ ਨਾਮ
 ਰਖਾਯੋ ॥ ਸੰਮਤ ਜਬ ਤਿਰਵੰਜਾ ਆਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇਠ ਮਾਸ ਤਿਥਿ
 ਪੰਚਮ ਭਈ ॥ ਜਨਮੀ ਸੁਤਾ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁ ਭਈ ॥ ਮਾਨਹੁ ਭਗਤੀ
 ਰੂਪ ਧਰਾਯੋ ॥ ਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਨਾਮ ਰਖਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਪੰਜਾਹ ਸੰਮਤ 'ਖਟ
 ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਮੇਖ ਮਾਸ ਸੰਕਾਂਤ ਲਖਾਹਿ ॥ ਸੁਤ ਦੁਤੀਯੇ ਤਬ ਭਵ
 ਕੇ ਧਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਜੀ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਸ ਪੁਰ ਕੇਰ
 ਨਾਰ ਨਰ ਜੋਊ ॥ ਸੇਵਕ 'ਦੁਰਗਾ ਕੇ ਸਭ ਸੋਊ ॥ ਜਾਹਿ ਬਰਖ
 ਦਿਨ ਮਹਿ ਸ੍ਰੀ ਜ਼ਾਲਾ ॥ ਪਰਸ ਕਾਂਗੜੇ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਲਹਿਣਾ ਸਭ ਮਹਿ ਮੁਖ ਹੂ ਜਾਈ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕਰਕੇ 'ਨੇਮ
 'ਸਦਾਈ ॥ ਜੋ ਮਾਂਗੇ ਸਿੱਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਰਹਿ ਖਡੂਰ ਜਿਸ
 ਪ੍ਰੇਮ ਘਨੇਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪਛੈ ਸਦੀਵ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸੇਵ ਆਨ
 ਕੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਨੀ ॥ ਇਕ ਪਰਭਾਤੈ ਇਕ ਮਨ ਹੋਈ ॥ ਬਾਨੀ
 ਪਛੈ ਪ੍ਰੇਮ ਯੁਤ ਸੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਕਟ ਹੁਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਲਹਿਣੇ ਸੁਣ
 ਜਬ ॥ ਜਾਗਿਯੋ ਉਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁਰ ਤਬ ॥ ਨਿਮ੍ਹ ਹੋਇ ਬੁਝਿਯੋ
 ਪੁਨ ਤਾਂਕੋ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਪਠਹੁ ਸ਼ਬਦ ਕਹੁ ਕਾਕੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿੱਖ
 ਕਹਿਯੋ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ॥ ਪਠੋਂ ਸ਼ਬਦ ਤਿਨ ਕੋ ਮੈਂ 'ਚੇਰਾ ॥
 ਤਬ ਲਹਿਣੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਗਿਨਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਕਰੋਂ ਮੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਜਾਈ
 ॥ ੨੦ ॥ ਮਿਲਨੇ ਕੀ 'ਅਭਲਾਖਾ ਐਸੇ ॥ ਮਧਕਰ ਖੋਜਤ ਪੁਸ਼ਕਰ
 ਜੈਸੇ ॥ ਜਿਉਂ ਮ੍ਰਿਗ ਪਿਆਸੇ ਜਲ ਕੋ ਚਾਹੈ ॥ ਜਿਉਂ ਚਾਤਕ ਇਕ
 ਬੂੰਦ ਬਿਨਾ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇਵੀ ਪਰਸਨ ਕੋ ਦਿਨ ਆਯੋ ॥ ਸਭ
 ਮਿਲ ਜਾਵਨ ਮਤ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ਅਧਕ ਭਏ ਨਰ ਲਹਿਣੇ

ਸੰਗਾ ॥ ਗਮਨੇ ਮਗ ਮਹਿੰ ਸਹਿਤ ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ^੧ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਸਗਰੋ ਪੰਥ ਸੁ ^੨ਛੋਰੀ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਸੁ ਠੌਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਥਲ
ਡੇਰਾ ਉਤਰਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਕਹਿਯੋ ਪੁਰੀ ਹਮ ਜਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਗ੍ਰਾਮ ^੩ਸਾਮੁਹੇ ਗਵਨੰ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ^੪ਗੁਨੀ ਗੁਰੂ ^੫ਗੁਨ ਭਵਨੰ
॥ ਸੇਵਕ ਹਮਰਾ ਆਵਤ ਸੋਈ ॥ ਨਿਜ ਥਲ ਹਮ ਬੈਠਾਵਹਿ ਜੋਈ ॥
੨੪ ॥ ਨਿਜ ਆਸਨ ਤਜ ਕਰ ਤਬ ਆਏ ॥ ਵਹਿਰ ਗ੍ਰਾਮ ਠਾਂਢੇ
ਇਕ ਠਾਏ ॥ ਮਿਲੇ ਸਰਬ ਨਰ ਤੇ ਹੁਇ ਨਜਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਲਹਿਣੇ ਨਿਜ ਪਜਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਵਲੋਕਤ ਲਹਿਣਾ ਪੁਛੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥
ਤਿਨ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚਾਹਿ ਮੁਝ ਅਹੈ ਸੁ ਕੋਨਹ ਥਾਨ ॥ ੨੬ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨ ਕੈ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਆਵਹੁ ਤੁਮ
ਹਮਰੇ ਸੰਗਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮੈਂ ਦੇਵਹੁ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਤੂੰ
ਬੂਝਤ ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਹਿ ਤੇ ਚਲ ਪੁਨ ਆਏ ॥
ਧਰਮਸਾਲ ਜਹਿ ਅਤ ^੬ਛਬ ਪਾਏ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰੂ ਪੁਰਖਾ ਅੰਤਰ
ਜਾਵੇ ॥ ਆਗੇ ਉਨਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਵੇ ॥ ੨੮ ॥ ਇਨ ਕੈ ਸਿੰਘ
^੭ਪੌਰ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਲਘ ਦਰ ਪ੍ਰਵਸੇ ਗੁਨ ਸੁਖਦਾਯੋ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਇ
ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਸੇ ॥ ਧਰਿਯੋ ਸਰੀਰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਸ ਜੈਸੇ ॥ ੨੯ ॥ ਜਬ
ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਅੰਤਰ ਗਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਭਯੋ ॥ ਸ਼ਰਨ
ਸ਼ਰਨ ਕਹਿ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਅਤ ਸਰਧਾ ਮਹਿੰ ਮਤ ਜਿਨ ਭੀਨੀ ॥
੩੦ ॥ ਬੈਠ ਪਛਾਨਿਯੋ ਹੈ ਇਹ ਸੋਈ ॥ ਪੰਥ ਬਤਾਵਤ ਆਵਤ
ਜੋਈ ॥ ਮਨ ਮੈਂ ਗੁਨ ਕੈ ਭਯੋ ਹਰਾਨ ॥ ਔਗਨ ਬਡੋ ਆਪ ਤੇ
ਜਾਨ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ

ਕਹੀ ^੧ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖਾ ^੨ਕੁਸ਼ਲ ਤੁਮਾਰੇ ਅਹੇ ॥ ਸੁਣਤ ਸ੍ਰੋਣ
 ਲਹਿਣੇ ਬਚ ਕਹੇ ॥ ੩੨ ॥ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਤੇ ਪਰਮ ਅਨੰਦਾ ॥
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ ਮੋਹਿ ਸੁਖ ਕੰਦਾ ॥ ਬੇਖ ਭਗਤ ਦੇਵੀ ਕੋ ਤਬ ਹੀ ॥
 ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਕੋ ਤਿਆਗਿਯੋ ਸਬ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖਾ
 ਜਾਨੋ ਜਾਹੀਂ ॥ ਬੇਖ ਉਤਾਰਿਯੋ ਜਾਉ ਕਿ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭੂ
 ਮਧ ਟੋਰਨ ਹੇਤਾ ॥ ਕੋਇ ਜਿ ਗਮਨਿਯੋ ਛੋਰ ਨਿਕੇਤਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਤਿਹ ਕੋ ਮਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਨਰ ਕਿਉਂ ਮਧ ਟੋਰਨ
 ਜਾਈ ॥ ^੩ਮੁਸਕਤ ਬੁਝਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੋਰੀ ॥ ਪੁਰਖਾ ਸਦਨ ਅਹੈ
 ਕਿਸ ਠੋਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਕੋਨ ਨਾਮ ਨਿਜ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਸੁਨ
 ਬੋਲਿਯੋ ਲਹਿਣਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਬਖਸ਼ਨ ਹਾਰੇ ॥
 ਗ੍ਰਾਮ ਖਡੂਰ ਨਿਕੇਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਲਹਿਣਾ ਨਾਮ ਕਹਿਤ ਹੈਂ
 ਮੇਰਾ ॥ ਤੇਹਣ ਖੱਤੀ ^੪ਰਾਵਰ ਚੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿ ਲਹਿਣੇ
 ਤਹਿ ਲੈਣਾ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰਖਾ ਹਮ ਨੇ ਹੈ ਦੈਣਾ ॥ ੩੭ ॥ ਇਤਨੇ
 ਮਹਿ ਨਰ ਸੋ ਚਲ ਆਇ ॥ ^੫ਦੁਰਗਾ ਦਰਸ ਜਿਨ੍ਹੋ ਮਨ ਚਾਇ ॥
 ਦੇਖਿਯੋ ਲਹਿਣਾ ਰੰਗ ਰੰਗਾਯੋ ॥ ਐਰ ਹੁਤੋ ਅਬ ਐਰ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥
 ੩੮ ॥ ਸਭਹਨ ਅੱਟੇ ਗਰ ਤੇ ਲਾਹਿ ॥ ਚਰਨ ਪਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤਬ ਧਾਹਿ ॥ ਕਹਿ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਸਿੱਖ ਬਨਾਵੇ ॥ ਨਿਜ ਸਿੱਖਯਾ
 ਦੇ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵੇ ॥ ੩੯ ॥ ਪਿਖ ਸਰਧਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਨ ਕੇਰੀ ॥
 ਪਾਹੁਲ ਚਰਨ ਦੀਨ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਾਸ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਕੀਨਸ ਅਰਦਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਲਹਣਾ ਗੁਰ
 ਰਹੇ ਹਦੂਰੇ ॥ ਲਗਯੋ ਸੇਉ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਪੂਰੇ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਗਤਿ ਦਾਨੀ ॥ ^੬ਚਾਵਰ ਖੇਤ ਗਏ ਜਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ੪੧ ॥ ਸਭ

ਸੇਵਕ ਤਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕਰਹੀ ॥ ^੧ਧਾਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਤ੍ਰਿਣਨ ਨਿਕਰਹੀ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਗੁਰ ਸੇਂ ਕਹਿ ਬੈਨਾ ॥ ਇਕ ਰੰਬੀ ਮੁਝ ਦੇਹੁ ਗੁਣ
 ਐਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਲਾਗਯੋ ਕਢਨ ^੨ਨਿੰਦਾਈ ॥ ਇਕ
 ਘਟਕਾ ਲਗ ਗਠ ਬੰਧਾਈ ॥ ਸੀਸ ਉਠਾਇ ਲਿਆਯੋ ਤਹਾਂ ॥
 ਗਊ ^੩ਮੈਖੀ ਬਾਂਧੀ ਥੀ ਜਹਾਂ ॥ ੪੩ ॥ ਤਿਨ ਆਗੇ ਤ੍ਰਿਣ ਦੀਨੇ
 ਪਾਈ ॥ ਦੇਖ ਸੁਲੱਖਣੀ ਮਨ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਸੀਸ ਬਦਨ ਕਰ ਪਗ
 ਪਟ ਸਾਰੇ ॥ ਰਹਿਯੋ ^੪ਪੰਕ ਲਗ ਦੇਖ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੪੪ ॥ ਤਾਹਿ
 ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਭੀ ਆਏ ॥ ਦੇਖ ਸੁਲੱਖਣੀ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ਹੇ
 ਪਤਿ ਜੀ ਤੁਮ ਬੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਲਹਿਣਾ ਸੇਵ ਕਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹੁ ॥ ੪੫
 ॥ ਸੇਵਾ ਆਜ ਅਯੋਗ ਕਰਾਈ ॥ ਨਸ਼ਟ ਬਸਨ ਭੇ ^੫ਕੀਚ ਲਗਾਈ ॥
 ਗੁਨ ਖਾਨੀ ਸੁਨ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਹੀਂ ਪੰਕ ਸੰਗ ਭਰਿਓ ਭਾਰੇ ॥
 ੪੬ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਕਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸੁ ਦੀਓ ॥ ਅਪਰ ਨ ਇਨ ਸਮ ਜਗ
 ਮਹਿ ਕੀਓ ॥ ਪੰਕ ਜੈਨ ਤੁਮ ਕੋ ਵਿਸਟਾਵਾ ॥ ਕੇਸਰ ਕੋ ਹਮਨੇ
 ਛਿਰਕਾਵਾ ॥ ੪੭ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਦੇਖ ^੬ਖਰੋ ਹੈ ਨੇਰੇ ॥ ਜਬ ਦੇਖਿਯੋ
 ਕੇਸਰ ਛਿਟਕੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਸੁਲੱਖਣੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈਂ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤ
 ਕਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪੮ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥
 ਗੁਰੁ ਬਿਨਾਂ ਨਰ ਡੂਬਤ ਜਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਨਰ ਕੋ ਮਲਾਹ ਇਹ ਹੋਈ ॥
 ਪਾਰ ਕਰੈ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਜੋਈ ॥ ੪੯ ॥ ਤੂਸਨ ਭਈ ਸੁਲੱਖਣੀ ਸੁਨ
 ਕੈ ॥ ਨਿਜ ਪਤਿ ਬਚਨ ਸੱਤਿ ਸਭ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ਗੁਰ ਆਗਿਆ
 ਮਹਿ ਰਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਕਵਿ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਮਿਲਾਪ ਐ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸਟਪੰਚਾਸਤ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਕੋ ਧਿਆਨ ਚੜ੍ਹਾਵੈਂ ਭੰਗ ॥
 ਤਸਹੁੰ ਸਿਆਨਪ ਸਰਬ ਕੋ ਰਹੈਂ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਰਹਿ ਲੈਹਣਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੀਰ ॥ ਸਭ ਬਿਧ
 ਸੇਵਹਿ ਰਿਦਾ ਗੰਭੀਰ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਜਬ ਰਹਿਤ ਬਿਤਾਏ ॥
 ਸੇਵਾ ਕਰਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਾਏ ॥ ੨ ॥ ਮੁਖ ਦਿਸ ਦੇਖਤ ਰਹੈ ਸਦਾਈ ॥
 ਜਬ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ਦੇਹਿ ਰਜਾਈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰੀਤ ਉਰਧਾਰੀ ॥
 ਕੀਨ ਸਮਰਪਨ ਜਿੰਦਗੀ ਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹਿ ਜਾਇ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ਕੋ ਉਪਮਾ ਦਿਉਂ ਕਛ ਨ ਸਮਾਨੀ ॥ ਅਲਪ ਪਤੰਗ
 ਸੁ ਮ੍ਰਿਗਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਧਕ ਲੇਹੁ ਪਹਿਚਾਨੀ ॥ ੪ ॥
 ਸੀਸ ਦੇਨ ਕੀ ਹੂ ਜਿਹ ਜਾਈ ॥ ਪਲਕ ਮਾਤ੍ਰ ਕਬ ਨਹਿ ਬਿਲਮਾਈ
 ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਰਾਈ ॥ ਪਹੁਚੈ ਸਿਹਜਾ ਪਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ੫ ॥ ਲਹਿਣਾ ਨਿਜ ਕਰ ਬਿਜਨਾ ਲੀਨੇ ॥ ਪੈਣ ਕਰਤ ਭਾਉ ਮਨ
 ਭੀਨੇ ॥ ਰੈਨ ਬਿਤੀਤੀ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਤਬ ਪ੍ਰਾਤਹ
 ਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਮਣ ਮਯ ਭੂਖਣ ਝਲਕਤ ਅੰਗਾ ॥ ਬਸਨ ਸੁ ਲਾਲਬਨੇ
 ਸੁਭ ਰੰਗਾ ॥ ਬਡਨੀ ਫੇਰੈ ਸਗਰੇ ਭੋਨਾ ॥ ਕਹਿ ਲਹਿਣਾ ਮਾਈ ਤੁਮ
 ਕੋਨਾ ॥ ੭ ॥ ਬਡ ਪਰਭਾਤਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਆਹੀ ॥ ਦਰ ਸਭ ਬੰਦ ਖੁਲ੍ਹਿਯੋ
 ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹਿ ਮਾਈ ਦੇਵੀ ਮੁਝ ਜਾਨੋ ॥ ਜਿਸ ਹਿਤ ਤੁਮ ਯਾਤ੍ਰਾਬਹੁ
 ਠਾਨੋ ॥ ੮ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਦਰਸ ਦੀਨ ਕਬ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਆਏ ਤੁਮ ਜਗ
 ਪਤਪਾਹੀ ॥ ਮੈਂ ਆਵੂੰ ਇਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ॥ ਜਿਨਕੇ ਗੁਨ ਨਿਗਮਾਗਮ
 ਬਰਨੇ ॥ ੯ ॥ ਇਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਵੈਂ ॥ ਭਵ ਮੈਂ ਤਬ
 ਸ਼ਕਤੀ ਕਹਿਲਾਵੈਂ ॥ ਤੁਮਰੇ ਭਾਗ ਜਗੇ ਅਬ ਭਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ
 ਚਰਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮੁਕਤ ਪਦਾਰਥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ਦੇਵੀ
 ਸੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਹਮਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦਿਹੁ

੧ ਪਾਸ ।

੨ ਆਗਿਆ ।

੩ ਪਤੰਗ ਹਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤੁਛ ਜਾਣੀ ।

੪ ਦੋਰੀ ।

੫ ਮਣਾਂ ਹੀ ਗਹਿਣੇ ।

ਸਿੱਖਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਇਨ ਕੋ ਤਿਆਗ ਨ ਕਤਹੂੰ
 ਜੱਯੇ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਇਨ ਤੇ ਪੱਯੇ ॥ ਗੁਰ ਤਜ ਭੂਲੇ ਭਟਕਹਿ
 ਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਕੋ ਨ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਲੋਪ
 ਭਈ ਪੁਨ ਮਾਇ ॥ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਹੁ ਥਾਇ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ
 ਜਾਗਿਯੋ ਉਰ ਜਾਹੀ ॥ ਰੰਗਿਯੋ ਰੰਗ ਭਗਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥
 ਇਕ ਮਨ ਹੈ ਪਢਹੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸੁਨਹਿ ਗੁਨਹਿ ਕੀਰਤ ਚਿਤ
 ਭਾਣੀ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੀ ॥ ਉਮਗ ਉਮਗ ਮੁਖ
 ਸੁਜਸ ਉਚਰਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰਤਿਉ ਸੇਵਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ਜਗ
 ਕਾਰਜ ਕੋ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵੈ ॥ ਇਕ ਬਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਤੀਰ ॥
 ਲਹਿਣੈ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਗੰਭੀਰ ॥ ੧੫ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੋ ਕਯਾ
 ਕਰਤੱਬਜ ॥ ਕਾਹਿ ਜਪੇ ਤੇ ਉਚ ਪਦ ਲੱਭਜ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਹਰਖ ਮਹਾਨੇ ॥ ਬਦਨ ਚੰਦ ਤੇ ਬਰਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹੁ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਮਨਨ ਨਿਧਯਾਸਨ ਤ੍ਰੈਮਾ ॥
 ਸਾਖਯਾਤ ਪੁਨ ਕਾਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਸਹਿਤ ਗਿਆਨ ਨਿਰਧਾਰਾ
 ॥ ੧੭ ॥ ਚਾਹਲੀ ਪੌੜੀ ਕੋ ਤਬ ਕੀਨਾ ॥ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਧਰ
 ਦੀਨਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਪੁਰਖਾ ਜਪ ਯਹ ਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਮਿਟ ਹੈਂ
 ਤੀਨਹੁ ਤਾਪ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਆਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਜਪਨ ਲਗਯੋ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਜਾਪੁ ॥
 ਜੋਉ ਉਚਾਰਯੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਆਪੁ ॥ ੧੯ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮਹਿੰ
 ਪਾਗਾ ॥ ਨਹਿਨ ਜਾਹਿੰ ਸਮ ਜਗ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਇਸ ਬਿਧ
 'ਬਾਸਰ ਕਿਤਕ ਬਿਤਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ 'ਮਨ ਭੈਰ ਲੁਭਾਏ ॥
 ੨੦ ॥ ਬੈਠ ਹੁਤੇ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ 'ਪਾਂਉ ਪਲੋਸਤ ਹੋਤ ਸਮੀਪਾ
 ॥ ਕਰ ਪਰਸੇ 'ਪਿੰਡਰੀ ਜਬ ਦੇਖੀ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਲਗੀ ਝਰੀਟ

੧ ਦਿਨ । ੨ ਮਨ ਰੂਪ ਭੋਰਾ ਲੁਭਾਇਮਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ੩ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ
 ਘੁਟਦਾ ਹੈ । ੪ ਲਭਾਂ ਦੀਆਂ 'ਪਿੰਨੀਆਂ ।

ਬਸੇਖੀ ॥ ੨੧ ॥ ਬੁਝਿਯੋ ਲਹਿਣੇ ਦ੍ਰੈ ਕਰ ਬੰਦੇ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ
ਕੰਟਕ ਲਗੇ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਵਾਹਿਰ ਕਹੂੰ ਅਸ ਠੌਰਨ ਮਾਹੀ ॥ ਗਮਨੇ
ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਕਬ ਨਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਅਬ ਲਾਗੀ ਹੈਂ ਪਰੇਂ ਲਖਾਈ ॥
ਇਹੁ ਕਾਰਨ ਮੁਝ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ
॥ ਏਕ ਅਯਾਲੀ ^੧ਅਜਾ ਚਰਾਈ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਨ ਇਕਾਂਤ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਯੁਤ ਪਢਹਿ ਸੋਹਿਲਾ ਸੋਇ ॥
ਕੰਟਕ ਝਾਰ ਬਿਸਾਲ ਜਹਿ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ੨੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੈ ਸਮੀਪ ਬਿਚਰੇਂ ਤਿਹ ਸੰਗਾ ॥ ਲਗਨੇ ਦੇਉਂ
ਨ ਕੰਟਕ ਅੰਗਾ ॥ ਤਹਾਂ ਝਰੀਟ ਲਗੀ ਇਹੁ ਜਾਨੋ ॥ ਲਹਿਣੇ ਸਾਚ
ਬਚਨ ਮਨ ਮਾਨੋ ॥ ੨੫ ॥ ਪਢੈ ਸੋਹਿਲਾ ਜੋ ਕਿਤ ਕੋਊ ॥ ਤਿਹ
ਸਮੀਪ ਨਿਸਚੈ ਮੈਂ ਹੋਊਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ ਇਕ ਸਿੱਖ ^੨ਹਕਾਰਾ ॥
ਤਿਹ ਸੋਂ ਬੋਲੇ ਮੋਖ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ^੩ਅਮਕਾ ਜੋ ਥਲ ਤਹਾਂ
ਅਯਾਲਾ ॥ ਅਜਾ ਚਰਾਵਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਾਵਹੁ ਤੁਮ ਤਿਹ
ਨਿਕਟ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਆਦਰ ਯੁਤ ਸੋ ਆਨ ਹਕਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥
ਆਇਸ ਪਾਇ ਗਯੋ ਸਿਖ ਤਹਿਵਾ ॥ ਅਜਾ ਚਰਾਇ ਅਯਾਲੀ
ਜਹਿਵਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿਲੋਕ ਬੋਲਿਯੋ ^੪ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਨੀ ॥ ਤੁਝਹਿ ਹਕਾਰਤ
ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਚਲਿਯੋ ਸਿੱਖ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥
ਆਇ ਨਿਵਾਯੋ ਜੁਗ ਪਗ ਮਾਥਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਅਵਲੋਕ
ਗੁਸਾਈ ॥ ਤਿਹ ਅਯਾਲ ਸੋਂ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੇਵਨ ਸਮੈਂ ਬਖਾਨਿਯੋਂ ਕੰਠ ਸੋਹਿਲਾ ਜੋਇ ॥

ਅਧਕ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਰੋ ਕਰੀ ਦ੍ਰੈਤ ਰਿਦੇ ਤੇ ਖੋਇ ॥ ੩੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਅਯਾਲ ਸਤਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਗ ਪਰ
ਨਮੋ ਕੀਨ ਬਹੁ ਬਾਰਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਮਤ ਅਨਜਾਨੇ ॥ ਨਿੱਤ

ਨੇਮ ਕੀ ਰੀਤ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ੩੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਨਿੱਤਨੇਮ ਸਿਖਾਵਹੁ ॥
 ਹਮ ਭੂਲਹਿ ਤੁਮ ਸਦ ਬਖਸ਼ਾਵਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨਜ
 ॥ ਹੇ ਅਯਾਲ ਬੁੱਧੀ ਤੁਹਿ ਧੰਨਜ ॥ ੩੨ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਹਿਤ ਸਭ
 ਸਿੱਖਨ ਪਾਯੋ ॥ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਜੋ ਤੁਮ ਸੁਨ ਚਾਯੋ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਹਿਤ ਠਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕਾ ਜੋ ਸਿੱਖ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕਰ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ ਪਠ ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਸਮਾਧ ਲਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਹਿਰਦੇ ਸਹਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ੩੪ ॥
 ਦਿਵਸ ਚਰੇ ਜਪੁਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸੁਨੇ ਸੁਭ ਠਾਠ ॥
 ਸਗਰ ਦਿਵਸ ਕ੍ਰਿਤ ਧਰਮ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸੋਦਰ ਸਮੇਂ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵੈ ॥
 ੩੫ ॥ ਪੁਨਾ ਆਰਤੀ ਪੜ੍ਹ ਹਿਤ ਲਾਵੈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਪੀਛੇ ਮਨ
 ਭਾਵੈ ॥ ਸੋਹਿਲਾ ਪਠ ਪੁਨ ਸੈਨ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸਿਖ ਜਮ ਪੁਰ
 ਮਹਿ ਨਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੇ ਸਭ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥
 ਕਰਨ ਲਗੇ ਨਿਤ ਨੇਮ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖਨ ਮੇਂ ਭਾ ਨੇਮ ਸੁਹਾਵਨ ॥
 ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰ ਸੁਭ ਗਤ ਪਾਵਨ ॥ ੩੭ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲੂ
 ਸੁਖਵਾਈ ॥ ਬੈਠ 'ਤਾਤ ਸੰਗ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ਬੈਸ ਗਈ ਅਬ
 ਪੂਰ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਹੋ ਅਬੈ ਪਰਲੋਕ ਤਿਆਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਮਾਤਾ
 ਤਿਪਤਾ ਸੁਨ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਕਰਤ ਭਈ ਤਿਆਰੀ ਪਭਿ ਨਾਲਾ ॥
 ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਗੁਰ ਮਾਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਹਿ ਜਿਹ ਸਮ ਬਡ ਭਾਗਨ
 ਭਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਲ ਲੇਪਨ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਫੂਲ ਸੁਰੰਧ
 ਧੂਪ ਧੁਖਵਾਯੋ ॥ ਸੁੱਛ ਆਸਨੰ ਦੋਨੋਂ ਸਾਜੇ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰੈ
 ਗੁਰ ਰਾਜੇ ॥ ੪੦ ॥ ਕਹੈ ਲੋਗ ਗੁਰ 'ਵਿਪ੍ਰ ਸਦਾਵਹੁ ॥ 'ਦੀਪ
 ਜਰਾਇ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਣ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਰੀਤ ਸੁਨਹੁ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥
 ਉਨਿ ਚਾਨਣੁ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ੧ ॥
 ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ
 ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ
 ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੇ ਓਥੇ ਆਗੈ
 ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ
 ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ
 ਅਹਿਨਿਸ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰ ਛਮਿਛਰੀ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ
 ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਭੋਗ ਸ਼ਬਦ ਕਾ ਪਾਯਾ ਜਬਹੀ ॥ ਤਿਆਗ
 ਦੀਨ ਦੋਨੋਂ ਤਨ ਤਬਹੀ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ 'ਚਾਰੇ ਘਾਈ ॥ ਸੋਧ
 ਸਨਾਨ ਬਿਵਾਨ ਪੁਛਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਲਿਯੇ
 ਕੰਧ ਉਠਾਇ ॥ ਆਗੈ ਸ਼ਬਦ ਵਿਰਾਗਹਿ ਗਾਇ ॥ ਸੁਮਨ ਬ੍ਰਖਾਵੈਂ
 ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪਹੁੰਚੇ ਰਾਵੀ ਤੀਰ ॥ ੪੩ ॥ ਚੰਦਨ
 ਚਿਤਾ 'ਜੁਗਲ' ਪੌਢਾਇ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਲੰਬੂ ਲਾਇ ॥
 ਭਈ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਤ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਆਏ ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਸਥਾਨਾ
 ॥ ੪੪ ॥ ਕਰ ਕੜਾਹਿ ਸੁਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹ ਲੀਨਾ ॥ ਪੁਨਾ ਬਾਂਟ
 ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਦੀਨਾ ॥ ਚਤਰਥ ਦਿਨ ਗੇ ਚਿਤਾ ਸਥਾਨਾ ॥
 ੫ ਅਸਥ ਫੂਲ ਪੁਨ ਭਸਮ ਉਠਾਨਾ ॥ ੪੫ ਸਭ ਰਾਵੀ ਮਹਿੰ

੧ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ।
ਉਪਰ ਪਾਇਆ ।੨ ਚਿਖਾ ।
੫ ਹਡੀਆਂ ਦੇ ਫੂਲ ।

੩ ਦੋ ।

੪ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ ਚਿਖਾ ਦੇ

ਕੀਨ ਪ੍ਰਵਾਈ ॥ ਪੁਨ ਡੇਰੇ ਗਮਨੇ ਗੋਸਾਈ ॥ ਕਰ ਕੜਾਹ ਬਹੁ
ਬਾਂਟਨ ਕੀਨਾ ॥ ਦਿਨ ਦਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਪਾਗ ਬੰਧਾਈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਕੁਣਕਾ ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥
ਦਿਵਸ ਪੰਚ ਦਸ ਸੋਲ੍ਹ ਸਤਾਰੇ ॥ ਬਹੁਤ ਯੱਗ ਕੀਨੇ ਗੁਰ ਭਾਰੇ ॥
੪੭ ॥ ਦੀਨਨ ਦਾਨ ਦੀਯੋ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਕੋ ਕਵਿ ਅਸ ਜੁ ਕਹੈ
ਬਖਿਯਾਤੀ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਪਿਤ ਕਾ ਕੀਨ ਚਲਾਨਾ ॥ ਸਬ ਗੁਰ
ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਭਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸੰਮਤ ਬਾਸਨ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ॥
ਅਸੁ ਵਦੀ ਤਿਥਿ ਅਸ਼ਟਮ ਆਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੇ
॥ ਕੀਨੇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਸੁਭ ਡੇਰੇ ॥ ੪੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਸੱਠਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਭੂਤਨਾ ਮਨ ਲਗਿਯੋ ਕਿਤੇ ਉਪਾਇ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦ ਤੇ ਕਰ ਅਭਿਆਸ ਨਸਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੀਹਾਂ ਜੱਗਣ ਦੋਨੋ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਰਨਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਕੰਦਾ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਪਦ
ਅਰਬੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਚਿੱਤ ਉਦਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜਾਚਹਿ
ਸੋ ਦੇਹੁ ਦਤਾਰਾ ॥ ਆਸਾ ਧਰ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕੀਜੈ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ਲੋਚਨ
ਕੋਰਹਿ ਕਰਨਾ ਛਾਈ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਦੇਹਿ
ਪਦਾਰਥ ਸੋ ਤੁਮ ਤਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਹੈਂ ਸੁ ਯਾਂਕੋ ਅਰਥ ਬਤਾਵਹੁ ॥
ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਭਲੇ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਅਰਥ ਬਖਾਨਾ ॥
ਜੇ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਨਰ ਮਤਵਾਨਾ ॥ ਵਾਹਿ ਨਾਮ ਅਚਰਜ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥
ਜਿਹ ਕੀ ਸੱਤਿਆ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਨੈ ॥ ਜਹਿ ਸੱਤਯਾ ਕਰ ਲਖਯਤ

ਭਵ ਹੈ ॥ ਸੋ ਨਹਿ ਲਖੀ ਜਾਇ ਅਨਭਵ ਹੈ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਸੋ ਅਚਰਜ ਭਯੋ ਗੁਰੂ ਅਰਬ ਸੁਨ ਕਾਨ ॥

ਅੰਧਕਾਰ ਗੋ ਨਾਮ ਹੈ ਰੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਵਤ ਦੇਹਿ ਅਨਿੱਤ ॥ ਤਿਹ ਪਰਕਾਸ਼
ਦੀਨ ਸੋ ਚਿੱਤ ॥ ਤਾਂਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਇਕ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪ ਹੈ ਚਤਰ
ਪਦਾਰਥ ਧਾਮਾ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਸੋ ਕਾਰ ॥
ਪਿਛਲੀ ਨਿਸ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਪਢਹਿ ਸ਼ਬਦ ਹਿਤ ਧਾਰ ॥ ੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਿਨ ਸਗਰੇ ਨਿਜ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਅਭਿਆਗਤ ਸੋ ਵੰਡਹਿ ਖਾਵਹਿ ॥ ਅੰਤਰ ਸ੍ਵਾਸਹਿ ਵਾਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥
ਨਿਕਸਹਿ ਵਹਿਰ ਤ ਗੁਰੂ ਅਲਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਰਹਿ
ਗੁਰੂ ਹਜ਼ੂਰਾ ॥ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ਸੁਖ ਮਾਨਹਿ ਭੂਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨ ਇਕ
ਦਿਨ ਗੁਨਖਾਨੀ ॥ ਚਲ ਪੁਰਖਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਉਠੇ ਵਹਿਰ ਦਰ ਆਏ ॥ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣੈ ਨੈਨ 'ਮਿਚਾਏ ॥
ਪੁਨਾ ਕਹਿਯੋ ਅਬ ਖੋਲ੍ਹੋ ਨੈਨ ॥ 'ਦਧ ਤਟ ਪਰ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਦੈਨ ॥
੧੨ ॥ ਏਕ ਪੁਰੀ ਦੇਖੀ ਤਿਸ ਥਾਈ ॥ ਨਰ ਮੁਖ ਪਗ ਕਰ ਕਾਰੇ
ਆਹੀ ॥ ਕਹਿ ਲਹਿਣਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਮੁਖ ਪਗ
ਕਰ ਕਿਮ ਕਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਸੁਨੀਏਂ ॥ ਕਰ
ਮੁਖ ਪਗ ਕਾਰੇ ਇਮ ਗੁਨੀਏਂ ॥ ਜੋ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ॥
ਦੇਵਹਿ ਪੁਨ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਪਾਸ ॥ ੧੪ ॥ ਉਨ ਕਾ ਹਾਲ ਹੋਵੈ ਇਸ
ਭਾਂਤੀ ॥ ਜੋ ਦੇਖੋ 'ਨਹਿਨੋ 'ਬਖਿਯਾਤੀ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਚਲ ਇਕ
ਨਗਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਪੀਛੇ ਸਭ ਨਰ ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ੧੫ ॥

੧ ਅਖਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ।

੨ ਦੁਧ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ।

੩ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ।

੪ ਪ੍ਰਯਾਤ ।

ਕਿਲਕਾ ਗਢੀਂ ਗ੍ਰੀਵ ਕੇ ਮਾਹਿ॥ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਪੁਨ ਬਿਨੈ ਅਲਾਹਿ॥
ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਇਨ ਕੀ ਅਸ ਰੀਤਾ ॥ ਕੌਨ ਪਾਪ ਤੇ ਭਈ ਵਿਪ੍ਰੀਤਾ ॥
੧੬ ॥ ਕਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਹੁਇ ਥਨਵਾਨ ॥ ਮੰਗਤਿ ਜਨ ਨਹਿੰ ਦੈ
ਹੈ ਦਾਨ ॥ ਤਾਹਿ ਸਮੇਂ ਜੋ ਮੁਖ ਉਨ ਫੇਰੇ ॥ ਉਸੀ ਪਾਪ ਤੇ ਅਬ
ਇਨ ਹੋਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸ ਪਿਖ ਕੀਨੋ ਗਮਨ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸਾਗਰ
ਤਟ ਇਕ ਪੁਰੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਤਨ ਮਾਨਸ ਮੁਖ 'ਸੂਕਰ ਅਹੈ ॥
ਲਹਿਣਾ ਪੂਛੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਆਗੇ ਜਿਨ ਸਿਰ ਨ
ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਸੂਕਰ ਮੁਖ ਤਿਨਹੋਂ ਕਾ ਥਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਆਗੇ ਪਰਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵਾ ॥ ਏਕ ਨਗਰ ਅਸਚਰਜ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ੧੯ ॥
ਪੁਰਖ ਟੰਗੇ 'ਪਗ ਸੋਂ ਲਟਕਾਨੇ ॥ 'ਤੀਖਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਕੰਨਿਆਂ ਪਾਨੇ ॥
ਤਿਨ ਕਾਟੈਂ ਸੋ ਤਰਫ ਪੁਕਾਰੈਂ ॥ ਊਚੀ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਉਚਾਰੈਂ ॥
੨੦ ॥ ਕਹਿ ਲਹਿਣਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ॥ ਅਸ ਦੁਖ ਮਹਿੰ ਇਹੁ
ਨਰ ਕਿਮ ਰਾਚੇ ॥ ਪੁਨ ਕੰਨਿਆਂ ਯਹਿ ਦਿੱਬਜ ਸਰੂਪਾ ॥ ਕਿਉਂ
ਦੁਖ ਦੈਰੈਂ ਹੇ ਜਗ ਭੂਪਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਨਹੇ ਪੁਰਖ
ਸਿਆਨੇ ॥ ਇਨ ਪੁਰਖਨ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਨੇ ॥ 'ਨਿਜ ਤਨਜਾ ਪੁਨ
'ਭਗਨੀ ਕੇਰਾ ॥ ਲੀਨੋ 'ਦਾਮ ਕੁਕਰਮ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਬ ਸੋ
ਕੰਨਿਆ ਉਨਹੋਂ ਤਾਂਈਂ ॥ ਕਾਟੈਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਧਨ ਲੀਓ ਜਾਂਹੀਂ ॥ ਸੋ
ਸਿਖ ਹਮਰੋ ਟਕਾ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਜੋ ਲੇਵੈ ਸੋ ਨਰਕ ਸਿਧੇਵੈ ॥ ੨੩ ॥
ਹਮ ਨਹਿੰ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਸੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ਜੋ ਤਨਜਾ ਕੇ ਧਨ ਕੋ ਚਾਹੀ ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ੍ਹਾਂ ਨੈਨ 'ਮਿਚਵਾਏ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਬਿਖੈ ਚਲ
ਆਏ ॥ ੨੪ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਲੰਗਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹੀ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ
ਮਹਿੰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਧਰਹੀ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਹ ਗ੍ਰਹਿ ਬਾਰਕ ਜਨਮਾ ॥

੧ ਸੂਰ ।

੨ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਥਲੇ ਕਰਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਟੰਗੇ ਹਨ ।

੩ ਤਿਖੇ ।

੪ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ।

੫ ਭੈਣ ਦਾ ।

੬ ਰੂਪ ।

੭ ਮੀਟੀਆਂ ।

ਕਈ ਨਰ ਸੰਕ ਕਰਤ ਭੇ ਮਨਮਾ ॥ ੨੫ ॥ ਚਲ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਠਾਨੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਆਜਿਤਾ ਸਿਖ
ਜੋਈ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਦੇਗ ਮਹਿ ਸੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਰਕ
ਜਨਮਿਓਂ ਆਜ ॥ ਸੇ ਲੰਗਰ ਮਹਿ ਭਯੋ ਕੁਕਾਜ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ
ਕਰ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਕਾ ਸੰਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ੨੭ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਜੇਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕ
ਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ
ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ
ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ
ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ
ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ
ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇ ਤਬਾਰੀ
ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥
੨ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ
ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ
ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੇਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਨਸਿਓ
ਭਰਮ ਸਭ ਕਾ ਜੋ ਠਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਕੀਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬਹੋਰੀ ॥ ਛਕ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਛੋਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਬੈਠਤ ਗੁਰ ਧ੍ਰਮਸਾਰ ਮਝਾਰੀ
॥ ਸੰਗਤ ਆਵਹਿ ਕਰਹਿ ਜੁਹਾਰੀ ॥ ਕਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਹਿਰਦਹਿ

ਜੋਈ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਸਰਬ ਕੀ ਸੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਜੁਗਲ ਕਾਲ ਭਲ
ਬਨਹਿ ਅਹਾਰਾ ॥ ਅਚਵਹਿੰ ਰਾਉ ਸੁ ਰੰਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ
ਸਿਫਤ ਆਇੰ ਨਰ ਤੂਰੰ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਰਹੈਂ ਹਜੂਰੰ ॥ ੩੦ ॥
ਉਪਦੇਸਨ ਸਤਿ ਮਾਰਗ ਕਰੈਂ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਿਨ ਕੇ ਪਰ ਹਰੈਂ ॥
ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਇਉਂ ਗੁਰੂ ਗੁਜਾਰੇ ॥ ਕਲ ਮਹਿੰ ਨਾਮ ਦੇਹਿੰ ਨਰ
ਤਾਰੇ ॥ ੩੧ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਸਬਦ ਸੁਨੰਤੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸੁ
ਰਿਦੇ ਧਰੰਤੇ ॥ ਮਹਾਂ ਪਤਤ ਗੁਰ ਜਗ ਮਹਿੰ ਤਾਰੇ ॥ ਕਵਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਚਰਨਨ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਤਪ
ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸਟ ਸਾਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੦ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਤੇ ਤਹਾਂ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਭੀ ਆਇ ॥

ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਗਿਨਤੀ ਨਕੋ ਦਰਸਨ ਕਰ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਗੁਰ ਤਪ ਮਹਿੰ ਕਈ ਬਰਖ ਬਿਤਾਏ ॥ ਨਾਮ
ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਿੜਾਏ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਕੀਰਤਨ ਕੀ ਧੁਨ ਹੋਤੀ ॥
ਸੁਮਤ ਭਗਤ ਮਹਿੰ ਅਧਕ ਉਦੋਤੀ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੂੜੇ ਮਨ
ਅਸ ਆਈ ॥ ਹੋਂ ਭੀ ਸੇਵ ਕਰੋਂ ਅਧਕਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੋਂ ਆਇਸ
ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਤਦਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਹਿਣੇ ਪਰ ਭਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਨੀ ॥ ਤਬ ਪਰਖਨ ਕੀ ਅਸ ਬਿਧ ਠਾਨੀ ॥ ਹੁਤੇ ਨਿਸਾ
ਇਕ ਮਹਿੰ ਦੈ ਪਾਸਾ ॥ ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਤਬੈ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਬੂੜੇ
ਵਹਿਰ ਨਿਕਸ ਕੇ ਦੇਖ ॥ ਕਿਤਕ ਜਾਮਨੀ ਹੈ ਅਬ ਸੇਖ ॥ ਜੇਤੀ
ਰਹੀ ਬਤਾਵਹੁ ਸੋਊ ॥ ਕਾਲ ਸਨਾਨ ਭਯੋ ਕਿ ਨ ਹੋਊ ॥ ੫ ॥ ਸੋ
ਨਿਕਸਿਓ ਤਬ ਦੇਖ ਬਤਾਈ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਅਬ ਹੋ ਗਤ ਦਾਈ
॥ ਗੁਰੂ ਕਹਿਯੋ ਏਤੀ ਅਬ ਨਾਹੀਂ ॥ ਏਕੈ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਆਹੀ ॥

੬ ॥ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲੋਕ 'ਬਿਹੋਰੀ ॥ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਖੋਇ ਮਤ
 ਭੋਰੀ ॥ ਤਬ ਪੁਨ ਪਿਖ ਕਰ 'ਨੀਕੀ ਭਾਂਤੀ ॥ ਕਹਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ
 ਆਧੀ ਰਾਤੀ ॥ ੭ ॥ ਜਾਮ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਦੇਖੀ ਨੀਕੇ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੇ
 'ਪ੍ਰਿਅ ਸਿੱਖਨ ਜੀ ਕੇ ॥ ਏਕੈ 'ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਹੋਈ ॥ ਤੈਂ ਨਹਿੰ
 ਪਿਖੀ ਭਲੀ ਬਿਧ ਸੋਈ ॥ ੮ ॥ ਬਹੁਰੋ ਤਿਨ ਜਾ ਦੇਖ ਅਕਾਸਾ ॥
 ਕਹਿਓ ਕਿ ਅਰਧ ਰਾਤ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਤੀਨ ਬਾਰ ਤਿਸ ਬਚਨ
 ਹਟਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ 'ਆਸੈ ਨਹਿੰ ਪਾਏ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨ ਲਹਿਣੇ ਸੋਂ
 ਕਹਿੰ ਗਤ ਦਾਈ ॥ ਤੂੰ ਅਵਲੋਕ ਵਹਿਰ ਅਬ ਜਾਈ ॥ ਜੇਤੀ ਨਿਸ
 ਹੈ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਨਿਕਸਿਓ 'ਤੂਰਨ ਦੇਰ ਨ ਲਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 'ਉਡਗਨ ਕੋ 'ਵਿਲੋਕ ਕਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ
 ਖਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਦੇਖਹੁ ਤੁਮ ਨੀਕੇ ॥ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਹੈ ਅਬ
 ਠੀਕੇ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਹਿਣਾ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰ ਹੀ ਹੈ ਆਧੀ ਹੀ ਰਾਤ ॥
 ਤੱਦਯਪ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਸੋ ਨਹਿੰ ਜਾਨਿਯੋ 'ਜਾਤ ॥ ੧੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਓਂ ਮਨ 'ਗੁਨ ਕੈ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਮ
 ਨੈਨ ਹੁਤੇ ਅਲਸਾਏ ॥ ਭੂਲ ਕਹਿਯੋ ਮੈਂ ਆਧੀ ਰਾਤੀ ॥ ਜਾਮ ਏਕ
 ਹੀ ਅਬ 'ਸੁਧ ਜਾਤੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਤਨਿ ਬਿਤਾਈ ਤਿਤਨੀ ਬੀਤੀ ॥
 ਰਾਖੀ ਜਿਤੀ ਰਹੀ ਭਲ 'ਰੀਤੀ ॥ ਭਈ ਅਵੱਗਯਾ ਖਿਮਾ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਐਗਨਹਾਰ ਸਦਾ ਬਖਸ਼ੀਜੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਪਰਮ 'ਪ੍ਰਸੀਦੇ
 ਦਿਆਲਾ ॥ ਲਖਿਯੋ ਸਭ ਤੇ ਲਹਿਣ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪੁਨ ਸਿੱਖੀ
 ਪਰਖਨ ਮਨ ਠਾਨੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਜਸ ਕੀਅ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥

੧ ਮੁੜਕੇ ।	੨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।	੩ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ।	੪ ਪਹਿਰ ਰਾਤ
ਗੁਜਰੀ ਹੈ ।	੫ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ।	੬ ਛੋਤੀ ।	੭ ਤਾਰੇ ।
੮ ਜਾਵੀ ।	੧੦ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ।	੧੧ ਖਬਰ ਜਾਣੀ ।	੧੨ ਭਲੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।
੧੩ ਪ੍ਰਸੰਨ ।			

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਸ੍ਰਭਾਵ ਪਲਟਾਯੋ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਆਇੰ ਸੁ ਵੇਹਿ
ਹਟਾਯੋ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਨਿਕਸ ਵਹਿਰ ਭੇ 'ਠਾਂਢੇ ॥ ਸਿਖ ਸੁਤ ਦੇਖ
'ਬਿਸਮਤਾ 'ਬਾਂਢੇ ॥ ੧੬ ॥ ਰਹੀ ਨ ਸਰਧਾ ਅਧਕ ਡੁਲਾਨੇ ॥
'ਪੈਣ ਜੋਰ ਜਿਮ 'ਬਿਟਪ ਹਿਲਨੇ ॥ 'ਕੇਚਤ ਤਜ ਸੰਗ ਪੁਰ ਦਿਸ
ਆਏ ॥ ਮਿਲਹਿ ਪਰਸਪਰ ਗਿਰਾ ਅਲਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਰਹਿਨ ਸੰਗ
ਕਿਯੋਂ ਹੁੰ ਇਨ ਬਨਹੀ ॥ 'ਅਟ ਪਟ ਬਚਨ ਬਦਨ ਤੇ ਭਨਹੀ ॥
ਕੇਚਿਤ ਸਿਖ ਗੁਰ ਪੀਛੇ ਜਾਵੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਐਸ ਅਲਾਵੈਂ
॥ ੧੮ ॥ ਚਲੇ ਜਾਉ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਹਮ ਪਾਛੇ ਆਵਹੁ
ਕਯਾ ਕਾਰੇ ॥ ਡਰਤ ਜੋਰ 'ਕਰ ਸਭਹਨ ਭਾਖਾ ॥ ਸਿੱਖ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮਰੇ
ਗਤ 'ਕਾਂਖਾ ॥ ੧੯ ॥ ਆਗੇ ਜਾਇ ਪਸਾਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜਿਤ
ਕਿਤ 'ਢੇਰ ਰਜਤਪਣ ਲਾਯਾ ॥ ਮੁਖਤੇ ਕਹਿਯੋ ਉਠਾਵੇ ਜੇਤਕ ॥
ਲੇ ਜਾਵੇ ਮੁਰ ਜਾਵੇ ਤੇਤਕ ॥ ੨੦ ॥ ਕੇਤਕ 'ਪੋਟ ਬਾਂਧ ਮੁਰ
ਚਾਲੇ ॥ ਕੇਚਤ ਗੇ ਆਗੇ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥ ਪੁਨ ਮਾਯਾ ਗੁਰ ਅਪਰ
ਖਿਲਾਰੀ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਆਸਰਫੀ ਦਿਖਲਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਿਓ
ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਜਿਤ ਚਾਹੇ ॥ ਹਮਰੇ ਪੀਛੇ ਮਤ ਕੋਊ ਆਹੇ ॥ ਬਹੁ ਧਨ
ਪੋਟ ਬਾਂਧ ਸਿਰ ਧਰੀ ॥ ਘਰ ਕੀ 'ਓਰ ਮੁਰੇ ਤਿਹ ਘਰੀ ॥ ੨੨ ॥
ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਪਾਛੇ ਗੁਰ ਧਾਹੀ ॥
॥ ਤੈ ਮਾਯਾ ਗੁਰ ਐਰ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਜਵਰਾਤ ਖਿਲਾਰੀ ॥
੨੩ ॥ ਕਹਿਓ ਕਿ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਇਹੁ ਭਾਈ ॥ ਹਮਰੇ ਪਾਛੇ ਕਿਉਂ
ਚਲ ਆਈ ॥ ਬਹੁ ਨਰ ਲਾਲ 'ਸਕੇਲ ਉਠਾਏ ॥ ਪੁਰ ਕੀ ਓਰ
ਚਲੇ ਤਬ ਧਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਕਛਕ ਸਿੱਖ ਸੁਤ ਰਹਿ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥

੧ ਖੜੇ ।

੨ ਅਸਚਰਜਤਾ ।

੩ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ ।

੪ ਹਵਾ ।

੫ ਦਰਖਤ

ਨੂੰ ਹਲਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ।

੬ ਕਿਤਨੇ ।

੭ ਉਲਟ ਪੁਲਟ ਅਸਤ ਵਿਅਸਤ ।

੮ ਹੱਥ

ਜੋੜ ਕਰ ।

੯ ਇਛਾ ।

੧੦ ਰੁਪਯਾ ਦਾ ।

੧੧ ਪੋਟਲੀਆਂ ਪੰਡਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰਕੇ

ਚਲੇ ।

੧੨ ਤਰਫ ।

੧੩ ਅਕੱਠ ਕਰਕੇ ।

ਆਗੇ ਬਨ ਆਯੋ ਇਕ ਖਾਸਾ ॥ ਤਹਾਂ ^੧ਸਿੜੀ ਪਰ ਸ਼ਵ ਇਕ ਦੇਖਾ
 ॥ ਉਪਰ ^੨ਅੰਬਰ ਸ੍ਵੇਤ ਵਿਸੇਖਾ ॥੨੫॥ ਕੇਤਕ ਕਾਸ਼ਟ ਪਰੇ ਸਮੀਪਾ
 ॥ ਭਏ ਠਾਂਢ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ਸਿੱਖ ਪੁਤ੍ਰ ਜਬ ਆਨ ਪਹੁੰਚੇ ॥
 ਤਿਨਹਿ ਸੁਨਾਇ ਭਨੇ ਬਚ ਉਚੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਖ ਸੁਤ ਹਮਰੇ ਜੇ
 ਕਹਲਾਵਹੁ ॥ ਮਾਨਹੁ ਬਚਨ ਨ ਸਦਨ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਪਰਿਯੋ ਸਿੜੀ
 ਪਰ ਸ਼ਵ ਇਹੁ ਖਾਵਹੁ ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਖਾਵਹੁ ਤੈ ਪਛਤਾਵਹੁ ॥ ੨੭ ॥
 ਸੁਨ ਬਿਸਮਾਦ ਭਏ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਧੀਰਜ ਰਹਿਓ ਰਿਦੈ ਕਿਸ
 ਨਾਹੀਂ ॥ ਅਧਕ ਸੰਗ ਤਜ ਪੁਰ ਦਿਸ ਗਏ ॥ ਬੁੱਢਾ ਭੀ ^੩ਝਲ ਮੈਂ
 ਪ੍ਰਵਸਏ ॥ ੨੮ ॥ ^੪ਜੁਗ ਸੁਤ ਇਕ ਲਹਿਣਾ ਤਬ ਰਹੇ ॥ ਤਿਨ
 ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚ ਕਹੇ ॥ ਤੁਮ ਨਹਿ ਗਏ ਠਾਂਢ ਇਹ ਥਾਨਾ ॥
^੫ਸ਼ਵ ਕੋ ਖਾਹੁ ^੬ਬਿਲੰਬਹਿ ਹਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਨਾਂਹਿ ਤ ਜਾਹੁ ਸਦਨ
 ਕੋ ਧਾਹੀ ॥ ਦੋ ਮਹਿ ਕਰੋ ਏਕ ਮਨ ਭਾਹੀ ॥ ਡਰਤ ਰਿਦੈ ਕੰਪਤ
 ਤਨ ਸਾਰੇ ॥ ਜੁਗ ਤਾਤਨ ਅਸ ਬੈਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਹਮ ਸੁਤ
 ਨਹਿ ਤਜ ਸਕ ਹੈਂ ਸ਼ਾਮੂ ॥ ਕਠਨ ਅਚਨ ਮੁਰਦੇ ਕੋ ਕਾਮੂ ॥ ਕਹਿੰ
 ਗੁਰ ਨਹਿ ਮਾਨਹੁ ਬਚ ਮੇਰੇ ॥ ਹੁਕਮ ਅਕਾਲ ਨ ਪਸ ਕਛ ਤੇਰੇ ॥
 ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਲਹਿਣੇ ਕੀ ਦਿਸ ਗੁਰ 'ਹੇਰਾ ॥ ਠਾਂਢੇ ਧਰਮ ਨ 'ਤ੍ਰਾਸ
 ਘਨੇਰਾ ॥ 'ਰਿਸ ਕਰ ਤਿਸ ਕੋ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਿਉਂ ਠਾਂਢੇ ਅਬ
 ਜਾਹੁ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਗੁਰ ^੯ਠਹੁਰ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਕਿਤ ਕੋ ਜਾਹੁ ਸ਼ਰਨ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੀ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਗੁਰ ਜੇ ਨਹਿ
 ਜਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਬਿਲੰਬ ਬਿਨ ਮੁਰਦਹਿ ਖਾਵਹੁ ॥ ੩੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚਨ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਲਹਿਣਾ ਤਤ ਕਾਲ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਮੁਰਦੇ ਢਿਗ ਗਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਪਾਲ ॥ ੩੪ ॥

੧ ਅਰਥੀ ।

੨ ਕਪੜੇ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦੇ ।

੩ ਝਾੜੀਆਂ ।

੪ ਦੋਵੇਂ ਪੁਤਰ ।

੫ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ।

੬ ਦੇਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ ।

੭ ਦੇਖਿਆ ।

੮ ਡਰ ਬਹੁਤਾ ।

੯ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ਆਕੇ ।

੧੦ ਟਿਕਾਣਾ ।

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਵੈਤ ਸੁ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਾ ਜਬਹੀ ॥ ਦੇਖਿਯੋ ਨੀਚੇ
 ਕਛੁ ਨਹਿੰ ਤਬ ਹੀ ॥ ਲਖ ਅਸਚਰਜ ਰਹਿਯੋ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਧਾਇ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਗ ਲਪਟਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰ ਉਠਾਇ ਗਰ ਸੰਗ
 ਲਗਾਯੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਅਬ ਅੰਗਦ ਤੂੰ ਥਾਯੋ ॥ ਪੁਨਾ ਕਹਯੋ ਮੇਰੋ
 ਜੋ ਰੂਪਾ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਹੈ ਹੋ ਪਰਮ ਸਰੂਪਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੀ
 ਰਾਖੀ ਟੇਕਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪੂਰਨ ਤੁਮਰ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਭਾ ^੧ਅਵਲੰਬ ਭਲੇ
 ਜਗ ਤਾਰਨ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਜਮ ਜਾਲ ਨਿਵਾਰਨ ॥ ੩੭ ॥ ਤੁਝ
 ਸਮਾਨ ਜਗ ਅਪਰ ਨ ਲਖਿਯੋ ॥ ਨੀਕੇ ਸਿੱਖੀ ਬੀਰਜ ਰਖਿਯੋ ॥
 ਤਾਉ ਕਸੈਟੀ ਉਤਰਿਓ ਪੂਰਾ ॥ ^੨ਬਾਰਹਿ ਬਨੀ ਭਯੋ ਸੋ ^੩ਤੂਰਾ ॥
 ੩੮ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਤਿਨ ਸਿੱਖਨ ਕਥਾ ॥ ਪੋਟ ਪਦਾਰਥ ਲੀਨੀ
 ਜਥਾ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਖ ਫੇਰ ਜੁ ਆਏ ॥ ^੪ਢੀਮ ^੫ਈਟ ਪੋਟਨ
 ਮਹਿੰ ਪਾਏ ॥ ੩੯ ॥ ਬਹੁ ਪਛਤਾਪ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਨੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਤ
 ਲਖ ਭੇ ਮਨ ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਛੋਰ ਧਨ ਲੇ ਹਮ ਆਏ ॥ ^੬ਛੁਛੇ ਰਹਿ
 ਕਰ ਕਛੁ ਨਹਿੰ ਆਏ ॥ ੪੦ ॥ ਹੇ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਇਹੁ ਅਰਦਾਸਾ ॥
 ਮਨ ਰਾਖਹੁ ਮਹਿੰ ਦ੍ਰਿੜ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਇਤਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਘਨੇਰੀ ॥ ੪੧ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ^੧ਜੰਗਮ ਔਝੜ ਜਾਹਿ ਰਚੇ ਨਰ ਨਾਰਨ ਕੇ ਜਿਨ
 ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਨਾਏ ॥ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਹੈ ਭੂਪਨ ਭੂਪ ਜੁ ਰਾਵਨ
 ਰਾਏ ॥ ^੨ਆਦਿ ^੩ਅਨਾਦਿ ^੪ਅਗਾਧ ^੫ਅਬਾਧ ^੬ਅਰਾਧਤ ਸਾਧ
 ਸਦਾ ਚਿਤ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਨਾਨਕ ਠਾਨ ਲਈ ਮਨ ਅੰਗਦ ਦੇਹ ਮੈਂ
 ਜਾਉਂ ਸਮਾਏ ॥

੧ ਆਸਰਾ ।

੨ ਬਾਰਾਂ ਵੰਨੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਨਿਆਈਂ ਸੁਧ ।

੩ ਸੁੰਦਰ ।

੪ ਕਰੀ ।

੫ ਪਕੀ ।

੬ ਖਾਲੀ ।

੭ ਚੇਤਨ ਵਾਲੇ ।

੮ ਮੁਢ ਤੋਂ ।

੯ ਹਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ।

੧੦ ਡੂੰਘਾ ।

੧੧ ਨਾਸ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ।

੧੨ ਅਰਾਧਨਾ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸਿੱਖੀ
ਪਰਖਨ ਐ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕਾਸਠਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਰ ਕਾਗਜ ਨਿਜ ਰਿਦੇ ਕੋ 'ਮਸੂ ਸੁਮੱਤਿ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਜਸ ਲਿਖਹਿ ਤਬਹਿ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰ ਮੈਂ ਕਰ ਲੇ ਕਰ 'ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ
ਸੰਗ ਲੇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਮਹਿ ਆਨ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਜੋ
ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸਭ ਸੁਖ ਸਾਜੇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਬਠਾਏ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥
ਸੰਗਤ ਸਰਬ ਬੁਲਾਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੋਨੋਂ ਸੁਤ ਕੋ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥
ਆਏ ਸਭ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਗਦ ਕੋ ਕਰਣ ਯੁਤ ਹੇਰਾ ॥
ਲੇ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਏਕ ਨਲੇਰਾ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਚਾਰ ਚੇਫੇਰੈ ॥ ਕਰ ਤੇ
ਧਰ ਕਰ ਭੇਟ 'ਅਗੇਰੈ ॥ ੪ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਬੁੱਢੇ ਕਰ ਤਿਲਕ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ 'ਵਿਪ੍ਰੀਤਹਿ ਜਾਨਾ ॥
ਤਿਹ ਛਿਨ ਇਹ 'ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮ ਕਰਤਾਰ
ਸਰਬ ਸਿਰ ਤਾਜਾ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੂਰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਜਿਸ ਪਗ
ਕੋ ਤੁਮ ਨੈਂ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ 'ਉਚਤ ਕੁਸ਼ਟ ਕੇ ਮੈਂ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਕਹਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਸੀਲੇ ਨੈਨ ॥

ਪੁਰਖਾ ਬਸ ਤੂਸਨ ਕਰੇ ਬਹੁਰ ਨ ਬੋਲਹੁ ਬੈਨ ॥ ੭ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਉਚਰਹਿ ਸੋ ਹੋਵੇ ਸਾਚੀ ॥ ਪੁਨ ਅਸ ਕਰਹੁ
ਨ ਗਿਰਾ 'ਉਬਾਚੀ ॥ ਆਇਸ ਮੰਨਹੁ ਅਸ ਮਤ ਮੇਰੇ ॥ ਭਾ ਸਭ ਕੋ
ਗੁਰ ਹੈ ਸਭ 'ਚੇਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸਿਮਰਨ ਸੱਤਿਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੁ ॥ ਜਿਹ
ਤਿਹ ਸਿੱਖੀ ਗੀਤ ਚਲਾਵਹੁ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਿਸਾਲਾ ॥

ਜਨ ਮੁਸ਼ਾਲ ਤੇ ਜਗੀ ਮੁਸ਼ਾਲਾ ॥ ੯ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਲਟੀ ਗੰਗ
ਵਹਾਈ ॥ ਸਿਖ ਕੇ ਕਰ ਗੁਰ ਦੀ ਗੁਰਿਆਈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਹ
ਤਖਤ ਬਠਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸਭ ਸੋ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇ ਕੋ
ਮੇਰੇ ਹੂੰ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਨਮੋ ਕਰੈ ਇਨ ਪਗ ਸਿਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮਮ ਸਰੂਪ
ਕੋ ਜੈਸੈ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹੋ ਮਨ ਮਾਨੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ
ਰਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਤਬਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਪੁਨ ਤਬ ਸਿੱਖ ਜਿ ਸਬ
ਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਸ ਗੁਰ ਦੀਨੀ ॥ ਤੈ ਲੋਕੀ ਸਭ
ਕੀਨ ਅਧੀਨੀ ॥ ਨਿਜ ਸਮ ਕਰ ਅਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁਮ
ਅਬ ਗਮਨਹੁ ਅਪਨ ਸਥਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹਾ ਨ ਰਹੀਯੇ ਆਇਸ
ਏਹੀ ॥ ਤਤਮੇਂ ਬਾਸਰ ਲੋਪਹੁੰ ਦੇਹੀ ॥ ਸੁਨ ਅੰਗਦ ਬੰਦੇ ਦ੍ਰੇ ਹਾਥਾ ॥
ਬੋਲਿਯੋ ਬਚਨ ਲਾਇ ਪਦ ਮਾਥਾ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਵਰ ਕੀ ਰਜਾਇ
ਮਮ ਸੀਸਾ ॥ ਏਕ ਸੁ ਬਿਨੋ ਕਰੋਂ ਜਗਦੀਸਾ ॥
ਤਿਆਗਨ ਤਨ ਕੇ ਸਮਾਂ ਜਿ ਆਹੀ ॥ ਤਬ ਦਰਸੋਂ
ਮੈਂ ਆਇਸ ਪਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥
ਆਵਹੁ ਤੁਮ ਬਿਨ ਸੰਕ ਸਮੀਪਾ ॥ ਪੁਨ ਚਲ ਜਾਵਹੁ ਬਸਹੁ
ਖਡੂਰੇ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਕਹਿਯੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੰਮਤ
ਉਨਹੱਤਰ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਅੱਸੂ ਵਦੀ ਪੰਚਮੀ ਆਹੀ ॥ ਗੁਰਤਾ ਦੇ ਗੁਰ
ਕੀਨ ਵਿਦਾਈ ॥ ਨਹਿੰ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਸਕੇ ਅਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥
ਆਗਯਾ ਪਾਲਨ ਪੁਨ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਚਲਬੇ ਤਿਸ
ਬੇਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਿਰਹੁ ਬਿਛੋਰੇ ਦੁਖ ਬਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ਤਉ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹਿੰ
ਸਕਹਿੰ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਹੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਹੀ ਅਸ਼ਟਾਰੀ ॥

੧ ਦੀਵੇ ਤੋਂ ਦੀਵਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀਵੇ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ॥
੨ ਰਚੀ ਤਬੀਅਤ ॥ ੩ ਆਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ॥ ੪ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ੫ ਡੰਡੋਵਤ ਪ੍ਰਨਾਮ
ਲੰਮਾ ਪੈਕੇ ॥

ੲ ਦਹਿ ਚਰਨਨ ਕਰ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਮਨ ਸੋਂਪਿਓ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ਪਾਸੂ॥
ਤਨ ਗਮਨਿਯੋ ਜਿਤ ਦਿਸਾ ਅਵਾਸੂ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਜਦ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥

ਸਨੇ ਸਨੇ ਆਵਤ ਭਏ ਗ੍ਰਾਮ ਖਡੂਰ ^੧ਅਵਾਸ ॥ ੨੦॥

ਚੋਪਈ ॥ ਨਿਜਮਾਤਾ ਸਭਰਾਈ ਧਾਮ ॥ ਕੀਆ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪੁਰੈਂ
ਜਨ ਕਾਮ ॥ ਸੁਤਿ ਆਦਕ ਸਭ ਨਰ ਮਿਲ ਆਏ ॥ ਦਰਸੈਂ ਪਗ
ਪਰਸੈਂ ਸਿਰ ਲਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਇਨਹਿ ^੨ਬਿਛੋਰਾ ਗੁਰ ਦੁਖ ਦੈਹੈ ॥
ਅਪਰ ਕਿਸੂ ਮਹਿ ਰੁਚ ਨ ਲਗੈ ਹੈ ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਗ੍ਰਿਹ ਰਹਿ ਪੁਨ
ਤਜ ਦਾਇ ॥ ਪੁਰ ਬਾਹਿਰ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਥਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਬੈਠ ਗਏ
ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇ ॥ ਸੁਤ ਜਾਨੈ ਪਿਤ ਗੁਰ ਢਿਗ ਗਾਇ ॥
ਇਤ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੀ ਪਰਸੰਗਾ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਨ ਸਹਿਤ ਉਮੰਗਾ ॥
੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਗ ਗੁਰ ਕੋ ਜਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਅਗਾਰੀ ਚਲ
^੩ਤਰ ਭਾਰਾ ॥ ^੪ਸਘਨ ਛਾਉਂ ਸੋਭਤ ਰਮਣੀਕਾ ॥ ਤਿਹ ਬੈਠਤ ਬੇਦੀ
ਕੁਲ ਟੀਕਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਂਗ ਅਰੰਭੇ ਸਿਖ ਜਿ ^੫ਪਲਾਏ ॥ ਸੋ ਸੁਨ
ਪਰਖਨ ਬਿਧ ਪਛਤਾਏ ॥ ਬਹੁਰੇ ਆਇ ਹਜੂਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਨਿਜ
ਔਗੁਨ ਸੰਗ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਬਖਸ਼ਾਵਹਿ ਅਰ ਪਾਸ ਰਹੇ ਹੀਂ ॥
ਸੇਵਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦੁਖ ਲੇਹੀਂ ॥ ਸਬਦ ਅਭਯਾਸ ਹੋਤ ਨਿਤ
ਭਾਰੀ ॥ ਗਾਇ ਸ ਪ੍ਰੇਮਹਿ ਅਰਥ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮਹਿ
ਮਹਿਮਾਂ ਬਹੁ ਜਾਗੀ ॥ ਆਵਹਿ ਦਰਸ ਕਰੈਂ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸ਼ਰਧਾ
ਧਾਰ ਸਥਾਪਹਿ ਪੀਰ ॥ ਇਹੁ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਕਹੈਂ ਸਰੀਰ ॥ ੨੭ ॥
ਆਇ ਮੁਰੀਦ ਹੋਹਿ ਬਹੁ ਤੁਰਕਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਬਚਨ ਹਨੈਂ ਭ੍ਰਮ
ਉਰ ਕਾ ॥ ^੬ਦਿਜ ਬਾਹਿਜ ਅਰ ਬੈਸ ਘਨੇਰੇ ॥ ਆਵੈ ਸੂਦ੍ਰ ਪਰੈ ਗੁਰ

੧ ਘਰ ।
ਗਏ ਸਨ ।

੨ ਵਿਛੋੜਾ ।
੬ ਪੰਡਤ ਜਾਤੀ ਖਤੀ ।

੩ ਦਰਖਤ ।

੪ ਸੰਘਣੀ ਛਾਂ ।

੫ ਦੋੜ

ਪੈਰੇ ॥ ੨੮॥ ਪਰਮ ਗਿਆਨ ਘਨ ਲਖ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ਸੇਵਹਿ ਚਰਨ
ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਗਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨਹਿ ਬਚਨ ਬੈਠਹਿ ਚਹੁ ਓਰੀ ॥ ਧੰਨ
ਧੰਨ ਭਨਹੀ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੀਚ ਬਿਰਾਜਹਿ ਐਸੇ॥
ਉਡਗਨ ਬਿਖੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਜੈਸੇ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਤਾਵਾ ॥
ਸੁਨਹੁ ਸਿੱਖ ਮਾਨਖ ਤਨ ਪਾਵਾ ॥ ੩੦ ॥ ਦੁਰਲਭ ਅਹੈ ਅਮੋਲ
ਪਦਾਰਥ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਲਖ ਕਰੋ ਸਕਾਰਥ ॥ ਬਿਸਿਅਨ ਸੁਖ
ਸਭ ਜੋਨਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਇਕ ਬਿਚਾਰ ਨਰ ਤਨ ਬਿਨ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੧ ॥
ਉਰ ਮਹਿ ਇਸ ਬਿਧ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰਨ ॥ ਕੋ ਮੈਂ ਹੋਂ ਕੋ ਜਗ ਕੋ
ਕਾਰਨ ॥ ਨਿਰਨੈ ਸੱਤ ਅਸੱਤ ਕਰੀਜੈ ॥ ਤਜਹੁ ਅਸੱਤਿ ਸੱਤਿਗਹਿ
ਲੀਜੈ ॥ ੩੨ ॥ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰ ਨਰ ਦੇਹ ਅਕਾਰਥ ॥ ਨਾਮ ਸਿਮਰ
ਜੇ ਲਹਿ ਨ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ॥ ਨਿਫਲ ਹੋਤ ਦੁਖ ਕੋ ਅਧਕਾਰੀ ॥ ਤੀਨ
ਅਵਸਥਾ ਹਹਿ ਅਬਿਚਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਕੇ ਬਿਖੈ ਏਤੇ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ ॥

ਭ੍ਰਾਂਤ ਜਲਨਤਾ ਚਪਲਤਾ ਇਛ ਦੀਨਤਾ ਧਾਰ ॥ ੩੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁਰੋ ਜੁਬਾ ਅਵਸਥਾ ਪਾਈ ॥ ਕਾਮ ਪਿਸਾਚ
ਲਗੈ ਤਬ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਭੋਗਨ ਕੋ ਸੁਖ ਲਖ ਭੋਗੇ ॥ ਸੋ ਸਭ ਦੁਖ
ਕੋ ਕਾਰਣ ਸੋਗੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਵਿਰਾਗ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਂਤ
ਆਤਮਾਂ ਧਨ ਇਹ ਭਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕਾਮ ਸਰਬ ਗਿਲ ਜਾਹੀ ॥
ਬਿਨ ਵਿਚਾਰ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਾਲ ਬੈਸ ਕੋ ਜੁਬਾ ਜਿਮ ਗ੍ਰਾਸ ਲੇਤ ਤਤਕਾਲ ॥

ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਸ ਜੁਬਾ ਕੋ ਗ੍ਰਾਸਤੀ ਜਰਾ ਬਿਸਾਲ ॥ ੩੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਰਜਰਿ ਭੂਤ ਦੇਹ ਹੋ ਜਾਈ ॥ ਬੁੱਧ ਖੀਣ ਨਹਿ

੧ ਤਾਰੇ । ੨ ਸਫਲਾ । ੩ ਨਿਸਫਲ । ੪ ਚੰਚਲਤਾ । ੫ ਜਵਾਨ
ਅਵਸਥਾ । ੬ ਪ੍ਰੇਤ । ੭ ਨਿਗਲ ਲੈਂਦੀ ਹੈ । ੮ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ।
੯ ਸੀਘਰ । ੧੦ ਬੁਢੇਪਾ ।

ਨੈਨ ਦਿਸਾਈ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹਿ ਸੀਸ ਤਬ ਕਾਪੈ ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ
 ਅਧਕ ਹੇਤ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਪੁਨ ਤਤ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸੈ 'ਮ੍ਰਿਤੂ ਆਈ ॥
 ਮਹਾਂ ਕਸ਼ਟ ਤਿਸ ਛਿਨ ਨਰ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸ ਤੈ ਉਬਰ ਸਕੈ ਨਹਿ
 ਕੋਈ ॥ ਖਾਏ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਥੇ ਜੋਈ ॥ ੩੯ ॥ ਨਿਜ ਕਲਯਾਨ ਚਹਿਤ
 ਹੈਂ ਜੋਈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਮਿਲ ਹੈਂ ਤੇਈ ॥ ਇਨਕੈ ਬਚਨ
 ਸੁਨੇ ਉਰ ਮਾਨਹਿ ॥ ਕਰ ਨਿਧਯਾਸਨ ਅਨਦ ਸੁ ਠਾਨਹਿ ॥੪੦॥
 ਦਿਢ ਅਭਿਆਸ ਹੋਇ ਹੈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਸਾਖਯਾਤ ਸੁ ਤਬ
 ਹੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਉਪਦੇਸੈ ਸਿੱਖਨ
 ਸੁਖ ਸਾਨੀ ॥ ੪੧ ॥ ਉਤ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕੀ ਗਤ ਜਥਾ ॥ ਸੁਨ
 ਸ੍ਰੋਤਾ ਬਰਨੋਂ ਮੈਂ ਤਥਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਯੋਗ ਮਹਿ ਬਰਨ ਬਨਾਏ ॥
 ਇਲਮ ਗੁਰਮੁਖੀ ਆਦਿ ਜੁ ਥਾਏ ॥ ੪੨ ॥ ਪੁਨਾ ਧਿਆਨ ਅਸ
 ਗੁਰੂ ਲਗਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤੇ ਰਹਿਯੋ ਨ ਜਾਯੋ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ
 ਤੇ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਢਿਗ ਆਨ ॥ ੪੩ ॥
 ਵਹਿਰ ਰੂਪ ਨਹਿ ਪਿਖਹਿ ਅਨੂਪਾ ॥ ਅੰਤਰ ਰੂਪ ਧਯਾਨ
 ਅਨਰੂਪਾ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਰੂਪ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜੋਊ ॥ ਲੀਨ
 ਛਪਾਇ ਆਦ ਗੁਰ ਸੋਊ ॥੪੪॥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਗੁਰੂ ਦੁਤੀਯੇ ਕੇ ਲੋਚਨ ॥
 ਦੇਖੇ ਆਗੇ ਸੋਚ ਬਿਮੋਚਨ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਪਗ ਕਰ ਪਰਨਾਮਾ ॥
 ਆਦਰ ਸੋ ਬਠਾਇ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ੪੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੈਂਤੀ ਅੱਖਰ ਭੇਟ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਮਾਹਿ ॥
 ਪਿਖ ਪਿਆਰੇ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਬਾਹਿ ॥ ੪੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨ ਬਰ ਦਯੋ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵ ਹੋਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਸਿਰ ਇਲਮ ਸੋਹੈ ॥ 'ਅਲਪ ਕਾਲ ਪਢਨੇ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਪਰਮਾਰਥ
 ਵਿਵਾਹਾਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ੪੭ ॥ ਅਸ ਬਰ ਦੇ ਕਰ ਉਠੇ ਗੁਸਾਈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਸੰਗ ਚਲਾਈ ॥ ਆਦ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਇਹਾਂ ਰਹਾਵੇ ॥
 ਆਗੇ ਕੋ ਪੁਰ ਮਤ ਤੁਮ ਪਾਵਹੁ ॥ ੪੮ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਤਹਾਂ
 ਰਹਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰਹਿ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ 'ਭਿਣੁ
 ਕੁਟੀ ਬਨਾਈ ॥ 'ਰੋਰਨ ਸੇਜ ਬੀਚ ਤਿਸ 'ਡਾਈ ॥ ੪੯ ॥ 'ਝੱਲ
 ਐਸ ਕੋ ਲਖ ਨ ਸਕਾਈ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਲਗਾਈ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਬਾਸਠਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਿਉਂ ਜੰਜਾਰ ਉਰਝਯੋਂ ਮਨਾ ਕਾਜ ਨ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੋਜ ਕੋ ਸੇਵ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅੱਸੁ ਵਦੀ ਵਸੂ ਦਿਨ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਗ ਗੁਰ ਕੇ
 ਮਨ ਅਸ ਭਾਯੋ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੋ ਲੇਕਰ ਸਾਥ ॥ ਰਾਵੀ 'ਤਟ
 ਗਮਨੇ ਜਗ ਨਾਥ ॥ ੨ ॥ ਅਸਟ ਬਿਘੋ ਕੋ ਏਕ 'ਕਿਦਾਰਾ ॥ ਤਹਾਂ
 ਠਾਂਢ ਹੈ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਤਾਤ ਇਹੁ ਸੂਭ ਅਸਥਾਨਾ ॥
 'ਕਾਸਟ ਹਮਰੇ ਡਾਰਹੁ ਆਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨੀਕੀ ਬਿਧਹਿ ਤਾਤ
 ਸਮਝਾਹੀ ॥ ਆਨ ਪਵੇਸੇ ਪੁਨ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ 'ਚਲ ਤਰ ਤਰੇ
 ਬਿਰਾਜੇ ਆਈ ॥ ਸਰਬ ਸਿੱਖ ਤਹ ਦਰਸ ਦਿਖਾਈ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ 'ਚਤਰ ਚਾਦਰੇ 'ਰੁਚਿਰ ਗੁਰ ਰਾਖਤ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ॥
 'ਬਿਮਲ ਜੁਗਲ ਕੋ ਕਰ ਭਲੇ ਧਰੇ ਸੁ ਰਹੈਂ ਅਵਾਸ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦ੍ਰੈ ਸਰੀਰ ਪਰ ਪਹਿਰਹਿੰ ਦਯਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਨਾਮ ਤੁਟਹਿੰ ਜਮਜਾਲਾ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਭਨਿਯੇ ਸਧਾਰਣ ਤਾਈਂ ॥

੧ ਕੁਖਾਂ ਦੀ ਕੁਟੀਆ ।

੨ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਮਿਰੀ ਦੇ ਰੋੜੇ ।

੩ ਵਿਛਾਈ ।

੪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।

੫ ਕਿਨਾਰੇ ।

੬ ਖੇਤੀ ।

੭ ਲਕੜਾਂ ।

੮ ਪਿਪਲ ।

੯ ਚਾਰ ਚਾਦਰਾਂ ।

੧੦ ਸੁੰਦਰ ।

੧੧ ਉਜਲ ।

ਬਸਤ੍ਰ ਪਖਾਰਹੁ ਜਲ ਮਹਿ ਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਰਜਾਇ ਲੇ ਪਟ
 ਨਿਜ ਹਾਥਾ ॥ ਵਹਿਰ ਪਖਾਰੇ ਜਲ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਕੀਨੇ ਬਿਮਲ ਪ੍ਰੇਮ
 ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਆਤਪ ਸੰਗ ਸੁਕਾਇ ਸਵਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਲੇ ਕਰ ਆਯੋ
 ਜਬੈ ਸਮੀਪਾ ॥ ਪਿਖ ਬੋਲੇ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਦੀਪਾ ॥ ਅਬ ਨਿਸ ਬੀਤੇ
 ਹੋਇ ਜੁ ਭੋਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸਦਨ ਕੋ ਲਿੰਪ ਬਹੋਰੀ ॥ ੮ ॥ ਉਪਰ ਤਰੇ
 ਸੁਛ ਕੋ ਕਰਿਯੋ ॥ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਸੰਗ ਮੋਰ ਉਚਰਿਯੋ ॥ ਲਖਮੀ
 ਚੰਦ ਸੁਤਹਿ ਬੁਲਵਾਈ ॥ ਆਗਿਆ ਦੀਨੀ ਮੋਜ ਮੰਗਾਈ ॥ ੯ ॥
 ਆਇਸ ਪਾਇ ਸਧਾਰਣ ਜਾਈ ॥ ਨਿਸ ਬੀਤੀ ਜਹਿ ਕਰੇ ਗੋਸਾਈਂ
 ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰੀਤ ਉਰ ਬਹੁਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਸਰਬ ਸਦਨ ਪੁਨ ਲੀਪਨ
 ਕੀਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਉਰਧ ਤਰੇ ਸੁਛ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਗਯੋ ਬਹੁਰ ਜਹਿ
 ਮੋਖ ਉਦਾਰੇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕੈ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਘਰ ਬਿਲੋਕ ਲਿਹੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁੈ ਜਿ ਨੂਨਤਾ ਤਿਸ ਮਹਿ ਕਹਿਵਾ ॥
 ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਸੁਧਾਰੋਂ ਤਹਿਵਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਉਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ਰੁਚਰ ਬਨਾਈ ਪਿਖ ਧ੍ਰਮਸਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਸ਼ਪ ਕਪੂਰ ਆਦ
 ਮਹਿਕਾਏ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਸਧਾਰਣ ਪਰ ਗੁਰ ਥਾਏ ॥ ਆਏ ਪੁਨ ਚਲ
 ਤਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਸਿੱਖਨ ਸਭਾ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਹੋਤ
 ਕੀਰਤਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥ ਜਿਹ ਸੁਨ ਮਿਟਈ ਤੀਨੋ ਤਾਪਾ ॥ ਭਰੇ
 ਪ੍ਰੇਮ ਉਰ ਮੋਦ ਬਢਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਸੁਨਹਿ ਕਿਤਕ ਮੁਖ ਗਾਈ ॥
 ੧੪ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਬੈਠੇ ਸੋਚ ਬਿਮੋਚਨ ॥ ਸੁਨਤਿਯੋ ਮੁੰਦ ਕਮਲ
 ਦਲ ਲੋਚਨ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਅਖੰਡ ਸਰੂਪਾ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਜਾਨੇ
 ਅਨਦ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਗਰੇ ਅੰਗ ਅਡੋਲ ਰਹਾਏ ॥ ਚਤਰ

੧ ਧੋਵਹੁ ।

੨ ਕਪੜੇ ।

੩ ਧੁਪ ਨਾਲ ।

੪ ਠਪ ਕਰਕੇ ।

੫ ਸਮਗਰੀ ।

੬ ਉਚੇ ਨੀਵੇਂ ।

੭ ਫੁਲ ।

੮ ਛਿਣਕਾਏ ।

੯ ਪਿਪਲ ।

੧੦ ਖੁਸ਼ੀ ।

੧੧ ਫਿਕਰ ਨੂੰ ਕਟਣ ਵਾਲੇ ।

ਮਹੂਰਤ ਜਬੈ ਬਿਤਾਏ ॥ ਬਿਕਸੇ ਤਬੈ ਰੁਚਰ ਜੁਗ ਲੋਚਨ ॥ ਬੋਲੇ
ਬਾਨੀ ਬੰਧ ਬਿਮੋਚਨ ॥ ੧੬ ॥ ਹੁਕਮ ਸੱਤਿ ਕਰ ਹੈਂ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜੋਤ ਸਮਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਹਰਖ ਕਛ ਸੋਕ ਨ ਠਾਨਹੁ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਾਣੋ ਮਿਠ ਮਾਨਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਅਸ ਬਚਨ ਮ੍ਰਿਦਲ
ਜਗ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਸਿੱਖ ਕੇ ਲੋਚਨ 'ਜਲ ਢੁਰਕੇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਮਾਨਸ
ਆਵੈਂ ਧਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰੈਂ ਜਨਮ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਕੇਤਕ
ਅਸ ਪਰ ਹੈ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਆਇ ਧਵਾਇ ਬਿਹੀਨ ਅਵਾਰਾ ॥
ਚਾਰ ਬਰਨ ਹਿੰਦੂ ਅਰ ਤੁਰਕਾ ॥ ਆਵਹਿ ਚਲੇ ਕਰੈਂ ਜਸ ਗੁਰ ਕਾ
॥ ੧੯ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਪੁਨ ਬੈਠ ਦਯਾਰਾ ॥ ਭਈ ਭੀਰ ਨਰ ਨਾਰ
ਹਜਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੋਂ ਅਸ ਆਇਸ ਹੋਈ ॥ ਦੇਗ ਅਹਾਰ ਅਚੈ
ਸਭ ਕੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਨੀਚ ਕਿ ਉਚ ਰੰਕ ਕੈ ਰਾਨਾ ॥ ਭੋਜਨ ਖਾਇ
'ਦੇਗ ਤੇ ਨਾਨਾ ॥ ਅਪਨਾ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ਪੁਰ ਆਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ
ਸਭਹੂਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਏਕ ਸਹਿਸ ਦੇ ਸਹਿਸਹਿ ਟੋਲਾ ॥
ਆਵਹਿ ਦਰਸਨ ਕਰਹਿ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜੈਕਾਰੇ ਸੁਰ ਉਚ ਅਲਾਵੈਂ ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈਂ ॥ ੨੨ ॥

ਛਪੈ ਛੰਦ ॥

ਨੈਮੀਂ ਕੇ ਦਿਨ ਅਮਰ ਧਰੇ ਮਾਨਖ ਤਨ ਆਏ ॥
'ਸਿਵ 'ਬਿਰੰਚ ਹਰਿ ਸੰਗ ਇੰਦ੍ਰ 'ਅਲਕਿੰਦ੍ਰ ਸੁਹਾਏ ॥
ਬ੍ਰਹਸਪਤਿ ਜਲ ਪਤਿ ਨਾਥ ਪਤ ਅਹਿ ਉਡਪਤ ਸਬਹੀ ॥
ਤੇਤੀਸ ਕੋਟ ਸੰਮੂਹ ਆਨ ਪਹੁੰਚਤ ॥ ਭੇ ਤਬ ਹੀ ॥
ਪੁਨ ਚਤਰ ਬੇਦ ਨਿਜ ਰੂਪ ਧਰ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ॥
ਮਿਲ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਉਸਤਤ ਭਨਹਿ ਅਤ ਉਤਸਵ ਕਰ
ਹਰਖ ਉਰ ॥ ੨੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਪਤ ਰਿਖੀ ਭੀ ਤਹਿ ਛਿਨ ਆਏ ॥ ਭਗਤ
 ਕਬੀਰ ਆਦ ਸਮਦਾਏ ॥ ਛਿਨਮ ਕੋਟ ਸਕਤੀ ਇਛ ਧਾਰੀ ॥
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਈ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਭੀ ਤਹਿ
 ਛਿਨ ਆਏ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸੇ ਅਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਮੁਲਤਾਨ
 ਮਦੀਨੇ ਮਾਹੀ ॥ ਮੱਕੇ ਪੀਰ ਜੁ ਸ਼ਕਤ ਧਰਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਭੀਰ
 ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਭਈ ਚੁਫੇਰੇ ॥ ਬੰਦਹਿ ਜਾਨਹਿ ਭਾਗ ਬਡੇਰੇ ॥ ਜਨਮ
 ਹਮਾਰੇ ਸਫਲੋ ਹੋਵਾ ॥ ਜਗ ਗੁਰ ਕੋ ਇਸ ਛਿਨ ਮਹਿ ਜੋਵਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਸਿਰੀ ਸੁਲੱਖਣੀ ਆਈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਪਗ
 ਪਰ ਸਿਰ ਨਾਈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਦੱਖਨਾ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਕਟ ਬੈਠ
 ਚਿੰਤਾ ਮਨ ਭੀਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਪਿਖ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਰਸ ਖਾਨੀ ॥
 ਨਿਜ ਮਹਿਲਾ ਮੰਗ ਬੋਲੇ ਬਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸੁਮਤੇ ਜੋ ਚਿਤ ਤੁਮ ਚਾਹੀ ॥
 ਦੇਹੁ ਤੁਮੈਂ ਨਹਿ ਬਿਲਮ ਲਗਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਚੋਣੀ ਜੁਗ
 ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ਹੇ ਮਮ ਨਾਥ ਅਰਜ ਇਕ ਮੋਰੀ ॥ ਗੁਰਤਾ ਦੀਨੀ
 ਅੰਗਦ ਤਾਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸੁਤ ਕਸ ਕਰੈਂ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਨਾਮ
 ਲਾਜ ਤੁਮਹੀ ਕੋ ਸਾਰੀ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਮੁਖ ਤੇ ਤੂਸਨ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਨ
 ਖਾਨੀ ਸੁਨ ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ਬੋਲੇ ਪਤਨੀ ਸੰਗ ਸੁ ਬਾਨੀ ॥ ੩੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤੀਨ ਬਸਤ ਮਮ ਨਿਕਟ ਥੀਂ ਗੁਰਤਾ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਉਦਾਸ
 ॥ ਜਸ ਜਸ ਅਧਕਾਰੀ ਲਖੇ ਤਸ ਤਸ ਦੀਨੀ ਤਾਸ ॥ ੩੧ ॥ ਸੇਵਾ
 ਕੀ ਗੁਰਿਆਈ ਥੀ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦਹਿ ਦੀਨ ॥ ਬੇਖ ਉਦਾਸੀ ਕੋ ਹੁਤੋ
 ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦਹਿ ਚੀਨ ॥ ੩੨ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਹੁਤੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਢਿਗ ਦਯੋ
 ਸੁ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ॥ ਭਾ ਕਾਰਜ ਅਭਿਰਾਮ ਅਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦੇ
 ਅਨੰਦ ॥ ੩੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਸਭ ਹੈ ਕੁਲ ਮਾਹੀਂ ॥ ਪਟ ਧਨ

ਅੰਨ ਤੇਟ ਕਬ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਕੇ ਜੇ ਹੂ ਸ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਮਾਨਹਿ ਜਗਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਯਹ ਤੇ ਤਾਤ ਭਏ ਮੁਝ ਤਨ ਤੇ
 ਭੈਣਾ ਕਿਉਂ ਨ ਦਿਹੈਂ ਹਿਤ ਮਨ ਤੇ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਹੂ ਹੈ ਇਨ ਮਾਹੀਂ
 ॥ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ਸਰਬ ਪੁਜਾਹੀਂ ॥ ੩੫ ॥ ਜਗਤਿ ਬਿਰਾਜਹਿ ਸਭ
 ਤੇ ਉਚੇ ॥ ਇਨ ਕੀ ਸਮਤਾ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕਾ ਪੰਥ
 ਬਧੈ ਹੈ ॥ ਦਾਸ ਸੁ ਲਖਮੀ ਬੰਸ ਫਲੈ ਹੈ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਧੀਰਜ ਦੀਨ ਬਹੋਰੇ ॥ ਤੂਸਨ ਭੇ ਸਿੱਖਨ ਸਿਰਮੋਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ
 ਪੁਨ ਸੁਤ ਤਿਹਕਾਲਾ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਬੂਝਤ ਭੇ ਦਿਆਲਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਅੰਤਮ ਸਿੱਖਾਰ ਕਸ ਠਾਨਹਿ ॥ ਜਸ ਆਗਿਆ ਦਿਹੁ ਤਸ ਹਮ
 ਮਾਨਹਿ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਬ ਬਚਨ ਅਲਾਯੇ ॥ ਆਸਾ ਰਾਗ ਸ਼ਬਦ
 ਜੋ ਗਾਯੇ ॥ ੩੮ ॥ ਪੁਨ ਜਸ ਕੀਨੀ ਹਮ ਪਿਤ ਕੇਰੀ ॥ ਭੈਸੇ ਤੁਮ
 ਕਰਹੋ ਬਿਨ ਦੀਰੀ ॥ ਸਿਖ ਭੀ ਹਮਰੇ ਕਰਹੈਂ ਐਸੇ ॥ ਹਮ ਪੀਛੇ ਤੁਮ
 ਕਰਹੋ ਜੈਸੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਸਭ ਨੇ ਤਬ ਕੀਨਾ ॥ ਆਗਿਆ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਹਿਤ ਦੀਨਾ ॥ ਦਿਵਸ ਬੀਤਿਯੋ ਨਿਸ ਪੁਨ ਆਈ ॥
 ਦੀਪ ਮਾਲ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ਥਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਠੌਰ ਠੌਰ ਮੈਂ ਲਗਯੋ
 ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਸ਼ਬਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਕਲ ਫੈਨ ਮਹਿ
 ਜਾਗ੍ਰਨ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸ਼ਰਧਾ ਮਹਿ ਮਨ ਜਿਨ ਭੀਨਾ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਤੇਸਠਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੩ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਦੀਪਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕਰ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਬਾਰ ॥

ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਨਿਵਾਰ ਕੈ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਹੋਯੋ ਸਭ ਨਿਸ ਮਾਹੀ ॥ ਜਬ ਨਿਸ

ਭੇਢ ਸੁ ਪਹਿਰ ਰਹਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਪੁਨ

ਸਭ ਸੰਗਤ 'ਮੱਜਨ' ਠਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ 'ਆਸਨ' ਤਬ ਸੁੱਛ
ਕਰਾਯੋ ॥ ਬੈਠੇ ਸਭ ਕੋ ਦਰਸ ਦਿਖਾਯੋ ॥ 'ਅਮਰ' ਜੁ ਨਰ ਤਨ ਧਰ
ਕੈ ਆਏ ॥ ਠਾਂਢੇ ਸਨਮੁਖ ਉਪਮਾ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥

ਛਪੈ ॥

ਭਾਉ ਭਗਤ ਬਿਸਤਾਰ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖੀ ਜਗ ਕੀਨੀ ॥
ਪੂਰਬ ਸਾਧਨ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਐਰੇ ਬਿਧ ਚੀਨੀ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਤੁਮੈਂ ਸੁਖੈਨ ਕੀਨ ਇਹੁ ਰੀਤ ਨਵੀਨੀ ॥
ਗਾਡੀ ਰਾਹੁ ਚਲਾਇ ਨਰਨ ਕੋ ਸੁਭ ਮਤ ਦੀਨੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਨਮੈਂ ਨਮੈਂ ਪੁਨ ਪੁਨ ਨਮਹ ਚਰਨ ਸ਼ਰਨ ਤਾਰਨ
ਤਰਨ ॥ ਦੁਖ ਦਰਨ ਕਰਨ ਸੁਖ ਹਰਨ 'ਅਘ' ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਰ ਉਸਤਤਿ ਇਸ ਭਾਂਤ ਕੀ ਥਿਰੇ ਬੀਚ ਦਰਬਾਰ ॥

ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਨਰ ਆਵਹੈਂ ਹੋਵੈ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥ ੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਤਬ ਠਾਂਢੇ ਦਰਸੈਂ ॥ ਬੈਠੇ ਕੇਤਕ
ਦਰਸਨ ਪਰਸੈਂ ॥ ਬਿਛਰਨ ਬਾਤ ਰਿਦੈ ਜਬ ਆਨੀ ॥ ਛੁਟਤ ਭਯੋ
ਸਭ 'ਦ੍ਰਿਗ' ਤੇ ਪਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਜਨ ਕਰਨਾ ਰਸ ਬਹੁਤ ਸਰੀਰਾ ॥
ਧਰੇ 'ਬਿਸੁਰਤ' ਹੋਇ ਅਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਘਨ ਪਿਖ ਸਭ ਤਾਈਂ
॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਮ੍ਰਿਦ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤਨ ਸਨੇਹ ਸਭ ਝੂਠੋ
ਜਾਨਹੁ ॥ ਕਿਉਂ ਬਿਖਾਦ ਏਤੋ ਮਨ ਠਾਨਹੁ ॥ ਏਹ ਮਿਲਨ
ਬਿਛਰਨ ਇਸ ਭਾਂਤੀ ॥ ਹੇਤ ਦਿਵਸ ਪੁਨ ਪਾਵਹਿ ਰਾਤੀ ॥ ੮ ॥
ਜੋ ਨਰ ਮਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਰਹੇ ਸਦੀਵ ਰਾਚ ਹਿਤ ਰੰਗਾ ॥
ਤੇ ਨਹਿੰ ਬਿਛਰਹਿੰ ਬਹੁਰ ਕਦਾਈ ॥ ਜਿਉਂ 'ਅੰਭੇ' ਮਹਿੰ ਨੀਰ
ਮਿਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ਮੁਝ ਸੋਂ ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਜਿਹ ਚਾਹੀ ॥ ਕਬਹਿ

੧ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੨ ਕੀਤਾ ।

੩ ਆਸਣ ।

੪ ਦੇਵਤੇ ।

੫ ਪਾਪ ।

੬ ਅਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ।

੭ ਝੁਰਦੇ ।

੮ ਜਲ ਵਿਚ ।

ਬਿਛਰਨੋ ਭਾਵੈ ਨਾਹੀਂ ॥ ਨਰ ਸ਼ਬਦ ਕਰਹਿ ਅਭਿਯਾਸੇ ॥ ਸ੍ਰਵਨ
ਮਨਣ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਨਿਧਯਾਸੇ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਰ ਸੰਦੇਹ ਮਿਲੈ ਮੁਖ
ਸੰਗਾ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਬਿਛਰੈਂ ਹੂ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਤਾਂਤੇ ਤੁਮ ਅਬ ਤਜਹੁ
ਬਿਖਾਦਾ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸ਼ਬਦ ਕਰੋ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਘਨੇਰਾ ॥ ਦੇ ਕਰ ਗੁਰ ਅਗਿਆਨ ਕਟੇਰਾ ॥ ਹੋਤ
ਭਯੋ ਅਰਣੇਦਯ ਕਾਲਾ ॥ ਸਿੱਖ ਗਾਹਿ ਧੁਨ ਸ਼ਬਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥
੧੨ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿਯੋ ਕਨਾਤ ਤਨੀਜੈ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਾਹਿ ਘੇਰ
ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ਸਭ ਕਨਾਤ ਕੇ ਪਾਸ ਬਠੀਜੈ ॥ ਰਟਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਜੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਪੁਨ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ
ਬਿਧ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ॥ ਤਾਨ ਕਨਾਤ ਭਲੀ ਬਿਧ ਦੀਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ
ਕੋ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਢੇ ਉਚ ਧੁਨ ਲਾਏ ॥
ਪੀਛੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਆਸਾ ਗਏ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਠਿਯੋ ਭੋਗ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥
ਸੱਤਿਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਬਰ ਮੁਖ
ਪਰ ਆਇ ॥ ਪੈਛ ਰਹੇ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪੁਨ
ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਤਬ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਬਿਵਾਨ ਮਨਹਰ ਮਹਾਂ ਪੁੰਜ ਮਨੀ ਜਿਸ ਮਾਹਿ ॥

ਅਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਸੋ ਕੈਨ ਕਹੈ ਛਬ ਤਾਹਿ ॥ ੧੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਹਾ ਬਿਰਾਜੇ ਬੇਦੀ ਦੀਪਾ ॥ ਇਸਥਿਰ ਭਯੋ ਸੁ
ਆਇ ਸਮੀਪਾ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਐਸੇ ਤਹਿ ਭਯੋ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿ
ਅਚਰਜ ਥਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਭੇ ਅਰੂਢਨ ਗੁਰ ਤਿਹ ਮਾਂਹੀਂ ॥ ਇਹੁ
ਲੀਲਾ ਕਿਨ ਲਖੀ ਸੁ ਨਾਂਹੀਂ ॥ ਗਮਨ ਕੀਨ ਉਰਧ ਕੀ ਓਰਾ ॥
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਹੋਤ ਘਨਘੇਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਰ ਅਰਜਨ ਤਰ ਕੁਸਮ

੧ ਬਗੜਾ ।

੨ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ।

੩ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ।

੪ ਬਾਬਾ

ਬੁਢਾ ਜੀ ।

੫ ਕਪੜਾ ।

੬ ਸੌਂ ਗਏ ।

੭ ਸੁੰਦਰ ।

੮ ਸਮੂਹ ।

੯ ਉਪਰ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਤਰਫ ।

੧੦ ਇਕ ਰਸ ।

੧੧ ਕਲਪ ਬਿੰਦੂ ।

ਬ੍ਰੁਖਾਵਹਿੰ ॥ ^੧ਚਾਰੁ ਚਮਰ ਚਹੁ ਦਿਸਨ ਦੁਰਾਵਹਿੰ ॥ ਬਿਸਨਾਦਕ
ਚੰਦਨ ਚਰ ਚਾਹੀਂ ॥ ਕਰਹਿੰ ਆਰਤੀ ਸੰਖ ਬਜਾਹੀਂ ॥ ੨੦ ॥ ਬੇਦ
ਉਸਤਤੀ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ^੨ਗੰਧੂਬ ਗਾਵਹਿੰ ਗੁਨ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥
ਚਲੇ ਅਕਾਸ ਪੰਥ ਅਸ ਜਾਵਹਿੰ ॥ ਅਤ ਉਤਸ਼ਵ ਕਰ ਅਨਦ
ਬਢਾਵਹਿੰ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੁਤੀ ਸਕਤ ਜਹਿੰ ਲਗ ਜਿਸਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪਹੁਚਾਇ ॥
ਹਟੇ ਸੰਗ ਤੇ ਦੇਵ ਸਭ ਚਰਨਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨੨ ॥
ਸੱਚ ਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਏ ਕੀਨ ਤਾਂਹਿੰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
^੩ਭੂ ਤਲ ਮਹਿੰ ਜੈਸੇ ਭਈ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੨੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਸਭ
ਮੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਜਾਨੀ ॥ ਲੋਚਨ ਤੇ ^੪ਅਸ਼੍ਰੂਨ ਕੇ ਗੇਰੈਂ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਸਭ ^੫ਟੇਰੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਹੋਣ ਲਗੀ ਸਭ ਸੌਜ ਤਿਆਰੇ ॥
ਸੰਦਲ ਧਰਯੋ ਆਨ ਬਹੁ ਭਾਰੇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਪਠਾਨ ਬਹੁ ਆਏ ॥
ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਰਿਦੈ ਲਲਚਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਯੁਕਤ ਸੁ
^੬ਮਨਜ ਘਨੇਰੇ ॥ ਹੁਤੇ ਮੁਰੀਦ ਗੁਰੂ ਪਗ ਕੇਰੇ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤਨੀ
ਕਨਾਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਿਸਹੂੰ ਨ ਦਰਸ ਹੋਤ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ੨੬ ॥
ਖਰੇ ਲੋਕ ਚਹੁ ਦਿਸ ਰਖਵਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਖਾਨਨ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥
ਤੁਮ ਹੋ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਹਮ ਮੁਰੀਦ ਹੈਂ ਸਭ ਜਗ ਜਾਨੀ ॥
੨੭ ॥ ਆਖਰ ਕੋ ਦਰਸਨ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ਹਮ ਕੋ ਕਰਨੇ ਦੇਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਹੈਂ ਸਿੱਖ ਜੇ ^੭ਆਤ ਅਗੇਰੇ ॥ ਕਰ ਲੇਤੇ ਦਰਸਨ
ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਅਬ ਬੰਦਨ ਕਰ ਲੇਹੁ ਇਸ ਥਾਈ ॥ ਦੇਖ
ਨਿਕੰਦਨ ਹੈ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਕਹੈਂ ਪਠਾਂ ਦੂਰੋਂ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਬ

੧ ਸੁੰਦਰ ਚੋਰ ।
ਪਾਣੀ ਦੇ ਤੁਪਕੇ ।

੨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਗਾਵੀਐ ।
੫ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ ।

੬ ਮਨੁਖ ।

੩ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ।

੪ ਹੰਝੂ
੭ ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ।

ਨਿਰਾਸ ਹਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਜਾਏਂ ॥ ੨੯ ॥ ਹੋ ਢਿਗ ਦਰਸਹੁ ਜਿਮ
 ਤੁਮ ਨੀਕੇ ॥ ਤਿਉਂ ਹਮ ਜਾਵਹਿ ਪੀਰ ਨਜੀਕੇ ॥ ਭਨਿਯੋ ਸਿਖਨ
 ਅਸ ਹਠ ਨਹਿ ਕਰਿਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਸਮਾਨ ਬਿਚਰਿਯੋ ॥ ੩੦ ॥
 ਕਰੇਂ ਹੱਠ ਬਹੁ ਖਾਨ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਹੈਂ ਹਮ ਪੀਰ ਸੁ 'ਮਜਲ ਪੁਚਾਵੈਂ
 ॥ ਇਮ ਹਠ ਕਰਕੇ ਭੇ ਤਹਿ ਠਾਂਢੇ ॥ ਡਰੈਂ ਨ 'ਰਾਰ ਕਰਨ ਤੇ
 'ਗਾਢੇ ॥ ੩੧ ॥ 'ਸਨਧ ਬੱਧ ਸਿਖ ਹੂਕਰ ਆਏ ॥ ਬਲ ਕਰ
 ਤਿਨ ਕੋ ਚਹਿਤ ਹਟਾਏ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਆਨ ॥ ਕੀਨ
 ਗੁਰਮਤਾ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਨਾ ਸਭਨ ਸੋਂ ਉਚ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਕਿਉਂ ਤੁਮ ਕਰਤੇ ਰਾਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਲੇਹੁ ਅਵਾਜਾ ॥
 ਜਸ 'ਨਿਦੇਸ ਹੈ ਕਰਹੁ ਸੁ ਕਾਜਾ ॥ ੩੩ ਭਲੀ ਭਲੀ ਸਭ ਨੇ ਤਬ
 ਮਾਨੀ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਨਾਤ ਉਠਾਨੀ ॥ ਬਸਤਰ ਯੁਕਤ ਸੇਜ
 ਤਹਿ ਦੇਖੀ ॥ ਦੇਹ ਨਾਂ ਭਏ ਅਚਰਜ ਵਿਸੇਖੀ ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਉਂ ਤੁਮ
 ਕੀਨੋ ਇਤਨੋ ਝਗਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪ ਨਿਬਾਹਿਯੋ ਸਗਰਾ ॥
 ॥ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਭੇ ਰਹੀ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਆਇ ਪਿਖੋ ਮਿਟ ਜਾਇ
 ਸੰਦੇਹੀ ॥ ੩੫ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਲੀਨ ਉਤਾਰ ਕਨਾਤ 'ਸ਼ਿਤਾਬ ਗਏ ਢਿਗ
 ਹੂ ਦਰਸੈਂ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹੈ ਸਿਹਜਾ ਪਰ ਚੀਰ ਪਰਿਯੋ ਪਿਖ ਜੈ
 ਗੁਰ ਜੈ ਗੁਰ ਉਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਕੰਦ ਗੁਬੰਦ ਮੁਕੰਦ ਸੁ
 ਨਾਮ ਕੋ ਲੇਕਰ ਬੰਦ ਨ ਕਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਅਚੰਭ ਰਹੇ ਹਿਰਦੇ ਤਿਹ
 ਠਾਂ ਨਰ ਜੇ ਸਭ ਕੀ ਮਤ ਹਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਫਪੈ ॥

ਤੁਰਕਨ ਅੰਬਰ ਏਕ ਏਕ ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਲੀਆ ॥
 ਸਗਰ ਝਗਰ ਗਾ ਨਿਬਰ ਹਰਖ ਉਰ ਦੁਹ ਦਿਸ ਕੀਆ ॥

ਸਿੱਖਨ ਲੇ ਕਰ ਚੀਰ ਚਿਤਾ ਚੰਦਨ ਕੀ ਰਚ ਕਰ ॥
 ਨਿਜ ਮੁਖ ਜਹਿ ਗੁਰ ਕਹਿਯੋ ਤਹਾਂ ਦੀਯ 'ਦਾਹ ਭਲੇ ਧਰਾ ॥
 ਪੁਨ ਹੁਤੇ ਮੁਰੀਦ ਸੁ ਪਟਹਿ ਲੇ ਨੀਕੇ ਤਹਿ ਦਫਨਾਇਦਿਯਾ ॥
 ਇਉਂ ਬਾਦ ਬਿਖਾਦ ਮਿਟਾਇ ਸਭ ਦੁਰੂ ਦਿਸਨ ਅਹਿਲਾਦ
 ਕਿਯ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਘਟ ਸੱਤਰੰ ਦਸ ਦਿਨ ਐ ਦਸ ਮਾਸ ॥

ਅੱਸੂ ਵਦੀ ਤਿੱਥ ਦਸਮੀ ਲੀਨ ਜੋਤ ਗੁਰ ਖਾਸ ॥ ੩੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਭੇ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨਾ ॥ 'ਤਾਤਨ

ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਵਾਨਾ ॥ ਜਸ ਗੁਰ ਕੀਨੋ ਨਿਜ ਪਿਤ ਕੇਰਾ ॥ ਤਸ
 ਬਿਧ ਕੀਨੋ ਸੁਤਨ ਭਲੇਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁ ਚੌਥੇ ਦਿਵਸ
 ਦੁਸਹਿਰੇ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕੀਨੇ ਅਤ ਗਹਿਰੇ ॥ ਪੰਦ੍ਰ ਸੋਲਮੇਂ ਦਿਵਸ
 ਸਤਾਰੇ ॥ ਯੱਗ ਕਰੇ ਦੇ ਦਾਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਥਾ ਕਹੀ ਕਛ
 ਖੇਰੀ ॥ ਸਰਬ ਕਹਿਨ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਦੀਨ ਜਥਾ ਮਤ ਗੁਰ
 ਤਸ ਬਰਨੀ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਵਕਤਾ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰਨੀ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਮਨ ਲਾਇ ਜੋ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇ ॥

ਨਸੈਂ ਪਾਪ ਬਹੁ ਜਨਮ ਕੇ ਅੰਤਹ ਗੁਰ ਪੁਰ ਜਾਇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਂਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰਚਯਤੇ ਨਾਮ ਚੌਸਠਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੪ ॥

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

— + ੦ + —

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਦੁਤਿਯ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ
ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਯਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਜੋ ਨਿਰ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥
ਨਮੋ ਨਮੋ ਤਿਹ ਚਰਨ ਕੋ ਸਭ ਬਿਧ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਪਰੰਪਰਾਵਰ ਜੋਇ ॥
ਪਾਵਨ ਚਰਨਨ ਸੀਸ ਧਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬੰਦਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
ਬੰਦਨ ਕਰਹਿ ਨਿਬੰਦ ਹੁਇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪਦ ਬੰਦ ॥
ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭ ਬਿਘਨਨ ਕਰੋ ਨਿਕੰਦ ॥ ੩ ॥
ਪਰਮ ਬਿੱਧ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੀ ਪਰਮ ਉਦਾਰ ਸਦੀਵ ॥
ਪਰਮ ਬਖਸ਼ ਕਰ ਸੇਵਕਨ ਪਰਮ ਉਧਾਰਕ ਥੀਵ ॥ ੪ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾਸਨ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਨਾਸ ॥
ਨਿਜ ਪਰ ਜਨ ਬਿਸਾਸ ਲਖ ਬਖਸ਼ਤ ਹੈ ਸੁਖਰਾਸ ॥ ੫ ॥
ਭਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਸਦਾ ਧ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪਦ ਪਦਮ ਕੋ ਨਮੋ ਜੋਰ ਜੁਗ ਪਾਨ ॥ ੬ ॥

੧ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਗੁਰੂ ਜੀ।
੪ ਦੋਵੇਂ ਹਥ।

੨ ਡਰ।

੩ ਕਮਲ ਚਰਨ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ 'ਚੰਦ ਮਨਿੰਦ ਬਿਲੰਦ ।
 ਦਾਸ 'ਕੁਮਦ ਆਨੰਦ ਦਾ ਨਮੋਂ ਪਦਨ 'ਅਰਬਿੰਦ ॥ ੭॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ਸੁ ਹਰਤ ਹੈਂ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦੁਖ ਜਾਲ ।
 ਬੰਦੋਂ ਚਰਨ 'ਸਰੋਜ ਕੇ ਹੋਹੁ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੮॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦਿਹੁ ਗੁਰਮਤ ਉਪਜਾਇ ।
 ਉਰ ਬਿਕਾਰ ਕੇ ਪਰ ਹਰੇ ਸੱਤਿਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੯॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਰਮ ਬਹਾਦਰ ਧੀਰ ॥
 ਕੇਵਲ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹਿਤ ਦੀਨੋ ਜਾਇ ਸਰੀਰ ॥੧੦॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਧਨੀ ਦੇਗ ਅਰ ਤੇਗ ॥
 ਨਮੋ ਨਮੋ ਪਾਵਨ ਪਦਨ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇਕ 'ਬੇਗ ॥ ੧੧ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਤਬ ਦਾਸ ਢਿਗ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥
 ਪਾਵਨ ਗਾਥਾ ਦੁਤਿਯ ਗੁਰ ਅਬਹਿ ਸੁਨਨ ਕੀ ਚਾਹਿ ॥੧੨॥
 ਕਵੀ ਕਹੈ ਧੰਨ ਬੁੱਧ ਤੁਹਿ ਕਥਾ ਗੁਰਨ ਸੁਨ ਚਾਹਿ ॥
 ਪਰ ਉਪਕਾਰਹਿ ਕਾਰਨੇ ਅਸ ਅਭਿਲਾਖ ਕਰਾਹਿ ॥੧੩॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਦਸ ਪਤਸਾਹਿ ਕੇ ਪਦ ਅਰ ਬਿੰਦ ਸਨਾਇ ॥
 ਦਰਸਾਵਹੁ 'ਦੁਤਿਯੋ ਮਹੱਲ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਮਨ ਲਾਇ ॥੧੪॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਭਏ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ
 ਪੁਰੋਂ ਚਲ ਆਏ ॥ ਜਾਹਿ ਰਚੀ ਕੁਟੀਆ 'ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਤਿਹ ਬੀਚ ਸੁ
 'ਰੋਰਨ ਮੇਜ ਬਿਛਾਏ ॥ ਆਇ ਥਿਰੇ ਤਹਿ ਸੇਜ ਕੇ ਉਪਰ ਧਿਆਨ
 ਗੁਰੂ ਮਨ ਮਾਹਿੰ ਲਗਾਏ ॥ ਬੀਤ ਗਯੋ ਇਸ ਰੀਤ ਸੁ 'ਮਾਸ ਅਲੋਪ
 ਭਏ ਨਹਿੰ ਕਾਹੁ ਲਖਾਏ ॥ ੧੫ ॥

੧ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ ਤੇ ਸੀਤਲ ਸੁਭਾਉ ਹਨ ।

੨ ਕਵੀਆਂ ।

੩ ਕਮਲ ।

੪ ਕਮਲ ਚਰਨ ।

੫ ਸੀਘਰ ।

੬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ।

੭ ਕੱਖਾਂ ਦੀ ।

੮ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਮਿਟੀ ਦੇ ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ।

੯ ਮਹੀਨਾ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਮਾਧ ਗੁਰ ਅਸ ਲਗੀ ਉਤ ਸਿੱਖਨ ਗੁਨ ਗਾਥਾ ॥
ਬਿਨ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਬਿਕਲ ਭੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ^੧ਬਿਧ ਸਾਥ ॥ ੧੬ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਬੁੱਢੇ ਤੇ ਆਦਿਕ ਜੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੁ ਹੋਤ ਭਏ
ਇਕਠੇ ਸਮਦਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ^੨ਡੀਠ ਨ ਆਵਤ ਦਰਸ ਬਿਨਾਂ
ਹਮ ਕਿਉਂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਕੋ ਮਿਲਿਯੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨਿਜ ਥਾਨ ^੩ਬਿਰਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ^੪ਚੋਪ ਬਧੀ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਨ ਪ੍ਰੇਰ ਤਿਨਾਏ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਸਭਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ਗ੍ਰਾਮ ਖਡੂਰ ^੫ਮਝਾਰ ॥
ਆਇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੀ ਥੀ ਹੋਂਗੀ ਤਿਹ ਸੁਖ ਕਾਰ ॥ ੧੮ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਅਜਿੱਤੇ ਤੇ ਆਦਿਕ ਜੇ ਸਮਦਾਇ ਆਏ ਸਭ
ਸਿੱਖ ਖਡੂਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਾਤ ਕੇ ਪਾਸ ਮਿਲੇ ਸਗਰੇ ਕਰ
^੬ਜੋਰ ਨਮੋ ਪਗ ਧਾਰੀ ॥ ਬੂਝਨ ਕੀਨ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ^੭ਹੋਰਨ ਕੇ
ਹਿਤ ਚਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੂ ਸਭ ਕੋ ਸਫਲੋ ਇਤ ਆਵਨ ^੮ਪਾਵਨ
ਪਾਦ ਸੁ ਲੇਹਿ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਾਤਾ ਸਭਰਾਈ ਤਬੈ ਆਦਰ ਦੀਨ ਬਠਾਇ ॥
ਹਮ ਜਾਨੈਂ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਤੁਮ ਬੂਝਹੁ ਹਮ ਪਾਇ ॥ ੨੦ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਯੋਂ ਸੁਨ ਸਭ ਮਨ ਭਯੋ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਨਿਕਸੇ
ਬਾਹਿਰ ਤਜਿਯੋ ^੯ਅਵਾਸਾ ॥ ਪੁਰ ਬਾਹਿਰ ^{੧੦}ਬਿਟਪਨ ਕੇ ਤਰੇ ॥ ਬੈਠੇ
ਸਭ ਅਸ ^{੧੧}ਮੰਜਸ ਕਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਅਬ ਗੁਰ ਦਰਸਨ
ਪਾਵੈਂ ॥ ਦਰਸਨ ਬਿਨ ਕਿਮ ^{੧੨}ਭੋਨ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਕਹਿ
ਸੁਨਹੋ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੂਰ ਕਰਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ

੧ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ।

੨ ਦੇਖਣ ਵਿਚ।

੩ ਇਸ਼ਥਿਤ।

੪ ਖੁਸ਼ੀ।

੫ ਵਿਚ।

੬ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ।

੭ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ।

੮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ

ਦੇਖਣੇ ਲਈ।

੯ ਘਰ।

੧੦ ਦਰਖਤਾਂ ਦੇ ਤਲੇ।

੧੧ ਅਸਚਰਜ।

੧੨ ਘਰ।

ਕਹਿਤੇ ਭਾ ਦਿਨ ^੧ਮਧਿਜਾਨੰ ॥ ਤਬ ਸਭਹਨ ਕੇ ਨੈਨ ^੨ਲਸਾਨੰ ॥
ਬੁੱਢੇ ਕੋ ਤਬ ਸੁਪਨੋ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾਯੋ ॥
੨੩ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰ ਭਾਹੀ ॥ ਨਿਕਟ ਤੁਮਾਰ ਕੁਟੀ
ਤਿਣ ਆਹੀ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ਜਾਨੋ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਨ
ਹਰਖ ਸੁ ^੩ਠਾਨੋ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿਭੇ ਗੁਰ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ॥
ਤਜ ਨਿੰਦਾ ^੪ਬਿਧ ਭੇ ਸਵਧਾਨ ॥ ਕਹਿਯੋ ਸਭਨ ਕੋ ਚਿੰਤ ਤਿਆਗੋ ॥
ਦਰਸਨ ਹੋਹਿ ਗੁਰੂ ਬਡ ਭਾਗੋ ॥ ੨੫ ॥ ਉਠਿਓ ਆਪ ਸੰਗ ਸਭ
ਲੀਏ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰ ਤਿਣ ^੫ਕੁਟੀ ਦਿਖੀਏ ॥ ਦੇਖ ਤਾਂਹਿ ਮਨ
ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਜਾਨਿਯੋ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਅਬ ਪਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਦੇਖਿਯੋ ਜਬੈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ^੬ਦਰ ਨਾਹਿੰ ॥
^੭ਠਾਂਢੇ ^੮ਅੰਚਰ ਡਾਰ ਗਰ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨੈ ਕਰਾਹਿੰ ॥ ੨੭ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਆਪ ਅਲੋਪ ਭਏ ਜਬ ਤੇ ਤਬ ਤੇ ਬਹੁ
^੯ਬਿਆਕਲ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾ ॥ ਆਨ ਭਏ ਤੁਮ ^{੧੦}ਗੋਪ ਇਹਾਂ ਕਿਤ
ਸੰਗਤ ਜਾਇ ^{੧੧}ਅਧੀਰ ਮਨਾਂ ॥ ਖੋਜ ਫਿਰੇ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਕਰੇ ਨਹਿੰ
ਦੇਖਤ ਭੇ ਕਿਸ ਥਾਨ ਜਨਾਂ ॥ ਆਵਹੁ ਬਾਹਿਰ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ
ਸੇਵਹਿ ਸਿੱਖ ਅਨੰਦ ^{੧੨}ਘਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਯੋਂ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਫੇਰ ਬੁਢੇ
ਕਛ ਦੂਰ ਕਿਯੇ ਤਿਣ ਮਾਰਗ ਕੀਨਾ ॥ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਕਰੇ
^{੧੩}ਕੈਲਾਸ ਕੇ ਉਪਰ ਸੰਭ ^{੧੪}ਅਸੀਨਾ ॥ ਸ਼ਾਂਤ ਬਿਤੀ ਸਮੁਦਾਇ
ਰਿਖੀਕ ^{੧੫}ਅਚੰਚਲ ਹੈਂ ਇਕ ਰੂਪ ਮੈਂ ਲੀਨਾ ॥ ਹੇਰ ਸਭੈ ਕਰ ਜੋਰ
ਖਲੇ ^{੧੬}ਅਭਬੰਦਨ ਠਾਨਹਿੰ ਹੋਇ ^{੧੭}ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਦਾਸ

੧ ਅਧਾ ਦਿਨ ਦੁਪੈਰਰ ।

੨ ਅਖਾਂ ਨਿਦਾ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ।

੩ ਜਾਣੋਂ ।

੪ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ।

੫ ਕੁਟੀਆ ।

੬ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ।

੭ ਖੜੇ ।

੮ ਗਲੇ ਵਿਚ

ਕਪੜਾ ਪਾਕੇ ।

੯ ਵਿਆਕੁਲ ਦੁਖੀ ।

੧੦ ਛੁਪ ।

੧੧ ਧੀਰਜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੧੨ ਬਹੁਤ ।

੧੩ ਕੈਲਾਸ ਪਰਬਤ ।

੧੪ ਇਸਥਿਤ ।

੧੫ ਚੰਚਲ ਤੋਂ

ਬਿਨਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ।

੧੬ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦਨ ।

੧੭ ਪ੍ਰਸੰਨ ।

ਉਧਾਰਨ ਕੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਆਪ ਗੁਰੂ ਨੇ ਦਈ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ॥ ਸੋ
ਅਬ ਕਾਰਜ ਕਿਉਂ ਨ ਕਰੋ ਪਰਮਾਰਥ ਕੇ ਹਿਤ ਸਿੱਖ ਅਬਾਦੀ ॥
ਦਾਸਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਤਾਵਹੁ ਨਾਮ ਜਪਾਵਹੁ ਜੇ 'ਪਰਮਾਦੀ ॥
ਸੰਗਤ 'ਬਿੰਦ ਕੀ ਪੰਗਤ ਮੈਂ ਬਿਤ ਹੋਇ ਕਰੀਜਹਿ ਮੰਗਲ 'ਸ਼ਾਦੀ
॥ ੩੦ ॥ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਕੈ ਦਿਨ ਚਾਲੀਸ ਬਾਦ ਸੁ
ਬਾਹਿਰ ਆਏ ॥ ਲਾਲ ਹੈ ਰੰਗ ਸੁ ਕੋਮਲ ਅੰਗ ਹੁਇ ਚਿੱਤ ਉਮੰਗ
ਜੁ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖਤ ਭੇ ਸਭ ਦਾਸਨ ਕੋ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਪਾਸ ਜੁ ਥੇ ਸਮਦਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਬਧਿਯੋ ਉਰ ਮੈਂ ਉਚਰਿਯੋ
ਤਬ ਏਕ ਸਲੋਕ ਬਨਾਏ ॥ ੩੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ਦੂਜਾ ॥

ਜਿਸ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸ ਆਗੇ ਮਰ ਚਲੀਐ ॥
ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਣ ਸੰਸਾਰ ਤਾਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥ ੧ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਇਮ ਬੋਲਤ ਭੇ ਸਭ ਬੀਚ ਤਬੈ ਪ੍ਰਭ
ਬੈਠ ਗਏ ॥ ਤਬ ਸਿੱਖ ਗਯੋ ਇਕ ਧਾਇ ਤਹਾਂ ਜਹਿ ਮਾਤ ਭਿਰਾਈ
ਕੋ 'ਧਾਮ ਅਹੇ ॥ ਸੁਤ ਥੇ ਘਰ ਮੇ 'ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤ ਤਬੈ ਪ੍ਰਗਟਿਯੋ ਗੁਰ
ਸਿੱਖ ਸੁਨਾਇ ਦਹੇ ॥ ਤਬ ਪਾਲਕੀ ਲੇ ਕਰ ਪੂਤ ਆਏ ਗੁਰੂ ਤਾਹਿ
ਮੈਂ ਨੀਕ ਸਵਾਰ ਕਹੇ ॥ ੩੨ ॥ ਨਿਜ ਧਾਮ ਵਿਖੇ ਗੁਰ 'ਰਾਜਤ ਭੇ
'ਸਨਬੰਧਨ ਸਿੱਖਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤ
ਕਰਯੋ ਗੁਰ ਸੰਗ 'ਅਚਯੋ ਸਭ ਹੂ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰਾ ॥ ਦਾਸ ਲਗੇ ਪਗ
ਸੇਵਨ ਕੋ ਜਿਨ ਕੇ 'ਭਵ ਮੈਂ ਬਡ ਭਾਗ ਉਦਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮੈਂ

੧ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾ ।
੬ ਬਿਰਾਜਤ ਇਸਬਿਤ ।

੨ ਸਮੁੰਹ ।
੭ ਸਨਬੰਧੀ ।

੩ ਖੁਸ਼ੀ ।
੮ ਚਖਯਾ ।

੪ ਘਰ ।
੯ ਸੰਸਾਰ ।

ਤਤਕਾਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਯੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਤਨ ਦੂਸਰ ਧਾਰਾ ॥ ੩੩॥
 ਜੋਤ ਤੇ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹੀ ਜਿਮ ਜਾਗੇ ^੧ਮਸਾਲ ਤੇ ਦੂਜੀ ਮਸਾਲਾ ॥
 ਗੁਰਤਾ ^੨ਰਬ ਪੈ ਗੁਰ ਸੂਰਜ ਦੂਸਰ ਮੋਹਿ ਅੰਧੇਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਾਲਾ ॥
 ਇਕ ^੩ਪੋਸ਼ਸ਼ ਤਿਆਗ ਕੇ ^੪ਦੂਸਰ ਧਾਰ ਬਹੈ ਨਿਜ ਤਖਤ ਜਥਾ
^੫ਮਹਿ ਪਾਲਾ ॥ ਰਾਜ ਐ ਜੋਗ ਕੇ ਪਾਇ ਭਲੇ ਸੁ ਬਿਰਾਜਤ ਸਿੱਖਨ
 ਮੈਂ ^੬ਸੁਖ ਸਾਲਾ ॥ ੩੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਖੁਰਮੇਂ ਗਯੋ ਜਹਿੰ ਮਰਦਾਨੇ ਥਾਨ ॥

^੧ਰਾਜਾਦਾ ਤਿਸ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਪਹੁੰਚਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਨ ॥ ੩੫॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਾ ਆਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦਰਸ ਕਿਯੋ
 ਪਗ ਧਰ ^੧ਕਰ ਭਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਪਿਖ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ਇਸਤੇ
^੨ਚਰਤ ਸੁਨੈਂ ਭਗਵਾਨੇ ॥ ੩੬ ॥ ਨਿਜ ^੩ਢਿਗ ਰਾਖਿਯੋ ^੪ਮੋਦ
 ਬਢਾਏ ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਦੀਨੋ ^੫ਤਾਲ ਲਗਾਏ ॥ ਜਿਸ ਬਲ ਮਹਿੰ
 ਗੁਰ ਤਪ ਕੇ ਤਪਿਓ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ^੬ਤਪਿਆਣਾ ਤਿਹ ਥਪਿਓ ॥ ੩੭॥
 ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਦੇ ਹੈਂ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿੰ ਤਪ ਤਹਾਂ ਕਰੈ
 ਹੈਂ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਰਤਨ ਕੇ
 ਨਹਿੰ ਪਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤ੍ਰ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਸ ਕਰ ਹੈਂ ਬਿਵਹਾਰ ॥

੧ ਇਕ ਦੀਵੇ ਤੋਂ ਦੂਜਾ ਦੀਵਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
 ਦੇਵ ਜੀ। ੨ ਗੁਰਤਾ ਰੂਪੀ ਰਬ। ੩ ਪੁਸ਼ਾਕ ਨੂੰ ਲਾ ਕੇ। ੪ ਦੂਸਰੀ ਰਾਜ ਪਾ
 ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ੫ ਰਾਜਾ। ੬ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਘਰ। ੭ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਨਾਮ
 ਹੈ। ੮ ਆਪਣਾ ਮਥਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਰਖਿਆ। ੯ ਕੌਤਕ। ੧੦ ਪਾਸ।
 ੧੧ ਖੁਸ਼ੀ। ੧੨ ਸਰੋਵਰ। ੧੩ ਤਪਿਆਣਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮ ਰਖਿਆ।

ਸੁਨ ਸੋਤਾ ਮਨ ਲਾਇਕੈ ਕੈਹੋਂ ਤਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੈਂ ਸੁ ਉਠੈਂ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੈਚਸੁ ਦਾਤਨ
 ਕਰੈਂ ਤਦਾਈ ॥ ਬਹੁਰ ਬਦਨ ਅਰਬਿੰਦ ਪਖਾਰੈਂ ॥ ^੧ਸੀਤਲ ਨੀਰ
 ਸਨਾਨ ਸੁ ਧਾਰੈਂ ॥ ੨ ॥ ਨਿਜ ਅਨੰਦ ਮਹਿੰ ਨਿਸਚਲ ਹੋਇ ॥
 ਲਗ ਸਮਾਧ ^੨ਨਿਰ ਵਿਕਲਪ ਜੋਇ ॥ ਹੋਇ ^੩ਪ੍ਰਾਤ ਜਬ ਸੂਰਜ
 ਨਿਕਸੈ ॥ ^੪ਕਮਲ ਬਿਲੋਚਨ ਸੁੰਦਰ ਬਿਕਸੈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਿਸ ਪਰ ਤਬ ਪਰੈ ॥ ਰੋਗੀ ਰੋਗ ਦੁਖੀ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥
 ਆਧ ਬਿਆਧ ਬਾਧਾ ਜੋ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਨ ਸਮੇਂ ਆਗੈ ਚਲ ਆਵੈ
 ॥ ੪ ॥ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇ ^੫ਪੀਰ ਤੇ ਜੇਈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪਰੇ ਸੁਖ
 ਪਾਵੈ ਤੇਈ ॥ ਭਈ ^੬ਬਿਦਤ ਜਗ ਮਹਿੰ ਅਸ ਬਾਤੀ ॥ ਆਇ
 ਅਨੈਕ ਖਰੇ ਹੋਇੰ ^੭ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ੫ ॥ ^੮ਸੰਕਟ ਨਸ਼ਟਹਿ ਸਦਨ
 ਸਿਧਾਰਹਿੰ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਹਿੰ ॥ ਪੁਨ ਸਹਿਜਾਦੇ
 ਤਾਤ ਭਲੇਰਾ ॥ ਗਾਜਾਦਾ ਜਿਹ ਨਾਮ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ
 ਕੀਰਤਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਨਹਿ ਬੀਚ ਸੰਗਤ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ਬੈਠੇ ਰਹੈਂ
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਫੇਰ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਦਰਸਨ ^੯ਹੋਰ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਬਾਲੇ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਕਥਾ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਖਦਾਇ ॥
 ਸੁਨਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿੰ ਅਸ ਗੁਰ ਆਵੈਂ ॥ ਦਿਨ ਕੇਤਕ ਸਾਮਾਧ
 ਲਗਾਵੈਂ ॥ ੮ ॥ ^{੧੦}ਕਬ ਜੁਗ ਦਿਨ ਕਬ ਚਾਰ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ^{੧੧}ਕਬ
 ਕਬ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਲਗ ਜਾਵੈਂ ॥ ਖੁਲ੍ਹੈਂ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨ ਸੁਨ ^{੧੨}ਮੁਦ
 ਪਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ^{੧੩}ਪਰਚਾ ਗੁਰ ਪਰਚਾਵੈਂ ॥ ੯ ॥ ਅਪਰ ਨ

੧ ਠੰਡਾ ਜਲ । ੨ ਇਕ ਰਸ । ੩ ਸਵੇਰੇ । ੪ ਕਮਲਵਤ ਸੁੰਦਰ ਅਖਾਂ
 ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ । ੫ ਪੀੜਾ ਵਾ ਦੁਖ । ੬ ਪ੍ਰਗਟ । ੭ ਸਵੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
 ੮ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੯ ਦੇਖਦੀ ਹੈ । ੧੦ ਕਦੀ ਵੇ ਦਿਨ ਕਦੀ ਚਾਰ ਦਿਨ
 ਸਪਾਧ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ । ੧੧ ਕਦੀ ਕਦੀ ਸਤ ਦਿਨ ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ ਬਿਤੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
 ਹਨ । ੧੨ ਮੀਟ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ੧੩ ਖੇਡ ਨੂੰ ।

ਚਰਚਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਜਗ ਕਾਰਜ ਕੀ ਜੇਤਕ ਸੋਇ ॥ ^੧ਸੂਪਕਾਰ
 ਕਰ ਤਿਆਰ ^੨ਅਹਾਰਾ ॥ ਸਭ ਰਸ ਪਾਕਹਿ ਸਾਦ ਅਪਾਰਾ ॥੧੦॥
 ਜਬ ਸੁਧ ਦੇਹਿ ਆਨ ਕਰ ਕੋਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਭੀ ^੩ਪਾਕ ਰਸੋਈ॥
 ਉਠ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਹਿੰ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰਹਿ ॥ ਸਖਾ ਸਿੱਖ ਸੇਵਕ ਲੇ
 ਸਾਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਚਤਰ ਬਰਨ ਤਹਿ ਸਮਸਰ ਬੈਸਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ^੪ਰੰਕ
 ਰਾਵ ਭੀ ਤੈਸਹਿ ॥ ਪੰਕਤ ਬੀਚ ਬੈਠ ਗੁਰ ਖਾਵਹਿ ॥ ਏਕ ਸਮਾਨ
 ਅਸਨ ਅਚਵਾਵਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਜਲ ਪਾਨ ਚੁਲੀ ਕਰ ਲੇਹਿ ॥
 ਉਠਹਿ ਗੁਰੂ ਪੁਨ ਸੈਨ ਕਰੇਹਿ ॥ ਜੋ ਚੌਕੇ ਕੀ ਅਚਹਿ ਰਸੋਈ ॥
 ਗੁਰੂ ਸਮੀਪ ਜਾਇ ਨਹਿੰ ਸੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ^੫ਜਾਮ ਦਿਵਸ ਕੇ ਰਹੇ
 ਗੁਸਾਈ ॥ ਪੰਜ ਸ਼ਨਾਨਾ ਕਰੈਂ ਤਦਾਈ ॥ ਸਭਾ ਵਿਖੈ ਸੁਭ ਆਸਨ
 ਬੈਸੇ ॥ ਸੁਰਨ ਸਹਿਤ ਬਿਸ਼ਨੂ ਹੂ ਜੈਸੇ ॥੧੪॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਰਵਾਰਤ
 ਸਿਖ ਆਇ ॥ ^੬ਰੁਚਰ ਰਬਾਬੀ ਸ਼ਬਦਨ ਗਾਇ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ
 ਸੁਨਹਿ ਸੁ ਦਾਸ ॥ ਸੰਧਿਆ ਸੋਦਰ ਪਠ ਰਹਿਰਾਸ ॥ ੧੫ ॥
^੭ਆਰਤ ਪਛ ਪੁਨ ਦੇਗ ਅਚਾਵਹਿ ॥ ਬੈਠ ਇਕੰਤ ਧਯਾਨ ਪੁਭ
 ਲਾਵਹਿ ॥ ਬੈਠਹਿ ਸੰਗਤ ਨਿਸ ਹੂ ਜਾਮ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਜਾਵੈਂ
 ਸਭ ਧਾਮ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪਿਆਣੇ ਨਿਸ ਜਾਵੈਂ ॥ ਨਿੱਤਮ ਪ੍ਰਤ
 ਅਸ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਅਸ ਗੁਰ ਸ਼ਰਨੀ ਆਵੈਂ ॥ ਨਿਸਚੈ
 ਸੋਈ ਪਰਮਪਦ ਪਾਵੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਇਕ ਰਸ ^੮ਬਿੱਤ ਸਮਾਨ ਜਿਨ
 ਕੈਰੀ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਰੇਸ਼ ਮਿੱਤ੍ਰ ਨਹਿ ਬੈਰੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ
^੯ਪਾਰੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਸ ਮੇਂ ਨਿਤ ਲਾਗੇ ॥ ੧੮ ॥ ਗੋਰਖ ਆਦ
 ਸਿੱਧ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਸਭ ^{੧੦}ਰੂਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ

੧ ਰਸੋਈਆਂ । ੨ ਭੋਜਨ । ੩ ਪਵਿਤ੍ਰ । ੪ ਗਰੀਬ ਅਮੀਰ ਰਾਜੇ
 ਇਕ ਜੈਸੇ । ੫ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ । ੬ ਸੁੰਦਰ । ੭ ਆਚਤੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ।
 ੮ ਬਿੱਤੀ । ੯ ਇਸਥਿਤ । ੧੦ ਸੁੰਦਰ ।

ਨਾਨਕ ਅਸਥਾਨਹ ਜੈਨ ॥ ਕੈਸੇ ਅਹੈ ਬਿਲੋਕਹੁ ^੧ਤੈਨ ॥ ੧੯ ॥
ਆਪ ਸੁ ਹੁਤੇ ^੨ਮਹਿਦ ਮਹੀਆਨ ॥ ਕਰ ਦਿਗ ਵਿਜੈ ਪੁਜੇ ਸਭ
ਥਾਨ ॥ ਪੀਰ ਨ ਮੀਰ ਅਰਿਯੋ ਤਿਨ ਆਗੇ ॥ ਹਾਰ ਸਰਬ ਚਰਨੀਂ
ਤਿਨ ਲਾਗੇ ॥ ੨੦ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਸਭ ਹੀ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਗੋਰਖ ਭਰਥਰ ਚਰਪਟ ਸਾਥ ॥ ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਸੁ ਈਸਰ ਨਾਥ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰਗਦ ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਸੇ ॥
ਆਇ ਕਰੀ ਆਦੇਸ ਅਦੇਸੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਸਭ ਰੁਰ
ਜਾਨੀਂ ॥ ਸਾਦਰ ^੩ਮਦਰ ਭਾਖ ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਬੈਠਾਰੇ
ਆਸਨ ਸੁਭ ਦਏ ॥ ਗੋਰਖ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਭਏ ॥ ਕਹਿਯੋ
ਜੋਗ ਕੋ ਅਧਕ ਮਹਾਤਮ ॥ ਬਿਨਾਂ ਜੋਗ ਨਹਿ ਪੱਯੈ ਆਤਮ
॥ ੨੩ ॥ ^੪ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਕਲ ਜੇ ਭਏ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਰ ਕਰ ਜੋਗ ਸੇ
ਪਾਯੋ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤੁਮ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਗੁਰੁ ਕਹਾਵਹੁ ॥ ਦੇਹ ^੫ਮਤੰਤ
ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨੪ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਨਾਥ ਤਬ ਬੋਲਿਯੋ ਜੋਗ ^੬ਓਜ ਝਕ ਝੋਲਿਯੋ,
ਨਿਜ ਕੇਤੇ ਚਕ੍ਰ ਭੇਦੇ ਕੇਤੇ ^੭ਪਾਂਖੁਰੀ ਹੈਂ ਤਾਂਹਿ ਕੀ ॥
ਦੇਹੀ ਕੇਤੀ ^੮ਪੈਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਧਾਰ ਕੈਨ,
ਐਰ ਪੰਜ ਤੱਤ ਕਹੋ ਜੋ ^੯ਰਿਖੀਕ ਪੰਜ ਜਾਹਿ ਕੀ ॥
ਗੁਨ ਐ ਸੁਭਾਇ ਸਭ ਤੱਤਨ ਕੇ ਕਹੋ ਅਬ,
^{੧੦}ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਬਿਧ ਸਭੈ ਦੇਹਿ ਮਾਹਿ ਕੀ ॥
ਉੱਤਰ ਬਤਾਵੈ ਤੈ ਗੁਰੁ ਕਹਿਲਾਵੈ ਤੁਮ,
ਨਾਂ ਤੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਲੀਜੈ ਤਜੇ ਮਤ ਕਾਹਿ ਕੀ ॥ ੨੫ ॥

੧ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖੋ। ੨ ਵਡੇ ਤੋਂ ਵਡਾ। ੩ ਅਭਿਆ। ੪ ਸਹਿਤ ਆਦਰ ਮਿਠੀ ਬਾਣੀ।
੫ ਪਹਿਲੇ। ੬ ਮੰਤ੍ਰ। ੭ ਬਲ। ੮ ਪੰਖੜੀਆਂ। ੯ ਹਵਾ।
੧੦ ਪੰਜ ਇੰਦਰੇ। ੧੧ ਵਖਰੇ ਵਖਰੇ।

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਦੀਖਿਆ ਆਖ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚੁ ਸਮੇਉ ॥
ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਦੇਉ ॥ ੧ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਮੂਲ ਕੋ ਕਮਲ ^੧ਦਲ ਚਾਰ ਹੈਂ ਅਮਲ ^੨ਪੀਤ,
^੩ਲਿੰਗ ਮੂਲ ^੪ਖਟ ਦਲ ਲਾਲ ਰੰਗ ਜਾਨੀਯੇ ॥
ਨਾਭ ਮੈਂ ਦਸਮ ਦਲ ਨੀਲ ਰੰਗ ਮੋਹੈ ਜਾਂਕੋ,
ਰਿਦੇ ਦਲ ^੫ਦ੍ਵਾਦਸ ਕੋ ^੬ਸੇਤ ਪਹਿਚਾਨੀਯੇ ॥
ਕੰਠ ਕੋ ਕਮਲ ਦਲ ਸੋਲਾਂ ਹੈਂ ਅਮਲ ਭੇਦ,
^੭ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮੈਂ ਦੇਇ ਦਲ ਧਾਮ ਸੁਖ ਦਾਨੀਯੇ ॥
ਭੇਦ ਇਨ ਜਾਇ ਖਟ ਚਕ੍ਰ ਜੋ ਅਲਾਏ,
ਦਸ ਦੂਰ ਠਹਿਰਾਏ ਬਾਏ ਐਸੀ ਬਿਧ ਮਾਨੀਯੇ ॥੨੬॥
ਪੈਨ ਦਸ ਸੁਨੋਂ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹੈ ਅਪਾਨ ਦੋਉ,
ਜਾਨੀਯੋਂ ਸਮਾਨ ਉਦਿਆਨ ਹੈ ਬਿਆਨ ਸੋ ॥
ਨਾਗ ਐ ਕੂਰਮ ਕਿਰਕਲ ਦੇਵ ਦੱਤ ਲਖੋ,
ਦਸਵੀਂ ਧਨੰਜੈ ਨਾਮ ਰਕਤ ਬਖਾਨ ਸੋ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਰਹੈ ਰਿਦੇ ਮਾਂਹਿ ਗੁਦਾ ਮੈਂ ਅਪਾਨ ਜਾਨ,
ਨਾਭ ਮੈਂ ਸਮਾਨ ਕੰਠ ਬਿਖੈ ਉਦਿਆਨ ਸੋ ॥
ਬਿਜਾਪਕ ਬਿਆਨ ਤਨ ਨਾਗ ਉਦਗਾਰ ਕਰੈ,
ਕੂਰਮ ਸੋ ਲੋਚਨ ਕੀ ਪਲਕ ^{੧੦}ਖੁਲਾਨ ਸੋ ॥ ੨੭ ॥

੧ ਪਤੋ । ੨ ਪੀਲਾ । ੩ ਚਿੰਨ । ੪ ਛੇ । ੫ ਬਾਰਾਂ ਪਤੋ ।
੬ ਚਿਟਾ ਸਫੈਦ । ੭ ਗਲੇ ਵਿਚ । ੮ ਮਥਾ ਤੇ । ੯ ਡਿਕਾਰ ।
੧੦ ਖੁਲਾਣ ।

ਕ੍ਰਿਕਲ ਉਪਾਇ ^੧ਛਿਕ ਦੇਵ ਦੱਤ ^੨ਜੰਭਣੇ ਕੀ,
 ਮ੍ਰਿਤ ਭੇ ਧਨੰਜੈ ਹਰੈ ਏਹੀ ਦਸ ਪ੍ਰਾਨ ਸੋ ॥
^੩ਨਿੱਝਰ ਚੁਆਏ ਧਾਰ ਤਾਹੀ ਤੇ ^੪ਅਘਾਇ ਰਹੈ,
 ਕਹੋਂ ਅਬ ਪੰਚ ਤੱਤ ਸੁਨਿਯੋ ਸੁਜਾਨ ਸੋ ॥
^੫ਖੰ ^੬ਪੈਨ ^੭ਬੰਨਿ ^੮ਬਨ ^੯ਛੋਨੀ ਪੰਚ ਤੱਤ ਗੁਨ,
 ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਰੂਪ ਰਸ ਗੰਧ ਮਾਨ ਸੋ ॥
 ਨਭ ਕਾਠ ਪੈਨ ਤੁਚਾ ਪਾਵਕ ਕੀ ਨੈਨ ਜੀਹ,
 ਪਾਨੀ ਘ੍ਰਾਨ ਛਿੱਤਿ ਪੰਚੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਸੋ ॥ ੨੮ ॥
 ਏਕ ਏਕ ਤੱਤ ਤਾਂਕੀ ਪੰਚ ਹੈਂ ^{੧੦}ਪ੍ਰਿਕਿਰਤ ਭਈ,
 ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰ ਦੁਖ ਪ੍ਰੀਤ ਨਭ ਜਾਨਿਯੋ ॥
 ਬਲ ਕੋ ਕਰਨ ਅਰ ਧਾਵਨ ਪਸਾਰਨ ਸੰਕੋਚ,
 ਦੇਹ ਬਧੈ ਸੋ ^{੧੧}ਸਮੀਰ ਪਹਿਚਾਨਿਯੋ ॥
 ਨੀਂਦ ਐ ^{੧੨}ਜੰਕ੍ਰਾਂਤਿਆਲਕ ਭੂਖ ਐ ਪਿਯਾਸ ਹੋਇ,
 ਅਗਨ ਕੇ ਤੱਤ ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਏਹ ਮਾਨਿਯੋ ॥
^{੧੩}ਰਕਤ ਪਸੀਨਾ ^{੧੪}ਪਿਤ ^{੧੫}ਕਫ ਬਿੰਦ ਨੀਰ ਹੂੰ ਕੀ,
^{੧੬}ਚਾਮ ^{੧੭}ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਰੋਮ ^{੧੮}ਛਿਤ ਭਾਨਿਯੋ ॥ ੨੯ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਪੰਜ ਤੱਤ ਕੇ ਕੋਟ ਮੈਂ ਪੱਰਿਸ ਹੈਂ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ॥
 ਜੀਉ ਬਸੈਰਾ ਤਹਿ ਖਯੋ ਸੁਨ ਗੋਰਖ ਕੀ ਮਿੱਤ ॥ ੩੦ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਸਿੱਧ ਬਏ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
 ਤੁਮ ਰੂਪਸੁ ਧੰਨਯ ॥ ਉਚਤ ਜਾਨ ਤੁਮ ਕੋ ਦਈ ਗਾਈ ॥ ਸਿੱਖ

੧ ਨਿਛ । ੨ ਜੰਬਾਈ । ੩ ਇਕ ਰਸ । ੪ ਤ੍ਰਿਪਤ । ੫ ਅਕਾਸ਼ ।
 ੬ ਹਵਾ । ੭ ਅਗਨੀ । ੮ ਜਲ । ੯ ਧਰਤੀ । ੧੦ ਇਕ ਤਤ ਦੀ
 ਪੰਜ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ । ੧੧ ਹਵਾ ਪੈਨ ।
 ੧੨ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਬਾਹਵਾਂ ਨੂੰ ਅਕੜਾ ਵਾਲਾ । ੧੩ ਲਹੂ । ੧੪ ਗਰਮੀ ।
 ੧੫ ਬਲਗਮ । ੧੬ ਚਮੜੀ । ੧੭ ਹਡੀਆਂ । ੧੮ ਧਰਤੀ ।

ਉਧਾਰਹੁ ਕਰ ^੧ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰ ^੨ਆਦੇਸ ਅਦੇਸ ਚਲੇ
 ਹੈਂ ॥ ਉੱਤਰ ਲੇਕਰ ਕਹਿਤ ਭਲੇ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿੰ
 ਭਾਰੇ ॥ ਧਰ ਅਵਤਾਰ ਅਧਕ ਨਰ ਤਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਮਾਰਗ ਸਕਲ
^੩ਸਰਾਹਤ ਗਏ ॥ ਗਿਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਪਹੁੰਚਤ ਭਏ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੁਛ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ^੪ਬਿਦਤਹਿ ਜਗ ਅਧਕਾਏ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੰਗਤ ਨਿਤ ਆਏ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ ਧਰੈ
 ਹੁਲਾਸਾ ॥ ਪੁਨ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਚਲ ਜਾਵਹਿ ॥ ਦਰਸਹਿ ਗੁਰ ਸੁਤ
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਵਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਲੇ ਬਿਨਤੀ ^੫ਟੇਰੀ ॥ ਹੇ
 ਗੁਰ ^੬ਬੈ ਅਬ ਭਈ ਬਡੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਅਬ ਛੁਟੇ ਬਚਨ ਨਿਜ ਕਰੀਏ
 ॥ ਜਗ ਸਾਗਰ ਤੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰੀਏ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕਹਿੰ ਹੇ
 ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁਨੀ ਕਥਾ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਸ ਵਿਧ ਕਰਨੀ
 ਤੂੰ ਅਬ ਚਹੈਂ ॥ ਕਰੋ ਤਥਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਹੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਬਾਲੇ
 ਗੁਰ ਪਗ ਕੀਅ ਬੰਦਨ ॥ ਬਹੁਰ ਧਯਾਨ ਧਰ ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥
 ਧਰ ਪੁਨੀਤ ਪਰ ^੭ਪੌਢਤ ਭਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਜਪੁਜੀ ਪਠ ਲਯੋ ॥
 ੩੭ ॥ ਸ਼ਬਦ ਪਠਯੋ ਤਬ ਦੇਹ ਛੁਟਾਹੀ ॥ ਗਯੋ ਸਮਾਇ ਜੋਤ
 ਗੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ^੮ਮ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਾਈ ॥ ਦਿਹੁਰੀ
 ਤਪਿਆਣੇ ਬਣਵਾਈ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਜ ਮਹਿਲੇ ਗੁਰ
 ਨਿਤ ਆਚਰਨ ਐਰ ਸਿੱਧਨ ਚਰਚਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤ੍ਰੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇ ਪਰਵਾਹੁ ਨਿਤ ਰਾਗ ਦ੍ਰੈਸ ਚਿਤ ਨਾਹਿ ॥
 ਕਰੇ ਭਾਵਨਾ ਪਾਇ ਤਿਮ ਜੋ ਨਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਹਿ ॥ ੧ ॥

੧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ । ੨ ਨਿਮਸ਼ਕਾਰ । ੩ ਸਲਾਉਂਦੇ । ੪ ਪ੍ਰਗਟ ।
 ੫ ਕੋਹੀ । ੬ ਉਮਰਾ । ੭ ਲੰਮਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੌਂ ਗਿਆ । ੮ ਮੌਤ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ।

ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨ ਕਥਾ 'ਰਸਾਲਾ ॥ ਬਾਬਰ ਸੁਤ
ਕੀ ਭੀ ਜਿਸ 'ਚਾਲਾ ॥ ਦਿੱਲੀ ਕਾ ਹਮਾਉਂ ਭਾ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਭਯੋ ਰਾਜ
ਬਡ ਸਭ ਜਗ ਮਾਹੂ ॥ ੨ ॥ ਦੂ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪਠਾਨ ਬਡ ਸੂਰੇ ॥ ਬਡ
ਉਮਰਾਵ ਸੁ ਕੀਨ ਹਦੂਰੇ ॥ 'ਬਿਗਰ ਪਰੇ ਦਿੱਲੀ 'ਪਤਿ ਸੰਗਾ ॥
'ਗਰਬ ਠਾਨ ਚਾਹਤ ਭੈ ਜੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਸਲੇਮ ਸ਼ਾਹਿ ਤਿਸ
ਨਾਮ ॥ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹਿ ਦੂਸਰ ਬਲ ਧਾਮ ॥ 'ਆਕੀ 'ਦੁਰਗ 'ਪ੍ਰਯਾਗ
ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ਜੁੱਧ ਕੇ ਕੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਹਮਾਉਂ
ਤਬ ਕੀਨ ਚਵਾਈ ॥ ਮੋ ਪੈ ਸੈਨਾਂ ਬਹੁ ਸਮਦਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਨਿਕਟ 'ਅਲਪ ਹੀ ਅਹੇ ॥ ਹਤੋਂ ਕਿ ਬਾਂਧੋਂ ਚਢ ਇਮ ਕਹੇ ॥ ੫ ॥
ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਯਾਗ ਜੰਗ ਕੇ ਠਾਨਾ ॥ 'ਦੁਹਿ ਦਿਸ ਬਾਜੇ ਬਜੇ ਮਹਾਨਾ ॥
ਨਿਕਸੇ ਤਬ ਪਠਾਨ ਦੂ ਭਾਈ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਮਿਲਤੇ ਮਚੀ ਲਰਾਈ ॥
੬ ॥ ਤਬੇ ਪਠਾਨ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾਨੈਂ ॥ ਭਏ ਸਮੁਖ ਗਨ 'ਸੁਭਟਨ
ਹਾਨੈਂ ॥ ਕਹੈਂ ਕਹਾਂ ਲਗ ਜੁੱਧ ਅਖਾਰਾ ॥ ਲੋਥੇ 'ਬਿਬਰੀਂ ਧਰਾ
ਮਝਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਬਹਿ 'ਬਿੰਦ ਤਰਵਾਰੈਂ ਚਾਲੀ ॥ ਰੰਗ ਭੂਮਕਾ
ਪਸਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕੇ ਲਸ਼ਕਰ ਭਾਗਾ ॥ ਨਹੀਂ ਪਠਾਨਨ
ਕੇ ਲਿਅ ਆਗਾ ॥ ੮ ॥ 'ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਤਰਵਾਰਨ ਕਰਕੈ ॥
'ਕਾਇਰ ਭਜੇ ਨ ਹੇਰਤ 'ਫਿਰਕੈ ॥ ਤਬ ਹਮਾਉਂ ਰਜਧਾਨੀ
ਤਿਆਗੇ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਮਰਿਯੋ ਚਲਿਯੋ ਫਿਰ ਭਾਗੇ ॥ ੯ ॥ ਦਿੱਲੀ
ਆਦਿ ਪਠਾਨਨ ਛੀਨੀ ॥ ਅਪਨੀ ਦੋਹੀ ਫੇਰਨ ਕੀਨੀ ॥ ਬਿਆਕੁਲ
ਹੈ ਹਮਾਉਂ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਸੇਵਕ ਨਿਜ ਨਜੀਕ ਜੋ ਲਹਯੋ ॥ ੧੦ ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸੇਵਕ ਪੂਰਾ ॥ ਹੈ ਕੇ ਨਹਿੰ ਗਾਦੀ ਪਰ 'ਰੂਰਾ ॥

੧ ਸੁੰਦਰ ।

੨ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੩ ਵਿਗੜ ਗਏ ।

੪ ਬਾਦਸ਼ਾਹ

ਨਾਲ ।

੫ ਹੰਕਾਰ ਠਾਣਕੇ ।

੬ ਬਾਗੀ ।

੭ ਕਿਲ੍ਹੇ ।

੮ ਤ੍ਰੇਬੇਣੀ ।

੯ ਬੋੜੀ ।

੧੦ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ।

੧੧ ਸੂਰਮੇ ।

੧੨ ਵਿਛ ਗਈਆਂ ਲੋਥਾਂ ।

੧੩ ਸਮੂਹ ।

੧੪ ਕੁਟ ਕੁਟ ਕੇ ।

੧੫ ਬੁਜ਼ ਦਿਲ ।

੧੬ ਮੁੜਕੇ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ

੧੭ ਸੁੰਦਰ ।

ਤਿਹ ਸੋਂ ਕਰਾਹੰ ਮੇਲ ਹਮ ਜਾਈ ॥ ਮਮ ਪਿਤ ਬਾਬਰ ਤਹਿ ਪਾਈ ॥
 ੧੧ ॥ ਕਈ ਪੁਸਤ ਲੈ ਫੁਰਿਯੋ ਨ ਬੈਨਾ ॥ ਬੂਝੈਂ ਤਹਿ ਸੋਂ ਜਹਿ
 ਉਰ ਭੈ ਨਾ ॥ ਤਬ ਵਜ਼ੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਏਠਿਯੋ
 ਤਿਨ ਥਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ^੧ਆਰਫ ਕਾਮਲ ਵਲੀ ਵਲਾਇਤ ॥ ਮਿਲ
^੨ਮਕਸੂਦ ਚਲਹੁ ਇਤ ^੩ਸਾਇਤ ॥ ਭਲੋ ਵਿਚਾਰ ਆਪ ਨੇ ਕੀਨੋ ॥
 ਬੂਝਹੁ ਤਿਨ ਇਹ ਪਦ ਜਿਨ ਦੀਨੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨਤ ਖਡੂਰ ਹਮਾਉਂ
 ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਹਾਂ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਅਨੰਦ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਬੈਸੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਿਨ ਮਨ ਮਹਿ ਕੈਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬੰਦਨ ਠਾਨ
 ਹਮਾਉਂ ਖਰਿਯੋ ॥ ਪਰਖ ਹੇਤ ਗੁਰ ^੪ਰੁਖ ਨਹਿ ਕਰਿਯੋ ॥ ਪਰਚਤ
 ਰਹੇ ਆਤਮਾ ਸਾਥਾ ॥ ਸਭ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਤ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਤਬ ਹਮਾਉਂ ਮਨ ^੫ਕੋਪ ਬਸੇਖਾ ॥ ਨਹਿ ਇਸ ਨੇ ^੬ਮੋਰੀ ਦਿਸ
 ਦੇਖਾ ॥ ^੭ਦੈ ਘਟਕਾ ਮੈਂ ਠਾਂਢੇ ਰਹਿਯੋ ॥ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹਿ ਮਨ
 ਮਹਿ ਲਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਗਯੋ ਰਾਜ ਮੈਂ ਹੋਯੋ ਦੀਨ ॥ ਪਾਸ ਖਟੋਇ ਨ
 ਕੀਨਨ ^੮ਚੀਨ ॥ ਉਚਤ ^੯ਮਾਰਬੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਧਰਿਯੋ ਹਾਥ
 ਕਬਜ਼ੇ ^{੧੦}ਤਰਵਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਹਤੋਂ ਖੈਂਚ ਕਰ ਉਰ ਮਹਿ ਠਾਨਹਿ ॥
 ਤਬ ਮੋਕਹੁ ਇਹੁ ਸ਼ਾਹੁ ਪਛਾਨਹਿ ॥ ਅਸ ਮਨ ਠਾਨ ^{੧੧}ਐਂਚ
 ਤਰਵਾਰਾ ॥ ^{੧੨}ਉਰਧ ਹਾਥ ਕਰ ਚਹਿਤ ^{੧੩}ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥
^{੧੪}ਕਾਸਟ ਸਮ ਹੋਵਤ ਭੀ ਬਾਹਿ ॥ ^{੧੫}ਅਰਧ ਉਰਧ ਹੋਵਤ ਸੋ
 ਨਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ਮੂਰਖ ਪਛਤਾਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਕਰਿਯੋ ਖੋਟ ਮੈਂ ਹੁਤੋ
 ਕੁਭਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕਰ ^{੧੬}ਉਤ ਨੈਨ ॥ ਦੀਨਾ

੧ ਗਿਆਨਵਾਨ ਪੂਰਨ । ੨ ਨਫਾ । ੩ ਘੜੀ । ੪ ਧਿਆਨ ।
 ੫ ਕਰੋਧ । ੬ ਮੋਰੀ ਤਰਫ । ੭ ਦੇ ਘੜੀਆਂ । ੮ ਜਾਣਿਆਂ । ੯ ਮਾਰਨੇ
 ਲਈ । ੧੦ ਤਲਵਾਰ । ੧੧ ਖਿਚ ਕੇ । ੧੨ ਹਥ ਨੂੰ ਉਚਾ ਕਰਕੇ ।
 ੧੩ ਮਾਰਨ ਲਗਾ । ੧੪ ਲਕੜ ਵਤ ਬਾਜ਼ੂ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ । ੧੫ ਇਧਰ ਉਧਰ
 ਨੀਵੀਂ ਉਚੀ । ੧੬ ਉਪਰ ਨੂੰ ।

ਭਯੋ ਪਿਖ ਉਚਰੇ ਬੈਨ ॥ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹਿ ਸਿਉਂ ਕੁਛ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥
^੧ਖੜਗ ਹਤਨ ਮੁਝ ਪਰ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ^੨ਕਾਇਰ ਭਯੋ ਭਾਜ
 ਕਰ ਆਵਾ ॥ ਹਮਹਿ ^੩ਸੂਰਤਾ ਚਹਿਤ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਤਬ ਹਮਾਉਂ
 ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਠਾਨੀ ॥ ^੪ਛਿਮਹੁ ਗੁਰੂ ਮੈਂ ਬਡ ਅਨਜਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਾਤ ਖੁਦਾਇ ॥ ਤਿਨਕੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਹੋਤ ਬਿਲਾਇ ॥
 ਇਹ ਕਿਆ ਕਾਰਨ ਬੂਝਨ ਆਵਾ ॥ ਤੁਮ ਮੈਂ ਉਨ ਮਹਿ ਭੇਦ ਨ
 ਪਾਵਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸੁਨ ਕੈ ਕਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ਕਛੁ ਅਪਰਾਧ
 ਕੀਨ ਤੁਮ ਜਾਨੀ ॥ ਯਾਂਤੇ ਭਯੋ ਤੋਹਿ ^੫ਤ੍ਰਿਸਕਾਰਾ ॥ ਅਬ ਜੇ ਧਰਤ
 ਨ ਕਰ ਤਰਵਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤੈ ਪਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਬਹ ਹੀ ਪਾਵਤ ॥
 ਇਤ ਆਵਨ ਫਲ ਅਨਦ ^੬ਬਧਾਵਤ ॥ ਜਾਇ ^੭ਵਲਾਇਤ ਅਬ
 ਫਿਰ ਆਵੇ ॥ ਛਤ੍ਰ ਤਖਤ ਦਿੱਲੀ ਪੁਨ ਪਾਵੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਇਮ
 ਗਯੋ ਵਲਾਇਤ ਥਾਨ ॥ ਤਹ ਤੇ ਲਸਕਰ ਲੀਨ ਮਹਾਨ ॥ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ
 ਕਰੀ ^੮ਸਰ ਆਇ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਦੋਨੋਂ ਪਕਰ ਮੰਗਾਇ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨਿਕਟ ਸਿੱਖ ਭਏ ਜੋ ਆਇ ॥
 ਕਹੈਂ ਕਥਾ ਨਿਰਧਾਰ ਕਰ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੨੬ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਪਾਸ ਇਕ ਜੀਵਾ ॥ ਸੇਵਹਿ ਸਰਧਾ
 ਧਰੇ ਸਦੀਵਾ ॥ ^੯ਦਧ ਮੈਂ ਖਿਚਰੀ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ॥ ਲਿਆਇ
^{੧੦}ਅਚਾਵਤ ਰੁਚਰ ਅਹਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ^{੧੧}ਘਟੀ ਚਾਰ
 ਦਿਨ ਰਹਿਯੋ ॥ ਗੁਰ ਮੈਂ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਚ ਕਹਿਯੋ ॥ ਆਜ ਚਲਤ ਹੈ
 ਬਹੁਤ ਅੰਧੇਰੀ ॥ ਹਟੈ ਨਹੀਂ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ^{੧੨}ਹੇਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਬਾਕ
 ਆਪ ਕੋ ਹੋਵੈ ਜਬੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਅੰਧੇਰੀ ^{੧੩}ਰਜ ਸੋ ਸਬੈ ॥ ਕਰ ਲੇਵੈਂ ਮੈਂ

੧ ਤਲਵਾਰ । ੨ ਬੁਜ਼ਦਿਲ । ੩ ਸੂਰਮਤਾਈ । ੪ ਖਿਮਾਂ ਕਰੋ ।
 ੫ ਨਿਰਾਦਰ । ੬ ਬਹੁਤ ਵਧਦਾ ਹੈ । ੭ ਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕਰ । ੮ ਜਿਤ ਕਰਕੇ ।
 ੯ ਦਹੀ । ੧੦ ਖਵਾਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸੁੰਦਰ ਭੋਜਨ । ੧੧ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ । ੧੨ ਦੇਖੀ ।
 ੧੩ ਧੂੜੀ ।

^੧ਤੁਰਤ ਅਹਾਰ ॥ ਤੁਮਹਿ ਅਚਾਵੈਂ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੨੯ ॥ ਬਹੁਰੇ
 ਚਲੈ ਜਥਾ ਅਬ ਅਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸੁਨ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹੈ ॥ ਐਸੇ ਨਹੀਂ
 ਮਨੋਰਥ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਸਿਰ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ੩੦ ॥
 ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੋ ^੨ਬਾਯੂ ਬਹਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਬਹੁ ਕਾਰਜ ਨਿਬਹਾਈ ॥
^੩ਸਰਤਾ ਪਤ ਮਹਿੰ ਅਨਕ ਜਹਾਜਾ ॥ ਨਰਨ ਹਜਾਰਹੁ ਲਾਦ
 ਸਮਾਜਾ ॥ ੩੧ ॥ ਬਹੁ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰਹਿ ਹਿਤ ਰੋਜੀ ॥ ਦੀਪਨ
 ਗਮਨਹਿ ^੪ਲਾਹੁ ਸੁ ਖੋਜੀ ॥ ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ ਕੇ ਟਿਕ ਸੋ ਰਹੇ ॥
 ਅਬ ਚਲਾਇ ਬਾਯੂ ਇਹੁ ਲਹੇ ॥ ੩੨ ॥ ਹਿਤ ਅਹਾਰ ਕੇ ਕਰਹਿ
 ਕਮਾਈ ॥ ਤਿਸ ^੫ਮਿਸ ਦੇਤ ਤਿਨਹੁ ਜਗਰਾਈ ॥ ਧਰਤੀ ਜਹਾਂ
^੬ਤਾਂਬ੍ਰ ਕੀ ਅਹੈ ॥ ਲਾਖੋਂ ^੭ਬਿਸੀਅਰ ਤਿਹ ਥਲ ਰਹੈ ॥ ੩੩ ॥
 ਤਿਨ ਹਿਤ ^੮ਧੂਲ ਜਾਇ ਤਿਹ ਦੇਸ ॥ ਨਿਜ ^੯ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਲੇਤ
^{੧੦}ਅਸੇਸ ॥ ਤਿਸਕੋ ਖਾਇ ਨਿਬੈਰੈਂ ^{੧੧}ਕਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਅਪਨੀ ਲੇਤ
 ਸੰਭਾਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਲਾਖੋਂ ਅਹੈਂ ^{੧੨}ਛੁਦਾਤਰ ਸੇਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਚਾਇ
 ਪਾਲ ਹੈ ਤੇਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਆਦਿਕ ਕਾਜ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰਹਿ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ^{੧੩}ਬਾਯੂ ਨਾਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਬ ਜੇ ਕਹਿ ਕਰ ਪੈਨ ਮਿਟਾਵੈਂ
 ॥ ਬਿਗਰਹਿ ਕਾਜ ^{੧੪}ਛੁਦਤ ਰਹਿ ਜਾਵੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬੱਗਯ ਸਫਲ
 ਕ੍ਰਿਤ ਧਰੈ ॥ ਕਿਆ ^{੧੫}ਅਲਪੱਗਯ ^{੧੬}ਤਰਕਨਾ ਕਰੈ ॥ ੩੬ ॥ ਲਾਖਹੁ
 ਜੀਵਨ ਕੋ ਸੰਤਾਪ ॥ ਮੇਟਹਿ ਪਵਨ ਦੋਸ਼ ਲਹਿ ਆਪ ॥ ਇਹੁ
 ਮਨਮੁਖ ਕੀ ^{੧੭}ਰੀਤ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਹੁਵਤ ਮਿਟਾਇ ਕਿ ਤਰਕ
 ਬਖਾਨਹੁ ॥ ੩੭ ॥ ਜਥਾ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਿਖ ਹਰਖੰਤੇ ॥ ਨਹਿੰ

੧ ਛੇਤੀ ।

੨ ਹਵਾ ਚਲਾਈ ।

੩ ਨਦੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ।

੪ ਲਾਡ ।

੫ ਬਹਾਨੇ ।

੬ ਤਾਂ ਬੇਦੀ ।

੭ ਸੱਪ ।

੮ ਮਿਟੀ ।

੯ ਕੁੰਡਲ ਵਿਚ ।

੧੦ ਸਮੁੰਹ ।

੧੧ ਸਮਾਂ ।

੧੨ ਭੁਖੇ ।

੧੩ ਹਵਾ ਨਾਲ ।

੧੪ ਭੁਖੇ ।

੧੫ ਤੁਛ ਬੁਧੀ ਵਾਲੇ ।

੧੬ ਨਫਰਤ ।

੧੭ ਮਰਯਾਦਾ ।

ਤਰਕਹਿ ਐ ਨਹਿਨ 'ਮਿਟੰਤੇ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥
 'ਸੰਕਟ ਸਹੈ ਨ ਲੋਕਹਿ 'ਦੋਏ ॥ ੩੮ ॥ ਤੂ ਕਰਬੇ ਚਿਤ ਚਹਿਤ
 ਅਹਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰ ਚਾਰ ਕਰ ਲੇਹੁ ਪਿਛਾਰੇ ॥ ਹਟਹਿ ਜਿਨਹਿ
 ਦੂਸਰ ਦਿਨ ਕੀਜੈ ॥ ਧਰਹੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ਆਨੰਦ ਲੀਜੈ ॥ ੩੯ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਐ ਪ੍ਰਭ ਜਥਾ 'ਰਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਰਾਜੀ ਰਹਿਨ
 ਸਦਾਇ ॥ ਮੁਖਯ ਧਰਮ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਏਹੀ ॥ ਜੋ ਧਾਰਹਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ
 ਸਨੇਹੀ ॥ ੪੦ ॥ ਜਿਮ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤੀ ਲੱਛਨ ॥ 'ਪਤਿ
 ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਸੁਖੀ 'ਬਿਚਛਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤਥਾ
 ਸਦੀਵਾ ॥ ਰਹੋ ਰਾਜਿ ਬਨ ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵਾ ॥ ੪੧ ॥ ਜਪ ਤਪ
 ਬ੍ਰਤ ਦਾਨ ਫਲ ਸਾਰੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਹੁ
 ਸਤਿਨਾਮ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਤਨ 'ਹੰਤਾ ਇਮ ਨੀਤਾ ॥ ੪੨
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਤਬ ਪਾਇ ਸੁਖੇਨਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਪੁਨ ਬਨੇ
 ਕਦੇ ਨਾ ॥ ਸੁਨ ਜੀਵੇ ਤਬ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਖ ਭਲੀ
 ਊਰ ਧਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਕੋਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿ ਗੁਜਾਨੀ ਹੋਵਾ ॥ ਏਕੋ ਰੂਪ
 ਸਰਬ ਮਹਿ ਜੋਵਾ ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਿਯੋ ਕਰੀ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਤਨ ਤਜ
 ਲੈ ਹੋਇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਭੇਵਾ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਜ ਮਹਿਲੇ
 ਹਮਾਊਂ ਐ ਜੀਵੇ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਮੰਦਰਹਿ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਤਤ ਸੁ ਪਾਵਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ਼ਰਨ ਪਾਰ ਦਇਆਰ ॥

ਆਵਤ ਭਾ ਦਰਬਾਰ ਗੁਰ ਗੁੱਜਰ ਜਾਤ ਲੁਹਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੈਠਯੋ ਗੁਨ ਪਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ
 ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੇਤ ਅਹਾਰਾ ॥ ਦਿਨ ਸਗਰੇ

੧ ਨਹੀਂ ਮੇਟ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

੨ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿਣਾ ਕਰੇ ।

੩ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ।

੪ ਆਗਿਆ ।

੫ ਪਤੀ ।

੬ ਚਤਰ ।

੭ ਹੰਤਾ ।

ਹਮ ਠਾਨਹਿ ^੧ਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਫਸੇ ਗ੍ਰਹਸਥ ਨਹਿ ਪਾਇ ^੨ਵਕਾਸਾ ॥
 ਸੇਵਾ ਕਰ ਨ ਸਕੈਂ ਤੁਮ ਪਾਸਾ ॥ ਹਮਰੋ ਭੀ ਕਿਮ ਹੁਇ ਕਲਿਆਨ
 ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹਾਨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨਸ
 ਉਪਦੇਸ ॥ ਇਕ ਚਿਤ ਜਪੁਜੀ ਪਠਹੁ ਹਮੇਸ ॥ ਜੇਤਕ ਵਾਰ
 ਪਰਿਓ ਨਿਤ ਜਾਇ ॥ ਪਠਤ ਰਹੋ ^੩ਦੀਰਘ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥
 ਪਿਖਹੁ ਗਰੀਬ ਕਾਰ ਕਰ ਦੀਜੈ ॥ ਨਹਿ ਤਿਸ ਨਿਕਟ ਮਜੂਰੀ
 ਲੀਜੈ ॥ ਜਪੁਜੀ ਅਰਥ ਬਿਚਾਰਨ ਕਰੋ ॥ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਅੰਤਰ
 ਨਿਰਧਰੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਨਮਿਤ ਕਰਹੁ ^੪ਜੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਦਯਾ ਕਰੋ
 ਦੀਨਨ ਪਰ ਨੀਤ ॥ ਜੋ ਅਪਨੀ ਕਛੁ ਕਰਹੁ ਕਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ
 ਦਿਹੁ ^੫ਦਸਵੰਤ ਬਨਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧ ਕਿ ਸਿੱਖ ਆਏ ਜੋ ਡੇਰੇ ॥
 ਕਰਹੁ ਸੇਵ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ ਰਿਦੇ ਤਿਨ ਧਾਰਾ ॥
 ਜਿਮ ਗੁਰ ਕਹਿਯੋ ਕਰੋਂ ^੬ਤਸ ਕਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਭਗਤ ਹੁਤੇ
 ਕਿਸ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਤੁਹਮਤ ਦੇ ਕਰ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਗਹਿ ਕਰ ਪਾਇਨ
 ਪਾਇ ਸੁ ^੭ਬੇਰੀ ॥ ਕਾਰਾ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈਂ ਦੀਨ ਸੁ ^੮ਗੇਰੀ ॥ ੮ ॥ ਕਿਤਕ
 ਦਿਵਸ ਹੁਇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਇ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਤੇ ਦੀਨੇ ^੮ਨਿਕਸਾਇ ॥
 ਅਰਧ ਰਾਤ ਮਹਿ ਸੋ ਚਲ ਆਏ ॥ ^੯ਸਿੰਖਲ ਤਿਨ ਕੇ ^੯ਪਾਇਨ
 ਪਾਏ ॥ ੯ ॥ ਗੁੱਜਰ ਸਿੱਖ ਲੁਹਾਰ ^{੧੦}ਅਵਾਸ ॥ ਆਇ ਕਹਿਯੋ ਤਿਨ
 ਇਸ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਨਮਿਤ ਦਿਹੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟ ॥ ਗੁਰ ਤੁਹਿ
 ਦਹਿੰ ਨ ਜਮ ਕੀ ^{੧੧}ਬਾਟ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ^{੧੨}ਸਕੁਚਯੋ ਕਛੁ ਰਿਦੈ
 ਮਝਾਰ ॥ ਜੇ ਮੁਹਿ ਜਾਨ ਲਹੈ ਮੁਹਿ ਪਾਰ ॥ ਗਹਿ ਲਹਿ ਹੈ ਸਗਰੋ
 ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜ਼ਾਲਮ ਬਡੋ ਕਰਾਵਹਿ ਮਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ^{੧੩}ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਇ

੧ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਭਦੇ ਹਾਂ ।

੨ ਛੁਟਕਾਰਾ ।

੩ ਬਹੁਤ ।

੪ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ

ਸੰਜੁਗਤ ।

੫ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ।

੬ ਓਸੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ।

੭ ਬੇੜੀ ।

੮ ਗੇਰ ਦਿਤੀ ਸੁਟ ਦਿਤੀ ।

੯ ਕਢੇ ।

੧੦ ਸੰਗਲ ।

੧੧ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ

੧੨ ਘਰ ਵਿਚ ।

੧੩ ਰਸਤਾ ।

੧੪ ਹੈਰਾਨ ।

੧੫ ਡਰ ।

ਕਰ ਬਹੁਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ^੧ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਨਮਿਤ ਕਾਰਜ ਕਰ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਹੀ ^੨ਬਿਲੰਬ ਕਿਸੀ ਬਿਧ ਕੀਜੈ ॥
 ੧੨ ॥ ਮੋ ਨਹਿ ਛੋਡੋ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕਹੈ ਲੋਕਨ ਸੁਖ
 ਦੋਇ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਬਿਲਮ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਉਨ ਤਤਕਾਲ
 ਕਾਟ ਸੋ ਦੀਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ^੩ਆਸਿਖ ਦੇਤ ਗਏ ਨਿਜ ਦੇਸ ॥
 ਉਪਜਿਯੋ ਸਿਖ ਕੇ ਗਿਆਨ ਵਸੇਸ ॥ ਇਕ ਨਾਈ ਧਿੰਛਾ ਚਲ ਆਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਵੈਠ ਗਯੋ ਢਿਗ ਸਿੱਖਨ
 ਹੋਰੇ ॥ ਕਰਹਿ ਪਰਸਪਰ ਸੇਵ ਘਨੇਰੇ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਮਿਲ ਸੇਵਾ
 ਕੈ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ਭਲੀ ਜਾਨ ਕਰ ਉਰ ਅਨਰਾਗਿਯੋ ॥ ੧੫ ॥
^੪ਤਪਤ ਨੀਰ ਕਰਵਾਇ ਸਨਾਨ ॥ ^੫ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਰਹਿ ਮਲ ਕਰ
 ਹਾਨ ॥ ^੬ਚਰਨ ਚਾਂਪ ਹਾਂਕਤ ਹੈ ^੭ਬਾਯੁ ॥ ^੮ਬਾਸਨ ਧੋਵੈ ਮਾਂਜ
 ਬਨਾਯੁ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬ ਕਬ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ
 ਕਰਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ
 ਕੀਨੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਦਿਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਜਿਸ
 ਤੇ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ^੯ਅਸੇਸ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥
 ਗੁਰੂ ^{੧੦}ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਹੁਇ ਮੁਰੀਦ ਮੁਰਦੇ
 ਮਾਨਿੰਦ ॥ ^{੧੧}ਅੰਗਨ ਕੋ ਹਲਾਤ ਬਿਨ ਜਿੰਦਾ ॥ ਤਿਸ ਮੁਰੀਦ ਆਦਿਕ
 ਹੰਕਾਰ ॥ ਤਿਆਗ ਦੇਤ ਏ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਰ
 ਮਹਿ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਹੁਇ ਮੁਰੀਦ ਮੁਰਦਾ ਕੀ ਭਾਇ ॥ ਦੇਖ ਜਾਤ
 ਅਪਨੀ ਭਾ ਸੈਨ ॥ ਕਰੀ ਸੇਵ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੈਨ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਖ
 ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥ ਬਨੇ ^{੧੨}ਸੈਨ ਕੇ ਰੂਪ ਸੁਜਾਨ ॥ ਰਾਣੇ ਕੋ ਇਸ

੧ ਵਾਸਤੇ । ੨ ਦੇਰ । ੩ ਅਸੀਰ ਵਾਦ । ੪ ਗਰਮ ਜਲ ਨਾਲ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ।
 ੫ ਕਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋਤਿਆਂ ਮੈਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੬ ਚਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਠੀਆਂ ਭਰਦਾ ਹੈ ।
 ੭ ਪਖੇ ਝਲਦਾ ਹੈ । ੮ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਂਜ ਕਰਕੇ ਧੋਕੇ ਰਖਦਾ ਹੈ । ੯ ਵਸੇਸ ਸਾਰੇ ।
 ੧੦ ਗੁਰੂ ਰੂਪੀ ਕਬਰ ਵਿਚ । ੧੧ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ । ੧੨ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ।

ਰੀਤ ਰਿਝਾਯੋ ॥ ਬਖਸ਼ੀ ਤਬ ^੧ਕਵਾਇ ^੨ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਤਿਸ
 ਕੇ ਸਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ॥ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਰੀਝਹਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥
 ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਧਰਿਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੱਖੀ ਪਦ ਲੀਨ ॥
 ੨੨ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਕੋ ਭਯੋ ਉਧਾਰ ॥ ਜਿਮੇ ^੩ਕਾਸ਼ਟ ਸੈ ਲੋਹਾ ਪਾਰ
 ॥ ਪਾਰੋ ਜੁਲਕਾ ਨਾਮ ਸੁ ਆਯੋ ॥ ਸੁਨ ਜਸ ਕੋ ਮਿਲਬੇ ਚਲ ਆਯੋ
 ॥ ੨੩ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਬੈਠਿਯੋ ਪਾਸ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕੀਨਸ
 ਅਰਦਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰਮ ਹੰਸ ਹੁਇ ਕੋਨ ॥ ਲੱਛਨ ਮੋਹਿ
 ਬਭਾਵਹੁ ਤੈਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨੇ ਨਾਮ ਅਰ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਨਹਿ
^੪ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੇ ਹਮ ^੫ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੁਨਹਿ ਜਥਾਰਥ ਜਾਨੈ ॥ ਕੋ
 ਗੁਨ ਤੇ ਤਿਨ ਅਧਕ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸੁਭ ਮਤ ਜੁਤ
^੬ਹੋਰਾ ॥ ਹਿਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਹਯੋ ^੭ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪਰਮ ਹੰਸ ਕੇ ਸੁਨੀਐਂ
 ਲੱਛਨ ॥ ਸੁਨ ਮਨ ਧਰੈ ਸੋ ਮਨਜ ^੮ਬਿਚੱਛਨ ॥ ੨੬ ॥ ਹੰਸ ਜਿ
 ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਰਹੈ ॥ ^੯ਮੁਕਤਾ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰ ਜਿ ਲਹੈ ॥ ਮਿਲ
 ਇਕ ਰੂਪ ਹੋਤ ^{੧੦}ਪੈ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਆਗੇ ਧਰਿਯੋ ਜਿ ਆਨੀ ॥
 ੨੭ ॥ ^{੧੧}ਪਯ ਤੇ ਜਲ ਕੋ ਕਰਹਿ ^{੧੨}ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਰ ਅਸਾਰ
 ਪਿਖਹਿ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਤਜਹਿ ^{੧੩}ਅਖਲ ਜਲ ਪਯ ਕੋ ਖਾਹਿ ॥
 ਉਡਹਿ ਬਿਦੇਸਨ ਦੇਸਨ ਜਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਮ ਹੰਸ ਤਿਨ ਕੇ
 ਅਧਕਾਇ ॥ ਮੁਕਤਾ ਮੁਕਤੀ ਚਹਿਤ ਸਦਾਇ ॥ ਮਾਨਸ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ
 ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਲੇਤ ਅਧਾਰ ਅਹਾਰ ਰਹਾ ਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇਹ ਆਤਮਾ
 ਮਿਲ ਕਰ ਭਏ ॥ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰ ਕਿਨ ਨਹਿ ਲਖ ਲਏ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
^{੧੪}ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਹੋਤ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਢੇਹਿ ਨ ਰਹਿ ਇਕ ਸਾਰ ॥

੧ ਖਿਲਤਾ ।

੨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ ।

੩ ਲਕੜਾਂ ।

੪ ਵਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ।

ਪ ਜਾਣੇ ।

੬ ਦੇਖਾ ।

੭ ਤਿਸ ਵੇਲੇ ।

੮ ਚਤਰ ।

੯ ਮੋਤੀਆਂ

ਦਾ ਭੋਜਨ ।

੧੦ ਦੁਧ ।

੧੧ ਦੁਧ ਨੂੰ ।

੧੨ ਵਖਰਾ ।

੧੩ ਸਮੂਹ ।

੧੪ ਪਹਿਲੇ ।

੩੦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨ ਹੁਤੀ 'ਭਵਿੱਖਯ ਨ ਰਹੈ ॥ ੨'ਮੱਧ ਕੁਤੇ ਸਾਚੀ
 ਤਿਸ ਕਹੈ ॥ ਪੁਨ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿਨ ਛਾਨੀ ॥ ਨਿਤ ਦੁਖ ਰੂਪ
 ਲੇਹਿ ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਸੱਤਿ ਆਤਮਾ ਨਿਰਨੈ ਕਰਹਿ ॥ ਪੂਰਬ
 ਹੁਤੇ ਦੇਹ ਬਹੁ ਧਰਹਿ ॥ ਅਬ ਪਰਤੱਖ ਅਰ ਹੈ ਭਾਵਿੱਖ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਸੱਤਿ
 ਲਖਹਿ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ॥ ੩੨ ॥ ਬਹੁਰ ਆਤਮਾ ਚੇਤਨ ਜਾਨਹਿ ॥
 ਜਿਹ ਸਬੰਧ ਤਨ ਚੇਤਨ ਠਾਨਹਿ ॥ ੩'ਫਰਕਾਵਨ ਚਖ ਆਦਿ ਰਿਖੀ
 ਕੇ ॥ ਜਿਸ ਬਿਧ ਹੋਤ ਨਹੀਂ ਲਖ ਨੀਕੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪੁਨ ਆਤਮ ਕੋ
 ਰੂਪ ਅਨੰਦ ॥ ਪਰਖਤ ਭਲੇ ਸਦਾ ਬਿਨ 'ਦੰਦ ॥ ਬਿਸਿਅਨ ਬਿਖੈ
 ਅਨਦ 'ਕਲਪੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਮਮ ਰੂਪ ਨ ਅਗਯ ਲਖੰਤਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਪਰਮ ਹੰਸ ਸੋ ਕਹੀਐ ਰੂਪ ॥ ਸਤਿ ਚੇਤਨ ਆਨੰਦ ਅਨੂਪ ॥ ਤਨ
 ਤੇ ਨਿਆਰੋ ਜਾਨਹਿ ਐਸੇ ॥ ਮੰਦਰ ਬਿਖੈ ਬਸਹਿ ਕੋ ਜੈਸੇ ॥ ੩੫ ॥
 ਤਿਸ ਕੋ ਅਪਨੋ ਰੂਪ ਪਛਾਨਹਿ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਹਾਨਹਿ ॥
 ਸਮ ਕਵਾਉ ਕੇ ਜਾਨਹਿ ਨਜਾਰੋ ॥ ੪'ਜੀਰਣ ਹੋਇ ਸੁ ਤਿਆਗ
 ਪਧਾਰੋ ॥ ੩੬ ॥ ਤਨ ਆਤਮ ਸਮ ਸਰ 'ਪੈ ਪਾਨੀ ॥ ਕਰਹਿ ਜੁ
 ਨਰ ਹੁਇ ਹੰਸ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਰਮਹੰਸ ਹੈ ਨਾਮੂ ॥ ਪਾਵਹਿ
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ 'ਅਭਰਾਮੂ ॥ ੩੭ ॥ ਤਨ ਤੇ 'ਨਿਯਾਰੋ ਜਬ ਮਤ
 ਧਰੈ ॥ ਰਸ ਬਿਸਿਅਨ ਹਿਤ ਪਾਪ ਨ ਕਰੈ ॥ ਜਲ ਤੇ ਕਮਲ ਰਹੈ
 ਨਿਰਲੇਪੂ ॥ ਲਿਪੈ ਨ ਕਿਮ ਹੁਇ 'ਬਿੰਦ 'ਵਿਖੇਪੂ ॥ ੩੮ ॥
 ਸੂਰਜ ਕੀ ਦਿਸ ਹੈ ਤਿਸ ਧਿਆਨ ॥ ਛੁਵੈ ਨ ਜਲ ਰੰਚਕ ਭਰ
 ਆਨ ॥ ਪਰਮਹੰਸ ਤਿਨ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਆਤਮ ਧਿਆਨ ਸਦਾ
 ਉਰ ਲਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਤਨ ਤੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਬ ਪਰ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੇ

੧ ਅਗੇਨੂੰ ।

੨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵਕਤ ।

੩ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇੰਦਰੀਆਂ

ਫਰਕਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

੪ ਭਾਰੀ ।

੫ ਇਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

੬ ਪੁਰਾਣਾ ।

੭ ਦੁਧ ।

੮ ਸੁੰਦਰ ।

੯ ਵਖਰਾ ।

੧੦ ਬਹੁਤ ।

੧੧ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ।

ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ਕਦਾਇ ॥ ਬਰਤਹਿ ਧਿਆਨ ਸਦਾ ਉਰ ਲਹੈ ॥
 ੩੯ ॥ ਤਨ ਤੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਬ ਪਰ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੇ ਹਰਖ ਨ
 ਸੋਗ ਕਦਾਇ ॥ ਬਰਤਹਿ ਗਿਆਨੀ ਸਮ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਜਾਨਹਿ
 ਜਗ ਕੇ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੀ ॥ ੪੦ ॥ ਬੰਦਨ ਹੋਤ ਨਹੀਂ ਪੁਨ ਤਾਹੂੰ ॥
 ਰਹੈ ਸਮਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਮਾਹੂੰ ॥ ਸੁਨੀ 'ਸੀਖ ਅਭਿਯਾਸ ਕਰਾਯੋ ॥
 ਪਰਮਹੰਸ ਪਦ ਸਹਿਜੇ ਪਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
 ਗੁੱਜਰ ਧੰਡਾ ਐ ਪਾਰੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥੪॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੱਸੂ ਸ਼ਾਹੀ ਆਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕੇ ਪਾਸ ॥

ਕਰ ਬੰਦਨ ਬੈਠਿਓ ਨਿਕਟ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥੧॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੈਂ ਕਾਰਨ ਕਲਿਆਨ ॥ ਆਯੋ ਸੁਨ
 ਸੁਜਸ ਮਹਾਨ ॥ ਕੀਜੈ ਅਬ ਅਪਨੋ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਬਿਨਸਹਿ ਸਕਲ ਕਲੇਸ ॥ ੨ ॥ ਕਰਤ ਚਾਕਰੀ 'ਮੁਗਲਨ ਕੇਰੀ ॥
 ਕਰੋ 'ਜੀਵਕਾ ਤਹਾਂ ਘਨੇਰੀ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਮੁਖ ਉਜਲ ਰਹੈ ॥
 ਅਸ ਕਰਨੀ ਕੋ ਮਮ ਚਿਤ ਚਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਰਧਾ ਪਿਖ ਕਰ
 ਭਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਭਾਈ ਮੱਸੂ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਹੁ
 ॥ ਦੇਹਿ 'ਅਨਿੱਤ ਸਦਾ 'ਨਿਰਧਾਰਹੁ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਤੈ 'ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਾਨ
 ਹੀ ਲੀਜੈ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਚਿਤ ਨਹਿੰ ਸੰਸਾ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਸਦਾ
 ਸਾਚ ਹੀ ਜਾਨੋ ॥ ਕਿਸ ਕੋ ਮਾਰਿਯੋ ਮਰੋ ਨ ਮਾਨੋ ॥ ੫ ॥ 'ਪਾਵਕ
 ਦਾਹ ਕਰੈ ਨਹਿੰ ਤਿਸੈ ॥ ਜਲ ਨ ਡੁਬਾਇ ਸਕੈ ਨਿਜ ਬਿਸੈ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
 ਤੇ ਨਹਿੰ 'ਛੇਦਿਆ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸ ਕੋ 'ਪੋਨ ਨ ਸਕੈ ਡੁਲਾਏ ॥ ੬ ॥
 'ਕਾਲ ਬਿਨਾਸਕ ਸਭਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਆਤਮ ਅਹੈ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲਾ ॥

੧ ਸਿਖਿਆ ।

੨ ਪਠਾਣਾਂ ਦੀ ।

੩ ਰੋਜ਼ੀ ਲਈ ।

੪ ਮਿਥਿਆ ।

੫ ਜਾਣੇ ।

੬ ਮੌਤ ਵਾਲੀ ਜਾਣਨਾ ਕਰ ।

੭ ਲਕੜਾਂ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਜਲਾ ਨਹੀਂ

ਸਕਦੀਆਂ ।

੮ ਕਟਿਆ ।

੯ ਹਵਾ ।

੧੦ ਮੌਤ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਜਗ ਕੋ ਲਖ ਕੇ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੈ ॥ ਵਰਣ ਆਸ੍ਰਮਨ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੁ
 'ਠਾਨੈ ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨਕੋ ਨਿਤ ਅਭਯਾਸਹਿ ॥ ਤਨ 'ਹੰਤਾ
 ਲਖ ਝੂਠ ਬਿਨਾਸਹਿ ॥ ਦੀਜਹਿ ਦਾਨ ਸੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਤਨ
 ਬਿਨਸਹ ਨਹਿੰ ਸੰਸਾ ਕੀਜਹਿ ॥ ੮ ॥ ਦੇਸ ਕਾਲ ਵਸਤੂ ਮਿਲ
 ਤੀਨ ॥ ਤਬ ਹੁਇ ਕਾਯਾਂ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਪੂਰਨ ਬਧ ਕੋ ਸਮਾਂ ਸੁ
 ਆਵਹਿ ॥ ਜਿਸ ਥਲ ਦੇਹਿ ਗਿਰਹਿ ਸੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ੯ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ
 ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਵਨ 'ਘਾਤ ॥ 'ਬਯਾਧੂ ਕਿਧੈ ਜੁਧ ਮਿਲ ਜਾਤ ॥ ਇਨ
 ਤੀਨੋ ਬਿਨ ਇਕਠੋ ਹੋਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਹਾਨ ਕਿਮ ਨਹਿੰ ਕਿਸ ਜੋਏ ॥
 ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਤੈ ਮਿਲੇ ਕਾਲ ਰਖਵਾਰੋ ॥ ਮਰਤ ਨਹੀਂ ਨੀਕੇ
 ਉਰਧਾਰੋ ॥ ਜੇਕਰ ਜੁਧ ਆਨ ਕਿਤ ਪਰੇ ॥ 'ਅਲਪ ਕਿ ਥੋਰੇ ਨਹੀਂ
 ਬਿਚਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪੀਠ ਨ ਦੇਹ ਸਮੁਖ 'ਰਿਪੁ ਰਹੈ ॥ ਨਿਰਭੈ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
 ਬਹੈ ਜਸੁ ਲਹੈ ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਿੰਦੁ ਪਦਾਰਥ ॥ ਲੇ ਸਤਿ
 ਸੰਗਤ ਲਾਇ 'ਸਕਾਰਥ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇ ਰਣ ਮਹਿੰ ਸਨਮੁਖ ਮ੍ਰਿਤ
 ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਰਗ ਨਿਸੰਸੈ 'ਸੂਰ 'ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਇਮ ਦ੍ਰੈ ਲੋਕਨ
 ਉੱਜਲ 'ਆਨਨ ॥ ਕਰ ਕਲਯਾਨ ਏਵ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨਨ ॥ ੧੩ ॥
 ਮੱਸੂ ਸ਼ਾਹੀ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਬਰਤਨ ਲਾਗਯੋ ਤਹਾ ਹਮੇਸ਼ ॥ ਵੰਡ
 ਖਾਏ ਨਿਜ ਧਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਆਤਮ ਤਨ ਸੱਤਾ ਸਤ ਧਾਰੈ ॥
 ੧੪ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਆਯੋ ਨਾਮ ਕਿਦਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ
 ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਿੰ ਜਲਤੋ ਜਗਤ ॥ ਮੋਹਿ ਉਬਾਰਹੁ
 ਕਰ ਨਿਜ ਭਗਤ ॥ ੧੫ ॥ 'ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਇ ਲਈ ਓਟ
 'ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਸ਼ਰਨ ਪਰਿਯੋ ਦਿਹੁ 'ਆਸਰ ਭਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕੈ
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਤਿਸ ਕਹਿਯੋ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰਨ ਤੇ ਜਗ ਦਹਿਯੋ ॥

੧ ਜਾਣੇ ।	੨ ਹੰਗਤਾ ।	੩ ਨਾਸ਼ ।	੪ ਰੋਗ ।	੫ ਤੁਛ
੬ ਵੇਰੀ ।	੭ ਸਫਲਾ ।	੮ ਸੂਰਮਾ ।	੯ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।	੧੦ ਮੁਖ ।
੧੧ ਡਰ ।	੧੨ ਤੁਹਾਡੀ ।	੧੩ ਆਸਰਾ ।		

੧੬ ॥ ਜਿਮ ^੧ਦੋ ਲਗਹਿ ਮਹਾਂ ਸਭ ਬਨ ਕੋ ॥ ਫਾਂਧ ਜਾਇ ਮ੍ਰਿਗ
 ਕਰ ਬਲ ਤਨ ਕੋ ॥ ਮਹਾਂ ਤਪਤ ਤੇ ^੨ਸਲਤਾ ਮਾਂਹੀ ॥ ਜਾਇ
 ਪ੍ਰਵੇਸਹਿ ਸੁਖ ਬਹੁ ਪਾਂਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਮ ਜਗ ਜਲਤ ਦੇਖ ਕਰ
 ਤਿਆਗੇ ॥ ਮਿਲ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ
 ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਨਾਸੇ ॥ ਸੀਤਲਤਾ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ
 ਬਾਣੀ ਕੋ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਨ ॥ ਗਿਆਨ ਸੀਲ ਲਹਿ ਮੋਹਿ
 ਨਿਵਾਰਨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ^੩ਕਿਦਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਨਸ
 ਉਰ ਬਹੁ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਦੀਪਾ ਅਪਰ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ॥
 ਬੁਲੇ ਸਹਿਤ ਆਏ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਭਾਖੀ ਅਰਦਾਸ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਦੇਹੁ ਬਿਨਾਸ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਉਪਦੇਸ਼
 ਬਤਾਯੋ ॥ ਕਰਹੁ ਭਗਤ ਜੇ ਇਮ ਉਰ ਭਾਯੋ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹਮ
 ਭਗਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਕਿਮ ਸਰੂਪ ਕੈਸੇ ਕਰ ਠਾਨਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਬਰਨਨ ਕੀਨ ਸਿਖਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ^੪ਸਵਲ ਮਾਯਾ ਜਗ ਜਾਈ ॥
 ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਤਿਨ ਪਾਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਮੈਂ ਸਭ ਜਗ ਭਰਮਾਯੋ ॥
 ੨੨ ॥ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ^੫ਚਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਮੋਹਿ ਕੋ ਆਏ ॥
 ਇਕ ਬੈਰਾਗ ਜੋਗ ਅਰ ਗਿਆਨ ॥ ਚੌਥੀ ਉਪਜੀ ਭਗਤ ਮਹਾਨ ॥
 ੨੩ ॥ ਗਿਆਨ ਵਰਾਗ ਜੋਗ ਸੁਭ ਤੀਨ ॥ ਪੁਰਖ ਰੂਪ ਇਨਕੋ
 ਮਨ ਚੀਨ ॥ ਮਾਯਾ ਲੇ ਇਨ ਕੋ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਡੇ ਜਤਨ ਤੇ
 ਉਪਜਿਯੋ ਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਭਗਤਿ ਅਹੈ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਸੋ ਨਾਰੀ ॥
 ਇਸ ਪਰ ਨਹਿ ਮਾਯਾ ਬਲ ਧਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨ
 ਭਰਮਾਵੈ ॥ ਧਰਹਿ ਭਗਤਿ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਯਾ
^੬ਨਟਨੀ ਚਾਤਰ ਛਲ ਤੇ ॥ ਸਭਨ ਭ੍ਰਮਾਇ ਲੇਤ ਨਿਜ ਬਲ ਤੇ ॥

੧ ਅਗਨੀ ਜੰਗਲ ਨੂੰ।

੨ ਨਦੀ।

੩ ਨਾਮ ਹੈ।

੪ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬਲ।

੫ ਚਲਿਤ੍ਰ।

੬ ਨਟ ਰੂਪ ਤਮਾਸ਼ਾ ਰੂਪ।

ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਬੁਝਹਿ ਗੁਰ ਫੇਰ ॥ ਇਨ ਚਤਰਨ ਕੋ ਰੂਪ ਬਡੇਰ ॥
 ੨੬ ॥ ਕਰ ਬਰਨਨ ਸਭ ਦਿਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਬਹੁਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮਹਿ
 ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਬਹੁਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਕ
 ਬਰਾਗ ਹੈ ^੧ਉਭੋ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਇਕ ਮਨ ਕੋ ਇਕ ਤਨ ਕੋ ਹੋਤ ॥ ਬਡ
 ਭਾਗਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ^੨ਉਦੇਤ ॥ ੨੮ ॥ ਸਕਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਆਗਨ
 ਕਰੇ ॥ ਧਨ ^੩ਬਨਤਾ ਸੁਤ ਸਭ ^੪ਪਰਹਰੇ ॥ ਹਠ ਕਰ ਬਾਹਰ ਕੋ ਤਜ
 ਦੇਤ ॥ ਰਹੇ ਵਾਸਨਾ ਰਿਦੈ ^੫ਨਿਕੇਤ ॥ ੨੯ ॥ ਦੂਸਰ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ
 ਲੈ ਸਾਰੇ ॥ ^੬ਬਾਇਸ ਬਿਸਟਾ ਸਮ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਰਿਦੇ ਵਾਸਨਾ
 ਕਿਉਂ ਹੁੰ ਨ ਧਰੈ ॥ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਪਰਹਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਇ
 ਪਦਾਰਥ ਪਰਾਲਭਦ ਤੇ ॥ ਭੋਗਤ ਹੈ ਪਰ ਨਹਿ ਮਨ ਬਧਤੇ ॥ ਨਿਜ
 ਸਰੂਪ ਦਿਸ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਸੇ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਉਲਟਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥
 ਤਬਾ ਜੋਗ ਭੀ ਦੋਇ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਇਕ ਤੋ ਕਸ਼ਟ ਜੋਗ ਨਿਰਧਾਰ ॥
^੭ਯਮਾਨੇਮਾਦ ਅਸ਼ਟ ਹੈਂ ਅੰਗਾ ॥ ਸਕਲ ਕਹੈਂ ਬਹੁ ਵਧਹਿ
 ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ਦੂਸਰ ਰੂਪ ਸੁਨਹੁ ਤਿਸ ਭੇਤ ॥ ਰੋਕ ਵਾਸਨਾ ਤੇ
 ਮਨ ਲੇਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਦੀਵ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ
 ਇਕਤਾ ਨਿਰਧਾਰੈ ॥ ੩੩ ॥ ਆਤਮ ਬਿਖੈ ^੮ਜੁਟੀ ਬ੍ਰਿਤ ਰਹੈ ॥
 ਸਿਸ਼ਟ ਸੁ ਪਰਮ ਜੋਗ ਇਹੁ ਕਹੈ ॥ ^੯ਵਾਸਤਵ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਕੋ
 ਜਾਨੈ ॥ ਇਸ ਕੋ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩੪ ॥ ਚੌਥੀ ਭਗਤ
 ਰੂਪ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਇਹੁ ਮੁੱਖ ਲਖੇਹੁ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀਜੈ
 ਨਿਜ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਸਕਲ ਸ਼ਕਤ ਯੁਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੩੫ ॥ ਆਪ
 ਬਨਹਿ ਦਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕੀ ਰੀਤ ਬਡੇਰੀ ॥ ਤਨ ਮਨ

੧ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ।

੨ ਪ੍ਰਗਟ ।

੩ ਇਸਤੀ ।

੪ ਤਿਆਗੇ ।

੫ ਘਰ ।

੬ ਕਾਂ ।

੭ ਯਮ ਨੇਮ ਦੇ ਅਠ ਅੰਗ ਹਨ ।

੮ ਜੁੜੀ ।

੯ ਯਥਾਰਥ ।

ਧਨ ਸਭ ਅਰਪੈ ਪਤ ਕੇ ॥ ਪਿਆਰੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਚਿਤਕੋ ॥ ੩੬ ॥
 ਤਤ ਰਜਾਇ ਮਹਿ ਰਾਜੀ ਰਹੈ ॥ ਬਿਛਰੇ ਨਿਤ ਮਿਲਬੇ ਕਹੁ ਚਹੈ ॥
 ਜਾਵਤ ਮਿਲਹਿ ਨ ਰਚਹਿ ਉਪਾਈ ॥ ਅਹੈ ਸੁਖਦ ਪਤ ਬਿਨ
 ਦੁਖਦਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਜੈ ਤਿਸ ਪਤ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਲਾਵੈ ॥ ਪਤ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਛਾਨਹਿ ॥ ਮਿਲਹਿ ਸਿੱਖ
 ਦੇ ਆਤਮ ਗਿਆਨਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਬਾਕ ਸੁਹਾਏ ॥
 ਤੀਨਹੁ ਭਗਤ ਭਏ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥
 ਮੁਕਤ ਭਏ ਅੰਤਹਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਢਿਗ ਜੋ ਸਿਖ ਢਲ ਆਇ ॥
 ਤਾਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕਹੈਂ ਅਸ ਹੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੪੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਨਿਜ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ਬਨਵਾਵਹੁ
 ਸਭ ਬਿਧ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਬਾਲਨ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਿਖਾਵੈ ॥ ਜਪੁ
 ਮੋਦਰ ਸੁਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਵਾਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਗੁਰਕੀ ਆਇਸ ਮਾਨੈ ॥
 ਜਿਤ ਕਿਤ ਧਰਮਸਾਲ ਸੁਭ ਠਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੱਖ
 ਲਿਜਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਬਾਲਨ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਭਾ ਪ੍ਰਚਾਰ
 ਸਭ ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥ ਬਾਣੀ ਘਰ ਘਰ ਭੀ ਪਰਚਾਰੀ ॥ ਸਭ
 ਬਿਦਿਆ ਪਰ ਅਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਜਸ ਜਲ ਪਰ ਪਸਰੈ ਚਿਕਨਾਈ
 ॥ ੪੩ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਪ੍ਰਤਿ
 ਐਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਪੁਰੀ ਰਮਦਾਸਾ ॥ ਬਿਆਹ ਕਰਾਹੁ
 ਬਸਹੁ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤਹਿ ਗਯੋ ॥
 ਬਿਆਹ ਕਰਾਇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਉਪਜਯੋ ॥ ਭਾਨਾ ਨਾਮ ਧਰਯੋ ਤਿਹ ਕੇਰਾ ॥
 ਆਯੋ ਪੁਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ੪੫ ॥

੧ ਪਾਸ । ੨ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਵਿਚ । ੩ ਆਗਿਆ । ੪ ਬੰਦਿਆਈ ।
 ਪ ਦੇਰ ਤੋਂ ਦਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਯ ਮਹਿਲੇ
ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪੰਚਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਪੁਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥

ਬਿਮੁਖ ਭਯੋ ਕਸ ਦੁਖ ਲਯੋ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸਵਧਾਨ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਬੇ ਪਰਵਾਹਿ ॥ ^੧ਅਨ ਗਨ ਨਰ
ਸੁਭ ^੨ਮਾਰਗ ਪਾਹਿ ॥ ਆਸ਼੍ਰਮ ਬਰਨ ਹੰਗਤਾ ਧਰ ਹੀ ॥ ਸੋ ਗੁਰ
ਸੰਗਤ ਕੋ ਨਹਿੰ ਕਰ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਸਮਾਨ ਆਸ਼੍ਰਮ ਐ ਧਰਮ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਏ ਨਿੱਤ ^੩ਨਿਭਰਮ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇਰੀ ॥
ਉਪਦੇਸਹਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਬਡੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
ਜੇਈ ॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੇ ਆਵੈ ਤੇਈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸੈਂ ^੪ਬਾਂਛਤ ਪਾਵੈਂ
॥ ਬਹੁਰ ਅਪਨੇ ਸਦਨ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ ਹੁਤੈ ਚੌਧਰੀ ਤਿਸੀ
ਗਿਰਾਊਂ ॥ ਭਾਉ ਨ ਭਗਤ ਮਲੂਕਾ ਨਾਊਂ ॥ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਬਹੁ
^੫ਮਦਰੋ ਪਾਨੀ ॥ ਸਭ ਕੋ ^੬ਬਕਹਿ ਖੋਟ ਬਡ ਬਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਤਬ
ਸਮੀਪ ਗੁਰ ਕੇ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਸਰਬ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਆਪ ਤਪਾ ਜੀ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਭ ਭਾਖੈਂ ਤੁਮ ਸੁਜਸੁ ਬਿਸਾਲ
॥ ੬ ॥ ਰੋਗ ਅਧਕ ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਮ ਇਹੁ
ਮਿਟ ਜਾਹੀ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਤੀਤ ਉਰ ਮੁਹ ਕੇ ਆਵੈ ॥ ਜਿਮ ਇਹੁ ਕੀਰਤ
^੭ਬਿੰਦ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਮ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੇਕਰ
ਤਿਆਗ ਦੇਹਿੰ ^੮ਮਦ ਪਾਨਾ ॥ ਮਿਰਗੀ ਬਹੁਰ ਨ ਉਠੈ ^੯ਕਦਾਈ ॥
ਤਨ ਅਰੋਗ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ਜਾਈ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਆਇਸ ^{੧੦}ਉਲਗਹਿ ਕਿਸ
ਕਾਲਾ ॥ ਕਰਹਿ ਪਾਨ ਮਦ ਹੋਇ ਨ ^{੧੧}ਟਾਲਾ ॥ ਤਬ ਮਿਰਗੀ ਹੋਵੈ

੧ ਬੇਅੰਤ ।

੨ ਭਗਤੀ ਰੂਪੀ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਪਾਏ ।

੩ ਭਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੪ ਮਨ ਇਛਤ ਫਲ ਪਾਂਦੇ ਹਨ ।

੫ ਸ਼ਰਾਬ ।

੬ ਬਕਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਕਪਟ ਦੇ ਸਹਿਤ ਹੋਕੇ

ਬੋਲਦਾ ਹੈ ।

੭ ਸਮੁੰਹ ।

੮ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ।

੯ ਕਦੇ ਭੀ ।

੧੦ ਆਗਿਆ

ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਕਰੇਂਗਾ ।

੧੧ ਸ਼ਰਾਬ ਤੇਰੇ ਗਲੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਤਨ ਆਨ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸ ਜਾਹਿ ਤਵ ਪਾਨ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ
 ਬੰਦਨ ਕਰ ^੧ਸਦਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਤਿਆਗ ਦੀਨ ਮਦ ਪਾਨ
 ਕੁਢਾਰਾ ॥ ਰੋਗ ਮਿਰੀ ਕੋ ਭਯੋ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬਯੋ ਅਰੋਗੀ ਮਨਹਿ
^੨ਹੁਲਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਸੁਖ ਭੋਗਿਯੋ ਪੀ ਨਾ ॥ ਮਨ ਕਠੋਰ
 ਨਹਿ ਕੀਨ ^੩ਪਤੀਨਾ ॥ ਤਿਆਗ ਦੀਨ ^੪ਜੜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਬੈਨ ॥ ਪਤਾ
 ਨਿਹਾਰ ਲੀਨ ਨਿਜ ਨੈਨ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ^੫ਘਟਾ
^੬ਘੁਮਡਾਈ ॥ ਭਈ ਠੰਢ ਬੂੰਦੈਂ ਬਰਖਾਈ ॥ ਚਲੈ ਬਾਯੁ ਸੁਖ
 ਦੇਵਨ ਹਾਰੀ ॥ ^੭ਮਧਰ ਮਧਰ ਘਟ ਗਰਜਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥
 ਤਬ ਹੀ ^੮ਮਦਰਾ ਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ^੯ਉਮਗਿਯੋ ਰਿਦਾ ਰਹਿਯੋ
 ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ਕਰਯੋ ਪਾਨ ਮੁਖ ਨੁਕਲ ਮੰਗਾਇ ॥ ਖਾਵਤ ਚਢਿਯੋ
 ਅਮਲ ਉਰ ^{੧੦}ਛਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਇ ^{੧੧}ਅਰੂਢਿਯੋ ਬਹੁਰ ਅਟਾਰੀ ॥
 ਪਿਖਨ ਬਹਾਰ ਬਰਖਤੋ ^{੧੨}ਬਾਰੀ ॥ ਕਰ ਮਦ ਪਾਨ ਭਯੋ ^{੧੩}ਮਤਵਾਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਦਿਸ ਦੂਚੇ ਕਹਿਯੋ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤਪਾ ਹਟਾਯੋ ਹੁਕਮ
 ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਬੂੰਦੈਂ ਬਰਖਤ ਬਡੀ ਬਹਾਰਾ ॥ ਪੀਵਤ ਬਡ ਅਨੰਦ ਭਾ
 ਮੇਹੀ ॥ ਜੋ ਮਦ ਪੀਵੇ ਜਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਮ ਫਕੀਰ ਕਿਆ
 ਜਾਨਹੁ ਸਾਰ ॥ ਚਤਰ ਦਸੇ ਯਹਿ ਰਤਨ ਉਦਾਰ ॥ ਇਸ ਕੇ ਪੀਏ
 ਚਿੰਤ ਸਭ ^{੧੬}ਲਟੈਂ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਹੇ ਨ ਹਮ ਕਬ ਹਟੈਂ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅੰਗਦ ਸੁਨ ਬਿਕਸੇ ਤਬੈ ॥ ਕਹਿਯੋ ਸੁਚੇਤ ਹੋਹ ਤੂ ਅਬੈ ॥ ਛੁਟੀ
 ਮਿਰੀ ਆਈ ਦਿਸ ਤੋਹਿ ॥ ਮਦ ਪਾਨੀ ਕਾ ਫਲ ਅਬ ਜੋਇ ॥
 ੧੭ ॥ ਬਾਂਧੀ ਹੁਤੀ ਬਚਨ ਕੀ ਏਹੀ ॥ ਬਚਨ ਨ ਰਹਯੋ ਟਿਕੈ ਨਹਿ

੧ ਘਰ ।	੨ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾ ।	੩ ਪ੍ਰਸੰਨ ।	੪ ਭਰੋਸਾ ।	੫ ਮੂਰਖ ।
੬ ਕਾਲਾ ਬਦਲ ।	੭ ਉਮਡ ਆਏ ।	੮ ਹਵਾ ।	੯ ਮਿਠੀ ਮਿਠੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ	
ਬਦਲ ਗਰਜਦੇ ਹਨ ।	੧੦ ਸ਼ਰਾਬ ।		੧੧ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਚਾਹਿਆ ।	
੧੨ ਇਸਥਿਤ ।	੧੩ ਅਟਾਰੀ ਤੇ ਚੜਿਆ ।		੧੪ ਮੀਂਹ ਵਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ।	
੧੫ ਝੱਲਾ ।	੧੬ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।			

ਏਹੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਠੀ ^੧ਮਲੂਕੇ ਜਾਇ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਅਟਾਰੀ ਤੇ
^੨ਉਬਲਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੀਸ ਧਰਾ ਪਰ ਲਾਗਿਯੋ ਜਬੈ ॥ ਛੂਟ ਗਯੋ
 ਨਿਕਸੀ ਮਿਝ ਤਬੈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਮਰਿਯੋ ਮੁਗਧ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਲਯੋ
 ਸਬੰਧਨ ਦਯੋ ^੩ਜਰਾਇ ॥ ੧੯ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਂ ^੪ਉਪਹਾਸ ਕਰੇ ਗਰਬ ਧਰ ਮੂਢ
 ਮਤਿ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ਪਰੈ ਨਰਕ ਮਰ ਕੈ ^੫ਅਗਤ ॥ ੨੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਸੰਤ ਤੇ ਲਾਭ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਮਤ ਜੋਇ ॥
 ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਸਿੱਖ ਕੋ ਸਿੱਖੀ ਉਲਟੀ ਹੋਇ ॥ ੨੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇੱਕ ਮਾਹਣਾ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਮਾਹਿੰ ॥ ਕਹਯੋ ਨ
 ਮਾਨੈ ਸੇਵੈ ਨਾਹਿੰ ॥ ਕਿਸ ਕੇ ਕਹੇ ^੬ਟਹਲ ਨ ਕਰੇ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਤਿਸ
 ਅਸ ਬੁਧ ਧਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕਹੇ ^੭ਕਾਰ ਸੋ ਕਰ ਹੋਂ ॥ ਆਨ
 ਬਾਕ ਕੋ ਕਾਨ ਨ ਧਰ ਹੋਂ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਬੀਤਿਯੋ ਤਿਹ ਰਹੇ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ^੮ਬਿਧ ਤਿਨ ਸੇਂ ਬਚ ਕਹੇ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਤ
 ਮਹਿੰ ਭਲੇ ਕਹਾਵਨ ॥ ਭਜਨ ਟਹਿਲ ਕਰ ਕਾਲ ਬਿਤਾਵਨ ॥
 ਬੈਠੇ ਦੇਹਿ ਕਾਜ ਕਿਸ ਆਇ ॥ ਛੁਵੈ ਨ ਕੋਈ ਮ੍ਰਿਤ ਜਬ ਪਾਇ ॥
 ੨੪ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਿਯੋ ਗੁਰ ਬਾਕ ਕਹੈਂ ਜਿਮ ॥ ਟਹਿਲ ਕਰੋਂ ਤਿਸ
^੯ਕਾਲ ਭਲੇ ਤਿਮ ॥ ਕਹਿਯੋ ^{੧੦}ਅਪਰ ਕੋ ਮਾਨੋਂ ਨਾਹੀਂ ॥ ਯਹਿ
 ਨਿਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰ ਤਿਸੈ ਬੀਤਾ ਚਿਰ
 ਕਾਲ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੋਲਿਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲ ॥ ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ ਕੋ
 ਮੈਂ ਅਭਿਲਾਖੀ ॥ ਨਿਜ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛ ਸੇਵ ਨ ^{੧੧}ਭਾਖੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ ^{੧੨}ਭੂਤ ^{੧੩}ਭਵਿੱਖਯਤ ਸਰਬ ਗਿਆਨ ॥

੧ ਨਾਮ ਹੈ। ੨ ਉਲਟਕੇ। ੩ ਸਸਕਾਰ ਕੀੜਾ। ੪ ਠਠਾ ਮਖੌਲ।
 ੫ ਬੇਗਤਾ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੬ ਸੇਵਾ। ੭ ਸੇਵਾ। ੮ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ।
 ੯ ਤਿਸੇ ਸਮੇਂ। ੧੦ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ੧੧ ਕਹੀ।
 ੧੨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ। ੧੩ ਗੁਜਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ।

ਜਾਨਿਯੋਂ ^੧ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਇਸ ਆਯੋ ॥ ਭਜਨ ਟਹਲ ਇਸ ਕੁਛ
 ਨ ਕਮਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ ਇਸ ਕੋ ਉਪਦੇਸਹਿ ਲਾਵੈਂ ॥ ਧਰੈ
 ਪ੍ਰਤੀਤ ਪਰਮ ^੨ਗਤ ਪਾਵੈ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਹਿ ਬੇਪਰਵਾਹਿ ॥
^੩ਮਾਣ ਜਰਾਵਹੁ ਸੇਵਾ ਆਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨਤ ਨ ਸਮਝਾਗਾ ਬਨ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ਲਕਰੀ ਕਰੀ ^੪ਬਟੋਰਨ ਤਾਹੀਂ ॥ ਅਗਨ ਜਰਾਇ ਦੀਨ
 ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਭਈ ^੫ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੈ ਦੇਖ ਜੁਵਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮਨ
 ਭਰਮਿਯੋਂ ਮਾਣੇਂ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਮੈਂ ਨ ਜਰੋਂ ਇਹ ਕਾਰ ^੬ਕੁਢਾਲਾ
 ॥ ਇਕ ^੭ਤਸਕਰ ਚੋਰੀ ਕੋ ਮਾਲ ॥ ਲੀਯੋ ਜਾਤ ਆਯੋ ^੮ਤਤਕਾਲ ॥
 ੩੦ ॥ ਪਿਖ ਅਚਰਜ ਕੋ ਪੂਛਨ ਕਰਿਯੋ ॥ ਇਹ ਕਿਯਾ ਕਰਤ
 ਇਹਾਂ ਕਿਉਂ ^੯ਖਰਯੋ ॥ ਕਹਿ ਮਾਹਣਾ ਗੁਰ ਮੇ ਕੋ ਕਹਿਯੋ ॥ ਜਰੋ
 ਅਗਨ ਅਬ ਜਾਇ ਨ ^{੧੦}ਦਹਿਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਭਾਗ ਜਗੇ ਤਿਸ
 ਬੇਰੇ ॥ ਬੋਲਤ ਭਾ ਮਨ ਹੋਇ ਦਲੇਰੇ ॥ ਮੈਂ ^{੧੧}ਕਲਮਲ ਕੀਨੇ
^{੧੨}ਸਮੁਦਾਇ ॥ ਇਹਾਂ ਰਹੇ ਤੇ ਸਭ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਮੇ ਤੇ
 ਦਰਬ ਸਰਬ ਅਬ ਲੇਵੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਕ ਮੋਲ ਮੁਝ ਦੇਵੇ ॥ ਸੁਨਕੈ
 ਧਨ ਲੀਨਸ ਲਲਚਾਇ ॥ ਤਬ ਤਸਕਰ ਤਨ ਦੀਨ ਜਰਾਇ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੁਰ ਪੁਰ ਤੇ ਬਿਬਾਨ ਚਲ ਆਵਾ ॥ ^{੧੩}ਸਾਦਰ ਕਹਿਕੈ
^{੧੪}ਤੁਰਤ ^{੧੫}ਚਢਾਵਾ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਮਹਿ ਸਾਇ ਰਹਿਯੋ ਹੈ ॥ ਗੁਰ
 ਬਚ ਤੇ ^{੧੬}ਅਘ ਦੇਹਿ ਦਯੋ ਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਲੋਭ ਧਾਰ ਸਿਖ ਗਮਨਿਯੋਂ
 ਘਰ ਕੋ ॥ ^{੧੭}ਗਹਯੋ ਨਰਨ ਤਿਸ ਲਖ ^{੧੮}ਤਸਕਰ ਕੋ ॥ ਨਰਪਤ ਕੇ
 ਤਬ ਕਰਿਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖਤ ਹੀ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥

੧ ਮੋਤ ਨੇੜੇ ਆਈ ਹੈ ।	੨ ਮੁਕਤੀ ।	੩ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ।	੪ ਇਕੱਠੀਆਂ ।
੫ ਅਗਨੀ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ।	੬ ਬੋਟੇ ਪਾਸੇ ।	੭ ਚੋਰ ।	੮ ਸੀਘਰ ।
੯ ਖੜਾ ।	੧੦ ਸੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ।	੧੧ ਪਾਪ ।	੧੨ ਬਹੁਤ ।
੧੩ ਸਹਿਤ ਆਦਰ ।	੧੪ ਛੇਤੀ ।	੧੫ ਚੜਾਇਆ ।	੧੬ ਪਾਪ ।
੧੭ ਪਕੜ ਲਿਆ ।	੧੮ ਚੋਰ ਜਾਣ ਕੇ ।		

ਛੀਨ ਲੇਹੁ ਇਸ ਕੋ ਸਭ ਮਾਲ ॥ ਫਾਂਸੀ ਦੇਹੁ ਜਾਇ ਤਤਕਾਲ ॥
 ਹੁਕਮ ਮਾਨ ਫਾਂਸੀ ਤਬ ਦੀਨਾ ॥ ਮੂਰਖ ਮਰਿਯੋ ਧਰਮ ਤੇ ਹੀਨਾ ॥
 ੩੬ ॥ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਪਰ ਜਿਹ ਪਰਤੀਤ ॥ ਤਿਸਹਿ ਮਿਲੈ ਉਚੇ
 ਪਦ ਨੀਤ ॥ ਤਜਹਿ ਬਾਕ ਧਰ ਲੋਭ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪਾਵਹਿ ਨਰਕ
 ਤੁਰਤ ਹੁਇ ਕਾਲਾ ॥ ੩੭ ॥ ਮਾਹਣੇ ਕੋ ਜਮ ਦੇ ਬਹੁ ਭਾਸ ॥
 ਧਰੁੰਚੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਧਰਮ ਦੇਖ ਗੁਰ ਬੇਮੁਖ ਤਾਹੀ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਨਰਕ ਕੁੰਭੀ ਦਿਹੁ ਪਾਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਤਾਂਤੇ ਮਨ ਭੂੰ ਗੁਰ ਬਚ
 ਮਾਨ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਕਲਿਆਨ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ
 ਰਿਦ ਧਾਰ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ਪਦਹਿ ਉਦਾਰ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਮਲੂਕੇ
 ਐ ਮਾਹਣੇ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਮਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਖਸਟਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਦਿਹੋ ਸੁਭ ਮਤਿ ਦਾਤਾਰ ॥

ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਜਸ ਆ ਮਿਲੇ ਬਰਨੇਂ ਸੁਭ ਪਰਕਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਬਾਸਰ ਕੇ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਸੁ ਨਾਮੂ ॥ ਤੇਜ ਭਾਨ
 ਭੱਲਾ ਤਿਹ ਧਾਮੂ ॥ ਹੁਤੇ ਪਰਗਣੇਂ ਤਿਹ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਰੂਪਵਤੀ
 ਜਿਸ ਕੇ ਘਰ ਦਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਤਪ ਕੀਨ ਘਨੇਰਾ ॥
 ਜਨਮਿਓਂ ਸੁਤ ਸੁਭ ਗੁਨਹਿ ਬਡੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਗੁਰ ਸੰਮਤ ਕੇ
 ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਦੀ ਬਸਾਖ ਚੜ੍ਹ ਦਸ ਆਹੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਂ
 ਜਾਮ ਨਿਸ ਬਾਕੀ ॥ ਕ੍ਰਿਤਕ ਨਿਛੁਤ ਦਿਵਸ ਸੁਭ ਰਾਕੀ ॥ ਨਾਮ
 ਸੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖਨ ਪੂਰਹਿ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ੪ ॥

੧ ਖਸ ਲਵੇ । ੨ ਭਰੋਸਾ । ੩ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ । ੪ ਭਰ ।
 ੫ ਇਕ ਦਿਨ । ੬ ਰੂਪ ਵਾਲੀ । ੭ ਇਸਤੀ । ੮ ਪਹਿਲੇ । ੯ ਚੋਦਾਂ ।
 ੧੦ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ।

ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਭਗਤੀ ^੧ਪਾਗੇ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨਹਿ ਲਾਗੇ ॥
 ਗੁਰ ਸੰਮਤ ਇਕਤਾਲੀ ਮਾਹੀ ॥ ਮੱਘਰ ਮਿਤੀ ਗਿਆਰਸ ਆਹੀ ॥
 ੫ ॥ ^੨ਸਣਖੱਤੇ ਕੇ ਨਗਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਦੇਵੀ ਚੰਦ ^੩ਬਾਹਿਜ ਬੋ
 ਭਾਰੀ ॥ ਬੇਟੀ ਰਾਮੋ ਜੀ ਤਿਸ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਸੋਂ ਬਿਆਹਿ ਭਯੋ
^੪ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੬ ॥ ਸੰਮਤ ਚੁਤਾਲੀ ਜਬ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥ ਪੰਚ ਫਾਗ
 ਮੋਹਿਨ ਜਨਮਾਯੋ ॥ ਸਮਤ ਬਵੰਜਾ ਸਾਵਨ ਚਾਰ ॥ ਜਨਮਯੋ ਸੁਤ
 ਮੁਹਿਰੀ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੭ ॥ ਸੰਮਤ ਛਿਵੰਜਾ ਸਪਤਮ ਚੇਤ ॥ ਜਨਮੀ
 ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੀ ਸੁਖ ^੮ਸੇਤ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਨਹਿੰ ਕੋ ਜਗ ਬਡ ਭਾਗ ॥ ਅਠ
 ਸਠ ਸੰਮਤ ਸੋਲਹਿ ਫਾਗ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਕੇਤ ॥
 ਬਿਆਹੀ ਤਿਨ ਸੋਂ ਹਰਖ ਸਮੇਤ ॥ ਅਮਰ ਦੇਵ ਅਤ ਸ਼ਰਧਾ ਧਾਰੇ ॥
 ਗਏ ਬੇਰ ਉੱਨਿਸ ਹਰਿਦਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਬਹੁਤ ਬੀਸਵੀਂ ਵਾਰ
 ਪਧਾਰੇ ॥ ਮਿਹੜਾ ਗ੍ਰਾਮਿਕ ਪੰਥ ਮਝਾਰੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਨਾਮ ਬਿੱਪ੍ਰ ਤਹਿ
 ਕੇਰਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਤੀ ਤਿਸ ਕਰਹਿੰ ਬਸੇਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤਹਾਂ ਗਏ
 ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਸੁਜਾਨ ॥ ^{੧੨}ਪੰਥ ਤਪਤ ^{੧੩}ਭਾਨੁਜੁ ਮਧਿਜਾਨ ॥ ^{੧੪}ਬਿਰੇ
 ਦੁਪਹਿਰਾ ਹੇਤ ਬਿਤਾਵਨ ॥ ^{੧੫}ਪੌਢ ਰਹੇ ਜਿਨ ਕੀਰਤ ਪਾਵਨ ॥
 ੧੧ ॥ ਬਿਦਿਆ ਪਠਿਯੋ ਸੁ ^{੧੬}ਬਿਪ੍ਰ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ^{੧੭}ਸਾਮੁੰਦ੍ਰ ਭੀ
 ਤਿਸ ਨੇ ਦੇਖਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪਦ ^{੧੮}ਅਰਬਿੰਦ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਿਨਕੇ ਹੁਤੇ ਸੁ
^{੧੯}ਪਦਮ ਅਕਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਿਖਯੋ ਦੂਰ ਤੇ ਪੁਨ ^{੨੦}ਢਿਗ ਆਯੋ ॥
 ਨੀਕੀ ਰੀਤ ਬਹੁਰ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਬਿਸਨ ਭਏ ਅਵਤਾਰਾ ॥
 ਕਿਧੋ ਚਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਨਿਪ ਭਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਇਨ ਦੋਇਨ ਬਿਨ
^{੨੧}ਅਪ੍ਰ ਨ ਕੋਊ ॥ ਪਦਮ ਰੇਖ ਇਮ ਧਾਰਹਿ ਦੋਊ ॥ ਪੌਢੇ ਸੁਪਤ

੧ ਇਸਥਿਤ ।

੨ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ।

੩ ਖਤੀ ।

੪ ਸੁੰਦਰ ।

੫ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਪੁਲ ।

੬ ਰਸਤਾ ਭਗਤ ਦੇ ਸਹਿਤ ।

੭ ਸੂਰਜ ਐਨ ਵਿਚਕਾਰ ।

੮ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਗੁਜਾਰਨ ਲਈ ਇਸਥਿਤ ।

੯ ਸੋਂ ਗਏ । ੧੦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

੧੧ ਜੰਤਸ਼

ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ ।

੧੨ ਚਰਨ ਕਮਲ ।

੧੩ ਮਣੀ ਦਾ ਅਕਾਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ।

੧੪ ਪਾਸ ।

੧੫ ਹੋਰ ।

ਰਹੇ ਤਹਿ ਜਾਵਤ ॥ ਰਹਿਯੋ ਬਿਚਾਰਤ ^੧ਦਿਜਬਰ ਤਾਵਤ ॥ ੧੪ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਜਾਗ ਉਠੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੀ ਚਲਬੇ ਕਰ
ਤਿਆਰੀ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਨਿਕਟ ਬੈਠਤ ਭਯੋ ਦੇਖਤ ਹਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਦੇਨ
ਲਗੇ ਤਬ ਦੱਛਨਾ ^੨ਦਿਜ ਜੂ ਇਹੁ ਲੀਜੈ ॥ ਜਾਵੈਂ ਹਮ ਹਰਿਦਾਰ
ਕੋ ਤੁਮ ^੩ਆਸਿਖ ਦੀਜੈ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਦੀਨ ਬਨ ਬਿਨੈ ਭਨੈ ਮੈਂ
ਅਬ ਨਹਿ ਲੇਊਂ ॥ ਜਬ ਸਮਰਥ ਹੋਵੇ ਮਹਾਂ ਤਬ ਲੇਨ ਕਰੇਊਂ ॥
ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਬਖਾਨਿਯੋ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਜਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਦਿਜਰਾਵਰ
ਪਦ ਪਦਮ ਸ੍ਰੀ ਪਤਹਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥ ਅਤ ਉੱਤਮ ਲੱਛਨ
ਇਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਹੈਂ ॥ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤਿ ਰਾਜਾ ^੪ਕਿਧੋ ^੫ਕਿਸ
ਕਾਲ ਬਨੈ ਹੈਂ ॥ ਨਿਰਸੰਸੈ ਮਮ ਬਾਰਤਾ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥
^੬ਐਸੂਰਜ ਹੁਇ ਜਬ ^੭ਜਾਚ ਹੋਂ ਤਬਹੂੰ ਤੁਮ ਦੀਜੈ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ
ਕਰ ਦਿਜ ਤੈ ਅਮਰ ਜੀ ਕਹਿ ਬਚ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਬਚ ਸਾਚੇ
ਹੁਵੈ ਜਾਚੇ ਬਿਨ ਦੇਰੀ ॥ ਕਹਿ ਦਿਜ ਸੋਂ ਮਾਰਗ ਚਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ
ਨ੍ਹਾਏ ॥ ਇਕ ਸਾਧੂ ਸੁਭ ਭੇਖ ਮਹਿੰ ਮਗ ਸੰਗ ਮਿਲਾਏ ॥ ੧੮ ॥
ਸਰਬ ਦਿਵਸ ਸੰਗੀ ਰਹੇ ਉਤਰੇ ਇਕ ਥਾਨਾ ॥ ਗਮਨੇ ਬਹੁਰ
ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੋ ਹਿਤ ^੮ਦੋਹਨ ਠਾਨਾ ॥ ^੯ਜਾਵਤ ਆਏ ਸਦਨ ਨਿਜ
^{੧੦}ਤਾਵਤ ਰਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਇਕਠੋ ਕਰਹਿ ਰਾਚਹਿ ਹਰ
ਰੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਘਰ ਅਪਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੀ ਆਨਿਯੋਂ ਹਿਤ ਧਾਰੀ ॥
ਸਾਦਰ ਆਸਨ ਦੇਹ ਕੈ ਬਹੁ ਸੇਵਾ ਧਾਰੀ ॥ ਭਾਈ ਨਿਸਾ ਸਤਿਸੰਗ
ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ^{੧੧}ਜੁਗਲ ਜਾਮ ਜਾਮਨ ਗਹੀ ਤਬ
^{੧੨}ਗਾਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਬਾਰਤਾ ਤਬ ਸਾਧ

੧ ਪੰਡਤ ।

੨ ਬ੍ਰਹਮਣ ।

੩ ਅਸ਼ੀਰ ਵਾਦ ।

੪ ਅਥਵਾ ।

੫ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ।

੬ ਬਿਭੂਤੀ ।

੭ ਮੰਗਾਂ ਗਾ ।

੮ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆਂ ।

੯ ਜਦ ਤਕ ।

੧੦ ਕਦ ਤਕ ।

੧੧ ਦੋ ਪਹਿਰ ।

੧੨ ਕਥਾ ।

ਉਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋਨ ਹੈ ਕਿਸ 'ਦੀਖਿਯਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
ਅਮਰ ਬਖਾਨਿਓਂ ਗੁਰ ਮੋਹਿ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਖੋਜ ਰਹਿਯੋ ਅਭਲਾਖ
ਸੋਂ ਕੇ ਦਿਸ਼ਟ ਨ ਆਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਤ ਦੁਖਿਯੋ ਚਿਤ ਸਾਧ ਤਬ
ਅਸ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਪ ਤੀਰਥ ਬੁੱਤਿ ਘਾਲ ਬਡ ਭਈ ਬਿਫਲ
ਹਮਾਰੀ ॥ ਮਰਾਂ 'ਸ੍ਰਮਤ ਹੁਇ ਮੈਂ ਕਰੇ ਸਭ 'ਬਾਦ ਗਵਾਏ ॥ ਭਯੋ
ਅਚਾਨਕ ਸਾਬ ਤੁਮ ਇਮ ਕਹਿ ਪਛਤਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕੋ
ਸੰਗੀ ਭਯੋ ਕਿਯ 'ਖਾਨਰੁ ਪਾਨਾ ॥ ਪੁੰਨ 'ਅਕਾਰਜ ਸਭ ਗਏ ਮੁਝ
ਚਿੰਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਿਧ ਹੋਤ ਲੋ ਇਮ ਰਹਿਯੋ ਨਹਿ ਗੁਰੂ ਬਨਾਯੋ ॥
ਮਹਾਂ ਕਰਮ ਖੋਟਾ ਕਿਯੋ ਮਨ ਮਤਿ ਬਿਰਮਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਚਿਤ ਮੈਂ
ਅਤ 'ਰਿਸ ਕਰਤ ਹੀ ਉਠ ਮਾਰਗ ਲੀਨਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ 'ਪਸਚਾਤ
ਤਿਸ ਪਛਤਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਅਪਰ ਸਰਬ ਹੀ ਸੁਧ ਗਈ ਇਕ ਹੀ
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਕਰ ਲੇਹਿ ਹੋਂ ਇੱਛਾ ਬਹੁ ਜਾਗੀ ॥
੨੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪੂਰਹੁ ਮਮ ਆਸਾ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ
ਹਰ ਦਯਾ ਨਿਧ ਲਖ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ॥ ਕਰਹੁ ਸਫਲ ਮਮ ਕਾਮਨਾ
ਗੁਰ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਡਿਆਈ
॥ ੨੫ ॥ 'ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਦਿਨ ਆਗਲੋ ਦੁਖ ਸਾਬ ਬਿਤਾਵਾ ॥
ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਛੁ ਨਹਿ 'ਰੁਚੈਂ ਬੈਰਾਗ ਉਪਾਵਾ ॥ ਬਹੁਰ ਭਈ ਜਬ
ਜਾਮਨੀ ਸੋਚਤ ਚਿਤ ਜਾਗਾ ॥ ਬਿਲਲਾਵਤ ਨਹਿ ਨੀਂਦ ਹੁਇ ਮਨ
'ਦੁਖ ਮਹਿ ਪਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਨਾਉਂ ਥਾਉਂ ਬਿਨ ਰੂਪ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੂਰਹੋ ਮੇਰੀ ਆਸ ਕੋ ਐਸੇ ਉਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ
ਸਭ ਥਾਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈਂ ਬਿਆਪੈ ॥ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਕੈ ਸੋਨ ਮੈਂ
ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਹ ਆਪੈ ॥ ੨੭ ॥ ਮੈਂ ਪਰਖਨ ਜਾਨੋ ਨਹੀਂ ਗੁਰ ਪੂਰਨ

੧ ਸਿਖਿਆ ।

੨ ਕਸ਼ਟ ।

੩ ਨਿਸਫਲ ।

੪ ਖਾਣਾ ਤੇ ਜਲ ।

੫ ਨਿਸਫਲ ।

੬ ਕਰੋਧ ।

੭ ਬਾਦ ਵਿਚ ਪਸਚਾਤਾਪ ਕੀਤਾ ।

੮ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ ।

੯ ਰੁਚੀ ।

੧੦ ਦੁਖ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤ ।

ਕੇਹੂ ॥ ਅਪਨੋ ^੧ਬਿਰਦ ਪਛਾਨਕੈ ਨਿਜ ਦਰਸਨ ਦੇਹੂ ॥ ਇਮ ਇਕ
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਰਿਦੈ ਤਜ ਕਾਰਜ ਆਨਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ
^੨ਦਿਗ ਨੀਰ ਚਲਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ^੩ਦੀਰਘ ਸ੍ਵਾਸ ^੪ਉਤਾਰਤੋ ਇਕ ਤੋ
ਬਿਧ ਦੇਹੀ ॥ ਗੰਗਾ ਜਾਵਤ ਜਾਤ ਮਗ ਬਲ ਬਿਨਾਂ ^੫ਅਛੇਹੀ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਕ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ ਉਰ ^੬ਮਹਿਦ ਬਿਸੁਰਾ ॥ ਕੈ ਮਰਹੋਂ ਕੈ
ਮਿਲੈ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਧਿਕ ਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਿਨਾਂ ਕੁਛ ਸਰੈ ਨ ਕਾਜੂ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ^੭ਛਿਤ ਕੋ ਰਾਜ ਕਿਆ
^੮ਧਿਕ ਸੁਰ ਪੁਰ ਰਾਜੂ ॥ ਤਪ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਜੋ ਬਿਨ ਗੁਰ ਨ
ਫਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੋ ਸੁਖ ਸਕਲ ^੯ਨਸਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਜਿ ਮਿਲੇ ਦੇ ਨਿਜ ਉਪਦੇਸੂ ॥ ਸਫਲ ਤਪਾਦਿਕ
ਹੋਤ ਹੈਂ ਮਿਟ ਜਾਤ ਕਲੇਸੂ ॥ ਕਰਮ ਹੀਨ ਇਮ ਮੈਂ ਰਹਿਓ ਅਬ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਉਂ ॥ ਨਾਤਰ ਤਜ ਕੈ ਅੰਨ ਜਲ ਨਿਜ ਤਨ
ਬਨਸਾਉਂ ॥ ੩੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਜ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅਮਰ ਦੇਵ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਕੀ ਸੁਤਾ ਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਨਾਮ ॥

ਭਗਤਿ ਧਾਰ ^{੧੦}ਬਪ ਆਪਨੋ ਉਪਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਧਾਮ ॥ ੧ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਹੁਤੋ ਭਤੀਜਾ ਅਮਰ ਜੀ ਸਾਵਣ ਮਲ
ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਬਿਆਹੀ ਇਹੁ ਸੁਭ ਗੁਣ ^{੧੧}ਅਭਿਰਾਮਾ ॥
ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਪਿਤ ਪਾਸ ਤੇ ^{੧੨}ਸਸੁਰਾਰ ਦਪੰਤੀ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਮਹਿ
ਹਿਤ ਅਧਕ ਅਮਰੋ ^{੧੩}ਮਤਿਵੰਤੀ ॥ ੨ ॥ ਮਹਿਮਾ ਲਖੀ ਨ ਕਿਨਹੁ

੧ ਧਰਮ । ੨ ਅਖਾਂ ਤੋਂ ਜਲ । ੩ ਲੰਬੇ । ੪ ਕਵਦਾ ਹੈ । ੫ ਇਕ
ਰਸ । ੬ ਬਹੁਤ । ੭ ਧਰਤੀ । ੮ ਧ੍ਰਿਗਾਕਾਰ । ੯ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
੧੦ ਸਰੀਰ । ੧੧ ਸੁੰਦਰ । ੧੨ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਵਸਦੀ ਸੀ । ੧੩ ਅਕਲ ਵਾਲੀ ।

ਤਿਹ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਇਮ ਠਾਨੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧੰਧਾ ਸਭ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਤਿਨ
ਆਇਸ ਮਾਨੈ ॥ ਜਾਗਹਿ ^੧ਪਾਛਲ ਰਾਤ ਕੈ ਕਰ ਸੋਚ ਸਨਾਨਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਬਾਨੀ ਪਠਹਿ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਨਿਸ
ਉਠ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰ ^੨ਮੱਜਨ ਕੋ ਠਾਨਾ ॥ ਜਪੁਜੀ ਆਸਾ ਵਾਰ
ਪਠ ਪੁਨ ਸ਼ਬਦ ਪਠਾਨਾ ॥ ^੩ਦਧੀ ਬਿਲੋਵਤ ਸਹਿਜ ਸੋ ਮੁਖ
ਬੋਲਤ ਬਾਨੀ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਨਿਜ ^੪ਬਿਤੀ ਟਿਕਾਨੀ ॥
੪ ॥ ਨਿਜ ਘਰ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੀ ਚਿੰਤਾ ਗਲਤਾਨੇ ॥ ਜਾਗੇ
ਸਗਲੀ ^੫ਜਾਮਨੀ ਪੁਨ ਪੁਨ ਪਛਤਾਨੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ
ਚਿਤਵਤੇ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਭਾਖੇ ॥ ਜਾਨ ਨਿਸਾ ਤੇ ਧੁਨ ਪਰੀ ਸੁਨ
ਮਨ ਅਭਲਾਖੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਨ ਲਗੇ ਮਨ ਰੋਕ ਕੈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰਬਾਨੀ ॥
ਚੁਭਤ ਚੀਤ ^੬ਦਰਵਤ ਰਿਦਾ ^੭ਰੁਚ ਜਗੀ ਮਹਾਨੀ ॥ ਤਹ ਤੇ ਉਠ
ਹੁਇ ਨਿਕਟ ਤਿਹ ^੮ਓਟਾ ਕਛੁ ਲੀਨਾ ॥ ਦੇਖ ਨ ^੯ਸੁਕਚੈ ਮੋਹਿ
ਕੋ ਸੁਭ ਮਤੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੬ ॥ ਛਪੇ ਸੁਨਤ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਬਿਤ
^{੧੦}ਕੇਤਕ ਕਾਲਾ ॥ ਪਢਤ ਹਰੀ ਅਮਰੋ ਤਬਹਿ ਪੁਨ ਭਯੋ ਉਜਾਲਾ ॥
ਜਬ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਰਿਖੀ ਤਬ ^{੧੧}ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਬੂਝਨ ਲਾਗਿਯੋ
ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਕਿਸ ^{੧੨}ਭਾਂਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਬ ਫੇਰ ਪਢ
ਮੁੜ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਰਿਯੋ ਹੁਤੋ ਮੈਂ ^{੧੩}ਸੁਧਾ ਕੀ ਬੂੰਦੈਂ ਮੁਖ ਪਾਈ ॥
ਕਰਿਯੋ ਜਿਵਾਵਨ ਸੁਖ ਦਯੋ ਇਹ ਬਡ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਅਮਰੋ
ਸਕੁਚਤ ਕੁਛਕ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੮ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦ ਮਨ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ

੧ ਪਿਛਲੀ ।	੨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ।	੩ ਦਹੀਂ ।	੪ ਬਿਤੀ ਨੂੰ ਟਿਕਾ
ਕੋ ।	੫ ਰਾਤ ।	੬ ਹਿਰਦਾ ਦਰਵ ਗਿਆ ।	੭ ਪ੍ਰੀਤੀ ।
੮ ਸੰਕੋਚ	੧੦ ਕਿਤਨਾ ਸਮਾਂ ।	੧੧ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ।	੧੨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ।
੧੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਬੂੰਦ ।			

ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ
ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ
ਬਾਵਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ
ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ
ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆ ਆਹਣੁ ਮਨੁ
ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲੇ
ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸ ਉਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ
॥ ੩ ॥ ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰ ਮਿਲੈ
ਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਉਹ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਤਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ੪ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਮਨ ਭਯੋ
‘ਹੁਲਾਸਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦਸਾ ਅਸ ਅਬ ਅਹੈ ਜਿਮ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
‘ਤਰਨ ਅਵਸਥਾ ਬਿਤ ਗਈ ‘ਬਿਰਧਾਪਨ ਆਵਾ ॥ ਲੋਹਾ ਹੁਤੋ
‘ਮਨੂਰ ਭਾ ਕਿਤ ਕਾਜ ਨ ਆਵਾ ॥ ੯ ॥ ਲੋਹੇ ਕੇ ਪਾਰਸ ਛੁਵੈ
ਕੰਚਨ ਹੁਇ ਜਾਈ ॥ ਮਮ ਮਨੂਰ ਕੋ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਧ ਕਰਹਿ
ਬਨਾਈ ॥ ਮਨਹੁ ਸ਼ਬਦ ਮੁਝ ਪਰ ਕਰਿਯੋ ਅਸ ਦਸਾ ਸਰੀਰਾ ॥
ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਬੂਝਤ ਭਏ ਆਸੈ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸ਼ਬਦ ਕਰਿਯੋ
ਕਿਸ ਕੋ ਅਹੈ ਕਿਤ ਤੇ ਤੁਮ ਪਾਵਾ ॥ ਕਰਨ ਹਾਰ ਅਬ ਹੈ ਕਿ ਨਹਿੰ
ਜਿਨ ਸੁਭ ਪਦ ਗਾਵਾ ॥ ਸੁਨਤ ਰੋਮ ਹਰਖਨ ਭਯੋ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ
ਬਧਾਯੋ ॥ ਮੇਰੇ ਹੇਤ ‘ਉਧਾਰਬੇ ਇਹ ‘ਰੁਚਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ

੧ ਪ੍ਰਸੰਨ । ੨ ਜਵਾਨੀ ਵਾਲੀ ਉਮਰ । ੩ ਬੁਢੇਪਾ ਆ ਗਿਆ । ੪ ਲੋਹੇ
ਉਪਰ ਮੈਲ ਜੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੂਰ ਆਖਦੇ ਹਨ । ੫ ਉਧਾਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ । ੬ ਸੁੰਦਰ ।

ਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਕਹਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਨਹੁ ਬਨਾਯੋ ਸਬਦ ਕੋ
ਜਿਸ ਮਹਿ ਫਲ ਰੂਰੇ ॥ ਅਪਰ ਬਹੁਤ ਬਾਨੀ ਭਨੀ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ
ਦੁਆਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਪਠਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਭਵਜਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥
ਸੁਨਹਿ ਪਠਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗਾਇੰ ਰਬਾਬਾ
ਤਿਨਹੁ ਢਿਗ ਬਿਤ 'ਦੋਨਹੁ ਕਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਬੈ
ਬੈਕੁੰਠ ਪਧਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਸਥਾਨ ਨਿਜ ਜੋਤ ਦੇ ਮਮ ਪਿਤਾ ਬਠਾਰੇ ॥
੧੩ ॥ ਤਿਨਹੁ ਨਿਕਟ ਤੇ ਕੰਠ ਕਰ ਬਹੁ ਸੁਨਤ ਰਹੰਤੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਗਿਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤਿਹ 'ਗਨ ਕਿਲ ਵਿਖ ਹੰਤੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ ਅਨੇਕ
ਹੈਂ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗਾ ॥ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰਨ ਤਿਆਗ ਕੈ ਮਨ
ਸਿਮਰਨ ਲਾਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨਤ ਅਮਰ ਬੋਲੇ ਬਹੁਰ ਦੁਹਤਾ ਸੁਨ
ਲੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬਹੁ ਕਰਨਾ ਕਰ ਕੀਜੈ ॥ ਲੇਹੁ ਸੰਗ
ਤਿਹ ਕੋ ਚਲੋ ਦਿਹੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਯਾਸਾ ਲਗੀ
ਅਬ ਰਹਿਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿੱਧ 'ਅਨਾਥ ਅਜਾਨ ਮੈਂ ਸਮਰਥ
ਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ਮਰਤ ਹੋਇ ਜੀਵਾਇ ਲੈ ਹੇ ਸੁਤਾ 'ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਸੁਨ
ਅਮਰੋ ਨੇ ਪੁਨ ਭਨਿਯੋ ਤੁਮ ਬਿੱਧ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਯੋਂ ਨਹਿ ਮਾਨੈਂ ਬੈਨ
ਕੋ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾਵੇਂ ਨਿਕਟ ਨ ਬਿਨ ਕਹੇ ਬਿਨ
ਬਿਦਾਨਆਵੇਂ ॥ 'ਰਿਸ ਕਰ ਕੁਛ ਨਹਿ ਕਬ ਕਹੈਂ ਯਾਂਤੇ ਡਰਪਾਵੇਂ ॥
ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੂ ਤੂੰ ਮਤ ਕਰ ਚਿੰਤਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਨ ਕੇ
ਹੁਇ ਜੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤੈ ਨ ਕਰੈਂ ਮਨ 'ਭੰਗ ਕੋ ਹੇਰਹਿ ਮਨ
ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ 'ਢਿਗ ਰਾਖ ਹੈਂ ਵੈਹੈਂ ਮਗ 'ਛੇਮਾ ॥ ਬਿੱਧ ਬਿਨੈਸੁਨ

੧ ਦੋਨੋਂ ਸਮੇਂ ।

੨ ਸਮੁੰਹ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ।

੩ ਸਵਾਮੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੪ ਚਤਰ ।

੫ ਗੁਸਾ ।

੬ ਨਾਸ ।

੭ ਪਾਸ ।

੮ ਮੁਕਤੀ ਦਾਰਸਤਾ ।

ਦੀਨ ਕੀ ਅਮਰੋ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ॥ ਝੀਵਰ ਲਿਯੇ 'ਹਕਾਰ ਕੇ 'ਚਢ
 ਕਰ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸੰਮਤ ਸੱਤੇ ਮਗ ਚਲੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੁ ਖਡੂਰਾ ॥
 ਕਹਿ ਬੀਬੀ ਬਹੁ 'ਤਰ 'ਤਰ ਮੈਂ ਜਾਉਂ ਹਜੂਰਾ ॥ ਆਈ ਪਿਤਾ ਕੇ
 ਸਨਮੁਖੇ ਗੁਰ ਦੇਖ ਅਲਾਏ ॥ ਹੇ ਪੁਤੀ ਸੰਗ ਲਿਆਈ ਜਿਸ ਅਬ
 ਕਿਉਂ ਤਜ ਆਏ ॥ ੧੯ ॥ ਨਿਮ੍ਹ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਤ ਭੀ ਆਨਹੁ
 ਅਬ ਪਾਸਾ ॥ 'ਆਇਸ ਲੇਨੇ ਆਈ ਮੈਂ ਸੇ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥
 ਗਈ ਆਪ ਹੀ ਉਠ ਬਹੁਰ ਤਿਸ ਜਾਇ 'ਹਕਾਰਾ ॥ ਰਿਦੇ ਅਨੰਦ
 'ਬਿਲੰਦ ਧਰ ਪਹੁੰਚਿਯੋ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਲਖ ਸੰਸਾਰ ਸਬੰਧ ਕੋ
 ਹੁਇ ਸਤਿਗੁਰ ਠਾਂਢੇ ॥ ਗਲ ਮਿਲਬੇ ਕੋ ਤਿਆਗ ਭੇ ਪਟ ਤੇ ਕਰ
 ਕਾਢੇ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਤਬ ਬੰਦਨ ਕੋ ਠਾਨੀ ॥ 'ਉਰਤ
 ਨਹੀਂ 'ਗਰ ਮਿਲਨਕੇ ਲਿਹੁ ਦਾਸ ਪਛਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕੁਸਲ ਛੇਮ
 ਸਭ ਪੁਛ ਕੈ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੋ ॥ ਲੰਗਰ ਭਯੋ ਤਿਆਗ ਤਬ
 ਰਾਸੋਯਾ ਆਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ 'ਸਿੱਧ ਅਹਾਰ ਹੈ ਸੁਨ ਉਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
 ਮਿਲ ਪੰਗਤ ਮੈਂ ਅਮਰ ਜੀ ਬੈਠੇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਮਨ ਮਹਿ
 ਕਹਿ ਸਰਬੰਗ ਗੁਰ ਸੰਸੈ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ॥ ਤਉ ਮੋਹਿ ਮਨ ਭਾਵਨੀ
 ਲਖ ਨਿਜ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰਬੋਤਮ ਬਿਨ ਜਾਚੇ ਮੋਹੀ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਸੇ ਦੇਹਿ ਅਬ ਉਰ ਮਮ ਸੁਧ ਹੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਇਮ
 ਚਿਤਵਤ ਭੋਜਨ ਕਰਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਜਾਨੀ ॥ ਆਪ ਅਚਯੋ
 ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਕੈ ਪੁਨ ਪੀਵਤ ਪਾਨੀ ॥ ਪੀਛੈ ਉਚਰਿਉ ਦਾਸ ਕੋ ਜੋ
 ਬਚਯੋ ਅਹਾਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਪੁਰਖ ਤਿਸ ਜਾਇ ਕਰ ਚਹਿ ਰਿਦੈ ਉਦਾਰਾ
 ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨਤ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ਭਾ ਲੇਕਰ ਤਬ ਖਾਯੋ ॥ ਨਿਸਚਲ
 ਨਿਸਚੈ ਚਿਤ ਭਯੋ ਸਮ 'ਮੇਰ ਬਿਰਾਯੋ ॥ ਭਈ ਸਾਂਤ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ

੧ ਬੁਲਾ ਕੇ।

੨ ਅਸਵਾਰ।

੩ ਦਰਖਤ।

੪ ਤਲੇ।

੫ ਆਗਿਆ।

੬ ਬੁਲਾਇਆ।

੭ ਆਸਰਾ।

੮ ਯੋਗ ਨਹੀਂ।

੯ ਗਲੇ

ਨਾਲ।

੧੦ ਤਿਆਰ।

੧੧ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਿਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮਨ ਤਹਾਂ ਟਿਕਾਵਾ ॥ ਪਾਨ ਕਰਿਯੋ ਜਲ ਧੋਇ ਕਰ ਬਾਹਰ ਪੁਨ
ਆਵਾ ॥ ੨੫ ॥ ਰਹਿਯੋ ਇਕਾਂਤ ਸੁ ਬੈਠ ਕਰ ਸਭ ਦਿਵਸ
ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਭੋਜਨ ਕੋ ਜਬ ਸਮੇ ਹੁਇ ਤਬ ਅੰਤਰ ਆਯੋ ॥ ਪੰਗਤ
ਮੈਂ ਬੈਠਹਿ ਤਹਾਂ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨਹਿ 'ਇਕਾਕੀ ਹੋਇ
ਕਰ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਮਨ ਗਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤੇ ਜਬਹਿ ਚਿਤ ਮਹਿੰ 'ਚਿਤਵਨ ਕੀਨ॥

ਸੇਵਾ ਚਹੀਯੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਸਤੇ ਹੋਇ 'ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਯੱਦਪਿ ਚਿਤ ਮਹਿੰ ਇਨ
ਕੇ 'ਚਾਹਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੱਦਪਿ ਦਾਸ ਨਿਜ ਧਰਮ ਬਿਚਾਰਹਿ ਸੇਵਾ
ਕਰਹਿ ਭਾਵ ਮਨ ਭੋਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਗਨ ਮਹਿੰ ਤਪ ਕੋ ਤਾਪਤ
ਛੁਧਾ ਪਿਪਾਸਾ ਸਹਿ ਕਰ ਸੋਇ ॥ 'ਪੰਚਾਗਨ ਤਾਪਹਿ ਜਲ ਬੈਠਹਿ
ਬਰਖਾ ਸਹੈਂ ਨਗਨ ਤਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਚਰਨ ਪਰ 'ਠਾਂਢੇ
ਹੋਵਹਿ 'ਊਰਧ ਬਾਹੂ ਕਿਤੇ ਰਹੰਤ ॥ ਕੋ ਲਟਕਤ ਹੈਂ ਉਪਰ ਪਗ
ਕਰ ਚਹੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹੋ ਤਪ ਫਲ ਅਬ ਕਲੀ ਕਾਲ
ਮਹਿੰ ਸਤ ਸੰਗਤ ਸੇਵਾ ਕਰਯੰਤ ॥ ਜਲ ਦੋਵਨ ਅਰ ਲਕਰੀ
ਲਿਆਵਨ ਕਰਨ ਬੀਜਨੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੰਤ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ 'ਪਖਾਰਨ
ਅੰਨ ਪਕਾਵਨ ਇਤਯਾਦਿਕ ਜੇਤਕ ਹੈ ਆਨ ॥ ਮਿਲ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ
ਕਰਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਅਧਕ ਤਪਨ ਫਲ ਹੋਇ ਮਹਾਨ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ
ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਕਰਿਯੋ ਉਰ ਆਨੋਂ ਨੀਰ ਆਪਨੇ ਪਾਨ ॥ ਨਿਤ ਸਤਿ

੧ ਵਖਰਾ । ੨ ਯਾਦ ਕੀਤਾ । ੩ ਪ੍ਰਸੰਨ । ੪ ਉਤਸ਼ਾਹ ਇਛਾ ।
੫ ਪੰਜ ਧੁਲੀਆਂ ਨੂੰ ਤਪਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ । ੬ ਖੜੇ । ੭ ਲੰਬੀਆਂ ਬਾਹਾਂ । ੮ ਧੋਣਾ ।

ਸੰਗਤ ਸੇਵਾ ਠਾਨੈਂ ਅਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਨ ਕਰਹਿ ਸਨਾਨ ॥ ੪ ॥
 ਮਿਲ ਸਿੱਖਨ ਮੈਂ ਭਨਿਯੋ ਸਭਨ ਕੋ ਜਲ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਿਹੁ ਮੁਝ
 ਦਾਨ ॥ ^੧ਆਇਸ ਲੇਕਰ ^੨ਕਲਸ ^੩ਉਚਾਯੋ ਸਿਰ ਧਰ ਲਿਆਵੈ
 ਲੰਗਰ ਥਾਨ ॥ ਦੇਤ ਰਸੋਈ ਮਹਿ ਚਹਿ ਜੇਤਕ ਸਿੱਖਨ ਕੋ
 ਕਰਵਾਵਹਿ ^੪ਪਾਨ ॥ ^੫ਜੁਗਲ ਪਹਿਰ ਨਿਸ ਬੀਤੇ ਉਠ ਹੈ ਮੁਖ
 ਗੁਰ ਦਿਸ ਬਿਯਾਸਾ ^੬ਪ੍ਰਸਥਾਨ ॥ ੫ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਠਤ ^੭ਕੋਸ ਜੁਗ
 ਪਹੁਚਹਿ ਤਾਹਿ ਦਮਦਮਾ ਕੀਨ ਸੁ ਢਾਲ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਸੀਧੇ
 ਚਲ ਹੈਂ । ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਭਰ ਕਲਸ ਬਿਸਾਲ ॥ ਬਾਨੀ ਪਠਤ
 ਆਇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪੁਨ ਕਰਵਾਵਹਿ ^੮ਮੱਜਨ ^੯ਤਤਕਾਲ ॥ ਪੁਨ
 ਇਕੰਤ ਹੁਇ ਸਭ ਤੇ ਬੈਠਹਿ ਕਰਹਿ ਨ ਸੁਨਹਿ ਬਚਨ ਕਿਸ ਨਾਲ
 ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤ ਰਿਦੇ ਸਮਾਲਹਿ ^{੧੦}ਅਪਰ ਮਨੋਰਥ ਸਭ
 ਕੋ ^{੧੧}ਫਾਲ ॥ ਨਿਜ ਕੁਲ ਕੋ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਕੋ ਤਜ ਕਰ ਨਹੀਂ ਜਾਇ
 ਪੁਨ ਕੀਨ ਸੰਭਾਲ ॥ ਏਕ ਬਰਖ ਬਿਤਿਓ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਗਜ
 ਡੇਢਕ ਤਬ ਦੀਨ ^{੧੨}ਰੁਮਾਲ ॥ ਸੋ ਲੇਕਰ ਨਿਜ ਸੀਸ ਚਢਾਯੋ ਦਿਢ
 ਕਰ ਬਾਧਿਯੋ ^{੧੩}ਰਸਰੀ ਨਾਲ ॥ ੭ ॥ ਬਹੁਰ ਉਤਾਰਨ ਕੋ ਨਹਿੰ
 ਕੀਨਸ ਲਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਸਾਲ ॥ ਕੇਤਕ ਨਰ ਜਬ
 ਮਿਲਹਿ ਆਨ ਕਰ ਬੂਜਹਿ ਸਦਨ ਆਪਨੇ ਚਾਲ ॥ ਨਿਜ ਬੰਧਪ
 ਕੀ ਸੁਧ ਲਿਹੁ ਨੀਕੇ ਮਿਲ ਕੁਟੰਬ ਤੁਝ ਚਹਿਤ ਬਿਸਾਲ ॥ ਕਿਉਂ
 ਇਤ ਬੈਠ ਰਹਿਯੋ ਕਿਯਾ ਲੇਵਹਿ ਸਭ ਬਿਧ ^{੧੪}ਸੰਕਟ ਸਹੈਂ ਕਰਾਲ
 ॥ ੮ ॥ ਤਿਨ ਸੋਂ ਕਹੇ ਨ ਹਮਰਾ ਕੋਈ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂੰ ਕੇ ਨਹਿੰ ਕਿਸ
 ਕਾਲ ॥ ਜਿਉਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਮੈਂ ਤ੍ਰਿਣ ਮਿਲ ਜਾਵਹਿ ਤਥਾ ਮੇਲ ਸਭ

੫ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ।

੨ ਘੜਾ ।

੩ ਚੁਕਿਆ ।

੪ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੫ ਦੋ ਪਹਿਰ ।

੬ ਜਾਣਾ ।

੭ ਦੋ ਕੋਹ ।

੮ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੯ ਸੀਘਰ ।

੧੦ ਹੋਰ ਸੰਕਲਪ ।

੧੧ ਦੂਰ ।

੧੨ ਸਿਰੋਪਾਉ ।

੧੩ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ।

੧੪ ਦੁਖ ।

ਕੋ ਸਭ ਨਾਲ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਮਤ 'ਜੁਗ ਪੂਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਦੂਜੇ ਦੀਨ ਰੁਮਾਲ ॥ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਜਾਨੀ ਸ੍ਰਾਮੀ ਕਰ ਕੀ ਸਿਰ ਪਰ
 ਬਾਂਧ ਲੀਨ ਤਤ ਕਾਲ ॥ ੯ ॥ ਬੈਸ ਘਟਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਧਤ ਚਿਤ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਨਰ 'ਉਪਹਾਸ
 ਜਿ ਠਾਨਹਿ ਮੂਰਖ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ਕਰ ਮੈਨ ਬਿਸਾਲ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ
 ਨਹਿ ਜਾਗੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸੋਯੋ ਜੇ ਜਗ ਕੇ ਜੰਜਾਲ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਫਟਤ
 ਤਨ 'ਦੁਰਬਲ ਹੋਯੋ ਗੁਰ 'ਅਨਰਾਗ ਧਰੈ ਰੰਗ ਲਾਲ ॥ ੧੦ ॥
 ਤ੍ਰਿਤੀ ਬਰਖ ਮਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਤ੍ਰਿਤੀ ਡੇਢ ਗਜ ਦੀਨਹੁ 'ਚੀਰ ॥
 ਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਹਰਖ ਅਤ ਮਨ ਹੂ ਸੀਸ ਚਢਾਇ ਲੀਨ ਮਤ ਧੀਰ ॥
 ਇਕ ਸੇਵਾ ਮੇਂ ਤਤਪਰ ਰਹਿ ਸਦ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਕ ਨਹਿ ਬਕਤ ਸਰੀਰ
 ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਇਹੀ ਕਿ ਗੀਝਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਘਟ ਘਟ ਕੀ
 ਜਾਨਹਿ 'ਪੀਰ ॥ ੧੧ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਤੀਤੇ ਇਸ ਵਿਧ ਪੁਨ
 ਤਿਆਗੀ ਨਿਮ ਨਿੰਦਾ ਜੈਨ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਰਾਜਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੇਵਾ
 ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਧਰ ਮੈਨ ॥ ਗੁਰ 'ਅੰਗੁਸਟ ਨਿਜ ਸ੍ਰਾਪਯੋ ਥੋ ਜੋ ਸੋ
 'ਬਿਣ ਪਾਕਯੋ ਪਿਖ ਕਰ ਤੈਨ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਗਰਮ ਸ੍ਰਾਸ ਭੇ ਦੁਖ
 ਨਹਿ ਯਾਂਤੇ ਗਹਿ ਆਨਨ ਸੁਖ ਸੈਨ ॥ ੧੨ ॥ ਜਬ ਮੁਖ ਰੁਧਰ
 ਰਾਯ ਕਿਛ ਆਵੈ ਤਿਸਕੋ ਥੂਕ ਦੇਹਿ ਧਰ ਡਾਰ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਸੈਨ
 ਕਰੈਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਹਿ ਦੁਖ ਹੁਇ ਇਮ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਇਤਿਆਵਕ
 ਜਬ ਸੇਵ ਉਠਾਈ ਸੰਮਤ ਬੀਤ ਗਏ ਤਬ ਚਾਰ ॥ ਚੌਥੇ ਦਯੋ ਰੁਮਾਲ
 ਬਹੁਰ ਤਬ ਸੋ ਭੀ ਲੀਨੋ ਸਿਰ ਪਰ ਧਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਪੰਚ ਬਰਖ
 ਮਹਿ ਪੰਚ ਦਿਯੋ ਗੁਰ ਖਸ਼ਟ ਬਰਖ ਮਹਿ ਖਸ਼ਟ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਸੰਮਤ
 ਸਪਤਮ ਮਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਤ ਪਗ ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ਮੁਖ ਲੀਨ ॥ ਭਯੋ
 ਕਛੂਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਿਮ 'ਅਰਣੈਦੈ ਹੋਤ ਨਵੀਨ ॥

੧ ਦੋ ਸਾਲ । ੨ ਠਠਾ ਮਖੌਲ । ੩ ਕਮਜ਼ੋਰ । ੪ ਪ੍ਰੇਮ । ੫ ਸਿਰੋਪਾਓ ਕਪੜੇ ਦਾ ।

੬ ਪੀੜਾ ਨੂੰ । ੭ ਅੰਗੂਠਾ । ੮ ਫੋੜਾ । ੯ ਸੂਰਜ ।

ਕਰਾਮਾਤ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਭਈ ਤਬ ਸਿੱਧੀ ਫੁਰਨ ਲਗੀ ਮਨ ਚੀਨ ॥
 ੧੪ ॥ ਮੋ ਮਹਿ ਸ਼ਕਤ ਕਾਮ ਕਿਸ ਆਵਹਿ ਗੁਰ ਸਰੀਰ ਤੇ ਜੇ ਦੁਖ
 ਪਾਇ ॥ ਕਰੋਂ ਅਰੋਗ ਜੋ ਬ੍ਰਣ ਇਹ ਸੂਕੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਬਹਿ ਸੁਖ
 ਪਾਇ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਅਪਨ ਸ਼ਕਤ ਤੇ ਰੋਗ ਅੰਗੂਸ਼ਟ ਦੀਨ
 ਬਿਨਸਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਾਗ ਪਿਖਿਓ ਤਬ ਚਰਨ ਅੰਗੂਠੇ ਮੈਂ
 'ਬ੍ਰਣ ਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨ ਜਾਨਿਯੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਕੀਨ ਇਹ ਕੁਛ
 ਇਕ ਸ਼ਕਤ ਹੋਈ ਇਨ ਆਇ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰਖਾ ਤੈਂ ਕਿਆ ਇਹ
 ਕੀਨਸ ਜਰਾ ਸ਼ਕਤ ਭੀ ਜਰੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਇਸ ਪਗ ਕੋ ਤਿਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਉਚਤ ਕਸ਼ਟ ਕੇ ਹੈ
 ਇਹੁ ਸਦਹੀ ਕਿਉਂ ਦੀਨੋ ਤੁਮ ਰੋਗ ਗਵਾਇ ॥ ੧੬ ॥ 'ਅਜਰ
 ਜਰਨ ਹੁਇ ਸੰਤਨ ਕੋ ਉਰ ਮਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੁ ਧੀਰ ਬਿਸਾਲ ॥ ਸਿਰ
 ਲਗ ਦੇਤ ਦੇਰ ਨਹਿ ਲਾਗੈ 'ਅਜਮਤ ਨਹਿ ਦਿਖਾਇ ਕਿਸ ਕਾਲ ॥
 ਐਸੇ ਕਰਤ ਬਦਤ ਨਿਤ ਜਾਵਤ ਕਿਸੂ ਜਨਾਵੈ ਰਹੈ ਨ 'ਪਾਲ ॥
 ਸੀਖ ਧਰੋ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਹਿਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਸਦਾ ਸਮਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ 'ਜੋਰ ਕਰ 'ਡਾਢੇ 'ਛਿਮਹੁ ਗੁਰੂ ਮੈਂ ਮਨਮਤ
 ਕੀਨ ॥ ਨਾਹਿ 'ਰਜਾਇ ਆਪ ਕੀ 'ਬਰਤੀ ਅਬ ਮੈਂ ਕਰੋਂ 'ਸੀਖ
 ਜਿਮ ਦੀਨ ॥ 'ਬਿਰਦ ਬਡੋ ਬਖਸ਼ਿਦ ਆਪ ਕੋ 'ਸਾਗਰ ਜਿਮ
 'ਗੰਭੀਰ 'ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ 'ਧੀਰ ਧਰਾ ਸੀ ਧਰਤ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹਮ
 ਕਿਯਾ ਜਾਨਹਿ ਜੀਵ ਮਲੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ
 ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੇ ਕਰੋ ਨ ਐਸੇ ਫੇਰ ॥ ਪੂਰਬ ਜਸ ਥੇ ਤਥਾ ਬਨਾਯੋ ਚਰਣ
 ਅੰਗੂਠੇ 'ਬਿਨ ਜੁ 'ਬਡੇਰ ॥ 'ਰਾਂਧ ਰੁਧਰ ਚੇਵਤ ਰਹਿ ਥੋਰੋ ਗੁਰ

੧ ਫੋੜਾ ।	੨ ਜੋ ਨਾ ਜਰੀ ਜਾਵੇ ।	੩ ਕਰਾਮਾਤ ।	੪ ਪੜਦਾ ।
੫ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ।	੬ ਵਡੀ ।	੭ ਖਿਮਾਂ ।	੮ ਆਗਿਆ ।
੧੦ ਸਿਖਿਆ ।	੧੧ ਧਰਮ ।	੧੨ ਸਮੁੰਦਰ ।	੧੩ ਡੂੰਘਾ ।
੧੪ ਚਤਰ ।	੧੫ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਧਰਤੀ ਸਦਰਸ ।	੧੬ ਫੋੜਾ ।	੧੭ ਬਡਾ ।
੧੮ ਪਾਕ ਲਹੂ ।			

ਕੀ ਕਥਾ ਅਕਥ ਹੀ ^੧ਹੇਰ ॥ ਕਿਸ ਮਹਿ ਸਮਰਥ ਜਾਨ ਸਕੈ ਕੋ ਸੁਰ
ਨਰ ਬਿਸਮਹਿ ਦੇਵ ਘਨੇਰ ॥ ੧੯ ॥ ਬਰਖ ^੨ਇਕਾਦਸ ਸੇਵਾ
ਕੀਨਸ ਦਿਯੋ ਰੁਮਾਲ ਇਕਾਦਸ ਪਾਨ ॥ ਸੋ ਸਗਰੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਰ
ਬਾਂਧਨ ^੩ਰਸਰੀ ਸੰਗ ਸੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਠਾਨ ॥ ਬਡੇ ਮੁਕਟ ਤਿਨ ਕੋ
ਤਬ ਹੋਯੋ ਨਰ ਅਜਾਨ ^੪ਉਪਹਾਸ ^੫ਕਰਾਨ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਮਹਿਮਾ
ਇਸ ਮੁਕਟਹਿ ਜਿਸ ਤੇ ਹੁਵੈ ਆਨ ਕੀ ਆਨ ॥ ੨੦ ॥ ਬਰਖ
^੬ਦੁਵਾਦਸ ਸੇਵਤ ਆਯੋ ^੭ਜੀਰਣ ^੮ਚੀਰ ਸਰੀਰ ਸੁ ^੯ਛਾਦ ॥ ਪਗ
ਮਹਿ ਭਈ ^{੧੦}ਬਿਆਈ ਫਟ ਕਰ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ਚਹੈ ਨ ^{੧੧}ਸਾਦ ॥
ਜਲ ਸੋਂ ਭੀਜ ਹਾਥ ਤਿਸ ਬਿਧ ਭੇ ਕਬ ਬੈਠਹਿ ਸੁਨ ਸ਼ਬਦ ਸੁ
^{੧੨}ਨਾਦ ॥ ਘਾਲੀ ਘਾਲ ਅਧਕ ਜਬ ਐਸੇ ਦੇਖਤ ਸਿੱਖ ਹੋਏ
ਬਿਸਮਾਦ ॥ ੨੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਜ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਨਵਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯॥
ਵੇਹਿਰਾ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ^{੧੩}ਹਰਖ ^{੧੪}ਸੋਕ ਉਰ ਤਿਆਗ॥
ਕਹਿਯੋ ਕਿਸੁ ਕੋ ਕਿਸੀ ਬਿਧ ਧਰੈ ਨ ਮਨ ਬਡ ਭਾਗ ॥ ੧ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ^{੧੫}ਘਟਾ ਸਯਾਮ ਇਕ ਨਿਸਾ ਮਹਿ
ਪਸਰਿਓ ^{੧੬}ਅੰਧਕਾਰਾ ॥ ਕੋ ਕੋ ਬਰਖਹਿ ਬੁੰਦ ਧਰ ^{੧੭}ਕਰਦਮ ਕਰ
ਡਾਰਾ ॥ ਸਰਦ ਕਾਲ ਪਾਲਾ ਪਰੇ ਤਨ ਸੁਕਚਹਿ ਸਾਰੇ ॥ ^{੧੮}ਤੂਲ
ਤੂਲਾਈ ਕੈ ਅਗਨ ਸੀਤਹਿ ਨਿਰਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹੀ ^{੧੯}ਜਾਮ ਜੁਗ
ਜਾਮਨੀ ਭਾ ^{੨੦}ਮੱਜਨ ਕਾਲਾ ॥ ਚਲੇ ^{੨੧}ਕਲਸ ਲੇ ਹਾਥ ਮਹਿ

੧ ਦੇਖ ।	੨ ਗਿਆਰਾਂ ।	੩ ਰਸੀ ਨਾਲ ਮੋਟੇ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ।	੪ ਠਠਾ ਅਖੌਲ ।
੫ ਕਰਦੇ ਹਨ ।	੬ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ।	੭ ਪੁਰਾਣੇ ।	੮ ਕਪੜਾ ।
੧੦ ਬਿਆਈ ।	੧੧ ਸਵਾਦ ।	੧੨ ਧੁੰਨ ਕੀਰਤਨ ।	੧੩ ਖੁਸ਼ੀ ।
੧੪ ਚਿੰਤਾ ।	੧੫ ਕਾਲਾ ਬਦਲ ।	੧੬ ਹਨੇਰਾ ।	੧੭ ਚਿਕੜ ।
੧੮ ਟੂਈਂ ਦੀ ।	੧੯ ਰਾਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪਹਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ।	੨੦ ਇਸ਼ਨਾਨ ।	੨੧ ਘੜਾ ।

੧ ਆਲਸ ਕੋ ਟਾਲਾ ॥ ਭਰਿਯੋ ਜਾਇ ਬਿਆਸਾ ਵਿਖੇ ਹਟ ਆਵਨ
 ਲਾਗੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੀ ਪਗ ਰਾਖਹਿ ਆਗੇ ॥ ੩ ॥
 ਫਿਸਲਹਿ ਪਗ ਕਲਸਾ ਗਿਰਹਿ ਜਲ ਪਹੁੰਚਹਿ ਨਾਹੀਂ ॥ ਟਰੈ
 ਸਮਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੋ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਮਾਹੀਂ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਕੇ ਪੰਥ
 ਮਹਿ ਘਰ ਹੁਤੇ ਜੁਲਾਹੇ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਨੀਰ ਤਿਨ ਤੇ ਤਹਾਂ ਕਰਦਮ
 ਬਹੁਤਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਬੂੰਦਨ ਗਿਰੇਂ ਪੁਨ ਪੰਕ ਸੁ
 ਯਾਤੇ ॥ ਅਧਕ ਅੰਧੇਰੇ ਹੁਇ ਰਹਿਯੋ ਮਗ ਲਖਯੋ ਨ
 ਜਾਤੇ ॥ ਇਕ ਕਰੀਰ ਕੋ ੩ ਕਿਲਕ ਤਹਿ ੧ ਛਿਤ ਗਵਿਯੋ ਜੁਲਾਹੇ ॥
 ੫ ਚੀਰ ਬੁਨਹਿ ਤਿਸ ਬਾਂਧ ਕਰ ੬ ਕੁੰਭਲ ਪੁਨ ਤਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਆਏ
 ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਤਹਿ ਪਗ ਕਿੱਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਨਿਕਟ ਗਿਰੇ ਕੁੰਭਲ
 ਬਿਖੇ ਨਹਿ ਸੰਭਲ ਆਗਾ ॥ ਕਲਸ ਬਚਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਬਲ ਕੀਨ
 ਬਡੇਰਾ ॥ ਨੀਰ ਨ ਗਿਰਨੇ ਦੀਨ ਤਬ ਬੰਭਿਓ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੬ ॥
 ੭ ਨੀਠ ਨੀਠ ਕਲਸਾ ਤਬਹਿ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰਾਖਿਯੋ ॥ ਮੱਜਨ ਕੋ
 ਨਹਿ ਬਿਲਮ ਹੁਇ ਗੁਰ ਦਿਸ ਅਭਲਾਖਯੋ ॥ ਪਰੀ ਜੁਲਾਹੀ ਸਦਨ
 ਮਹਿ ਅਰ ਹੁਤੇ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਭਯੋ ਖੜਕ ਸੁਨਕੈ ਸ਼ਬਦ ਬਾਹਰ ਕੋ
 ਆਹਾ ॥ ੭ ॥ ਗਿਰਿਯੋ ਕੈਨ ਇਸ ਬਲ ਵਿਖੇ ੮ ਤਸਕਰ ਹੈ ਕੋਊ ॥
 ਕਿਧੇ ਅਪਰ ਮਾਨਵ ਅਹੈ ਉੱਤਰ ਦੇਹੁ ਸੋਊ ॥ ਸੁਨਯੋ ਜੁਲਾਹੇ ਕੋ
 ਭਨਯੋ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਬਤਾਯੋ ॥ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸ ਹੋਂ ਲੈ ਕੈ ਜਲ
 ਆਯੋ ॥ ੮ ॥ ਪੈਨ ਦਾਸ ਇਸ ਕਾਲ ਮੈਂ ੯ ਪਾਲਾ ਅੰਧਕਾਰਾ ॥
 ਬੂੰਦਾਂ ਬਰਖੂਤ ੧੦ ਘਨ ਘਟਾ ੧੧ ਅਵਨੀ ਬਹੁ ਗਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ੧੨ ਜੁਰਾਹੀ
 ਨੈ ਭਨਿਓ ਅਵਰ ਨ ਅਸ ਕੋਊ ॥ ਨਿਰਥਾਵਾ ਅਮਰੂ ਫਿਰਹਿ ਇਸ

੧ ਆਲਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ।

੨ ਚਿਕੜ ।

੩ ਕਿਲਾ ।

੪ ਧਰਤੀ ।

੫ ਕਪੜਾ ਬਣਦਾ ਸੀ ।

੬ ਖਡੀ ।

੭ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ।

੮ ਚੋਰ ।

੯ ਸਰਦੀ ।

੧੦ ਬਦਲ ।

੧੧ ਜਿਮੀਂ ਉਪਰ ਚਿਕੜ ਹੈ ।

੧੨ ਜੁਲਾਹੀ ।

ਛਿਨ ਹੈ ਸੋਊ ॥ ੯ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਕੋ ਚੈਨ ਨਹਿ ਇਤ ਉਤ ਕੋ
 ਡੋਲੈ ॥ ਖਾਇ ਪੇਟ ਨਿਤ ਭਰਤ ਹੈ ਕਿਸ ਸੋਂ ਨਹਿ ਏਲੈ ॥ ਕੁਲ
 ਗ੍ਰਹਿ ਤਜ 'ਉਪਹਾਸ ਸਹਿ ਰਹਿ ਤਪੈ ਨਜੀਕਾ ॥ ਜਗ ਕੀ ਲਾਜ
 ਨ ਕੁਛ ਕਰੇ ਕਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਨੀਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੈ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ
 ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਨਿਥਾਵਾਂ ॥ ਸੇਵਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਬਡੋ ਸੁਭ ਸੁਭਤ
 ਸੁਭਾਵਾ ॥ ਤੂੰ ਕਮਲੀ ਹੁਇ ਕਹਿਤ ਹੈਂ ਬੁਧ ਰਿਦੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਹੀਂ
 ਮਹਾਤਮ ਕੋ ਲਖਯੋ ਜਗ ਦਾਤਾ ਜੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸਿਰ
 ਪਰ ਕਲਸ ਲੇ ਆਹੇ ਨਿਜ ਥਾਨਾ ॥ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਗੁਰੂ ਚਹਿ
 ਕਰਿਯੋ ਸਨਾਨਾ ॥ ਚੌਂਕੀ ਪਰ ਤਬ ਖਰੇ ਥੇ ਸੁਨ 'ਸੋਨ ਬ੍ਰਿਤੰਤਾ ॥
 ਅਤ 'ਧ੍ਰਿਤ ਜਾਨੀ ਦਾਸ ਮਹਿ ਚਾਹਿਤ 'ਪਰਖੰਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਯੋ
 ਨਿਕਟ ਬਤਾਇ ਨਹਿ ਲਗ ਸੇਵ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਚਰਨ 'ਪਖਾਰੇ ਸੋਚ
 ਜੁਤ ਕਰਵਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਉਤ ਜੁਲਾਹੀ ਭੀ 'ਬਾਵਰੀ ਇਨਕੇ ਬਚ
 ਭਾਖੇ ॥ 'ਦਾਤਨ ਕਾਟਤ ਮੁਖ ਬਕਹਿ ਉਰ ਜਿਮ ਅਭਲਾਖੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨਿਸ ਬਿਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਜਾਨਯੋ ॥ ਅਮਰ ਦੇਵ
 ਨਿਜ ਪਾਸ ਤਬ ਬੁਲਵਾਵਨ ਠਾਨਯੋ ॥ ਆਨ ਕਰੀ ਪਦ ਬੰਦਨਾ
 ਕਰ 'ਜੋਰ ਸੁ ਠਾਂਢੇ ॥ ਅਵਲੋਕਤ ਹੈ ਦਰਸ ਕੋ ਅਨਰਾਗ ਸੁ
 ਬਾਢੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹੁ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸਭ ਰਾਤ ਕੋ ਕੈਸੇ ਕਰ ਹੋਈ ॥
 ਲਿਆਵਤ ਜਲ ਕੋ ਕਲਸ ਜਬ ਬੋਲਯੋ ਕਿਮ ਕੋਈ ॥ ਹਾਥ ਬੰਧ
 ਬਿਨਤੀ ਭਨੀ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਜਾਨਹੁ ਸਕਲ
 ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੧੫ ॥ ਕਛ 'ਦੁਰਾਵ ਨਹਿ ਆਪ ਤੇ ਜੇ
 ਸਭ ਕਿਛ ਜਾਨੇ ॥ ਮੈਂ ਡਰਪੋਂ ਕੋ ਅਪਰ ਬਿਧ ਨਹਿ ਜਾਇ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ਸੁਨਕੈ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਤਬੈ ਬੁਲਵਾਇ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਜੁਗਤ

੧ ਮਖੌਲ ।

੨ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਹਾਲ ਸੁਣਿਆਂ ।

੩ ਧੀਰਜ ।

੪ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ।

੫ ਚਰਨ ਧੋਕੇ ।

੬ ਬਲੀ ।

੭ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ।

੮ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ

ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ।

੯ ਆਪ ਪਾਸੋਂ ਕੋਈ ਗਲ ਛੁਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਜੁਲਾਹੀ ਆਇ ਸੇ ਬਿਤ ਭਾ ਗੁਰ ^੧ਪਾਹਾ ॥ ੧੬ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀਨੇ
 ਸੁਧ ਭਈ ਸਮ ^੨ਪ੍ਰਥਮ ਜੁਲਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਬੂਝਿਓ ਤਬੈ ਸਚ
 ਕਹੁ ਮਮ ਪਾਹੀ ॥ ਨਿਸ ਬਿਤਾਂਤ ਕਿਸ ਬਿਧ ਭਯੋ ਸਭ ਦੇਹੁ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ^੩ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦੁਖ ਪਾਇਹੋ ਜੇ ਰਖਹੁ ਦੁਰਾਈ ॥ ੧੭ ॥
 ਸੁਨਤ ਜੁਲਾਹੇ ਭੈ ਧਰਿਯੋ ਇਨ ਕੇ ਬਚ ਸਾਚੇ ॥ ਕਹੋਂ ਨ ਮੈਂ ਦੁਖ
 ਪਾਇਹੋਂ ਇਸ ਲਖ ਸਚੁ ਰਾਚੇ ॥ ਬੂਝਿਓ ਮੈਂ ਕਿਆ ਖੜਕ ਭਾ
 ਬਾਹਿਰ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ^੪ਮਮ ਦਾਰਾ ਜਾਗਤ ਹੁਤੀ ਤਿਨ ਕੀਨ
 ਸਮਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬੋਲੀ ਸੁਨ ਮਨ ਪਰਖ ਕੈ ਇਹ ਅਮਰ
 ਨਿਥਾਵਾਂ ॥ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਵਰੀ ਤਬ ਬਾਕ ਅਲਾਵਾ ॥ ਦਰਸਨ
 ਦੇਖੇ ਸੁਧ ਭਈ ਅਬ ^੫ਰਾਵਰ ਪਾਸੀ ॥ ਬਚਨ ਫੁਰੈ ਸਭ ਕਹੈਂ ਜਿਮ
 ਸੁਨ ਹਮ ਮਤ ^੬ਤ੍ਰਾਸੀ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਬੂਝਯੋ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਐਸੇ
 ਬਿਧ ਹੋਈ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਬਿਨਤੀ ਤਬਹਿ ਕਰ ਜੋਰਤ ਦੇਈ ॥
 ਮੋਹਿ ਨਿਥਾਵਾਂ ਇਨ ਕਹਿਯੋ ਸੇ ਸਾਚ ਬਖਾਨੀ ॥ ਜਬ ਲੋ ਆਤਮ
 ਰੂਪ ਕੈ ਮਨ ਲੇਇ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਥਾਉਂ ਪਾਇ ਕਰ ਬਿਰੈ
 ਨਹਿੰ ਤਬ ਲਗੈ ਨਿਥਾਵਾ ॥ ਭਟਕਤ ^੭ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬਿਖਹਿ ਤਿਤ
 ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥ ਜਬ ਰਾਵਰ ਸੇਵਾ ^੮ਰੁਚਰ ਕਿਯਾ ਤਰਕ ਜੁਲਾਹੀ ॥
 ਸਹੀ ਗਹੀ ਨਹਿੰ ਮੋਹਿ ਤੇ ਬਵਰੀ ਤਬ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਲਪੇਟਿਯੋ ਬਾਕ ਸੁਨ ਮਨ ਦ੍ਰਵਿਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਭਏ ਮਹਾਂ
^੯ਅਨਕੂਲ ਤਬ ਲਖ ਘਾਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਖਸ਼ਨ ਕੈ ਬਖਸ਼ਸ਼
 ਮਹਾਂ ਉਮਗਯੋ ਉਰ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ^{੧੦}ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਦਾਸ ਕੈ ਗੁਰ
 ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥

੧ ਪਾਸ ।

੨ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗਾ ਜੁਲਾਹੀ ਹੋ ਗਈ ।

੩ ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਲ ਛੁਪਾ

ਕੇ ਰਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋਨੋਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਦੁਖ ਪਾਵਾਂਗੀ ।

੪ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

੫ ਆਪ ਪਾਸ ।

੬ ਡਰੀ ।

੭ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਜਲ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ।

੮ ਸੁੰਦਰ ।

੯ ਅਨਸਾਰ ।

੧੦ ਕਲਿਆਨ ।

ਤੋਮਰ ਛੰਦ ॥ ਤੁਮਹੋ ਨਿਥਾਵਨ ਥਾਨ ॥ ਕਰਹੋ ਨਿਮਾਨਨ
ਮਾਨ ॥ ਬਿਨ ਓਟ ਕੀ ਤੁਮ ਓਟ ॥ ਨਿਧਰੇ ਕੀ ਧਿਰ ਕੋਟ ॥ ੨੩॥
ਬਿਨ ਜੋਰ ਕੇ ਤੁਮ ਜੋਰ ॥ ਨਰ ਬੰਧ ਕੇ ਤਿਹ ^੧ਛੋਰ ॥ ^੨ਘਟ ਭੰਨਬੇ
ਸਮਰੱਥ ॥ ਜਗ ਜੀਵਕਾ ਤੁਮ ਹੱਥ ॥ ੨੪ ॥ ਬਰ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ
ਹੋਰ ॥ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ^੩ਬਡੇਰ ॥ ਗਰ ਸੰਗ ਲਾਵਨ ਕੀਨ ॥

✓ ^੪ਪੁਲਕਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੫ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤੁਮ ਤਨ ਹਮ ਹੈ ਕਰ ਪਰਵੇਸ਼ ॥ ਕਰਨੇ ਹੈਂ ਜਗ
ਕਾਜ ਵਸੇਸ਼ ॥ ਕਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਿਰ ਮੁਕਟ ਉਤਾਰਾ ॥ ਬਰਖ
ਇਕਾਦਸ਼ ਕੋ ਜੋ ਧਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁੰਦਰ ਜਲ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਇ ॥
ਬਸਤ੍ਰ ਨਵੀਨ ਸਕਲ ਪਹਿਰਾਇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥
ਬਠਲਾਵੈਂਗੇ ਇਨ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ^੫ਬਿਦਤ ਭਏ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਾਹਿ ॥
ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਹੋਹਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ^੬ਘਾਲ ਨਿਫਲ ਨਹਿ
ਹੋਇ ॥ ਜਸ ਸੇਵਹਿ ਤਸ ਫਲ ਲਹਿ ਸੋਇ ॥ ੨੭ ॥ ਹੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ
ਚਿਤ ਮਹਿ ਧਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰੁ ਸਫਲੀ ਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਸੇਵਾ
ਗੁਰੂ ਕਰਾਈ ॥ ਸੇ ਸੇ ਭਏ ਜਗਤ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਕਰਹੁ ॥ ਨਿਜ ਪਗ ਸੇਵਾ ਮਮ ਉਰ ਧਰਹੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
ਜਨਮ ਸੁਫਲ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਤਵ ਚਰਨ ਸਮਾਇ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਜ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅਮਰਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਬਰ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਦਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਸੰਗਤ ਬੀਚ ॥

ਕਰਨ ^੧ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਸੇਵਕਨ ਦਰਸਤ ਉਚਰੁ ਨੀਚ ॥ ੧ ॥

੧ ਛੁਡਾਣੇ ਵਾਲੇ ।
ਰੋਮ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ।

੨ ਘੜਨ ਭੰਨਣ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਹੈ ।

੫ ਪ੍ਰਗਟ ।

੬ ਸੇਵਾ ।

੩ ਬਹੁਤ ।

੪ ਸਰੀਰ ਦੇ

੭ ਕਲਿਆਨ ।

ਚੋਪਈ ॥ ਇਕ ਗੋਂਦਾ ਖਤੀ ਤਹਿ ਆਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਖਸ਼ਹੁ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਹਾਰੇ ॥ ਮੈਂ
 ਆਯੋ ਕਰ ਓਟ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਸੁਨੀ ਬਿਨੈ ਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ
 ਗੋਂਦਾ ਕਿਆ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਗੋਂਦਾ ਕਹੈ ॥
 ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਡ ਅਚਰਜ ਅਹੈ ॥ ਮੈਂ ਚਾਹੋਂ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਬਸਾਵਾ ॥
 'ਦਿਨ ਚਿਨਵਾਵਹੁ 'ਨਿਸ ਗਿਰ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਇਹਾਂ
 ਭੂਤ ਰਹਾਵੈਂ ॥ 'ਚਿਨੀ ਭੀਤ ਸੋ ਨਿਸਾ ਗਿਰਾਵੈਂ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮੈਂ ਜਾਨੋਂ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੋ ਸਮਰਥ ਆਯੋ ਸ਼ਰਨਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਹਿਤ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਗੋਂਦਾ
 ਜੇ ਸਾਚ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੋਂਦਾ ਜਬੈ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਯੋ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁ ਤਬੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਮ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਝਗਰਾ ਹੁਤੇ ਸ਼ਰੀਕਨ ਸੰਗਾ ॥
 ੭ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਬਾਦ ਉਠਾਵਾ ॥ ਬਹੁ ਮਿਲ ਭੀ ਨਹਿੰ
 ਝਗਰ ਚੁਕਾਵਾ ॥ ਦੋਨੋਂ ਦਿਸ ਝਗਰਤ ਚਲ ਗਏ ॥ ਦਿੱਲੀ ਜਾਇ
 ਪਰਾਪਤ ਭਏ ॥ ੮ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਆਉਂ ਕੇ ਇਮ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ਧਰਮ
 ਕਰਹੁ ਨਿਜ ਪਦ ਲਿਹੁ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਮੈਂ ਸੁਨ ਕਰ ਹੋਯੋ ਤਿਆਰ ॥
 'ਕੂਰੀ ਸਪਤ' ਕੀਨ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ੯ ॥ ਜੀਤ ਲੀਨ ਮੈਂ ਝਗਰੋ
 ਸਾਰੋ ॥ 'ਅਵਨੀ ਲੀਨ ਹਰਖ ਕਰ ਭਾਰੋ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ
 ਕਹਿਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਭੂਤ ਅਧਰਮ ਬਡੋ ਦੁਖ ਦਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਐਸੋ
 ਕਰਮ ਨ ਕਰਿਯੋ ਕਦਾਈ ॥ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਗ
 ਭਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੋਂਦਾ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਐਸੋ ਕਰੋਂ

੧ ਦਿਨੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ । ੨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਢਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੩ ਕੰਧ ਬਣੀ
 ਹੋਈ । ੪ ਝੂਠੀ ਸੋ । ੫ ਧਰਤੀ ।

ਕਦਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਅਬ ਕੀ ਬੇਰ ਗੁਨਹਿ ਬਖਸੀਜੈ ॥ ਪਤਤਿ ਸੁ
 ਪਾਵਨ 'ਬਿਰਦ ਰਖੀਜੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸੁਨ ਗੋਂਦੇ ਬੈਨ ॥ ਅਮਰ
 ਦਾਸ ਦਿਸ ਕੀਨੇ ਨੈਨ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਿਯੋ ਜਾਹੁ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਤਹਾਂ ॥
 ਬਾਸਾ ਪ੍ਰੇਤ ਅਧਰਮਹਿ ਜਹਾਂ ॥ ਗੋਂਦੈ ਨਾਮ ਸੁ ਨਗਰ ਬਸਾਵਹੁ ॥
 ਪੁਨ ਚਲ ਕੈ ਦਿਸ ਹਮਰੀ ਆਵਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਆਇਸ ਭੀ ਜਬੈ ॥ ਤਿਆਰ ਬਾਂਝਯੋ ਕਰ ਤਬੈ ॥ ਤਬ ਗੋਂਦੈ ਪੁਨ
 ਬਿਨੈਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਇੱਕ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਹਾਂ
 ਮਹਿਲ ਨਿਜ ਹਿਤ ਬਨਵਾਵਹੁ ॥ ਇਹੁ ਭੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰ ਕਰਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਤਹਿੰ ਕੀ ਇੱਛ ਪੁਰਾਵਨ ॥ ਕੀਨ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਾਵਨ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਰਖਾ ਨਿਜ ਹਿਤ ਰਚਹੁ 'ਅਵਾਸਾ ॥ ਗੋਂਦੈ ਕੀ
 ਪੂਰਹੁ ਤੁਮ ਆਸਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਛਰੀ ਜੁ ਕਰ ਮਹਿੰ ਧਰਤੇ ॥ ਅਮਰ
 ਦਾਸ ਕੋ ਦੀਨਸ ਕਰ ਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਹਿੰ ਜਹਿੰ ਕਦਮ ਤੁਮਾਰੇ ਫਿਰ
 ਹੀ ॥ ਨਸੈ ਅਧਰਮ ਧਰਮ ਹੋਇ 'ਬਿਰਹੀ ॥ ਅਸ ਸਮਝਾਇ ਸੰਗ
 ਤਿਸ ਕੀਨੋ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਚਲੇ ਰਸ ਭੀਨੋ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਿਛਲ ਪਾਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੀ ਗੋਂਦੇ ਕੇ ਸੰਗ ਜਾਇ ॥

ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਚਲਤ ਹੈਂ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰਾਇ ॥ ੧੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੋਇ ਕੋਸ ਪਰ ਜਬ ਹੀ ਗਏ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਤਹਿ
 'ਠਾਂਢੇ ਭਏ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਭੋਗ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਉਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਰੂਪ
 ਬਸਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰੇ ਕਹੀ 'ਅਸ਼ਟਾਂਗ ਪ੍ਰਣਾਮੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਧਾਮੁ ॥ ਪੁਨ ਮੁਖ ਕੀਨ 'ਬਿਪਾਸਾ 'ਓਰ ॥ ਗਮਨੇ
 ਪੰਥ ਸਿਖਨ ਸਿਰ ਮੋਰ ॥ ੨੦ ॥ ਪਹੁੰਚਤ ਭਏ ਬਿਪਾਸਾ 'ਤੀਰ ॥
 ਭੇ ਠਾਂਢੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨੀ 'ਗਹੀਰ ॥ 'ਲਵ ਖੁਰ ਆਦਿ ਗਮਨ ਤਹਿ

੧ ਧਰਮ। ੨ ਘਰ। ੩ ਬੜੀ। ੪ ਇਸਥਿਤ। ੫ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ।

੬ ਡੰਡੇ ਵਤ ਲੰਮਾ ਪੈਕੈ ਨਿਮਸ਼ਕਾਰ ਕੀਤੀ। ੭ ਬਿਆਸ। ੮ ਤਰਫ। ੯ ਕਿਨਾਰੇ।

੧੦ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ। ੧੧ ਲਾਹੌਰ।

ਰਾਹੁ ॥ ਇਤ ਦਿੱਲੀ ਪਹੁੰਚਤ ਸੇ ਜਾਹੁ ॥ ੨੧ ॥ ^੧ਘਾਟ ਉਗਰ
 ਪਾਰ ਉਤਰੈਬੇ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲੋਕ ਠਹਿਰੈਬੇ ॥ ਤਬ ਗੋਂਦੇ ਬਲ
 ਕੀਨ ਦਿਸਾਵਨ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਸੁਭ ਪੁਰ ਕਰੋ ਬਸਾਵਨ ॥ ੨੨ ॥
 ਜਿਮ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਆਇਸ ਦੀਨਸ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਹਿ ਜਲ ਕਰ
 ਲੀਨਸ ॥ ਛਿਰਕਨ ਕਰਯੋ ਸਥਾਨ ਚੁਫੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਅਧਰਮੇ ਉਠ
 ਗਏ ਡੇਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਛਰੀ ਧਰੀ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਕੀ ॥ ਕਰੀ
 ਲਕੀਰ ਜਿਤੀ ਧਰ ਪੁਰ ਕੀ ॥ ਬਹੁਰ ਮੰਗਾਯੋ ਬਹੁ ^੨ਮਿਸਟਾਨਾ ॥
 ਹਰਖਯੋ ਗੋਂਦਾ ਧਨੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ
 ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ
 ਨਾਮੂ ॥ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ^੩ਆਨਨ ਅਭਰਾਮੂ ॥ ੨੫ ॥ ਅਰਪਨ
 ਕਰਿਯੋ ਸਕਲ ਮਿਸਟਾਨਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਭਨ ਕੈ ਬਾਂਟਨ ਠਾਨਾ ॥
 ਪੂਰਬ ਦਿਸ਼ਾ ਧਰਾ ਪਟਵਾਈ ॥ ਏਕ ਸਾਰ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਈ ॥ ੨੬ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੈ ਚਰਨ ਮਨਾਏ ॥ ਨਗਰ ^੪ਨੀਵ ਧਰ ਚਿਨਬੇ ਲਾਏ ॥
 ਨਿਸਾ ਤਈਂ ਬਹੁ ਚਿਨੀ ^੫ਦਿਵਾਲ ॥ ਦੂਸਰ ਦਿਨ ਦੇਖੀ ਤਿਸ
^੬ਢਾਲ ॥ ੨੭ ॥ ਪੂਰਬ ਭੀਤ ਬਨਾਵੈ ਜੋਊ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਅਧਰਮ
 ਗਿਰਾਵੈਂ ਸੋਊ ॥ ਚਿਨਿਯੋ ਜਿਤੋ ਸੇ ਬਨਿਯੋ ਰਯੋ ਹੈ ॥ ਗੋਂਦੇ ਦੇਖ
 ਅਨੰਦ ਲਯੋ ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਬਹੁ ਧਨ ਖਰਚ ਮਜੂਰ ਲਗਾਏ ॥ ਕਰਤੇ
 ਕਾਰੀਗਰ ਸਮਦਾਏ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰਯੋ ਹੈ ॥ ਤਿਸ
 ਗੋਂਦੇ ਪਰ ਨਾਮ ਧਰਿਯੋ ਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਉਚਾਰ
 ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਭਯੋ ਨਾਮ ਪੁਰ ਕੋ ਬਿਦਤਾਯੋ ॥ ਕੇਤਕ ਸਦਨ ਤਿਆਰ
 ਕਰਵਾਏ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਦਰਸਨ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ
 ਹੋਇ ਅਧੀਨਾ ॥ ਭਨਤ ਬਿਨੈ ਬਨ ਆਗੈ ਦੀਨਾ ॥ ^੭ਰਾਵਰ ਕੀ

੧ ਕਿਨਾਰੇ । ੨ ਮਿਠਾ ।
 ਦੀਵਾਰ ਚਿਣਨ ਲਈ ਰਾਜ ਲਾ ਦਿਤੇ ।

੩ ਮੁਖ ਨਾਲ ਸੁੰਦਰ ।
 ੫ ਦੀਵਾਰ ।

੪ ਨੀਂਹ ਖਟ ਕੇ
 ੬ ਤਰਫ । ੭ ਆਪ ਦੀ ।

ਆਗਿਆ ਜਿਮ ਹੋਈ ॥ ਸੁਧਰਿਓ ਕਾਜ ਭਯੋ ਪੁਰ ਸੋਈ ॥ ੩੧ ॥
 ਲਗੇ ਮਜ਼ੂਰ ਕਰਤ ਹੈਂ ਕਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ ਕਰੇ 'ਨਿਕੇਤ ਸੁ ਤਿਆਰੇ ॥
 ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਨਦ ਮਹਾਨੇ ॥ ^੨ਸਸ ਮੁਖ ਤੇ ^੩ਅਮੀ ਬਚਨ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰਖਾ ^੪ਗ੍ਰਹ ਸੰਤਤ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਦੁਹਤਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਭਏ ਸੁ ਕਹਾਂ ਹੈਂ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਭ
 ਰਾਵਰ ਕੋ ਗਯਾਤ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਤੱਦਪਿ ਪੂਛਹੁ ਸਮ ਅਨਜਾਨੇ
 ॥ ਕਹੋਂ ਸੁਨਹੁ ਗੁਨ ਖਾਨ ਮਹਾਨੇ ॥ ਦੋਇ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ ਮੋਹਿਨ ਮੋਰੀ ॥
^੫ਤਨਿਜਾ ਹੈ ਸਭ ਕਿਰਪਾ ਤੋਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਸੁਨ ਪੁਰਖਾ
 ਅਖੈ ॥ ਹਿਤ ਲਾਇਕ ਤੁਮ ਭਾਖੋਂ ਸਬੈ ॥ ਨਿਜ ਪਰਵਾਰ ^੬ਹਕਾਰਹੁ
 ਸਾਰਾ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਬ ਬਾਸਰ ਕੇ
 ਗ੍ਰਾਮ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ ਮਿਲਹੁ ਸਭਨ ਸੋਂ ਕਰ ਹਿਤ ਧਾਰਹੁ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ
 ਬੀਤਾ ਤੁਝ ਆਏ ॥ ਨਹਿ ਕੁਟੰਬ ਕੋ ਮਿਲਯੋ ਸਿਧਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਲੇ
 ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਕਰਹੁ ਬਸਾਵਨ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲਾ ॥
 ਆਇਸ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਏ ॥ ਸਭ ਲੋਕਨ ਸੰਗ ਮਿਲਤੇ ਭਏ ॥
 ੩੭ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਦਈ ਮੋਹਿ ਸਭ ਭਾਂਤ
 ਬਡਾਈ ॥ ਅਬ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਭਯੋ ਇਸ ਢਾਲ ॥ ਲਿਆਓ
 ਕੁਟੰਬ ਨਿਜ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਰ ਨ ਕਰੋ ਚਲੋ ਮਮ
 ਸੰਗਾ ॥ ਪੁਰ ਸੁੰਦਰ ਘਰ ਬਨੇ ^੭ਉਤੰਗਾ ॥ ਜੇਤਕ ਮਾਨੇਂ ਬਾਕ
 ਭਨੇ ਜਬ ॥ ਉਠ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਸੰਗ ਭੇ ਸੋ ਸਬ ॥ ੩੯ ॥ ਪਹੁੰਚੇ
 ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਦੀਨ ਕੁਟੰਬ ਤਹਾਂ ਸੋ ਬਸਾਇ ॥ ਜਿਤਕ
 ਭਤੀਜੇ ਸੋ ਚਲ ਆਏ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਬਸੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੪੦ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਗੋਇੰਦ
 ਵਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਾਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥

੧ ਘਰ ।

੨ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖ ।

੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਨ ।

੪ ਘਰ ਵਿਚ ਸੰਤਾਨ ।

੫ ਲੜਕੀ ।

੬ ਬੁਲਾਓ ।

੭ ਉਠੇ ।

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਰਚਨ ਸਿੰਘਾਰਨ ਲੋਕ ਤੈ ਅਸ ਸਕਤੀ ਕੋ ਪਾਇ ॥
 ਨਿਬਲ ਨਰਨ ਤੇ ਦੁਖ ਸਹੈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਖਡੂਰ ਮਹਿ ਤਪਾ ਰਹਾਵੈ ॥ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ
 ਬਹੁਤ ਕਹਿਲਾਵੈ ॥ ਖਹਿਰੇ ਜਾਟ ਖਡੂਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਬਸਤ ਹੁਤੇ
 ਸਹਿ ਬਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ੨ ਖਹਿਰੇ ਗੁਰੂ ਤਪੇ ਕੈ ਮਾਨੈ ॥ ਅਨਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵ ਕੇ ਠਾਨੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜੋਉ ॥ ਨਿਕਟ
 ਬਸੈ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਸੋਉ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਹਿ ਤਪਾ ਸਹਾਰੈ ॥
 ਅਹਿਨਿਸ ਸਦਾ ਨਿੰਦ ਮੁਖ ਧਾਰੈ ॥ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਬਿਤੀਤਨ ਭਯੋ ॥
 ਬਰਖਾ ਬਿਨਾ ਖੇਤ ਸੁਕ ਗਯੋ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਬਰਖਾ ਅਬ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ॥
 ਨਿਜ ਪਰਵਾਰ 'ਕੁਤੇ ਨਿਰਬਾਹੀ ॥ ਇਤਿਆਦਕ ਚਿੰਤਾ ਗਲਤਾਨੇ ॥
 ਖਹਿਰੇ ਭੇ ਇਕਤ੍ਰ ਇਕ ਥਾਨੇ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਨਰ ਤਿਨ ਮਹਿ ਐਸੇ
 ਕਹੈ ॥ ਹਮਰੇ ਤਪਾ ਗੁਰੂ ਜੋ ਅਹੈ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਜੁਤ ਮੈਂ ਹੋਂ ਭਾਖਤਾ ॥
 ਹਮ ਤਿਸਕੇ ਸੇਵਕ ਹਿਤ ਰਾਖਤ ॥ ੬ ॥ ਹਮਰੀ 'ਤ੍ਰਿਯਾ ਲਜਾਵਹਿ
 ਬਾਲਕ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਭੇ ਦੁਖ 'ਦਾਲਦ 'ਟਾਲਕ ॥ ਤਿਸ ਢਿਗ ਮਿਲ
 ਕਰ ਚਲਹੋ ਸਾਰੇ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ ਕਰ ਸਕਲ ਪਧਾਰੇ ॥ ੭ ॥
 ਧਰਿਯੋ ਅਗਾਰੀ ਕਚ 'ਮਿਸ਼ਟਾਨਾ ॥ ਨਮੋ ਸਭਨ ਕਰ ਬੰਦੇ ਪਾਨਾ ॥
 ਤਪਾ ਸਾਹਿਬ ਹਮ ਸ਼ਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਅਬਹੁ ਕਾਮਨਾ 'ਪੁਰਵ
 ਹਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਤਪਾ ਹਰਖ ਕੈ ਗਰਬਾ ॥ ਮਮ ਸੇਵਕ
 ਅਨਸਾਰੀ ਸਰਬਾ ॥ ਪਿਖੋਂ ਤੁਮਾਰੀ ਭਗਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰਹੁ
 ਕਾਮਨਾ ਦੇਉਂ ਦਰ ਹਾਲਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨਕੈ 'ਰਾਹਕ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਸੁਨੇ ਤਪਾ ਜੀ ਦੁਰਲਭ ਪਾਨੀ ॥ 'ਐਸਰ ਪਾਇ ਤਪੇ ਤਪ ਕਹਿਯੋ ॥
 ਨਹਿ ਹੈ ਬਰਖਾ ਹਿਤ ਹਮ ਲਹਿਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਖੱਤੀ ਗ੍ਰਾਮ ਤੁਮਾਰੇ

੧ ਕਿਥੋਂ ।

੨ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

੩ ਭੰਨ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ।

੪ ਟਾਲ ਦਿੰਦਾ ।

੫ ਮਿਠਾ ।

੬ ਪੂਰਨ ।

੭ ਜ਼ਿਮੀਂ ਦਾਰ ।

੮ ਸਮਾਂ ।

ਅਹੈ ॥ ਸੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਬਹੁ ਰਹੈ ॥ ਪੂਰਬ ਨਾਮ ਅਹੈ ਜਿਸ
ਲਹਿਣਾ ॥ ਅਬ ਅੰਗਦ ਹੀ ਤਿਸਕੋ ਕਹਿਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰਹਿ
ਪੁਜਾਵਨ ਲੋਕਨ ਪਾਸ ॥ ਬੈਠਹਿ ਗੁਰਤਾ ਧਰਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਜੋ
ਅਸ ਪਦਵੀ ਚਾਹਿਤ ਓਇ ॥ 'ਭਗਵਾ ਪਹਿਰ ਤਜੈ ਘਰ ਸੋਇ ॥
੧੨ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੋ ਭਾਈ ॥ ਬਰਖਾ ਇਸ ਤੇ ਹੋਵੈ ਨਾਈ
॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਨੇ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਕਹੋ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਸਚ
ਬਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕਹੋ ਉਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
ਬਰਖਾ ਹੁਇ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਕਹੈ ਤਪਾ ਜਾਵੇ ਤਿਸ ਪਾਸ ॥ ਅਪਨ
ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਦੇਹੁ 'ਨਿਕਾਸ ॥ ੧੪ ॥ ਜਬ ਸੋ ਗ੍ਰਾਮ ਨਿਕਸ ਕੈ ਜਾਇ ॥
ਬਹੁਰ ਤੁਮਾਰੋ ਹੂੈ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਮਾਨ ਆਗਿਆ ਗਮਨੇ ਸਾਰੇ ॥ ਤਪਾ
ਹਰਖ ਰਿਦ ਮੈਂ ਬਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੂਰਖ ਖਹਿਰੇ 'ਕ੍ਰਿਖੀ ਕਰ ਮਨ ਮਹਿੰ ਨਿਸਚੈ ਠਾਨ ॥

ਨਿੰਦਕ 'ਅਘੀ 'ਦੁਰਾਤਮਾ ਦੁਸ਼ਟ ਬਾਕ ਕੋ ਮਾਨ ॥ ੧੬ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਮਿਲ ਆਏ ਖਹਿਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ
ਸੁਨਹੋ ਬਚ ਖਾਸ ॥ ਨਹਿੰ ਹੋਵੈ ਬਰਖਾ ਇਸ ਥਾਈਂ ॥ ਤੁਮ ਜਾਵਹੁ
ਕਿਤ ਅਧਰ 'ਗਿਰਾਈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸੁਨ ਬਹੁ ਬਿਕਸਾਨੇ ॥
ਬ੍ਰਿਧ ਹੋਂ ਤਬ ਅਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੰਗਲ ਮੈਂ ਇਕ ਬੇਹ
ਪੁਰਾਨੀ ॥ ਖਾਨ ਛਾਪਰੀ ਨਾਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਚਲੋ ਤਹਾਂ
ਹਮ ਰਹੈਂ ਇਕੰਤ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਚਲਤ ਭਏ ਭਗਵੰਤ ॥ ਕਿਤਕ
ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਪਿਛਾਰੀ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥
ਚੈਦਹਿ ਲੋਕਨ ਥਾਪ ਉਥਾਪੇ ॥ ਤਉ ਛਿਮਾ ਨਿਧ ਪਰਮ 'ਅਮਾਪੇ ॥
ਤੀਨ ਕੋਸ ਪਹੁਚੇ 'ਥਲ ਰੂਰੇ ॥ ਕਰਿਓ ਜਾਇ ਡੇਰਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

੧ ਭਗਵੇ ਰੰਗ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ । ੨ ਨਿਕਾਲ ਕੇ । ੩ ਖੇਤੀ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ।
੪ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ । ੫ ਖੇਟੇ ਪੁਰਸ਼ । ੬ ਗ੍ਰਾਮ । ੭ ਨਾਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।
੮ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨ ।

੨੦ ॥ ਸਿੱਖ ਸਮੀਪ ਬੈਠ ਗੇ ਤਹਾਂ ॥ ਇਕ ਸਰ ਰਿਦਾ ਸਾਂਤਿ ਨਿਤ
 ਮਹਾਂ ॥ ਜਹਾਂ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਹਿ ਜੰਗਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਤੇ ਭਾ ਥਲ
 ਮੰਗਲ ॥ ੨੧ ॥ ਹੁਵੈ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨੈਂ ਅਨੇਕ ॥ ਦੇਗ ਚਲੇ ਤਹਿ
 'ਜਲਧ ਬਬੇਕ ॥ ਇਤ ਉਤ ਗ੍ਰਾਮਨ ਮਿਲ ਨਰ ਆਏ ॥ ਮਾਨਹਿ
 ਭਾਗ ਸੁ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਬਿਧ ਨੇ ਕਹਿਯੋ ਤਪੇ ਕੀਅ ਜੋਇ ॥
 ਫਲ ਇਸਕਾ ਦੁਖ ਲੈ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਉਤ ਕਾ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁ ਐਸੇ ॥
 ਸੁਨਹੋ ਕਥਾ ਭਈ ਇਤ ਜੈਸੇ ॥ ੨੩ ॥ ਗਮਨੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ
 ਆਯੋ ॥ ਨਹਿ ਗੁਰ ਡੇਰੇ ਮਹਿ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਬੂਝਨ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਕਿਤ
 ਗਏ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਲੋਗ ਬਤਾਵਤ ਭਏ ॥ ੨੪ ॥ ਤਪੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ
 ਠਾਨੀ ॥ ਜਾਵਤ ਭੇ ਤਾਂਤੇ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਸੁਨ ਅਤਿ ਦੁਖ
 ਪਾਯੋ ॥ ਦੇਖੋ ਕਿਆ ਇਨ ਦ੍ਰੇਸ਼ ਕਮਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸਰਲ ਸਮਾਨ
 ਚਿੱਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ 'ਰਾਹਕ ਤਪਾ 'ਮੰਦ ਮਤ ਭੂਰੇ ॥ ਲੇਨ ਦੇਨ
 ਤਿਨ ਕੋ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਕਿਉਂ 'ਕੁਕਰਮ ਮਿਲ ਠਾਨਿਯੋ ਸੋਈ ॥
 ੨੬ ॥ ਮੋ ਤੇ ਜਰਿਯੋ ਜਾਇ ਨਹਿ ਕੈਸੇ ॥ 'ਜਾਵਦ ਫਲ ਮੈਂ
 ਦੇਉਂ ਨ ਤੈਸੇ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਗਮਨੇ ਖਹਰਨ ਪਾਸ ॥ ਬੈਠੇ
 ਧਾਰਹਿ ਬਰਖਾ ਆਸ ॥ ੨੭ ॥ ਭੇ ਰਾਹਿਕ ਗਨ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਭਯੋ ਕਿ ਨਹਿ ਅਬ ਗੁਰੂ ਪਧਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਖ ਕਾਰਨ ਐਸੇ ਬੈਨ
 ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਕੋ ਬਰਖਾ ਹੈ ਨ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਿਯੋ ਤਪੇ ਕੋ ਹਮ
 ਨੇ ਕੀਨਾ ॥ ਹੁਇ ਕਰ ਆਤਰ ਨੀਰ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਜੋ ਬਰਖਾ
 ਬਰਖਾਵਨ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹਮ ਤੇ ਫਿਰੈ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ
 ਅਮਰਦਾਸ ਸੁਨ ਬੈਨਾ ॥ ਕਹੇ ਸੁ 'ਛੋਭ 'ਰਕਤ ਕਰਨੈਨਾ ॥ ਕਹੇ
 ਤਪੇ ਕੇ 'ਘਨ ਨਹਿ ਆਵਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰ ਕੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਵਾ ॥

੧ ਬਬੇਕ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ।

੨ ਜ਼ਿਮੀਂ ਦਾਰ ।

੩ ਭੈੜੀ ਮਤ ।

੪ ਬੋਟਾ ਕਰਮ ।

੫ ਜਦ ਤਕ ।

੬ ਗੁਸੇ ਵਾਲੇ ।

੭ ਅਖਾਂ ਲਾਲ ਕਰਕੇ ।

੮ ਬਦਲ ।

੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੇਈ ॥ ਬਰਖਾ ਦੇਨ ਸ਼ਕਤ ਧਰ
 ਤੇਈ ॥ ਕਹਿਯੋ ਤਿਨੋਂ ਕੋ ਮਾਨਹੁ ਨੀਕਾ ॥ ਬਰਖਹਿ ਮੇਘ ਭਾਵਤੋ
 ਜੀ ਕਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਿੰ ਖਹਿਰੇ ਕੋ ਹੁਇ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਦੇ ਹਮ ਕੋ
 ਜਲ ਦਾਨ ਸੁਖਾਰੀ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੁ ਹਮ ਸਿੱਖ 'ਤਮਾਮੂ ॥ ਕਰੈਂ
 ਸੇਵਕੀ 'ਸਗਰਾ ਗ੍ਰਾਮੂ ॥ ੩੨ ॥ ਇਮ ਨਿਸਚੈ ਸਭ ਕੋ ਕਰਵਾਇ ॥
 ਕਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਸੁਨਹੁ ਸਮਦਾਇ ॥ ਦਿਵਸ ਰਹਿਓ ਬੋਰੇ ਰਵਿ
 ਜਾਇ ॥ ਯਾਂਤੇ 'ਤੂਰਨ ਕਰਹੁ ਉਪਾਇ ॥ ੩੩ ॥ 'ਰਵਿ ਅਸਤ ਤੇ
 ਪੂਰਬ ਕਾਲਾ ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਤਪਾ ਜਾਇ ਦਰਹਾਲਾ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ
 ਘਨ ਜਲ ਕੋ ਬਰਖਾਵੈ ॥ ਭਰਹਿ ਖੇਤ ਬਹੁ ਅੰਨ ਪਕਾਵੈ ॥ ੩੪ ॥
 ਨਿਕਸਹਿ ਜਬਹਿ ਤਪਾ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ॥ ਤੈ ਘਨ ਹੋਇ ਪਤਾ ਲਿਹੁ
 ਹੇਰੇ ॥ ਪਹੁਚਹਿ ਜਬ 'ਕਿਦਾਰ ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਦੇਖਹੁ ਘਨ
 ਜਲ ਬਰਖਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਇਮ ਸਭ ਸੁਨ ਕੇ ਜਾਗਿਓ 'ਚਾਉ ॥
 ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਭ ਇਹੁ 'ਪਤਿਆਉ ॥ ਗਮਨੇ ਰਾਹਿਕ ਸਭ ਮਿਲ
 ਤਹਾਂ ॥ ਸਥਿਤ ਤਪਾ ਗਾਦੀ ਪਰ ਜਹਾਂ ॥ ੩੬ ॥ ਸਭਹਨ ਮਿਲ
 ਕਰ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨਹੁ ਤਪਾ ਜੀ ਨਹਿੰ 'ਘਨ ਲਹਯੋ ॥ ਅਬਹਿ
 ਆਪ ਕਰਨਾ ਕੋ ਧਾਰ ॥ ਉਠ ਕਰ ਪਾਵਹੁ ਚਰਨ ਕਿਦਾਰ ॥ ੩੭ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਪਰੇ ਘਨ ਬਰਖੈ ॥ ਕਰ ਉਪਕਾਰ ਦੇਹੁ ਸਭ ਹਰਖੈ ॥
 ਕਰਤ 'ਮ੍ਰਿਦਲਤਾ ਯੁਤ ਪਤਿਆਵਨ ॥ ਸਭਹਨ ਕਹਿ ਕਰ ਕਿਯਾ
 ਨਿਕਸਾਵਨ ॥ ੩੮ ॥ ਵਹਿਰ 'ਸਿਵਰ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਜਦਾ ॥
 'ਨਭ ਮਹਿੰ ਆਇ ਦੇਖ ਘਨ ਤਦਾ ॥ ਪਤਾ ਭਯੋ ਸਭ ਕੇ ਮਨ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਭਨਯੋ ਸੁ ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੯ ॥ ਲੇ
 'ਬਬ ਗਏ ਕਿਦਾਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਬਰਖਨ ਬੂੰਦੈਂ ਲਗੀ ਫੁਹਾਰਾ ॥

੧ ਸਾਰੇ । ੨ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ । ੩ ਸੂਰਜ । ੪ ਛੋਤੀ । ੫ ਸੂਰਜ
 ਭੁਬਣ । ੬ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ । ੭ ਉਤਸ਼ਾਹ । ੮ ਨਿਰਨਾ । ੯ ਬਦਲ ।
 ੧੦ ਕੋਮਲਤਾ । ੧੧ ਡੇਰੇ ਵਿਚੋਂ । ੧੨ ਅਕਾਸ਼ । ੧੩ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਖੇਤ ਭਰ ਗਏ ।

ਦੂਸਰ ਖੇਤ ਬਿਖੈ ਪਗ ਧਾਰਾ ॥ ^੧ਮੋਚਤ ਭਏ ਮੇਘ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥
 ੪੦ ॥ ^੨ਲਘ ਦਿਨ ਰਹਿਯੋ ਚਿੰਤ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦਿਸ
 ਕੋ ਚਹਿਤ ਚਲਾਵੈ ॥ ਤਪਾ ਭਯੋ ਬਯਾਕੁਲ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ^੩ਝਿਰਕ
 ਝਿਰਕ ਤਬ ਪਰਹਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੪੧ ॥ ਖੈਂਚਤ ਖੈਂਚਤ ਭਯੋ
 ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਬੋਲਨ ਤੇ ਥਕ ਰਹਿਯੋ ਨਰਾਲਾ ॥ ਖਹਰਨ ਤਪਾ
 ਘਸੀਟਿਓ ਜਦਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਪ੍ਰਾਨ ਭਯੋ ਹਤ ਤਦਾ ॥ ੪੨ ॥ ਤਪਾ
 ਮਰੇ ਤੇ ਇਕ ਸਰਬਾਰੇ ॥ ਬਰਖਾ ਕੀਨਸ ਮੇਘ ਕਿਦਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ
 ਪਖੰਡੀ ਸਭਹਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਦ੍ਰੈਸ ਅਕਾਰਨ ਗੁਰ ਸੰਗ ਠਾਨਯੋ ॥ ੪੩
 ॥ ਝੂਠੇ ਹੁਤੇ ਫੂਰੀ ਨਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦਾਸਨ ਦੀਨਸ ਪਾਨੀ ॥
 ਹੋਤ ^੪ਭੋਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਆਨਹੁ ॥ ਨਿਜ ਅਪਰਾਧ ਛਿਮਾਪਨ
 ਠਾਨਹੁ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਜ ਮਹਿਲੇ ਤਪੇ
 ਕੋ ਕਰਮ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਦ੍ਰਾਦਸਮੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਵਿ ਸਮਤਾ ਪਤਬੀਜਨਾ ਨਹਿ ਕਰ ਸਕੈ ਕਦਾਇ ॥

ਕਰੈ ਕਦਾ ਚਿਤ ਤਪੇ ਸਮ ਤਾਤ ਕਾਲ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤਹਿ ਕਰਕੈ ॥ ਗਮਨਿਓ
 ਗੁਰ ਦਿਸ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁ ਧਰਕੇ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਿਦੈ ਹੂ ਗਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਡੇਰੇ ਮੈਂ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਜਾਇ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨਸ ॥ ^੫ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ
 ਫੇਰ ਬੈਠੇ ਚਿਤ ਚੀਨਸ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦੁਤਿਜ ਦਿਸ ਗਯੋ ॥
^੬ਨਮ੍ਰ ਬੰਦ ਕਰ ਇਸਥਿਤ ਭਯੋ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਜ ਦਿਸਾ ਪੁਨ ਆਨਨ
 ਫੇਰਿਓ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਦਿਸ ਨਾਹਿਨ ਹੇਰਿਓ ॥ ਸਕਤ ਜਨਾਵਨ

੧ ਬਹੁਤ ।

੨ ਥੋੜਾ ਦਿਨ ।

੩ ਝਿਬਕ ਝਿੜਕ ਭਾਵ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ।

੪ ਸਵੇਰੇ ।

੫ ਪਿਠ ਫੇਰ ਕੇ ।

੬ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਸਹਿਤ ।

ਕਿਅ ਅਪਰਾਧੁ ॥ ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਕੀਨਸ ਇਹ ਸਾਧੂ ॥ ੪ ॥ ਚਤੁਰ
 ਦਿਸ ਦਿਸ ਬੰਦਨ ਕਰ ਖਰੇ ॥ ਹੋਇ ਦੀਨ ਨੈਨਨ ਜਲ ਭਰੇ ॥
 ਕਹਿਨ ਬਿਨੈ ਕੋ ^੧ਉਦਤ ਭਯੋ ਜਬ ॥ ਚਤਰਬ ਦਿਸ ਮੁਖ ਫੇਰ ਲਯੋ
 ਤਬ ॥ ੫ ॥ ਹੋਇ ^੨ਉਤਾਇਲ ਮੁਖ ਦਿਸ ਫੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਅਪਰਾਧ
 ਸੁ ਬੂਝਿਓ ਹੇਰਾ ॥ ਭੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਅਬ ਛਿਮਾ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ਼
 ਮੋਹਿ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਭੂਲੇ ਕੋ ਤੁਮ ਬਖਸ਼ਨ ਹਾਰ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ
 ਗੁਰ ਗਯਾਨ ਉਦਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤਬਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਮ
 ਪੀਛੇ ਕਿਆ ਕ੍ਰਿਤ ਤੈਂ ਠਾਨੀਂ ॥ ੭ ॥ ਘਨ ਬਰਖਾਇ ਤਪਾ
 ਮਰਵਾਯੋ ॥ ਅਪਨ ਆਪ ਕੋ ^੩ਮਹਿਦ ਜਨਾਯੋ ॥ ਫਲ ਦਾਤਾ
 ਈਸ਼ਰ ਸਭ ਕਾਹੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਉਚਰ ਸਲੋਕ ਬਨਾਹੂ ॥ ੮ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕਾ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਆਸਕੁ ਇਹੁ
 ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਬੰਦਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ਭੋ ਗੁਰ
 ਬਖਸਹੁ ਮਤ ਅਨਜਾਨੀ ॥ ਅਬ ਤੇ ਫੇਰ ਨ ਕਰਹੋਂ ਐਸੇ ॥ ਆਪਾ
 ਨਾਹਿ ਜਨਾਵੋਂ ਕੈਸੇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਤੁਮ ਸੰਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੋ ਠਾਨਾ ॥
 ਸ਼ਹਿਯੋ ਨ ਗਯੋ ਤਬੈ ਦਯੋ ਡਾਨਾ ॥ ^੪ਰਾਵਰ ਕੀ ^੫ਰਜਾਇ ਇਮ
 ਜੋਈ ॥ ਕਰੈਂ ਅਪਰ ਐਸੇ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋ ਹਰਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਛਿਮਾ ਕਰਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
 ਜੰਗਲ ਮੈਂ ਮੰਗਲ ਮਹਾਂ ਜਹਿ ਗੁਰ ਕਰਯੋ ਨਿਵਾਸ ॥ ੧੧ ॥
^੬ਰਾਹਕ ਮਿਲੇ ਖੜੂਰ ਕੇ ਉਰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪਾਇ ॥
 ਮਨ ਭਾਵਤ ਜਲ ਬਰਖਯੋ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ੧੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਭਈ ਭੂਲ ਸਗਰੀ ਬਖਸ਼ਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਨਾ
 ਖਡੂਰ ਲਿਆਵਹਿ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਸ੍ਰਾਪ ਦੇਹਿ ਭੈ ਦਾਇਕ ॥ ^੧ਅਪਦਾ
 ਪਰਹਿ ਪ੍ਰਮੋਦ ਨਸਾਇਕ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਕਟ ਰਹੇ ਮਹਿਮਾ ਨਹਿ
 ਜਾਨੀ ॥ ਹਮਰੀ ਮੱਤ ਤਪੇ ^੨ਬਿਚਲਾਨੀ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਮਿਲ ਕਰ ਲੇ
 ਪਕਵਾਨ ॥ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ਗਮਨੇ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਸਭਨ ਜਾਇ
 ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਬਿਨਤੀ ਜੁਗਤ ਬਖਾਨੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਹਮ ਨੇ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇਵ ॥ ਹਮ ਸਭਹਨ ਕੋ ਤਪੇ ਭ੍ਰਮਾਇਵ ॥
 ੧੫ ॥ ਗਵਰ ਕੋ ਨਿੰਦਕ ਬਡ ਪਾਪੀ ॥ ਧਨ ਲੋਭੀ ਮਨ ਕੂਰ
 ਮੰਤਾਪੀ ॥ ਦੁਰਮਤ ਖੋਟ ਕਰਮ ਕਿਆ ਜੇਤਕ ॥ ^੩ਤਾਤ ਕਾਲ ਫਲ
 ਪਾਯੋ ^੪ਤੇਤਕ ॥ ੧੬ ॥ ਸਰਣ ਪਰੇ ਹਮ ਰਾਹਿਕ ਸਾਰੇ ॥ ਸਿੱਖ ਕਰੋ
 ਹਮ ਸ਼ਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਦਿਸ ਪਿਖ ਬਿਕਸੇ ॥
 ਬਾਕ ^੫ਸੁਧਾ ਸਮ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਿਥਯਾ ਰੂਪ
 ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਹਮ ਕਾਹੂੰ ਸੰਗ ਬੈਰ ਨ ਧਾਰੈ ॥ ਮਿਥਯਾ ਮਾਨ ਅਪਰ
^੬ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਹਮ ਨਾਹਿਨ ^੭ਠਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰੈ
 ਕਰਮ ਜਸ ਤਸ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਿਹਫਲ ਨਹਿ ਜਾਵੈ ॥
 ਮਿਥਯਾ ਮਹਿ ਗਯਾਨੀ ਨਹਿ ਰਚੈ ॥ ਸਾਚ ਸਰੂਪ ਬੀਚ ਨਿਤ ਮਚੈ
 ॥ ੧੯ ॥ ਦੂਬਿਧਾ ਤੁਮ ਮਹਿ ਦੇਖੀ ਭੂਰ ॥ ਹਮ ਤਿਆਗਯੋ ਤਬ
 ਗ੍ਰਾਮ ਖਡੂਰ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਸੰਕਟ ਹੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਬਸਹੁ ਸਦਨ ਮਹਿ
 ਦੁਖ ਨਹਿ ਜੋਇ ॥ ੨੦ ॥ ਹਮ ਤੋ ਜਹਿ ਬੈਠਹਿ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ਕਿਤ
 ਤੇ ਪਾਇ ਨ ਕਿਡਹਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਹਾਨ ਲਾਭ ਹਮਰੇ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ॥
 ਮੰਗਲ ਹੈ ਇਸ ਜੰਗਲ ਮਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਰਾਹਕ ਗਹਿ ^੮ਪਦ
 ਅਰਬੰਦ ॥ ਛਿਮਹੁ ਛਿਮਹੁ ਤੁਮ ਰੂਪ ਗੁਬੰਦ ॥ ਚਲ ਕੈ ਗ੍ਰਾਮ

੧ ਖੁਸ਼ੀ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬਿਪਤਾ ।
 ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ।
 ਪਕੜ ਕੇ ।

੬ ਨਿਰਾਦਰ ।

੨ ਬਦਲੀ ।
 ੭ ਜਾਣਿਆ ।

੩ ਸੀਘਰ ।

੪ ਉਤਨਾ ।

੮ ਦਰਨ ਕਮਲ ਨੂੰ

੧ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਕੀਜੈ ॥ ੨ ਬਿਰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਭਾਰ ਕਰੀਜੈ ॥੨੨॥ ਬਿਹਸ
 ਕਹਿਯੋ ਪੁਨ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਮਰੈ ਹਠ ਨ ਹੋਇ ਕਿਸ ਭਾਇ ॥
 ਐਬੋ ਇਹਾਂ ਕਿ ਜੈਬੋ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਇਕ ਸਮ ਵਹਿਰ ਕਿ ਬੈਠਹਿ ਧਾਮ ॥
 ੨੩ ॥ ਜੇਕਰ ਤੁਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਮਦਾਇ ॥ ਲੇ ਸੰਗ ਚਲਹੁ ਬਸੈਂ
 ਤਿਸ ਥਾਇ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਨਰ ਉਰ ਸਮਦਾਈ ॥ ਖਹਿਰਨ ਲੀਨ
 ੩ ਪ੍ਰਯੋਕ ਉਠਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ ਆਵਤ ਚਲੇ ॥ ਮਗ
 ਮਹਿ ਸੀਹਾ ੪ ਉੱਪਲ ਮਿਲੈ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ਭਯੋ
 ਨਿਮ੍ਰ ਉਰ ਸਰਧਾ ਧਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਇਕ ਸੈ ਅਜ ਸੁ ਸੰਗ ਤਹਿ
 ਅਹੋ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਬਚ ਕਹੇ ॥ ਭੋ ਸੀਹਾਂ ਇਹੁ ਕਿਤ ਤੇ
 ਲਿਆਏ ॥ ਕਿਉਂ ਕੀਨਸ ਇਨ ਕੋ ਸਮਦਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਜੋਰੇ ਕਹਿਯੋ ਬ੍ਰਿਤੰਤਾ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕੋ ਮੁੰਡਨ ਅਹੈ ॥ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ਕਰਯੋ ਹਮ ਚਹੈਂ ॥੨੭॥ ਹਮਰੀ
 ਕੁਲ ਸਭ ਇਕ ਠਾਂ ਹੋਇ ॥ ਬਡੇ ਹਮਾਰਨ ਕੀ ਬਿਧ ਸੋਇ ॥ ਇਸ
 ਬਿਧ ਕਰਨ ਅਹੈ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਆਵਹਿ ੫ ਆਮਿਖ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰ ॥
 ੨੮॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਿਕਸੇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਭਲੇ ਕਰਨ ਚਿਤ ਕਹਿ
 ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਇਤਨੇ ਜੀਵਨ ੬ ਹਿੰਸਾ ਕਰੈਂ ॥ ਪਾਪ ਬਿਸਾਲ
 ਆਪਨ ਸਿਰ ਧਰੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਖ ਭੋਗੈਂ ਗੇ ਸਗਰੇ ਲੋਕ ॥ ਅਪਦਾ
 ਪਰਹਿ ਤੋਹਿ ਪਰਲੋਕ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ੭ ਹਿਤ ਅਘ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ ਤਹਾਂ ਨ
 ਰੰਚਕ ਹੋਇ ਸਹਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਕਰਹੈ ਲੇਖਾ ॥
 ਲਹੈਂ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਰਹੈ ਨ ੮ ਸੇਖਾ ॥ ਪੁਨ ੯ ਮੁੰਡਨ ਕੀ ਰੀਤੀ ਜੋਇ ॥
 ਭਲੀ ਨਾਹਿ ਕਰਬੇ ਚਿਤ ਜੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮ ਰੂਪ
 ਬਨਾਯੋ ॥ ਨਹਿ ਚੱਯੈ ਤਿਸ ਬਾਧ ਘਟਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਆਗਯਾ ਏਈ ॥ ਰਹੈਂ ੧੦ ਸਕੇਤ ਸਿੱਖ ਹੂ ਸੇਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਸੀਹੇ

੧ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ।

੨ ਧਰਮ ।

੩ ਪਲੰਘ ।

੪ ਸੀਹਾ ਨਾਮ ਹੈ ਉਪਲ ਜਾਤ ਹੈ ।

੫ ਮਾਸ ।

੬ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ।

੭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਪ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ

ਕਰਦਾ ਹੈਂ ।

੮ ਬਾਕੀ ।

੯ ਬੰਡ ਮੁੰਡਨ ਦੀ ਰੀਤੀ ।

੧੦ ਸਹਿਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਜਿਪ ।

ਭੈ ਧਾਰ ਬਡੇਰੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਰੋਂ ਜਸ ਆਇਸ ਤੇਰੋ ॥ ਜਿਮ ਇਹੁ
 'ਜੀਵ ਘਾਤ ਨਹਿ ਹੋਵੈ ॥ ਨਹੀਂ 'ਜਿਠੇਰਨ ਕੋ ਦੁਖ ਜੋਵੈ ॥ ੩੩ ॥
 ਅਸ ਉਪਾਇ ਅਬ ਆਪ ਬਤਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਜਾਨ ਬਚਾਵੈ ॥
 ਇਮ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਨਯੋ ਬਚ
 ਫੇਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਹਮਰੇ ਆਗੇ ਕੇਸ ਰਖਾਵੈ ॥ ਭਰਮ ਰਿਦੇ ਕੋ ਸਭੀ
 ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਬਿਘਨ ਜਿਠੇਰਨ ਕੋ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸੱਤਿਨਾਮ
 ਦੁਖ ਖੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਤੂ ਜਾਨੈਂ ॥ ਸੋ ਤੇਰੇ
 ਸਭ ਬਿਘਨਨ ਹਾਨੈਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇ ਖਡੂਰ ॥ ਭਾ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮੈਂ ਤਬ ਭੂਰ ॥ ੩੬ ॥ ਖਹਿਰੇ ਰਾਹਕ ਸਭ ਨਰ
 ਨਾਰੀ ॥ ਮਿਲ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਬਾਰੀ ॥ 'ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਤਬ ਬਹੁ
 ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ ਬਿਨੈ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਹਮ ਸਿੱਖ ਤੁਹਾਰੇ ॥ 'ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਦੇ ਕਰੋ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਸਰਧਾ ਦੇਖ
 ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਦੇ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ੩੮ ॥ ਤਹਿ
 ਦਿਨ ਤੇ ਖਹਿਰੇ ਸਿਖ ਭਏ ॥ ਬਸ ਖਡੂਰ ਮਹਿ ਸੁਖ ਸਭ ਲਹੇ ॥
 ਉਤ ਸੀਹਾ ਗੁਰ ਤੇ ਜਬ ਗਯੋ ॥ ਮਨ ਮੈ ਧਾਰ 'ਅਜਨ ਤਜ ਦਯੋ ॥
 ੩੯ ॥ ਜਾਇ ਸਦਨ ਸਭ ਜੇਤਕ ਤਿਆਰੀ ॥ ਆਨਤ ਭਾ ਗੁਰ ਕੇਰ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਅਪਨੇ 'ਬੰਧੂ ਤਹਾਂ ਹਕਾਰੇ ॥ ਬਹੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਦੁਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ 'ਦਧ ਸੋਂ ਕਹਿ ਗੁਰ ਸੀਸ ਧੁਵਾਵਾ ॥ ਸਿਰੇ
 ਪਾਇ ਦੇ ਸਿਰ ਬੰਧਵਾਵਾ ॥ 'ਪੁਰੀ ਤਿਹਾਵਲ ਦੀਨ ਅਹਾਰ ॥
 'ਰੁਚ ਕਰ ਖਾਯੋ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਸਭਹੁਨ
 'ਅਚਾਵਾ ॥ ਬਿਘਨ ਕਛੂ ਨਹਿ ਹੋਵਨ ਪਾਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਅਤ ਭਾਰੀ ॥ ਬਿਘਨ ਕਾਰ ਹੋਏ ਰਖਵਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਪੂਰਨ ਸਕਲ

੧ ਜੀਵ ਹਤਿਆ । ੨ ਧਰਮ ਰਾਜਾ । ੩ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ੪ ਚਰਨਾਂ
 ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ । ੫ ਬਕਰੇ । ੬ ਸੰਬੰਧੀ । ੭ ਦਹੀਂ ਨਾਲ । ੮ ਪੂੜੀਆਂ ਤੇ
 ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾ ਭੋਜਨ ਦਿਤਾ । ੯ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ । ੧੦ ਛਕਾਇਆ ।

ਕਾਜ ਤਿਨ ਰਰਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਰਿਦੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਧਰਯੋ ॥ ਭਯੋ ਸਿੱਖ
ਸਨਬੰਧਨ ਜੁਗਤ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਪਦ ਲੀਨ ਸਮੁਕਤ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਜ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਖਡੂਰ
ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤ੍ਰੇਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ਗੁਰ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਇ ॥

ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਜਨਨ ਕੋ ਹਰਿ ਸਿਉਂ ਦੇਨ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਬਡੇਰੇ ॥ ਆਇ ਖਡੂਰ
ਬਿਖੈ ਇਕ ਬੇਰੇ ॥ ਸੁਨਿਯੋ ਗੁਰੂ ਲੇਨੇ ਹਿਤ ਆਗੇ ॥ ਮਿਲੇ
੧ ਪਰਸਪਰ ਬੰਦੇ ੨ ਪਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪੁਨ ਸੁਭ ੩ ਬਲ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਬਠਾਇ ॥
ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਅਤ ਕਿਰਪਾ ੪ ਮੈਂ ਪਰ ਅਬ
ਕੀਨ ॥ ਨਿਜ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਇ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ੩ ॥ ਮਮ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ
ਰੂਪ ਤਿਨ ਕੇਰੇ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਤੇ ਦਰਸਨ ਹੇਰੇ ॥ ਸੁਖ ਆਨੰਦ
ਅਹੈ ਸਭ ੫ ਭਾਂਤ ॥ ੬ ਅਨਜ ਭ੍ਰਾਤ ਕੀ ਸੁਖ ਸੋਂ ਗਾਤ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨਤ
ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਆਨੰਦ ਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
ਹਮਰੇ ਪਿਤ ਸਥਾਨ ਤੁਮ ਅਹੈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤਿਨ ਸਮ ਹਮ ਕੋ ਅਹੈ ॥
੫ ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਜਾਨੋ ॥ ਹੂੰ ਅਜਾਨ ਸਮ ਬੂਝਨ
ਠਾਨੋ ॥ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਬਿਦਤਾਵਨ ਚਾਹੋ ॥ ਤੈ ਮੈਂ ਕਹੈਂ ਸੁਨਹੁ ਦੁਖ
ਦਾਹੋ ॥ ੬ ॥ ਜਬ ਕੇ ਪਿਤ ਪਰਲੋਕ ਸਿਧਾਏ ॥ ਰਾਵਰ ਇਤ
ਖਡੂਰ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਪਾਛੇ ਅਨਜ ੭ ਭਾਤ ਇਕ ਭਯੋ ॥ ਧਰਮ
ਚੰਦ ਤਿਹ ਆਖਯ ਥਯੋ ॥ ੭ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਅਨਜ ੮ ਅਖੇਰ
ਕਰਾਇ ॥ ੯ ਸਸ ਹਤ ਅਰ ਜੁਗ ਦਿਸ ਲਰਕਾਏ ॥ ਮੈਂ ਤਿਨ ਕੋ

੧ ਆਪਸ ਵਿਚ ।

੨ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਮਸ਼ਕਾਰ ।

੩ ਜਗ੍ਹਾ ਅਸਥਾਨ ।

੪ ਮਿਰੇ ਉਪਰ ।

੫ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ।

੬ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ।

੭ ਭਰਾ

ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਜਨਮਿਆ ।

੮ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ।

੯ ਸਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀ ਲਮਕਾਏ ।

ਅਸ ਰੀਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਤਬ ਅਸ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥੮॥
 ਕਜੋਂ ਇਤਨੇ ਜੀਵਨ ਕੇ ਘਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਲੇਖਾ ਦੇਨੋਂ ਬਨ ਆਵੈ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਗਾ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਤਨ ਸੁਤ ਚਹਯੋਬਕੁੰਠ ਪਧਾਰਾ
 ॥ ੯ ॥ ਅਪਨ ਭਾਰਜਾ ਲੇ ਸੰਤ ਸੰਗਾ ॥ ਧਰੀ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਚਢਯੋ
 ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਆਇ ਕਹਯੋ ਢਿਗ ਮੋਹਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਨ
 ਹੇਤ ਹਮ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਮੈਂ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਗ੍ਰਸਬ ਧਰਮ ਹਮਨੇ ਨਹਿ ਧਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਜੇ ਇਨ ਸੰਗ
 ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਬੰਸ ਕਿਮ ਜਗ ਬਿਦਤਾਵੈ ॥੧੧॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ
 ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਭਾਤ ॥ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਲਾਯੋ ਉਤਲਾਤ ॥ ਸਹਿਤ
 ਭਾਰਜਾ ਗੁਰ ਪੁਰ ਧਾਯੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਅਸ ਖੇਲ ਕਰਾਯੋ ॥
 ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸੰਗਤ ਅਚਰਜ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਗਤ
 ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਭਏ ਉਦਾਸ ॥ ਚਹਯੋ ਜਾਨ
 ਗੁਰ ਪੁਰ ਗੁਰ ਖਾਸ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਕਹਿ ਬਿਦਤਾਈ ॥
 ਤਜਹਿ ਸਰੀਰ ਅਬਹਿ ਚਿਤ ਆਈ ॥ ਸੁਨ ਸੁਗ ਤਾਤ ਅਮਰ
 ਅਕੁਲਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪਿਖ ਬਾਕ ਅਲਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰਖੇ
 ਪੂਰਨ ਤੁਮ ਗਜਾਨ ॥ ਪਰਮ ਧਾਮ ਹਮ ਕਰੈਂ ਧਿਆਨ ॥ ਦੇਹ ਅਛੱਤ
 ਗਿਆਨੀ ਜਗ ਐਸੇ ॥ ਭਰਿਯੋ ਕੁੰਭ ਸਾਗਰ ਰਹਿ ਜੈਸੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਘਟਫੂਟੇ ਜਲ ਸੋਂ ਜਲ ਮਿਲੈ ॥ ਤਨ ਤਜ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਂ ਰਲੈ ॥
 ਆਵਨ ਨਹਿ ਮੇਰੇ ਨਹਿ ਜਾਵੇਂ ॥ ਪਰਮਾਤਮ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸਮਾਵੇਂ ॥
 ੧੬ ॥ ਪੂਨ ਸਿੱਖਨ ਸੋਂ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਉਠ ਆਨਹੁ ਗਾਗਰ
 ਭਰ ਬਾਰੀ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਵੇ ॥ ਸੁਭ ਪੁਸ਼ਾਕ ਤਨ

੧ ਮਾਰੇ ।

੨ ਘੜੇ ਤੇ ।

੩ ਪ੍ਰਗਟ ।

੪ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਦਾ ਪੁਤਰ ।

੫ ਬਾਂਹਵਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਾਇਆ ।

੬ ਭਰਜਾਈ ਦੇ ਸਹਿਤ ।

੭ ਦੋ ਪੁਤਰ ।

੮ ਹੋਦਿਆਂ ।

੯ ਘੜਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚੋਂ ਭਰ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

੧੦ ਘੜਾ ।

ਫੁਟਕੇ ਕਾਲ ਜਲ ਨਾਲ ਜਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਪਰ ਪਹਰਾਵੇ ॥ ੧੭ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਨਲੇਰ ਮੰਗਾਵਹੁ ॥ ਤਿਲਕ
 ਹੇਤ ^੧ਕੁੰਕਮ ^੨ਅਨਵਾਵਹੁ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਮੇਲ ਕਰਾਵਹੁ ॥
^੩ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕੀ ਦੇਗ ਸਜਾਵਹੁ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਅਬ
 ਦੈ ਹੈਂ ॥ ਦੁਤਿਯ ਤਿਤੀਯ ਬਹੁ ਯੱਗ ਕਰੈ ਹੈਂ ॥ ਚਤ੍ਰਬ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਲੋਕ
 ਪਯਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਅਸ ਹੁਕਮ ਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ
 ਆਗਯਾ ਪਿਤ ਕੀ ਸੁਤ ਤਬੈ ॥ ਸੋਜ ਮੰਗਾਇ ਲੀਨ ਤਬ ਸਬੈ ॥
 ਪਸਰ ਗਈ ਸਭ ਮੈਂ ਇਮ ਬਾਤੀ ॥ ਹਿਤੁ ਸੁਨਤ ਭਰ ਆਵਤ
 ਛਾਤੀ ॥ ੨੦ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕਾਰਜ ਤਜ ਤਜ ਸਭ ਆਵੈਂ ॥ ਦਰਸਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ^੪ਠਾਨ ਇਸਨਾਨਾ
 ॥ ਨਿਮ੍ਹ ਹੋਇ ਕਰ ਨਿਕਟ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬੈਠੇ ਬੰਦਨ ਕਰ ਪਦ ^੫ਕੰਜਾ
 ਆਨ ਮਿਲੀ ਸੰਗਤ ਤਬ ^੬ਪੁੰਜ ॥ ੨੨ ॥ ਬੀਚ ਬਿਰਾਜਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਸੇ ॥ ਸੁਭ ^੭ਗ੍ਰਾਹਿ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਹੁਇ ਜੈਸੇ ॥ ^੮ਨਿਸਾ
 ਅਵਿੱਦਯਾ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ^੯ਤਸਕਰ ਦੇਖ ^{੧੦}ਪਲਾਵੈ ॥
 ੨੩ ॥ ^{੧੧}ਪੇਚਕ ਬੇਮੁਖ ਅੰਧੇ ਰਹੇ ॥ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਹਾਤਮ ਲਹੇ ॥
 ਸੰਤ ਕਮਲ ਪਿਗਸੈ ਹਰਖਾਏ ॥ ^{੧੨}ਅੱਲ ਜਗਿਯਾਸੀ ਜਹਿ ^{੧੩}ਮੰਡਰਾਏ ॥
 ੨੪ ॥ ਮਤ ਬਹੁ ਗੀਤ ਉਡਗ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁ
 ਪਾਵਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕੈਰਵ ^{੧੪}ਕਾਨਨ ਗਨ ਦੁਰਚਾਰੀ ॥ ਸਭ ਮੁਰਝਾਇ
 ਰਹੇ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਦਗੁਨ ਜੁਤ ਨਰ ਜਾਗਤ ਭਏ ॥
 ਬਿਖਈ ਜੀਵ ^{੧੫}ਤਮਚਰ ^{੧੬}ਸੁਪਤਏ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਮੁਖ ਪਰ

੧ ਕੇਸਰ । ੨ ਲਿਆਓ । ੩ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ੪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ
 ਜੀ ਨੂੰ ਇਸਥਿਤ । ੫ ਕਮਲ ਚਰਨ । ੬ ਸਮੂਹ । ੭ ਸਾਡੇ ਗ੍ਰਹਿਅੰ ਵਿਚੋ-
 ਸੂਰਜ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਭਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਸੋਭ ਰਹੇ ਹਨ । ੮ ਰਾਤ੍ਰੀ ।
 ੯ ਚੋਰ । ੧੦ ਭਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੧੧ ਉਲੂ । ੧੨ ਭੋਰਾ । ੧੩ ਇਸਥਿਤ ।
 ੧੪ ਜੰਗਲ ਹੈ । ੧੫ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲੇ । ੧੬ ਸੌਂ ਗਏ ।

ਲਾਲੀ ॥ ਖਿਰਯੋ ਕਮਲ ਜਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੨੬ ॥ ਨਿਜਾ
ਨੰਦ ਮਹਿੰ ਮਗਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਭਹਨ ਮੈਂ ਤਬ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥
ਸੁਨ ਪੁਰਖਾ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਪਯਾਰੇ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਬੈਠਹੁ ਥਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥
੨੭ ॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਕੋ 'ਮਹਿੰਦ ਸਿੰਘਾਸਨ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਸੋਭਹੁ ਕਰਹੁ
ਪ੍ਰਕਾਸਨ ॥ ਭਗਤ ਵਿਰਾਗ ਜੋਗ ਤਤ ਗਿਆਨਾ ॥ ਇਨ ਚਾਰਨ ਕੋ
ਦੀਨ ਖਜਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਦੇਹੁ ਜਗ ਮਹਿ ਦਾਨ ॥
॥ ਤੋਟ ਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਵਧਹਿ ਮਹਾਨ ॥ 'ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭਨ ਪਰ
ਛਾਯਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੁਖ ਜਾਪ ਜਪਾਯਾ ॥ ੨੯ ॥ ਠਾਂਢੀ ਤੋਹਿ
ਅਗ੍ਰ ਨਵ ਨਿੱਧ ॥ ਦੂਜੀ ਦਿਸ ਪਿਖ 'ਦਸ ਅਠ ਸਿੱਧ ॥ ਸਨਮੁਖ
ਖਰੀ ਲੱਛਮੀ ਤੇਰੇ ॥ ਸੁਰ 'ਗੰਧਰਬ 'ਕਿੰਨਰ ਗਨ ਹੇਰੇ ॥ ੩੦ ॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਹਿੰ ਮੁਖਜ ਮਹਾਨੇ ॥ ਸਭ ਕਰ ਜੋਰ ਖਰੇ 'ਅਗਵਾਨੇ ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਿਮਰ ਹੋਇ ਕਹਯੋ ॥ ਇਨ ਸੋਂ ਮੈਂ ਕਛ ਕਾਮ ਨ
ਲਹਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਮੈਂ ਇਨਕੋ ਲੋਰ ॥ ਬਸਹਿ ਰਿਦੇ
ਪਦ ਪੰਕਜ ਤੋਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸੁਨ ਪੁਨ ਸਮਝਾਇਵ ॥ ਬਿਨਾਂ ਚਹੇ
ਏਹੁ ਸਭ ਢਿਗ ਆਇਵ ॥ ੩੨ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਸਮਰਨ ਸਾਰੇ ॥
ਉਪਦੇਸਹੁ ਹੁਇ ਭਗਤ ਉਦਾਰੇ ॥ ਨਰਨ ਹਜਾਰਨ ਕੋ ਕਲਯਾਨ ॥
ਕਰਹੁ ਆਪ ਦੇ ਕਰ ਉਰ ਗਿਯਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮੈਂ ਹੋਰ
ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਬਸ ਹੈ ਦਈ ਸਮਿੱਗ੍ਰੀ ਸਾਰੀ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਨਾਲੀਅਰ
ਏਕ ॥ ਲੇ ਦਾਸੂ ਤੇ ਜਲਧ ਬਬੇਕ ॥ ੩੪ ॥ ਠਾਂਢ ਭਏ ਪਰਦੱਛਨਾ
ਦੀਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਰੀਤ ਸੁ ਕੀਨੀ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਅਗਾਰੀ
ਧਰੇ ॥ ਝੋਲੀ ਮਹਿੰ ਨਰੇਲ ਪਾ ਕਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਿੰਘਾਸਨ
ਦੀਨਾ ॥ 'ਬਿਧ ਤੇ ਤਿਲਕ ਲਗਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਮੈਂ

੧ ਉਚਾ ।

੨ ਤਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ।

੩ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧੀਆਂ ।

੪ ਗਵੀਐ ।

੫ ਜੋੜੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ।

੬ ਅਗੇ ।

੭ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਤੋਂ ।

ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮਮ ਸਰੂਪ ਅਬ ਇਹੈ ਸੁਹਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਮੇ
ਮਹਿੰ ਇਨ ਮਹਿੰ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕ ਸਰੂਪ ਦੁਹਨ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥
ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕੈ ਦਾਸ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਜੋ ਚਹਿੰ ਮਮ ਪਾਸ ॥ ੩੭ ॥
ਸੋ ਸਭ ਉਠਹੁ ਬੰਦਨਾ ਠਾਨੈ ॥ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਬਿਧ ਮਨ ਮਹਿੰ ਆਨੈ
॥ ਸੁਨ ਕਰ 'ਜੁਗ ਸੁਤ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬਿਧ ਬੰਦਨ
ਧਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਤਬ ਪੀਛੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰੀ ਨਮਹਿ ਸ੍ਰੀ
ਅਮਰ ਅਗਾਰੇ ॥ ਪਿਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਗੁਰ ਗਤਦਾਈ ॥ ਸੰਮਤ ਬੇ ਤਬ
ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥ ਅੱਸੀ ਜੁਗ ਉਪਰ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਚੇਤ ਸੁਦੀ
ਤਿਥ ਏਕਮ ਜਾਨੈ ॥ ਦੁਤੀਯੇ ਤਿਤੀਏ ਮੇਲੋ ਭਯੋ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤ
ਪੁਨ ਯੱਗ ਬਹੁ ਬਯੋ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅਮਰਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤੁਰਦਸਮੇ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਿਵਸ ਚਤੁਰਥੇ ਆਇਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਤਿ ਦਾਨ ॥

ਕਰ ਸ਼ਨਾਨ ਐ ਧਿਆਨ ਪੁਨ ਬੈਠੈ ਸਭਾ ਸਥਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਿਲਕੈ ਤਬ ਆਈ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ
ਲਗੀ ਅਧਕਾਈ ॥ ਅੰਤਮ ਦਰਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੈ ॥ ਚੰਦ ਚਕੋਰ
ਪਰੀਤ ਮਹਾਨੈ ॥ ੨ ॥ 'ਕੇਚਤ ਸਿਖ ਮਿਲੇ ਤਿਹ ਥਾਇ ॥ ਪੂਰਬ
ਕੀ ਕਹਿੰ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਦੇਹਿ ਸਮੇਤ ॥ ਕੀਨ
ਗਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਨਿਕੇਤ ॥ ੩ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿੰ ਹੋਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜਾਨੀ ਮਨ ਸੋਇ ॥ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਹਿੰ ਸੰਕਾ ਇਨਕੇ ॥
ਨੀਕੇ ਨਹਿੰ ਬਿਬੇਕ ਮਨ ਜਿਨਕੇ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹ ਸਨੇਹ ਨ ਸੰਤਨ
ਮਾਹੀਂ ॥ ਇਮ ਸੂਛਮ ਗਤ ਜਾਨਹਿੰ ਨਾਹੀਂ ॥ ਜੇ ਇਨ ਕੀ ਸੰਕਾ

ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ਮਮ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਿਆ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਰਧਾ
ਤਿਆਗੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਉਰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਇਨ ਕੇ ਸਭ ਹਾਲੇ ॥
ਇਮ ਸਿੱਖਨ ਪਰ ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ਅਤ ਲੀਲਾ ਤਬ ਰਚੀ ਮਹਾਨੀ
॥ ੬ ॥ ਭਏ ਅਲੋਪ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਤੇ ॥ ਹੁਤੇ ਸਮੀਪ ਨ ਕਾਹੂੰ
ਨਿਹਰਤੇ ॥ ਦੇਖ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਮਤ ਰਹੀ ॥ 'ਅਧਭੁਤ ਲੀਲਾ
ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ ੭ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬੋਲ ਉਠੇ ਸਿਖ ਸਾਰੇ ॥ ਤਨ
ਜੁਤ ਗੁਰ ਬੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਪਰਿਓ 'ਰੌਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਤਿਸ
ਕਾਲਾ ॥ ਲੰਗਰ ਦੇਤ ਸੁ ਹੁਤੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਚਲ ਆਏ
ਤਤ ਕਾਲ ॥ ਪਰਯੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨਹੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੯ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ
ਅਮਰਦਾਸ ਅਸ ਲੀਲਾ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਕਰ ਤਹਾਂ ਸੁਸੀਲਾ ॥
ਅਚਰਜ ਗਤ ਕੁਛ ਲਖੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਮ ਹੋਇ ਤਉ ਕਛੁ ਪਾਵੈ
॥ ੧੦ ॥ ਕਰਯੋ ਬਿਚਾਰਨ ਅਪਨੇ ਚੀਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਿਉਂ ਕੀਨਸ
ਅਸ ਰੀਤ ॥ ਤਾਤਪਰਯ ਕੋ ਨੀਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਾਵਨ ਹਿਤ
ਸੁਜਸ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥

ਪ੍ਰਮਾਨਕਾ ਛੰਦ ॥ ਅਨੰਦ 'ਕੰਦ ਰੂਪ ਹੋ ॥ 'ਬਿਲੰਦ ਭੂਪ
ਭੂਪ ਹੋ ॥ ਨ ਆਦਿ ਅੰਤ ਤੋਹਿ ਕੇ ॥ ਸਮਾਨ ਕਾ ਨ ਕੋਹਿ ਕੇ ॥ ੧੨
॥ 'ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਕਾਨ ਕੋ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ੍ਰਭਾਨ ਕੋ ॥ ਸੁਦਾਨ ਦੇ
ਜਹਾਨ ਕੋ ॥ ਕਰੈ ਜੁ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ॥ ੧੩ ॥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਤੇ ਬਚਿਤ੍ਰ
ਹੈਂ ॥ ਭਨੇ ਸੁਨੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਵ ਦੇਵ ਨਾਥ ਹੈਂ ॥ ਸਭੈ
ਨਿਵਾਇ ਮਾਥ ਹੈਂ ॥ ੧੪ ॥ 'ਅਜਾਇ ਹੋ 'ਅਮਾਇ ਹੋ ॥ ਸਦੀਵ
ਸਿੱਧ ਭਾਇ ਹੋ ॥ ਪਰੰਪਰਾ ਪਰੇ ਸੁ ਹੋ ॥ 'ਧਰੰ ਧਰਾ ਅਦੇਸ ਹੋ ॥

੧ ਅਸਚਰਜ । ੨ ਰੋਲਾ । ੩ ਅਨੰਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਰੂਪ ਹਨ । ੪ ਉਚੇ
ਵਡੇ । ੫ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਤੇ । ੬ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ । ੭ ਨਾਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ।
੮ ਧਰਤੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਰੂਪ ।

੧੫ ॥ ਰਹੇ ਬਿਸਾਲ ^੧ਗੋਪ ਹੈ ॥ ਅਜਾਨ ਲੋਕ ਹੈ ਰਹੈ ॥ ਜਿ ਖੋਜ
 ਏਨ ਓਪ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਤੀਤ ਧਾਰ ਸੋਚ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰੂ ਮਹਾਨ
 ਚੀਨਿਓ ॥ ਨਿਹਾਲ ਦਾਸ ਕੀਨਿਓ ॥ ਨਿਵਾਰ ਮੋਹ ਤਾਪ ਕੇ ॥
 ਜਪਾਇ ਨਾਮ ਜਾਪ ਕੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਦਾ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ॥ ਨਿਬਾਹਿ
 ਕੀਨ ਨੇਮ ਕੇ ॥ ਸਦਾਇ ਜੈ ^੨ਮੁਹੋਮ ਕੇ ॥ ਸੁ ਦਾਨ ਦੇਤ ^੩ਛੇਮ ਕੇ ॥
 ੧੮ ॥ ਸੁ ਛੰਦ ਸਿੰਧ ਧੀਰ ਹੋ ॥ ਜਰੋ ਸ਼ਕਤ ਬੀਰ ਹੋ ॥ ਗੁਬਿੰਦ
 ਸੁਖ ਕੰਦ ਹੋ ॥ ਸੁ ਬੰਦਨਾ ਤੁ ਬੰਦ ਹੋ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਮ ਆਪ ਅਬ ਹੁਇ ਗੇ ਅੰਤਰ ਧਯਾਨ ॥
 ਲੋਕਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਕਹਾਂ ਤੁਮੈਂ ਨ ਉਚਤ ਮਹਾਨ ॥ ੨੦ ॥
 ਦਿਹੁ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਕਰੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਗਤ ਕੀ ਗੀਤ ॥
 ਕਰਤ ਰਹੇ ਸੋ ਅਬ ਕਰੋ ਕਯੋਂ ਠਾਨਹੁ ^੪ਬਿਖੀਤ ॥ ੨੧ ॥
 ਪਰਮ ਧਾਮ ^੫ਅਭਿਰਾਮ ਕੋ ਗਮਨਹੁ ਇਤ ਤਨ ਤਿਆਗ ॥
 ਇਮ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਦਾਸ ਕੀ ਜਾਨ ਮਹਾਂਅਨਰਾਗ ॥ ੨੨ ॥
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ^੬ਵਿਦਤ ਭੇ ਦੇਖ ਸਕਲ ਹਰਖਾਇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰ ਕਰ ਪਰੇ ਧਾਇ ਸਭ ਪਾਇ ॥ ੨੩ ॥
 ਅਮਰ ਦਾਸ ਹੁਇ ਪਾਸ ਗੁਰ ਨਿਜ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
^੭ਅਦਭੁਤ ਲੀਲਾ ਆਪ ਕੀ ਸਦਾ ਬਿਲਾਸ ਹੁਲਾਸ ॥ ੨੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹੁ ਕਾਰਨ ਕਿਮ ਰਾਵਰ ਕੀਨ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ
 ਅਚਰਜ ਬਡ ਦੀਨ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹਿ ਉਚਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਪਰਮ
 ਧਾਮ ਕੋ ਜਥਾ ਪਧਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਤਬ ਸੁਨਹਿ ਬਖਾਨਾ
 ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਸੰਕ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਹਿਤ ਸਰੀਰ ਬੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਆਪਸ ਮਹਿ ਮਿਲ ਕਰਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਏਵ ਨ ਕਰਤੇ ਸਰਧਾ

੧ ਗੁਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ।
 ਵਾਰਤਾ ।

੨ ਆਸਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ।
 ੫ ਸੁੰਦਰ ।

੬ ਪ੍ਰਗਟ ।

੭ ਅਸਚਰਜ ।

੮ ਮੁਕਤੀ ।

੯ ਉਲਟੀ

ਨਾਸਤ ॥ ਲਗਤ ਦੋਸ ਮਮ ਦਾਸਨ ਗ੍ਰਾਸਤ ॥ ਸਭਹਨ ਮਨ ਸ਼ੰਕਾ
 ਜੋ ਧਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਜਲ ਸਾਥ ਪਖਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਮਮ
 ਸੰਗਤ ਤੇ ਸਿਖ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨ ਸਰਧਾ ਸੋ ਹਾਥ ਨ ਆਵਹਿ ॥
 ਬਿਗਸ ਬਦਨ ਤੇ ਬਹੁਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਪੂਰਨ
 ਗਿਆਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਇਹੁ ਜਗ ਸਲਤਾ ਕੋ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਚਲਯੋ ਜਾਤ
 ਪੁਨ ਪੂਰਨ ਆਹਾ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਸ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੂ ਜਲਜਲ
 ਤੇ 'ਭਿੰਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਸੰਤ ਦ੍ਰਿਤ ਤਿਨ ਨਾਹਿਨ ਆਨੇ ॥
 ਆਤਮ ਪਰਮਾਤਮ ਇਕ ਜਾਨੇ ॥ ਜਿਮ ਜਲ ਬਿਖੈ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੋਇ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇਹਨ ਇਮ ਜੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਾਤਨ ਤਰ
 ਕੇ ਗਿਰੈ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਜੁਰੈ ਨਏ ਲਗ ਪਰੈ ॥ ਤਬਾ ਸਰੀਰ
 'ਜਰਜਰੀ ਹੋਇ ॥ ਮਰਤ ਨਏ ਉਪਜਹਿ ਜਗ ਜੋਇ ॥ ੩੧ ॥
 ਜਗਤ ਅਨਾਦ ਕਾਲ ਕੋ ਐਸੇ ॥ ਚਲਯੋ ਆਇ ਜਿਹ ਪਾਰ ਨ
 ਕੈਸੇ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਸਭ ਨੇ ਮੋਹਿ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਕਰੋ ਨ ਸ਼ੋਕ ਮੋਹਿ
 ਕੋ ਟਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਮੰਗਲ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸ਼ਬਦ
 ਕੀਰਤਨ ਪਠੈ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਔਰ ਬਚਨ ਇਕ ਸੁਨ ਤੂੰ ਅਬੈ ॥ ਹਿਤ
 ਲਾਇਕ ਤੁਹਿ ਭਾਖੋ ਸਬੈ ॥ ੩੩ ॥ ਅਬ ਖਡੂਰ ਕੋ ਬਸਬੋ
 ਤਿਆਗ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਬਸੋ ਬਡ ਭਾਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮੁਹਿ
 ਦੀਨ ਗੁਰਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਪੁਨ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੩੪ ॥
 ਅਬ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਕੋ ਤਿਆਗ ॥ ਬਸਹੁ ਖਡੂਰ ਜਾਇ ਬਡ
 ਭਾਗ ॥ ਤਬ ਕੇ ਹਮ ਖਡੂਰ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਬਸਤੇ ਸੰਬਤ ਕਿਤਕ
 ਬਿਤਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਅਰ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ॥ ਪਿਤ
 ਸਥਾਨ ਤਿਨ ਕਰਯੋ ਨਿਵਾਸ ॥ ਤੈਸੇ ਤੁਮ ਅਬ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ॥ ਹਮ
 ਪੀਛੇ ਜਾ ਬਸਹੁ ਸੁਖਾਲ ॥ ੩੬ ॥ ਇਸ ਥਲ ਹਮਰੇ 'ਤਾਤ ਰਹੈਗੇ ॥

ਸਿਖ ਸਰਧਾਲੂ ਪੂਜ ਕਰੈਂਗੇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਿ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥
 ਪੁਨ ਜੁਗ ਤਾਤਨ ਦੇਖ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩੭ ॥ ਵਸ ਵਰਾਗ ਨੈਨਨ ਜਲ
 ਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਹੋ ਆਤਮਜ ਕਯੋ
 ਅਕੁਲਾਏ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਮੁਝ ਲੇਹੁ ਲਖਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਸਦਾ ਰਿਦੇ
 ਬਾਸਰ ਹੋ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਸੋਂ ਪਯਾਰ ਸਦੀਵ ਬਡੇਰੇ ॥ ਆਤਮ ਗਿਆਨ
 ਸਦੀਵ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਦ ਰਿਦੇ ਨਿਰਵਾਰਹੁ ॥ ੩੯ ॥
 ਦੇਹਨ ਕੇਰ ਸਨੇਹੁ ਨ ਛੇਹਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਅਹੈ ਨ ਰਾਖਹੁ ਏਹਾ ॥
 ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਹਿ ਜੋ ਨਹਿ ਪੱਯਤ ॥ ਮੱਧਯ ਸੱਤਯ ਸੋ ਕੈਸੇ ਲੱਯਤ ॥
 ੪੦ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਨ ਹਾਰੇ ॥ ਤਾਂਕੋ ਮਿਥਯਾ ਲਖ
 ਨਿਰਵਾਰੇ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਸੰਕਟ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਨਾਸ ਵੰਤ ਦ੍ਰਿਸ
 ਜੋ ਸੰਸਾਰ ॥ ੪੧ ॥ ਜਿਸਕੇ ਏਹੁ ਅਲੰਬੇ ਨਿਤ ਭਾਸੇ ॥ ਸੋ ਬਿਧ
 ਆਦਿ ਨ ਅੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਕਾਲ ਸਪਰਸ ਸਕੈ ਨਹਿ ਕਯੋ ਹੂੰ ॥ ਆਦਿ
 ਅੰਤ ਮਧ ਇਕ ਰਸ ਤਯੋ ਹੂੰ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਅਪਨੋ ਰੂਪ
 ਪਛਾਨੋ ॥ ਏਕ ਆਤਮਾ ਮਹਿਦ ਮਹਾਨੋ ॥ ਸਤਿ ਚੇਤਨ ਆਨੰਦ ਸੁ
 ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਬਿਸੈ ਨ ਇੰਦ੍ਰੈ ਕੋ ਨਿਰਭਰਮ ॥ ੪੩ ॥ ਬਿਛਰਨ ਮਿਲਨ
 ਨ ਜਿਸ ਮਹਿ ਪੱਯਤ ॥ ਬਯਾਪਕ ਸਭ ਥਲ ਨਭ ਸਮ ਲੱਯਤ ॥
 ਜਨਮ ਨ ਮਰਨ ਸੋਕ ਨਹਿ ਹਰਖਾ ॥ ਦੇ ਸਿਖਯਾ ਅਗਿਆਨਹਿ
 ਕਰਖਾ ॥ ੪੪ ॥ ਅਹੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਤਿਨਾਮ ਜਪੀਜੈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼
 ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਿੱਖ ਹਿਤੂ ਜੋ ਹੋਇ ਹਮਾਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿੰਗੇ ਸਭ ਚਰਨ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਕਹਿ ਲਗ ਕਹੋਂ ਸੁ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ॥ ਸੁਤਨ
 ਸੰਗ ਕੀਨੇ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਕੋ ਪਾਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਪਰੇ
 ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੪੬ ॥ ਦਯਾ ਧਾਰ ਬਿਵਹਾਰ ਬਤਾਵਹੁ ॥

ਜਿਮ ਪੀਛੇ ਹਮ ਕਰਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ਜਗਤ ਰੀਤ ਅਰ ਕੁਲ
ਆਚਾਰ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕੈ ਜਾਨਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜਗ ਅਰ ਕੁਲ ਕੇ ਜਿਤਕ ਅਚਾਰੇ ॥ ਹਮਰੇ
ਹੇਤ ਨਹੀਂ ਕੁਛ ਕਰਨਾ ॥ ਇਕ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ਪਰਨਾ ॥ ੪੮ ॥
ਜਿਮ ਤਿਨ ਕਿਯੋ ਤਿਮੈਂ ਤੁਮ ਕਰਨਾ ॥ ਕੀਰਤਨ ਪਠ ਸੁਨ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਨਾ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲਾ ਚਾਰ ॥ ਦੇਹੁ ਸਰੀਰ ਅਗਨ
ਸਸਕਾਰ ॥ ੪੯ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਲੀਨ ਹਕੀਕ ਜੁਲਾਹੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਸੋਂ ਕਹਿਯੋ ਤਜੋ ਨਿਜ ਠਾਮ ॥
ਅਪਰ ਥਾਨ ਕੀਜੈ ਨਿਜ ਧਾਮ ॥ ੫੦ ॥ ਕੀਲਾ ਅਮਰ ਚਰਨ
ਲਗ ਪਰਿਯੋ ॥ ਸੋ ਤਰ ਹੋਇ ਭਲੋ ਅਬ ਹਰਿਯੋ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਢਿਗ
ਸਸਕਾਰ ਸੁਧਾਰੈ ॥ ਇਹੁ ਬਲ ਅਬ ਤੇ ਭਯੋ ਹਮਾਰੈ ॥ ੫੧ ॥ ਸੰਤਤ
ਹਮਰੀ ਰਹਿ ਇਸ ਥਾਇ ॥ ਕਰੈ ਸੇਵ ਮਨ ਬਾਛਤ ਪਾਇ ॥ ਮੁਖ
ਮਾਂਗਤ ਧਨ ਦਯੋ ਕਵਿੰਦਹਿ ॥ ਭੂਮ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ
ਕੰਦਹਿ ॥ ੫੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਜ ਮਹਿਲੇ ਗੁਰ
ਨਿਜ ਸੁਤਨ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪੰਚਦਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਿਸੈ ਤਪਤ ਭਵ ਦੁਖੀ ਪਿਖ ਗੁਰ ਬਾਦਰ ਸਮ ਆਹਿੰ ॥

ਜਲ ਧਾਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੁਨ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸਮਾਹਿੰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਸਿਖਨ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਬਹੁ
ਗ੍ਰਾਮਨ ਆਏ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥
ਦਰਸੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਦ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਮਰ

੧ ਆਸਰਾ ।

੨ ਉਚਾਰਨ ਕਰੋ ।

੩ ਸੁੰਦਰ ।

੪ ਪਾਸ ।

੫ ਜਗਾ ।

੬ ਕਿਲ੍ਹਾ ।

੭ ਤਰ ਜਾਏਗਾ ।

੮ ਪੰਡਿਤ ।

੯ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ।

ਗੁਰ ਆਹਿ ॥ ਤਨ ਸਸਕਾਰਨ ਕੋ ਸਮਝਾਹਿ ॥ ਜਹਿ ਕਰੀਰ ਹੋਵੈ
 ਤਰ ਹਰੇ ॥ ਤਿਸਕੇ ਨਿਕਟ ਥਾਨ ਮਮ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮੁਖ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਇਮ ਕਹਿ ਸਭ ਕਾਹੂੰ ॥ ^੧ਖਿਰਯੋ ਕਮਲ ਜਨ ਜਲ ਕੇ
 ਮਾਹੂੰ ॥ ਅਤਸੈ ਸੁੰਦਰਤਾ ^੨ਛਬ ^੩ਬਾਢੀ ॥ ਲਾਲੀ ^੪ਅਰਣੈਦੈ ਸਮ
^੫ਗਾਢੀ ॥ ੪ ॥ ਕਮਲ ਪਤ੍ਰ ਸਮ ਬਿਕਸੇ ਲੋਚਨ ॥ ਸਭ ਦਿਸ
 ਦੇਖਤ ਸੋਚ ^੬ਬਿਮੋਚਨ ॥ ਮੁਸਕਾਵਤ ਬੋਲਤ ਮਨ ਭਾਵਤ ॥ ਸਿਖ
 ਸਭ ਪਿਖ ਕਰ ਬਲ ਬਲ ਜਾਵਤ ॥ ੫ ॥ ^੭ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਮਹਿ
 ਮਗਨ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ਧਾਰਨ ਤਿਆਗਨ ਦੇਹ ਸੁ ਛੰਦੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
 ਸੋਂ ਸਭ ਦਿਸ ਦੇਖਾ ॥ ਦੀਨਸ ਦਰਸਨ ਅਨਦ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੬ ॥
 ਸਿੱਖਨ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨ ਸੁਵਾਮੀ ॥ ਦੇਤ ਭਏ ਸਿਖਯਾ ^੮ਸੁਖਦਾਮੀ ॥
 ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੁਲਭ ਤੁਮ ਜਾਨੋ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਠਾਨੋ ॥
 ੭ ॥ ਜਿਉਂ ^੯ਬਨ ^{੧੦}ਤਰ ^{੧੧}ਫਰ ਪਕ ਗਿਰ ਜਾਵੈ ॥ ^{੧੨}ਬਹੁਰ ਨ
 ਲਾਗਤ ^{੧੩}ਡਾਰ ^{੧੪}ਕਦਾਵੈ ॥ ਤੈਸੇਇਹੁ ਤਨ ਜਬ ਗਿਰ ਜਾਵੈ ॥
 ਬਹੁਰ ਯਤਨ ਕਰ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥ ੮ ॥ ਤਾਂਤੇ ਸੁਫਲਾ ਕਰਨੇ
 ਹੇਤ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪ ਨਾਮ ਸੁਚੇਤ ॥ ਇਸ ਤੋ ਹੂੰ ^{੧੫}ਤਤ ਕਾਲ
 ਉਧਾਰ ॥ ਬਿਨਾ ਨਾਮ ਕੋ ਭਯੋ ਨ ਪਾਰ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਿਯੋ
 ਦਾਸੂ ਕੇ ਤਾਹੀ ॥ ਜਪਜੀ ਪਠਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਲਾਹੀ ॥ ਆਗਿਆ ਪਾ
 ਜਪਜੀ ਪਠ ਲੀਨਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਪਾਠ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ॥ ਹੇਤ ਭਈ ਬਹੁ ਧੁਨੀ ਬਡੇਰੀ ॥
 ਪੁਨ ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਤ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ^{੧੬}ਪੈਢ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਉਪਰ ^{੧੭}ਬਿਸਦ ਬਸਤ ਕੋ ਲੀਨਾ ॥ ਪਰਮਧਾਮ ਪ੍ਰਸਥਾਨੋ

੧ ਖਿੜਿਆ । ੨ ਸੋਭਾ । ੩ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ । ੪ ਸੂਰਜ । ੫ ਇਸਥਿਤ ।
 ੬ ਕਟਣ ਵਾਲੇ । ੭ ਆਪਣੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ । ੮ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਘਰ । ੯ ਜੰਗਲ ।
 ੧੦ ਦਰਖਤ । ੧੧ ਫਲ । ੧੨ ਮੁੜਕੇ । ੧੩ ਡਾਲੀ ਨਾਲ । ੧੪ ਕਦਾਚਿਤ ।
 ੧੫ ਸੀਘਰ । ੧੬ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ ਗਏ । ੧੭ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦਾ ।

ਕੀਨਾ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਹਰਿ ਸੰਕਰ ਬਿਧ ਆਇ ॥ ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ ਮੁਖ
 ਬਾਕ ਅਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਪਰ ਦੇਵ ਇੰਦ੍ਰਾਦਕ ਆਏ ॥ ਮੰਗਲ
 ਕਰਕੈ ਸਬਦ ਸੁਨਾਏ ॥ ਗੋਰਖ ਆਦਿ ਸਿੱਧ ਸਮਦਾਈ ॥ ਆਇ
 ਸਭਨ ਕੀਨਸ ਬਡਿਆਈ ॥ ੧੩ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸੁਰਗ ਮਹਿ
 ਭਯੋ ॥ ਅਤਿ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਵਤਨ ਕਯੋ ॥ ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ਆਇ ਅਗਾਊ ਆਦਰ ਠਾਨੈ ॥ ੧੪ ॥ ਕਲਪ ਬਿੰਡੂ
 ਫੂਲਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਾਵਹਿ ਗੁਰ 'ਗਰੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ^੧ਪੁਸ਼ਪਾਂ
 ਜਲ ^੨ਛੋਰੈਂ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ਬਡ ਸੁਗੰਧ ਸ੍ਰੀ ਖੰਡ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ੧੫ ॥
 ਇਕ ਮਣਿ ^੩ਜਟਤ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਾਵਨ ॥ ਆਦਰ ਸੇਂ ਗੁਰ ਕਿਯੋ
 ਬੈਠਾਵਨ ॥ ਊਰਧ ਕੋ ਲੇ ਚਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਪਿਖਯੋ ਸਭਨ ਤਬ
 ਮਹਾਂ ਉਜਾਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਤ ਭਏ ਜੈਕਾਰੇ ਘਨੇ ॥ ਨਰ ਪਿਖ ਅਸ
 ਅਚਰਜਤਾ ਮਨੇ ॥ ਗੁਰ ਆਗਵਨ ਸੁਰਗ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ॥ ਕਹਿੰ ਲਗ
 ਕਹੇਂ ਜੁ ਭਯੋ ^੪ਉਮਾਹੂ ॥ ੧੭ ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਲਗ ਸੁਰ ਸਕਤੀ
 ਆਈ ॥ ਤਹਿ ਤਹਿ ਲਗ ਗੁਰ ਸੰਗ ਸਿਧਾਈ ॥ ^੫ਚਰਨਾਂਬੁਜ ਪਰ
 ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ਲੋਟਾਵੈਂ ਤਬ ਨਿਜ ਨਿਜ ਥਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਜਹਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਆਹਿ ॥
 ਪਹੁਚਤ ਭਏ ਲੀਨ ਨਿਜ ਜੋਤਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਜਗ ਸਾਗਰ ਕੇ ^੬ਪੋਤਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਜੋ ਅੱਸੀ ਐ ਜੁਗ ਜਾਨ ॥

ਚੇਤ ਸੁਦੀ ਤਿਥ ਚੌਥ ਤਬ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ॥ ੨੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ 'ਤਾਤ ਸਿਖ ਸਾਰੇ ॥ ਆਇਸ
 ਤੇ ਉਰ ਸ਼ੋਕ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਕਰਹਿ ਕੀਰਤਨ 'ਚਾਰ ॥ ਉਚੇ
 ਉਚਰਹਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਬਿਬਾਨ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਇ ॥

੧ ਗਲੇ ਵਿਚ ।

੨ ਫੁਲਾਂ ਦੇ ਬੁਕ ।

੩ ਹਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਛਡਦੇ ਹਨ ।

੪ ਜੜਤ ।

੫ ਉਤਸ਼ਾਹ ।

੬ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ।

੭ ਜਹਾਜ਼ ਹਨ ।

੮ ਪੁਤਰ ।

੯ ਸੁੰਦਰ ।

ਮਾਲ ਬਿਸਾਲ ਪੁਸ਼ਪ ਲਰਕਾਇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਲਾਇ ਦਿਸ
 ਚਾਰ ॥ ਮਿਲ ਬਹੁਤਨ ਸੁਭ ਰੀਤ ਸੁਧਾਰ ॥ ੨੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਨ
 ਕਰਵਾਇ ਸਨਾਨ ॥ ਬਰ ਅੰਬਰ ਉਪਰ ਕੋ ^੧ਤਾਨ ॥ ਬੀਚ ਬਿਬਾਨ
 ਬਹੁਰ ਪਹੁਢਾਏ ॥ ਸਿਖ ਸਹਿਜਾਦਨ ਲੀਨ ਉਚਾਏ ॥ ੨੩ ॥
 ਜਹਾਂ ਜੁਲਾਹੇ ਸਦਨ ਸਥਾਨ ॥ ਚੰਦਨ ^੨ਚਿਤਾ ਸੁ ਰਚੀ ਮਹਾਨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਉਪਰ ^੩ਪੌਢਾਇ ॥ ਦਾਸੁ ਦੀਨ ਸੁ ਅਗਨ
 ਲਗਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੈ ॥ ਹੋਤ ਕੀਰਤਨ
^੪ਸੋਕਹਿ ਹਰਕੈ ॥ ਭਲੀ ਰੀਤ ਸਸਕਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਨਮੋ ਠਾਨ ਧਰ
 ਪਰ ਸਿਰ ਧਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਤਪਿਆਣੇ ਥਾਨ ॥ ਧਰਮ
 ਸਾਲ ਪੁਨ ਬੈਠੇ ਆਨ ॥ ਆਇ ਰਬਾਬੀ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਤਜਾਰ
^੫ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰ ਅਨਵਾਵਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਹਿ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸੋਹਿਲਾ
 ਗਾਵਾ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਸਭ ਮਹਿੰ ਬਰਤਾਵਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਸਭ
 ਮੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਗੁਨ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨ ਪਰਚਾਵਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਗਰ
 ਸਮ ^੬ਗੰਭੀਰ ਮਹਾਨੇ ॥ ਰਿਦੇ ^੭ਅਚਲ ^੮ਮੇਰੂ ਸਮ ਠਾਨੇ ॥ ^੯ਅਜਰ
^{੧੦}ਜਰਨ ਜਿਨ ਕੇਰ ਸਮਾਨ ॥ ਭਯੋ ਨ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖਜ ਜਹਾਨ ॥ ੨੮ ॥
^{੧੧}ਕਲੀ ^{੧੨}ਕਾਲ ਅੰਧੇਰ ^{੧੩}ਗੁਬਾਰ ॥ ਦਰਸਨ ਤਿਨ ^{੧੪}ਮਰਤੰਡ
^{੧੫}ਉਜਾਰ ॥ ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਰੂਪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ
 ਮਹਾਂ ਅਨੂਪ ॥ ੨੯ ॥ ਸਬਦ ਮਾਂਹਿ ਦਿਨ ਤੀਨ ਬਿਤਾਇ ॥
 ਚਤਰਬ ਦਿਨ ਮਿਲ ਭੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਚਿਤਾ ਸਥਲ ਪਰ ਜਾਵਤ
 ਭਏ ॥ ਮੰਗਲ ਫੂਲ ਉਠਾਵਤ ਭਏ ॥ ੩੦ ॥ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ
 ਦੀਨ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ਤਿਸ ਥਲ ਦਿਹੁਰਾ ਚਿਨਵਾਇ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ

੧ ਤਾਣ ਕੇ । ੨ ਚੰਦਨ ਦੀ ਚਿਖਾ । ੩ ਅਸਵਾਰ । ੪ ਸੋਗ ਨੂੰ ਦੂਰ
 ਕਰ ਕੇ । ੫ ਕੜਾਹ ਪੁਸ਼ਾਇ । ੬ ਡੂੰਘੇ । ੭ ਚਲਾਏਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ।
 ੮ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਦੀ ਨਿਆਈਂ । ੯ ਨਾ ਜਰੀ ਜਾਏ । ੧੦ ਦੇ । ੧੧ ਕਲਜੁਗ ।
 ੧੨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ । ੧੩ ਗਾੜਾ ਹਨੇਰਾ । ੧੪ ਸੂਰਜ ਦੀ ਨਿਆਈਂ । ੧੫ ਪ੍ਰਗਟ ।

ਕੋ ਬਾਂਟਨ ਕੀਨਾ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮਹਿ ਜਿਨ ਦੀਨਾ ॥ ੩੧॥
 ਬਹੁਰ ਦੁਸਹਿਰੇ ਦਿਨ ਜਬ ਆਵਾ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ^੧ਜੋਰ
 ਕਰਾਵਾ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਦੀਨਸ
 ਦਸਤਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਦਾਸੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਸਮਾਨ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਭਜਨ
 ਮਾਹਿ ਗਲਤਾਨ ॥ ਤਿਨ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਪਾਗ ਬੰਧਾਈ ॥ ਤਬਹਿ
^੨ਤਿਹਾਵਲ ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਹੁ ਗੁਨ ਸਿਖ
 ਗਾਇ ॥ ^੩ਚਤਰਦਸੇ ਦਿਨ ਜਬ ਗਾ ਆਇ ॥ ਅੰਨ ਘਿੱਤ ਮਿਸ਼ਟਾਨ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰਯੋ ਇਕੱਤ੍ਰ ਸਭਨ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜਹਿ
 ਕਹਿ ਤੇ ਸਿਖ ਸਾਧ ^੪ਹਕਾਰੇ ॥ ਸਭ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥
^੫ਪੰਚ ਦਸੇ ਜਬ ਦਿਨ ^੬ਚਢ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰਨ ਮਿਲ ਜੋਗ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਆਪ ਬਿਚ ਥਿਰੇ ॥ ਬੀਚ ਰਸੋਈ
 ਕੇ ਸੁਭ ਕਰੇ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਆਗ ^੭ਅਹਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ
 ਮਿਲ ^੮ਪਾਕ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਹੁ ਪੰਕਤ ਇਕ ਸਾਰ ਬਠਾਈ ॥
 ਲਗੈ ਪਰੋਸਨ ਕੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸਭ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ^੯ਅਚ ਸੂਦ ਅਹਾਰਾ ॥
 ਕੀਨਸ ਇਮ ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਗੁਰ
 ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕਰ ॥ ਬੰਧਨ ਕਰ ਬੰਧਨ ਸਿਰ ਧਰ ਧਰ ॥ ਤਬ
 ਗੁਰਮਤੇ ਭਯੋ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਮੰਦਰ ਆਰੰਭ ਕਰਾਹੀ ॥ ੩੮ ॥
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥ ਰਾਜ ਸੁ ਬਾਦੀ ਬਹੁਤ ਲਗਾਇ ॥
 ਏਕ ਪੱਖ ਮੈਂ ਕੀਨ ਤਿਆਰ ॥ ਚੌਥ ਬਿਸਾਖ ਅਈ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥
 ੩੯ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਆਈ ॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾ ਜਾਗੂਨ
 ਕਰਵਾਈ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਭੋਗ ਪਰਯੋ ਤਬ

੧ ਜੋੜ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ।

੨ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

੩ ਚੌਧਵਾਂ ਦਿਨ ।

੪ ਬੁਲਾਏ ।

੫ ਪੰਦਰਵਾਂ ਦਿਨ ।

੬ ਚੜ੍ਹ ਆਯਾ ।

੭ ਭੋਜਨ ।

੮ ਰਸੋਈ, ਲੰਗਰ ।

੯ ਛਕ ਕੇ ਰਜ ਗਏ ।

ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਗੁਰ ਬਚ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ
 ਸੁ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਆਦ ਗੁਰੂ ਸੁਤ ਗੋ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਸਭੈ
 ਪਰਸਪਰ ਬੰਦਨ ਗਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੁਤਿਯੇ ਕਥਾ ਅਪਾਰ
 ॥ ਕੀਨ ਜਗਤ ਪਰ ਅਤ ਉਪਕਾਰ ॥ ਆਦ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖੀ ਪਰਖਾਈ ॥
 ਇਨਹੋਂ ਨੇ ਤਬ ਰੱਖਯ ਦਿਖਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਪੁਨ ਕੀਨਸ ਇਹੁ ਬਹੁ
 ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਕਠਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪਠਨ ਮਾਹਿ ਬਹੁ
 ਕਾਲ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ਸਾਰ ਹਾਥ ਕਛੁ ਥੋਰੇ ਆਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ
 ਤਬ ਬਰਨ ਬਨਾਇ ॥ ਪੈਂਤੀ ਅਖਰੀ ਜੋਊ ਕਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਭਈ ॥ ਸਭ ਇਲਮਨ ਸਿਰ ਮੋਰ ਜੁ ਥਈ ॥ ੪੪ ॥
 ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਨਮ ਜੁ ਸਾਖੀ ॥ ਗੁਰ ਇਤਹਾਸ ਨੀਂਵ ਇਨ
 ਰਾਖੀ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਸਿੱਖੀ ਬਹੁ ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ਖਿਲੀ ਜਗਤ ਮਹੁ
 ਯੱਸ ਫੁਲਵਾਰੀ ॥ ੪੫ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਥਾ ਮਹਿਦ ਮਹੀਆਨ ॥
 ਕੋ ਕਵਿ ਅਸ ਕਰ ਸਕੈ ਬਖਾਨ ॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਸਿੰਘਾਸਨ ਵਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਜਥਾ ਮਤ ਰੇਂਣ ਸੰਤਾਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਤਥਾ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਰਨਨ
 ਕੀਨ ॥ ਨਹੀਂ ਕਵਤਾ ਮੇਂ ਲਖੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਗਣ ਅਪਗਣ ਕੀ
 ਸਾਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਛਿਮਹੁ ਗੁਨੀ ਜਨ ਚੂਕਹਿ ਜੋਇ ॥ ੪੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਬ ਦੂਸਰ ਪਤਸਾਹਿ ਕੀ ਭਈ ਕਥਾ ਇਤਿ ਆਇ ॥

ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਮਨ ਲਾਇ ਜੋ ਜੁਗ ਲੋਗਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦੁਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਂਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰਚਯਤੇ ਨਾਮ ਖੇੜਸਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਸ੍ਰੀ ਦੁਤਿਯ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸ਼ੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥੧॥

੧ ਆਪਸ ਵਿਚ ।

੨ ਅਖਰ ਬਨਾਏ ।

੩ ਵਡੇ ਤੋਂ ਵਡਾ ਹੈ ।

੪ ਤੇ ਅਵਗੁਣ ।

੫ ਖਿਮਾਂ ।

੬ ਭੁਲਾ ।

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ
ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਯਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਤਪਤ ਪਾਲ ਸਿੰਘਾਰ ਕੇ ਜੇ ਸਭ ਬਿਧ ਸਮਰੱਥ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਹ ਕੋ ਸਦਾ ਮਹਿਮਾ ਜਾਇ ਅਕੱਥ ॥ ੧ ॥

ਧਰਯੋ ਰੂਪ ਤਿਹ ਆਇ ਜਗ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਕਹਾਇ ॥

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਜੋ ਸਦਾ ਬੰਦੋਂ ਪਾਵਨ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥

ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਧਰਨ ਦੇਤ ਸਰਨ ਜਨ ਦਾਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸੁਖ ਸਦਨ ਕੋ ਬੰਦਨ ਕਰੋਂ ਮਹਾਨ ॥ ੩ ॥

ਅਤਿ ਉਦਾਰ ਬਖਸ਼ਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੋਨਹੁ ਲੋਕ ਅਨੰਦ ॥

ਅਮਰਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੰਦੋਂ ਜੁਗ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ੪ ॥

ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਨਾਸ ਉਪਾਸਕਨ ਪੁਰਹਿ ਦਾਸ ਗਨ ਆਸ ॥

ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਖ ਰਾਸ ਕੋ ਨਮੋ ਹੁਲਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੫ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਿਰਜਨ ਅਨੰਦ ਤਰਜਨ ਜਨਨ ਬਿਕਾਰ ॥

ਬਰਜਨ ਦੁਰਜਨ ਤੇਜ ਕੋ ਤਿਨ ਪਗ ਰਜ ਸਿਰ ਧਾਰ ॥ ੬ ॥

ਪੀਰੀ ਮੀਰੀ ਜੁਗਨ ਕੀ ^੧ਜੁਗ ਤਰਵਾਰਨ ਧਾਰ ॥
 ਐਸੇ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਬੰਦੋਂ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ੭ ॥
 ਹਰੀ ਰਾਇ ਜਿਨ ਆਖਯ ਹੈ ^੨ਰੰਕ ਕਰੇ ਜਿਨ ਰਾਇ ॥
 ਅਸ ਸਤਗੁਰ ਕੇ ਪਦ ਪਦਮ ਬੰਦਨ ਹੋਇ ਹਮਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਲਾਲ ਮਿਦਲ ਅਤਿ ਲਲਤ ਜੁਗ ^੩ਕੰਜਨ ਸਮ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥
 ਚਰਨਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕੇ ^੪ਅਲ ਮਨ ਮਿਲ ਸੁਖਪਾਇ ॥ ੯ ॥
 ਚਾਦਰ ਭੇ ਹਿੰਦਵਾਨ ਕੀ ਬਾਦਰ ਅਨੰਦ ^੫ਉਦੇਤ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਗੁਰ ਨਮੋ ਸਿਮਰੇ ਹਾਦਰ ਹੋਤ ॥ ੧੦ ॥
 ਕਰੇ ^੬ਸਯਾਲ ਤੇ ^੭ਸਿੰਘ ਜਿਨ ^੮ਰਾਈ ^੯ਮੇਰ ਬਨਾਇ ॥
 ਅਸ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਬੰਦੋਂ ਬਿਘਨਬਿਲਾਇ ॥ ੧੧ ॥
 ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤਬ ਦਾਸ ਸਨ ਕਹਯੋ ਬਚਨ ਇਸ ਭਾਇ ॥
 ਦਰਸਾਏ ਜੁਗ ਮਹਿਲ ਜਸ ਤਸ ਤੀਸਰ ਦਰਸਾਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਅਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਮ ਮੀਤ ਅਤਿ ਧੰਨ ਭੁਹਿ ਬੁਧ ਉਦਾਰ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਗਾਥਾ ਸੁਨਨ ਮਹੁ ਅਤਸਹਿਦੇਖਯ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਦਰਸਾਵਹੁ ਤੀਸਰ ਮਹਿਲ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਮਨ ਲਾਇ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਜਹਿੰ ਤੇ ਮਿਲੈ ਕਲਮਲ ਨਸ਼ਟਕਰਾਇ ॥ ੧੪ ॥
 ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਪਾਰ ॥
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਅਮਰ ਗੁਰ ਆਏ ਗੋਬਿੰਦ ਵਾਰ ॥ ੧੫ ॥
 ਆਇ ਥਿਰੇ ਨਿਜ ਮਹਿਲ ਮਹਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਪਰਵਾਰ ॥
 ਪਰ ਗੁਰ ਦੁਤੀਏ ਬਿਰਹੁ ਦੁਖ ਹੀਏ ਸੁ ਗੁਰੂ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਮਿਲਨੋ ਬੋਲਨ ਨਹਿੰ ਕੁਛ ਭਾਵੈ ॥ ਨਹਿੰ
 ਕਿਸ ਤੇ ਸੁਨਨੋ ਚਿਤ ਚਾਵੈ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਨਹਿੰ ਭੋਜਨ ਖਾਇ ॥

੧ ਦੋ ਤਰਵਾਰਾ । ੨ ਗਰੀਬ । ੩ ਕਿਮਲ ਵਡ । ੪ ਮਨ ਰੂਪੀ ਭੋਰਾ ।
 ੫ ਪ੍ਰਭਾਟ । ੬ ਗਿਦੜ । ੭ ਸ਼ੇਰ । ੮ ਰੇਤ ਤੋਂ । ੯ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ
 ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ।

ਨਹਿ ਸੁਖ ਸਿਹਜਾ ਪਰ ^੧ਸੁਪਤਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਿਖ ਸਨਬੰਧੀ
 ਕੇਤਕ ਪਾਸ ॥ ਬਿਰੇ ਚਿੰਤ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਭੇ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਨ ਤਬ
 ਬਹੁ ^੨ਅਕਲਾਈ ॥ ^੩ਜੁਗਲ ਜਾਮ ਜਬ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ੧੮ ॥
 ਸਦਨ ਤਿਆਗਤੇ ਭੇ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਚਲੇ ਬਿਨ
 ਦੇਰਾ ॥ ਬਾਸਰ ਕੀ ਨਗਰੀ ਤੇ ਉਰੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ^੪ਅਵਨੀ ਤਹਾਂ
 ਨਿਹੁਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ^੫ਧੇਨ ਪਾਲ ਕੇ ^੬ਕੋਸਟ ਹੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਰ ਪਰ
 ਅਸ ਲਿਖ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਇਸ ਦਰ ਜੋ ਨਰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਰੇ ॥
 ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਰ ਨਹਿ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਨ ^੭ਭਿਤ ਦੇ ਕੋਸਟ
 ਪਰਵੇਸੇ ॥ ਪਦਮਾਸਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਸੇ ॥ ਅਚਲ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ
 ਲਗੀ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਅਨੰਦ ਪਰੀ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਇਤ ਕੀ
 ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਜਿਸ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਭਈ ਗੁਰ ਨਹਿ ਦਰਸਾਇ ॥
 ਚਿੰਤਾ ਮਾਨ ਭਏ ਸਿਖ ਸਾਰੇ ॥ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ੨੨ ॥ ਆਪ ਆਪਨੀ ਬੁਧ ਅਨਸਾਰੇ ॥ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਤ ਬਾਕ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਏ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ॥ ਪਹੁਚੇ ਅਪਨ ਬਕੁੰਠ
 ਸਥਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਕੇਚਤ ਕਹੈਂ ਬਿਵੇਸ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪਹੁਚੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਰਸ ਉਦਾਰਾ ॥ ਜਿਮ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਫਿਰ ਚਹੁ ਓਰ ॥ ਸਿੱਖੀ
 ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਭ ਠੋਰ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕੇਚਤ ਕਹਿੰ ਦੁਤੀਏ ਗੁਰੂ ਭੇ ਥੇ ਲੋਪ ਜਥਾਇ ॥

ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਭੀ ਤੈਸ ਹੀ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤਬੈ
 ਸਮਾਧ ਲਗਾਹੀ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ ॥ ਸਬੈ
 ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਦਿਖਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਤਬ ਨੈਨ ਖੁਲ੍ਹਾਈ ॥

੧ ਸੁਤੇ ।

੨ ਦੁਖੀ ।

੩ ਦੋ ਪਹਿਰ ਜਦ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ ।

੪ ਧਰਤੀ ।

੫ ਗੁਰੂ ਜੀ ।

੬ ਕੋਠਾ ਦੇਖਾ ।

੭ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ।

ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਗੁਰੁ ਬਿਵਤ ਬਤਾਈ ॥ ਇਕ 'ਬੜਵਾ ਹੋਤੀ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥
 ਲੀਨ ਮੰਗਾਇ ਤਬੈ ਬਿਨ ਦੇਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ 'ਬਾਹਿਨ ਗੁਰ
 ਕੋ ਏਹੁ ॥ ਜਬਾ ਬਿਸਨ ਕੋ ਗਰੜ ਲਖੇਹੁ ॥ ਇਸ ਕੋ ਅਬੈ
 ਸਿੰਗਾਰਨ ਕੀਜੈ ॥ ਲੇ ਸੰਗ ਹਮਰੇ ਸੰਗ ਚਲੀਜੈ ॥ ੨੮ ॥ ਮਾਨ
 ਬਚਨ ਘੋੜੀ ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ਆਗੇ 'ਬਿਧ ਜੀ 'ਅਖਲ ਪਿਛਾਰੀ ॥
 ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਿਲ ਸਭ ਗਾਵੈ ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰੇਮ
 ਵਧਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਤੈ 'ਕੋਸਟ ਦੇਖਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ
 ਬਿਧ ਕੀਨ ਵਸੇਖਾ ॥ ਤਹਾ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵਾ ॥ ਪੁਨ
 ਸਭਹਨ ਸੰਗ ਬਚਨ ਅਲਾਵਾ ॥ ੩੦ ॥ ਏਹੁ ਕੋਠਾ ਬਹੁ ਦਿਖਤ
 ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਲਖੀਅਤ ਧੇਨ ਪਾਲ ਬਨਵਾਵਾ ॥ ਇਸ ਕੋ ਦੇਖਹੁ
 ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯਹਿ ਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਯਾਤ ॥ ੩੧ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਕੋਸਠ ਚਹੁ ਦਿਸ ਫਿਰੇ ॥ 'ਦਰ ਕੋ ਤਬੈ ਨਿਹਾਰਨ ਕਰੇ ॥
 ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਦੇਖ ਇਕ ਕਹਯੋ ॥ ਸਭ ਆਵਹੁ ਇਕ ਪਤਾ ਸੁ
 ਲਹਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਗਏ ਧਾਇ ਸਭ ਦੇਖਯੋ ਜਾਇ ॥ ਬਿਧ ਪਠ ਕਰ
 ਸਭ ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਆਇ ਇਹਾਂ ਦਰ ਖੋਲੈ ਜੋਊ ॥ ਹਮ ਨਹਿ
 ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਨਹਿ ਸੋਊ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ ਬਿਸਮਾਨੀ
 ॥ ਕਿਸਹੂੰ ਕਹੀ ਜਾਇ ਨਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਮਨ ਜੁਗਤ
 ਬਨਾਈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਹੀ ਸੰਗਤ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਹੋਇ
 ਦੋਸ ਜੇ ਖੋਲੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਪਰ
 ਥਾਨ ਕੋ ਪਾਰਨ ਕਰੈ ॥ ਤਹਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹੁ ਦੋਸ ਨਿਹਰੈ ॥ ੩੫ ॥
 ਅਸ ਸੁਨ ਸਭ ਨੇ ਮਾਨ ਭਲੇਰੀ ॥ ਕੋਸਟ ਪਿਛਾਰੀ ਗੋ ਬਿਨ
 ਦੇਰੀ ॥ ਇਕ 'ਖਨਨੀ ਕਿਤ ਤੇ ਤਬ ਲਈ ॥ 'ਪਾਰ ਭੀਤ ਇਕ

੧ ਘੋੜੀ।

੨ ਘੋੜੀ।

੩ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ।

੪ ਸਮੂਹ।

੫ ਕੋਠਾ।

੬ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।

੭ ਕਹੀ।

੮ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ

ਫਾੜ ਕੇ।

'ਗਰੀ ਕਰਈ ॥ ੩੬ ॥ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਮਹਿ ਕੋਸਟ ਦੁਾਰਾ ॥
 ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਪਾਰ ਕੋ ਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰ ਧੀਰਜ ਧਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਪਿਖੇ
 ਗੁਰੂ ਤਬ ਕੀਨ ਅਦੇਸਾ ॥ ੩੭ ॥ ਆਸਨ ਲਾਇ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧਾ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਇਕ ਅਚਲ ਅਬਾਧਾ ॥ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਬੰਦਨਾ
 ਧਾਰੀ ॥ ਕਰ ਸਪਰਸ ਕਰ ਬਿਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਛੁਵਤ ਸੁ
 ਹਾਥ ਸਮਾਧ 'ਵਿਰਾਮਾ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਸੁਲੋਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਧਾਮਾ ॥ ਦੇਖ
 ਬ੍ਰਿਧ ਕੋ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਿਮ ਤੈਂ 'ਟਾਰਯੋ ਹੁਕਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਮ ਨਹਿ ਆਇਸ ਟਾਰੀ ॥ ਤਜ ਦਰ ਫੋਰਯੋ ਦੁਾਰ
 ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਮਨ ਬਯਾਕੁਲ ਹੇਰਾ ॥ ਦੁਰੇ ਆਪ ਕਰ
 ਜਗਤ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਇਹੁ ਬਿਧ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬਨਹਿ ਗੁਸਾਈਂ
 ॥ 'ਦੁਰਹੁ ਆਪ ਸੰਗਤ ਦੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ਨਿਕਸਹੁ ਵਹਿਰ ਦਿਖਾਵਹੁ
 ਦਰਸਨ ॥ ਕਰ ਹੈ ਸੰਗਤ ਪਾਇਨ ਪਰਸਨ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ
 ਕੀ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿੱਖਯਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਾਇ ਕਰੋ ਸਿੱਖ ਰੱਖਯਾ ॥ ਸੁਨਤ
 ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤੁਮ ਧੰਨ ॥ ੪੨ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਬ੍ਰਿਧ ਤਬ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਤੁਮ ਹੋ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥
 ਸੰਗਤ ਅਪਨੀ ਬਯਾਕੁਲ ਜਾਨਹੁ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਕਸ਼ਟ ਕੋ ਹਾਨਹੁ
 ॥ ੪੩ ॥ ਧਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰੀਅਹਿ ॥ 'ਬਿਰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸਦੀਵ ਬਿਚਰੀਅਹਿ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਕੈ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਉਠਹੁ
 ਆਪ ਅਬ ਖੋਲਹੁ ਦੁਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨਕੈ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਅਨੰਦ
 ਬਿਲੰਦਯੋ ॥ ਤੂਰਨ ਉਠਯੋ ਗੁਰੂ ਪਦ ਬੰਦਯੋ ॥ ਖੋਲ੍ਹ ਦੀਨ ਤਬ
 'ਕੋਸਟ ਦੁਾਰਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਤਬਹਿ 'ਹਕਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਦਿਖਤ
 ਹੁਤੀ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਯਾ ॥ ਹਰਖਤ ਭਏ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪਾਗਯਾ ॥

੧ ਮੋਰੀ ਕੀਤੀ ।

੨ ਇਸਥਿਤ ।

੩ ਦੁਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

੪ ਛੁਪੇ ।

੫ ਧਰਮ ।

੬ ਕੋਠੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ।

੭ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ।

ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਸੰਗਤ ਸਭ ਆਈ ॥ ਭਈ 'ਭੀਰ ਤਹਿ ਥਾਉਂ ਨ
 ਪਾਈ ॥ ੪੬ ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਪਰਸੈਂ ਕਰ ਬੰਦਹਿ ॥ ਦਰਸੈਂ
 ਸਤਿਗੁਰ ਰਿਦੈ ਅਨੰਦਹਿ ॥ ਧਰਹਿ 'ਉਪਾਇਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਾਵਹਿ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਉਚਾਰ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ੪੭ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ
 ਹਰਖਾਇ ॥ ਭੇਟਨ ਕੇ 'ਅੰਬਾਰ ਲਗਾਇ ॥ ਸਭਨ ਕਾਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭਰੀ ॥ ਬਿਧ ਪੁਨ ਕਰਯੋ 'ਤੁਰੰਗਨ ਖਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਉਠਹੁ
 'ਅਰੂਢਹੁ ਚਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦਨ ਆਪਨੇ ਗੋਇੰਦਵਾਲਾ ॥ ਉਠੇ
 ਗੁਰੂ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥ ਇਸੇ ਸੰਨੁ ਜੋ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ੪੯ ॥
 ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਤਿਸ ਤਾਈਂ ॥ ਜਮਦੂਤਨ 'ਸਾਸਨ ਮਿਟ ਜਾਈ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਬਹਿਰ ਆਇ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਦਾਸ ਤੁਰੰਗਨ ਕੀ
 ਅਗਵਾਈ ॥ ੫੦ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਫੇਰ ਕਰ ਹਾਥਾ ॥ ਚਢੇ ਸਿਮਰ
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨਾਥਾ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਤਬ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਨਰ ਨਾਰੀ 'ਜਾਲ ॥ ੫੧ ॥ ਦੀਪਮਾਲ ਸਗਰੇ ਪੁਰ ਹੋਈ ॥
 ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਏ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਫੂਲਨ ਮਾਲ ਆਨਤੇ ਕੋਈ ॥
 ਦਰਮਹਿ ਕਿਤਕ ਆਨ ਫਲ ਲੇਈ ॥ ੫੨ ॥ ਮਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਯੋ
 ਸਮਦਾਈ ॥ ਬਰਤਹਿ ਸੰਗਤ ਸਗਲ 'ਅਘਾਈ ॥ ਅਸ ਉਤਸ਼ਵ
 ਮਹਿ ਰਜਨੀ ਥਾਈ ॥ ਪਠ ਸੁਹਿਲਾ ਸੁਪਤੇ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੫੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਨ੍ਰਾਏ ਧਯਾਨ ਲਗਾਇ ॥
 ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਪਰ ਥਿਤ ਭਏ ਦਏ ਦਰਸ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧ ॥

੧ ਭੀੜ । ੨ ਭੇਟਾ । ੩ ਢੇਰ । ੪ ਘੋੜੀ ਖੜੀ ਹੈ । ੫ ਸਵਾਰ
 ਹੋਕੇ । ੬ ਤਾੜਨਾ । ੭ ਸਮੁੰਹ । ੮ ਰਜ ਗਈ ।

ਪਾਥੜੀ ਛੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜਿਮੰ ਮਾਰਤੰਡ ॥ ਗਾਦੀ
ਗੁਰੂਨ ਸਜੰਦਨ ਅਖੰਡ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਅਰੂਢ ਬਿਤ ਹੋਇ ਆਪ ॥
ਕੀਨਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਭ ਦਿਸ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ੨ ॥

ਸਵੱਯਾ ਛੰਦ ॥ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤਿ ਜਿਮ ਪੋਸ਼ ਦੂਸਰ ਪਹਿਰਹਿ
ਤਿਮ ਇਹੁ ਰੂਪ ਸੁਹਾਇ ॥ ਜਿਮ ਇਕ ਖੇਲੀ ਖੇਲ ਕਰੇ ਬਹੁ
ਬਦਲਹਿ ਬੇਖ ਜਗਤ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ਦੇਖਨ ਹਾਰ ਭਿੰਨ ਪਹਿਚਾਨਹਿ
ਸਭ ਕੀ ਮਤ ਕੋ ਦਿਹ ਬਿਰਮਾਇ ॥ ਢਿਗ ਵਰਤੀ ਜੋ ਦਾਸ ਤਾਹਿ
ਕੋ ਲਖਹਿ ਸੁ ਇਕ ਬਹੁ ਬੇਖ ਬਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਸਿੱਖਯ ਸਮੀਪੀ ਸੋ ਜਾਨਹਿ ਇਕ ਜੋਤ ਜਗੰਤ ॥ ਅਪਰ ਸਰੀਰ
ਧਰਨ ਸਮ ਬੇਖ ਸੁ ਦਿੜ੍ਹ ਮਤ ਰਾਖੈ ਨਹੀਂ ਭੁਲੰਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਅੰਗਦ ਅਬ ਸੋ ਇਹੁ ਬੈਠੋ ਤਖਤ ਸੁਹਾਇ ਮਹੰਤ ॥ ਆਇਸ ਪਾਇ
ਸਿੱਖ ਸਭ ਆਏ ਬੰਦਨ ਕਰ ਅਕੋਰ ਅਰਪੰਤ ॥ ੪ ॥ ਦਰਸਨ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਆਨੰਦ ਧਰਿ ਧਰਿ ਮਿਲ ਮਿਲ ਗੁਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸਹ
ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਉਦਯੋ ਗਯਾਨ ਰਵਿ ਚਰ ਅਗਯਾਨ ਤਮ ਪੂਰਹਿ ਕਾਮਨਾ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਛੇਮ ॥ ਦਰਸਨ ਕਾਂਖੀ ਸਿੱਖ ਸਕਲ ਜੇ ਰਿਦੇ ਸੁੱਧ ਤਪਤਯੋ
ਜਿਮ ਹੇਮ ॥ ਨਮ੍ਹ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਨ ਗਏ ਢਿਗ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨ
ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਨੇਮ ॥ ੫ ॥ ਸੁਤ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਆਦਿ ਰਜਾਦੇ ਕਰਯੋ
ਕੀਰਤਨ ਰਾਗ ਅਲਾਪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਦਰਬਾਰ ਲਗਯੋ ਪਿਖ
ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਥਾਪ ॥ ਸੁਨੈ ਸ਼ਬਦ ਨਿਜ ਭਾਗ ਬਡੇ ਲਖ
ਬਿਦਰਯੋ ਜਹ ਕਹ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਥਾਪ ਉਥਾਪਨ ਸਭ ਏ ਸੰਮੂਥ
ਪਾਪ ੧੦ ਕਲਾਪ ੧੧ ਖਾਪ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥ ੬ ॥

੧ ਸੂਰਜ ।

੨ ਬੈਠ ਕੇ ।

੩ ਪੁਸ਼ਾਕ ।

੪ ਭੁਲਾ ਕੇ ।

੫ ਜਗ ਰਹੀ ਹੈ ।

੬ ਭੋਟਾ ।

੭ ਅਰਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

੮ ਇਛਾ ।

੯ ਇਛਾਵਾਨ ।

੧੦ ਕਲਪਣਾ ।

੧੧ ਖਪ ਗਈ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰਤਾ ਗਾਦੀ ਪਰ ਬਿਰੇ ਤਿਤੀਓ ਰੂਪ ਨਵੀਨ ॥
ਬਿਧ ਸਿੱਖਨ ਸੋ ਮਿਲ ਤਬੈ ਅਸ ਬਿਧ ਉਸਤਤ ਕੀਨ ॥

ਤਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਕਲਜੁਗ ਨਰ ਤਾਰਨ ਲਖ ਇਹ ਕਾਰਨ
ਤਨ ਕੋ ਧਾਰਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰਭੋ ॥ ਸਿੱਖਨ ਹਿਤਕਾਰੀ ਜਗ ਮਹਿ ਭਾਰੀ
ਭਗਤ ਬਿਥਾਰੀ ਆਪ 'ਬਿਭੋ ॥ ਦਾਸਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ
ਅਨ ਭੈ ਰਾਤਾ ਰੂਪ ਬਿਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਸੁਰ
ਨਰ ਸੇਵਾ ਦੇਵ ਹਰੇ ॥ ੮ ॥ 'ਕਲਿ ਅਲੁਖ ਨਿਕੰਦਨ ਜਗ ਗੁਰ
ਬੰਦਨ ਤਾਰਹੁ ਮੰਦਨ ਕਰ ਕਰਨਾ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਨਿਤ ਨਿਸਕਾਮੀ ਦੁਖ 'ਦਰਨਾ ॥ ਉਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ 'ਸੰਕਟ ਚੂਰਨ
ਦਾਸਨ ਚੂਰਨ ਦੇ ਸਰਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਗੁਰ ਅਮਰੰ ਪਤ 'ਸਵ ਅਮਰੰ
ਸਦ 'ਅਜ ਅਮਰੰ ਹਮ ਪਰਨਾ ॥ ੯ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਇਸ ਭਾਂਤ ਸਿੱਖਯ ਸਭ ਸਤੁਤ ਕੀਨ ॥
ਇਮ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਦਾਸਨ ਮਝਾਰ ਬੈਠਹੁ ਸਦੀਵ ॥
ਸਭ ਕੋ 'ਅਲੰਬ ਅਬ ਆਪ ਬੀਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਅੰਗਦ ਰੂਪਦੋਇ ॥
ਨਿਜ ਲੋਕ ਗਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਭਏ ਆਪ ਤਿਨ ਕੇ ਸਥਾਨ ॥
ਦਿਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨ ਤਾਰਹੁ ਜਹਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨੈ ਸਭਨ ਤੇ
ਉਚਤ ਜੋਇ ॥ ਮੁਖ ਭਨਯੋ ਭਲੇ ਇਹ ਰੀਤ ਹੋਇ ॥ ਸਿੱਖਯਨ ਮਝਾਰ
ਹਮਰੇ ਨਿਵਾਸ ॥ ਚਿਤ ਚਹਿਤ ਸਦਾ ਪੂਰਹੁ ਸੁ ਆਸ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰ
ਬਚ ਬਿਲਾਸ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਦੇ ਧੀਰ ਸਿੱਖਹਨ ਗੁਰ ਦਯਾਰਾ ॥
ਇਮ ਨਿਤਹ ਪ੍ਰਤ ਦਰਸਨ ਦੇਤ ॥ ਸੁਨ ਆਹਿੰ ਸੰਗਤਾਂ ਬਹੁ
ਨਿਕੇਤ ॥ ੧੩ ॥

੧ ਖਿਲਾਰੀ ।

੨ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਪ ਨੂੰ ਕਟਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ।

੩ ਦਲ

ਦੇਵੇ ਹਨ ।

੪ ਬਿਪਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ।

੫ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵੀਆਂ ।

੬ ਜਨਮ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ ।

੭ ਆਸਰਾ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਨੋ ਜਸ ਬਿਵਹਾਰ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਤ ^੧ਅਚਾਰ ॥ ੧੪ ॥
 ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ^੨ਡੇਢ ਜਾਮ ਨਿਸਕੇ ਰਹੈ ਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਵੇਲਾ ॥ ਤਬ ਜਾਗੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਖ ਭਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਬਲੂ
 ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਢਿਗ ਜਲ ਕੋ ਉਠ ਜਾਵੈ ॥ ^੩ਸਲਤਾ ਤੇ ਭਰ ^੪ਕਲਸ
 ਕੋ ^੫ਮੱਜਨ ਕਰਵਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨਹ ਪਹਿਰ ਸਬ ^੬ਬਸਨ ਕੋ ਜਿਨ
 ਨਾਮ ਭਲੇਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ^੭ਬਿਰਹਿ ਇਕ ਮਨ ਤਿਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ^੮ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਮਹਿ ਲੀਨ ਹੁਇ ਲਗ ਸਹਿਜ ਸਮਾਧਾ ॥
 ਜੋਗੀ ਸ਼ਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾਦ ਸਭ ਜਿਸ ਕਰਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ੧੬ ॥ ਪ੍ਰਾਤ
 ਹੋਤ ਲਗ ਇਸੀ ਬਿਧ ਇਸਬਿਰਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਰਬਾਬੀ ਆਇ
 ਕਰ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਅਨਕ ਗੀਤ ਕੇ ਰਾਗ ਸੋ ਸੁਨ ਅਨਦ
 ਬਿਲੰਦੇ ॥ ਮਨਹੁ ^੯ਮਧਰ ਧੁਨ ਗਰਜਤੇ ਜਿਉਂ ਮੋਰ ਸੁਹੰਦੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਲੀਨ ਸਿਖਨ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਅਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਵਰਖਤ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਸੁਨ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸੁਭ ਬਡ ਭਾਗ
 ਹੈਂ ਪਹੁੰਚਹਿ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਜਿਮ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੀ ਝਾਲ ਤੇ ਲਹਿ ਰਤਨ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਗਹਿ ਰਿਦੈ ਸਿਮਰਹਿ
 ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਮਿਥਯਾ ਲਖ ਪਰਪੰਚ ਕੋ ਇਕ ਥਲ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥
 ਦਿਵਸ ਚੜ੍ਹੇ ਇਸ ਗੀਤ ਸੋ ਹੁਇ ਅਨੰਦ ^{੧੦}ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਬ ਸੰਗਤ
 ਸਗਰੀ ਮਿਲਹਿ ਹੁਇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ
 ਦਿਸ ਰਿਦਾ ^{੧੧}ਅਭਲਾਖਤ ਜੋਈ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਸ ਪਰ ਅਧਕ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੋਈ ॥ ਸੁਮਗ ਬਤਾਇ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਤਤ ਕਾਲ
 ਅਨੰਦੇ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਉਰ ਲਿਵ ਲਗਹਿ ਤਨ ^{੧੨}ਅਹਿ ਨਿਕੰਦੇ ॥

੧ ਕਰਤਬ ।

੨ ਡੇਢ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ।

੩ ਨਦੀ ।

੪ ਘੜਾ ।

੫ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੬ ਕਪੜੇ ।

੭ ਇਸਬਿਤ ।

੮ ਆਪਣੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ।

੯ ਮਿਠੀ ਬਾਣੀ ।

੧੦ ਕੋਤਕ ।

੧੧ ਇਛਾ ।

੧੨ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

੨੦ ॥ ਜੋ ਅਰਥੀਯ ਪਦਾਰਸਨ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਜਾਨ ^੧ਬਿਰਦ
 ਨਿਜ ਦੇਤ ਹੈਂ ਮਨ ਭਾਵਤ ਪਾਵੈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਧਯਾਨ ਲੈ ਗੁਰ
 ਕਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਲੰਗਰ ਹੋਵੈ ਤਿਆਰ ਤਬ ਸਭ ਬਿਧ ਅਹਾਰਾ ॥
 ੨੧ ॥ ਨਿਕਟ ਆਇ ਜਬ ਲਾਂਗਰੀ ਭਾਖਤ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਸੁਣ
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਉਠਹਿ ਸੰਗ ਸੰਗਤ ਦਾਸਾ ॥ ਆਸ਼੍ਰਮ ਬਰਨ
 ਬਿਚਾਰ ਨਹਿ ਇਕ ਪੰਗਤ ਬੈਹੈ ॥ ਇਕ ਸਮ ^੨ਰੰਕ ਰੁ ^੩ਰਾਵਕੋ
^੪ਪਾਰੋਸੇ ਦੇ ਹੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਲੈਨ ਬਿਨਾ ਹੁਇ ^੫ਓਗਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ
 ਖਾਵੈ ॥ ^੬ਅਲਪ ਅਚਹਿ ਰਹਿ ^੭ਛੁਧਾ ਜੁਤ ਨਹਿ ^੮ਜਠਰ ਭਰਾਵੈ ॥
 ਅਪਰ ਸਰਬ ਹੀ ਸੰਗਤਾਂ ਬਹੁ ਸ੍ਵਾਦ ਅਹਾਰਾ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੇ
 ਅਚਤ ਹੈਂ ਸੁਖ ਲਹਿਤ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਛਕ ਸਭ ਡੇਰਨ ਜਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ^੯ਪਰਯੰਕ ਪਰ ਬਿਸਰਾਮ
 ਕਰਾਵੈ ॥ ਦਿਨ ਕੇ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਮਹਿ ਪੁਨ ਬੈਠਹਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਤੇ
 ਗਾਥਾ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਸੁਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਰ ਰਬਾਬੀ
 ਆਇ ਕਰ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਦਿਵਸ ^{੧੦}ਅਥਨ ਕੋ ਸਮੇਂ ਲਖ
 ਸੋਦਰ ਕੋ ਲਾਵੈ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਤ ਹੀ ਨਿਸ ਜਾਮ ਬਿਤਾਵੈ
 ॥ ਸਿਮਰਨ ਹੁਇ ਸਤਿਨਾਮ ਕੋ ਇਕ ਚਿਤ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥
 ਪੁਨ ^{੧੧}ਸੁਪਤਨ ਹਿਤ ਸੇਜ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕੋ
 ਵਿਵਹਾਰ ਨਿਤ ਜਿਸ ਪਿਖ ^{੧੨}ਅਘ ਭਾਜੈ ॥ ਅਪਰ ਨੇਮ ਐਸੇ
 ਕਰਯੋ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ^{੧੩}ਸੈਤ ਬਸਤ੍ਰ ਤਨ ਪਰ ਧਰਹਿ ਨਿਤ
 ਬਿਮਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਪਰ ਬਸਤ੍ਰ ਨਹਿ ਢਿਗ ਰਖਹਿ ਜਬ
 ਦੂਸਰ ਲੇਹੀ ॥ ਪੂਰਬ ਉਪਰ ਹੋਇ ਜੋ ਕਿਸ ^{੧੪}ਰੰਕਹਿ ਦੇਹੀ ॥
 ਦੁਤਿਯ ਰਹੈ ਨਹਿ ਸਦਨ ਮਹਿ ਐਸੇ ਕਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ^{੧੫}ਖੈਬੇ ਹੇਤ ਜੁ

੧ ਧਰਮ । ੨ ਗਰੀਬ । ੩ ਰਾਜਾ । ੪ ਵਰਤਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੫ ਦਲੀਆ ।
 ੬ ਥੋੜਾ ਛਕਦੇ ਹਨ । ੭ ਭੁਖ । ੮ ਪੇਟ । ੯ ਪਲੰਘ ਪਰ । ੧੦ ਸੰਧਿਆ ਵੇਲੇ ।
 ੧੧ ਸੌਣ ਲਈ । ੧੨ ਪਾਪ ਭਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੧੩ ਸਵੈਦ ਕਪੜੇ । ੧੪ ਗਰੀਬ । ੧੫ ਖਾਣੇ ਲਈ

ਅੰਨ ਹੁਇ ਨਿਤ ਆਇ ਨਵੀਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਤਕ ਦੇਗ ਮਹਿੰ
 ਲਗਹਿ ਤਬ ਸੋ ਸਰਬ ਪਕਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ 'ਗਨ 'ਰੰਕ ਜੇ ਮਨ
 ਭਾਵਤ ਖਾਵੈ ॥ ਬਚਹਿ 'ਸੇਖ ਸੋ ਨਹਿੰ ਰਖੈ ਦੇ 'ਪਸੁਨ ਖੁਵਾਈ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਭੀ ਜੋ ਬਚ ਰਹੈ ਸਰਤਾ ਪਰਵਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਅਗਲੇ ਦਿਨ
 ਹਿਤ ਨਹਿੰ ਰਖੈ ਇਕ ਮਨਜ ਅਹਾਰਾ ॥ ਆਇ ਵਹਿਰ ਤੇ ਦੇਗ
 ਹੁਇ ਇਮ ਨੇਮ ਸੁ ਧਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਵਸਤ ਗਿਨਤੀ ਕਹਾਂ ਜਲ
 ਕਲਸਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਭ ਗਿਰਾਇ ਉਲਟੇ ਧਰੈਂ ਰਾਖੈਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀਂ ॥
 ੨੯ ॥ ਜੋ ਅਰਪਤ ਹੈਂ ਆਨ ਕਰ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਏਕ
 ਦਿਵਸ ਕੇ ਖਰਚ ਕੇ ਲੇ ਅਪਰ ਹਟਾਵੈਂ ॥ 'ਬਿਦਤ ਭਏ ਸਭ ਦੇਸ
 ਮਹਿੰ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਿਖ ਆਵੈਂ ॥ ਇੱਛਾ ਮਨ ਮਹਿੰ ਜਸ ਧਰੈਂ ਤਸ ਹੀ
 ਫਲ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਅਪਰ ਨੇਮ ਇਕ ਗੁਰ ਕਰਯੋ ਸਭ ਮਹੁ
 ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ॥ ਜੋ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਇ ਹਮ ਪ੍ਰਿਥਮਮੁ ਅੰਨ ਖਾਵਾ ॥
 ਜਬ ਲਗ ਲੰਗਰ ਜਾਇਕੈ ਭੋਜਨ ਨਹਿੰ ਖਾਹਿੰ ॥ ਤਬ ਲਗ ਦਰਸਨ
 ਹਮਨ ਕੇ ਸੋ ਆਵੈਂ ਨਾਹਿੰ ॥ ੩੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ ਗੁਰ ਤਖਤ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਵਨ ਐ ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤੀਯੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਚਾਰਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ॥

ਭਗਤ ਬਿਥਾਰੋ ਜਗਤ ਮੈਂ ਦੇਹੁ ਸੱਤਿ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਸ ਨਰ ਕੋਊ ਜਾਵੈ ॥ ਦੇਸ 'ਸੈਲ ਸਿੱਖੀ
 ਗ ਟਾਵੈ ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਸਾਵਣ ਮਲ ਨਾਮੂ ॥ ਅਨਜ ਤਾਤ ਸੁਭ
 ਗੁਣ ਗਨ ਧਾਮੂ ॥ ੨ ॥ ਤਾਹਿ ਹਕਾਰਨ ਨਿਕਟ ਸੁ ਠਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜਾਵੇ ਦੇਸ ਪਹਾੜਨ ਮਾਹੀ ॥ ਰਾਜ
 ਹਰੀ ਪੁਰ ਕੋ ਜਹਿ ਆਹੀ ॥ ੩ ॥ ਉਪਦੇਸ਼ੁ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਬਨਾਵੇ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਾਵੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕਰ ਤੇ ਏਕ ਰੁਮਾਲਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਸ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹਿਓ ਕਿ ਜੋ ਇੱਛਾ
 ਮਨ ਆਹੀ ॥ ਦੇਵੈ ਯਹ ਰੁਮਾਲ ਤੁਝ ਤਾਹੀ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਰ
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਆਇਸ ਲੇਕਰ ਤਬੈ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸ਼ਹਿਰ
 ਹਰੀ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ॥ ਤਿਤ ਦਿਨ ਨਿਪ ਸੁਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁ ਥਾਇ
 ॥ ਰਾਣੀ ਰਾਇ ਬਹੁਤ ਕੁਰਲਾਵੈ ॥ ਹਾਇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਿ ਉਚ ਸੁਨਾਵੈ ॥
 ੬ ॥ ਦੇਖ ਸੰਤ ਸਾਵਣ ਮਲ ਪਾਸ ॥ ਆਇ ਸਚਵ ਭਾਖੀ
 ਅਰਦਾਸ ॥ ਸੰਤ ਰੇਖ ਮਹਿ ਮਾਰਹਿ ਮੇਖ ॥ ਸੰਤਨ ਕੋ ਸਾਚੇ ਜਗ
 ਭੇਖ ॥ ੭ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪ ਸੁਤਹਿ ਜਿਵਾਵਹੁ ॥ ਹੋ ਉਪਕਾਰੀ
 ਬਿਰਦ ਰਖਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਤੇ ਕੋਮਲ ਬਾਨੀ ॥ ਸਾਵਣ ਮਲ
 ਜੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਨਿਪ ਸਿਖ ਬਨ ਹੈ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਵ ਉਠ ਹੈ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਪ ਪਾਸ ਸਿਧਾਯੋ ॥
 ਸਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਤਿਨ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾਣੀ ਯੁਤ
 ਭੂਪਾਲ ॥ ਸਾਵਣ ਮਲ ਢਿਗ ਆਯੋ ਤਾਲ ॥ ਧਰ ਚਰਨਨ ਪਰ
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਨਮ੍ਹ ਅਤੀ ਹੈ ਬਹੁ ਘਘਿਯਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰੀ ਰਾਮ ਨਿਪ ਹਰੀ ਪੁਰ ਬਿਨਤ ਕਰੈ ਕਰ ਜੋਰ ॥

ਐਤਰ ਜਾਵੈ ਜਗਤ ਤੇ ਸ਼ਰਨ ਸ਼ਰਨ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰ ॥ ੧੧ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸਹਿਤ ਸੁਤ ਕੋ ਕਰਹੁ ਹਮ ਸਭ
 ਅਨਸਾਰੇ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਸੇਵਾ ਲਗਹਿ ਹਮ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਸਾਵਣ ਮਲ ਨੇ ਕਹਯੋ ਤਬ ਲੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੇ ਆਵੈ ॥ ਭੀਰ ਹਟਾਵੈ

ਸਕਲ ਹੀ ਕਰ ਸ਼ਾਂਤ ਬੈਠਾਵੇ ॥ ੧੨ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ
ਨਹਿ ^੧ਰੋਦਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ ਵਿਸਵਾਸ ਧਰ ਉਰ ਸਭ
ਹਰਖੀਜੈ ॥ ਨਿਪ ਸੁਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਠਾਇ ਕਰ ਆਨਜੋ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
ਸਾਵਣ ਮਲ ਆਗੇ ਧਰਯੋ ਬਿਸਮਾਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਦਨ
ਉਘਾਰਯੋ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ ਜਲ ਬਹੁਰ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਰੁਮਾਲ ਕੀ ਖੂਟ
ਇਕ ਧੋਈ ਕਰ ਲਾਯੋ ॥ ਸੇ ਜਲ ਜਬ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਰਯੋ ਸਤਿਨਾਮ
ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੀਸ ਛੁਹਾਇ ਰੁਮਾਲ ਕੋ ਆਇ ਤਿਸ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥
ਜਥਾ ਸੰਜੀਵਨ ਜਲ ਘਸੀ ਲਛਮਨ ਮੁਖ ਡਾਰੀ ॥ ਤਥਾ ^੨ਕੁਵਰ
ਜੀਵਤ ਉਠਯੋ ^੩ਚਖ ਪਲਕ ਉਘਾਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਮਿਲਯੋ ਪਸਾਰ
^੪ਭੁਜ ਰਾਨੀ ਮੁਖ ਚੂਮਾ ॥ ਠਾਂਢੇ ਤਤ ਛਿਨ ਸੇ ਭਯੋ ਤਜ ਕਰ ਤਲ
ਭੂਮਾ ॥ ੧੫ ॥

ਸਵੱਯਾ ਛੰਦ ॥ ਭਯੋ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ਸਭਨ ਕੇ ਮੰਗਲ
ਗਾਵਹਿ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਰਯੋ ਮਹਿ ਪਾਲਕ
ਦੀਨਨ ਦੀਨਸ ਦਰਬ ^੫ਉਦਾਰਾ ^੬ਲਘ ਦੰਦਭ ^੭ਗਨ ਸੰਗ ਨਫੀਰਨ
ਬਾਜਨ ਲਾਗੇ ^੮ਦੁਰਗ ਦੁਵਾਰ ॥ ਭਾਟ ਕਲਾਵਤ ਕਰਤ ਰਾਗ ਧੁਨ
ਬਜਤ ^੯ਮਿਦੰਗ ਰਬਾਬ ਸ਼ਤਾਰ ॥ ੧੬ ॥ ਮਹਾਂ ਅਮੰਗਲ ਪ੍ਰਿਥਮ
ਹੁਤੋ ਜਹਿ ਤਹਿ ਤਬ ਮੰਗਲ ਚਚਹਿ ਬਿਸਾਲ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਨੀ
^{੧੦}ਸਚਵ ਸਹਿਤ ਸਭ ਸਾਵਨ ਮਲ ਆਗੇ ਤਤ ਕਾਲ ॥ ਹਾਥਨ ਜੋਰ
^{੧੧}ਅਕੋਰਨ ਅਰਪਹਿ ਗਰ ਪਹਿਰਾਈ ਫੂਲਨ ਮਾਲ ॥ ਚਮਰ
ਢੁਰਾਵਹਿ ਸੁਜਸ ਬਢਾਵਹਿ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹਿ ^{੧੨}ਧਰ ਧਰ ^{੧੩}ਭਾਲ ॥
੧੭ ॥ ^{੧੪}ਸਿਵਕਾ ਪਰ ਚਢਾਇ ਤਹਿ ਲਿਆਏ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ

੧ ਰੋਣਾ । ੨ ਰਾਜੇ ਦਾ ਲੜਕਾ ਜਵਾਨ ਉਮਰ । ੩ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਪਲਕਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ।
੪ ਬਾਂਹਵਾਂ ਨੂੰ ਪਸਾਰ ਕੇ । ੫ ਸਖੀ । ੬ ਛੋਟੀਆਂ ਭੋਰੀਆਂ । ੭ ਸਮੂਹ ।
੮ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਗੇ । ੯ ਵੋਲਕ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਛੋਟਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੜਾ ।
੧੦ ਵਜ਼ੀਰ । ੧੧ ਭੋਟਾ । ੧੨ ਧਰਤੀ । ੧੩ ਮਥਾ ਧਰਕੇ । ੧੪ ਪਾਲਕੀ ਪਰ ।

ਅੰਦਰ ਥਾਨ ॥ ਸਾਦਰ ਡੇਰੇ ਕੇ ਕਰਵਾਯੋ ਬਹੁ ਮੇਲਾ ਕਿਯ ਪਲੰਘ
ਬਿਛਾਨ ॥ ਜ਼ਰੀ ਦਾਰ ਗੁੰਫੇ ਜਿਹ ਲਟਕਤ ਉਪਰ ਰੁਚਰ ਚੰਦੋਵਾ
ਤਾਨ ॥ ਬਿਨੈ ਸਹਿਤ ਬਠਲਾਯੋ ਉਪਰ ਬੰਦਨ ਕਰ ਦਿਯ ਖਾਨਰੁ
ਪਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਇਤਿ ਆਦਿਕ 'ਸੁਸ਼੍ਰੁਖਾ ਕੀਨਸ ਮਹਿਮਾ ਪਿਖ
ਸਗਰੇ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਹੈ ਸਮਰੱਥ ਮਹਾਂ ਸੈਭ ਰੀਤਨ ਨਿਪੁ ਸੁਤ ਮ੍ਰਿਤ
ਕੇ ਦੀਨ ਜਿਵਾਇ ॥ ਹਰੀ ਰਾਮ ਨਿਪੁ ਸਿੱਖ ਤਬ ਹੋਯੋ ਪੁਨ ਸਭ
ਸਿੱਖੀ ਕੇ ਮਗ ਆਇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਚਿਤ
ਇੱਛਾ ਕੇ ਦੇਤ ਪੁਰਾਇ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਰਹਿਯੋ ਦੇਸ ਮੈਂ ਸਿੱਖੀ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥
ਪੁਨ ਇੱਛਾ ਅਸ ਬਿਧ ਕਰੀ ਚਲਹੈਂ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ੨੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਾਵਨ ਮਲ ਜਬ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਭੂਪ ਸਚਵ
ਸਭਹਨ ਸੁਨ ਲੀਨੀ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਆਏ ਸਾਵਨ ਪਾਸ ॥ ਬਿਨਤੀ
ਭਨ ਕੀਅ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੧ ॥ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਹਮ ਭੀ ਤੁਮ
ਸੰਗ ॥ ਚਲਹੈਂ ਦਰਸਨ ਸਹਿਤ ਉਮੰਗ ॥ ਸੁਨ ਸਾਵਣ ਮੱਲ
ਆਗਿਆ ਦੀਨੀ ॥ ਭੂਪ ਪ੍ਰਜਾ ਜੁਤ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ੨੨ ॥
ਰਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਭ ਚਲ ਆਇ ॥ ਗੋਂਦਵਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਭਨ ਡੇਰੇ ਕਰਵਾਇ ॥ ਸਾਵਨ ਮਲ ਪੁਨ ਗੁਰ ਢਿਗ
ਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਦਰਸ ਪਾਇ
ਮਨ ਅਨਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝਯੋ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ॥ ਸਾਵਣ
ਮਲ ਭਾਖੈ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ੨੪ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪ ਕੀ ਸਗਰੇ ਦੇਸ ॥
ਭਯੋ ਸਿੱਖ ਲੀਨਸ ਉਪਦੇਸ ॥ ਅਬ ਭੂਪਤ ਸੰਗ ਸਭ ਚਲ ਆਏ ॥
ਮਨ ਸਰਧਾ ਤਵ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਥਮ
ਦੇਗ ਤੇ ਖਾਵਹਿ ॥ ਪੁਨ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਹਮ ਢਿਗ ਆਵੈਂ ॥ ਲੇ

ਰਜਾਇ ਸਾਵਣ ਮਲ ਜਾਇ ॥ ਨਿਪ ਯੁਤ ਸਭ ਕੇ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥
 ੨੬ ॥ ਦੇਗ ਸਥਾਨ ਪੰਗਤਾਂ ਲਾਈ ॥ ਸਭ ਕੇ ਇਕ ਸਮ ਅਸਨ
 ਛਕਾਈ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਸਾਵਣ ਮਲ ਸਾਥ ॥ ਦਰਸ ਕੀਨ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ੨੭ ॥ ਧਰ ਅਕੋਰ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ਮਨੋ
 ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ਲੇ ਆਇਸ ਪੁਨ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰੋ ਪਤਿ ਸਾਵਣ
 ਮੱਲਯ ॥ ਦਈ ਮੰਜੀ ਤਿਸ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਟੱਲਯ ॥ ਦਿਜਬਰ ਦਾਸ
 ਨਕੋਦਰ ਏਕਾ ॥ ਸਾਵਣ ਮੱਲ ਸੰਗ ਆਯੋ ਨੇਕਾ ॥ ੨੯ ॥ ਰਹਯੋ
 ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਸ ਪਰ ਜਗਰਾਈ ॥
 ਦੁਤੀਏ ਮੰਜੀ ਇਸ ਕੇ ਦੀਨੀ ॥ ਪੁਰਨੀ ਚਿੰਤ ਪੁਰੀ ਲਿਹੁ ਚੀਨੀ ॥
 ੩੦ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਬੱਲੂ ਸੇਵਕ ਨਾਈ ॥ ਮੰਜੀ ਦੀਨੀ ਗੁਰ ਹਰਖਾਈ ॥
 ਦੇਸ ਵਿਦੇਸਨ ਮਹਿ ਬਿਚਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਪਰਚਾਰ
 ਕਰਾਇ ॥ ੩੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਬਾਬਾ
 ਸਾਵਣ ਮਲ ਜੀ ਐ ਮੰਜੀਆਂ ਬਖਸ਼ਣ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੁਹਾਇ ਹੈਂ ਗੁਇੰਦਵਾਲ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ॥

ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਆਵੈਂ ਦਰਸਨ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਾਰੋ ਜੁਲਕਾ ਡੱਲੇ ਮਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ
 ਸਿੱਖ ਰਹਾਇ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਰਸ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਚਢ ਬੜਵਾ
 ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਗਤ ਬਿਹੰਗ ਕੀ ਬੜਵਾ ਚਾਲੇ ॥
 ਕਰਾਮਾਤ ਕੇ ਸਹਿਤ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਨਬਾਬ ਮਗ ਜਾਇ ॥
 ਗਜ ਪਰ ਹੁਤੋ ਚਮੂ ਸਮਦਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਵਲੋਕਿਓ ਤਿਨ ਭਾਈ

ਪਾਰੋ ॥ ਮਹਾਂ ਅਚਰਜ ਰਿਦੇ ਮਹਿੰ ਧਾਰੋ ॥ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ਜਾਇ ਭਾ ਖਰਾ
 ਅਗਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੋ ਧਰ ਕੈ ਚਿਤ ਚਾਉ ॥ ੪ ॥ ਤਜ ਗਜ ਕੋ
 ਪਾਇਨ ਪਰ ਪਰਯੋ ॥ ਪਾਰੋ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ਅਧਕ
 ਰਿਦੇ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਮਨ ਤੇ ਭਯੋ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੫ ॥
 ਹਾਥ ਜੋੜ ਕੈ ਤਾਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਹੋ ਵਲੀ ਕਿਆ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ॥
 ਕਿਤ ਕੋ ਜਾਤ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ॥ 'ਖਾਦਮ ਕੀਜੈ ਬਰਾਖੁਦਾਏ ॥ ੬ ॥
 ਪਾਰੋ ਨਾਮ ਹਮਾਰੋ ਅਹੈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਜਾਵਤ ਚਿਤ ਚਹੈ ॥ ਸੁਨ
 ਨਬਾਬ ਮਨ ਸਿਦਕ ਉਤਾਰਾ ॥ ਬੂਝਯੋ ਕਿਹੁ ਥਾਂ ਪੀਰ ਤੁਮਾਰਾ ॥
 ੭ ॥ ਹਮ ਕੋ ਸੰਗ ਲੇਹੁ ਦਰਸਾਵਹੁ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਪਹਿ ਤੁਮ
 ਜਾਵਹੁ ॥ ਪਾਰੋ ਕਹਿਓ ਸੰਗ ਜੋ ਲਸਕਰ ॥ ਅਪਰ ਬਿਭੂਤ ਸਰਬ
 ਕੋ ਪਰ ਹਰ ॥ ੮ ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਗਮਨਹੁ ਦਰਸਨ ਕਰੀਅਹਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਨ ਕੋ ਫਲ ਫਰੀਅਹਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨਬਾਬ ਕੀਨ ਤਿਸ
 ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਤ ਕੋ ਸੰਪ ਸਮਾਜ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੯ ॥ ਖਿਦਮਤ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕੀ ਕਰੋ ॥ ਹਮਰੇ ਖਜਾਲ ਨਹੀਂ ਉਰ ਧਰੋ ॥ ਸੁਤ ਕੋ
 ਸਭ ਬਿਧ ਤਿਸ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਪਾਰੋ ਸੰਗ ਆਪ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੈਸੇ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਖ ਕਰ ਤੈਸੇ ॥ ਕਹਿੰ
 ਗੁਰ ਧੰਨ ਪਾਰੋ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਤਰਹੁ ਆਪ ਅਪਰਨ ਦੇ ਤਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਬੋਲਨ ਮਿਲਨ ਸੰਤ ਸੋ ਨੀਕਾ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਕਟ ਸੰਕਟ ਜੀ ਕਾ ॥
 ਪਾਰੋ ਨੇ ਸਭ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਨਯੋ ਸੋ ਸੰਗਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਕਰੀ ਤਬ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਯੋ ਤਿਸੀ ਕੋ ਜਨਮ
 ਅਰੁ ਮਰਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਉਰ ਪ੍ਰੀਤ ਧਰੀ ਹੈ ॥ ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਕੀ
 ਪੀਰ ਹਰੀ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲ ਨਬਾਬ ਘਨੇਰਾ ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਕੋ ਕਾਟਯੋ ਫੇਰਾ ॥ ਚਤ੍ਰਬ ਮੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਯਾਲ ॥ ਪਾਰੋ

ਜੁਲਕੇ ਦੀਨ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੪ ॥ ਭੱਲੇ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਖੈ ਇਸ ਧਾਮ ॥
 ਇਕ ਖੱਤੀ ਲਾਲੋ ਜਿਸ ਨਾਮ ॥ ਸਤਿਸੰਗੀ ਪਾਰੋ ਜੀ ਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਭਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਰੋ ਜੀ ਲਾਲੋ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥
 ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਚਲਨ ਕੋ ਕੀਨ ॥ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਜਾਇ ਰਜ ਲਾਈ ॥
 ਮਸਤਕ ਮੁਚ ਸਗਰੇ ਤਨ ਮਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਨ ਲੰਗਰ ਮਹਿ ਕਰਯੋ
 ਅਹਾਰਾ ॥ ਭਯੋ ਪੁਨੀਤ ਪਰਮ ਸੁਖ ਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਰਸਯੋ ਜਾਇ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸੀਸ ਟਿਕਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਟ
 ਲੋਚਨ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ॥ ਪਾਨ ਕਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਨ ਅਨੂਪ ॥ ਬੋਲੇ
 ਸਹਿਜ ਸੂਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੋ ॥ ਅਤ ਹਰ ਰੰਗ ਚਲੂਲਯੋ ਲਾਲੋ ॥ ੧੮
 ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਅਤ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤ
 ਲਾਯੋ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰ ਲਾਲੋ ਕੇ ਭਾਲੋ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਧਰਯੋ ਨਿਹਾਲ
 ਬਿਸਾਲੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਦੇ ਕਰ ਉਪਦੇਸ਼ਾ ॥ ਪੁਨ ਸਿਖਯਾ
 ਅਸ ਦੀਨ ਵੇਸ਼ਾ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਜਿਤ ਕਿਤ ਕੋ ਫਿਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ
 ਪਰਚਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਏਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਨਿਜ ਧਾਮ ਸਿਧਾਯੋ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰੰਗ ਮਾਹਿੰ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਜਪਯੋ ਨਾਮ ਨਿਜ
 ਅਪਰ ਜਪਾਯਾ ॥ ਜਨਮ ਅਪਨ ਸਿੱਖਨ ਸਫਲਾਯਾ ॥ ਪੰਚਮ ਮੰਜੀ
 ਗੁਰੂ ਉਦਾਰਾ ॥ ਲਾਲੋ ਕੋ ਦੀਨੀ ਇਸ ਢਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜੁਗ
 ਹਾਥਨ ਸੋਂ ਕਰੈਂ ਬ੍ਰਤਾਵਨ ॥ ਅਦਭੁਤ ਚਰਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਵਨ ॥
 ਖਸ਼ਟਮ ਮੰਜੀ ਸੁਨਹੁ ਹਵਾਲ ॥ ਜਸ ਵਿਧ ਕੀਨਸ ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਲ ॥
 ੨੩ ॥ ਨਾਮ ਮਹੇਸ਼ਾ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਬਹੁ ਬਾਹੀ ਅਰ ਧਨੀ
 ਮਹਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨ ਤਾਹੀ ॥ ਉਪਜਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਂ
 ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ੨੪ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਗਯੋ ਤਬ ਆਇ ॥ ਦਰਸਨ

੧ ਗਾੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਤਦਾ ਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ । ੨ ਸਿੱਖਟ । ੩ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ।
 ੪ ਦੋਵੇਂ ਹਥਾਂ ਨਾਲ । ੫ ਅਸਚਰਜ । ੬ ਬਹੁਤੀਆਂ ਬਾਂਹਵਾਂ ਵਾਲਾ ।

ਕਰ ਪੁਰ ਕੋ ਹਰਖਾਇ ॥ ਪੂਰਬ ਭੋਜਨ ਲੰਗਰ ਖਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰ ਜਾਇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਤੇ ਬੈਠਿਯੋ ਪਾਸ ॥
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਜਿਸ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ ਪ੍ਰਾਸ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ
 ਬੰਦਨ ਕੋ ਕਰਹੀ ॥ ਸਮੁਖ ਬੈਠ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨਿਹਰਹੀ ॥ ੨੬ ॥
 ਬੂਝਨ ਹਿਤ ਗੁਰ ਤਿਸੇ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕੌਨ ਅਰਥ ਤੂੰ ਚਲ ਕਰ ਆਯੋ
 ॥ ਕਹਾਂ ਬਸਹਿ ਕਿਤ ਕੋ ਮਤ ਧਾਰਹਿ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਪ ਕਸ ਬਦਨ
 ਉਚਾਰਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਤਿਨ ਕਹਿਓ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
 ਮੈਂ ਆਯੋ ਸਰਨਾਈ ॥ 'ਰਾਵਰ ਨਾਮ ਆਸ ਕੋ ਧਰੋਂ' ॥ ਮਿਟੇ 'ਸੋਕ
 'ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰੋਂ' ॥ ੨੮ ॥ ਅਪਰ ਸਭਨ ਤੇ ਆਸ ਮਿਟਾਇ ॥
 ਰਹੋ ਆਪ ਕੀ ਪਰ ਸਰਨਾਇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਯੋ ਸੁਨਾਈ
 ॥ ਹਮਰੀ ਸਰਨ ਪਰਿਯੋ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇ ਹਮਰੇ ਸਿਖ ਹੋਯੋ
 ਚਹੈਂ ॥ ਨਹੀਂ 'ਸੰਪਦਾ ਤੁਮ ਢਿਗ ਰਹੈ' ॥ ਨਰ 'ਉਪਹਾਸ ਕਰਹਿ
 ਸਮਝਾਵਹਿ' ॥ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਪੁਨ ਬਹੁ ਪਛਤਾਵਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨਤ
 ਮਹੇਸ਼ੋ ਤਬਹਿ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਤੁਮਰੇ ਪਰ ਵਾਰਯੋ ॥ ਨਾਮ
 ਹੋਇ ਤੈ ਚਹੈਂ ਨ ਕੋਊ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੋਂ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੋਊ ॥ ੩੧ ॥
 ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਮੈਂ ਤਯਾਗੀ ਆਸ ॥ ਨਿਜ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਦੇਹੁ
 ਨਿਵਾਸ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਿਸਚਾ ਦੇਖਯੋ ਜਿਸ ਕਾਲ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਧਰਯੋ
 ਤਿਸੀ ਕੇ ਭਾਲ ॥ ੩੨ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਾਵਾ ॥ ਸਿਖ ਨੇ
 ਦ੍ਰਿੜੁ ਕੀਨਸ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਬਹੁਰ ਕਸੌਟੀ ਪਹਿੰ ਸੇ ਕਸਯੋ ॥ ਕੇਤਕ
 ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਧਨ ਸਭ ਨਸਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਜਿਸ ਜਿਸ ਕਾਰ ਬਿਖੈ ਤਿਹ
 ਦੀਨ ॥ ਤਿਹ ਸਭ ਨਾਸਯੋ ਭਯੋ ਬਿਹੀਨ ॥ ਹਸਨ ਲਗੇ ਨਰ ਇਹ
 ਕਯਾ ਕੀਨੋ ॥ ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਕੈ ਤੁਮ ਕਯਾ ਲੀਨੋ ॥ ੩੪ ॥ ਘਰ ਤੇ
 ਸੰਪਦ ਭਈ ਬਿਨਾਸ ॥ ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਕੀ ਤੋਟ ਨ ਪਾਸ ॥ ਸੁਨਤ

੧ ਆਪ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ।

੨ ਫਿਕਰ ਚਿੰਤਾ ।

੩ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ।

ਘਰ ਦਾ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਧੰਨ ਮਾਲ ।

੫ ਠਠਾ ਮਖੌਲ ।

ਮਹੇਸ਼ ਸਭ ਸੋਂ ਕਹਿਯੋ ॥ ਸੈਂ ਗੁਰ ਉਚ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਲਹਿਯੋ ॥ ੩੫ ॥
 ਜੇ ਕਬਹੂ ਨਹਿੰ ਬਿਨਸਨ ਹਾਰਾ ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰਾ ॥
 ਇਹੁ ਸੰਪਦ ਮਿਥਯਾ ਹੈ ਸੁਪਨੇ ॥ ਕਿਮ ਪਰਲੋਕ ਲੇਤ ਸੰਗ ਅਪਨੇ
 ॥ ੩੬ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਇਹੁ ਬਯੋਗ ਉਦੋਤੇ ॥ ਜੀਵਤ ਜਾਤ ਕਿ
 ਮਿਰਤਕ ਹੋਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਪੰਕਜ ਜੇ ਮਨ ਲਾਗੇ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ
 ਕੇ ਸੰਕਟ ਭਾਗੇ ॥ ੩੭ ॥ ਮਿਥਯਾ ਸੰਪਤ ਨਾਸ ਭਈ ਹੈ ॥ ਸਾਚੀ
 ਸਤਗੁਰ ਸਰਨ ਲਈ ਹੈ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਭਯੋ ਅਬ ਭੋਨ ॥ ਇਮ
 ਕਹਿ ਸਭ ਸੰਗ ਠਾਨੀ ਮੋਨ ॥ ੩੮ ॥ ਬਹੁ ਉਪਹਾਸ ਕਰਤ ਰਹਿੰ
 ਲੋਗ ॥ ਕਰਤ ਨਹੀਂ ਮਨ ਹਰਖ ਕਿ ਸੋਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਿਖੈ ਮਸਤਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਨ ਸੱਤਨਾਮ ਕੋ ਠਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਪੁਨ
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥
 ਦੁਰਲਭ ਭਯੋ ਦੇਖ ਕਰ ਤਾਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਨ
 ਮਾਹੀ ॥ ੪੦ ॥ ਸਿਖ ਨੇ ਸਹਿਯੋ ਕਸੋਟੀ ਭਾਉ ॥ ਬਾਰਹਿ
 ਬੰਨੀ ਭਯੋ ਸੁ ਭਾਉ ॥ ਆਗੇ ਤੇ ਦਸ ਗੁਨ ਧਨ ਪੈ ਹੈ ॥ ਲੋਕ
 ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੁ ਫਲ ਧਨ ਹੂ ਹੈ ॥ ੪੧ ॥ ਇਮ ਵਰ ਦੇ ਕਰ ਕਰਯੋ
 ਨਿਹਾਲ ॥ ਪੁਨ ਤਿਸ ਢਿਗ ਧਨ ਭਯੋ ਬਿਸਾਲ ॥ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਬਹੁਤ ਨਰ ਤਾਰੇ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਾਰਗ ਚਲਯੋ ਉਦਾਰੇ ॥ ੪੨ ॥
 ਆਇ ਸਰਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਸੁਤ ਸਕਤ ਸੁ
 ਧਰੈ ॥ ਦੋਨਹੁ ਹਾਥਨ ਸੋਂ ਬਰਤਾਵੈਂ ॥ ਮਾਨੈਂ ਬਚਨ ਪਾਰ ਪਰ
 ਜਾਵੈਂ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
 ਲਾਲੋ ਐ ਮਹੇਸ਼ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪ ॥

੧ ਚਰਨ ਕਮਲ ।
 ਗਿਆ, ਉਸ ਵਿਚ ਖੋਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ।

੨ ਘਰ ।

੩ ਬਾਰਾ ਵੰਨੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸੁਧ ਹੋ

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦੁਰਗਾ ਮਲ ਜਾਨਿਯੋ ਦੁਤਿਯ ਜਿਵੰਦਾ ਨਾਮ ॥
 ਮਿਲ ਦੋਨਹੁ ਆਏ ਤਬੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ 'ਸਾਮ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੋ ਲਾਗੈ ਸੇਵਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠ
 ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਦਿਹੁ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਅਪਨ ਜਨ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ਹਮਾਰ ਉਧਾਰਾ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੁ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਸਮਾਨ ਨ
 ਐਰ ॥ ਕਰੋ ਸਦਾ ਤਿਸ ਗਤ ਸੇ ਠੌਰ ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਤੀਨ
 ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਧਰਹੁ ਆਪ ਤੁਮ ਲਖ ਉਰ ਸਾਰਾ ॥ ਜੇਤਕ ਅਪਨੇ
 ਢਿਗ ਧਨ ਅਹੈ ॥ ਦੇਹੁ 'ਰੰਕ ਜੋ ਦੁਖੀਆ ਲਹੈ ॥ ੪ ॥ ਪਿਖਹੁ
 ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਨ ਜਹਾਂ ॥ ਵਸਤੁ ਅਹਾਰ ਦੀਜੀਐ ਤਹਾਂ ॥ ਦੇਖਹੁ
 ਦੁਖੀ ਦਯਾ ਕੋ ਧਾਰਹੁ ॥ ਜਥਾ ਸਕਤ ਕਰ ਤਹਿ ਨਿਰਵਾਰਹੁ ॥ ੫ ॥
 ਨਿਜ ਬਾਣੀ ਤੇ ਸੁਭ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਗਰਿਯੋ ਕਾਰਜ ਪਰ ਸੁਧਰਾਵੈ
 ॥ ਕੈ ਬਿੱਦਯਾ ਹੋਇ ਅਪਨੇ ਪਾਸਾ ॥ ਅਪਰ ਪਛਾਵੈ ਧਰਹਿ
 ਹੁਲਾਸਾ ॥ ੬ ॥ ਪੁਨ ਮਨ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਭਲ ਚਾਹੈ ॥ ਬੁਰਾ ਕਰਨ
 ਹਿਤ ਕਬ ਨ ਉਮਾਹੈ ॥ ਪਾਸ ਪਦਾਰਥ ਅਰ ਬਚ ਕਹੈ ॥ ਤਿਤੀਏ
 ਕਿਸ ਕੋ ਬੁਰਾ ਨ ਚਹੈ ॥ ੭ ॥ ਇਮ ਤੀਨੋ ਤੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ॥
 ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਰਵਾਰ ॥ ਸਰਬ ਦਾਨ ਤੇ ਅਹੈ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਅੰਨ ਦੇਨ ਕੀਜਹਿ 'ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰਤ ਹੈ
 ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਪਰ ਹੋਹਿ ਕਿਮ ਤਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ 'ਕਾਚੇ ਪਾਕੇ
 ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਦੀਜੈ ॥ 'ਛੁਧਤ ਦੇਖ ਕਰਨਾ ਹਿਤ ਕੀਜੈ ।
 ੯ ॥ ਜਿਸ ਕਿਸ ਸਮੇਂ 'ਸਾਂਝ ਕੈ 'ਪ੍ਰਾਤ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰੇ
 ਭੋਜਨ ਦਾਤ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਨਹਿ ਪਰਖੈ ਜਾਤੀ ॥ ਦੇਕਰ ਅੰਨ ਕਰਹੁ

੧ ਸਰਨ ।
 ਪਕਾ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਦੇਣਾ ਕਰੇ ।
 ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ।

੨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ।

੩ ਹਰ ਸਮੇਂ ।
 ੫ ਭੁਖਾ ਦੇਖ ਕੇ ।

੪ ਕਚਾ ਭੋਜਨ ਅਤੇ
 ੬ ਸੰਧਿਆ ।

ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਰਧਾ
 ਧਰ ਉਰ ਦੋਨਹੁ ਮਾਨੀ ॥ ਤੀਨ ਬਿਧਨ ਕੀਨਸ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਦੇਖ
 ਛੁਧਤ ਕੋ ਅਧਕ ਅਹਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਭਏ ਅਸ ਰੀਤਾ ॥
 ਆਵਹਿੰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਧਰ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਭਗਤ ਕੋ ਪਾਇ ॥
 ਅੰਤ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਇੱਕ ਮਲ ਜੀ ਭੱਲਾ ਗੁਰ
 ਭਾਈ ॥ ਪੁਰੀ ਲੁਹਾਰੂ ਧਾਮ ਬਸਾਈ ॥ ਸਿਫਤ ਸੁਨੀ ਆਯੋ ਗੁਰ
 ਪਾਸਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਾਕ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮੈਂ ਚਾਹਤ ਅਪਨੀ
 ਕਲਜਾਨ ॥ ਮਿਲਯੋ ਏਕ ਦਿਨ ਜੋਗੀ ਆਨ ॥ ਤਿਸ ਆਗੈ ਮੈਂ
 ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਬ ਐਸੇ ਭਾਖਯੋ ਮੁਝ ਤਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਘਰ ਕੁਟੰਬ
 ਸਨਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ॥ ਬੰਧਨ ਰੂਪ ਸੁ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਤਿਆਗ ਕਰੋ
 ਅਬ ਬਨੋ ਫਕੀਰ ॥ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ਚਲ ਹਮਰੇ ਤੀਰ ॥ ੧੫ ॥
 ਸ੍ਰੇਯ ਹੇਤ ਲਿਹੁ ਮਮ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਛੋਰਹੁ ਘਰ ਕੋ ਸਹਿਤ ਕਲੇਸੁ ॥
 ਰਾਵਰ ਨਿਕਟ ਚਹੋਂ ਮੈਂ ਪੂਛਾ ॥ ਕਿਮ ਹੁਇ ਸ੍ਰੇਯ ਬਨਹਿ ਉਰ
 ਸੂਛਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਭਗਤ ਮਹਾਨੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਮਿਲ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਸਰਧਾ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਘਰ
 ਤਿਆਗਨ ਕੀ ਨਹਿੰ ਕਰ ਕਾਖਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇ ਘਰ ਤਜੇ ਮਿਲੈ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ਕਿਉਂ ਫਕੀਰ ਪੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿ ਆਨ ॥ ਹਾਟਨ ਪਰ
 ਬਨਕਨ ਸੋਂ ਝਗਰੇ ॥ ਜਾਚਤ ਡੋਲਤ ਬਾਸਰ ਸਗਰੇ ॥ ੧੮ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਖੈ ਕਰ ਭਗਤ ॥ ਪਾਇ ਮੁਕਤ ਨਹਿੰ ਜਨਮਹਿੰ
 ਜਗਤ ॥ ਜਿਮ ਜਲ ਮਹਿੰ ਅਲੇਪ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ਰਾਖਹਿ ਉਰਧ
 ਧ੍ਰਾਨ ਦਿਨਿੰਦ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਮ ਗੁਰ ਸਿੱਖਯ ਕਿਰਤ ਕੇ ਕਰਤੇ ॥
 ਦੇ ਕਰ ਸਤਿਸੰਗਤ ਪੁਨ ਬਰਤੇ ॥ ਹੁਇ ਫਕੀਰ ਜਾਚਤ ਜਬ ਖਾਇ ॥

੧ ਲਾਹੌਰ ।

੨ ਹਮਰੇ ਪਾਸ ।

੩ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ।

੪ ਇਛਾ ।

੫ ਕੋਮਲ ।

੬ ਸੂਰਜ ।

ਜਪ ਤਪ ਨਿਜ ਘਾਟੇ ਤਬ ਪਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਲੇਹਿ ਸ੍ਰ
 ਤਿਸ ਤੇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਨਿਤ ਕਰਤੇ ਜਿਸ ਤੇ ॥ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਅਪਨ
 ਪੁੰਨ ਨ ਦੇਤ ॥ ਸੇਵਾ ਠਾਨ ਅਪਰ ਤੇ ਲੇਤ ॥ ੨੧ ॥ ਜਥਾ ਧੇਨ
 ਕੋ ਘਾਸ ਖੁਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸਕੋ ਪਲਟੇ ਪੈ ਪੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਮ ਭਾਈ
 ਜੀ ਸਮਝਹੁ ਚਾਲ ॥ ਗ੍ਰਿਸਥ ਧਰਮ ਹੈ ਮੁਖ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ੨੨ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨ ਧਾਰ ਹੁਲਾਸ ॥ ਲਗਯੋ ਸੇਵ ਮਨ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
 ਸਪਤਮ ਮੰਜੀ ਇਸ ਕੋ ਦੀਨੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅੰਤ ਬਿਹੀਨੀ ॥
 ੨੩ ॥ ਖਾਨੂ ਅਰ ਮਾਯਾ ਪਿਤ ਪੂਤ ॥ ਕੀਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ
 ਪੂਤ ॥ ਤੀਸਰ ਮਿਲ ਗੋਬਿੰਦ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਬਿਨੈ ਕੀਨ ਹਮ ਸ਼ਰਣ
 ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਜੈ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਕੀਜੈ
 ਭਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ਬੂਝਨ ਲਗੇ ਭਗਤ ਕਿਸ ਰੀਤ ॥ ਕਰਹੁ ਬਤਾਵਨ
 ਉਪਜਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ੨੫ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਕਹਿਓ ਬੁਝਾਈ ॥
 ਨਵਧਾ ਭਗਤ ਏਕ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥
 ਪਰਾ ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਨਹੁ ਨਵਧਾ
 ਕੋ ਭੇਦ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਹਿ ਖੇਦ ॥ ਸਰਧਾ ਸਹਿਤ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਬੈਨ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰੈ ਸਨਮੁਖ ਕਰ ਨੈਨ ॥ ੨੭ ॥ ਦੁਤੀਏ ਕਥਾ
 ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ ॥ ਨੀਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਨ ਬਰਨੇ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ
 ਸਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰੰਤੇ ॥ ਬਿਨਾਂ ਭਜਨ ਨਹਿ ਸਮਾਂ ਬਿਤੰਤੇ ॥ ੨੮ ॥
 ਚੌਥੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਠਾਨਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋ ਧਿਆਨ ॥
 ਪੰਚਮ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰ ਭਲੇਰੇ ॥ ਅਰਪੈ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਗੁਰੂ ਅਗੇਰੇ ॥
 ੨੯ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਅਚਾਵੈ ॥ ਵਸਤੂ ਸਰੀਰ ਸਾਧ
 ਪਹਿਰਾਵੈ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਕੈ ਗੁਰਦੁਾਰੇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੈ

੧ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ।

੨ ਦੁਧ ਨੂੰ ।

੩ ਨੌਧਾ ਭਗਤ ।

੫ ਛਕਾਵੈ ਭੋਜਨ ਛਕਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰਦੱਛਨਾ ਧਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਚੰਦਨ ਚਰਚਾਵੈ ॥ ਫੂਲਨ
 ਆਨ ਸੁਗੰਧ ਚਢਾਵੈ ॥ ਸਪਤਮ ਦਾਸ ਆਪਕੈ ਜਾਨਹਿ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
 ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਹਿਚਾਨਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਮਿਤ੍ਰ ਲਖੈ ਜਗ ਪਤ ਕੋ ॥
 ਨਹੀਂ ਡੁਲਾਵੈ ਅਪਨੇ ਮਤ ਕੋ ॥ ਨੌਮੇ ਤਨ ਧਨ ਪ੍ਰਭ ਅਰਪਾਏ ॥
 ਅਪਨੋ ਕਛੂ ਨ ਲਖੈ ਕਦਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤ ਰੂਪ ਇਹੁ
 ਜਾਨਹੁ ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਮ ਨਿਜ ਮਾਨਹੁ ॥ ਭਗਤੀ ਪਰਾ
 ਸਰੂਪ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ਆਪਾ ਤਜ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਮਾਵਹੁ ॥ ੩੩ ॥
 ਤੀਨਹੁ ਸੁਨ ਕਰ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਬੰਦ ॥
 ਭਗਤ ਬਿਖੈ ਸਭ ਬੈਸ ਬਿਤਾਈ ॥ ਅੰਤ ਪਰਮ ਪਦ ਲੀਨਸ ਪਾਈ
 ॥ ੩੪ ॥ ਏਕ ਕਿਦਾਰੀ ਮਲ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥ ਲੰਬਾ ਬਹਿਜ ਬਟਾਲੇ
 ਧਾਮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕੇ
 ਤਤਪਰ ਅਨਚਾਗਾ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਘਾਲ ॥ ਕੀਨ
 ਕਿਦਾਰੀ ਮਲਹਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਮੰਜੀ ਕੋ ਦੇ ਦਾਨ ॥ ਐਸੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਣਾਂ ਖਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਇਕ ਲੱਧੂ ਸਿਖ ਪੁਰ ਨਨਕਾਣੇ ॥
 ਆਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਵ ਕੇ ਥਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਉਪਮਾ ਤਿਤੀਯੇ ਗੁਰ ਕੇਰੀ
 ॥ ਤਜਯੋ ਧਾਮ ਆਯੋ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਲੰਗਰ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ
 ਭੋਜਨ ਖਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਬਿਨਤੀ
 ਕੀਨਸ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥
 ਲੰਗਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੋ ਲਾਗਾ ॥ ਲਿਆਵੈ ਈਧਨ ਨਿਤ ਵਡ ਭਾਗਾ
 ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿ ਜੋ ਸੰਗਤ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਚਾਂਪ
 ਸੁਲਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਤਿਸਕੀ ਸੇਵਾ ਹੋਰ ਦਯਾਲਾ ॥ ਇਕ ਪਲ

੧ ਕਦੇ ਭੀ ।

੨ ਉਮਰਾ ।

੩ ਲੰਬਾ ਨਾਮ ਖਤ੍ਰੀ ਜਾਤ ਦਾ ।

੪ ਲਕੜਾਂ ।

੫ ਮੁਠੀ ਚਾਪੀ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ।

੬ ਦੇਖ ਕੇ ।

ਮਹਿੰਸੇ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਵਮੀ ਮੰਜੀ ਇਸ ਕੋ ਦੀਨ ॥
 ਪਰਚਾਰਨ ਸਿੱਖੀ ਮਗ ਕੀਨ ॥ ੪੦॥ ਇਕ ਸਿਖ ਲਾਲੂ ਦਿਜਬਰ
 ਜਾਤ ॥ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ਬਸਤ ਬਖਜਾਤ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੇ ਹਿਤ
 ਆਯਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ
 ਸੇਵਾ ਮਹਿੰ ਹੇਰਾ ॥ ਲਗਯੋ ਸੇਵ ਮਹਿੰ ਭਾਵ ਘਨੇਰਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ
 ਸੇਵ ਬਿਖੈ ਮਸਤਾਨਾ ॥ ਪਠੈ ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਧਯਾਨਾ ॥ ੪੨॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਪੈ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਦਸਵੀਂ ਮੰਜੀ ਦੇ ਸੁਭ ਢਾਲਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਕਿ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਪਰਚਾਰਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕੋ ਨਹਿੰ
 ਪਾਰਹੁ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
 ਜਿਵੰਦਾ ਭਾਈ ਖਾਨ ਚੰਦ ਆਦਿ ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਔ ਬਖਸ਼ਸ਼
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੋਧ ਰਸੋਯਾ ਦੇਗ ਮੈਂ ਗੁਰ ਹਿਤ ਕਰਤ ਅਹਾਰ ॥
 ਬਿਪ੍ਰ ਜਾਤ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਉਰ ਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਕਾਲ ਪੁਰੀ ਮਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਕਰ
 ਤਿਆਰ ਅਹਾਰ ਅਚਾਵੈ ॥ ਨਹਿੰ ਆਲਸ ਕੋ ਦਿਜਬਰ ਕਰੈ ॥ ਆਇ
 ਛੁਧਤ ਕੀ ਛੁਧਾ ਸੁ ਹਰੈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖ ਸੇਵ ਰੀਝੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਦੇ ਗਯਾਨ ਕਰੇਵਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਦੁਖ ਨਿਰਵਾਰਾ ॥
 ਪਾਯੋ ਪਦ ਜਹਿ ਅਨਦ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਉਗ੍ਰ ਸੈਣ ਅਰ ਰਾਮਾ
 ਦੀਪਾ ॥ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸਮੀਪਾ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਬੂਝਯੋ
 ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ
 ਕਰੋ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦ ਪਠਹੁ ਕਰ ਧਯਾਨ ॥ ਅਰਥ ਬਿਚਾਰ
 ਉਚਾਰਨ ਕਰੀਐ ॥ ਕਿਧੈ ਸੁਨੋਂ ਕਰ ਨਿਰਨੈ ਧਰੀਐ ॥ ੫ ॥

੧ ਚਤਰ ਘਟੀ ਸਭ ਕਾਜ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਅਰਥ ਸੁਨਹੁ ਕੈ ਆਪ
 ਉਚਾਰਹੁ ॥ ੨ ਸਲਤਾ ਮਹਿ ੩ ਨੌਕਾ ਬਹੁ ਭਰੀਅਤ ॥ ੪ ਚਤਰੰਗਲ
 ਜਲ ਵਹਿਰ ਨਿਹਰੀਅਤ ॥ ੬ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸੋ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰ ॥
 ਤਿਮ ਜਗ ਕਾਰਜ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕਰੋ ਧਰਮ ਕੀ
 ਕਿਰਤ ॥ ਚਤਰ ਘਟੀ ਦਿਹੁ ਗੁਰ ਮਹਿ ਬਿਰਤ ॥ ੭ ॥ ਅਸ ਕਰਨੀ
 ਤੋ ਹੁਇ ਕਲਯਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਸੀਦਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਨ ॥ ਸਗਰੇ
 ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਸਵਾਰੈ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਮਹਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ੮ ॥
 ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰਨ ॥ ਇਕ ਚਿਤ ਹੁਇ ਕਰ ਨਾਮ
 ਉਚਾਰਨ ॥ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਰਿਦੇ ਸੁਭ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁਇ
 ਕਰ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਗੋਪੀ ਦੂਸਰ ਰਾਮਾ ਮਹਿਤਾ ॥
 ਮੋਹਣ ਮੱਲ ਅਮਰ ਕੇ ਸਹਿਤਾ ॥ ਚਾਰੋਂ ਆਇ ਲਗੇ ਗੁਰ
 ਚਰਨੀ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਕਹਿ ਰਾਖਹੁ ਸ਼ਰਨੀ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਰਦ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਉਪਦੇਸ਼ਹੁ ਜਿਮ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਹੋਮੈ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੋ ਲਹਯੋ ॥
 ੧੧ ॥ ਇਸ ਤੇ ਇਮ ਕੋ ਦੇਹੁ ਤਿਆਗੇ ॥ ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਲਹੁ
 ਸੁਖ ਬਡ ਭਾਗੈ ॥ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਸੋ ਲਾਗੇ ॥ ਭੇ ਨਿਹਾਲ
 ਆਤਮ ਰਸ ਪਾਗੇ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤ ਸਿਖ 'ਬਾਹਿਜ ਧਰਮਾ ਨਾਮ
 ॥ ਤਖ਼ਤਰ ਗੋਤ ਬ੍ਰਾਮ ਪੁਰ ਧਾਮ ॥ ਆਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ਕਰਤ ਭਯੋ ਲੰਗਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ੧੩ ॥ 'ਕਲਸਾ' 'ਨਿਸ ਦਿਨ
 ਸਿਰ ਪਰ ਧਰੈ ॥ ਬੇਪਾਸਾ ਤੇ ਲਿਆਵਨ ਕਰੈ ॥ ਤੋਟ ਨ ਦੈਬੇ ਦੇ
 ਕਬ ਪਾਨੀ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਯੋ
 ਕਿ ਤੇਰੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ ਕਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਜਾਹੁ ਸੁਖ ਨਾਲ ॥ ਇਕ

੧ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ।
ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ।

੨ ਨਦੀ ਵਿਚ ।

੩ ਬੋੜੀ ।

੪ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਜਲ

੫ ਖੜੀ ।

੬ ਘੜਾ ਵਾ ਸਾਗਰ ।

੭ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ।

ਦਸ ਮੰਜੀ ਦੀਨ ਦਯਾਲ॥ ਧਰਮਾ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ਬਿਸਾਲ ॥੧੫॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨ ਕਾਨ ਦੇ ਭਈ ਕਥਾ ਜਸ ਆਨ ॥
 ਰਾਮਦਾਸ ਚਤੁਰਥ ਗੁਰੂ ਜਸ ਭੈ ਲੀਨ ਜਹਾਨ ॥ ੧੬ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਚੂਨੀ ਮੰਡੀ ਭਾਰੀ ॥ ਸੋਢ ਸੁ ਬੰਸ
 ਰਹੈ ਉਜਿਆਰੀ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਹਰਿਦਾਸ ॥ ਦਾਰਾ ਦਯਾ
 ਵਤੀ ਤਹਿ ਖਾਸ ॥ ੧੭ ॥ ਸੰਮਤ ਪਚਪਨ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ॥ ਕੱਤਕ
 ਵਦੀ ਦੂਜ ਤਬ ਆਹੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਬ੍ਰਹਮਪਤਿ ਵਾਰਾ ॥ ਜਨਮੇ
 ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਭ ਪੁਰ ਹਰਖ ਅਚਾਨਕ ਲਹਿਯੋ॥
 ਜਿਸ ਅਨੰਦ ਕੇ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਯੋ ॥ ਦੀਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਤਬ
 ਹਰਦਾਸ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮ ਭੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ੧੯ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ
 ਭੇ ਬਡੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਬੁੱਧ ਬਿਲੰਦ ਨਿਕੰਦਨ ਕਾਲਾ ॥ ਸੰਮਤ
 ਅਠਸਠ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ॥ ਖੋੜਸ ਫਾਗਣ ਕੇ ਦਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੦॥
 ਬਾਸਰ ਕੇ ਭਲਜਨ ਕੀ ਬੰਸ ॥ ਜੋ ਅਬ ਤੀਸਰ ਗੁਰ ਅਵਤੰਸ ॥
 ਇਨ ਪੁੱਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੀ ਜੋਇ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਬਿਆਹੀ ਸੋਇ॥੨੧॥
 ਦੋਹਿਰਾ॥ਬਿਆਹਿ ਕਥਾ ਕਛ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭੀ ਤਨਕ ਮਾਤ੍ਰ ਕਹਿ ਆਇ॥
 ਆਗੇ ਭੀ ਜਸ ਵਿਧ ਸਕਲ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੨੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਮਤ ਉਣਾਸੀ ਅੱਸੂ ਮਾਹਿ ਜਨਮਯੋਂ ਸਾਹਿਬ-
 ਜਾਦਾ ਆਹਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਤਹਿ ਨਾਮ ਧਰਾਯੋ ॥ ਪਾਲਯੋ ਸਭ
 ਬਿਧ ਅਨੰਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬਯਾਸੀ ਸੰਮਤ ਥਾਯੋ ॥
 ਹਾੜ ਚਾਰ ਦਿਨ ਉਪਰ ਆਯੋ ॥ ਜਨਮਯੋਂ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਸੁਤ ਦੂਵਾ ॥
 ਬਡਾ ਭਯੋ ਅਵਧੂਤ ਜੁ ਹੂਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ੨੪ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ
 ਪਾਇ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ॥ ਗੋਂਦਵਾਲ ਆ ਕੀਨ ਅਬਾਦੀ ॥ ਭਾਨੀ

ਤਾਤਨ ਸੋਂ ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਮਿਲਨ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥੨੫॥
 ਜਿਨਕੇ ਭਾਗ ਪੁਰਬਲੇ ਜਾਗੇ ॥ ਅਸ ^੧ਦੰਪਤ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥
 ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਇਕ ^੨ਸੇਵਾ
 ਆਜ ॥ ੨੬ ॥ ਸੰਮਤ ਚੌਰਾਸੀ ਜਬ ਥਯੋ ॥ ਸਪਤਮ ਵਦੀ ਵਿਸਾਖ
 ਸੁ ਲਯੋ ॥ ^੩ਮੇਖ ਪ੍ਰਵਿਸ਼ਟੇ ਅਠ ਦਸ ਕੇਰਾ ॥ ਮੰਗਲਵਾਰ ਲਗਨ
 ਸੁਭ ਹੇਰਾ ॥੨੭॥ ^੪ਜਗਮੰ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਜਬੈ ॥ ਹੁਤੋ ਨਿਛਤੁ ਰੋਹਨੀ
 ਤਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਕੁਲ ਨਭ ਚੰਦ ॥ ਲੀਨੋ ਜਨਮ ਅਨੰਦ
 ਬਿਲੰਦ ॥ ੨੮ ॥ ਕਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪਿਤਾ ਪੁਨ ਨਾਨਾ ॥ ਉਪਜਿਓ
 ਬਾਣੀ ਕੇਰ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਦਨ ਨਾਨਕੇ ਭਏ ਬਡੇਰੇ ॥ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ
 ਤੇਜ ਬਡੇਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ^੫ਲਘ ਬੈ ॥ ਖੇਲਤ
^੬ਅਜਰ ਬਿਖੇ ਇਤ ਉਤ ਹੈ ॥ ਬਾਲਕ ਗੁਰ ਢਿਗ ਜਾਇ ਨ ਕੋਊ ॥
^੭ਬਰਜੇ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਸੋਊ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਹਿਜ
 ਸੁਭਾਇ ॥ ^੮ਜਜਨੀ ਪਿਤ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸੇ
 ਤਹਿ ਲਗ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਯੋਕ ਪਰ ਜਹਿ ਥਿਤ ਥਏ ॥ ੩੧ ॥
 ਪੈਢਨ ਸਮੇਂ ਹੁਤੇ ਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ਸੇਵਕ ਨਿਕਟ ਨ ਬੋ ਤਿਸ ਥਾਨਾ ॥
 ਭਾਈ ਨੇ ਸੁਤ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਧਾਈ ਗਹਿਨ ਹੇਤ ਡਰ ਧਾਰਾ ॥
 ੩੨ ॥ ਖੇਲਤ ਲਗੀ ਦੇਹ ਬਹੁ ਮਾਟੀ ॥ ਠਾਂਢੇ ਰਹੇ ਪਲੰਘ ਕੀ
 ਪਾਟੀ ॥ ਗਹਿਨ ਹੇਤ ਤਬ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਰੀ ॥ ਪਿਖ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨੇ
 ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਨਹਿੰ ਲੇ ਜਾਹੁ ਰਹਿਨ ਦਿਹੁ ਖਰਯੋ ॥
 ਜੁਗ ਕਰ ਸੋਂ ਗੁਰ ਗਹਿਬੋ ਕਰਯੋ ॥ ਉਪਰ ਕੋ ਉਠਾਇ ਤਬ
 ਲਹਯੋ ॥ ^੯ਗਵਰ ਭਾਰ ਲਖ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਭਾਰੀ ਗੁਰ
 ਜਗ ਮੈਂ ਬਿਦਭੈ ਹੈ ॥ ਬਾਣੀ ਕੋ ਬੋਹਿਬ ਬਡ ਹੈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ

੧ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ।

੨ ਵਸਾਖ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ।

੩ ਇਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ

ਜਨਮ ਲਿਆ ।

੪ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ।

੫ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ।

੬ ਰੋ ਕੇ ।

੭ ਮਾਤਾ

ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ।

੮ ਬਹੁਤ ਭਾਰ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ।

ਅਰਜਨ ਚਰਨ ਉਠਾਇਵ ॥ ਉਪਰ ਧਰਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲੁਭਾਇਵ ॥
 ੩੫ ॥ ਗੁਰੂ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅਬ ਹੀ ਤੇ ਗਾਦੀ
 ਲਲਚਾਨੇ ॥ ਅਪਨੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥ ਤਬ ਲਗ ਧੀਰਜ
 ਧਾਰਨ ਕੀਜੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪਿਤਾ ਬਾਕ 'ਅਨਕੂਲੇ ॥ ਅਧਕ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਖ ਮਨ ਮਹਿ ਫੂਲੇ ॥ ਲਘ ਸੁਤ ਕੇ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਾਇਵ
 ॥ ਲੇਕਰ ਗੋਦ 'ਪ੍ਰਮੋਦ ਲਜਾਇਵ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਐ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਖਸਟਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਾ ਮਹਿ ਸਿਹਜਾ ਪਰ ਸੁਖਤਾਇ॥

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰੀ ਨਾਰ ਇਕ ਸਗਰੀ ਪੁਰੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਸੁਨਤ ਹੀ ਨੈਨ ॥ ਬੋਲੇ ਦਾਸ ਸੰਗ

ਸੁਖ ਦੈਨ ॥ ਕੋਨ ਅਚਾਨਕ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਕਿਸ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਯੋ

ਇਸ ਨਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਬੱਲੂ ਨੇ ਤਬਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ

ਕਹਿ ਕੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਭਯੋ ਕੁਝ ਜਾਇ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਨੰਦਨ

ਦੁਖੀ ਕਿ ਹਤ ਭਾ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਓ ਜਾਇ 'ਸੁਧ

ਆਨਹੁ ॥ ਭਈ ਦੁਖੀ ਕਿਮ ਹਮਹਿ ਬਖਾਨਹੁ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਬੱਲੂ

ਚਲ ਗਯੋ ॥ 'ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁਤ੍ਰ ਤਹਿ ਦੇਖਤ ਭਯੋ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਬਿਧ

ਬੂਝ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਕਹਯੋ ॥ 'ਤ੍ਰਿਯ ਬਿਧਵਾ ਕੇ ਇਕ ਸੁਤ ਰਹਯੋ ॥

ਤੇਯਾ ਤਾਪ 'ਖੇਦ ਤਿਸ ਦੇ ਕੈ ॥ ਕਰਯੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਹੁ ਨਿਰਬਲ ਕੈ

ਕੈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਜਬ ਹੋਇ ॥ ਮਰਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਸ

ਜੀਵਨ ਹੋਇ ॥ ਅਬ ਕਹਿ ਦੇਉ ਨ ਕਰਹਿ ਬਿਲਾਪ ॥ ਬੰਧਹਿ ਕੈਦ

੧ ਅਨੁਸਾਰ ।

੨ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ।

੩ ਖਬਰ ਲੈ ਆਣਾ ਕਰੇ ।

੪ ਪੁਤਰ

ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ ।

੫ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਿਧਵਾ ।

੬ ਤਾਪ ਦੇ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ।

ਤੇਈਆ ਤਾਪ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਬੱਲੂ ਨੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਈ ਭੇਰ
 ਸੁਤ ਮ੍ਰਿਤ ਲੇ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਲ ਮੰਗਾਇ ਛਿਰਕਾਯੋ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਹਿ ਬਾਲ ਜਿਵਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇ
 ਦਾਨ ॥ ਬੱਲੂ ਸੋ ਪੁਨ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਿਵਾਵਨ ਭਲੀ ਨ
 ਬਾਤ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਬ ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਾਂਤ ॥ ੮ ॥ ਨਰ ਤ੍ਰਿਯ ਮ੍ਰਿਤਕ
 ਹੋਇੰ ਕਬ ਨਾਹੀਂ ॥ ਜਬ ਲਗ ਤਨ ਧਰ ਹਮ ਪੁਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਜਮ
 ਕੇ 'ਠਾਕ ਦਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਜੋ ਸਭ ਜੀਵਨ ਕਰਤੇ ਕਾਲ ॥ ੯ ॥
 ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਬਿਖੇ ਨਹੀਂ ਆਵਹੁ ॥ ਕਿਸਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹੀਂ ਬਿਨ-
 ਸਾਵਹੁ ॥ ਦੋਇ ਬੀਸ ਸੰਮਤ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਲੇ ਗਾਦੀ ਕੋ ਬਸਤ
 ਭਏ ਪੁਰ ॥ ੧੦ ॥ ਤਬ ਲੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਅਨੰਦੇ ॥ ਕਿਸਕੇ ਨਹਿੰ
 ਜਮ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਕੰਦੇ ॥ ਅਚਰਜ ਚਰਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਹਾਂ ॥ ਦੀਪਕ ਬਰੇ
 ਤੇਲ ਨਹਿੰ ਜਹਾਂ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਤੋਯਾ ਤਾਪ ਹਕਾਰਯੋ ॥ ਤਿਸ
 ਕੇ ਬਾਰਕ ਸਮ ਤਨ ਧਾਰਯੋ ॥ ਚਰਨ ਜੰਜੀਰ ਡਾਰ ਕਰ ਦੀਨ ॥
 'ਗਰ ਮਹਿੰ ਤੋਕ ਪਾਇਬੋ ਕੀਨ ॥ ੧੨ ॥ ਜੁਗ ਹਾਬਨ ਮਹਿੰ ਡਾਰ
 'ਹਥੈਰੀ ॥ ਲੋਹ ਪਿੰਜਰੇ ਮਹਿੰ ਤਿਸ ਠੋਰੀ ॥ ਪਾਇ ਪੈਰ ਨਿਜ ਦੀਨ
 ਟਿਕਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਇਸ 'ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾਂਤੇ ਇਸ
 ਅਬ ਪੈਰ ਰਖਾਯੋ ॥ ਕੇਤਕ ਮਾਸਨ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਦੁਰਬਲ ਅੰਗ
 ਹੋਇ ਬਹੁ ਗਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਬੰਦਤ ਭਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਿ ਕੇ
 ਆਵੈ ਅਸ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਮੋਹਿ 'ਮੁਚਾਵਹਿ ਕਰਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਿਕਟ
 ਕਦੀਮੀ ਸੇਵਕ ਜੋਇ ॥ ਲਖੈਂ ਦੁਖਦ ਹਿਤ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥
 ਤਬ ਲਾਲੋ ਡੱਲੇ ਕਾ ਜੋਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਯੋ ਸੋਈ ॥
 ਪਿਖ ਲਾਲੋ ਕੋ ਤੋਯਾ ਜਬੈ ॥ ਬਿਨਤੀ ਅਧਕ ਬਖਾਨੀ ਤਬੈ ॥ ੧੬ ॥

੧ ਜਮਕਾਲ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ।

੨ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗਲੀ ਪਾ ਦਿਤੀ ।

੩ ਗਲ ਵਿਚ

ਰਸੀ ਪਾਣਾ ਕੀਤਾ ।

੪ ਹਥ ਕੜੀਆਂ ।

੫ ਡਰ ।

੬ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਓ ।

ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੀ ਸਿੱਖ ਸੁ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਕੈਦ ਤੇ ਹਮੈ ਛੁਡਾਯੋ ॥
 ਲਾਲੋ ਦੇਖ ਦਯਾ ਮਨ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥
 ॥ ੧੭ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਇਸ ਕਰਹੁ ਖਲਾਸੀ ॥ ਦੁਰਬਲ ਅਧਕ
 ਲਹੈ ਦੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ਭਯੋ ਦੀਨ ਕਰ ਜੋਰ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਛੁਟਬੇ ਕਾਰਨ
 ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਿਯੋ ਗੁਰੂ ਹੇ ਲਾਲੋ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ
 ਬਾਲਕ ਨਹਿੰ ਬੁਰੀ ਬਲਾਈ ॥ ਜੇਕਰ ਹਮ ਸੇ ਇਸੇ ਛੁਡਾਵੈ ॥
 ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਲੇਹ ਤੁਮ ਜਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਇਮ ਆਗਯਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਲੀਨ ॥ ਆਇ ਖਲਾਸੀ ਤਤ ਛਿਨ ਕੀਨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਦਾ ਹੋਇ
 ਤਿਸ ਚਾਲੇ ॥ ਤਿਸ ਬਾਲਕ ਕੋ ਲੀਨਸ ਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪਹੁੰਚੇ
 ਕਿਤਕ ਕੋਸ ਜਬ ਜਾਇ ॥ ਤੇਯਾ ਤਾਪ ਛੁਧਤ ਬਿਕਲਾਇ ॥
 ਲਾਲੋ ਸੰਗ ਕਰਯੋ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਅਬ ਚਲਬੇ ਕੋ ਨਹਿੰ ਮਮ ਜੋਰ ॥
 ੨੧ ॥ ਭੂਖ ਅਧਕ ਲਾਗੀ ਤਨ ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਨ ਅਹਾਰ ਦਿਨ ਬਿਤੇ
 ਘਨੇਰੇ ॥ ਦਿਹੁ ਨਿਦੇਸ ਅਬ ਮੈਂ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਂ ॥ ਪੁਨ ਤੂਰਨ ਤੁਮ ਸੰਗ
 ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਲਾਲੋ ਕਰ ਦਯਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਆਗੇ ਚਲ
 ਹੈਂ ਗ੍ਰਾਮ ਮਝਾਰੀ ॥ ਪਹਿਤ ਚੂਨ ਲੇ ਬਹੁਤ ਪਕਾਵੈਂ ॥ ਨੀਕੀ ਰੀਤ
 ਤੋਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਨਹੀਂ ਦੂਰ ਕਛ ਨੇਰੇ ਜਾਨ ॥ ਮਨ
 ਭਾਵਤ ਕੀਜਹਿ ਤਹਿ ਖਾਨ ॥ ਪੁਨ ਤੁਝ ਕੋ ਲੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰੈਂ ॥
 ਪਹੁੰਚਹਿ ਸਿਵਰ ਨੀਕ ਪਰਕਾਰੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਬਾਰਕ ਤਬ ਬਾਕ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਮਮ ਅਹਾਰ ਅਬ ਹੈ ਇਸ ਥਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਆਗਿਆ
 ਬਿਨ ਸਕੈਂ ਨ ਖਾਇ ॥ ਕਰੋ ਤੁਰਤ ਹੀ ਹੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ ਲਾਲੋ ਕਹਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ਅਹਾਰ ਜਹਿੰ ਲਹਯੋ ॥
 ਘਰੀ ਮਾਤ੍ਰ ਹਮ ਠਹਿਰਨ ਕਰੈਂ ॥ ਪੁਨ ਹਮ ਚਲੈਂ ਤੋਰਿ ਸੰਗ ਧਰੈਂ ॥

੨੬ ॥ ਤਹਿ ਧੋਬੀ ਇਕ ਬਸਤੁ ਪਖਾਰੈ ॥ ਜਲ ਨਿਚੋਰ ਸੁਸਕਨ
 ਕੋ ਡਾਰੈ ॥ ਜਬ ਲਾਲੋ ਤੇ ਆਗਿਆ ਲੀਨ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਪ੍ਰਵਸਨ
 ਤਿਸ ਤਨ ਕੀਨ ॥ ੨੭ ॥ ਭਯੋ ਕੰਪ ਧੋਬੀ ਗਿਰ ਪਰਯੋ ॥ ਸਰਬ
 ਸਰੀਰ ਪੀਰਬੋ ਕਰਯੋ ॥ ਰੁਧਰ ਨਿਚੋਰ ਲੀਨ ਸਭ ਐਸੇ ॥ ਬਸਤੁ
 ਨਿਚੋਰਤ ਜਲ ਕੋ ਜੈਸੇ ॥ ੨੮ ॥ ਤਹਿ ਘਟ ਫੋਰ ਠੀਕਰਾ ਭਰਯੋ ॥
 ਲਾਲੋ ਨਿਕਟ ਲਜਾਇਬੋ ਕਰਯੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਭਾਈ ਲੇਹੁ ਨਿਹਾਰ
 ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋ ਮੋਹਿ ਅਹਾਰ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਤੇ ਛੁਧਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਪਾਨ ਕਰੋਂ ਤ੍ਰਿਪਤੋਂ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਚਾਯੋ ॥
 ਬਡ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੋਹਿ ਮੁਚਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨ ਅਰ ਪਿਖ ਲਾਲੋ
 ਉਰ ਭ੍ਰਾਸਾ ॥ ਕੈਦ ਗੁਰੂ ਤੇ ਇਸੇ ਨਿਕਾਸਾ ॥ ਬਡ ਬਲਾਇ ਨਾਂ
 ਮੈਂ ਕਛੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸੰਗ ਕੂਰ ਕਰਮਾਂ ਅਬ ਆਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਿ
 ਲਾਲੋ ਅਬਚਲ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥ ਮੈਂ ਨ ਲਜਾਵਹੁ ਅਪਨੀ ਠੌਰ ॥
 ਜੀਵਨ ਕੋ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਪਾਪੀ ॥ ਬਯਾਕੁਲ ਕਰਹਿ ਮਹਾਂ ਸੰਤਾਪੀ
 ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਰਖਾਹਿੰਗੇ ਕੈਦ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜੋਗ ਅਹੈ ਅਸ
 ਕਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਤੋਯਾ ਚਿਤ ਅਤਸੈ ਭ੍ਰਾਸਾ ॥ ਨਾਹਿ ਲਜਾਹੁ ਗੁਰੂ
 ਅਬ ਪਾਸਾ ॥ ੩੩ ॥ ਮੈਂ ਤੁਮਰੇ ਬਾਕਨ ਅਨੁਸਾਰੀ ॥ ਜਿਮ ਉਰ
 ਚਹੈ ਸੋ ਕਰਹੋਂ ਕਾਰੀ ॥ ਅਬ ਤੇ ਆਗੇ ਇਹੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਜਿਸ ਬਿਧ
 ਹੋਯੋ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗ ॥ ੩੪ ॥ ਕਹੈਂ ਕਥਾ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਾਮ ਕੋ ਧਯਾਵੈਂ ॥ ਤਹਾਂ ਨ ਮੈਂ ਦੁਖ ਦੇਹੁ ਕਦਾਈ ॥
 ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਤ ਕਾਲ ਅਲਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰਹੁ ਛੋਰ ਅਬ
 ਜਾਵਹੁ ॥ ਨਿਜ ਉਪਕਾਰ ਕਰਯੋ ਨ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ਬਿਨੈ ਸੁਨੀ ਲਾਲੋ
 ਤਜ ਦਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਕੈਦ ਤੇ ਛੁਟਤ ਭਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਗੋਇੰਦ

੧ ਧੋਬੀ ਕਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਚੋੜ ਕੇ ਸੁਕਣੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

੨ ਕੰਬਣ ਲਗਾ।

੩ ਪੀੜਾ।

੪ ਲਹੂ।

੫ ਘੜਾ ਫੋੜ ਕੇ ਠੀਕਰਾ ਲਹੂ ਦਾ ਭਰਕੇ ਲਾਲੇ ਪਾਸ ਲੈ

ਆਇਆ।

੬ ਭੁਖ।

੭ ਛੁਡਾਇਆ।

੮ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਡਰਿਆ।

੯ ਦੁਖ।

ਵਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਸੁਨੈ ਨਾਮ ਡਰ ਧਾਰ ਵਸੇਸਾ ॥ ਤੇਯਾ ਤਾਪ ਆਇ
ਜਿਸ ਭਾਈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਮਨ ਚਿਤ ਕੇ ਲਾਈ ॥ ੩੭ ॥ 'ਗੇਹੂ
ਚੂਨ ਸਵਾ ਸਿਰ ਲਹੈ ॥ 'ਸਵਾ ਪਾਉ ਰਸ ਈਖ ਮਿਲਹੈ ॥ ਮਣ
ਛਟਾਂਕ ਸੁ ਘਿਰਤ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਅਸ ਲਾਲੋ ਕਾ ਰੋਟ ਪਕਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥
ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬਾਰਕਨ ਖਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਾਮ ਕੋ ਧਿਆਵੈ ॥
ਸੇਂ 'ਜੂਰ ਤੇਯੇ ਤੇ 'ਮੁਚ ਜਾਵੈ ॥ ਕਵਿ ਅਸ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਬਲ
ਜਾਵੈ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਯ ਮਹਿਲੇ ਤੇਯੇ
ਤਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਪਤਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚਲੇ ਖਡੂਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾਸੂ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥

ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਮਿਲ ਭਲੇ ਧਾਰਯੋ ਜੁਗਹਿ ਹੁਲਾਸ ॥ ੧ ॥

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਯੋ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥

ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵੈਂ ਰਾਵੈਂ ਪਾਸ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਹੀਂ 'ਪਰਸਪਰ ਮਿਲਬੋ ਹੋਇ ॥ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ

ਨਹਿ ਧਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿੱਖ ਕੀ ਸਿੱਖ ਸੈਂ ਹੂੰ ਨ 'ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਦਰਸ

ਜਾਇੰ ਘਰ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿ ਜਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੇਲਾ ॥

ਭਾਉ ਭਗਤ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਮੇਲੋ ਹੋਇ ॥

ਬਹੁ ਦੇਸਨ ਪੁਰ ਸੰਗਤ ਜੋਇ ॥ ੪ ॥ ਰਾਵਰ ਕੀ ਰਜਾਇ ਜਬ

ਪੈਹੈ ॥ ਦੂਰਦੂਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਮਿਲੈ ਹੈ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਸੁ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਕਹਯੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਮ ਧੰਨ ॥ ੫ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਬਿਚਾਰਨ

ਕਰੈ ॥ ਸਿੱਖ ਅਨੇਕ ਮਿਲੇ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਚਿਤਵੀ ਮਮ ਚਿਤ

੧ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ ਸਵਾ ਸੇਰ।

੨ ਪੰਜ ਛਟਾਂਕ ਗੁੜ ਦਾ ਸ਼ਰਬਤ ਬਣਾਕੇ ਆਟਾ ਉਸ ਸ਼ਰਬਤ ਵਿਚ ਗੁੰਦ ਕੇ ਤੇ ਸਵਾ ਛਟਾਂਕ ਘਿਓ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੋਟਾ ਸਾਰਾ ਰੋਟ ਪਕਾਕੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਟਾ ਕਰੇ।

੩ ਤਾਪ।

੪ ਚਲਾ ਜਾਵੇ।

੫ ਆਪਸ ਵਿਚ।

੬ ਪਛਾਣ।

ਸੋਇ ॥ ਸਗਰੇ ਆਵਹਿ ਦਿਵਸ ਬਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ
 ਲਿਖਹੁ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਇਕਠੇ ਆਵਹੁ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
 ਜੀ ਲਿਖ ਪਰਵਾਨੇ ॥ ਪਠੇ ਪੁਰਨ ਜਹਿ ਕਹਿ ਸਿਖ ਜਾਨੇ ॥ ੭ ॥
 ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਚਿਤ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ॥
 ਰਹੇ ਉਡੀਕਤ ਪੁਨ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਪਹੁੰਚਹਿ ਗੁਰ ਢਿਗ ਦਿਵਸ
 ਬਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ਦਿਨ ਪਤ ਵਧਤ ਰਹਿਤ ਬਹੁ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ
 ਕੋ ਚੈ ਗੁਨ ਚਾਉ ॥ ਬੀਤੀ ਸਿਸਰ ਬਸੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸੁਮਨ ਸਬਹਿ
 ਉਪਬਨਹਿ ਬਿਕਾਸਾ ॥ ੯ ॥ ਬਹੁਤੀ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤਲਤਾਈ ॥
 ਚਲਨ ਪੰਥ ਕੋ ਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ
 ਬਿੰਦੇ ॥ ਦਰਸਨ ਕੋ ਉਮਗੇ ਆਨੰਦੇ ॥ ੧੦ ॥ ਬੰਧੇ ਟੋਲ ਸੰਗਤਾਂ
 ਆਈ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਵਸਤੂ ਗਨ ਲਯਾਈ ॥ ਆਨ ਸਭਨ
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹੋਰਾ ॥ ਮੇਲਾ ਮਿਲਕੇ ਭਯੋ ਬਡੇਰਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਜਬਾ ਚਕੋਰ ਹੋਇ ਸਮਦਾਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸ ਪਤ ਦਰਸਾਯਾ ॥
 ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਬਿਸਾਲ ਸੁ ਭੀਰ ॥ ਦਰਸਹਿ ਵਾਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤੀਰ
 ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਇਨ ਪਾਸ ਉਪਾਇਨ ਧਰ ਧਰ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਇ
 ਬੰਦਨਾ ਕਰ ਕਰ ॥ ਸਿੱਖ ਅਨੇਕ ਦੇਗ ਕੋ ਲਾਗੇ ॥ ਕਰਹਿ ਪਾਕ
 ਸਿੱਧ ਉਰ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕੇਤਕ ਨੀਰ ਆਨਬੋ ਕਰਹੀ ॥
 ਸੰਗਤ ਕੋ ਸੇਵਹਿ ਹਿਤ ਧਰਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ਕੁਲਾਹਲ ਮੇਲਾ ਹੋਵਾ ॥
 ਹਰਖਤ ਸੰਗਤ ਦੀਰਘ ਜੋਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰਹਿ ਪਰਸਪਰ ਭਾਉ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਉਚਰਹਿ ਮਿਲ ਗੁਰ ਕੋ ਜਸ ਜਾਲਾ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ
 ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਮੇਲੇ ਕੇ ਲਹਿ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥
 ਕਿਤਕ ਸਮੇਂ ਬੀਤਿਯੋ ਜਬ ਜਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ

੧ ਮਾਘ ਫਗਣ ।
 ਪਰ ਭੋਟਾ ਦੇ ਢੇਰ ਲਗ ਗਏ ।
 ਦਾ ਹੋਲਾ ।

੨ ਬਾਗਾਂ ਵਿਚ ਖੇੜਾ ।
 ੫ ਲੰਗਰ ਨੂੰ ਛਕ ਕੇ ।

੩ ਗਰਮੀ ਸਰਦੀ ।
 ੬ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼

ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਕੋ ਚਿਰ ਬਹੁ ਹੋਵਾ ॥ ਕਹਾ ਗਯੋ ਹਮ
 ਨਿਕਟ ਨ ਜੋਵਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੇਵਕ ਬੱਲੂ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੰਗਤ
 ਕੀ ਬਹੁ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ॥ ਦੇਗ ਤਯਾਰ ਕਰ ਦੇਹਿ ਅਹਾਰਾ ॥ ਪੰਕਤ
 ਕੋ ਬਠਾਇ ਇਕ ਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੀਤਲ ਜਲ ਕੋ ਭਰ ਕਰ
 ਲਯਾਵੈ ॥ ਬੂਝ ਬੂਝ ਸੰਗਤ ਕੋ ਪਯਾਵੈ ॥ ਛੁਧਾ ਪਿਪਾਸਾ ਸਭ ਕੀ
 ਹਰੈ ॥ ਬਾਂਛਤ ਸਿੱਖਯਨ ਦੈਬੋ ਕਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰ ਮਹਿੰ ਗਹੈ
 'ਬੀਜਨੋ ਫੇਰ ॥ 'ਬਾਯੂ ਕਰਤ 'ਉਸਨ ਬਹੁ ਹੇਰ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ
 ਸੁਖੀ ਕਰੰਤਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਕੈ ਸੇਵ ਬੁਝੰਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਚਹੈ ਸੁ
 ਦੇਹਿ ਅਹਾਰ ਸੁ ਪਾਨੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਠਾਨੀ ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਨਹਿੰ ਆਵਨ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਰਹਯੋ ਰੁਕਯੋ ਜਹਿੰ ਕਾਜ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੦ ॥
 ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਰਾਮਦਾਸ ਹੈ ਧੰਨ ॥
 ਜਿਨ ਸੰਗਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ॥ ਹਮਰੇ ਹਿਤ ਇਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਧਰੀ ॥
 ੨੧ ॥ ਦੁਲਭ ਪਦਾਰਥ ਹੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨੈ ਨਿਧ ਸਿੱਧ ਪਾਇ ਹੈ
 ਮੋਇ ॥ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਅਨਰਾਗ ॥ ਅਪਰ ਨ ਇਸਤੇ ਕੋ
 ਵਡਭਾਗ ॥ ੨੨ ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਬੰਸ ਬਿਸਾਲ ਜੁ ਇਸ ਕੋ ॥
 ਪੂਜਮਾਨ ਹੋਵੈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੋ ॥ ਜੋ ਨਰ ਮਮ ਸੰਗਤ ਕੋ ਸੇਵਹਿ ॥
 ਹਲਤ ਪਲਤ ਮਹਿੰ ਸੁਭ ਫਲ ਲੇਵਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਮੋਰ ਮਹਾਤਮ
 ਜੇਤਕ ਅਹੈ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਜਾਨੈ ਫਲ ਲਹੈ ॥ ਦੁਹਿ ਲੋਕਨ ਮਹਿੰ ਜੋ
 ਪਦ ਉਚੈ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਤਿਹ ਜਾਇ ਪਹੁਚੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ
 ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੈਗੋ ॥ ਇਸ ਪੀਛੇ ਸਿਖ ਬਿੰਦ ਤਰੈਗੋ ॥ ਇਤਯਾਦਕ
 ਬਹੁ ਜਸ ਕੋ ਕਹਯੋ ॥ ਕਹਿੰ ਸਿਖ ਲਾਇਕ ਗੁਰਤਾ ਲਹਯੋ ॥ ੨੫ ॥
 ਬਹੁਤ ਸੰਗਤਾਂ ਭਈ ਇਕੱਤ੍ਰ ॥ ਗੁਰ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭੇ ਮਿੱਤ੍ਰ ॥ ਗੁਰ
 ਸਮ ਸਿਖ ਕੋ ਮਿਲ ਸੇਵੈਂ ॥ ਚਰਨ ਧੋਇ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਲੇਵੈਂ ॥ ੨੬ ॥

ਸਗਰ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਧੁਨ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਹਿ ਸਭ
ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਮੇਲੇ ਕੀ ਰੀਤ ॥ ਹੋਈ ਬਿਦਤ ਅਬ ਹੋਵੈ
ਨੀਤ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਾਸੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਬੈ ॥ ਚਲਨ ਸੁਲਾਰੇ ਮਿਲ
ਕਰ ਜਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਤਬੈ ਤਿਸ ਕਾਰ ॥ ਦੀਨੀ ਭੇਟ ਸੁ
ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੨੮ ॥ ਬਹੁ ਆਦਰ ਸੇਂ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨੇ ॥ ਜਾਨੇ
ਨਿਜ ਗੁਰ ਅੰਸ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਾਮ ਸਿਧਾਈ ॥
ਕਵਿ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਬਲ ਜਾਈ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਸ ਰੀਤ ਨਿਤ ਕਰਤ ਸਿਖਨ ਕਲਯਾਨ ॥
ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਮੁਕਤ ਹਿਤ ਜਾਹਿਰ ਜੋਤ ਜਹਾਨ ॥ ੩੦ ॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਦਰਸਨ ਪੂਰਬ ਅਭੀਚ ਪੁੰਨ ਰੂਪ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ॥
ਮਿਟਹਿ ਜਨਮ ਅਰ ਮੀਚ ਮੱਜਹਿ ਜੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤ ॥ ੩੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗਯਾਨ ਜਾਹਿੰ ਬਚ ਬਾਰੀ ॥ ਜੋਗ
ਵਰਾਗ ਕੂਲ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਜਲ ਜੰਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸਮ
ਦਮ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਸਨਾਨ ਅਰੁ
ਧਯਾਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਖਿਰੇ ਕਮਲ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ਕਲ ਮਲ
ਕਲ ਕੇ ਕਾਲ ਮਲੀਨਾ ॥ ਦਰਸਨ ਮੱਜਨ ਤੇ ਕਰ ਹੀਨਾ ॥ ੩੩ ॥
ਸੀਤਲਤਾ ਮੁਕਤੀ ਜਿਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਇ
ਤਾਹੀਂ ॥ ਗੰਗਾ ਆਦਤ ਤੀਰਥ ਜੇਈ ॥ ਮੱਜਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ
ਨਰ ਤੇਈ ॥ ੩੪ ॥ ਅਨ ਗਨ ਪਾਪ ਤਜੇ ਤਿਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਤਿਨ
ਕੋ ਭਾਰਤ ਸਹਾਰਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ਯਾਂਤੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਰਾਧਾ ॥
ਆਨ ਚਰਨ ਪਾਵਹੁ ਹਤ ਬਾਧਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪਾਪਨ ਤੇ ਪੀੜਤ
ਹਮ ਹੋਇ ॥ ਕਰ ਕਰ ਦੋਸ ਹਮਹੁ ਮਹਿ ਧੋਇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ

ਤੁਮਰੇ ਪਗ ਪਾਵਨ ॥ ਜਬ ਹਮ ਬਿਖੈ ਕਰਹੁਗੇ ਪਾਵਨ ॥ ੩੬ ॥
 ਤਤਛਿਨ ਹਮ ਸਭ ਹੋਇ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਆਵਹੁ ਤੂਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰੇ ॥
 ਸਭ ਤੀਰਥ ਕੋ ਲਖ ਵਿਪ੍ਰਾਯ ॥ ਭਏ ਤਯਾਰ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਲਾਯ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ
 ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਮੇਲਾ ਲਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਾਨੀ ਬਿਰਥਾ ਤੀਰਥਨ ਤਬ ਗੁਰ ਹੋਇ ਤਯਾਰ ॥
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਜਹਿ ਕਹਿ ਸੁਨਯੋ ਆਏ ਗੋਇੰਦਵਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਸਿਮਰਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹੋਤ
 ਕੀਰਤਨ ਧੁਨ ਅਭਿਰਾਮੁ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਤਿਆਗ ਕਰ ਚਲੇ ॥ ਸਨੇ
 ਸਨੇ ਮਗ ਮਹਿ ਬਹੁ ਮਿਲੇ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਤੋ ਨਿਤ ਗੁਰ ਦਰਸਨ
 ਕਰੈਂ ॥ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਹਿ ਅਘਨ ਪਰ ਹਰੈਂ ॥ ਬਹੁਰ ਜੇਜੀਆ
 ਤੁਰਕਨ ਕੇਰਾ ॥ ਬਿਨਾ ਦਿਯੇ ਉਲਘਹਿ ਸੁਖ ਹੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਮਿਲਹਿ ਸੰਗ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ਚਲੇ ਜਾਤ ਮਗ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ ਪਾਗੇ ॥ ਉਲੰਘ
 ਬਿਪਾਸਾ ਸਲਤਾ ਸਾਰੇ ॥ ਦੇਸ ਦੁਆਬੇ ਬੀਚ ਪਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਨੇ
 ਸਨੇ ਕਰ ਤਯਾਗਯੋ ਸਾਰੇ ॥ ਸਤਦ੍ਰਵ ਕੋ ਪੁਨ ਆਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਬਹੁ ਗੰਭੀਰ ਨੀਰ ਜਿਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮੱਜਨ ਕਰ ਤਾਹੀਂ
 ॥ ੫ ॥ ਚਢ ਕਰ ਤਰੀ ਭਏ ਪੁਨ ਪਾਰੀ ॥ ਗਮਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁਰ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਬ ਬੜਵਾ ਚਢ ਕਰਹਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ਕਬ ਗੁਰ
 ਗਮਨਹਿ ਚਢ ਝੰਬਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਆਇ ਪਹੋਏ ਥਾਨ ॥
 ਜਹਾਂ ਰਿਖਨ ਤਪ ਕੀਨ ਮਹਾਨ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਬਸ ਤਹਾਂ ਬਿਤਾਈ ॥

੧ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ।

੨ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਨਾ ਕੀਤਾ ।

੩ ਮਸੂਲੀਆ ।

੪ ਲੰਘ ਗਏ ।

੫ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੬ ਨੌਕਾ ਪਰ ।

੭ ਘੋੜੀ ।

੮ ਪਾਲਕੀ ।

੯ ਤੀਰਥ ਹੈ ਅਲਾਵਾਦ ਦੇ ਲਾਗੇ ।

'ਸਾਰਸੂਤੀ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਸਭ ਨ੍ਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦਿਯ ਦਾਨ
 ਘਨੇਰਾ ॥ ਕਰਿਯੋ ਕੂਚ ਪੁਨ ਆਗੇ ਡੇਰਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਕੁਰਖੇਤਰ ਤਬ
 ਆਇ ॥ ਜਹਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਿਤੇ ਸਬਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਭ ਤੀਰਥ ਅਰ
 ਨਗਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੁਧ ਨਰ ਕਰਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
 ਤੇ ਤੀਸਰ ਬਾਨ ॥ ਬੈਠੇ ਗਾਦੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਨ ॥ ੯ ॥ ਤੀਰਥ ਪਾਵਨ
 ਕਰਬੇ ਆਏ ॥ ਮਹਾਂ ਜੋਤ ਜਿਮ ਜਗ ਬਿਦਤਾਏ ॥ ਸੰਨਯਾਸੀ
 ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਬਿੰਦ ॥ ਪੰਡਤ ਬਿਦਯਾ ਬਿਖੇ ਬਿਲੰਦ ॥ ੧੦ ॥
 ਬੈਰਾਗੀ ਆਦਕ ਬਹੁ ਭੇਖ ॥ ਚਲ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੁ ਦੇਖ ॥
 ਨਰ ਗ੍ਰਾਸਥੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਕੇਈ ॥ ਗੁਰੂ ਦਰਸ ਹਿਤ ਆਏ ਤੇਈ ॥
 ੧੧ ॥ ਲੇਕਰ ਕੇਤਕ ਸੁਭ ਪਕਵਾਨ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਸੁਪਨ ਸੁ ਲੀਨੇ
 ਪਾਨ ॥ ਕੋ ਫਲ ਮੂਲ ਲਯਾਇਬੋ ਕਰੈਂ ॥ ਚਾਰਹੁ ਬਰਨ ਭੇਟ ਕੋ
 ਧਰੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਦਰਸਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਕਰ ਨਮੋਂ ॥ ਭਈ ਭੀਰ
 ਭਾਰੀ ਤਿਸ ਸਮੋਂ ॥ ਦੇਖਤ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਾਪ ਉਚੇਰੇ ॥ ਧਰਯੋ ਰੂਪ ਜਨ
 ਗਯਾਨ ਬਡੇਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪੰਡਤ ਅਰ ਸੰਨਯਾਸੀ 'ਬਿੰਦ ॥ ਢਿਗ
 ਬੈਠੇ ਅਹੰਕਾਰ ਬਲਿੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਯੋ ॥ ਕਰ
 ਬੰਦਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸਨ ਉਚਰਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕੀਨਸ ਬਾਨੀ
 ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਕਾਰਨ ਪਰਯੋ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਆਗੇ ਹੁਤੇ ਸੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥
 ਪਠਹਿ ਸੁਨਹਿ ਬਿਸਤਰੇ ਜਹਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋ ਕਲਯਾਨ ਕਰਤ
 ਜਗਯਾਸੀ ॥ ਚਲਹਿ ਕਹੇ ਪਰ ਕਾਟਹਿ ਫਾਸੀ ॥ ਮੁਕਤ ਪੰਥ ਕੋ
 ਨੀਕੀ 'ਭਾਤ ॥ ਬਰਨਯੋ ਸੁਭ ਪ੍ਰਦੇਸ 'ਬਖਯਾਤ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਨਕੋ
 ਹੋਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਕਿਉਂ ਕੀਨਸ ਕੁਛ ਜਾਇ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਨ ਕਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਨਸ ਸਬਦ
 ਬਖਾਨ ॥ ੧੭ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਉਧਰ ਮੇਘਲਾ ਬਰਸਤ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ
ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸਭਹਨ ਕੋ ਨਾਹਿ
 ਦੇਹੁ ਵਸੇਸ ॥ ਜਥਾ ਕੂਪ ਕੋ ਨੀਰ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕੋ ਜਬ ਘਾਲਹਿ
 ਘਾਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਜ ਹਿਤ ਕੁਛ ਖੇਤੀ ਕਰ ਲੇਤ ॥ ਜੇ
 ਨਿਤ ਪਾਲਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮੇਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦ ਸੁਖਾਰੋ ॥
 ਸਰਬ ਜਾਤ ਕੋ ਹੈ ਅਧਕਾਰੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸਰਬ ਕਾਲ ਅਰ ਸਗਰੇ
 ਦੇਸ ॥ 'ਲਘ ਬਿਸਾਲ ਸਭ ਹਤਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਧਨੀ ਨਿਰਧਨੀ ਸਭ
 ਲੇ ਪਾਇ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਾਨੀ 'ਮੇਘ ਸਮਾਨ ॥ ਬਰਖੈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬਿਖੈ ਮਹਾਨ ॥ ਕੂਪ ਕਿ
 ਸੂਕੇ ਹੋਇ ਕਿ ਨਾਹੀ ॥ ਇਕ ਸਮ ਘਨ ਤੇ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਗਰੇ ਖੇਤੀ ਬੋਇ ਪਕਾਇ ॥ ਬਿਨਾ ਜਤਨ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਤਿਉਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸੁਖੇਨ ॥ ਪਢ ਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੇਨ ਰੁ ਕੇਨ
 ॥ ੨੨ ॥ ਧਰਨੀ ਬਿਖੈ ਕੂਪ ਕੋ ਪਾਨੀ ॥ ਤਉ ਮੇਘ ਬਰਸਹਿ ਸੁਖ
 ਦਾਨੀ ॥ ਜਾਂਤੇ ਪੰਡਤ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਘਨ ਅਰ ਕੂਪ ਨੀਰ
 ਨਿਰਧਾਰਹੁ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੋ ਕਾਰਨ ਏਹੁ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਜਨ
 ਨਹਿ ਕਰਹੁ ਸੰਦੇਹ ॥ ਬਰੋਸਾਹਿ ਲਾਖੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਕੈ
 ਏਕ ਸਮਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਜੋ ਪਠਹਿ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥ ਬਹੁਰ
 ਕਮਾਵਹਿ ਹੁਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥ ਨਗਰ ਤੀਰਥ ਕੇ ਜੇ ਬਾਸੀ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਸਗਰੇ ਭਏ ਹੁਲਾਸੀ ॥ ੨੫ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਸਭਹਨ ਸਰਾਇ ॥
 ਚਰਨਾਂਮ੍ਰਤ ਲੇ ਸਿਖ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਰ ਅਨਕ

ਉਧਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਧਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਸੀ ਗੀਤ ਸ੍ਰੀ
 ਗੰਗਾ ਗਏ ॥ ਕਨਖਰ ਬਿਖੈ ਸਿਵਰ ਕੋ ਕਏ ॥ ਸੁਰਸਰਿ ਤਟ ਪਰ
 ਪੀਪਰ ਥਾਨ ॥ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ
 ਲੋਕ ਹਜਾਰਹੁ ਆਵੈ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਭੀਰ ਥਾਂਉਂ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਖਾਨ
 ਪਾਨ ਪੁਨ ਕਰ ਬਿਸਰਾਮੇ ॥ ਜਾਗੇ ਬਹੁਰ ਰਹੀ ਨਿਸ ਜਾਮੇ ॥ ੨੮ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਨੀਰ ॥ ਕੀਯ ਸਨਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰ ॥
 ਬਸਤਰ ਪਹਿਰ ਬਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਗਟ ਸਰ ਤੇ
 ਤਬ ॥ ੨੯ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ
 ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਕਲ ਕੇ ਨਰ ਬਹੁ ਕਲਖ ਕਮਾਵਹਿ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਆਇ ਮੁਝ ਮਾਹਿ ਨਹਾਵਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਨ ਪਾਪਨ ਤੇ
 ਸੰਕਟ ਮੋਹੀ ॥ ਰਾਵਰ ਚਰਨ ਪਏ ਸੁਧ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਰਾਵਰ ਪਗ
 ਇਹਾਂ ਨ ਪਾਤੇ ॥ ਤਬ ਹਮ ਸਭੀ ਰਸਾਤਲ ਜਾਤੇ ॥ ੩੧ ॥ ਤੁਮ
 ਪਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕਰ ਪਾਵਨ ॥ ਕਲ ਨਰ ਪਾਪਨ ਭਾਰ ਨਸਾਵਨ ॥
 ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਲੁਪਤੀ ਤਿਸ ਘਰੀ
 ॥ ੩੨ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਭਨ ਸੁਨ ਲੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ
 ਆਗਮਨ ਕੀਨ ॥ ਰਿਖ ਮੁਨ ਪੰਡਤ ਤੀਰਥ ਬਾਸੀ ॥ ਸੰਤ ਮਹੰਤ
 ਅਨਕ ਜਗਜਾਸੀ ॥ ੩੩ ॥ ਗ੍ਰਿਸਥੀ ਅਨਕ ਬੇਖ ਕੇ ਸਾਧੂ ॥
 ਦਰਸਨ ਕਾਰਨ ਗਜਾਨ ਅਗਾਧੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਰਵਾਰੇ
 ॥ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਿਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨੋਤਰ ਕਰ ਅਨਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਆਪ ਆਪਨੇ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ਜੇਕਰ ਚਰਚਾ ਸਕਲ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਧੈ ਯਾਂਤੈ ਡਰ ਮਾਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭ
 ਕੋ ਹਿਤ ਸਾਬ ॥ ਉੱਤਰ ਦੀਨਸ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ਜਾਨੇ ਸਭ ਨੇ
 ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਇਨ ਕੋ ਥਾਹ ਨ ਦੀਰਘ ਧੀਰ ॥ ੩੬ ॥ ਕਰ

ਕਰ ਨਮੋ ਬਿਦਾ ਹੁਇ ਗਏ ॥ ਕਰਤ ^੧ਸਤੁਤ ^੨ਮਗ ਗਮਨਤ ਭਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਭੀ ਤਬ ਪਾਇ ਬਹੀਰ ॥ ਗੋਂਦ ਵਾਲ ਦਿਸ ਆਵਹਿ
ਧੀਰ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਤੀਰਥਨ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਨਵਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^੩ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਪੰਥ ਉਲੰਘ ਕਰ ਤਿਸੀ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇਂ ਆਇ ॥
^੪ਪਦਮ ਪਛਾਨਯੋਂ ਗਨਕ ਜਹਿ ਗੁਰਤਾ ਜਬ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦਿਜ ਆਯੋ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ
ਭਾਖੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਮੋਕੋ ਅਬ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਹਯੋ
ਸਿਮਰਨ ਸੋ ਕੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥
ਕਹਿਤ ਭਏ ਬਚ ਗਨਕਹਿ ਨਾਲ ॥ ਅਬ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਜੋ ਕੁਛ
ਤੇਰੇ ॥ ਸੋ ਲੀਜੈ ਅਬ ਅਹੈ ਨ ਦੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਲੋਕ ਬਿਖੈ ਸੁਖ
ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸੁਤ ਬਿਤ ਆਦਕ ਮੁੰਦਰ ਦਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕਰ
ਜਗ ਕੇ ਸੁਖ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ॥ ਨਾਸਵੰਤ ਲਖ ਨਹਿ ਬਿਰਤਾ ਹੈ ॥
੪ ॥ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਅਚਲ ਸੁਖ ਸਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹਿ ਮੰਕਟ
ਭਾਰੀ ॥ ਰੁਚਹਿ ਜਿ ਮਨ ਮਹਿ ਜਾਚਹੁ ਸੋਇ ॥ ਨੀਕੇ ਲਿਹੁ ਬਿਚਾਰ
ਕਰ ਜੋਇ ॥ ੫ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਜੋਈ ॥ ਲੀਜਹਿ ਏਕ
ਜਾਚ ਕਰ ਸੋਈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਦਿਜ ਹੋਯੋ ਤਬ ਦੀਨ ॥ ਦੂ ਲੋਕਨ ਸੁਖ
ਲਾਲਸ ਕੀਨ ॥ ੬ ॥

ਦਿਜੋ ਵਾਚ ਛੰਦ ॥ ਨਾਮ ਦੇਇ ਧਨ ਦੇਹਿ ਨ ਜਨ ਕੋ ਧਨ
ਬਿਹੀਨ ਜਨ ਜਗ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਜੇ ਧਨ ਦੇਹਿ ਨਾਮ ਨਹਿ ਦੇਵੈਂ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਇ ॥ ਤੁਮ ਪਹਿ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਬਨ
ਆਵੈ ਜਿਵ ਭਾਵੈ ਤਿਮ ਬਨਤ ਬਨਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਅਮਰ

ਪਤ ਹੋ ਤੁਮ ਦੋਨਹੁ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਚਲਾਇ ॥ ੭ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ 'ਦਿਜ ਕੀ 'ਚਤਰਾਈ ॥ ਭਏ
ਪ੍ਰਸੰਨ 'ਤਨਕ ਮੁਸਕਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਬਾਕ ਦੋਨਹੁ ਤੁਮ ਲੇਵਹੁ ॥
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਸੁਖ ਅਬਹਿ 'ਅਛੇਵਹੁ ॥ ੮ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਜਮ ਨਹਿੰ
ਦਰਸੈ ਹੋ ॥ ਪੁੰਨ ਵਾਨ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿਧੈ ਹੋ ॥ ਬਰ ਲੇ ਕਰ ਦਿਜਬਰ
ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ 'ਸੰਦੇਹਿ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਨਮਸਕਾਰ
ਕਰ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਖਹਿ ਉਦਾਰਾ ॥ ਅੰਤ
ਸਮਾਂ ਜਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚਨ ਹੋਵਾ ॥
੧੦ ॥ ਤਹਾਂ ਰਾਤ੍ਰ ਬਸ ਕਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਗਮਨੇ
ਅਗਵਾਈ ॥ ਜਮਨਾ ਉਲੰਘੇ ਦੇਸ ਅਗਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਆਏ 'ਸਤਲੁੱਦੁ
ਕਿਨਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਚਢ 'ਤਰਨੀ ਪਰ ਹੋਏ ਪਾਰ ॥ ਦੇਸ ਦੁਆਬੇ
ਕੇਰ ਮਝਾਰ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਜਬ ਉਲਘਿਓ ਸਾਰੇ ॥ ਤੀਰ ਬਿਪਾਸਾ
ਆਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਜਥੈ ਸੁਧ ਆਈ ॥ ਰਾਮਦਾਸ
ਲੋ ਨਰ ਸਮਦਾਈ ॥ ਜੁਤ ਉਤਸਾਹ ਅਗਾਰੀ ਚਾਲੇ ॥ ਪਠਹਿੰ
ਸ਼ਬਦ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਜਾਇ ਸੁਖ
ਰਾਸੀ ॥ ਧਰਹਿੰ 'ਅਕੋਰ ਚਰਨ ਕੇ ਪਾਸੀ ॥ ਸਭ ਕੀ 'ਕੁਸਲ
ਬੂਝ ਸਤਕਾਰੇ ॥ ਚਢੇ ਤਰੀ ਪਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਰ
ਮਹਿ ਪ੍ਰਵਸੇ ਮੰਗਲ ਕਰਤੇ ॥ ਦਰਸਹਿੰ ਯਾਤ੍ਰੀ ਹਰਖ ਸੁ ਧਰਤੇ ॥
ਆਇ ਬਿਰਾਜੇ ਅਪਨ ਸਥਾਨਾ ॥ ਜੋ ਗ੍ਰਾਮਨ ਸਿਖ ਰੇ ਨਿਜ
ਥਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਧਰਮ 'ਧੁਰੰਧਰ ਅਮਰ ਗੁਰ ਸਦਾ ਚਹਿਤ ਉਪਕਾਰ ॥
ਰਚਬੇ ਤੀਰਥ ਬਾਵਲੀ ਸਿੱਖਨ ਹੇਤ ਉਧਾਰ ॥ ੧੬ ॥

੧ ਪੰਡਤ ।

੨ ਸਿਆਣਪ ।

੩ ਥੋੜਾ ਜਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੁਸਕਰਾਏ ।

੪ ਲੈਣਾ ਕਰੋ ।

੫ ਸੰਸਾਰ ।

੬ ਸਤਿਲੁਜ ।

੭ ਨੌਕਾ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ।

੮ ਭੋਟਾ ।

੯ ਸੁਖ ।

੧੦ ਆਸਰਾ ।

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭਾ ਮਝਾਰ ਉਦਾਰਾ ॥ ਇਹਾਂ
 ਬਾਵਲੀ ਲਗਹਿ ਉਦਾਰਾ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੈ ॥
 ਸਭ ਮਿਲ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਜਲ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਇਮ ਕਹਿ
 ਸਤਗੁਰ ਆਇਸ ਦੀਨਸ ॥ ਲਿਖਹੁ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਚਿਤ ਚੀਨਸ॥
 ਤੀਰਥ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਰੈ ॥ ਹੁਇ ਨਿਹਾਲ ਸੇਵਾ ਹਿਤ
 ਧਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਪਾਰੋ ਨੇ ਲਿਖ ਸਕਲ ਪਠਾਏ ॥ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮਨ ਤੇ
 ਸੁਨ ਸਿਖ ਆਏ ॥ ਭਯੋ ਮੇਲ ਸੰਗਤ ਕੋ ਭਾਰੋ ॥ ਜਬਾ ਸ਼ਕਤ ਲੇ
 ਆਵਹਿੰ ਕਾਰੋ॥੧੯॥ ਸੰਮਤ 'ਵਸੂ ਗ੍ਰਹਿ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਕਾਤਕ ਪੁੰਨਮ
 ਪੁਰਬ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਅਸ ਪੁਰਬ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ
 ਅਨੰਦ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਸੰਗ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ
 ਅਨਵਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਥਲ ਸੁੰਦਰ ਪਿਖ ਪਾਸ ਬਿਪਾਸਾ ॥ 'ਬ੍ਰਿਧ ਸੋ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਲਜਾਹੁ ਪਤਾਲ 'ਮੋਚਨੀ ਹਾਬਾ
 ॥ ਲਾਹਿੰ ਟੱਕ ਸਿਮਰੋ ਜੁਗ ਨਾਬਾ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਟੱਕ ਤਬ
 ਲਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰੋ ਸੰਗਤ 'ਚੌਪ ਕਰਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਖਰੇ
 ਕਰਾਵਤ ਕਾਰ ॥ ਸੰਗਤ ਕਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤ ਧਾਰ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ
 ਪਸਰ ਗਯੋ ਬਿਰਤੰਤੂ ॥ ਤੀਰਥ ਰਚਿਯੋ ਗੁਰੂ ਭਗਵੰਤੂ ॥ ੨੩ ॥
 ਨਿਜ ਘਰ ਤੇ ਕਹੀਆਂ ਬਹੁ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਧਰੇ ਟੋਕਰੀ
 ਆਵਹਿੰ ॥ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ਸੇਵ ਕਰੈਂ ਧਰ ਭਾਉ ॥ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ਸਤਿਗੁਰ
 ਹੋਤ 'ਪਸਾਉ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਾਰ ਕਰਤ ਨਰ 'ਬਿੰਦ ॥
 'ਕਾਢਹਿੰ 'ਮਾਟੀ ਕਾਰ ਬਿਲੰਦ ॥ ਸੰਗਤ ਕਾਰ ਕਰਤ ਤਹਿ ਜੇਤੀ ॥
 ਅਚਹਿ ਦੇਗ ਤੇ ਭੋਜਨ ਤੇਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ਲਗਹਿੰ ਮਿਹਨਤੀ ਗਨ ਜੇ
 ਆਇ ॥ ਸੋ ਦੋਇ ਟਕੇ ਦਿਹਾੜੀ ਪਾਇ ॥ ਲੰਗਰ ਮੇਂ ਅਹਾਰ ਮਨ

੧ ਅਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

੨ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ।

੩ ਕਹੀ।

੪ ਉਤਸ਼ਾਹ।

੫ ਪ੍ਰਸੰਨ।

੬ ਸਮੂਹ।

੭ ਮਿੱਟੀ।

ਭਾਵਤ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸੋ ਭੀ ਤਹਿ ਤੇ ਖਾਵਤ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਗ ਬਿਸਾਲ
 ਹੋਨ ਤਬ ਲਾਗੀ ॥ ਆਨਹਿ ਅੰਨ ਸਿੱਖਯ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਕੇਤਕ
 ਸਿੱਖ ਦਰਬ ਲੇ ਆਇ ॥ ਬੈਠ ਮਿਹਨਤੀ ਦੇਤ ਲਗਾਇ ॥ ੨੭ ॥
 ਰਹੈ ਬਾਵਲੀ ਬਲ ਬਢ ਭੀਰ ॥ ਕਬ ਕਬ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠਹਿ 'ਤੀਰ॥
 ਧਨ ਤੇ ਤਨ ਕਰ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਹਿ ਦੀਰਘ ਨਰ ਉਰ
 ਕੇ ॥ ੨੮ ॥ ਘਾਲਹਿ ਘਾਲ ਲੇਹਿ ਫਲ ਚਾਹਾ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੇ
 'ਦੀਰਘ ਲਾਹਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੁਧ ਕੇ ਸਿਖ ਉਤਲਾਵਤ ॥ ਕਰਤ
 ਚੋਪ ਚਿਤ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਵਤ ॥ ੨੯ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਆਦਿ ਨਗਰ
 ਗਨ ਜੋਈ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿੰਦ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਧ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੀਰਬ
 ਰਚਹਿ ਸੁ 'ਬਾਪੀ ॥ ਫਲਦਾਇਕ ਜਹਿ ਉਧਰਹਿ ਪਾਪੀ ॥ ੩੦ ॥
 ਗਏ ਭਾਵਨੀ ਕਰ ਹੁਇ ਪੂਰਨ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਨਰ ਗਨ ਪਹੁਚਹਿ
 ਤੂਰਨ ॥ ਧਨ ਤੇ ਲਾਇ ਮਿਹਨਤੀ ਦੇਤ ॥ ਪੁਨ ਉਠ 'ਖਨਹਿ
 ਕਹੀ ਕਰ ਲੇਤ ॥ ੩੧ ॥ ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਵਹਿ ਪਾਸ ॥
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਅਧਕ ਹੁਲਾਸ ॥ ਕਾਰ 'ਬਾਪਕਾ ਮਹਿ ਅਨਰਾਗੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਲਾਗੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਾਮਦਾਸ
 ਮਿਲ ਕਰਕੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਉਰ ਧਰਕੈ ॥ ਕਰਹਿ ਬਾਪਕਾ
 ਸੇਵ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਗਰਬ ਤੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਅਤ
 ਹਿਤ ਕਰਕੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਧਰਹਿ ਟੋਕਰੀ ਸਿਰ ਨਿਕਸਾਵੈ ॥
 ਨਿਜ ਕੁਲ ਕੀ ਲੱਜਾ ਕੇ ਪਰ ਹਰ ॥ ਸਨਬੰਧਨ ਕੀ ਆਨ ਨਹੀਂ
 ਧਰ ॥ ੩੪ ॥ ਸਭ ਜਗ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਹੀਂ ਕਾਨ ॥ ਸੇਵਾ ਕੇ ਤਤਪਰ
 ਸਵਧਾਨ ॥ 'ਖੇਦ ਸਰੀਰ ਸੁ ਨਹੀਂ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤ ਰਾਤ
 ਦਿਨ ਧਾਰੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕੀ

ਲਖਹਿ ਸੇਵ ਸਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਉਰ ਪਰਪੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਕ ਰੂਰਾ ॥
ਸਰਧਾ ਸੁਮਤ ਸੰਗ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਵਲੀ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਰਮ ਲਾਭ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਜਾਨਹਿ ਸੇਵਾ ਕੇਰ ॥

ਨਿਰਹੰਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰੈਂ ਰੇਨ ਦਿਵਸ ਬਿਨ ਬੇਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਨਰ ਜਾਤਿ ਗਨ ਗੰਗਾ ॥ ਆਇ
ਕਰਯੋ ਡੇਰਾ ਬਲ ਚੰਗਾ ॥ ਬਹੁ ਸਨਬੰਧੀ ਹੈਂ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਕੇ ਮੇਲੀ ਆਹਿ ॥ ੨ ॥ ਕੋ ਗਯਾਤੀ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੈਂ ਕੇਈ ॥
ਸੋਢ ਬੰਸ ਕੇ ਨਰ ਬਰਸੇਈ ॥ ਕੇਤਕ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ^੩ਸਖਾ ਸਬੈਸ ॥
ਕੇਤਕ ਪ੍ਰਿਥਮ ^੪ਪਰੋਸੀ ਹੈਸ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿਤ ^੫ਪਰਸਪਰ ਮਿਲ ਕੈ
ਬਿੰਦ ॥ ਇਹਾਂ ਬਸੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਜੁ ਨੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਲੀਨ
ਗੁਰਿਆਈ ॥ ਨਗਰੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਬਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਹੂੰ ਅਨੰਦ
ਸੁਖ ਲਹਿਯੋ ॥ ਘਰ ^੬ਸਸੁਰਾਰ ਆਨ ਸੇ ਰਹਯੋ ॥ ਇਨ ਚਾਚੇ ਕੋ
ਸੁਤ ਸੰਹਾਰੀ ॥ ਪਿਤ ਸਥਾਨ ^੭ਲਵ ਪੁਰੀ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਆਨ
ਬਸਯੋ ਇਹੁ ਤਜ ਪੁਰ ਭਲੈ ॥ ਦੇਖਹਿ ਕਹਾਂ ਹਾਲ ਅਬ ਚਲੈ ॥
ਇਤ ਆਦਿਕ ਕਹਿ ਆਪਸ ਮਹੀਆ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਆਵਤ ਭੇ
ਤਹੀਆ ॥ ੬ ॥ ਜਹਾਂ ਕਾਰ ^੮ਬਾਪੀ ਸੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਧਰੇ ਟੋਕਰੀ
ਸਿਰ ਪਰ ਆਵਹਿ ॥ ਸਭਨ ਬਿਲੋਕਯੋ ਸਨਮੁਖ ਆਵਤ ॥ ਸਿਰ ਤੇ
^੯ਮਿਤਕਾ ਤਹਾਂ ਗਿਰਾਵਤ ॥ ੭ ॥ ਪਿਖ ਸਭ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਹੁਇ
ਕਰਕੈ ॥ ਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਥ ਉਚਰਕੈ ॥ ਪੈਰੀ ਪਵਣਾ ਕਰ
ਕਿਹ ਸੰਗ ॥ ਗਹੇ ਟੋਕਰੀ ਖਰੋ ਨਿਸੰਗ ॥ ੮ ॥ ਹੁਤੇ ਜੁ ^{੧੦}ਬਿਧ

੧ ਪ੍ਰਗਟਾ ।

੨ ਸੰਬੰਧੀ ਮਿਤ੍ਰ ।

੩ ਪਰੋਸੀ ਗਵਾਂਢੀ ।

੪ ਆਪਸ ਵਿਚ ।

੫ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ।

੬ ਲਾਹੌਰ ।

੭ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ।

੮ ਮਿਟੀ ਦੇ ਟੋਕਰੇ ।

੯ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ।

ਬਿਲੋਕ ^੧ਰਿਸਾਨੇ ॥ ਕੇਤਕ ਦੇਖ ਦਸਾ ਮੁਸਕਾਨੇ ॥ ^੨ਧੂਲ ਸਾਬ
^੩ਛਾਦਤ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਮਲੀਨ ਕੁਢੰਗ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ੯ ॥ ਕਹਯੋ
 ਸਭਨ ਕੁਲ ਲਜਿਆ ਖੋਈ ॥ ਘਰ ਸਸੁਰਾਰ ਮਿੱਤਕਾ ਦੋਈ ॥
 ਜਨਮਯੋ ਭਲੋ ਸੋਢੀਅਨ ਬੰਸ ॥ ਰਾਖੀ ਨਹੀਂ ਲਾਜ ਕੀ ਅੰਸ ॥
 ੧੦ ॥ ਹਮ ਸਭ ਕੀ ^੪ਪਤ ਦਈ ਗਵਾਇ ॥ ਭਲੋ ਨਿਕਾਸਯੋ ਨਾਮ
 ਸੁ ਆਇ ॥ ਇਤਯਾਦਿਕ ਤਿਨ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ
 ਮੁਸਕਾਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਯੋ ਸਭਨ ਕੋ ਜਾਨਤ ਨਾਹਿਨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਸੁਖ ਦਾਹਿਨ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਹੋਰੈਂ ਕਰ ਕਰਨਾ ॥
 ਕਟਹਿੰ ਕੋਟ ਸੰਕਟ ਭਵ ਮਰਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਦੇਤ ॥ ਜਿਸਹਿ ਅਰਾਧੇ ਜੋਗ ਸਮੇਤ ॥ ਕਿਸੂ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਜੋ ਨਹਿੰ
 ਪੱਯਤ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਸੁਗਮ ਲਭੱਯਤ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨਕੀ
 ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਰੇ ਫਰ ਪਾਇ ॥ ਇਨ
 ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਨਹਿੰ ਜੋਇ ॥ ਤਿਨ ਸਮ ਕੌਨ ਮੰਦ ਮਤ ਹੋਇ ॥
 ੧੪ ॥ ਜਿਨਕੇ ਬਡੇ ਭਾਗ ਸੁਭ ਅਹੈਂ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਲਹੈਂ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਲਾਭ ਨਹਿੰ ਐਰ ॥ ਹੁਇ ਗੁਰਦਾਸ ਸਭਨ
 ਸਿਰ ਮੌਰ ॥ ੧੫ ॥ ਹਿਤ ਕੀ ਬਾਤ ਤਿਨੋਂ ਸੰਗ ਕਹੀ ॥ ਕਰਤ
 ਕੁਤਰਕਨ ਮਾਨਹਿੰ ਨਹੀ ॥ ਮੁਸਕਾਵਤ ਗੰਗਾ ਮਗ ਗਏ ॥ ਮਹਾਂ
 ਦੀਨ ਰਮਦਾਸਹਿ ਲਏ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਗੁਰੂ ਸਭ ਜਾਨੀ ॥
 ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਤ੍ਨ ਕੀ ਜੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਨਿਕਟ ਆਇ ਜਬ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮਦਾਸ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਗੁਰ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰ ਸੇਵਾ
 ਮੁਝ ਕੋ ਬਸ ਕੀਨਾ ॥ ਉਚਤ ਬਡਾਈ ਹਮ ਨੇ ਚੀਨਾ ॥ ਜੇ ਤੁਮ
 ਜਨਮ ਬੰਸ ਨਹਿੰ ਧਾਰੇ ॥ ਗਿਰਤੇ ਸੋਢੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥
 ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਬੰਧਨ ਠਾਨੀ ॥

ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਧਰ ^੧ਦੈਪ ^੨ਚਰੂਨੇ ॥ ਲੋਕ ਲਾਜ ਤੇ ਹੋਇ
ਬਿਰੂਨੇ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਤ ਆਚਾਰੀ ਬੈਸਨੋ ਮਾਈ ਦਾਸ ਸੁ ਨਾਮ ॥

ਭਗਤ ਕਰਤ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਨਿਸਕਾਮ ॥ ੨੦ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਿਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਮਹਾਤਮ ਸੁਨਯੋ ॥ ਬਹੁ ਗੁਰ
ਸਿੱਖਨ ਤਿਹ ਸੇ ਭਨਯੋ ॥ ਚਾਹਤ ਦਰਸਨ ਕੋ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ॥ ਕਬ
ਕਬ ਚਲਨ ^੩ਠਟੈ ਨਿਜ ਚੀਤੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਮੇਂ ਪਾਇ ਗੁਰ ਕੇ ਪੁਰ
ਆਯੋ ॥ ਬਿਰਯੋ ਪੈਰ ਪਰ ਪੂਛ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਨੇਮ
ਨਿਜ ਭਾਖਯੋ ॥ ਜੇ ਮਨ ਤਵ ਦਰਸਨ ਅਭਲਾਖਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਕਰੇ
^੪ਦੇਗ ਤੇ ਭੋਜਨ ਜਾਇ ॥ ਹੋਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤ ਪੁਨ ਹਮ ਢਿਗ ਆਇ ॥
ਮਾਈ ਦਾਸ ਸੁਨ ਭਯੋ ^੫ਸੰਦੇਹ ॥ ਬਿਨ ਸੰਜਮ ਤੇ ਇਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ॥
੨੩ ॥ ਹੋਂ ਤੁ ਅਹਾਰ ਅਚੈਂ ਨਹਿ ਐਸੇ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਆ ਰਹੈ ਸੁਚ
ਜੈਸੇ ॥ ਸੇ ਬਿਧ ਕਰਨਾ ਅਬ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਸੁਚ ਬਿਨ ਦਰਸਨ
ਕਯਾ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਨਾਂ ^੬ਅਚੈਂ ਨਹਿ ਦਰਸਨ ਦੇਤ ॥ ਜੇ
ਅਚ ਲੇਹੁ ਧਰਮ ^੭ਬਿਗਰੇਤ ॥ ਯਾਂਤੇ ਨਾਹਿਨ ਦਰਸਨ ਕਰਹੈਂ ॥
ਜਾਉਂ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਿਹਰਹੈਂ ॥ ੨੫ ॥ ਅਸ ^੮ਠਟ ਕੇ ਮਗ ਮੈਂ
ਪਗ ਦੀਨਾ ॥ ਚਲਯੋ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਦਰਸ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਬਹੁ
ਮਗ ਉਲਘਾਯੋ ॥ ਨਿਕਟ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਬਨ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ੨੬ ॥
ਘਟਾ ਬਡੀ ਤਿਸ ਦਿਨ ^੯ਉਮਡਾਈ ॥ ^{੧੦}ਬਾਯੂ ਬਡੀ ਬਹੁਤ ਬਲ
ਪਾਈ ॥ ^{੧੧}ਦਾਮਨ ਚਮਕਤ ਦਮਕਤ ਭਾਰੀ ॥ ਕਾਰੀ ਘਟਾ
ਬਰਖਤੀ ਬਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਮਗ ਭੂਲਯੋ ਨਿਸ ^{੧੨}ਤਿਮਰ ਸੁ ਛਾਯੋ ॥

੧ ਉਤਸ਼ਾਹ ।

੨ ਚੋਗੁਣਾ ਵਧ ।

੩ ਇਸਥਿਤ ।

੪ ਲੰਗਰ ਵਿਚੋਂ ।

੫ ਸੰਸਾ ।

੬ ਛਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੭ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ ।

੮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ

ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ।

੯ ਉਡ ਰਹੀ ਸੀ ।

੧੦ ਹਵਾ ।

੧੧ ਬਿਜਲੀ ।

੧੨ ਅੰਧੇਰਾ ।

ਪੁਨਹਿ ਭੁਖ ਤੇ ਬਹੁ ਘਬਰਾਯੋ ॥ ਚਲ ਬੇ ਤੇ ਇਕ ਥਲ ਬਿਰ ਹੋਵਾ ॥
 ੧ ਖੋਖਰ ਸਹਿਤ ਬਿਰਖ ਇਕ ਜੋਵਾ ॥ ੨੮ ॥ ਖਰੇ ਹੋਨ ਕੋ ਤਿਸ
 ਮਹਿ ਥਾਨ ॥ ਬੈਠਨ ੨ ਪੈਦਨ ਕੋ ਨਹਿ ਜਾਨ ॥ ੩ ਮੂਸਲ ਧਾਰ ਬਾਰ
 ਬਰਖਾਈ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਇਸ ਬਿਧਹਿ ਬਿਭਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਦੀਨ
 ਹੋਇ ਤਬ ਮਾਈ ਦਾਸ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਹੇ
 ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਰਸ ਭਵ ਤਾਈ ॥ ਮੈਂ ਆਯੋ ਬਹੁ ਕਸ਼ਟ ਉਠਾਈ ॥
 ੩੦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਅਬ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੇ ॥ ੪ ਕਾਰੀ ਘਟਾ ਬਿਮਲ
 ਕਰਵਾਵੇ ॥ ਭਈ ਅਕਾਸ ਬਾਨੀ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਤੈਨੇ ਕੀਨੋ ਪਾਪ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੧ ॥ ਜੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਿਆਗਨ ਕੀਨੋ ॥ ਬਡੋ
 ਅਚਾਰਵੰਤ ਨਿਜ ਚੀਨੋ ॥ ਇਸ ਤੇ ਦੰਡ ਮਿਲਯੋ ਤੁਮ ਐਸੇ ॥ ਹਮਰੇ
 ਦਰਸਨ ਖਾਪਤ ਕੈਸੇ ॥ ੩੨ ॥ ਜੇਕਰ ਚਹੈਂ ਅਪਨ ਕਲਜਾਨ ॥
 ਜਾਹੁ ਦਰਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸ਼ੰਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰੋ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਸਰਧਾ ਧਾਰ ਦਰਸੀਐ ਸੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਮਾਈ ਦਾਸ
 ਅਚੰਭਾ ॥ ਪਛਤਾਵਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਚੰਭਾ ॥ ਨਿਸਚੈ ਭਯੋ ਮੋਰ
 ਅਪਰਾਧੂ ॥ ਈਹਾਂ ਦਰਸ ਅਬ ਕੈਸੇ ਲਾਧੂ ॥ ੩੪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਰੂਪ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤ ਬਿਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਸੰਜਮ ਸੋਂ
 ਭੋਜਨ ਕੈ ਖਾਨਾ ॥ ਇਸ ਨੇ ਮੋਕਹੁ ਕੀਨ ਹਰਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਰਲ
 ਭਯੋ ਜਬ ਮਾਈ ਦਾਸ ॥ ਬਿਮਲਯੋ ਤਾਤਹਿ ਕਾਲ ਅਕਾਸ ॥ ਚਲਯੋ
 ਤਹਾਂ ਤੇ ਮਾਈ ਦਾਸ ॥ ਆਇ ਪਹੁਚਯੋ ਗੁਰ ਪੁਰ ਖਾਸ ॥ ੩੬ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਗਯੋ ਦੇਗ ਕੇ ਥਾਨ ॥ ਕਰਯੋ ਜਾਚ ਕੈ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥
 ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਅੰਤਰ ਪੁਨ ਗਯੋ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਤਬ ਦਰਸਨ ਭਯੋ ॥
 ੩੭ ॥ ਜਿਹ ਸਰੂਪ ਕੀ ਉਸਤਤ ਬੇਦ ॥ ਕਰਤ ਰਹਿਤ ਨਹਿ

੧ ਲੰਮੇ ਪੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ।
ਬਦਲ ਉਜਲ ਕਰ ਦਿਓ ।

੨ ਸੋਣ ਲਈ ।
ਪ ਲਭਾ ।

੩ ਇਕ ਰਸ ਬਾਰਸ਼ ।

੪ ਕਾਲੇ

ਪਾਵਤ ਭੇਦ ॥ ਮਾਈ ਦਾਸ ਬੈਸਨੇ ਦੇਖ ॥ ਤਨ ਮਨ ਕੀ ਸੁਧ
 ਰਹੀ ਨ ਸੇਖ ॥ ੩੮ ॥ ਹੇਰ ਸਰੂਪ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਯੋ ॥ ਕੋ
 ਬਿਧ ਸੁਖ ਤੇ ਜਾਤ ਨ ਕਯੋ ॥ ਮੁੰਦਤ ਕਰੇ ਬਿਲੋਚਨ ਜਬੈ ॥ ਅੰਤਰ
 ਪਿਖਯੋ ਰੂਪ ਸੋ ਤਬੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਨਹਿ ਨੈਨ ਉਘਾਰੇ ॥
 ਉਰ ਮਹਿ ਮੂਰਤ ਬਿਰਯੋ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਹੁਰ ਬਿਲੋਚਨ ਖੋਲੇ ਜਬੈ ॥
 ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦਰਸ ਭਲ ਤਬੈ ॥ ੪੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਪਗ ਪਰ
 ਸੀਸ ਧਰਾਯੋ ॥ ਮੁਖ ਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸਤੁਤ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤਬ ਭਏ ਦਯਾਲ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਰਖਯੋ ਤਿਸੀ ਕੇ ਭਾਲ ॥ ੪੧ ॥ ਕਰ
 ਪਰਸਤ ਹੀ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਹੇ ਗੁਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਿਜ
 ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਮੁਝ ਕੋ ਲਾਵਹੁ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਬਾਪੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮਦਾਸ ਸੇਵਾ ਐ ਮਾਈ ਦਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਇਕਾਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਾਈ ਦਾਸ ਸੰਗਤ ਮਿਲਯੋ ਕਰ ਹੈ ਸੇਵ ਮਹਾਨ ॥
 ਖੋਦਤ ਜਲ ਲਗ ਗੇ ਜਬੈ ਨਿਕਸਯੋ ਕੜ ਇਕ ਆਨ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੜ ਕਾ ਕਹੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਆਇਕੈ ॥
 ਆਵਤ ਭਯੋ ਉਮੰਗ ਇਤਨੈ ਮੈਂ ਨਰੇ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਸਰਦਾਰ ਹਯਾਤ ਖਾਂ ਪੁਰੀ ਆਗਰੇ ਕੇਰ ॥
 ਬਿਗਰਯੋ ਆਕੀ ਸੋ ਭਯੋ ਗਢ ਚਿਤੈਰ ਬਿਨ ਬੇਰ ॥ ੩ ॥
 ਅਕਬਰ ਕਰੀ ਚਢਾਈ ਤਬ ਟੁਟਿਯੋ ਨ ਕਰਤੇ ਜੰਗ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਨਰ ਪਠਯੋ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਸੰਗ ॥ ੪ ॥
 ਚੰਪਈ ॥ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਹੁ ਸੇਵੇ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ

ਸਭ ਹੀ ਬਰ ਦੇਵੇ ॥ ਨਹੀਂ ਫਤੇ ਭਾ 'ਦੁਰਗ ਚਿਤੋਰ ॥ ਅਬ ਮੈਂ
 ਸਰਨ ਹਾਥ ਕੋ ਜੋਰ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਤਬੈ ਗੜ੍ਹ ਫੂਟੇ ॥
 ਇਹਾਂ ਬਾਵਲੀ ਕੋ ਕੜ ਟੂਟੇ ॥ ਸੋ ਮਾਨਵ ਸੁਨ ਤਹਾਂ ਰਹਾਯੋ ॥
 ਨਿਪ ਦਿਸ ਤੈ ਬਹੁ ਗੁਨੀ ਲਗਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈਂ ਸੰਗਤਾਂ
 ਆਈ ॥ ਨਹਿੰ ਟੂਟਹਿ ਕੜ ਬਹੁ ਕਠਨਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਗੇ ਤਹਾਂ ॥ ਬਾਪੀ ਕਾਰ ਕਰੈਂ ਸਿਖ ਜਹਾਂ ॥ ੭ ॥ ਮਾਨਕ
 ਚੰਦ ਪਥਰੀਆ ਜਾਤ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕੁਲ ਦਿੜ੍ਹ ਸੁੰਦਰ ਗਾਤ ॥ ਤਿਹ
 ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਹੇ ਮਾਣਕ ਚੰਦ ਲੇਹੁ ਵਿਦਾਨ ॥
 ੮ ॥ ਕਰਹੁ ਜੋਰ ਤਿਹ ਹਤਹੁ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸੱਤਿ ਬਚਨ
 ਕਹਿ ਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਨਿਜ ਕਰ ਤਹਿ ਪੀਠ ਧਰਯੋ ਹੈ ॥ ਲੇ ਵਿਦਾਨ
 ਕੋ ਬੀਚ ਬਰਯੋ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਕਰ ਕੋ ਕਰ ਬਲ ਮਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ਟੂਟਯੋ
 ਜਲ ਸੋ ਬਲ ਵਰ ਗਯੋ ॥ ਬੂਡਯੋ ਮਾਨਕ ਹਾਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸੁਨ
 ਬਿੰਤੋਤ ਇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਣਕ ਹੋਇ ਸੋ ਮਰਤੋ
 ਨਾਹੀ ॥ ਲੇ ਆਵਹੁ ਤਿਸ ਕੋ ਹਮ ਪਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਮਾਣਕ ਕੋ ਲਿਆਏ
 ਨਿਕਾਸ ॥ ਧਰਯੋ ਆਣ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮ
 ਕਹਿ ਜਲ ਛਿਰਕਾਯੋ ॥ ਉਠ ਬੈਠਯੋ ਜਨ ਸੁਪਤ ਜਗਾਯੋ ॥ ਸਿਰ
 ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਕਰ ਫੇਰਾ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਨਾਸ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਭ ਰਿਧ ਸਿਧ ਬਖਸ਼ਨ ਕੋ ਕਰਯੋ ॥ ਨਾਮ ਜੀਵੜਾ ਤਿਸਕੋ ਧਰਯੋ ॥
 ਮਾਈ ਦਾਸ ਹਕਾਰਯੋ ਪਾਸ ॥ ਤਿਸ ਸੰਗ ਕੀਨਸ ਬਾਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
 ੧੩ ॥ ਤੋਹਿ ਗੁਰੂ ਇਹੁ ਮਾਣਕ ਚੰਦ ॥ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਿਲੰਦ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੋ ਤੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥ ਜਪੀਐ ਪੁਨਹਿ ਸਰਬ
 ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ 'ਮੁਦ ਮਾਈ ਦਾਸ ਬਿਸਾਲ ॥ ਮਾਣਕ
 ਕੋ 'ਪਾਇਨ ਤਤਕਾਲ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਸਿੱਖੀ ਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ

੧ ਚਿਤੋੜ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ।

੨ ਭਾਰੀ ਹਥੋੜਾ ।

੩ ਪ੍ਰਸੰਨ ।

੪ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਚ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨ ਮਾਨਕ ਕੋ ਕਹਯੋ
 ਦਯਾਲ ॥ ਅਬ ਪੂਰਨ ਭੀ ਤੁਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਤੁਮ ਅਬ ਅਪਨੇ
 ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਜਾਪ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ
 ਚੇਲਾ ਦੇਨਹੁ ਤਬ ਹੋਇ ॥ ਪਦ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਪਰਤ ਭੇ ਸੋਇ ॥ ਦੇਨੋ
 ਗਮਨ ਕੀਨ ਤਿਸ ਕਾਲੇ ॥ ਸਦਨ ਆਪਨੇ ਬਸੇ ਸੁਖਾਲੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਬਹੁ ਨਰ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਵਿਸਤਾਰ ॥ 'ਵਸੇਸਾ ॥
 ਭਈ ਜਗਤ ਮਹਿ ਬਡ ਬਡਿਆਈ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਪਦ ਉੱਤਮ ਪਾਈ
 ॥ ੧੮ ॥ ਅਕਬਰ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਭੀ ਤਵ ਤਿਸ ਕੀ
 ਆਸ ॥ ਕੜ ਟੂਟਨ ਹਿਤ ਇਹਾਂ ਰਹਾਯੋ ॥ ਸੋ ਕੜ ਟੂਟਯੋ ਜਬ
 ਤਿਨ ਪਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਲਿਖ ਲੇ ਗਯੋ ਵਾਰ ਬਿਤ 'ਮਾਸ ॥
 ਪਹੁਚਯੋ ਚਲ ਅਕਬਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਬਾਪੀ ਕੋ ਟੂਟਯੋ ਜਿਸ ਛਿਨ
 ਕੜ ॥ ਛੂਟਯੋ ਤਬਹਿ ਚਿਤੌੜਹਿ ਕੋ ਗੜ੍ਹ ॥ ੨੦ ॥ ਅਕਬਰ
 ਉਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਬਡ ਆਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਬੇ ਚਾਹ ਬਧਾਈ ॥ ਆਮ
 ਖਾਸ ਮਹਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ 'ਅੱਲਹਿ ਨਹਿੰ ਸੰਸਾ ॥
 ੨੧ ॥ 'ਆਰਫ ਕਾਮਲ ਵਲੀ ਵਲਾਇਤ ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ਦਾਸ
 ਹਰ ਸਾਇਤ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ॥ ਨਰ ਅਨੇਕ
 ਦੇਨਹੁ ਤੈ ਤਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਚਲਹਿੰ ਮਿਲਹਿੰ ਦਰਸਾਵਹਿ ॥
 ਇਮ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਜਗ ਕਉ ਚਾਲਹਿ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਕਾਬਲ ਮਹਿੰ
 ਰਹੈ ॥ ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਿਸ ਅਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਹ ਸਿਖ ਨੇ ਸਿੱਖੀ
 ਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਅਮਰ 'ਭਾਰਜਾ ਕੋ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਤਿਹ
 ਸਕਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਹਿ ਚਾਹੈ ਪਹੁੰਚੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਕਾਰ 'ਬਾਪਕਾ ਕੀ ਤਿਨ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਆਰ ਕਰਾਵਤ ਗੁਰ ਗੁਨ

੧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ।
 ਨਾਨਕ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।
 ੬ ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਿਬ।

੨ ਚਿਨ ਤੇ ਬਿਤ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾ।
 ੪ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਫਕੀਰ।

੩ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇ ਗੁਰ
 ੫ ਜਨਾਨੀ।

ਖਾਨੀ ॥ ਫਲ ਬਿਸਾਲ ਲਗ ਸੇਵਾ ਕੀਨੇ ॥ ਕੌਨ ਤਜੈ ਅਸ ਜਿਨ
 ਮਨ ਚੀਨੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੇ ਸਿਖਨੀ ਕਾਬਲ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਤ
 ਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਗਰੇ ਦਿਵਸ ਟਹਿਲ ਕੇ ਕਰਹੀ ॥ ਖਨਤੇ
 ਕਾਰ ਸੁ ਵਹਿਰ ਨਿਕਰਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਚੂਨਾ ਈਂਟ ਦੇਤ ਪਹੁਚਾਈ ॥
 ਧਰਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁ ਚੌਪ ਵਧਾਈ ॥ ਕਹਿੰ ਸੋਂ ਕਰਹਿ ਬੋਲਬੋ ਨਾਹੀਂ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਧਰੈ ਉਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ੨੭ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤੀ ਹਾਥ
 ਪਸਾਰਹਿ ॥ ਬਹੁਰ ਕਾਰ ਕੇ ਕਰੈ ਸੁਧਾਰਹਿ ॥ ਪਰਹਿ ਨਿਸਾ ਹੁਇ
 ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ॥ ਦੇਖ ਸਿੱਖ ਸਭ ਹੋਇੰ ਹੈਰਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਤ
 ਤਬ ਆਇ ਅਚਾਨਕ ॥ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ਸਿਮਰਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ॥ ਬਹੁਤ
 ਦਿਵਸ ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਇ ॥ ਅਚਰਜ ਮਹਿੰ ਨਿਤ ਸਿਖ ਸਮਦਾਇ
 ॥ ੨੯ ॥ ਮਿਲ ਸਗਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਗਏ ॥ ਬਿਸਮਤ ਮਤ ਸੋਂ
 ਬੂਝਤ ਭਏ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਆਵਤ ਇਕ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਤ ਸਭਨ
 ਮਹਿੰ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ੩੦ ॥ 'ਜਾਮਨ ਮਹਿੰ ਅਲੋਪ ਹੁਇ ਜਾਈ ॥
 ਸਭ ਕੇ ਦੇਖਤ ਨਹਿੰ ਦਰਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟਤ ਪੁਨ ਤੈਸੇ ॥
 ਕਰਤ ਕਾਰ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਜੈਸੇ ॥ ੩੧ ॥ ਇਕ ਅਚਰਜ ਪੁਨ ਕਰਤ
 ਸੁ ਔਰ ॥ ਕਾਰ ਕਰਤ ਬੈਠਤ ਜਿਸ ਠੌਰ ॥ ਹਾਥ ਪਸਾਰ ਸੰਕੋਚਤ
 ਫੇਰ ॥ ਜਾਨਿਯੋ ਜਾਇ ਨ ਕਛ ਰਹੇ ਹੇਰ ॥ ੩੨ ॥ ਕੋ ਹੈ ਇਹੁ ਕਿਹ
 ਪੁਰ ਘਰ ਬਸੈ ॥ ਕਿਮ ਪਹੁੰਚਹਿ ਅਰ ਕਿਮ ਨਹਿੰ ਦਿਸੈ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਅਮਰਦਾਸ ਤਿਨ ਸੰਗ ॥ ਕਰਯੋ ਸੁਨਾਵਨ ਸਰਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੩੩ ॥
 ਕਾਬਲ ਮਹਿੰ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰੋ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹੁ 'ਤਿਯ
 ਸਿਖਨੀ ਹੋਰੋ ॥ ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ ਬਡ ਭਾਗਨ ਭਲੀ ॥ ਪਤ ਸੇਵਯੋ ਲੇ
 ਸਕਤੀ ਭਲੀ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਸ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਬਤਾਈ ॥
 ਨਿਜ ਸਕਤੀ ਜੁਤ ਨਿਤ ਇਹਾਂ ਆਈ ॥ ਕਾਬਲ ਸੋਂ ਜਬ ਚਲ

ਕਰ ਆਵੈ ॥ ^੧ਪਲਨੇ ਪਰ ਨਿਜ ਸੁਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ^੨ਬਾਪੀ
ਕਾਰ ਕਰੈ ਤਿਸ ਜਾਨੈ ॥ ਹਾਥ ਪਸਾਰ ਝੁਲਾਵਨ ਠਾਨੈ ॥ ਨਿਸ
ਮਹਿ ਘਰ ਕੋ ਜਾਇ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਸੁਤ ਪਤ ਸੋਂ ਮਿਲ ਆਨੰਦ ਧਾਰੈ ॥
੩੬ ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਸੋਂ ਨਹਿ ਧਰਮ ਔਰ ਤ੍ਰਿਯ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਹਾਂ ਸ਼ਕਤ
ਧਾਰਤ ਹਿਯ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ
ਕਹਿ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਮਾਈ ^੩ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੀ ॥
ਕਰੀ ਨਿਹਾਲ ਸੁ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ^੪ਦੰਪਤੀ
ਪਾਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮੁਝ ਕੋ ਮਿਲ ਜਾਵਹੁ ॥ ੩੮ ॥ ਇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਤਿਸ ਮਾਈ ਕੇਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਉਧਾਰ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਭ ਜਗ ਦਾਤਾਰ ॥ ਕਵਿ ਪਦ ਪੰਕਜ ਪਰ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਕੜ
ਟੂਟਨ ਐ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਦ੍ਵਾਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਕਾਰ ਹਿਤ ਤੀਰਥ ਰਚਯੋ ਬਿਸਾਲ ॥

ਕਰੀ ਟਹਿਲ ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰ ਸੇ ਸਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰ ਮੁਕਤ ਦਾ ਦੁਆਰਾ ॥ ਧਰ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਇਮ ਠਾਨਤ ਕਾਰਾ ॥ ^੫ਅਲਪ ਸੇਵ ਤੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਰਤ
ਸੁਰਨ ਤੇ ਭੀ ਬਡ ਧੰਨ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਤੇ ਹੋਵਹਿ ਸਿਖ ^੬ਪਸਚਾਤੀ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ 'ਅਗਾਹੂ ਜਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਇ ਕਲਯਾਨ ਮਹਾਨ ॥
ਤਿਨ ਹਿਤ ਬਾਪੀ ਰਚੀ ਸੁਜਾਨ ॥ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਸਮ
ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਨਹਿ ਸੁਨਿਯੋ ਨਹਿ ਕਿਨਹੂ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਕੋ
ਸਿਮਰਹਿ ਜੇ ਨਾਹੀਂ ॥ ਤਿਨ ਸਮ ਨਹਿ ਭੋਟਾ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ੪ ॥
ਕਰਹਿ 'ਬਾਪਕਾ ਟਹਿਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਧਰਹਿ 'ਚੌਪ ਚਿਤ ਜੇ ਸਿਖ

੧ ਪੰਘੁੜੇ ਵਿਚ । ੨ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ । ੩ ਪਾਸ ਬੁਲਾਈ । ੪ ਪਤੀ
ਪਤਨੀ । ੫ ਬੋੜੀ ਸੇਵਾ ਤੇ । ੬ ਪਿਛੋਂ । ੭ ਅਗੇ । ੮ ਬਾਵਲੀ
ਸਾਹਿਬ । ੯ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ।

ਜਾਲਾ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ^੧ਸੰਝ ਕਿ ^੨ਵੇਰੇ ॥ ਕਹੀ ਟੋਕਰੀ ਰਖਹਿ
^੩ਸਕੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਭੀ ਸਬਾਬ ਸੰਭਾਰਹਿ ਰਾਤੀ ॥ ਆਨ ਦੇਤ ਜਬ
ਹੋਵਤ ^੪ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ਰਚਨ ਲਗੇ ਸੰਪਾਨ ਬਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਦੇਸਨ
ਕਾਰੀਗਰ ਆਇ ॥ ੬ ॥ ਰਚੀ ਚੁਰਾਸੀ ਜਿਹ ਸੰਪਾਨ ॥ ਗਿਨ ਜਬ ਦੇਖੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਕ ਕਹਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਜੋ ਸਿਖ
ਦਰਸਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਬਾਰ ਚੁਰਾਸੀ ਕਰਹਿ ਸਨਾਨ ॥
ਇਤਨੁ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਬਖਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤ ਕਰਹਿ ਧਿਆਨ ॥
ਮਿਟਹਿ ਚੁਰਾਸੀ ਆਵਨ ਜਾਨ ॥ ੮ ॥ ਕਰਹਿ ਸਨਾਨ ਦਾਨ ਜੋ
ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਪਢ ਕਰ ਸੁਖ ਲੇਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਫਲ ਹੋਵੈ
ਅਬਨਾਸੀ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਨਾਸ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ੯ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
ਅਧਕ ਮਹਾਤਮ ਤਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਮੁਖ ^੫ਪ੍ਰਾਹਿ ॥
ਪੁਨਹਿ ਚੱਠ ਗੁਰ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਦੀਨ ਨਿਮੰਤ ਸੰਤ ਬਿਪ ਸਾਰੀ
॥ ੧੦ ॥ ਏਕ ਤਪਾ ਰਹਿ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ॥ ਕਰੈ ਈਰਖਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਲ ॥ ਓਸ ਤਪੇ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਪਛਾਨਯੋ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਗੁਰ ਖਡੂਰ ਮਹਿ
ਹਾਨਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਆਦਿ ਜੋ ਥੇ ਅਧਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਮਹੰਤ
^੬ਗਿਰਦਵਾ ਸਾਰੀ ॥ ਸਭਹਨ ਗੁਰ ^੭ਨਿਮੰਤ ਭਲ ਮਨਾਯੋ ॥ ਤਪਾ ਨ
ਮਾਨੈ ਨਿੰਦਾ ਠਾਨਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਮ ਕੇ ਪਾਲਕ ॥
^੮ਦੰਭ ਮੋਹ ^੯ਮਦ ^{੧੦}ਮਤਸਰ ਘਾਲਕ ॥ ਤਾਂਤੇ ਦੰਭ ^{੧੧}ਖੰਡਬੇ ਕਾਰਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਤੇ ਇਮ ਕੀਨ ਉਚਾਰਨ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰ ਘਰ ਭੋਜਨ
ਖੈ ਹੈ ॥ ਪਾਂਚ ਰੁਪਯੋ ਦਛਨਾ ਪੈ ਹੈ ॥ ਤਪਾ ਨ ਆਯੋ ਪਰ
ਲਲਚਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਦਸ ਕਾ ਲੋਭ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਓੜਕ
ਜਬ ਗੁਰ ਮੁਹਰ ਸੁ ਕਈ ॥ ਤਬਹਿ ਤਪੇ ਕੀ ਸੁਧ ਬੁਧ ਗਈ ॥ ਆ

੧ ਸੰਧਿਆਂ । ੨ ਸਵੇਰੇ । ੩ ਇਕਠੀਆਂ । ੪ ਸਵੇਰੇ । ੫ ਮੁਖ
ਤੋਂ ਕਿਹਾ । ੬ ਆਲਾ ਦੁਵਾਲਾ । ੭ ਸਦਾ । ੮ ਪਖੰਡ । ੯ ਹੰਕਾਰ ।
੧੦ ਈਰਖਾ । ੧੧ ਪਖੰਡ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ।

ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਬਹੁ ਲਲਚਾਯੋ ॥ ਸੁਤ ਭੇਜਨ ਕੋ ਬਿਉਤ ਬਨਾਯੋ ॥
 ੧੫ ॥ ਦੂਰੇ ਦੂਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਪਕਰ ਭੀਤ ਪਰ ਪੂਤ
 ਚਢਾਯੋ ॥ ਸੋ ਗਿਰ ਪਰਯੋ ਭੀਤ ਤੇ ਤਰੇ ॥ ਟੂਟੀ ਟਾਂਗ ਰੁਦਨ ਬਹੁ
 ਕਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਨੀਚ ਉਚ ਮਹਿ ਉਘਰਯੋ ਪਾਜ ॥ ਲੋਭ ਤਪੇ ਕੋ
 ਦੀਨਸ ਲਾਜ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਮੁਸਕਾਵਤ ਭਏ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਪਿਖ
 ਸ਼ਬਦ ਅਲਏ ॥ ੧੭ ॥

ਗੋੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ
 ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਅਗੇ ਦੇ ਸਦਿਆਂ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ
 ਨਾਹੀ ਪਿਛੇ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ
 ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ
 ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ
 ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥
 ਭਾਈ ਇਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ
 ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ
 ਉਸਤਤਿ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥
 ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੈ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ
 ਸਭ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ
 ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ਹਰਿ
 ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਯਾਲ ਦਯਾ ਕੇ ਰੂਪ ॥ ਬੈਠੇ ਪੰਕਤ
 ਬੀਚ ਅਨੂਪ ॥ ਤਪੇ ਪੂਤ ਕੋ ਅਸਨ ਅਚਾਯੋ ॥ ਏਕ ਮੁਹਰ ਪੁੰਨ
 ਨਕਦ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਤਪੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੁ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ

ਨਿੰਦਕ ਸਭ ਘਟ ਜਾਵੈ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਜੋਗ ਕਰਾਯੋ ॥
 ਵੀਨ ਅਨਾਥਨ ਦਾਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਨ੍ਰਾਏ ਬਾਪੀ
 ਨੀਰ ॥ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਭੀਰ ॥ ਕਰਹਿ ਚੋਪ ਸੋ ਮੱਜਨ
 ਸਾਰੇ ॥ ਬਹੁਤ ਸਰਾਹੈਂ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਏਕ ਲੁਹਾਰ
 ਸਧਾਰਨ ਨਾਮ ॥ ਬਾਪੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਨਿਸਕਾਮ ॥ ਕਾਸਟ ਸਾਰ ਜੋਊ
 ਕੁਛ ਹੋਇ ॥ ਕਰੈ ਤਯਾਰ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਸੋਇ ॥ ੨੧ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ
 ਜਾਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਦੂਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਮਸਤਕ
 ਧਾਰਯੋ ਹਾਥ ॥ ਮੰਤਰ ਸਤਿਨਾਮ ਦੀਅ ਨਾਥ ॥ ੨੨ ॥ ਸੰਤ
 ਸਧਾਰਣ ਨਾਮ ਧਰਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲਹਾਯੋ ॥ ਸੇਵ
 ਪਰੀ ਸਭ ਥਾਂਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਮਝਾਰੀ ॥
 ੨੩ ॥ ਕਰਹੁ ਭਜਨ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸਤਿਨਾਮ
 ਦਿਰੜਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਸੰਤ ਸਧਾਰਣ
 ਜਗ 'ਬਿਦਤਾਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਾਪੀ ਤਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਬੈਠੇ
 ਹੁਤੇ ਸਿੱਧ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਕੈ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਮੈਂ
 ਤਪ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਰਿਧ ਸਿੱਧ ਬਹੁ ਕਰ ਮਹਿ ਆਈ
 ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸ਼ਾਂਤ ਰਤੀ ਨਹਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਕਰ ਬਹੁ ਨਰਨ
 ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਹਾਥ ਨਹਿ ਆਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਅਬ ਨਿਜ
 ਸਰਨ ਰਾਖ ਸੁਖ ਕੰਦਾ ॥ ਉਪਦੇਸਹੁ ਜਿਮ ਲਹੈਂ ਅਨੰਦਾ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ
 ਕੀ ਲਾਲਸ ਮੇਰੀ ॥ ਪੂਰਨ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਡੇਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਅਪਨ
 ਭਗਤ ਜੋਗੀ ਕੈ ਜਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਸੰਗ ਬਖਾਨ ॥ ਇਹੁ
 ਤਨ ਤਜ ਕੈ ਅਪਰ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪੁਨ ਹਮ ਢਿਗ ਹੁਇ ਆਨੰਦ ਲੀਜੈ
 ॥ ੨੮ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ਇੱਛਾ ਪੂਰਬਕ
 ਤਨ ਤਜ ਦਯੋ ॥ ਉਰ ਧਰ ਕਰ ਗੁਰ ਕੈ ਅਨਰਾਗ ॥ ਪੁਨ ਸਭ

ਜਗ ਤੇ ਕਰ ਵੈਰਾਗ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋਗੀ ਧਰ ਵਾਸਨਾ ਜਨਮਯੋ ਗੁਰ ਕੁਲ ਮਾਹਿੰ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰੀ ਕਾ ਸੁਤ ਭਯੋ ਮਨ ਅਨੰਦ ਧਰ ਚਾਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨਯੋ ਸਿਖਨ ਗੁਰ ਪੋਤ੍ਰਾ ਭਯੋ ॥ ਸਭਹਨ ਮਨ
ਉਤਸ਼ਵ ਬਹੁ ਲਯੋ ॥ ਮਿਲ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਦੇਤ
ਬਧਾਈ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੧ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਭਯੋ ॥
ਰਾਵਰ ਪੋਤੇ ਜਨਮ ਸੁ ਲਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖਨ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥
ਪਰਮਾਨੰਦ ਹੁਮ ਤਿਸ ਦਿਨ ਲਹਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰ
ਅੰਗਦ ਮੈਂ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਬਡ ਆਨੰਦ ਥਾਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੌੜੀ ਸੁਭ ਭੀ ਚਾਲੀ ਸਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥
ਨਾਮ ਅਨੰਦ ਗਿਰਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ॥ ਪੌਤ੍ਰ ਨਾਮ ਭੀ ਆਨੰਦ ਭਾਖਾ ॥
ਕਹਯੋ ਕਿ ਇਹੁ ਅਨੰਦ ਇਛ ਧਾਰ ॥ ਆਯੋ ਹਮਰੇ ਏਸ ਮਝਾਰ ॥
੩੪ ॥ ਬਡੋ ਹੋਇ ਇਹੁ ਗਿਰਾ ਪਠੈ ਜਬ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਾਪਤ
ਹੁਇ ਤਬ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕਹਯੋ ਬੁਝਾਈ ॥ ਬਾਨੀ ਜਾਨਹੁ
ਅਤ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਭ ਮੰਗਲ ਕੇ ਆਦਿ ਪਠੀਜੈ ॥ ਹੁਇ
ਪੂਰਨ ਨਿਰ ਬਿਘਨ ਲਖੀਜੈ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਸਿਖ ਧਰ ਅਹਿਲਾਦ
॥ ਪਠਹਿ ਅਨੰਦ ਸਭ ਮੰਗਲ ਆਦਿ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਵਲੀ ਪੂਰਨ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਦਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਰਨ 'ਤਰਨ ਦੀਨ ਬੰਧ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥

ਜੋ ਜੋ ਆਵੈ ਸਰਨ ਕੋ ਸੋ ਸੋ ਲਹਿ ਕਲਯਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਅਪਰ ਕਥਾ ਅਬ ਸੁਨਹੁ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਮਹਾਤਮ ਭਾਰੀ ॥ ਇਕ ਖਤੀ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮਾ ਨਾਮ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨਹਿ
 ਭ੍ਰਾਤਾ ^੧ਧਾਮ ॥ ੨ ॥ ਕੁਸ਼ਟ ਸਰੀਰ ਬਿਖੇ ^੨ਰੁਜ ਭਯੋ ॥ ਅਧਕ
^੩ਦਰਿਦ੍ਰੀ ਸੇ ਹੂ ਗਯੋ ॥ ਹਾਥ ਪਾਦ ^੪ਗਰ ਕੈ ^੫ਗਿਰ ਪਰੇ ॥ ਕੇ
 ਨਹਿ ਨਿਕਟ ਹੋਨ ਦੇ ਖਰੇ ॥ ੩ ॥ ਬੇਖ ^੬ਅੰਗਲ ਪਿਖਤ
^੭ਗਿਲਾਨ ॥ ਮਾਖੀ ਬਿੰਦ ਸੰਗ ਤਿਹ ਠਾਨ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਬਾਂਧਿਯੋ
^੮ਮਾਟੀ ਬਾਸਨ ॥ ਠਾਂਢੇ ਹੋਇ ਨ ਆਇ ਕੁ ਪਾਸਨ ॥ ੪ ॥
 ਬੈਠਿਯੋ ਘਿਸਰ ਘਿਸਰ ਕਰ ਚਾਲਹਿ ॥ ਕਰ ਕੇ ਦਯਾ ਟੂਕ ਤਿਹ
 ਘਾਲਹਿ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਅਪਨੋ ਸਮੋਂ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ^੯ਦਿਵਸ ਜਾਮਨੀ
 ਸੰਕਟ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਨਮ
^{੧੦}ਰੰਕ ਜਿਉਂ ਸੁਰ ਤਰ ਕੇਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਚਿਤ
 ਚਾਹਤ ॥ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ਬਹੁਤ ਉਮਾਹਤ ॥ ੬ ॥ ਸੰਗ ^{੧੧}ਨਿਤੰਬਨ
 ਘਿਸਰਤ ਚਾਲਹਿ ॥ ਪਲ ਪਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਲਾ ਪ੍ਰਤ ਪਾਲਹਿ ॥ ਫਤੇਬਾਦ
 ਤੇ ਚਲਕਰ ਆਯੋ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਮਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ੭ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਧੂਰ ਲਪੇਟਿਯੋ ਸਰਧਾ ਧਾਰੀ ॥
 ਪੁਨ ਅੰਤਰ ਜਬ ^{੧੨}ਪ੍ਰਵੇਸਤ ਜਾਈ ॥ ਤਬ ਇਕ ਸਿੱਖ ਕਹਿਯੋ ਤਿਸ
 ਤਾਈ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਨਹਿ ਤੂੰ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਜਾਵਹੁ
 ਜਬ ਆਪ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ^{੧੩}ਸ਼ੋਕਾਤਰ ਬਹੁ ਹੋਵਾ ॥ ਜੇ ਅਬ
 ਮੋਹਿ ਨ ਦਰਸਨ ਹੋਵਾ ॥ ੯ ॥ ਆਵਨ ^{੧੪}ਸ੍ਰਮ ^{੧੫}ਬਾਦ ਗਯੋ ਮੇਰਾ ॥
 ਭਯੋ ਨ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੁਖ ਘੇਰਾ ॥ ਮੈਂ ਨਿਰਭਾਗ ਜਹਾਂ ਚਲ ਜਾਊਂ
 ॥ ਨਿਫਲਹਿ ਤਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਛੁ ਪਾਊਂ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਨ ਦਰਸਨ
 ਗਮਨੋ ਕਿਤ ਨਾਹੀ ॥ ਕੈ ਮਰਹੋਂ ਕੈ ਦਰਸਨ ਪਾਹੀ ॥ ਦਿਢ ਕਰ

੧ ਘਰ ਵਿਚ ।

੨ ਰੋਗ ।

੩ ਦਲਿਦ੍ਰੀ ।

੪ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

੫ ਨਫਰਤ ।

੬ ਮਿਟੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ।

੭ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ।

੮ ਕੰਗਾਲ ।

੯ ਚਿਤੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਘਸੀਟਣਾ ।

੧੦ ਪ੍ਰਵੇਸ਼

ਕੀਤਾ ।

੧੧ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ।

੧੨ ਥਕੇਵਾਂ ਕਸ਼ਟ ।

੧੩ ਨਿਸ਼ਫਲ ।

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਰਯੋ ਦਰ ਆਗੇ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰ ਗੁਰ ਜਪਨੇ ਲਾਗੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਕਬ ਕਬ ਗਾਵਹਿ ਉਚੀ ਧੁਨ ਤੇ ॥ ਆਵਤ ਜ ਤ ਸਿਖ ਸਭ ਸੁਨਤੇ ॥
 ਗਯੋ ਕਛੋਟਾ ਲੱਧਾ ਗਾਵੈ ॥ ਉਚੇ ਟੇਰਤ ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥
 ਖਰੇ ਆਨ ਹੋਵਤ ਸੁਨ ਪਾਹੂ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪੁਨਹਿ ਗਵਾਇਸ ਤਾਹੂ ॥
 ਕਹੇ ਨਰਨ ਕੇ ਪੁਨ ਪੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਚਹਿਤ ਦਰਸ ਦਿਨ ਰਾਤ
 ਬਿਤਾਵਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਨ ਦਯਾ ਕਰ ਦੇਤ ॥ ਬੈਠਯੋ ਰਹੈ ਸੁ
 ਦਰਸਨ ਹੇਤ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਨ ਕਿਤਕ ਬਿਤਾਏ ॥ ਉਚੇ ਟੇਰਤ
 ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਜਬਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਬਯਾਕੁਲ ਕਰਜੋ ॥ ਨਹਿ
 ਸੁਧ ਦੇਹ ਰਹਯੋ ਧਰ ਪਰਜੋ ॥ ਤਿਸ ਉਰ ਕੀ ਲਖ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰੱਥ ਸਾਮੀ ॥ ੧੫ ॥ ਜਾਨਯੋ ਭਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ
 ਪਾਗਾ ॥ ਅਪਰ ਆਸਰੋ ਮਨ ਕਰ ਤਿਆਗਾ ॥ ਥਾਵ ਨਿਥਾਵਨ
 ਮਾਨ ਨਿਮਾਨਾ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਅਪਨੋ ਬਿਰਦ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਭੇ
 ਪ੍ਰਸੰਸ ਸਿੱਖਨ ਸੋਂ ਕਹਾ ॥ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਤਿਸ ਬਾਪੀ ਜਹਾਂ ॥ ਜਲ
 ਨਿਕਾਸ ਕਰ ਤਿਸੇ ਨਹਾਵਹੁ ॥ ਇਕ ਅੰਬਰ ਮਹਿ ਢਾਪ ਲਿਆਵਹੁ
 ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਯਨ ਕਰ ਚੈਂਪ ਗਏ ਹੈਂ ॥ ਕਹਯੋ ਉਦੈ ਤਵ
 ਭਾਗ ਭਏ ਹੈਂ ॥ ਤਿਹ ਜਲ ਜਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਵਾ ॥ ਬਡ ਚਾਦਰ
 ਮਹਿ ਤਿਸੇ ਢਪਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਛਾਦਨ ਕੀਨ ਸਰੀਰ ॥
 ਲੇ ਪਹੁੰਚੇ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੀਰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੇ ਦੇਖ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
 ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਸੋਂ ਮੁਖ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਬੈ ॥ ਤਨ ਅਰੋਗ ਭਾ ਸੁੰਦਰ ਤਬੈ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ
 ਪੁਨ ਬਸਤ੍ਰ ਦਏ ਹੈਂ ॥ ਸਭ ਨਵੀਨ ਪਹਿਨਾਇ ਭਲੇ ਹੈਂ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਭਾ ਮਝਾਰ ਕਹਯੋ ਗੁਰ ਬੈਨ ॥ ਤਨਜਾ ਹੈ ਜਹਿ ਸਿਖ ਕੇ ਐਨ ॥

੧ ਉਚੀ ਉਚੀ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ਹੈ । ੨ ਇਸਥਿਤ । ੩ ਧਰਮ । ੪ ਬਾਵਲੀ
 ਸਾਹਿਬ । ੫ ਇਕ ਚਾਦਰੇ ਵਿਚ ਢਕ ਕਰਕੇ ਲੈ ਆਓ । ੬ ਢਕਿਆ । ੭ ਨਹੁੰ ਤੇ
 ਸਿਰ ਤਕ ਢਕਿਆ । ੮ ਪਾਸ । ੯ ਲੜਕੀ ।

ਮਮ ਆਇਸ ਤੇ ਇਸ ਕੋ ਦੇਵੈ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਅਨੰਦ ਸੁ ਲੇਵੈ॥ ੨੧॥
 ਸੀਹਾ ਉੱਪਲ ਸਿੱਖ ਕੁਲੀਨ ॥ ਤਿਨ ਕਰ ਜੋਰੇ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ॥
 ਬਰ ਲਾਇਕ ਕੰਨਯਾਂ ਘਰ ਮੇਰੇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਫਿਰਹਿ ਇਸੀ ਸੰਗ ਫੇਰੇ
 ॥ ੨੨॥ ਇਮ ਕਹਿ ਨਿਜ ਇਸਤ੍ਰੀ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ^੧ਕੂਰ ^੨ਕਲਾਹਨੀ
^੩ਨਿਠਰ ਸੁਭਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਸਾਥ ਨ ਗਾਥ ਜਨਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਤਿਸ ਕੋ ਦੀਨ ਹਟਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਭਾਗਵਾਨ ਗੁਰ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਲੰਗਰ ਟਹਿਲ ਕਰੋ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ॥ ਪਤ ਤੇ ਸੁਨ ਗਮਨੀ ਤਤ ਕਾਲਾ
 ॥ ਸੰਗ ਸੁਤਾ ਲੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਾਲਾ ॥ ਪਿਖਯੋ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ^੪ਤਨਜਾ
 ਲਯਾਯੋ ॥ ^੫ਬਿਪ੍ਰ ਨਿਕਟ ਤਹਿ ^੬ਗ ਅਲਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਹੇ ਦਿਜ
 ਬਿਆਹ ਕਰੋ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਮੁਰ ਹਜੂਰ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਕੇਰਾ ॥ ਕਹਿ
 ਦਿਜ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੱਤਕ ਵਦੀ ਸੁ ਦੂਜ ਲਖੀਜੈ ॥ ੨੫॥
 ਇਨ ਦਿਨ ਮਹਿ ਹਮ ਕਰੈਂ ਨ ਵਿਆਹ ॥ ਆਗਮ ਦੇਤ ਨਹੀਂ
 ਕਿਮ ਰਾਹ ॥ ਪੁਨ ਤੁਮ ਕਹੋ ਅਬੀ ਕਰ ਦੇਵ ॥ ਬਿਨ ^੭ਕਾਂਡੀ ਕਸ
 ਪਾਵੈਂ ^੮ਭੇਵ ॥ ੨੬ ॥ ^੯ਹੋੜਾ ਚੱਕਰ ਬਹੁਰ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥ ਗਿਹ
 ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਭਲ ਭਾਂਤ ਸੁਧਾਰਹਿ ॥ ਪੁਨਹਿ ਲਗਨ ਕਾ ਕਰਹਿ
 ਬਿਚਾਰ ॥ ਬਿਆਹ ਹੁਵੈ ਤਬ ਹੇ ਸੁਖਸਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ ਹਮ
 ਕਰੈਂ ਨਹੀਂ ਬਿਧ ਕੈਸੇ ॥ ਬੇ ਮਿਰਜਾਦ ਹੋਤ ਹੈ ਐਸੇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੁਸਕਾਨੇ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹੇ ਦਿਜ ਅਨਜਾਨੇ ॥
 ੨੮ ॥ ਹਮਰੋ ਬਚਨ ^{੧੦}ਭੰਗ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਪਛਤਾਵੈ ਹੋਵੋਗੇ ਦੀਨਾ ॥
 ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚ ਫੁਰਮਾਯੋ
 ॥ ੨੯ ॥ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਕੇਰਾ ॥ ਬਿਆਹ ਕਰੋ ਅਬ
 ਹੀ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਮੁਖ ਲਾਵਾਂ ਚਾਰ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਪੀਛੇ

੧ ਭਿਆਨਕ । ੨ ਕੁਲਹਿਣੀ ਲੜਨ ਬਗੜਨ ਵਾਲੀ । ੩ ਕਠੋਰ । ੪ ਲੜਕੀ ।
 ੫ ਬ੍ਰਾਹਮਣ । ੬ ਪਤ੍ਨੀ । ੭ ਭੇਦ । ੮ ਗੰਥ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ । ੯ ਮੰਨਿਆਂ
 ਨਹੀਂ ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਰਾਵਹੁ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਤਤਕਾਰ॥
 ਲਾਵਾਂ ਰਚੀ ਸੁ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ ਆਸ਼ੇ ਜੁਗ ਗੁਰ
 ਰਾਖੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੇਲ 'ਦੰਪਤੀ ਸੁ ਭਾਖੇ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਜੀਵਾਤਮ
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਪ ॥ ਸੂਹੀ ਰਾਗ ਛੰਦਨ ਮਹਿ ਥਾਪ ॥ ਲੇ ਆਗਯਾ
 ਗੁਰ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੋਥੀ ਜਪੁਜੀ ਪਰਕਾਸ ॥ ੩੨ ॥ ਬਿਆਹ
 ਕੀਨ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਕੇਰਾ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਭਾ ਅਨੰਦ ਘਨੇਰਾ ॥
 ਪਿਖ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਭਯੋ ਹੁਲਾਸਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
 ॥ ੩੩ ॥ ਬਿਆਹ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਸਭ
 ਜਗਤ ਘਨੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੰਥ ਜੁ ਹੋਵੈ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦ
 ਬਿਆਹ ਸੁਖ ਜੋਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਤਬ ਲੀਨਸ ਮਾਨ ॥
 ਅਨੰਦ ਬਿਆਹ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਜਾਨ ॥ ਪੁਨ ਦੰਪਤੀ ਬੁਲਾਵਨ
 ਕੀਨਸ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਦੀਨਸ ॥ ੩੫ ॥ 'ਰਜ ਕਨ ਤੇ
 ਗਿਰ ਸਮ ਸਰ ਕਰਯੋ ॥ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ਤਿਸ ਕੋ ਧਰਯੋ ॥ ਭੁਕਤ
 ਮੁਕਤ ਤੂਰਨ ਤਿਸ ਦੀਨ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਭਜਹਿ ਨ ਸੇ ਮਤ ਹੀਨ ॥
 ੩੬ ॥ ਸੀਹੇ 'ਤ੍ਰਿਯ ਲੰਗਰ ਮਹਿ ਸੁਨਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਦੁਖਤ ਚਿਤ
 ਮਹਿ ਸਿਰ ਧੁਨਯੋ ॥ ਆਈ 'ਰੁਦਤ ਸਤਿਗੁਰ 'ਤੀਰ ॥ ਇਹੁ ਕਯਾ
 ਕੀਨਸ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ੩੭ ॥ ਕੁਸ਼ਟੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਲ ਹੀਨ ॥
 ਸੁਤਾ ਨਿਥਾਵੇਂ ਕੋ ਮੁਰ ਦੀਨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰਦਾਸ ਤਬ ਹਸੇ ॥
 ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ ਕਰਨਾ ਰੰਗ ਰਸੇ ॥ ੩੮ ॥ ਜਾਨਹੁ ਮਮ ਸੁਤ ਇਹੁ
 ਜੋ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਯਾਹਯੋ 'ਤਨਜਾ ਸੰਗ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਵ ਤਨਜਾ ਕੋ
 ਨਾਮ ਮਥੈ ਹੈ ॥ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ਯਾਹਿ ਕਥੈ ਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਮਥੈ
 ਮੁਰਾਰੀ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਨਰਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਇਹੁ

੧ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ।

੨ ਮਿਟੀ ਦੇ ਕਿਣਕੇ ਤੋਂ ਪਹਾੜ ਸਦਰਸ ।

੩ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

੪ ਰੁਦਨ ।

੫ ਪਾਸ ।

੬ ਲੜਕੀ ।

ਦੋਨੋ ਹੋਏ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇਹੁ ਤਿਆਗੇ ॥ ੪੦ ॥
 ਤੂਸਨ ਹੋਇ ਪੁਨਹਿ ਘਰ ਗਈ ॥ ਦੇਪਤ ਕੋ ਗੁਰ ਆਗਿਆ ਦਈ ॥
 ਮਥੇ ਮੁਰਾਰੀ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੜਾਵਹੁ
 ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਜਗ ਅਧਕ ਬਧਾਵਹੁ ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਬਸੇ ਸਦਾ
 ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਭੁਕਤ ਮੁਕਤ ਨਵ ਤਨ ਤਿਸ ਦੇ ਕੈ ॥ ਬਿਦਾ ਕਰਯੋ
 ਗਮਨਯੋ ਸੁਖ ਪੈਕੈ ॥ ੪੨ ॥ ਗੁਰ ਨਿਜ ਬਸ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਬਨਾਈ ॥
 ਅਬ ਲਗ ਬਿਦਤ ਅਹੈ ਜਗ ਮਾਈ ॥ ਇਮ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਅਨੇਕ
 ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਵਿ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਬਲਹਾਰੇ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਮੱਥੇ
 ਮੁਰਾਰੀ ਅਨੰਦ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਚਤੁਰਦਸਮੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਿਜ ਖੇਡਾ ਇਕ ਸੋਇਰੀ ਦੁਰਗਾ ਭਗਤ ਬਿਸਾਲ ॥

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ਬਹੁ ਕਰੇ ਧਰੇ ਧਯਾਨ ਸਭ ਕਾਲ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਇਕ ਬਾਰੀ ਜਾਤ੍ਰਾ ਕੋ ਚਲਯੋ ॥ ਤਿਸਕੇ ਸੰਗ
 ਬਿੰਦ ਨਰ ਮਿਲਯੋ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਮਹਿ ਗੁਰ ਪੁਰ ਆਵਾ ॥ ਦਰਸਨ
 ਕਰਬੇ ਕੋ ਲਲਚਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਭਯੋ ਠਾਂਢ ਜਬ ਗੁਰ ਕੇ ਦੁਾਰੇ ॥ ਤਬ
 ਸਿੱਖਨ ਇਮ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਆਗਿਆ ਕੋ ਸੁਨਬੋ ਕਰੀਅਹਿ ॥
 ਬਹੁਤ ਨਿਕੇਤ ਪੌਰ ਮਹਿ ਬਰੀਅਹਿ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਗ ਤੇ
 ਅਚਵਹੁ ਜਾਇ ॥ ਪੀਛੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਖੇਡੇ
 ਕੀਨ ਬਚਾਰਨ ॥ ਮੈਂ ਕਿਮ ਕਰਹੋਂ ਨੇਮ ਨਿਵਾਰਨ ॥ ੪ ॥ ਸੁਚ
 ਕਰ ਕਰੋਂ ਅਹਾਰ ਹਮੇਸੂ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਗ ਪ੍ਰਵੇਸ ਅਸੇਸੂ ॥ ਆਸ੍ਰਮ
 ਬਰਨ ਨੇਮ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਮਿਲਹਿ ਸਕਲ ਨਿਰਵਾਰ ॥ ੫ ॥
 ਦੁਰਲਭ ਬਰਨ ਸੁ ਆਸ੍ਰਮ ਧਰਮ ॥ ਨਹਿ ਤਜ ਸਕੋਂ ਸਹਿਤ ਜਗ
 ਸਰਮ ॥ ਇਮ ਉਰ ਤਰਕਤ ਹਟ ਸੋ ਰਹਿਓ ॥ ਅੰਤਰ ਗਯੋ ਨ

ਦਰਸਨ ਲਹਿਓ ॥ ੬ ॥ ਗਮਨਯੋ ਪੰਥ ਅਗਾਰੀ ਫੇਰ ॥ ਲਿਯੋ
 ਸੰਗ ਮਹਿੰ ਸੰਗ ਬਡੇਰ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਤਜਯੋ ਦੁਇ ਕੋਸ ॥ ਜਾਇ
 ਕਰਯੋ ਡੇਰਾ ^੧ਸੂਮ ^੨ਰੋਸ ॥ ੭ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰਯੋ ਜਬ ਸੋਯੋ ॥
 ਮਹਾਂ ਭਜਾਨਕ ਸੁਪਨੇ ਹੋਯੋ ॥ ^੩ਦਾਰਨ ਰੂਪ ^੪ਕਾਲਕਾ ਹੋਰ ॥ ^੫ਤ੍ਰਾਸ
 ਪਾਇ ਕਰ ਬੋਲਯੋ ਫੇਰ ॥ ੮ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਮੈਂ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰਾ ॥
^੬ਕੂਰ ਜੋਗਨੀ ਮੁਹਿ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਕਰੀਅਹਿ ॥
 ਨੈਹਿੰ ਭੱਖਹਿੰ ਸਗਰੀ ਨਿਰਵਰੀਅਹਿ ॥ ੯ ॥ ਕੌਨ ਦੋਸ ਮੇਰੇ ਅਸ
^੭ਜੋਵਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ^੮ਤ੍ਰਾਸਕ ਦਰਸਨ ਹੋਵਾ ॥ ਸੁਪਨੇ ਮਹਿੰ ਤਿਸ ਕੋ
 ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਭਗਤ ਤਬ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
 ਬੇ ਮੁਖ ਹੋਇ ਆਵਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹੋਇ ਤ੍ਰਾਸ ਦਰਸਾਵਾ ॥ ਮੋਹਿ ਭਗਤ
 ਕਰਬੇ ਫਲ ਇਹੁ ਹੈ ॥ ਸਰਧਾ ਯੁਤ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਲਿਹੁ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥
 ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਹਿਤ ਅਵਤਾਰ ॥ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਹੋਇ ਰਹੇ ਉਦਾਰ ॥
 ਲਾਖਹੁ ਲੋਕ ਸੁਮਤ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਾਰਗ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥
 ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਸੁਪਨੇ ਮਹਿੰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਜਾਗਯੋ ਪੁਨ ਅਚਰਜ
 ਮਨ ਲੀਨ ॥ ਭਈ ^੯ਭੋਰ ਰਟ ਕਰ ਪੁਨ ਆਯੋ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ
 ਪੁਰੀ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਗ ਮਹਿੰ ਅਚਯੋ ਅਹਾਰਾ ॥
 ਪੁਨ ਗਮਨਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਜਿਸਕੇ ਰਿਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁ ਜਾਗਾ ॥
 ਜਾਗਨ ਲਗੇ ਭਾਲ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਯੋ ਜਾਇ ਕਰ
 ਜਬੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧੀਨ ਪਰਯੋ ਪਗ ਤਬੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਬੂਝਯੋ ਤਿਸ
 ਤਾਹੀ ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਆਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਖੇਡੇ ਨੇ ਸਰਬ
 ਬਿਤਾਂਤ ॥ ^{੧੦}ਬਿਦਤ ਗੁਪਤ ਸਭ ਕਹਿ ਬਖਯਾਤ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਖੇਡਾ ਜਪਹੋ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥

੧ ਕਸ਼ਟ । ੨ ਗੁਸਾ । ੩ ਭਿਆਨਕ । ੪ ਕਾਲਕਾ ਦੇਵੀ ।
 ੫ ਡਰ । ੬ ਭਿਆਨਕ । ੭ ਦੇਖਿਆ । ੮ ਭਿਆਨਕ । ੯ ਸਵੇਰ
 ਹੋਈ । ੧੦ ਪ੍ਰਗਟ ਤੇ ਗੁਪਤ ।

ਪਰਯੋ ਸਰਨ ਖੇਡਾ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਇਹੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥
 ਰਾਵਰ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਮੁਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਨਿਜ ਸਿੱਖਯਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਰੀਜੈ ॥
 ੧੭ ॥ ਪਿਖ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ਭਏ ਦਯਾਲ ॥ ਮੰਤਰ ਸੱਤਿਨਾਮ ਤਿਸ
 ਕਾਲ ॥ ਦੇਤ ਭਏ ਲਿਯ ਸਿੱਖ ਬਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਅਸ
 ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਮਿਲਹਿ ਜੁ ਤੋਹਿ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥
 ਸਿੱਖੀ ਕੇ ਬਿਸਤਰਹੁ ਹਮੇਸਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸੋਂ ਹੇਰਾ
 ॥ ਉਪਜਯੋ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਰ ਅਜਮਤ ਜੁਤ
 ਦੀਨ ਬਿਦਾਈ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੀ ਉਰ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਭੁਕਤ ਮੁਕਤ
 ਲੇ ਘਰ ਕੇ ਗਯੋ ॥ ਨਰ ਅਨੇਕ ਕੋ ਸੰਕਟ ਹਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸ
 ਸਤਿਗੁਰ ਨਰ ਅਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸ਼ਰਨ ਆਏ ਕਰ ਹੈਂ ਭਵ ਪਾਰੇ ॥
 ਜਿਸ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਕਰੈਂ ॥ ਨਿਜ ਕੁਟੰਬ ਜੁਤ ਭੋਜਲ
 ਤਰੈਂ ॥ ੨੧ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਲੰਗਰ ਟਹਿਲ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ
 ਮੁਖਹੁ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਤਿਸ ਪਰਿਯੋ ਨਾਮ ॥ ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ
 ਭਾਈ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ੨੨ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਆਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥
 ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਭਾਖੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੨੩ ॥ 'ਅਨਜ ਹੁਤੋ ਮੁਰ ਸੋ
 ਭਾ ਕਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਰਾ ਰਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਿਸੀ ਰੋਗ ਤੇ ਭਈ
 ਦਿਵਾਨੀ ॥ ਜੰਗਲ ਮਹਿ ਫਿਰ ਹੈ ਮਸਤਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤੁਮ ਹੋ ਸਮਰੱਥ ॥ ਤਿਸ 'ਰੁਜ ਹਾਨਹੁ ਦੇ ਕਰ ਹੱਥ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਗੁਰ 'ਪਨਹੀ ਦੀਨਸ ਸੁਭ ਢਾਲ ॥ ੨੫ ॥
 ਕਹਯੋ ਕਿ ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ ਤੁਮ ਜਾਵਹੁ ॥ ਲੇ ਪਨਹੀ ਤਿਸ ਸੀਸ
 ਲਗਾਵਹੁ ॥ ਤਨ ਸੁਧ ਆਵੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਨੋ ॥ ਮਾਨ ਬਚਨ
 ਕੀਨਸ 'ਪ੍ਰਸਥਾਨੋ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾ ਬਨ ਮਹਿ ਦੇਖੀ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥

੧ ਦਾਰਨ ਰੂਪ ਬਡੀ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਕਾਟਨ ਹਿਤ ਦੌਰਤ ਜਬ ਆਈ ॥
 ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ ਸਿਰ ਪਨਹੀ ਲਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਪਨਹੀ
 ਸੁਧ ਭਈ ॥ ਅਤ ਲਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠ ਸੁ ਗਈ ॥ ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ ਕੋ
 ਲੀਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭਾਈ ਨੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਤਿਸ ਆਨਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ॥ ਤਬ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਭਾਖੀ ਅਰਦਾਸ ॥
 ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਦੋਸ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁਨਰ ਬਿਆਹਿ ਤੈ ਇਨ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥
 ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਤੁਮ ਹੋ ਬਡ
 ਧੰਨ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ॥ ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਭੇ
 ਬਡ ਜਗ ਜਾਨਹੁ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਨਿਜ ਭਰਜਾਈ ਬਿਆਹੀ ।
 ਜਿਨਤੇ ਬਡ ਸੰਤਤ ਉਪਜਾਹੀ ॥ ਇਕ ਤੋ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰ ਕਹਲਾਵਾ
 ॥ ਕੈਰਵ ਜਿਸ ਬਡ ਬੰਸ ਉਪਾਵਾ ॥ ੩੧ ॥ ਦੂਸਰ ਭਾ ਪੰਡੂ ਨ੍ਰਿਪ
 ਭਾਈ ॥ ਪਾਂਡਵ ਜਿਸ ਸੰਤਾਨ ਸੁ ਥਾਈ ॥ ਦਾਸੀ ਤੇ ਇਕ ਬਿਦਰਹਿ
 ਜਾਨ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰੀ ਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਤੁਮ ਨਹਿ ਮਨ
 ਮਹਿ ਸ਼ੰਕਾ ਧਾਰੋ ॥ ਇਹੁ ਸਾਕਾ ਸਲਵਾਨ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਕਹਿ ਸਿਖ
 ਹੇ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਕਿਮ ਸਾਕਾ ਭਾ ਜਗ ਸਲਵਾਨ ॥ ੩੩ ॥
 ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮਰਾ ਭਰਮ
 ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪਤ ਭਾ ਬਡ ਸਲਵਾਨ ॥ ਰਚਨ ਲਗਯੋ ਇਕ
 ਕੋਟ ਮਹਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ੨ ਭੀਤ ਉਸਾਰਹਿ ਨਿਸ ਗਿਰ ਜਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤ
 ਦਿਵਸ ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਇ ॥ ਬਡੇ ਜੋਤਸ਼ੀ ਤਬ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਅਸ
 ਉਪਾਇ ਤਿਨ ਦੀਨ ਬਤਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ੩ ਯਵਨ ਕੁਰੇਸ਼ੀ ਬਾਲ
 ਲਿਆਵੋ ॥ ਬਲੀ ਦੇਹੁ ਪੁਨ ਦੁਰਗ ਚੜ੍ਹਾਵੋ ॥ ਸੁਨ ਨ੍ਰਿਪ ਨੇ
 ਤਤਕਾਲ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਬਲੀ ਚਢਾਇ ਦੁਰਗ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥

੧ ਭਆਨਕ ।

੨ ਔਲਾਦ ।

੩ ਰਾਜਾ ।

੪ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸਾਰ ਕੇ ।

੫ ਪਜਾ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ।

੬ ਦੁਰਗਾ ਦਵੀ ।

ਨਾਮ ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਤਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭੀ ਨਿਪ ਕੀ ਅਭਿਲਾਖਾ
 ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਪਤ ਬੋ ਹਾਨਾ ॥ ਸੋ ਜਾਤੀ ਭੀ ਅਰਬ ਸਥਾਨਾ
 ॥ ੩੭ ॥ ਭੂਪਤ ਪਹਿ ਤਹਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਮੈਂ ਵਿਧਵਾ ਇਕ
 ਪੁਤ੍ਰ ਸੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਭੂਪਤ ਤਬ 'ਕਟਕ ਚੜ੍ਹਾਯੋ ॥ ਸੈਲਵਾਨੈ
 ਢਿਗ ਪਹੁੰਚ ਸੋ ਆਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਘੋਰ ਮਚਯੋ 'ਸੰਗਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਯਵਨ ਮਰੇ ਕਛ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਕਈ ਬਰਸ ਲੈ ਜੁੱਧ ਸੁ ਭਯੋ ॥
 ਨਹਿ ਪਾਈ 'ਯਵਨਨ ਕਿਮ ਜਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਤਬ ਸੈਨਾ ਪਤ
 ਯਵਨਨ ਕੇਰਾ ॥ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ 'ਗਨਕ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਬਹੁ ਧਨ
 ਦੇ ਕਰ ਪੂਛਤ ਭਯੋ ॥ ਤਿਨ ਬਿਪ੍ਰਨ ਤਬ ਐਸੇ ਕਯੋ ॥ ੪੦ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਸਚ ਹਾਲ ॥ 'ਦੁਰਗ ਨਿਕਟ ਇਕ ਨਦੀ ਸੁ
 ਢਾਲ ॥ ਜੋ ਨਿਪ ਜੋਧਾ ਕਾ ਤਨ 'ਘਾਵੈ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਿਸ ਜਲ
 ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤਤ ਛਿਨ ਸਵਧਾਨ ॥ ਮਰੈ ਨਹੀਂ
 ਤੁਮ ਮਰੇ ਮਹਾਨ ॥ ਸੁਨ ਸੈਨਾਪਤ ਬਹੁ ਧਨ ਦਯੋ ॥ ਕਯੋ ਉਪਾਵ ਵਿਜੈ
 ਬਤਲਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਭਏ ਲੋਭ ਵਸ ਬਿਪ੍ਰ ਤਦਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹਾਨੀ
 ਧਰਮ ਸਚਾਈ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਜੇ ਜੀਤਨ ਚਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਐਸੀ
 ਬਿਵਤ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ੪੩ ॥ ਬਹੁ ਸੁਰਭੀ ਲੇ ਕਰ ਤੁਮ ਜਾਵਹੁ ॥
 'ਅਮੀ ਨਦੀ ਮਹਿ ਤਿਨਹਿ ਹਤਾਵਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਕਤ ਹੋਇ ਹੈ
 ਹਾਨ ॥ ਜੀਤ ਪਾਹੁਗੇ ਜੰਗ 'ਨਿਦਾਨ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਤੈਸੇ ਹੀ
 ਤਿਨ ਕਰਯੋ ॥ ਹਤੀ ਫੌਜ ਸਲਵਾਨਹਿ ਫਰਯੋ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਇਸ ਕੋ
 ਅਰਬ ਲਜਾਈ ॥ ਤਿਹ ਮਾਰਹਿੰਗੇ ਦੇਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ਕੋ
 ਕਹਿ ਅਬ ਹੀ ਇਸੇ ਹਨਾਵਹੁ ॥ ਸ੍ਰਾਨਨ ਤੇ ਇਸ ਦੇਹ ਤੁਰਾਵਹੁ ॥
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਤੇ ਜੁ ਬਹੁਤ ਸਿਆਨੇ ॥ ਤਿਨ ਨੇ ਔਰ ਬਿਉਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ੪੬ ॥

੧ ਫੌਜ ।

੨ ਜੰਗ ।

੩ ਜਾਤੀ ।

੪ ਜੋਤਸ਼ੀ ।

੫ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ।

੬ ਨਾਸ ।

੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦੀ ।

੮ ਅੰਤ ਨੂੰ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਖੇਡੇ ਔਰ ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਦਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨ ਸਿੱਖ ਪੂਛਹਿ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਲਵਾਨਹਿ ਕਯਾ ਕੀਨ ॥

ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਨਾਇ ਹੈਂ ਸੁਨੈਂ ਸਿੱਖ ਪਰਬੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਸਯਾਨਨ ਨੇ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਨਿਪ ਮਰਨੇ
ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥ ਇਸ ਤੇ ਲੇਹੁ ਭਲੇ ਤਕਰਾਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਧੈ
ਨ ਹਿੰਦ ਅਪਾਰ ॥ ੨ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਨਿਪਹਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਜੇਕਰ ਜੀਵਤ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਯੋ ॥ ਤੈ ਹਮ ਜੈਸੇ ਕਹੈਂ ਬਨਾਇ ॥
ਤੈਸੇ ਸਾਕਾ ਦੇਹੁ ਚਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪ ਜਾਨ ਪਿਆਰੀ ਕੀਨੀ ॥
ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕੀ ਲਾਜ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਯੋ ਜੇ ਤਜ ਦਿਹੁ
ਮੋਹੀ ॥ ਜਸ ਕਹੁ ਸਾਕਾ ਚਲ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ^੧ਅਹਿੰਦ ਨਾਮ
ਤਿਮ ਐਸ ਲਿਖਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਵਿਧਵਾ ਵਿਵਾਹ ਹਟਾਯੋ ॥
ਪੁਨ ਨਿਜ ਗੋਤ ਬਿਥੈ ਜੋ ਬਿਆਹੋ ॥ ਹਿੰਦ ਮਾਹਿ ਨਹਿ ਕਰੈ
ਕਦਾਹੋ ॥ ੫ ॥ ਮਾਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤਨਜਾ ਨ ਬਿਆਹੋ ॥ ਪੁਨ ਮਾਸੀ
ਕੀ ਸੁਤਾ ਤਜਾਹੋ ॥ ਪਿਤ ਭਗਨੀ ਕੀ ਤਨਜਾ ਜੋਇ ॥ ਕਰੈ ਨ
ਬਿਆਹਿ ਤਾਹਿ ਸੰਗ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥ ਪੁਨ ^੨ਆਮਿਖ ^੩ਮੋਮਨ ਕਰ
ਕੇਰਾ ॥ ਕਰੈ ਭੱਖਯ ਹਿੰਦੂ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਅਸ ਬਹੁ ਸ਼ਰਤੈਂ ਲੀਨ
ਲਿਖਾਈ ॥ ਪੁਨ ਸਲਵਾਨਹਿ ਦੀਨ ^੪ਮੁਚਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਾਕਾ
ਸੈਲਵਾਨ ਚਲਵਾਯੋ ॥ ਜੋ ਲਿਖ ਦੀਨ ਹਿੰਦ ਪ੍ਰਗਟਾਯੋ ॥ ਤਿਸ
ਦਿਨ ਤੇ ਇਸ ਹਿੰਦ ਮਝਾਰੀ ॥ ਟੋਟੇ ਪਰਯੋ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੮ ॥
ਏਕ ਸਮੇਂ ਪੁਨ ਹਿੰਦਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੋ ਦੰਡ ਲਗਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਨੇ ਸੁਰ ਭੀ ਬਧ ਕਰਵਾਈ ॥ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕੋ ਦੀਨ ਘਟਾਈ

॥ ੯ ॥ ਦੰਡ ਧਰਮ ਕੋ ਤਿਨ ਨਹਿ ਮਾਨਿਯੋ ॥ ਅਪਨ ਧਰਮ ਪੁਨ
 ਕੀਨਸ ਹਾਨਿਯੋ ॥ ਭਾਖਯਾ ਪਢ ਕਰ ਤੁਰਕ ਸੁ ਥਾਏ ॥ ਅਬੈ
 ਹੁਸੈਨੀ ਜੋਊ ਕਹਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅਸ ਬਿਧ ਜਬੈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਸਿਖ ਤਬੈ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੋ ਧਰਮਾਂ ਅਵਤਾਰ ॥
 ਕਰੋ ਧਰਮ ਕੀ ਸਦ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਅਬ ਹਮ ਨੇ ਸਭ ਬਿਧ
 ਲੀ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਕੀ ਮਿਟੀ ਗਿਲਾਨੀ ॥ ਪੁਨਰ ਬਿਆਹਿ
 ਅਬ ਇਸਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਜ ਹਜੂਰ ਕਰਹੋ ਸਿੱਖ ਜੋਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਬਿਨੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਸੰਗ ਭਨੇ ॥ ਹੇ
 ਪੁਰਖਾ ਇਨ ਅਨੰਦ ਪਢਾਵੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿ ਰੀਤ ਚਲਾਵੇ ॥
 ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਬਚਨ ਕੀਨ ਸਿਖ
 ਸਿਖਣੀ ਨਾਲ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਜੁਗ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੀਜੈ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਨਵੀਨ ਬਸਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹਜੂਰ ਬਠਲਾਇ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰ ਬਹੁ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥
 ਪੁਨ ਕੇਸਰ ਮੰਗਵਾਇ ਘੁਲਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਕਰ
 ਚਾਦਰ ਦੀਨ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਕੇਸਰ ਸੰਗ ਭੀਨ ॥ ਪੁਨ ਅਰਦਾਸਾ
 ਕੀਨ ਬਨਾਇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਪਠ
 ਅਨੰਦ ਪੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਚਾਦਰ ਡਾਰੀ ਜੁਗ ਪਰ ਆਨ ॥
 ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਮਾਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ਬਡੇਰ ॥
 ੧੭ ॥ ਅਰਦਾਸਾ ਕਰ ਪੁਨ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ॥ ਬੰਦਯੋ ਬਹੁ ਕੜਾਹ
 ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਸਚ ਨਿਸੱਚ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਬਚਨ ਕਹੇ ਅਸ ਭਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਪੂਰਨ ਭੀ ਤਵ ਘਾਲ ॥
 ਸੇ ਪਨਹੀ ਦੇ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਜਿਸ ਰੋਗੀ ਤਨ ਲਾਵੈ ॥
 ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਿਸ ਰੋਗ ਨਸਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਦੇ ਬਿਦਾ

ਸੋ ਕੀਨਾ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਚਲਯੋ ਰੰਗ ਭੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਲੰਮੇ
 ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਸਚ ਨਿਸੱਚ ਅਬ ਲੋ ਜਗ ਗਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸ
 ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਪਤਤ ਸੁ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਨਹਿੰ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਕਹੁ ਜਗ ਮਹਿੰ ਕੈਸੇ ਸੁਖ
 ਪਾਵਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿੱਖ ਹੁਤੇ 'ਦੁਇ ਫਿਰੀਆ ਕਟਾਰਾ ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੇ
 ਬਹੁਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖ ਗੋਸਾਂਈ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਬਖਸਬੇ ਤਾਂਈ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰ ਸੁ ਬੂਝਨ ਠਾਨੇ ॥ ਜਹਾਂ
 ਤੁਮਾਰੇ ਰਹਿਨ ਟਿਕਾਨੇ ॥ ਕਹੇ ਦੇਸ ਤਿਹ ਕਿਹ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਹਿਤ
 ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਯਾ 'ਹੇਸੁ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨੀਐਂ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਜੈਨ ਮੱਤ ਤਿਸ ਦੇਸ
 ਮਝਾਰੈ ॥ ਜੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਹੈਂ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਪਰਮੇਸੂਰ ਕੋ ਸੋ
 ਨਹਿੰ ਜਾਨਹਿੰ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਨਹਿੰ ਰਿਵੈ ਪਛਾਨਹਿੰ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਦਈ 'ਨਿਦੇਸ ॥ ਤੁਮ ਗਮਨਿਯੋ ਅਬ ਤਿਸਹੀ ਦੇਸ ॥
 ੨੫ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਦਿਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥ ਦ੍ਰਿੜਾਹੁ
 ਵਿਸੇਸੁ ॥ ਫਿਰੰਗਾ ਕਟਾਰਾ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੋ ਬਲ
 ਤਿਨ ਭਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਦਬੈ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਹਿ ਖਦੇਰ ॥ ਮਾਰ ਦੇਤ
 ਬੈਰੀ ਬਿਨ ਦੇਰ ॥ ਬਿਨਾਂ ਸਕਿਤ ਕਿਮ ਤਾਹਿੰ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ
 ਕਿਮ ਤਿਨਹਿ ਜਪਾਵੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਅਬ ਤੇ ਫੁਰ ਹੈ ਬਾਕ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਕਤ ਬਿਸਾਲ ਹੋਇ ਤਵ ਮਾਰੀਂ ॥
 ਤੁਮ ਪਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਨ ਚਲਾਹੀਂ ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਸਤਕਨ ਕੇਰ 'ਮੱਠ
 ਜਹਿੰ ਹੋਇ ॥ ਦਿਹੁ ਨਿਕਾਸ ਪੁਨ ਭਗਨਹੁ ਸੋਇ ॥ ਜੈਨੀ ਤੁਮ ਕੋ
 ਦੇਖ ਨ ਸਕੈਂ ॥ ਭ੍ਰਮ ਚਿਤ ਹੋਇ ਭਾਗਬੋ ਤਕੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਧਰਮਸਾਲ

੧ ਦੋਸਿਖ ।

੨ ਕੀ ਹੈ ।

੩ ਆਗਿਆ ।

੪ ਡੇਰਾ ।

ਸਭ ਗ੍ਰਾਮ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਭਜਨ ਸੁ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਮ
 ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਿੜਾਇ ॥ ਪਾਵਨ ਦੇਸ ਕਰਹੁ ਸਭ ਜਾਇ ॥
 ੩੦ ॥ ਆਨ ਮਿਲਹਿ ਨਰ ਗਨ ਤੁਮ ਜੋਇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਚਰਨ ਬਿਨਾਂ
 ਕਹਿ ਸੋਇ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਨਿਧ ਸਿਧ ਗੁਰ ਦੀਨਸ ॥ ਦੇ ਬਰ ਦਾਨ
 ਬਿਦਾ ਜੁਗ ਕੀਨਸ ॥ ੩੧ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਧਰ ਪਗ ਧਯਾਨ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਤੇ ਕੀਨਸ ਪਿਆਨ ॥ ਬਡ ਜਹਿ ਨੀਕੇ ਮਨ ਤਹਿ
 ਗਏ ॥ ਦਾਰਨ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਤ ਤਿਸ ਭਏ ॥ ੩੨ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਜੰਤ੍ਰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਬਲ ਲਾਵਾ ॥ ਉਲਟ ਪਰਯੋ ਜੈਨੀ ਦੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਅਗਨ
 ਲਗੀ ਤਬ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਨਿਜ ਤੇ ਬਡੋ ਜਾਨ ਤਿਸ
 ਕਾਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਭਯੋ ਮਹੰਤ ਪਲਾਵਨ ਤਬੈ ॥ ਜੈਨੀ
 ਅਪਰ ਭਾਗ ਗੇ ਸਬੈ ॥ ਦੇਖ ਬਾਜ ਕੇ ਖਗ ਜਿਮ
 ਭਾਜੇ ॥ ਜਨ ਮ੍ਰਿਗ ਚਲੇ ਕੇਹਰੀ ਗਾਜੇ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਸ
 ਮਠ ਕੋ ਕਰ ਭਗਨ ਗਿਰਾਵਾ ॥ ਪਿਖ ਲੋਗਨ ਕੇ ਗਨ ਤਬ ਆਵਾ ॥
 ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਨਰ ਕਰਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜੈਨੀ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ਭਾਰੀ ॥
 ॥ ੩੫ ॥ ਇਨਕੋ ਦੇਖ ਸੁ ਗਯੋ ਪਲਾਈ ॥ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਇਹੁ
 ਪਰਹਿ ਲਖਾਈ ॥ ਨਿਕਟ ਚਲੋ ਬੂਝਹੁ ਅਬ ਇਨੈ ॥ ਹੈ ਇਹੁ ਕੋਨ
 ਪਠਾਏ ਕਿਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਰ ਜੈਨੀ ਕਾ ਮਠ ਜਿਨ ਗੇਰਾ ॥ ਡਰੇ
 ਨਹੀਂ ਤਿਨ ਤੇਜ ਬਡੇਰਾ ॥ ਜਬ ਨਰ ਮਿਲ ਆਏ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਇਨ ਦੋਨਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁ ਗਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਭਜਨ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨ
 ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਭਏ ਨਰਮ ਮੁਖ ਨਮੋ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਯੋ ਸਭ ਭਾਉ
 ਕਰੰਤੇ ॥ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨੋ ਸੁਨੰਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ
 ਤੇ ਭੇ ਸਿਖ ਆਇ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਇਨ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿੜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ

੧ ਦੁਖ ਡਰ ।

੨ ਹਰਨ ।

੩ ਸੋਰ ।

੪ ਜੋਗੀਆਂ ਦਾ ਡੇਰਾ ।

੫ ਦੂਰ ।

ਭਏ ਭਗਤ ਕੋ ਲਾਗੇ ॥ ਦੀਰਘ ਤਾਲ ਭਾਗ ਜਿਨ ਜਾਗੇ ॥ ੩੯ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਜੋ ਜਾਚਤ ਜਬੈ ॥ ਇਨ ਕੇ ਬਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਬੈ ॥
 ਧਰਮਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤ ਨਿਤ ਹੂੰ ਸਮਦਾਈ ॥
 ੪੦ ॥ ਅਪਰ ਹੁਤੇ ਮਠ ਜਿਸ ਜਿਸ ਥਾਨ ॥ ਕਰ ਕਰ ਭਗਨ ਦੀਏ
 ਬਚ ਮਾਨ ॥ ਤਹਾਂ ਸੁ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਵਾਈ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ
 ਇਸਨਾਨ ਦਿੜਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤਹਿ ਤੇ ਕਰ ਦੂਰ ॥ ਦੇਸ
 ਬਿਦਤ ਸਿੱਖੀ ਸੁਖ ਪੂਰ ॥ ਦੁਰਮਤ ਸਭ ਕੀ ਕੀਨ ਬਿਨਾਸ ॥
 ਗੁਰਮਤ ਸਭ ਮਹਿ ਹੋਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੪੨ ॥ ਫਿਰੀਏ ਕਟਾਰੇ ਇਸ
 ਬਿਧ ਦੇਸ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਦੀਨਸ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕਬ ਕਬ ਦਰਸਨ
 ਗੁਰ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਪੂਜਨ ਕਰ ਪੁਨ ਤਹਾਂ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਪੁਨਰ
 ਵਿਵਾਹ ਐ ਫਿਰੀਏ ਕਟਾਰੇ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਸ਼ਟਦਸਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਬੇਨੀ ਪੰਡਤ ਹੁਤੇ ਬਿਦਿਆ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
 ਨਿਆਇ ਆਦਿ ਸ਼ਾਸਤਰ ਜਿਤੇ ਰਸਨਾ ਅਗ੍ਰ ਸੁ ਕੀਨ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਬਿਖੇ ਹਮੇਸ਼ ॥ ਬਿਚਰਤ ਬਿਦਯਾ
 ਮਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ਜਹਾਂ ਪਠਤ ਵਿਦਯਾ ਸੁਨ ਲੇਹਿ ॥ ਤਹਿ ਪਹੁੰਚੈ
 ਚਰਚਾ ਹਿਤ ਦੇਹਿ ॥ ੨ ॥ ਲੋਕ ਬਿੰਦ ਮੈਂ ਲਿਖੈ ਪ੍ਰਿਥਮ ਇਮ ॥
 ਹੋਇ ਪਰਾਜੈ ਚਰਚਾ ਮਹਿ ਕਿਮ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੁਸਤਕ ਛੀਨੋ ਸਾਰੇ ॥
 ਜੀਤਨ ਹਾਰੇ ਲੇਹਿ ਸੰਭਾਰੇ ॥੩॥ ਲੋਕ ਮਿਲੈਂ ਬਹੁ ਚਰਚਾ ਮਾਹਿ ॥
 ਸੁਨਹਿ ਸਰਬ ਹੀ ਰਿਦੈ ਉਮਾਹਿ ॥ ਬੇਨੀ ਪੰਡਤ ਜੀਤੈ ਜਬਹੂ ॥
 ਦਿਜ ਤੇ ਪੁਸਤਕ ਛੀਨੈ ਤਬਹੂ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨਹਿ ਧਨੀ ਨਰ ਧਨ

ਅਰਪਾਵਹਿੰ ॥ ਬਹੁ ਕੀਰਤਨ ਕੇ ਕਹੈਂ ਸੁਨਾਵਹਿੰ ॥ ਇਸ ਬਿਧ
 ਬਹੁਤੇ ਨਗਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਫਿਰਤ ਲਾਦ ਬਹੁ ਪੁਸਤਕ ਭੀਰਾ ॥ ੫ ॥
 ਵਿੱਦਿਆ ਅਰਥੀ ਸੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਬਹੁ ਹੰਕਾਰ ਚਿਤ ਧਾਰਾ ॥
 ਮੈਂ 'ਦਿਗ ਵਿਸੇ ਕਰੋਂ' ਛਿਤ ਫਿਰਕੈ ॥ ਕੋਠ ਹਰਹਿ ਬਿੱਦਯਾ ਸੰਗ
 ਅਰ ਕੈ ॥ ੬ ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ ਬਿਚਰਤ ਆਵਾ ॥ ਡੇਰੋ ਗੋਇੰਦ
 ਵਾਲ ਸੁ ਪਾਵਾ ॥ ਤਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁਨ ਕੈ ਕੀਰਤ ॥ ਬਹੁ
 ਨਿਰਮਲ ਸਭ ਜਗ ਬਿਸਤੀਰਤ ॥ ੭ ॥ ਚਹਿਤ ਦੇਖਬੈ ਰਿਦੈ
 ਉਮਾਹੂ ॥ ਵਹਿਰ ਗੁਰੂ ਆਏ ਛਿਨ ਤਾਹੂ ॥ ਸਥਿਤ 'ਬਾਪਕਾ
 ਨਿਕਟ ਸਥਾਨ ॥ ਦਰਸਹਿ ਨਰ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥ ੮ ॥ ਆਏ
 ਵਹਿਰ ਜਾਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਉਠ ਪੰਡਤ ਆਯੋ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹੀ ॥ ਸਾਦਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ॥ 'ਕੁਸਲ' 'ਖੇਮ' ਬੂਝਾ ਹਰਖਾਇ ॥ ੯ ॥
 ਤਬ ਸੰਗਤ ਤਹੁ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ॥ ਬੰਦਹਿ ਚਰਨ ਉਪਾਇਨ ਧਰੈ ॥
 ਚਿਤ ਬਾਛਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਹਿਤ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਤ ਰਿਦੈ ਮਨਾਵੈ ॥
 ੧੦ ॥ ਬੇਨੀ ਪੰਡਤ ਦੇਖ ਸਭਨ ਕੋ ॥ ਮਨ ਹੰਕਾਰਤ ਕੀਓ ਬਚਨ
 ਕੋ ॥ ਤਪ ਤੀਰਥ ਬੰਤ ਦਾਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਇਤਯਾਦਕ ਸੁਭ ਕਰਮ
 ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅੰਤਹਿ ਕਰਣ ਕਰੰਤੇ ॥ ਤਵ ਮਾਨਵ ਸੁਭ
 ਗਤੀ ਲਹੰਤੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪੰਥ ਬਿਖੈ ਇਹੁ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕੁਤੇ ਪਰਮ ਗਤ
 ਇਹੁ ਨਰ ਪਾਹੀਂ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇ ਇਨ ਭਲਾ ਕਰਨ ਤੁਮ ਚਾਹੋ ॥
 ਅਸ ਉਪਦੇਸ ਦੇਹੁ ਦੁਖ ਦਾਹੋ ॥ ਤਪ ਆਦਿਕ ਮਹਿ ਜੋਰਹੁ ਇਨ
 ਕੋ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਬਿਲਮ ਕਰੋ ਇਨ ਮਨ ਕੋ ॥ ੧੩ ॥ ਉਪਦੇਸਹੁ
 ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਮਤ ਜਿਮ ॥ ਇਨ ਕੀ 'ਛੇਮ' ਹੋਤ ਕਹੀਐ ਤਿਮ ॥
 ਸੁਨ ਪੰਡਤ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਹੰਕਾਰੀ ਕਹੁ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥

੧ ਦੇਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫਤੇ ਕਰੋ ।

੨ ਧਰਤੀ ।

੩ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ।

੪ ਸੁਖ ।

੫ ਰਖਿਆ ।

੬ ਮੁਕਤੀ ।

੧੪ ॥ ਤਪ ਆਦਿਕ ਮੁਖ ਕਰਬੇ ਕਰਮ ॥ ਇਹੁ ਤੇ ਭੀਨ ਜੁਗਨ
 ਕੇ ਧਰਮ ॥ ਅਬ ਜੇ ਨਰ ਹੋਏ ਕਲ ਮਾਹੀ ॥ ਕਿਸੂ ਕਰਨ ਕੀ
 ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਨਾ ਅੰਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਬਨਾਸੈ ॥ ਕਿਮ
 ਤਪ ਕਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਨਬਾਸੈ ॥ ਦਰਬ ਨਹੀਂ ਅਰ ਬਲ ਕਿਛੁ
 ਨਾਹੀਂ ॥ ਕਹਾਂ ਸਕਤ ਮਖ ਕਰਬੇ ਮਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ
 ਮਹਿ ਜੇ ਅਬ ਲਗਹਿ ॥ ਸੇ ਭੀ ਆਯੂ ਨਿਸਫਲ ਭਾਗਹਿ ॥
 ਦੁਸਕਰ ਸੋਚ ਆਦਿ ਕੇ ਕਰਨੇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ 'ਬਿਪ ਤੈਸੇ ਬਰਨੇ
 ॥ ੧੭ ॥ ਇਮ ਅਸੱਕਤ ਨਰ ਜਾਨਹੁ ਸਬੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਰਮ
 ਕਿਮ ਹੋਵਹਿ ਅਬੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਤਯੋ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਸੁਰਗ ਬਿਖੈ ਕਬ ਨਰਕ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬਚਲ ਪਦਵੀ
 ਪਾਇ ਨ ਕੋਊ ॥ ਹੰਤਾ ਧਹਿਤ ਕਰੇ ਨਰ ਜੋਊ ॥ 'ਖੇਦ ਬਹੁਤ ਫਲ
 ਥੋਰੇ ਪਾਇ ॥ ਨਾਸਵੰਤ ਹੁਇ ਜੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ੧੯ ॥
 ਅਬ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਸਮੇਂ ਸੁ ਆਵਾ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਜ ਤੇਜ
 ਤਿਨ ਪਾਵਾ ॥ ਤਪ ਆਦਿਕ ਸਭ ਕਰਮ ਮਹਾਨੇ ॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾ ਕੇ ਹੂ ਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੇ ਸਿਮਰਨ
 ਸਾਰ ॥ ਭੁਕਤ ਮੁਕਤ ਦੇ 'ਮਹਿਦ 'ਉਦਾਰ ॥ ਸਿਮਰਣ ਸ੍ਰਵਨ
 ਭਗਤ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸ ਸਮ ਕਲ ਨਹਿ ਆਨ ਬਡਾਈ ॥ ੨੧ ॥
 ਇਸ ਬਿਨ ਮੁਕਤ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥ ਜਯੋਂ 'ਸਿਕਤਾ ਤੇ ਤੇਲ ਨ ਆਵੈ ॥
 ਤਪ ਬੁੱਤ ਆਦਿਕ ਜੇ ਆਚਾਰ ॥ ਫੋਕਟ ਨਾਮ ਬਿਹੀਨ ਅਸਾਰ ॥
 ੨੨ ॥ ਔਰ ਕਹਾਂ ਲਗ ਕਹੋਂ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਰ 'ਬਿਪਰਜੈ ਹੁਇ
 ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਮ ਹਰਹਿ ਹੰਕਾਰ ॥ ਕਰਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ
 ਬਧਹਿ ਉਦਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਸੇ ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਦੂਸ਼ਨ ਮੂਲ ॥ ਗਤਿ

੧ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

੨ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ।

੩ ਵਡਾ ।

੪ ਸੁਖੀ

੫ ਰੇਤੇ ਵਿਚ ।

੬ ਨਿਸਫਲ ।

ਕਾਂਖੀ ਧਾਰਹਿ ਨਹਿ ਭੂਲ ॥ ਤੁਮ ਵਿਦਯਾ ਪਠਿ ਗਹੀ 'ਮਸਾਲ ॥
 ਅਪ੍ਰਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਸਾਲ ॥ ੨੪ ॥ ਆਪ ਅੰਧੇਰੇ ਮਹਿ
 ਗਿਰ ਪਰੇ ॥ ਔਰਨ ਕਹੁ ਜਗਤ ਤੁਮ ਤਰੇ ॥ ਉਰ ਹੰਕਾਰ ਤੋਹਿ
 ਅਬ ਐਸੇ ॥ ਬਿਜੈ ਤਿਲੋਕੀ ਠਾਨੀ ਜੈਸੇ ॥ ੨੫ ॥ ਮਨ ਨਹਿ
 ਜੀਤਯੋ 'ਸਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਅਪਰ ਜੀਤਬੇ ਕਯਾ ਫਲ ਪਾਲਾ ॥
 ਸਿੱਖਯ ਗੁਰੂ ਕੇ ਤਰੇ ਹਜਾਰੇ ॥ ਸੱਤਜਨਾਮ ਜਪ ਨਿਰਹੰਕਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥
 ਸੁਨ ਪੰਡਤ ਨੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਵਿਦਯਾ ਮਹਿ ਹੋਵਤ ਹੰਕਾਰਾ ॥
 ਨਿਰਹੰਕਾਰ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਜਪ ਦੋਸ ਨਸਾਵੈ ॥
 ੨੭ ॥ ਯਾਂਤੇ ਜਥਾ ਜੋਗ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਮੈਂ ਪਾਵਹੁ ਕਛ ਹੁਇ
 ਨਿਰਮਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗ ਸੂਝਾ ॥ ਭਯੋ ਦੀਨ ਉਪਦੇਸਹਿ
 ਸੂਝਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੈਂ ਵਿਦਯਾ ਬਹੁ ਪਠੀ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ਮਮ
 ਉਰ ਬਧਯੋ ਹੰਕਾਰੇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹਰ ਕੀ ਭਗਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਰਤ ਰਹਯੋ
 'ਖਟ ਕਰਮਹਿ ਜੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਚਰਚਾ ਕਰ ਮਿਥਯਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
 ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਭ ਗਤ ਨਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਚ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੈਂ
 ਜਾਨਯੋਂ ॥ ਅਪਨੋ ਰਿਦਾ ਦ੍ਰਵਤ ਪਹਿਚਾਨਯੋਂ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰਨਾ
 ਕਰ ਦੇਵਹੁ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕਾਟਹੁ ਮੇਰੇ ਮਹਾਂ ਕਲੇਸ ॥ ਜਿਸਤੇ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਸੁਧ ਹੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸਿੱਖਯਾ ਦਿਹੁ ਸੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਬੇਨੀ
 ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਸੋਨ ॥ ਬੋਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨਾ ਭੋਨ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਮਨ ਬਿਕਾਰ ਕਰ ਨਾਸ ॥ ਹੁੈ ਬਿਸਾਲ ਸੁਭ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਵਾਕ ॥

ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ
 ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ

ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ
 ਕਿਬਹੁ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ
 ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ
 ਕਰਿ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥
 ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ
 ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
 ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥
 ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ
 ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾਕਉ
 ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥
 ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ ਸੋਈ
 ਮੁਕਤਿ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਬੈਣੀ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਵਾ ॥ ਨਿਰਭਮਾਨ
 ਹੁਇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪੁਨ ਗੁਰ ਨੇ ਕੀਨਸ ॥
 ਅੰਤਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਹੋਇ ਸੁਖ ਚੀਨਸ ॥ ੩੩ ॥ ਬੈਠੇ ਲਗੀ ਸਮਾਧ
 ਅਡੋਲੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਮਹਿ ਲੋਚਨ ਖੋਲੇ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਯੋ ਹੇ ਗੁਰ
 ਰੋਸਾਈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਬਨ ਆਈ ॥ ੩੪ ॥ ਉਸ਼ਟਰ ਭਾਰ
 ਜਿ ਪੁਸਤਕ ਬਿੰਦ ॥ ਸਰਤਾ ਵਿਖੇ ਬਹਾਇ ਬਿਲੰਦ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ
 ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਰਹਿਯੋ ਪ੍ਰੀਤ ਧਰ ਤਜ ਸਭ ਆਸ ॥ ੩੫ ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧ ਸੇਵਿਓ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਰਹਿਕੈ ਚਿਰ

ਕਾਲ ॥ ਬੇਨੀ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਿੱਖੀ
ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮਹਿਲੈ ਬੇਨੀ
ਪੰਡਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਪਤ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਸਿਰ ਮੋਰ ॥

ਅਧਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਜਗ ਭਏ ਸਮ ਨਹਿ ਕੋ ਕਿਤ ਔਰ ॥ ੧ ॥

ਦੋਪਈ ॥ ਅਕਬਰ ਸ਼ਾਹ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਆਵਾ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ
ਹਿਤ ਮਨ ਲਲਚਾਵਾ ॥ ਸੁਧ ਦੈਬੇ ਹਿਤ ਪਠਯੋ ਮੁਸਾਹਿਬ ॥ 'ਤੀਰ
ਬਾਪਕਾ ਬੈਠੇ ਸਾਹਿਬ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੇਗ ਤੇ ਖਾਇ
ਪੁਨਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਸੁਨ 'ਨਿਦੇਸ ਨਿਪੁ ਨਰ ਤਿਸ
ਬੇਰਾ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕੇ ਢਿਗ ਜਾਇ ਟੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਅਕਬਰ
ਭੋਜਨ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ 'ਕਰ ਪਖਾਰ 'ਕੌਰੀ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਵਾਦ
ਅਜਾਇਬ ਜਾਨ ਬਿਕਾਸਾ ॥ ਜਗਤ ਸ੍ਵਾਦ ਇਸ ਮਹਿ ਪਰਕਾਸਾ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤ ਸ਼ਾਹ ਕਰ ਬਹੁਰ 'ਪਖਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਹਿਤ
ਧਾਰੇ ॥ ਨਗਨ ਚਰਨ ਹੁਇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਵਾ ॥ ਬਹੁ ਭੇਟਾ ਧਰ
ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਾ ॥ ੪ ॥ 'ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਝੂਝਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਹਾਥ
ਜੋਰ ਨਿਪੁ ਬਿਨੈ ਅਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਆਦਿ ਸੁਹਾਯੋ ॥
ਮੋਰ ਪਿਤਾਮੇ ਕੋ ਬਰ ਦਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਬਰ ਤੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿਤ ਪਾਇ ॥
ਮਨ ਬਾਛਤ ਬਡ ਰਾਜ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਰ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪੀਰਾ ॥
ਗਯੋ ਰਾਜ ਪੁਨ ਦਯੋ ਸੁ ਧੀਰਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪ ਅਬੈ ਮੁਝ ਜੀਤ
ਕਰਾਈ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਅਹੈ ਅਨੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਿਫਤ ਆਪ ਕੀ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ 'ਆਰਫ ਕਾਮਲ ਸਭ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੮ ॥ ਅਬ

੧ ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਿਬ ਪਾਸ।

੨ ਆਗਿਆ।

੩ ਹਥ ਧੋ ਕਰਕੇ।

੪ ਗਰਾਹੀ।

੫ ਧੋਣਾ ਕੀਤੇ।

੬ ਸੁਖ।

੭ ਆਲਮ।

ਜੀ ਹਮਹਿ ਮੁਰੀਦ ਸੁ ਜਾਨਹੁ ॥ ਦਿਹੁ ਭੇਟਾ ਕਰਹੋ ਪਰਮਾਨਹੁ ॥ ਜੋ
 ਸੇਵਾ ਤੁਮਰੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਬਨੋਂ ਸਫਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੁਝ ਆਇ ॥ ੯ ॥
 ਬਿਕਸ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਂ ਸੋਂ ਤਬ ਕਹੀ ॥ ਕਿਸੁ ਬਸਤ ਕੀ ਖਾਹਸੁ ਨ ਰਹੀ ॥
 ਦਿਯੋ ਗੁਰੂ ਨੇ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰੂ ॥ ਖਰਚਤ ਖਾਵਤ ਪਾਇ ਨ ਪਾਰੂ ॥
 ੧੦ ॥ ਸ਼ਾਹਿ ਸਹਿਤ ਉਮਰਾਵਨ ਫੇਰ ॥ ਬੇਰ ਬੇਰ ਕਹਿ ਕਰਹੁ ਨ
 ਫੇਰ ॥ ਕਿਤਕ ਗ੍ਰਾਮ ਕੋ ਪਟਾ ਲਖਾਇਵ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਚਰਨ
 ਚਢਾਇਵ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰੇ ਕਿਸ ਕਾਮ ॥ ਨਹਿੰ
 ਚਹੀਐ ਹਮ ਕੋ ਇਹ ਕਾਮ ॥ ਪਾਤਸਾਹਿ 'ਗਰ ਅੰਚਰ ਡਾਰ ॥ ਇਸ
 ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਰਾਵਰ ਸੁਤਾ ਅਹੈ
 ਬੁਧਮਾਨ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਭੇਟ ਕਰੋ ਪਰਵਾਨ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਵਿੱਖਜਤ
 ਜਾਨੀ ॥ ਤੂਸਨ ਭੇ ਕੀਨਸ ਪਰਵਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਾਹ ਨੇ
 ਲੀਨ ਬਿਦਾਈ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਸ ਸਿਰੁ ਪਾਈ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰ
 ਕਰ ਗਾ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਬੈਠੇ ਸੋਭਤ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ
 ਪੁਰ ਤੇ ਤੈ ਕੋਸ ਗਰਾਮ ॥ ਹੁਤੋ ਤਾਂਹਿ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨਾਮ ॥ ਤਹਿ
 ਸਿੱਖ ਲੰਗਾ ਖਤੀ ਜਾਤ ॥ ਇਕ ਪਗ ਹੁਤੋ ਚਲਤ ਲੰਗਰਾਤ ॥ ੧੫ ॥
 ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਧਰ ਦਧ ਕੋ ਲਯਾਵਤ ॥ ਧਰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਖੁਲਾਵਤ ॥ ਕਰਤ ਸੇਵ ਬੀਤਯੋ ਚਿਰ ਕਾਲ ॥ ਅਪਨੋ ਨੇਮ ਰਖਯੋ
 ਪ੍ਰਤਪਾਲ ॥ ੧੬ ॥ ਇਕ ਦਿਨ 'ਦਧੀ ਲਿਯੋ ਕਰ ਚਲਯੋ ॥ ਗ੍ਰਾਮ
 ਚੌਧਰੀ ਮਗ ਮਹਿੰ ਮਿਲਯੋ ॥ ਹਾਸੀ ਕਰ ਤਿਨ ਗਹਿਬੋ ਕੀਨ ॥
 ਲਈ 'ਕਾਠ ਕੀ 'ਟੰਗਰੀ ਛੀਨ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਨਿਤ ਗੁਰ
 ਢਿਗ ਜਾਵਹਿੰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰ ਦਧ ਸਦਾ ਖੁਲਾਵਹਿੰ ॥ ਸਾਬਤ 'ਟੰਗਰੀ
 ਕਰੀ ਨ ਤੋਹਿ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ 'ਸ੍ਰੋਮ ਤੇਰੋ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਖਤੀ

੧ ਗਲ ਵਿਚ ਕਪੜਾ ਪਾ ਕੇ । ੨ ਦਹੀ । ੩ ਲਕੜ ਦੀ । ੪ ਲਕੜ ਦੀ
 ਲੱਤ । ੫ ਕਸ਼ਟ ਥਕੇਵਾਂ ।

ਕਹਿ ਨਹਿ ਅਟਕਾਵਹੁ ॥ ਸਮਾਂ ਜਾਇ ਬੀਤਯੋ ਇਸ ਥਾਵਹੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਚਹੈਂ ਸੁ ਕਰੈਂ ਏਕ ਛਿਨ ਮਾਹੁ॥੧੯॥
 ਭਲੋ ਜੀਵ ਕੋ ਜਿਮ ਹੁਇ ਜਾਇ॥ਤਿਮ ਸਿੱਖਨ ਹਿਤ ਗੁਰੂ ਕਰਾਇ॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਜਾਚ ਸੁ ਲਕਰੀ ਲੀਨੀ ॥ ਕਿਤਕ ਸਮੇਂ ਬੀਤੀ ਤਿਸ
 ਦੀਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ^੧ਲੰਗਰੀ ^੨ਟੰਗਰੀ ^੩ਕਾਸਟ ਪਰ ਧਰ ॥ ਮਾਰਗ
 ਚਲਯੋ ਉਤਾਇਲ ਕੋ ਕਰ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਦੇਗ ਥਾਨ ਮਹਿ ਆਇ ॥
 ਬਾਲ ਪਰੋਸ ਧਰਯੋ ਅਗਵਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਗਰੀ ਸੰਗਤ ਕੇਰ
 ਅਗਾਰੇ ॥ ਕਰਯੋ ਪਰੋਸਨ ਬਿਬਧ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਮੁਖ ਮਹਿ ਗ੍ਰਾਸ ਨ ਪਾਇ ਰਸਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ
 ਦਿਸ ਪਿਖ ਕਰ ਸਗਰੀ ਸੰਗਤ ॥ ਨਹਿ ਅਹਾਰ ਪਾਵਹਿ ਮੁਖ
 ਪੰਗਤ ॥ ਬੂਝੈ ਬੱਲੂ ਦਾਸ ਜੁ ਅਹੈ ॥ ਅਚਤ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਬਿਧ
 ਅਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਲੰਗਰਾ ਸਿਖ ਆਇਸ ॥ ^੪ਦਧ ਆਗੇ
 ਧਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਸ ॥ ਬੱਲੂ ਕੀ ਗੁਰ ਸੰਕ ਨਿਵਾਰਨ ॥ ਲੰਗਾਹੇ
 ਸੰਗ ਕੀਨ ਉਚਾਰਨ ॥ ੨੪ ॥ ਆਜ ਕਹਾਂ ਤੁਮ ^੫ਬਿਲਮ ਲਗਾਈ॥
 ਜਿਸ ਤੇ ਭੋਜਨ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਤਿਨ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
 ਕਰੀ ਪੰਚ ਨੇ ਮੋ ਸੰਗ ਹਾਸੀ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰ ਜੇ ਸਮਰਥ ਸੇਵ
 ਕਮਾਈ ॥ ਟੰਗਰੀ ਲੰਗਰੀ ਕਿਉਂ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕਾਸਟ
 ਟੰਗਰੀ ਛੀਨੀ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਕਰ ਮੁਝ ਕੋ ਦੀਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਇਸ
 ਬਿਧ ਬਿਲਮ ਲਗੀ ਮੁਝ ਆਵਤ ॥ ਜਬ ਤਿਨ ਦਈ ਆਇ
 ਉਤਲਾਵਤ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਸਭ ਬਿਖੈ ਅਲਾਈ ॥ ਬਾਤ ਨਹੀਂ
 ਹਮਰੇ ਚਿਤ ਆਈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਟ ਜਬ
 ਕੀਨੀ ॥ ਟੂਟੀ ਟਾਂਗ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦੀਨੀ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਸੇਵਾ ਫਲ

੧ ਲੰਗੜੀ ।

੨ ਲਤ ਲਕੜ ਦੀ ।

੩ ਲਕੜ ਪਰ ।

੪ ਦਹੀ ।

੫ ਵੇਰ ।

ਦਾਤਾ ॥ ਸਿਖ 'ਬਤਸਲ ਦੇ ਆਤਮ ਗਯਾਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹਿ
 ਸਿਖ ਕੋ ਕਰਯੋ ਨਿਹਾਲ ॥ ਅਸਨ ਅਚਯੋ ਪੁਨ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥
 ਪਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਪਾਨ ਪਖਾਰੇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਆਇ ਕਰ ਬੈਠ ਚੁਬਾਰੇ ॥
 ੨੯ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਤਬ ਢਿਗ ਹੋ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ॥ ਭਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਪਾਸ ॥ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹੋਤ ਅਹਾਰ ਅਨੇਕ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋ ਸਭ ਸੰਗਤ ਅਚੈ ਪ੍ਰਸੀਨ ॥ ਆਪ ਓਗਰਾ
 'ਲਵਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਇਹ ਸੰਗਤ ਕੇ ਉਚਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ
 ਅਚਹਿ ਸ੍ਵਾਦ ਰਸ ਭੋਈ ॥ ੩੧ ॥ ਜਸ ਤੁਮ ਅਚਹੁ ਚਾਹਿ ਕਰ
 ਚਿਤ ਮਹਿ ॥ ਸੋ ਸਿਖ ਅਚਹਿ ਰੀਤ ਕਰ ਹਿਤ ਮਹਿ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਖਤ ਭਏ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋ ਉਤਰ ਦਏ ॥ ੩੨ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਗਤ ਅਰ ਮਮ ਮਾਹੀ ॥ ਭੇਦ ਦੁਹਨ ਮਹਿ ਰੰਚਕਨਾਹੀ ॥
 ਹਮ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸੰਗ ਅਭੇਦ ॥ ਸੁਖ ਤੇ ਸੁਖੀ 'ਖੇਦ ਤੇ ਖੇਦ ॥ ੩੩ ॥
 ਜੋ ਸੰਗਤ ਰੁਚ ਕਰਤ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸੋ ਮੁਝ ਪਹੁਚਹਿ ਸ੍ਵਾਦਲ ਸਾਰਾ ॥
 ਜੋ ਸਿੱਖਨ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਚਾਵੈ ॥ ਸੋ ਹਮਰੇ ਮੁਖ ਮਹਿ ਸਭ ਪਾਵੈ ॥
 ੩੪ ॥ ਤਾਂਤੇ ਜੋ ਹਮ ਭੋਗ ਲਗਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਮੁਖ ਪਾਇ ਹਮੈਂ
 ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਬ੍ਰਿਧ ਤਬ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨ ਗੁਰ
 ਪਗ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸਿੱਖਨ ਬਿਖੈ ਅਸ ਬਿਧ ਸੰਕ ਉਪਾਇ ॥

ਸੇਵਾ ਕਰੈਂ ਅਨੇਕ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਕਿਸੇ ਬਹਾਇ ॥ ੩੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਪਰਖਨ ਹਿਤ
 ਅਸ ਬਿਧ ਤਬ ਠਾਨੀ ॥ ਨਿਕਟ ਵਰਤਿ ਦਾਸ ਸੰਗ ਲਾਇ ॥
 'ਬਾਪੀ ਤਟ ਪਰ ਥਿਰ ਜਾ ਥਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਕਹਿਓ ਸਭਨ ਕੋ ਅਸ
 ਜਗਰਾਈ ॥ ਸਭ ਅਬ ਇਕ ਇਕ ਥੜੀ ਬਨਾਈ ॥ ਜੋ ਸਭ ਤੇ

ਆਛੀ ਬਨ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਰਾਖੈਂ ਪੁਨ ਐਰ ਗਿਰਾਵੈਂ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ
ਆਇਸ ਸਭ ਬੜੀ ਬਨਾਈ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਦੀਨ ਗਿਰਾਈ ॥
ਅਸ ਬਿਧ ਦੁਇ ਤੈ ਬਾਰ ਬਨਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੈ ਹੈਂ ਗਿਰਵਾਈ
॥ ੩੯ ॥ ਹਟਤ ਹਟਤ ਸਭ ਹੀ ਹਟ ਗਏ ॥ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ
ਥਿਰ ਰਹੇ ॥ ਕਹਿਤ ਅਜਾਨ ਲੋਕ ਇਨ ਤਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਧ ਭੇ ਤੇ
ਸੁਧ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਕਹੈਂ ਆਪ ਪੁਨ ਭੂਲ ਸੁ ਜਾਵੈਂ ॥ ਤਾਹੀ
ਤੇ ਸੁਭ ਥਰੀ ਗਿਰਾਵੈਂ ॥ ਤਾਂਤੇ ਤਜੋ ਬਨਾਵਨ ਥਰੀ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
ਦਿਹਿ ਉੱਤਰ ਤਿਸ ਘਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਨੀ ਸੇਵਾ ॥
ਵਰਤੈਂ ਜਸ ਮਰਸੀ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਤਾਂਤੇ ਜਸ ਬਿਧ ਗੁਰੂ 'ਰਜਾਇ ॥
ਕਰੈਂ ਤਥਾ ਹਮ ਚਿਤ ਕਰ ਚਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਇੱਕੀਸ ਬੇਰ ਥਰੀ ਸੁ
ਬਨਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀਨ ਗਿਰਾਈ ॥ ਜਬ ਨਿਸਚਾ ਥਿਰ
ਦੇਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸਿੱਖਨ
ਕੇ ਮਨ ਸੰਕ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰਤਾ ਯੋਗ ਲਖਯੋ ਇਸ ਤਾਈ ॥ ਇਹੁ
ਤੈ ਰੀਤ ਪੁਰਾਤਨ ਆਈ ॥ ਸੇਵਾ ਬਸੀ ਅਹੈ ਗੁਰ ਰਾਈ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਅਕਬਰ
ਸਾਹਿ ਐ ਲੰਗਾਹੇ ਚੂਹੇ ਮੱਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟ ਦਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ ਸੁ 'ਦੇਗ ਸਥਾਨ ॥

ਸਿਖ 'ਕ੍ਰਿਖ ਕਾਰ ਹਿੰਦਾਲ ਥੋ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਾਹਿ ਸਮੇ ਤਹਿ 'ਚੁੰਨ ਭਿਗਾਵੈ ॥ ਦੇਖਤ
ਸਨਮੁਖ ਗੁਰ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਕਰਯੋ ਬਿਚਾਰ ਤਬੈ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥
ਜੇਕਰ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦ ਕਰਾਹੀਂ ॥ ੨ ॥ ਤੈ ਚੂਨੋਂ ਕਰ ਸੰਗ ਲਗਾਯੋ ॥

ਮਾਟੀ ਮਿਲੈ ਭਲੋ ਨਹਿੰ ਥਾਯੋ ॥ ਜੇ ਪਦ ਬੰਦਨ ਕਰੋਂ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਤੈ ਅਪਰਾਧੀ ਹੁਵਹੁੰ ਗੁਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਦੋਨਹੁ
 ਤਬੈ ॥ ਧਰੇ ਪੀਠ ਪਰ ਬੰਦੈ ਜਬੈ ॥ ਦੇਖ ਨਵੀਨ ਚਾਲ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
 ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਚ ਭਾਖੇ ਰੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਪਰੀ ਅਬ ਥਾਹਿ ॥
 ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਨਿਜ ਧਾਮ ਸਿਧਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੁ ॥
 ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਪੁਨ ਅਵਰ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ੫ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
 ਗਯੋ ॥ ਗੁਰ ਜੰਡਿਆਲੇ ਇਸਥਿਤ ਭਯੋ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਕ ਦਸ ਮੰਜੀ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਇਕ ਦਸ ਕਾ
 ਅਬ ਜੋੜ ਦਿਖੱਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਵਿ ਕਹਿਤ ਅਬੈ ਸੁਨ ਲੱਯੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹੁ
 ਭਾਈ ਮਾਈ ਦਾਸ ॥ ਜੋਧ ਪਿੰਡ ਮਹਿੰ ਜਾਹਿ ਅਵਾਸ ॥ ੭ ॥ ਦੁਤੀਯੇ
 ਮਾਨਕ ਜੀਵੜ ਜਾਨਹੁ ॥ ਵੇਰੋਵਾਲ ਜਾਹਿ ਅਸਥਾਨਹੁ ॥ ਲੁਹਾਰ
 ਸਧਾਰਣ ਪੁਰੀ ਮਹੰਤਾ ॥ ਮਥੇ ਮੁਰਾਰੀ ਚਤੁਰ ਜੰਤਾ ॥ ੮ ॥ ਮਰਵਾਹੇ
 ਪੁਰ ਸ਼ੇਖੂ ਜਾਨ ॥ ਖੇਮ ਕਰਨ ਪਿੰਡ ਖੇਡਾ ਮਾਨ ॥ ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ
 ਮਦਰ ਪਿੰਡ ਵਾਰੋ ॥ ਫਿਰੀਆ ਬਹਿਜ ਗਜੇਨ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ੯ ॥
 ਬਸੀ ਕਟਾਰੂ ਦੋਨ ਪੁਰ ਵਾਰੋ ॥ ਬੇਨੀ ਪੰਡਤ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਚੂਹਾ
 ਲੰਗਾਹਾ ਹਿੰਦਾਰ ॥ ਇਕ ਦਸ ਇਕ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੀ ਜੀ ਗੁਰ ਸੁਤਾ ਜਿਸ ਕੇ ਭਾਗ ਬਿਸ਼ਾਲ ॥
 ਗੁਰ ਪਿਤ ਜਥਾ 'ਪ੍ਰਸੰਨ' ਹੈ ਕਰੈ ਤਥਾ ਸੁਭ ਕਾਰ ॥ ੧੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਤੇ ਕਰਹਿ ਸਨਾਨ ॥ ਤਬ ਪਹੁੰਚਹਿ
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਜਾਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਰੀ
 'ਸੋਚ' 'ਮੱਜੇ' ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ੧੨ ॥ ਹਿਤ ਦਰਸਨ ਕੇ 'ਤਨਜਾ'
 ਭਾਨੀ ॥ ਪਹੁੰਚੀ ਨਿਕਟ ਭਗਤ ਜਹਿ ਭਾਨੀ ॥ ਤਬ ਚੌਕੀ ਪਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਚਰੇ ॥ ਧਯਾਨ ਧਰਨ ਹਿਤ ਬੈਠਬ ਕਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਨ

ਬਿਲੋਚਨ 'ਮੁਦਤ ਕਰਕੈ ॥ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਿੱਤ ਕੋ ਧਰਕੈ ॥ ਹੁਤੋ ਹੀਨ
 ਚੌਕੀ ਇਕ ਪਾਵਾ ॥ ਪਿਖ ਭਾਨੀ ਮਨ ਇਮ ਠਹਿਰਾਵਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਜਬ ਪਿਤ ਹਾਲਹਿ ਇਤ ਉਤ ਹੋਇ ॥ ਚੌਕੀ ਡੋਲ ਜਾਇ ਤਿਤ
 ਜੋਇ ॥ ਛੁਟਹਿ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਅਗਾਧੂ ॥ ਜਿਸ ਹਿਤ ਜੋਗੀ ਜਤਨ
 ਸੁ ਸਾਧੂ ॥ ੧੫ ॥ ਪਰਹਿ 'ਵਿਖੇਪ ਧਯਾਨ ਕੇ ਮਾਹੀਂ ॥ ਬਿਰਤ
 ਅਡੋਲ ਟਿਕੈ ਤਬ ਨਾਹੀਂ ॥ ਅਪਰ ਵਸਤ ਤਹਿ ਪਾਇ ਨ ਕੋਈ ॥
 'ਪਾਵੈ ਤਰੇ ਧਰੇ ਹਿਤ ਜੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ 'ਦ੍ਰਿਗਨ ਉਠਾਇ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਸਮੀਪ ਜੋ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਉਤਲਾਵਤ ਤੇ ਦੀਨਸ
 ਹਾਥ ॥ ਨਹਿੰ ਡੋਲਹਿ ਚੌਕੀ ਤਿਹ ਸਾਥ ॥ ੧੭ ॥ ਚਹੁ ਪਾਵੇ ਪਰ ਇਕ ਸਮ
 ਭਾਰੂ ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਸਭ ਲੀਨ ਸਹਾਰੂ ॥ ਤਨ ਇਸਤੀ ਕਰ ਕੋਮਲ
 ਕਰ ਹੈ ॥ ਭਯੋ ਭਾਰ ਤੇ ਪੀੜਤ ਤਰ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਤਉ ਨ ਕਰਯੋ
 ਡੁਲਾਵਨ ਕਰ ਕੋ ॥ ਬੈਠੀ ਰਹੀ ਧੀਰ ਉਰ ਧਰ ਕੋ ॥ ਪਾਵਾ ਰਹਯੋ
 'ਹਥੇਲੀ ਗਡ ਕੈ ॥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਾਸਤ ਤਿਹ ਥਲ ਛਡਕੈ ॥ ੧੯ ॥
 ਜੋ ਬਡ ਹਠੀਅਨ 'ਦੁਸਕਰ ਹੋਈ ॥ ਭਗਤ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਕੀਨਸ
 ਸੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਤ ਲਗ ਨਾਹਿਨ ਹਾਲੀ ॥ ਮਨਹੁ ਮੂਰਤੀ ਚਿਤ
 ਨਿਕਾਲੀ ॥ ੨੦ ॥ ਭੁਜਾ ਸੂਨ ਕੰਧੇ ਲਗ ਭਈ ॥ ਉਤਰਯੋ ਰੁਧਰ
 ਲਾਲ ਹੁਇ ਗਈ ॥ ਧਯਾਨ ਹਟਾਵਨ ਸਮੇਂ ਭਯੋ ਜਬ ॥ ਕਮਲ
 ਬਿਲੋਚਨ ਬਿਕਸਤ ਭੇ ਤਬ ॥ ੨੧ ॥ ਬੈਠੀ ਸੁਤਾ ਸਮੀਪ ਨਿਹਾਰੀ ॥
 ਬਹੁਰੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਭੁਜਾ ਪਰ ਭਾਰੀ ॥ 'ਬੂਲ ਨਸਾਂ 'ਸ਼੍ਰੋਣਤ ਭਰ ਰਹਿਓ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬੂਝਨ ਕਹਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਇਹੁ ਕਯਾ ਕੀਨ ਰਹੀ
 ਕਿਮ ਬੈਸੀ ॥ ਭੁਜ ਪਰ ਪੀੜ ਸਹੀ ਤੁਮ ਐਸੀ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਰੇ ਉਤਰਕੈ ॥ ਹਾਥ ਨਿਕਾਸਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਹਰਕੈ ॥ ੨੩ ॥

੧ ਮੀਟ ਕੈ ।
ਪਹਥ ਦੀ ਤਲੀ ।

੨ ਦੁਖ ।
੬ ਠਗ ।

੩ ਪਵੈ ਤਲੇ ਹੇਠਾਂ ।

੭ ਧਰਤੀ ।

੪ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ।

੮ ਲਹੂ ।

'ਗਰਤ ਹਥੇਲੀ ਬਿਖੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਖੇਦ ਬੀਬੀ ਕਿਮ ਧਾਰਾ ॥
 ਸੁਨ ਬੋਲੀ ਬਡਭਾਗਨ ਭਾਨੀ॥ਪਿਤ ਜੀ ਪਾਵੈ ਹੀਨ ਪਛਾਨੀ॥੨੪॥
 ਨਿਕਟ ਬਿਲੋਕਨ ਕਛੂ ਨ ਕੀਨ ॥ ਜਾਂਤੇ ਹਾਥ ਤਰੇ ਮੈਂ ਦੀਨ ॥
 ਡੋਲੇ ਤੇ ਸਮਾਧ ਛੁਟ ਜਾਇ ॥ ਰਾਖੀ ਯਾਂਤੇ ਸਬਤ ਟਿਕਾਇ ॥੨੫॥
 ਪਿਤ ਜੀ ਹਮਰੀ ਮਤ ਅਨਜਾਨੀ ॥ ਹੋਇ ਨ ਸਕੈ ਸੇਵ ਗੁਨ ਖਾਨੀ॥
 ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਮਹਿ ਰਹਿਤ ਬਿਸੂਰਤ ॥ ਅਹੋ ਆਪ ਪਰਮੇਸਰ ਮੂਰਤ
 ॥ ੨੬ ॥ ਸਫਲ ਨੇਤ੍ਰ ਜੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ॥ ਹਾਥ ਸਫਲ ਤਵ ਸੇਵਾ
 ਕਰੇ ॥ ਰਿਦਾ ਸਫਲ ਜਿਸ ਮਹਿ ਤੁਮ ਬਾਸੋ ॥ ਚਰਨ ਸਫਲ ਦਰਸਨ
 ਹਿਤ ਜਾਸੋ ॥ ੨੭ ॥ ਸਕਲ ਸਰੀਰ ਸਫਲ ਬਡਭਾਗੇ ॥ ਜੋ ਰਾਵਰ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ਸੁਨ ਤਨਜਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਪਿਖ ਦੁਸ
 ਕਰਮ ਕੀਨ ਜਿਸ ਭਾਇ ॥ ੨੮॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਰ ਦਿਯੇ ਸੁਜਾਨਾ॥
 ਸੰਤਤ ਤੇਰੀ ਬਧੈ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੀ ਹੋਵੈ ਪੂਜ ॥ ਜੈਸੇ
 ਬਧੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੂਜ ॥ ੨੯ ॥ ਬਡ ਐਸੂਰਜ ਬਧੈ ਤਿਨ ਆਗੇ ॥ ਜੋ
 ਤਿਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਬਡਭਾਗੇ॥ ਆਗੇ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਨਿਪਜੈ ਹੈ ॥ ਮਹਾਂ
 ਬਲੀ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਹੈ ਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗਹਿ ਦੁਸਟਨ ਕੋ
 'ਘਾਵੈ ॥ ਪਰਮ ਧਰਮ ਕੋ ਜਗ ਬਿਦਤਾਵੈ ॥ ਸੋਫ ਬੰਸ ਕੋ ਬਹੁ
 ਬਡਿਆਈ ॥ ਤੈ ਕਰ ਭਗਤ ਭਲੇ ਅਬ ਪਾਈ ॥੩੧॥ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਇਤਯਾਦਕ ਬਰ ਦਿਯੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਜੋਰਤ ਉਰ ਸਨਮਾਨੀ ॥ ਬਡਭਾਗਨ ਨੇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥੩੨॥
 ਆਇਸ ਲੇ ਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੈ ਸਿਧਾਈ ॥ ਸਰਬੋਤਮ ਪਦ ਕੋ ਨਿਪਜਾਈ॥
 ਸਦਾ ਭਗਤ ਕੇ ਬਸ ਗੁਰ ਸ੍ਵਾਮੀ॥ਦੇਤ ਅਦੇਯ ਜੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩੩॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਰਸ ਦ੍ਵਾਦਸ ਕੇ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਖਦਾਇ ॥
 ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਪਿੰਡ ਮਊ ਤੇ ਆਵਤ ਭਈ ਸਗਾਇ ॥ ੩੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਛੰਦ ਬਨਾਯੋ
ਸੂਹੀ ਭਲੇਰਾ ॥ ਕੁੜਮਨ ਤੇ ਕੁੜਮਾਈ ਆਈ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲ
ਭਈ ਵਧਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਸੁਨ ਆਨੰਦ ਥਾਇ ॥
ਤਿਆਰੀ ਬਿਆਹ ਤੁਰਤ ਕਰਵਾਇ ॥ ਤੇਈ ਹਾੜ ਪੁੰਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨ
ਥਾਪੇ ॥ ਮੰਗਲ ਭਏ ਸੁ ਜਾਇ ਨ ਮਾਪੇ ॥ ੩੬ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਘਰ
ਬਹੁ ਦਾਰਾ ਆਈ ॥ ਗਾਵੈਂ ਗੀਤ ਬਹੁਤ ਹੁਲਸਾਈ ॥ ਰਾਮਦਾਸ
ਕਿਤ ਕਾਜ ਸੁ ਗਏ ॥ ਹਰਜਸ ਗਾਉ ਸੁ ਕਹਿਤੇ ਭਏ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਕੀ ਦਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਘੋੜਿਨ ਸਮਾਂ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਨ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਈ ॥ ਗਾਉ ਘੋੜੀਆਂ ਅਸਬਿਧ
ਆਈ ॥ ੩੮ ॥

ਘੋੜੀਆਂ ॥ ਦੇਹ ਤੇਜਨਿ ਜੀ ਰਾਮ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥

ਧੰਨੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਅਨੰਦ ਤਬ ਸਭ ਨੇ ਪਾਏ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜਸ ਘੋੜੀ ਗਾਏ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਨਿਤ ਨਏ ਮੰਗਲ ਭਏ ॥ ਜਬ
ਪੁੰਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿੰ ਇਕ ਦਿਨ ਰਏ ॥ ੩੯ ॥ ਤਬ ਹੀ ਭਈ ਜਨੇਤ
ਤਿਆਰਾ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਆਹ ਅਨੰਦ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਅਨਕ ਬਾਜੇ ਬਜਵਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਸੰਝ
ਸਮੇਂ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਕਿਸਨ ਚੰਦ ਬਹੁ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥
ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਨੀ ਮਿਲ ਕੀਨੀ ॥ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੁ ਬਰਖਾ ਰਸ
ਭੀਨੀ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਹਰਹਾਂ ਇਕ ਸਾਰੀ ॥ ਕਹ ਸ੍ਰੀ
ਅਰਜਨ ਕੋ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਛੰਦ ਸੁਨਾਵਹੁ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਯੋ ॥ ਸੁਨ
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਐਸ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ੪੨ ॥

ਫੁਨਹੇ ਛੰਦ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ॥

ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭ ਦਿਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ
ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ
ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਮਿਲੀ ਨਾਰ ਬਹੁ ਗੀਤਨ ਗਾਈ ॥ ਰਾਮਦਾਸ
ਤਿਨ ਗਿਰਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਮਾਨੀ
ਸ਼ਬਦ ਪਠਾਏ ॥ ਹਮ ਘਰ ਸਾਜਨ ਪਿਆਰੇ ਆਏ ॥ 'ਜੁਗ ਜਾਮਨ
ਜਬ ਜਾਮ ਬਿਤਾਈ ॥ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਲਗੇ
ਰਬਾਬੀ ਵਾਰ ਅਲਾਵਨ ॥ ਭਈ ਲੋਇ ਬਹੁ ਸਮਾਂ ਸੁਹਾਵਨ ॥
ਭੋਗ ਪਾਇ ^੨ਸੁਠ ^੩ਲਾਵ ਪੜ੍ਹਾਈ ॥ ਮਥੇ ਮੁਰਾਰੀ ਕੇ ਜੁ ਬਨਾਈ ॥
੪੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਆਗੈ ਗਵਨੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਪਾਛੈ
ਰਵਨੈ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪੋਥੀ ਬੀਚ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਲਾਵਾਂ ਚਾਰ
ਪੜ੍ਹਾਈ ॥ ੪੬ ॥ ਪਠ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬ੍ਰਤਾਵਾ ॥ ਬਿਆਹ
ਅਨੰਦ ਸਭਨ ਮਨ ਭਾਵਾ ॥ ਬਹੁ ਦਾਇਜ ਚੰਦ ਕਿਸਨੈ ਦੀਨ ॥
ਅਸਟਮ ਦਿਵਸ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨ ॥ ੪੭ ॥ ਆਇ ਬਾਵਲੀ ਪਗ
ਗੁਰ ਬੰਦੇ ॥ ਡੋਲੇ ਯੁਤ ਪਿਖ ਗੁਰੂ ਅਨੰਦੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੀ ਕੋ ਮਿਲੈ
ਬਧਾਈ ॥ ਜਿਸ ਸਮ ਨਹਿੰ ਤੈਲੋਕੀ ਮਾਈ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਭਾਨੀ ਜੀ ਸੇਵਾ ਐ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਉਨੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਲੋਕਨ ਤਿਸ ਪਰਗਨੇ ਸ਼ਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੇ ਦੀਨ ॥

ਸਭ ਪਿੰਡਨ ਕੇ ਨਰ ਮਿਲੇ ਆਨ ਦਰਸ ਗੁਰ ਕੀਨ ॥੧॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਗਰੀ ਸਭਾ ਲਗਾਏ ॥ ਰਾਮਦਾਸ

ਨਿਜ ਪਾਸ ਬੁਲਾਏ ॥ ਇਨ ਕੋ ਸਭਹੀ ਭੇਟ ਦਿਵਾਈ ॥ ਨਰ ਗ੍ਰਾਮਨ
 ਕੀ ਬਾਹਿ ਗਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੇ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਮਾਲਕ ਤੁਮਰੇ ਇਹੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸਭ ਕੋ ਦੇ ਦਸਤਾਰ ॥
 ਬਿਦਾ ਕਰੇ ਨਰ ਗ੍ਰਾਮ ਉਚਾਰ ॥ ੩ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਨ
 ਖਾਨਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਨ ਠਾਨਾ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਜਬ
 ਗਾਦੀ ਦਈ ॥ ਆਇਸ ਦੇਹਿ ਖਡੂਰ ਬਸਈ ॥ ੪ ॥ ਤਿਮ ਸ੍ਰੀ
 ਅੰਗਦ ਕਾਰਜ ਕੀਨਾ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਬਸਾਇ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਅਬ
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਕੇ ਹੇਤ ॥ 'ਏਕਲ ਚਹੀਐ ਗ੍ਰਾਮ ਨਿਕੇਤ ॥ ੫ ॥
 ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਰਾਮਦਾਸ ਬੁਲਾਇ ॥ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ਕਹਯੋ ਇਸ
 ਭਾਇ ॥ ਸੁਨ ਹੇ ਸੌਮ ਬਸਨ ਹਿਤ ਥਾਨ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਬਸਾਵਹੁ ਪਿਖ
 ਕਰ ਆਨ ॥ ੬ ॥ ਸਨੇ ਜਨੇ ਨਿਜ ਪਾਵ ਟਿਕਾਵਹੁ ॥ ਬਹੁਰ ਕਰੇ ਪੁਰ
 ਮਹਾਂ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਜਿਮ ਖਡੂਰ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਕੈ ॥ ਆਛੇ ਆਨ
 ਬਸੇ ਹਮ ਟਰ ਕੈ ॥ ੭ ॥ ਅਹੈ ਪਰਗਨਾ ਤੁਮਰੇ ਪਾਸ ॥ ਬਲ ਆਛੇ
 ਪਿਖ ਕਰੇ ਅਵਾਸ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਹੁਕਮ ਆਪ
 ਕੋ ਮਾਥੇ ਮੋਰੇ ॥ ੮ ॥ 'ਰਾਵਰ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮਹਿੰ ਰਾਜੀ ॥ ਇਹੀ
 ਪ੍ਰਤੱਗਯਾ ਮੈਂ ਉਰ ਸਾਜੀ ॥ ਜਹਾਂ ਬਤਾਵਹੁ ਕਰਨਾ ਧਾਰ ॥ ਸੇਵਕ
 ਜਾਇ ਕਰੈ ਤਹਿ ਕਾਰ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰਦਾਸ ਕਰ ਕਰਨਾ ॥
 ਸਰਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ਭਲੇ ਕਰ ਬਰਨਾ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਤੁੰਗ ਤੇ ਅਹੈ ਉਰੇਰੇ ॥
 'ਗਿਲਵਾਲੀ ਤੇ ਲਖਹੁ ਪਰੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਹੈ ਸੁਲਤਾਨ ਵਿੰਡ ਜਿਸ
 ਨਾਮੂ ॥ ਤਿਸਤੇ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਅਭਰਾਮੂ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ
 ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਨਾਮ ਪੁਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਰਖਾਵਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਜਬਹਿ
 ਸਦਨ ਤਹਿ ਲੇਹੁ ਚਿਨਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ਹਮ ਢਿਗ ਆਵਹੁ ਹਿਤ ਲਾਹਿ ॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਕਰੇ 'ਬਿਸਰਜਨ ਸੋਇ ॥ ਕੇਤਕ ਸੰਗ ਕਰੇ ਸਿਖ

ਜੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਤਹਿ ਚਲ ਕਰ ਆਏ ॥ ਜੋ ਥਲ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਅਮਰ ਬਤਾਏ ॥ ਸਭ ਗ੍ਰਾਮਨ ਕੀ 'ਸੀਮਨ ਛੋਰ ॥ ਫਿਰ ਤਹਿ
 ਕਾਰ ਕਰੀ ਚਹੁ ਓਰ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੰਗਾਯੋ ਬਹੁ 'ਮਿਸਟਾਨ ॥
 ਗੁਰ ਆਗੇ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨ ॥ ਭੀਰ ਸੈਕਰੇ ਲੋਕਨ ਹੋਈ ॥ ਕਰਯੋ
 ਬ੍ਰਤਾਵਨ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਹੀ ਗਹਿ
 ਹਾਥ ॥ ਟੱਕ ਲਗਾਇਓ ਸੋਢੀ ਨਾਥ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਚਾਰ
 ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ 'ਮੇਖ ਪਾਸ ਸਕ੍ਰਾਤਹਿ ਮਾਨ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ਨੀਵ
 ਰਖਾਈ ॥ ਈਟ ਪਕਾਇ ਸਦਨ ਬਨਵਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਨਰ ਤਹਿ
 ਬਾਸੇ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸੁਭ ਗਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰਤਾ
 ਦੇਨ ਸਮੇ ਤਬ ਆਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਇਨਹੁ ਬੁਲਵਾਵਾ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਹੁਕਮ ਜਾਵਤੇ ਭਏ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਗੁਰੂ ਦਰਸਏ ॥ ੧੭ ॥
 ਕਰ ਬੰਦਨ ਜੁਗ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ਬੈਠੇ ਸਨਮੁਖ ਦ੍ਰੈ ਕਰ ਬੰਦ ॥
 ਪੁਰ ਗਾਥਾ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਕੀਨ ॥ ਕੈਸੇ ਕਰਯੋ ਸੁਧਾਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੮ ॥
 ਸੁਨ ਸੋਢੀ ਕੁਲ 'ਭੂਖਨ 'ਰਰਯੋ ॥ ਜਸ ਕਰਵਾਯੋ ਤੈਸੇ ਕਰਯੋ ॥
 ਹਮ ਤੋ 'ਕਾਸ਼ਟ ਪੁਤਰੀ ਹੈਸੇ ॥ ਕਰਿਓ ਤਸ ਕਰਵਾਇਓ ਜੈਸੇ ॥
 ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਮੋਹਿਨ ਪਿਤ ਖਰੇ ਸਰਾਯੋ ॥ ਨੀਕ ਕਰਯੋ ਹਮਰੇ ਮਨ
 ਭਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਜਬ ਜਾਹੁ ਰਚੇ ਸੁਤ ਤਾਰਾ ॥ 'ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਨਾਮ
 ਪ੍ਰਚਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਰਾਖ ਸਮੀਪੀ ਕਰੇ ॥ ਕਾਰ ਹਜ਼ੂਰ
 ਤਿਨਹੁ ਤੇ ਸਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰਮ ਬਿਧ ਤਨ ਅਹੈ ॥ ਤਉ ਮਹਾਂ ਤਪ
 ਤਪਤੇ ਰਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਂਡੇ ਰਹੈ ਇਕਾਕੀ ॥ ਕੰਧ ਮੇਖ
 ਪਕਰਹਿ ਜਬ ਥਾਕੀ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ਬੋਰਾ ॥ ਖਰੇ
 ਰਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪ ਘੋਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨਰਨ ਅਨੇਕਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ॥

੧ ਹਦ ਛਡ ਕਰਕੇ ।

੨ ਮਿਠਾ ।

੩ ਵੈਸਾਖ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ।

੪ ਗਹਿਣਾ

ਰੂਪ ।

੫ ਉਚਾਰਿਆ ।

੬ ਕਾਠ ਦੀ ਪੁਤਲੀ ।

੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।

ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਟਹਿੰ ਕਲੇਸ ॥ ਹੇਰਹਿੰ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਕੇਰੀ ॥
 ਬਖਸਹਿੰ ਪਦਵੀ ਉਚ ਬਡੇਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਸੰਗਤ
 ਆਵਹਿੰ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਹਿੰ ਨਰ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈਂ
 ਅਨਕ ਢਿਗ ਰਹੈਂ ॥ 'ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਉਪਾਸਤ ਅਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥
 ਰਿਦਾ ਸੁੱਧ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਗਯਾਨ ਪਾਇ ਹੈ ਮੁਕਤ ਘਨੇਰਾ ॥
 ਦਿੱਲੀ ਪਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਿਮ ਹੋਇ ॥ ਕਿਯੇ ਉਮਰਾਵ ਬੀਸ ਅਰ ਦੋਇ
 ॥ ੨੫ ॥ ਇਸ ਜਗ ਕੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਨੇ ॥ ਬਡਿਆਈ ਪਦ
 ਮਹਿੰ ਥਿਤ ਕੀਨੇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਅਧਕ ਸਿਰੀ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਜਿਸ ਪਰ
 ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਲਾਸ ॥ ੨੬ ॥ ਦੋਨਹੁ ਲੋਕਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਨ ॥ ਮੰਜੀ
 ਪਰ ਬੈਠਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਦੇਸਨ ਭੇਜੇ ਮੁਖੀ ਬਨਾਇ ॥ ਇਹਾਂ ਗੁਸਤ
 ਮਹਿੰ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੭ ॥ 'ਗਨ ਦੇਸਨ ਪਰ ਹੁਕਮ ਕਰੰਤੇ ॥
 ਨਰ ਅਨੇਕ ਮਿਲ ਸੇਵ ਕਰੰਤੇ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਸੁਖ ਭਾ ਪਰਲੋਕ ॥
 ਐਸੇ ਅਪਨੇ ਸਿੱਖ ਅਸੋਕ ॥ ੨੮ ॥ ਦੂ ਬਿੰਸਤ ਮੰਜੀ ਅਧਕਾਰ ॥
 ਬੈਠਾਰੇ ਗੁਰ ਨਿਜ ਦਰਬਾਰ ॥ ਪਤਸ਼ਾਹੁ ਦੂ ਲੋਕਨ ਕੇਰੇ ॥ ਇਮ
 ਪਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਨ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਂਈ ਦਿੱਤਾ ਝੰਜੀ ਜੋਇ ॥
 ਸੈਦੋ ਜੱਟ ਲਵ ਪੁਰੀ ਸੋਇ ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਲਵ ਪੁਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੇਵ ਕੋ ਧਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਰਬ ਹੀ
 ਰੀਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲੇ ਪਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਹਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੁਮ ਜਾਚਹੁ
 ਬਰ ਕੋ ॥ ਕਰੋ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਉਰ ਕੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ
 ਮਿਲ ਭਲੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਆਇ ॥ ਪਿਖਯੋ ਕਸਾਬ ਪੁਰਾ ਸੁ
 ਰਿਸਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਲਖਯੋ ਪਾਪ ਹੁਇ ਘੋਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰਾਪਤ
 ਕੀਨਸ ਏਵ ਬਖਾਨਾ ॥ ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਜ਼ਹਿਰ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ॥

ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਲਗ ਕਹਿਰ ਇਥਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਤਬ ਕੇ ਪੁਰ ਮਹਿ
ਨਰ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਲਗ ਬਾਦ ਉਠਾਵੈ ॥ ਲਰੈ
ਪਰਸਪਰ ਝਗਰਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਕੇਤਕ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾਨ ਲਗ ਹਾਨੀ ॥ ੩੪ ॥
ਮਹਾਂ ਸੰਤਾਪ ਪਾਇ ਨਰ ਰਹੇ ॥ ਜਹਿਰ ਸਮਾਨ ਆਪ ਮਹਿ ਕਹੇ ॥
ਅਬ ਸੋ ਸ੍ਰਾਪ ਮਿਟਾਵਨ ਕਰੀਐ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਿਹਰੀਐ
॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਸੁਨਤ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਬਰ ਦੁਹੁਸਾਧ ਕਰੀ
ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਤਉ ਦੇਨ ਕੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬੋਲੇ ਬਹੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ॥ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ
ਮੁਖ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰ ॥ ਅਸ ਸਲੋਕ ਕਹਿ ਸ੍ਰਾਪ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਤਬ
ਤੇ ਸਭ ਲੋਕਨ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬੀਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਬਨ ਦੇਸ ॥
ਮੱਲਯ ਕਰਤ ਤਰ ਵਰਨ ਕੋਂ ਤਿਉਂ ਨਰ ਭਗਤ ਅਸੇਸ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਬਸੇ ਇਕ ਥਾਨ ॥ ਸਕਲ ਦੇਸ
ਭਈ ਭਗਤ ਮਹਾਨ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਤੇ ਸੁਨ ਕਰ ਜਗਯਾਸੀ ॥
ਅਨੰਦ ਧਾਰ ਬਸੈਂ ਗੁਰ ਪਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਠਾਂਢੇ
ਦੁਾਰੇ ॥ ਦੇਤ ਜਨਨ ਕੋ ਖੁਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥ ਜਿਮ ਚਿਤ ਚਿਤਵਹਿ
ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸੋ ਬਿਧ ਬਨਹਿ ਆਨ ਤਤ ਕਾਲ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿਦਾਸ ਨੰਦ ਕਹੁ ਦੇਖਾ ॥ ਉਚਤ ਤਖਤ ਕੇ ਬੁੱਧ ਬਸੇਖਾ ॥
ਸਭ ਗੁਨ ਸੰਜੁਤ ਧਰਮ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਪਰ ਨ ਹੋਰਯੋ ਇਨਹੁ
ਸਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤ ਆਪਨੋ ਜਾਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਭਾਣੇ

ਮਹਿੰ ਹਰਖਨ ਵਾਲਾ ॥ ਪਰਖਨ ਕਰਕੈ ਨੀਕੀ ਰੀਤ ॥ ਰਹਿ ਇਕ
 ਸਾਰ ਸੁੱਧ ਦਿਓ ਚੀਤ ॥ ੫ ॥ ਆਯੂ ਪੂਰਨ ਤਿਨ ਕੀ ਭਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਅਮਰ ਜਾਨ ਸਭ ਲਈ ॥ ਅਪਨ ਆਰਬਲ ਮੈਂ ਅਬ ਦੇਵੈਂ ॥
 ਹਿਤ ਪਰਲੋਕ ਗਮਨ ਸੁਭ ਲੇਵੈਂ ॥ ੬ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਰਾਮਦਾਸ
 ਬੁਲਵਾਇਵ ॥ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ਭਲੇ ਸਮਝਾਇਵ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਤੇਰੀ
 ਅਵਧ ਬਿਤਾਈ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਜਾਨ ਲੀਨ ਇਸ ਭਾਈ ॥ ੭ ॥ ਇਕ
 ਸਤ ਸੰਮਤ 'ਖਟ ਅਰ ਚਾਰੀ ॥ ਆਰਬਲਾ ਹਮਰੇ ਤਨ ਸਾਰੀ ॥
 'ਅਬ ਖਟ ਬਰਸ ਇਕਾਦਸ ਮਾਸ ॥ ਦਿਵਸ ਅਸਟ ਦਸ 'ਸੇਸ
 ਰਹਾਸ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਹਮ ਅਪਨੀ ਤੁਮ ਕੋ ਦੀਨਸ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮੈਂ
 ਲੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨਸ ॥ ਤੋਹਿ ਮੋਹਿ ਮਹਿੰ ਭੇਦ ਨ ਰਹਯੋ ॥ ਇਕ ਸਰੂਪ
 ਤਨ ਦੋਨਹੁ ਲਹਯੋ ॥ ੯ ॥ ਪਿੱਖ ਬੱਲੂ ਦਿਸ ਆਇਸ ਦੀਨ ॥
 ਦੀਨ ਮਨਾ ਜਿਨ ਸਭ ਸੁਨ ਲੀਨ ॥ ਲੀਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਜਾਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
 'ਬੀਨ ਨਰੇਲ ਲੇਹੁ ਸੁਭ ਚੀਨ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰੋ ਸੀਘ੍ਰ ਆਨਹੁ ਮੁਝ
 ਪਾਸੀ ॥ ਪਾਸੀ ਜਮ ਕੀ ਸਦਾ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਰਾਸੀ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਅਬਨਾਸੀ ॥ ਨਾਸੀ ਰੰਗਤਾ ਬਿਸਯ ਉਦਾਸੀ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਮਦਾਸ
 ਕਰਵਾਉ ਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਨਾ ਬਸਤ੍ਰ ਆਨ 'ਦੁਤਵਾਨਾ ॥ ਪਹਿਰਾਵਹੁ
 ਨਹਿੰ ਦੇਰ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਪੁਰ ਖਡੂਰ ਪਠਵਾਵਹੁ ॥ ੧੨ ॥
 ਗੁਰ ਸੁਤ ਦੋਨਹੁ ਕੈ ਲੇ ਆਵਹੁ ॥ ਮੋਹਿਨ ਮੁਹਿਰੀ ਤਾਤ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥
 ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਬੋਲ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ਆਇੰ ਰਬਾਬੀ ਕੀਰਤਨ ਗਾਵਹੁ
 ॥ ੧੩ ॥ ਆਇਸ ਮਾਨ ਬੁਲਾਵਨ ਠਾਨੇ ॥ ਜਹਿੰ ਜਹਿੰ ਜਿਸ ਕੇ
 ਹੁਤੇ ਟਿਕਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਭ ਮਹਿੰ 'ਰੌਰਾ ਪਰਯੋ ॥ ਚਾਹਿਤ ਗੁਰੂ
 ਪਯਾਨਾ ਕਰਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਬਿਸਮਤ

੧ ਛੇ। ੨ ਛੇ ਸਾਲ ਯਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ। ੩ ਬਾਕੀ। ੪ ਲਭ ਕੇ ਲਿਆਣਾ
 ਕਰੇ। ੫ ਸੋਭਾ ਵਾਲੇ। ੬ ਰੋਲਾ।

ਬਾਤ ਸੁਨਤ ਉਤਲਾਵੈਂ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ਬਾਰ
 ਬਿਲਮ ਤੇ ਮੱਜਨ ਚਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਬੱਲੂ ਆਨੇ ਬਸਤ੍ਰ ਨਵੀਨ ॥
 ਪਹਿਰਾਏ 'ਸੂਖਮ' ਦੁਤ ਪੀਨ ॥ ਪੁਰ ਖਡੂਰ ਅਰ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਆਵਤ ਭੇ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਉਦਾਰ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਤ ਸੁ ਸਿੱਖ ਆਏ
 ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ਬਹੁ ਦਿਵਾਨ ਹੋਯੋ ਤਬ ਭਾਰੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਅਮਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਕੋ ਬਡ ਹਿਤ ਨਾਲੂ ॥ ੧੭ ॥
 ਕਰ ਸੋਂ ਪਕਰ ਆਪਨੇ ਥਾਨ ॥ ਬੈਠਾਰੇ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥
 'ਬ੍ਰਿਧ' ਸੋਂ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਦਿਹੁ ਤਿਲਕ
 ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੮ ॥ ਜਬ ਬ੍ਰਿਪ ਤਿਲਕ ਦੇਨ ਤਿਨ ਲਾਗੇ ॥
 ਰਾਮਦਾਸ ਬੋਲੇ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਝ ਸਿੱਖੀ ਪਦ ਦੀਜੈ ॥
 ਨਿਜ ਨੰਦਨ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਜੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਹਮਨੇ ਦੇਨੋ ਹੁਤੋ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਪੂਰਬ ਕਹਯੋ ਹੁਤੋ ਬਰ
 ਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਦੇਨ ਸਮੇਂ ਅਬ ਜਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਅਤ ਗਰੀਬ
 ਇਹੁ 'ਸੰਤਤ' ਮੇਰੀ ॥ ਮਨ ਹੰਕਾਰ ਨ ਹੁਇ ਕਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਕਬਹੁ ਨ
 ਹੁਇ ਤੁਮ ਸੰਗ ਇਨ 'ਰਾਰ' ॥ ਮਿਲੇ ਰਹੋ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਸਾਲ ॥
 ੨੧ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬ੍ਰਿਧ ਤੇ ਤਿਲਕ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਤੇ 'ਮਹਿਦ
 ਪ੍ਰਕਾਸ' ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਨਲਿਯੋਰ ॥ ਲੇ ਕਰ ਚਾਰ
 ਪ੍ਰਦਛਨਾ ਫੇਰ ॥ ੨੨ ॥ ਦੇ ਭੇਟਾ ਨਿਜ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਵ ॥ ਤੀਨ
 ਲੋਕ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੁ ਬਨਾਇਵ ॥ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਥਮ ਜੁਗਮ ਸੁਤ ਸਾਬ ॥
 ਰਾਮਦਾਸ ਕਹੁ ਟੇਕਹੁ ਮਾਥ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸਗਰੀ ਸੰਗਤ ਹੇਰ ॥
 ਪਰੇ ਚਰਨ ਪਰ ਤਿਸ ਹੀ ਬੇਰ ॥ ਧਰ ਧਰ ਸਰਬ 'ਉਪਾਇਨ
 ਆਗੇ ॥ ਬੰਦਹਿ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ੨੫ ॥ ਇਸਥਿਤ ਭਏ

ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਜਸ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਅੰਗਦ ਮਾਨੋ ॥ ਤਸ ਹਮ ਰੂਪ ਇਨਹੁ ਕੋ ਜਾਨੋ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਨ
 ਭਾਨੀ ਦਿਸ ਦੇਖ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਜਾਚ ਲੇਉ ਚਿਤ ਚਾਈ ॥
 ਸੁਨਕੈ ਹਰਖਤ ਪਿਤ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਅਧਕ ਭਾਉ ਕਰ ਭਾਖਯੋ ਭਾਨੀ
 ॥ ੨੭ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਮੁਝ ਕੋ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਮੈਂ ਹੋਂ ਸਭ ਤੇ ਭਾਗ
 ਬਿਸਾਲ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਪਿਤ ਤੁਮ ਪੁਨਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਦਈ ਬਡਾਈ ਮੈਂ
 ਬਡ ਧੰਨ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਅਬ ਬਰ ਦੇਵਨ ਕੋ ਭਾਖਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੈਂ
 ਜਾਚਤ ਚਿਤ 'ਕਾਂਖਾ ॥ ਜਸ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ॥ ਪੁਨ
 ਤੁਮ ਲੀਨਸ ਗੁਰਤਾ 'ਸੰਪਦ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਦੀਨਸ ਮੁਝ ਘਰ
 ਬਡਿਆਈ ॥ ਸੋ ਕਬ ਪਰ ਕੇ ਘਰ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ਸੋਢੀ ਬੰਸ ਬਿਖੈ
 ਪਰਕਾਸਹਿ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਹੁ ਮਮ ਆਸਹਿ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੁਨਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਇ ਬਚ ਕਹੇ ॥ ਨਹਿ ਕਿਤ ਜਾਇ ਤੁਮਹੁ ਘਰ
 ਰਹੇ ॥ ਤਉ ਬਿਮਲ 'ਸਲਤਾ ਜਲ ਚਲਤਾ ॥ ਪਾਯੋ ਬੰਧਨ ਆਗੇ
 ਢਲਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਹੋਹਿ ਕਲੇਸ ਉਪ੍ਰਦ੍ਵ ਭਾਰੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਕੋ ਨ
 ਸਕਹਿ ਨਿਰਵਾਰੇ ॥ ਲਛਮੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਢਿਗ ਗਈ ॥ 'ਦ੍ਵਾਦਸ
 ਕੋਸ ਦੂਰ ਬਿਰ ਬਈ ॥ ੩੨ ॥ 'ਖਸ਼ਟ ਕੋਸ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਰਾਖੀ ॥
 ਨਿਕਟ ਹੋਨ ਕੋ ਤਿਨਹਿ ਨ ਭਾਖੀ ॥ ਆਨ ਹਮਾਰੇ ਠਾਂਢੀ ਦੁਾਰ ॥
 ਕਰਯੋ ਅਪਨੋ 'ਜੋਰ ਉਦਾਰ ॥ ੩੩ ॥ ਅਬ ਤੁਮਰੇ ਘਰ ਬਿਖੈ
 'ਪ੍ਰਵੇਸੀ ॥ ਬਿਘਨ ਕਲੇਸਨ ਬਿਖੈ ਬਿਸੇਸੀ ॥ ਤਉ ਅਲੇਪ ਰਹੈ
 ਇਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਇਨ ਕੇ ਦੋਸ ਸਕੈ ਛੈ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੪ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਦੀ ਭਾਦਰੋਂ ਤ੍ਰੈਦਸੀ ਇਕ ਸ਼ਤ ਚਾਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥
 ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਬਠਲਾਏ ਨਿਜ ਥਾਨ ॥ ੩੫ ॥

੧ ਇਛਾ । ੨ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ । ੩ ਨਦੀ । ੪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੋ ਬਾਰ
 ਬਾਰਾਂ ਕੋਹ ਮਾਇਆ ਦੂਰ ਰਹੀ ਹੈ । ੫ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੋਂ ਛੇ ਛੇ ਕੋਹ ਮਾਇਆ ਦੂਰ
 ਰਹੀ ਹੈ । ੬ ਬਲ । ੭ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ।

ਚੋਪਈ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਢਾਯੋ ॥ ਪਠ ਆਨੰਦ
ਕੜਾਹ ਬਰਭਾਯੋ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਤਯੋ ਚੈਦਸ ਦਿਨ ਆਵਾ ॥ ਬਹੁ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਯੱਗ ਕਰਾਵਾ ॥ ੩੬ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ਸੁ
ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾਂ ਮਹਿ ਸਭ ਜਗ ਭੀਨਾ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਸੁਨ
ਸੁਨ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵੈਂ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਜਾਨ ਦਰਸਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਰੇ ਫਲ ਪਾਵੈਂ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਦੋਖ ਨਸਾਵੈਂ ॥
ਗੋਇੰਦਵਾਲ 'ਬਿਪਾਸਾ ਤੀਰ ॥ ਭਈ ਹਜਾਰਨ ਸਿੱਖਨ ਭੀਰ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ
ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਅਮਰ ਜੀ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਪੋਤ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਖਯੋ ਆਪ ਸਮਾਵੈਂ ਜੋਤ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਜਨ ਅਰਬਿੰਦਾ ॥ ਦਿਪਤ
ਬਦਨ ਦੁਤ ਇੰਦ ਮਨਿੰਦਾ ॥ ਦਾਸਨ ਦੇਤ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦਾ ॥
ਸੁਧਾ ਗਿਰਾ ਦੁਖ ਦੁੰਦ ਨਿਕੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟ
ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਤਨ ਕੇ ਤਜਹਿ ਸੁ ਛੰਦ ਉਮੰਗਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ
ਮਗ ਆਵਹਿੰ ਸਮਦਾਇ ॥ ਪੁਰ ਪ੍ਰਵਸੈਂ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਕੇ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਬਡ ਸੰਗਤ ਹੋਈ ਇਕ ਥਾਨ ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਹੈ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ॥
੪ ॥ ਮਮ ਸਮ ਇਨ ਕੇ ਪੂਜਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹੋਂ ਅਭੇਦ ਇਨ ਸੋਂ
ਇਕ ਬਰਨਾ ॥ ਮੈਂ ਹੋਵਹੁ ਅਬ ਅੰਤਰ ਧਯਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਢਿਗ
ਕਰਹੋਂ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ॥ ੫ ॥ ਚਿੰਤਾ ਸੋਕ ਮੂਲ ਨਹਿੰ ਕੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਸਿਮਰਨ ਦਿਨ ਰੈਨ ਬਿਤੀਜੈ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿਨ ਕੀ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥
 ਦੇਤ ਭਏ ਸਿੱਖਯਾ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੋ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਈ ॥ ਗੁਰ
 ਅੰਗਦ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਤਿਨ ਨੇ ਹਮ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥
 ਨਿਜ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਨ ਦੀਨੀ ॥ ਹਮ ਭੀ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ਸੋਇ ॥
 ਚਤਰਬ ਗੁਰ ਉਚਰਹਿੰਗੇ ਜੋਇ ॥ ੮ ॥ ਸਗਰੀ ਕਰ ਇਕੱਤ੍ਰ ਢਿਗ
 ਰਾਖੇ ॥ ਦੇਨ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹਿ ਅਭਲਾਖੇ ॥ ਮਮ ਸਰੂਪ ਆਵੈ ਤੁਮ
 ਪਾਸ ॥ ਭਲੇ ਪੁਰਖ ਤਿਸ ਦੇਵਹੁ ਰਾਸ ॥ ੯ ॥ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਨਿਜ
 ਤਨਹਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਪੁਨ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਆਗਮ ਕੀਜੈ ॥ ਸੱਤ ਬਚਨ
 ਕਹਿ ਪਗ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਸੁਤ ਪਰ ਬਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥
 ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਕੀ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਅਸ ਆਇਸ ਦੀਨਸ ਤਿਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਅਬ ਤਯਾਰੀ ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਚਲਨ ਸਮਾਂ ਅਬ
 ਨਿਕਟ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨਤ ਮੁਹਿਰੀ ਸਹਿਤ ਭਰਾਤ ॥
 ਰਾਮਦਾਸ ਭੀ ਇਨ ਸੰਗਾਤ ॥ ਬਿਨੇ ਕਰੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ॥
 ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਹੈਂ ਕਿਸ ਢਾਲ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਜ ਕੁਲ ਰੀਤ ਕਿ ਗੁਰ
 ਕੀ ਢਾਲ ॥ ਦਿਹੁ ਆਗਯਾ ਤਸ ਕਰ ਹੈਂ ਦਯਾਲ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ
 ਤਬੈ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ਮੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੋ ਸੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਸ ਢਾਲ ॥ ਹਮਰੀ ਕੁਲ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲ ॥
 ਹਮ ਪਾਛੈ ਨਹਿੰ ^੧ਹੁਦਨ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਦੋਨੋਂ ਵਖਤ ਸੁਨੀਜੈ ॥
 ੧੪ ॥ ^੨ਗਰੜ ਬਾਨ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਪੜ੍ਹੀਜੈ ॥ ^੩ਕੇਸਵ ਸ੍ਰੀ ^੪ਗੁਪਾਲ
 ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ ^੫ਬਿਧ ਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਬਿਹਬਾਨ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਸੋ ਹਮ ਕੋ
 ਮੂਲਹੂ ਨਹਿੰ ਭਾਵੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਬਨਵਾਵਹੁ ਬਿਹਬਾਨ ਬਹੁ ਸਾਦਾ ॥

੧ ਟੋਣਾ ਨਹੀਂ । ੨ ਗਰੜ ਪੁਰਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ । ੩ ਕੇਸਾਂ
 ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭੂ । ੪ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ । ੫ ਬੁਢੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਸਮਤ ਕਰਹੋ ਮਰਯਾਦਾ ॥ ਪਿੰਡ ਸਬਲ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰੋ ॥
 ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਬਟਾਇ ਹਿਤ ਧਰੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪੱਤਲ ਯੱਗ ਸੁ ਅਧਕ
 ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸਿੱਖ ਅਭਿਆਗਤ ਅਸਨ ਅਚਾਵਹੁ ॥ ਦੀਪਕ ਬਾਰ
 ਨ ਤਲੀ ਧਰੀਜੈ ॥ ਸਿਮਰਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕੀਜੈ ॥ ੧੭ ॥ ਫੁੱਲ
 ਅਸਤ ਇਸ ਸਰ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ਸਮਾਧ
 ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਿਰਿਆ ਕਰੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬੰਸ ਬਧੈ ਜਗ
 ਮਹਿ ਤਵ ਭਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖ ਅਸਬਿਧ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸੋ
 ਸਿਖ ਹਮਰੋ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵੈ ॥ ਕਹਿਯੋ ਸਿਖਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ਹਮ ਸਨਬੰਧਨ ਫੂਲ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੯ ॥ ਨਦੀ ਭਗੀਰਥ ਮਹਿ
 ਪਹੁੰਚਾਵੈ ॥ ਰਾਵਰ ਅਸ ਮਰਯਾਦ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਹਰ ਇਕ
 ਸਰ ਪਰਵਾਵਹੁ ॥ ਨਿਕਟ ਜਾਹਿ ਜਲ ਬਿਮਲ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ੨੦ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਪਦ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹੀ ਮਾਨ ਸਭ
 ਲੀਨੀ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸੰਗਤ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ
 ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ੨੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਭ ਓਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹੁਤੀ ਭਾਵਨੀ
 ਜੋ ਜਿਸ ਧਾਰੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਦਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਰੀ ਸੁਭ
 ਥਲ ਲਿਪਵਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਦਨ ਆਦਿ ਸੁਗੰਧ ਛਿਰਕਾਏ ॥ ਬਰਨ
 ਬਰਨ ਫੂਲਨ ਲਰਕਾਇ ॥ ਸੁਚ ਆਸਨ ਪਾਵਨ ਤਬ ਪਾਵਾ ॥ ਬੈਠ
 ਗੁਰੂ ਜਪ ਦਾਸੂ ਗਾਵਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖਤ ਪ੍ਰੀਤ ਘਨੇਰੀ ॥
 ਬਿਸਦ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਮੁਖ ਪਰ ਫੇਰੀ ॥ ਬਿਧ ਤਬ ਆਸਾ ਸਬਦ
 ਪਠਾਵਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਿਨਾਮ ਜਪਾਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁ ਧੁਨ ਭਈ
 ਸ਼ਬਦ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਕਰਤ ਭਏ
 ਪਰਲੋਕ ਪਯਾਨਾ ॥ ਨਭ ਮਹਿ ਕੋਤਕ ਹੋਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੂਰਜ
 ਤੇਜ ਮੰਦ ਪਰ ਗਯੋ ॥ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਨਕ ਬਿਧ ਭਯੋ ॥ ਦੇਵਤਾਨ

ਕੇ ਗਨੇ ਬਿਵਾਨਾ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗਵਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਚਲੀ ਸੁਰੰਧਤ ^੧ਮੰਦ ^੨ਸਮੀਰਾ ॥ ਗਰਜਤ ^੩ਘਨ ਧੁਨ ^੪ਮਿਦਲ
 ਗੰਭੀਰਾ ॥ ^੫ਹਰਿ ਹਰੁ ਹਰ ^੬ਸੁਰ ਪਤ ਸਭ ਆਏ ॥ ^੭ਗੰਧੂਬ ^੮ਸਿੱਧ
 ਮੁਨੀ ਸਮਦਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰ ਹੈਂ ਉਸਤਤਿ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਜੈ
 ਜੈ ਜੈ ਧੁਨ ਉਚ ਉਚਾਰਾ ॥ ^੯ਗਨ ਮਣੀਅਨ ^{੧੦}ਜਟ ਤਖਤ
 ਬਿਜਾਲਾ ॥ ਲਜਾਇ ਬਿਮਾਨ ਸੁ ਕਰਤ ਉਜਾਲਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਸ
 ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ^{੧੧}ਆਰੋਹੇ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਛਬ ਪਿਖ ਕਰ ਸਭ
 ਮੋਹੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਧੁਨ ਠਾਨਤ ਸਭ ਬੰਦੈ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਰਿਦੈ
 ਅਨੰਦੈ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਰ ਬਿਵਾਨ ਚਹੁ ਦਿਸ ਹੁਇ ਚਾਲੇ ॥ ਗੁਰੂ
 ਬਿਰਾਜਹਿ ਬੀਚ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵਤ ॥
 ਇਮ ਸਭ ਟਲੇ ਜਾਤ ਸੁਖ ਪਾਵਤ ॥ ੩੦ ॥ ਗਮਨ ਸਕਤ
 ਜਿਸ ਜਿਸ ਕੀ ਜਹਾਂ ॥ ਕਰ ਕਰ ਨਮੋ ਸਥਿਰ ਭਏ ਤਹਾਂ ॥
 ਪਰਮ ਧਾਮ ਬੈਕੁੰਠ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪਹੁੰਚਤ ਭੇ ਸਤਗੁਰੂ ਉਦਾਰਾ ॥
 ੩੧ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤ ਮਹਿ ਜੋਤ ਸਮਾਨੀ ॥ ਜਥਾ ਮਿਲਹਿ ਪਾਨੀ
 ਸੰਗ ਪਾਨੀ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਮਿਲੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਆਇਸ ਤੇ ਸੋਕ ਤਿਆਗੇ ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਸਭ ਹੀ ਤਬ ਲਾਗੇ ॥ ਦੇਹ ਸਨਾਨੀ ਪਾਇ ਬਿਵਾਨ ॥
 ਚਾਇ ਲੀਨ ਕੰਧੂ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਬਹੁ ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨੀ
 ਉਠਾਈ ॥ ਸਿਖ ਬਹੁ ਮਿਲ ਫੂਲਨ ਬਰਖਾਈ ॥ ਪੌਤ੍ਰਨ ਪੌਤੇ
 ਗੁਰ ਕੇ ਆਏ ॥ ਕਰ ਮਹਿ ਲੀਨੇ ਚੌਰ ਸੁਹਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਆਗੈ
 ਸ਼ਬਦ ਰਬਾਬੀ ਗਾਵੈ ॥ ^{੧੨}ਠੌਰ ਠੌਰ ਬਿਰ ਪੌੜੀ ਲਾਵੈ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਤੀਰ ਬਿਪਾਸਾ ਥਾਨ ॥ ਰਚ ਚੰਦਨ ਕੀ ਚਿਖਾ ਮਹਾਨ ॥ ੩੫ ॥

੧ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ । ੨ ਹਵਾ । ੩ ਬਦਲ । ੪ ਕੋਮਲ । ੫ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਸ਼ਿਵਜੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ । ੬ ਦੇਵਤੇ ਬ੍ਰਹਮਪਤ ਇੰਦਰ । ੭ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਗਵੀਐ । ੮ ਚੌਰਾਸੀ
 ਸਿੱਧ । ੯ ਬਹੁਤ । ੧੦ ਲੜੀਆਂ ਜੜਤ । ੧੧ ਅਸਵਾਰ । ੧੨ ਥਾਂ ਥਾਂ ।

ਗੁਰ ਤਨ ਤਿਸ ਪਰ ਰਖ ਗੁਰ ਧਯਾਵਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਹਿ ਲੰਬੂ
 ਲਾਵਾ ॥ ਸਾਂਤ ਭਈ 'ਬੰਨੀ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਉਠੇ ਮੋਹਰੀ ਕੇ ਸਭ
 ਨਾਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਨੀਰ ਬਿਖਾਸਾ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਪੁਨ ਆਏ 'ਬਾਪੀ
 ਜਹਿ ਠਾਨ ॥ ਬਹੁਤ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਤਬੈ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸੋਹਿਲਾ ਪਠ ਸੰਗਤ
 ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਲੇ ਸਭ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਕੋ ਧਯਾਇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਕਹਿ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਰੂਰੈ ॥ ਸਾਂਤ
 ਰੂਪ ਜਨ ਕਾਰਜ ਪੂਰੈ ॥ ੩੮ ॥ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਿ ਦਿਨ ਤੀਨ
 ਬਿਤਾਇ ॥ ਚਤਰਥ ਦਿਵਸ ਚਢਯੋ ਜਬ ਆਇ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਅੰਸ
 ਸਿੱਖ ਮਿਲ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾਵਤ ਭਏ ਸੁ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸ ਫੁਲ ਸਭੈ ਉਠਾਇ ॥ ਨਦੀ ਬਿਖਾਸਾ ਮਹਿ ਪਰਵਾਹ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਆਇ ਕਰ ਲੀਨ ਕੜਾਹ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਦੀਨਸ 'ਬਟਵਾਹ
 ॥ ੪੦ ॥ ਦਿਵਸ ਦੁਸਹਿਰੇ ਕੋ ਜਬ ਆਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਦਸਤਾਰ
 ਬੰਧਾਵਾ ॥ ਦਿਵਸ ਚਤਰਦਸਮੇ ਨਿਜਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਬੋਲ
 ਪਠਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਪੰਚਦਸੇ ਦਿਨ ਯੱਗ ਕਰਾਵਾ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
 ਅਭਯਾਗਤ ਖਾਵਾ ॥ 'ਗਨ ਰੰਕਨ ਕੋ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ਮੰਗਨ ਕੀ
 ਰੁਚ ਰਹੀ ਨ ਆਨ ॥ ੪੨ ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਤੇ ਜੋ ਥੇ ਚਲ ਆਏ ॥
 ਬਿਦਾ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਿਸ
 ਬਾਰੇ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਕ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਬਿਦਾ ਲੀਨ ਗੁਰ
 ਸੂਤ ਤੇ ਚਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰ ਆਇ ਸੁਖਾਲੇ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ
 ਸ਼ਤ ਚਾਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪੁਨਯਾਂ ਭਾਦੁਇ ਕੀ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥
 ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਕੀਨੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਰਤ ਅੰਤ ਤੇ ਹੀਨੇ ॥ ਜਬਾ
 ਮੱਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨਿਜ ਮਤ ਨਹਿ

੧ ਅਗਨੀ ।

੨ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ।

੩ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਵਰਤਾਇਆ ।

੪ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ।

ਕਾਈ ॥ ੪੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਕੀ ਭਈ ਕਥਾ ਇਤਿ ਆਇ ॥

ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਮਨ ਲਾਇ ਜੋ ਮੁਕਤ ਭੁਗਤ ਕੋ ਪਾਇ ॥੪੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰੱਚਯਤੇ ਨਾਮ
ਬਾਈਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਚਤੁਰਥ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ
ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਯਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੋ ਪੁਰਖ ਬਰ ਦਾਸਨ ਰਖਯਕ ਜੋਇ ॥
ਕਰੋਂ ਬਿਨੰਤੀ ਪਗਨ ਢਿਗ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
ਜਾਹਿ ਜਪੇ ਨਹਿੰ ਲਟਕ ਹੈ ਮਾਤਾ ਗਰਭ ਮਝਾਰ ॥
ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਵਰੋ ਏਦੋਂ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ॥ ੨ ॥
ਕੰਦ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਚੰਦ ॥
ਚੰਦਨ ਸਮ ਦੁਖ ਘਾਮ ਕੋ ਬੰਦੋਂ ਬਿਘਨ ਨਿਕੰਦ ॥ ੩ ॥
ਮਾਰ ਹੰਕਾਰ ਜੁ ਭੱਸਤ ਨਿਤ ਤਾਂਹਿ ਸਹਾਇਕ ਮਾਰ ॥
ਮਾਰਸ ਚਹਿ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਭਜ ਨਿਤ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁਮਾਰ ॥ ੪ ॥
ਰਮਤ ਰਾਮ ਵਪੁ ਧਾਰਿਓ ਭਏ ਦਾਸ ਗੁਰ ਰਾਮ ॥
ਸੁਠ ਪਗ ਪੰਕਜ ਬੰਦਨਾ ਪੁਰਹਿੰ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ੫ ॥
ਅਰਜਨ ਦਾਸਨ ਕੀ ਸੁਮਤ ਹੁਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੇ ਬਾਂਛ ॥

੧ ਜਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਕਰਕੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਉਦਰ ਵਿਖੇ ਟੰਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
੨ ਦੁਖਾਂ ਰੂਪੀ ਧੁਪ । ੩ ਮਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਬੰਦਨ ਪਗਨ 'ਸਰੋਜ ਕੋ ਬਿਘਨਨ ਤੇ ਕਰ ਰਾਛ ॥ ੬ ॥
 ਬਿੰਦੁ ਨੀਰ ਪਦ ਪਰਮ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਖ ਅਰਬਿੰਦ ॥
 ਪੁਰਹੁ ਇੱਛ ਨਿਜ ਦਾਸ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੭ ॥
 ਰਾਇ ਜਗਤ ਕੇ ਅਵਤਰੇ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਭਜ ਨਾਇ ॥
 ਨਾਇ ਸੀਸ ਕਰ ਬੰਦਨਾ ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਿਦਾ ਉੱਜਲ ਕਰਹਿੰ ਕਲ ਮਲ ਤੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ॥
 ਬਿਸਨਰਹਿਤ ਬਿਸਿਆਨ ਕੀ ਸਿਮਰ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ॥ ੯ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ 'ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਉਦਬੇਗ ॥
 ਬੇਗ ਧਾਰ ਰਛਹਿੰ ਜਨਨ ਗਿਰਾ ਦੁਸ਼ਟ ਪਰ ਤੇਗ ॥ ੧੦ ॥
 ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਰਣਭੂਮ ਕੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ 'ਮ੍ਰਿਗਨ ਕੋ 'ਸਿੰਘ ॥
 ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਕੋ ਮੂਲ ਦਿਢ ਭਜ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥ ੧੧ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਤਬ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਇਹ ਭਾਇ ॥
 ਤੀਨ ਮਹਿਲ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਅਬ ਦੋਥੇ ਦਰਸਾਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਬੇਦ ਬੰਸ ਅਵਤੰਸ ਜੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਬੁੱਧ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਬ ਪ੍ਰੇਮ ਯੁਤ ਕਹੋਂ ਜਥਾ ਮਤ ਸੁੱਧ ॥ ੧੩ ॥
 ਦਰਸਾਵਹੁ ਚਤੁਰ ਮਹਲ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਜਸ ਬਿਸਾਲ ॥
 ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਸਭ ਗੁਰਨ ਬਿਘਨ 'ਬਿੰਦ ਕੋ ਟਾਲ ॥ ੧੪ ॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਜ ਰਚ ਪੁਰ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥
 ਜਾਮ ਡੇਢ ਤੇ ਉਠੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਨ 'ਅੰਭ ਨਹਾਹਿੰ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਪੁਨ ਇਸਬਿਭ ਭਏ ॥ ਭਾ 'ਭੁਨਸਾਰ
 ਸਮਾਧ ਤਜਏ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰ ਤਨ ਪਹਿਰਾਇ ॥ ਇਤ ਦਾਸਨ
 ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਬਡ 'ਮਸਨੰਦ ਬਿਛਾਯੋ ॥

੧ ਕਮਲ ।

੨ ਵੈਰੀ ।

੩ ਹਰਨ ।

੪ ਗਲੀਚਾ ।

੫ ਸਮੁੰਹ ਬਿਘਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ।

੬ ਜਲ ।

੭ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ।

੮ ਗਧਾ ।

ਸੁੰਦਰ 'ਉਪਾਧਾਨ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਪੁਰਬਨ ਕੇ
ਜੋਏ ॥ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂ ਚਤੁਰ ਬਲ ਹੋਏ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਦਿਸ
ਚਾਰ ॥ ਦਰਸਨ ਹੇਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਰ ॥ ੧੮ ॥ ਆਇ ^੨ਰਜਾਦਾ
ਬਿਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਗਾਇਨ ਕਰੈ ਸੁ ਆਸਾ ਵਾਰ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਨਿਜ ਸੁਠ ਦਰਬਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਪਿਖ
ਗੁਰ ਉਠਤ ਭਈ ਸਬ ਸੰਗਤ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰਣਾਮ ਦੋਊ ਕਰ ਵੰਦਤ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤਖਤਹਿ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ਬੈਠਤ ਭੇ ਸੋਭਾ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੨੦ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸੰਤੋਖ ਪਰ ਸੱਤਿ ਛੱਤ੍ਰ ਅਭਰਾਮ ॥

ਸੱਤਿਨਾਮ ਝੰਡਾ ਝੁਲਤ ਰਾਜਤ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ॥ ੨੧ ॥
ਲਛਮੀ ਭਗਤ ਬਿਸਾਲ ਤੇ ਗਿਯਾਨ ਮੁਕਟ ਅਭਿਰਾਮ ॥
ਪੂਰਨ ਸਿੱਖ ਸੁਭ ਮਤ ^੩ਸਚਵ ਰਾਜਤ ਸਤਿ ਗੁਰਰਾਮ ॥ ੨੨ ॥
^੪ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਰ ^੫ਚਤਰੰਗਨ ਅਭਿਰਾਮ ॥
ਨਸ਼ਟ ਕਰਤ ਅਗਯਾਨ ਦਲ ਰਾਜਤ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ॥ ੨੩ ॥
ਹੁਕਮ ਫਿਰੈ ਸਭ ਦੇਸ ਪਰ ਸਤਿਸੰਗਤ ਸੁਤ ਨਾਮ ॥
^੬ਅਦਭੁਤ 'ਮਹਿਦਚਿੱਤ੍ਰ ਜਿਨਰਾਜਤਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ॥ ੨੪ ॥
ਸਰਬ ਸੁਖਨ ਦਾਤਾ ਮਹਾਂ ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਅਭਿਰਾਮ ॥
ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਸੁਜਸ ਯੁਤ ਰਾਜਤ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ॥ ੨੫ ॥
ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਸਭ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਧਾਮ ॥
ਦਰਸਨ ਭੇਟਾ ਦੇ ਭਲੇ ਰਾਜਤ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ॥ ੨੬ ॥
ਲਖਯੋ ਦਿਵਾਨ ਮਹਾਨ 'ਸੁਠ ਪਿਖ ਗੁਰ ਚੰਦ੍ਰ ਸਮਾਮ ॥
ਸਿੱਖ ਚਕੋਰ ਉਪਵੇਸ ਚਹਿੰ ਰਾਜਤ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ॥ ੨੭ ॥
ਮੁਖ ਸਿੱਖਨ ਬਿਨਤੀ ਭਨੀ ਹੇ ਗੁਰ ਕਰਣਾ ਧਾਮ ॥

੧ ਸਰਾਣਾ । ੨ ਰਬਾਬੀ । ੩ ਵਜ਼ੀਰ ਸਲਾਹ ਕਾਰ ।
੪ ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੌਜ । ਪੈਦਲ, ਘੋੜ ਸਵਾਰ, ਰਬ ਸਵਾਰ, ਹਾਥੀ ਸਵਾਰ ।
੫ ਵਡਾ । ੬ ਸੁੰਦਰ ।

੮ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ।

੯ ਅਸਚਰਜ ।

ਕਰਣਾ ਕਰ ਉਪਦੇਸ ਨਿਜ ਦੇਹੁ ਜਾਨਨਿਜ 'ਸ਼ਾਮ ॥੨੮॥
 ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ॥
 ਅਹੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿੱਖ ਗਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭੈ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੨੯ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ
 ਹਰਿਨਾਮ ਧਿਆਵੈ ॥ ਉਦਮ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ
 ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਨਾਵੈ ॥ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲ ਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥
 ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਬਹਦਿਆ
 ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ
 ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
 ਜਿਸਨੋ ਦਇਆਲ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸਰਬ ਭਏ
 ਜਨ ਭਾਗ ਬਿਸੇਸ ॥ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਨ 'ਚਾਮੀ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸ ਰਤਨ ਸਮ ਸਰ ਹੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਅਸ 'ਭੂਖਨ ਜੁਗ ਲੋਕ
 ਸੁਹਾਵਤ ॥ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਆਦਰ ਕੇ ਪਾਵਤ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਉਰ
 ਸਰ ਸਮ ਸਰ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਬਿਮਲ ਜਲ ਧਰ ਹੈਂ ॥ ੩੧ ॥
 ਤਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਿੱਤ ਜੋ ਕਰਨੀ ॥ ਅਰਬਿੰਦਨ ਕੀ ਬਨੀ ਸੁ ਬਰਨੀ
 ॥ ਮਨ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਧਾਤੁ ਸਮਾਨ ॥ ਪਾਰਸ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਮਹਾਨ ॥
 ੩੨ ॥ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜਨ ਮਨ ਤਰ ਬਨ ਗੰਧ

ਬਿਸੇਸ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਤੇ ਬਰ ਬੂੰਦਨ ਪਾਇ ॥ ਚਾਤ੍ਰਕ ਸਿੱਖ ਹੋਤ
 ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ ਨਿਹਾਲ ਹਜਾਰਹਿ ॥ ਕੋ
 ਆਤਮ ਕੋ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕੇ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਕੋ
 ਦਰਸਨ ਹਰਿ ਚਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਸੇ ਬਿਰਾਗ ਕਿਨਹੂੰ
 ਕੋ ਹੋਵਾ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਸੁਖ ਨਿਜ ਅੰਤਰ ਜੋਵਾ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹਿ ਸੰਸੇ 'ਤ੍ਰੈ
 ਤਾਪੂ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਖਾਪ 'ਕਲਾਪੂ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰੀ ਸਭਨ ਪਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਬੰਦਨ ਕਾਟ ਦਏ ਤੱਤ ਕਾਲ ॥ ਭਾ ਮਧਯਾਨ
 ਕਾਲ ਇਸ ਢਾਲਾ ॥ ਬਟਯੋ 'ਤਿਹਾਵਲ ਸੰਗਤ ਜਾਲਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਬਹੁਰੋ ਲੰਗਰ ਭਯੋ ਤਿਆਰੀ ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਲੇ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ
 ਪੰਗਤ ਭਲੇ ਲਗਾਇ ॥ 'ਬਿੰਜਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਚਾਇ ॥ ੩੭ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਉਠੇ ਗੁਰ ਜਾਇ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਉਠੇ ਦੀਵਾਨ ਲਾਇ ਸੁਖ
 ਸਾਜੇ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖ ਗਨ ਆਇ ॥ ਦਰਸੈ ਗੁਰ ਸੁਨ ਹੈ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸੰਧਯਾ ਭੀ ਸੋਦਰ ਰਹਿਰਾਸ ॥ ਕਥਾ ਸੋਹਿਲਾ
 ਪਠ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਅਸ ਬਿਧ 'ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਗੁਰ ਆਚਰਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੋਰ ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਕਰਨ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚੌਥੇ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰ ਤਖਤ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅੰ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਨ ਧਾਰਯੋ ਤਾਰਨ ਹਿਤ ਸੰਸਾਰ ॥
 ਦੇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਨੇਕ ਬਿਧ ਅਨਕ ਕਰੈਂ ਉਪਕਾਰ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ 'ਕਰਤਾਰ ॥ ਲਿਆਇ
 ਚਿੱਤ ਅਸ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ॥ ਕਲ ਕੇ ਨਰਨ ਉਧਾਰਨ ਹੇਤ ॥ ਰਚ

ਹੈਂ ਤੀਰਥ 'ਭਵ ਕੀ 'ਸੇਤ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਨਰ ਆਇ ਕਰੈ ਇਸਨਾਨ।
 ਸੋ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਬਿਧ ਕਲਯਾਨ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਤੇ 'ਬਿਧ ਜੀ
 ਆਇ ॥ ਕਹਿਯੋ ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਕੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬਿਧ ਕਹਿ
 ਧੰਨ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਤੀਰਥ ਕੀਜਹਿ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਰਾਵਰ ਤਨ
 ਹਿਤ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਪਾਵਹਿ ਨਰ ਕਲਯਾਨ ਹਜਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਅਸ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠੇ ਤਦਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਸੰਗ ਸਿਧਾਈ
 ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਕੋ ਆਏ ॥ ਜਿਹ ਅਕਾਲ ਸੁਰ ਪਗ
 ਪਖਲਾਏ ॥ ੫ ॥ ਚਰਨਾਂਮ੍ਰਤ ਸਰ ਲੋਪ ਜੁ ਥਯੋ ॥ ਅਬ ਚਾਹਿਤ
 ਤਿਹ ਪਰਗਟ ਕਯੋ ॥ ਠਾਂਢੇ ਤਿਹ ਥਲ ਬਿਧ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਇਹੁ
 ਥਲ ਪਾਵਨ ਅਤ ਹਮ ਲਹਯੋ ॥ ੬ ॥ ਇਹਾਂ ਅਰੰਭੈਂ 'ਤਾਲ ਅਖਾਰਾ
 ॥ ਜਿਸ 'ਮੱਜੇ ਫਲ ਲਹਿੰ ਸਿੱਖ ਚਾਰਾ ॥ ਪਠੇ ਸਿਖ ਪੰਚਾਂਮ੍ਰਤ
 ਲਿਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਧ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ੭ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਪੰਜ ਪੁੰਨ 'ਮੇਖ ਮਾਸ ਦਿਨ ਆਦਿ ॥
 ਪਤਾਲ 'ਮੋਚਨੀ ਪਾਨ ਧਰ ਹਨਯੋ ਟੱਕ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੮ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕੋ ਸਿਖ 'ਚੌਪ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥ ਬਡ ਭਾਗੇ
 ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਲਾਗੇ ॥ ਕੋਊ 'ਖਨਹੈ 'ਖਨਨੀ ਹਾਥ ॥ ਕੋਊ ਪੂਰਹਿ
 'ਬੇਲਹਿ ਸਾਥ ॥ ੯ ॥ ਕੋਊ ਟੋਕਰੀ ਸੀਸ ਉਠਾਵੈ ॥ 'ਸਰ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਤੇ ਵਹਿਰ ਗਿਰਾਵੈ ॥ ਅਸ ਕਰਬੇ ਭਾ ਦਿਨ ਮਧਯਾਨ ॥ ਬਿਨਤੀ
 ਕੀਨ ਰਸੋਯੇ ਆਨ ॥ ੧੦ ॥ 'ਦੇਗ ਤਿਆਰ ਹੈ ਹੇ ਸੁਖਦਾਈ ॥
 ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ 'ਮੋਕਲ ਕਰਵਾਈ ॥ ਤਬ ਬਿਧ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ
 ਕਹਯੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੀਰਥ ਕਯਾ ਲਹਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ

੧ ਸੰਸਾਰ ।

੨ ਪੁਲ ।

੩ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ।

੪ ਸਰੋਵਰ ।

੫ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੬ ਮਹੀਨਾ ਵੈਸਾਖ ।

੭ ਕਹੀ ।

੮ ਉਤਸ਼ਾਹ ।

੯ ਪੁਟ ਰਹੇ ਹਨ ।

੧੦ ਕਹੀ ।

੧੧ ਬਿਲਚਾ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ।

੧੨ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਅਕਠੀ ਕਰਕੇ ।

੧੩ ਲੰਗਰ ।

੧੩ ਖਲ੍ਹਾ ।

ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਖਯ ਥਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਭ
ਸੰਗਤ ਮਨ ਹਰਖਾਈ ॥ ਆਇ ਦੇਗ ਥਲ ਭੋਜਨ ਪਾਈ ॥ ੧੨ ॥
ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਲਗਾਇ ਦੀਵਾਨ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖਨ ਦੇਵਹਿ ਕਲਜਾਨ ॥
ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਤੀਰਥ ਕਾਰ ^੧ਦੁਘਰੀ ॥ ਕਰਵਾਵਹਿ ਦਾਸਨ ਦੁਖ ਹਰੀ
॥ ੧੨ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਭਯੋ ॥ ^੨ਪਾਵਸ ਰੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਤਬ ਕਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ^੩ਅੰਭ ਤਹਿ ਮਹਿ ਥਿਰ ਥਯੋ ॥ ਪੁਨ ਖਨਵਾਵਨ
ਤੇ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ॥
ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਭੱਲਾ ਤਬਹਿ ਆਯੋ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ॥ ੧੫ ॥

ਪਗ ਬੰਦੇ ਗੁਰ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ
ਦੇਹੁ ਮੁਹਿ ਦਾਨੀ ॥ ਦੇਖੀ ਸਰਧਾ ਤਿਸ ਕੀ ਪੂਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲੇ
ਬਾਨੀ ^੪ਰੂਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਨਾਮੂ ॥ ਜਾਂਤੇ
ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਬਿਸਰਾਮੂ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਆਗੇ ^੫ਓਰ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਹੋਂ ਬਡ
ਅਨਜਾਨਾ ॥ ਕਿਸ ਵਿਧ ਦਿਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਤਬ ਹੋਏ ਦਯਾਲ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ੧੮ ॥
ਹਾਥ ਧਰਯੋ ਤਿਸ ਸਿਰਪਰ ਜਬੈ ਬੰਦ ਕਪਾਟ ਖੁਲ੍ਹੇ ਜਨ ਤਬੈ ॥ ਪਾਯੋ
ਗੁਰ ਤੇ ਆਤਮ ਗਯਾਤ ॥ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਉਸਤਤ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ॥ ੧੯ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲੇ ਪਦਵੀ ਮਾਸੰਦ ਕੀ ਪਗਹਿ ਨਿਵਾਯੋ ਸੀਸ ॥

ਆਗੇ ਦਿਸ ਪਯਾਨਾ ਕਰਯੋ ਧਯਾਨ ਗੁਰੂ ਜਗਦੀਸ ॥ ੨੦ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਅਬ ਗੁਰ ਭਏ ਹਮ ਸੇ ਕੈਸੇ ਪਯਾਰ ॥ ੨੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਐਸੇ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਚਲੇ ਗੋਦੜੀਏ
 ਕਰ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕੇ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਤੂਰਨ ਚਲੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਰਪੂਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੂ ॥ ਆਨੇ ਘਰ ਮਹਿ
 ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੂ ॥ ਏਕ ਸੁ ਹੈ ਪੰਜ ਸ਼ੱਤ ਰੁਪਯਾ ॥ ਦੀਨ ਭੇਟ ਬਹੁ
 ਸੇਵ ਕਮੱਯਾ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਆਇ ਰਹਾਯੋ ॥ ਆਇ
 ਰਬਾਬੀ ਕੀਰਤਨ ਗਾਯੋ ॥ ਉਚੇ ਥਲ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਬਠਾਇ ॥ ਆਪ
 ਨਿੰਮ੍ਰ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੇਖ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਭੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥
 ਅੰਗਦ ਲੀਨੀ ਸੇਵ ਕਰ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੰਨ ॥ ੨੫ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਸਰ ਜੋ ਨਾਇ ਹੈ ਪਾਵੈ ਫਲ ਅਧਕਾਇ ॥
 ਬੰਸ ਤੁਮਾਰੀ ਅਤ ਬਢੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸੁਜਸ ਬਢਾਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਐਸੇ ਬਰ ਦੇ ਚਲਤ ਭੇ ਬਾਰਠ ਨਿਜ ਅਸਥਾਨ ॥
 ਸੋਭਾ ਤਨਕੀ ਅਸ ਬਨੈ ਮਨੋ ਰੂਪ ਧਰ ਗਯਾਨ ॥ ੨੭ ॥
 ਮਹਾਂ ਨੰਦ ਕੇ ਸੰਗ ਮਿਲ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਹੁਇ ਦੋਨ ॥
 ਦਰਸਨ ਦੇਖਯੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੰਦਨ ਕੀਨਸ ਐਨ ॥ ੨੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਖਰੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸੁਖ ਗਰਜੀ
 ਨਿਜ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਹਮਾਰੇ ॥ ਭ੍ਰਮਣ
 ਮਿਟਾਵਹੁ ਜੇ ਦੁਖ ਵਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਕਰ ਕਰਨਾ ॥
 ਪੁਨ ਉਪਦੇਸ ਤਿਨਹੁ ਪਤ ਬਰਨਾ ॥ ਅਪਨੋ ਜਬੈ ਸਰੂਪ ਪਛਾਨੈ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੈ ਮਹਾਨੈ ॥ ੩੦ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸੁਨ ਦੋਨ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਇਹੁ ਸਰੂਪ ਨਿਜ ਜਾਨਾ ॥ ਜਨਮੇਂ ਹੁਇ ਨੰਦਨ
 ਖਤੀਨ ॥ ਖੱਤੀ ਹੈਂ ਨਰ ਤਨ ਮਨ ਚੀਨ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ

੧ ਸੇਵਾਦਾਰ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ।
 ੩ ਦੋਨੋਂ ।

੪ ਡਰ ।

੫ ਪੁੱਤਰ ।

੨ ਨਗਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਿਲਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਹੁ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥
 ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਜਿਮ ਪੂਰਬ ਕੀਨ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਨ ਕੀਨ ॥
 ੩੨ ॥ ਇਹੁ ਤਨ ਤਜ ਪੁਨ ਧਾਰਹੁ ਐਰ ॥ ਕਰਹੁ ਕਰਮ ਭੋਗਹੁ
 ਤਿਸ ਠੋਰ ॥ ਤਨ ਉਪਜਨ ਤੇ ਹੁਤੇ ਅਗੇਰੇ ॥ ਤਨ ਬਿਨਸੇ ਪੁਨ
 ਚਹੁ ਪਿਛੇਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਤਨ ਕੇ ਜਬ ਰਹੇ ॥ ਤਨ ਨਿਜ
 ਰੂਪ 'ਕੁਤੇ ਤੁਮ ਲਹੇ ॥ ਤਨ ਕੂਰਾ ਸਮ ਬਸਤ੍ਰ ਲਖੈ ਹੈ ॥ 'ਜੀਰਨ
 ਭਏ ਅਪਰ ਧਰ ਲੈ ਹੋ ॥ ੩੪ ॥ ਤਾਂਤੇ ਤਨ ਪਟ ਪਹਿਰਹਿ ਜੋਇ ॥
 ਅਪਨ ਸਰੂਪ ਜਾਨੀਐ ਸੋਇ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਯੋ ਜਾਇ ॥
 ਜਲ ਡੂਬੈ ਨਹਿ ਅਗਨ ਜਲਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਤਨ ਝੂਠੋ ਸਤਿ ਰੂਪ
 ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਤਨ ਦੁਖ ਤੁਮਕੋ ਅਨਦ ਉਦਾਰਾ ॥ ਤਨ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਤੁਮ
 ਚੇਤਨ ਰੂਪ ॥ ਅਸ ਨਿਸਚੈ ਉਰ ਧਾਰ ਅਨੂਪ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ
 ਦੋਨਹੁ ਕੀਨਸ ਅਰਦਾਸੈ ॥ ਕਿਮ ਹਮ ਕੋ ਅਸ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਤਬ
 ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤ ਕੀਜੈ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ੩੭ ॥
 ਕਥਾ ਨੇਮ ਤੇ ਸੁਨੀਅਹਿ ਕਾਨ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਸੇਵਹੁ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥
 ਕਰੋ ਬਿਚਾਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਅਰਥ ਲਖੋ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾਨੀ ॥
 ੩੮ ॥ ਤਿਸਕੇ ਸਾਥ ਰਿਦਾ ਨਿਜ ਤੋਲਹੁ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਿਖੈ ਨ
 ਕਬਹੂੰ ਡੋਲਹੁ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ
 ਤਿਮ ਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ ॥ ੩੯ ॥ ਸਮਾਂ ਪਾਇ ਕਰ ਹੋਯੋ ਗਿਆਨ ॥ ਕੀਨੇ
 ਕਰਮ ਬੰਧ ਗਨ ਹਾਨ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ ਅੰਤ
 ਕਾਲ ਗੁਰ ਲੀਨ ਮਿਲਾਈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚੌਥੇ ਮਹਿਲੈ ਨਿੱਤ
 ਨੇਮ ਐ ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਦੁਤਿਯੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਭਰ ਵਾਲ ਸਿਖ ਤੀਰਥਾ ਆਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਵੈਠ ਗਾ ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਸੰਕਟ ਕਾਟਹੁ
ਤੁਮ ਕਲੀ ਕਾਲਾ ॥ ਸੰਕਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ
ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੨ ॥

ਯਥਾ—(ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਏ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪੁ ਸਚਾ
ਦਰਬਾਰੁ ॥) ਕਰਮ ਕਰੈ ਇਸ ਜਨਮਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਫਲ ਆਗੈ ਕਸ
ਵਿਧ ਤਿਹ ਪਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਯ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਜਿਹ
ਤੇ ਹੁਇ ਕਲਯਾਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥਾ ॥
ਬਚਨ ਕੀਨ ਸਿਖ ਸੋ ਹਿਤ ਸਾਥਾ ॥ ਹੇ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਵਿਧ
ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਸਭ ਜਗ ਡੋਰ ਤਾਹਿ ਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ਆਪ ਬੀਜ ਆਪੇ
ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਜਸ ਵਿਧ ਤਸ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਪਰ
ਇਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ ਲੇਹੂ ॥ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਪੁਨ ਕਰਮ ਕਰੇਹੂ ॥ ਬਿਰਯੋ
ਸਾਧ ਇਕ ਨਿਪ ਕੇ ਦੁਾਰੇ ॥ ਬੈਠੇ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਗੁਜਾਰੈ ॥ ੫ ॥
ਸੋ ਨਿਪ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਆਹ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਛਾਹੁ
ਬਢਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਤ ਤਿਸ ਮੰਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਜਹਾਂ ਸਾਧ ਸੋ
ਇਸਥਿਤ ਆਹਿ ॥ ੬ ॥ ੧ਬਧੂ ਸੰਗ ਤਹਿੰ ਕਵਰ ਉਤਾਰਾ ॥
ਨਿਸਾ ਭਈ ੨ਸੁਪਤੇ ਪਤਿ ਦਾਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਰਾਤ ਬੀਤੇ ਸੁਖ ਪਾਈ
॥ ਤਾਹਿ ਬਧੂ ਕੈ ਨੀਂਦ ਨ ਆਈ ॥ ੭ ॥ ੩ਜਮਧਰ ਹੁਤੀ
ਸਿਰ੍ਹਾਨੇ ਧਰੀ ॥ ਲੇਕਰ ੪ਤ੍ਰਿਯ ਸੈ ਦੇਖਨ ਕਰੀ ॥ ਅਤ ਤੀਛਨ
ਹੋਰੀ ਲੇ ਹਾਥ ॥ ਪਰਯੋ ਸੁਪਤ ਢਿਗ ਤਾਕੋ ਨਾਥ ॥ ੮ ॥ ਛੁਟੀ
ਅਚਾਨਕ ਕਰ ਤੇ ਜਬੈ ॥ ਗਿਰੀ ਉਦਰ ਪਰ ਧਸ ਗੀ ਤਬੈ ॥ ਨਿਪ

੧ ਉਤਸ਼ਾਹ । ੨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸਾਥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਉਤਰਾ । ੩ ਪਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੋ
ਗਏ । ੪ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਤਲਵਾਰ । ੫ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

ਸੁਤ ^੧ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਯੋ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ^੨ਚਿੰਤਾਤੁਰ ^੩ਤ੍ਰੀਅ ਰਿਦੇ ਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ੯ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਬਧੂ ਸੁ
 ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਇਹ ਜੋ ਸਾਧ ਰੂਪ ਕਰ ਬਿਰਯੋ ॥ ਆਇ ਇਹਾਂ
 ਪਤ ਕੋ ਹਤ ਕਰਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਭੂਪਤ ਰੋਵਤ ਬਿਲਲਾਵਤ ॥
 ਗਹਯੋ ਸਾਧ ਕੋ ਬਹੁ ਸੰਤਾਵਤ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਮਿਲ ਨ੍ਰਿਪ ਰਿਦੈ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਸ ਮਾਰੇ ਸੁਤ ਜੀਐ ਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਏਕ ਹਾਥ
 ਕੋ ਕਾਟ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਸਾਧ ਤਹਿ ਕਸ਼ਟ ਉਦਾਰਾ ॥
 ਚਿਤਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਘਰ ਹੈ ਨਜਾਇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਦੋਸੇ ਦੀਨ ਸਜਾਇ
 ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਯੋ ਬਸੈ ਦਿਜ ਕਾਂਸੀ ਮਾਹਿੰ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਨਮ ਕੀ
 ਸੁਧ ਕੋ ਪਾਹਿੰ ॥ ਕਰਮ ਵਿਪਾਕ ਸੁ ਗੰਥ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ
 ਕੋ ਸਭ ਹੇਤ ਉਚਾਰੈ ॥ ੧੩ ॥ ਗਯੋ ਸਾਧ ਘਰ ਬੂਝਤ ਨਾਮ ॥
^੪ਦਿਜਨ ਹੁਤੋ ਬੈਠੀ ਤਿਸ ^੫ਬਾਮ ॥ ਪੂਛਤ ਭਯੋ ^੬ਬਿਪ ਕਿਤ ਗਯੋ ॥
 ਸੁਨ ਤਿਯ ਰਿਦੇ ^੭ਰੋਸ ਬਹੁ ਕਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਜ ਪਤ ਕੋ ਬਹੁ ^੮ਗਾਰ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ^੯ਨਿਠਰ ਸਾਧ ਕੋ ਬਹੁ ^{੧੦}ਕਲਹਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮਤ ਸਾਧ
 ਕਹਾਂ ਦਿਜ ਨਾਰ ॥ ਸੋ ਪੰਡਤ ਮੈਂ ਸੁਨਯੋਂ ^{੧੧}ਉਦਾਰ ॥ ੧੫ ॥
 ਬਿਰਯੋ ਦੁਾਰ ਦਿਜ ਬਾਹਿਰ ਆਯੋ ॥ ਸਮ ਅਪਨੋ ਪਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਫੇਰ ਕਹੀ ਤਿਸ ਤਿਯ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਬੂਝੇ ਗਾਰ ਨਿਕਾਰਤ ਜਾਤ ॥
 ੧੬ ॥ ਪੰਡਤ ਬੈਠ ਬਿਚਾਰ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਾਰਨ ਸੁਨੋ ਆਪ ਜਿਮ
 ਆਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਨਮ ਮੈਂ ਤੁਮ ਦਿਜ ਹੁਤੋ ॥ ਬੈਠਯੋ ^{੧੨}ਜਲ ਤਟ
^{੧੩}ਮੱਜਨ ਕਿਤੋ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬ ਇਕ ^{੧੪}ਧੇਨੁ ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਤੁਝ
 ਆਗੇ ਤੇ ਗਈ ^{੧੫}ਪਲਾਇ ॥ ਪੀਛੇ ਆਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਕਸਾਈ ॥ ਤਿਨ

੧ ਮਰ ਗਿਆ।

੨ ਦੁਖੀ।

੩ ਇਸਤ੍ਰੀ।

੪ ਪੰਡਤ।

੫ ਇਸਤ੍ਰੀ।

੬ ਬਾਹਮਣ।

੭ ਗੁਸਾ।

੮ ਗਾਲੀਆਂ।

੯ ਸਾਧੂ ਠਠਬਰ ਗਿਆ।

੧੦ ਕਲਹਿਣੀ।

੧੧ ਸਖੀ।

੧੨ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ।

੧੩ ਇਸ਼ਨਾਨ।

੧੪ ਗਊ ਡਰ ਨੂੰ ਪਾਕੇ।

੧੫ ਦੌੜ ਗਈ।

ਤੁਮ ਤੇ ਬੂਝੀ ਇਤ ਆਈ ॥ ੧੮ ॥ ਤੁਮ ਕਛ ^੧ਪਠ ਤੇ ^੨ਮੋਨ
 ਗਹਾਈ ॥ ਗਈ ਇਤਹਿ ^੩ਕਰ ਸਾਥ ਬਤਾਈ ॥ ਜਾਇ ਗਹੀ ਤਿਨ
 ਧੇਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਲੇ ਨਿਜ ਸਦਨ ਬਿਖੈ ਹਤ ਡਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਭਯੋ
 ਕਸਾਈ ਸੁਤ ਨਰ ਰਾਇ ॥ ਕਿਸੀ ਪੁੰਨ ਕੇ ਬਲ ਤੇ ਆਇ ॥ ਅਨ
 ਨਿਪ ਸੁਤਾ ਧੇਨ ਤਨ ਪਾਯੋ ॥ ਹਿਤ ਬਦਲੇ ਸੰਜੋਗ ਬਠਾਯੋ ॥
 ੨੦ ॥ ਤਿਸ ਤਿਯ ਨੇ ਸੋ ਨਿਪ ਸੁਤ ਮਾਰਯੋ ॥ ਉਸ ਦੂਸਰ ਤਵ
 ਕਰ ਕਟ ਡਾਰਯੋ ॥ ਮਮ ਤਿਯ ਕੇ ਅਬ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਨਹਿੰ
 ਸੰਜੈ ਕਰੀਐ ਚਿਤ ਸੰਗ ॥ ੨੧ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ^੪ਕਾਂਗ ਥੋਂ ਮੇਰਾ ॥
^੫ਗਧੀ ਤ੍ਰੀਆ ^੬ਪਿਠ ਘਾਵ ਘਨੇਰਾ ॥ ਮੈਂ ਆਯੋ ਪਿਠ ਚੋਂ ਚ ਚਲਾਈ
 ॥ ਫਸੀ ^੭ਅਸਤ ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ਮੈਂ
 ਨਿਜ ਚੋਂ ਚ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ਹੂ ਤਿਸ ਕੋ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸ
 ਦੁਖ ਤੇ ਤਬ ਚਲਤੀ ਧਾਇ ॥ ਇਕ ਸਰ ਢਿਗ ਬਹੁ ਸੰਤ ਰਹਾਇ ॥
 ੨੩ ॥ ਕਰਤ ਹੁਤੇ ਸਤ ਸੰਗਤ ਤਹਾਂ ॥ ਗਧੀ ਪ੍ਰਵੇਸ ਭਈ ਜਲ
 ਮਹਾਂ ॥ ਜਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ^੮ਅੰਭ ਤਹ ਗਈ ॥ ਫਸੀ ਚੁੰਚ ਬਿਚ ਨਹਿੰ
 ਨਿਕਸਈ ॥ ੨੪ ॥ ਬੂਡੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਏ ਹਮ ਦੋਊ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਥੋ ਜੋਊ ॥ ਜਨਮੇ ^੯ਬਿਪ੍ਰਨ ਧਾਮ ਸੁ ਆਇ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ
 ਕੋ ਫਲ ਅਧਕਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਪੁਨ ਸਬੰਧ ਭਾ ਇਸ ਸੰਗ ਮੇਰਾ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਦੀਨ ਬਡੇਰਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਕਹਿ ਕਠੋਰ ਦੁਖ ਦੇਤ ॥
 ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਤਾਹਿ ਫਲ ਲੇਤ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਨਯਾਇ ਕਰੈ ਨਹਿੰ
 ਕੈਸੇ ॥ ਕਰੇ ਕਰਮ ਫਲ ਪੱਯਤ ਵੈਸੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਧ ਤਬ ਨਿਸਚੈ
 ਆਯੋ ॥ ਬਿਨਾਂ ਕਰਮ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਹਿੰ ਪਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਭਨੈ ਸਾਚ ਦਿਜ ਕਹਿਯੋ ॥ ਧੇਨ ਬਤਾਇ ਇਤੋ ਦੁਖ ਲਹਯੋ ॥ ਸਿਖ

੧ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ।

੨ ਮੋਨ ਨੂੰ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ।

੩ ਹਥ ਨਾਲ ।

੪ ਕਾਂ ਤੋਂ ਪੰਡਤ ।

੫ ਗਧੀ ।

੬ ਪਿਠ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮ ।

੭ ਹਡੀ ਵਿਚ ।

੮ ਜਲ ਵਿਚ ।

੯ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਘਰ ।

ਦਿਜ ਧੇਨ ਸੰਤ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਕੀਏ ਕਰਮ ਫਲ ਨਹਿ ਮਿਟ ਜਾਵੈ ॥
 ੨੮ ॥ ਜੇ ਅਸ ਸਾਚ ਨਰਕ ਮਹਿ ਭਾਰੇ ॥ ਸੁਮਤ ਵੰਤ ਨਹਿ ਕਬਹੂ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਝੂਠ ਸਮਾਨ ਪਾਪ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਗਹੈ ਨ ਕਬਹੂ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਜੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਬੇ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਕਿਧੈ ਦੁਖੀ
 ਕਿਸ ਸੰਕਟ ਕਟੈ ॥ ਤਹਾਂ ਝੂਠ ਹੈ ਸਾਚ ਸਮਾਨ ॥ ਪਰ ਹਿਤ ਹੋਤੇ
 ਕਰੇ ਬਖਾਨ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਤੀਰਥੇ ਸੁਨੇ ॥ ਕਰੇ ਕਮਾਵਨ
 ਤਿਸ ਮਨ ਮਨੇ ॥ ਬੋਲਤ ਸਾਚ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਈ ॥ ਪਰਯੋ ਰਹਯੋ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਮਾਨਕ ਚੰਦ ਪੂਰੇ ॥
 ਤੀਨਹੁ ਆਏ ਗੁਰੂ ਹਜੂਰੇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਦੇਵਾ ॥ ਕਰਹੁ ਆਪ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਸੇਵਾ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਸ ਕੋ ਚਾਕਰ
 ਹੋਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਤੈਸੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ
 ਚਾਕਰ ਮਾਨਹੁ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪ ਮਾਨ ਸਭ ਹਾਨਹੁ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ
 ਗੁਰ ਕੋ ਪਰ ਹੈ ਲਾਜ ॥ ਕਰੈ ਨਿਬਾਹਨ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥ ੩੪ ॥
 ਭੋਜਨ ਵਸਤਰ ਸਕਲ ਪੁਚਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਗਨ ਕਸ਼ਟ ਮਿਟਾਵੈ ॥
 ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਨੇ ਤੈਸੇ ਕੀਨ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਉੱਤਮ ਪਦ ਲੀਨ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚਤੁਰਥ ਮਹਿਲੇ ਕਰਮ
 ਫਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਮ੍ਰਤ ਸਮ ਅਸਥਾਨ ॥

ਅੰਮ੍ਰਤ ਸਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਹਿ ਅਮਰ ਸੁ ਕਰਤ ਜਨਾਨ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਿੱਖ ਪਦਾਰਥ 'ਤਾਰੂ ਭਾਰੂ ॥ ਤੀਨਹੁ ਚਲ
 ਆਏ ਗੁਰਦੁਾਰੂ ॥ ਆਗੈ ਲਾਗਯੋ ਬਡ ਦੀਵਾਨ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ
 ਹੋਤ ਮਹਾਨ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਭਯੋ ਉਰ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ

ਕੀਨੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਹਮ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿੰ ਅਧਕ ਲਪੇਟੇ ॥ ਪੜ੍ਹਨ
 ਸੁਨਨ ਗੁਰ ਬਚ ਨਹਿੰ ਭੇਟੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੂੈ ਕਿਸ
 ਬਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਕਿਮ ਹੁਇ ਹਮਹੁ ਉਧਾਰਾ ॥ ਆਇ ਪਰੇ ਅਬ
 ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਹੁ ਆਪ ਕਲਜਾਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਰਜੈ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬ
 ਸਭ ਹਿਤ ਕਰਯੋ ਅਹਾਰਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤੁਮ ਬੈਠਹੁ ਗੁਰ ਦੁਆਰਾ ॥ ੫ ॥
 ਧਰਹੁ ਸਿਦਕ ਉਰ ਡੋਲਹੁ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਨ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਨਬੰਧੀ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਰਿਜਕ ਤਹਾਂ
 ਪਹੁੰਚਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਰਿਜਕ ਇਹਾਂ ਗੁਰ ਦੇਹਿ ॥ ਜਨਮ
 ਸੁਧਾਰਹੁ ਪਰਖੋ ਏਹਿ ॥ ਸੁਨ ਤੀਨਹੁ ਨਿਜ ਪੁਤ੍ਰ ਸਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ
 'ਤਰਨਤਾ ਤੁਮ ਅਬ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਭਏ ਕਿਤਕ ਲਾਇਕ ਨਿਰ
 ਧਾਰਹੁ ॥ ਅਬ ਘਰ ਕੋ ਸਭ ਕਾਜ ਸੰਭਾਰਹੁ ॥ ਉਦਮ ਕਰਹੁ ਲਾਭ
 ਹੁਇ ਜੇਤਾ ॥ ਦਸਵੰਧ ਕਾਢਹੁ ਗੁਰ ਕੋ ਤੇਤਾ ॥ ੮ ॥ ਆਵਹਿੰ ਸਿੱਖ
 ਕਰੇ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ॥ ਹਮ ਅਬ ਰਹੈਂ ਦੁਾਰ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਇਮ
 ਤੁਮਰੀ ਭੀ ਹੁਇ ਕਲਿਆਨ ॥ ਅਸ ਸਿਖਯਾ ਦੇ ਕੁਟੰਬ ਮਹਾਨ ॥
 ੯ ॥ ਰਹੇ ਦੁਾਰ ਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿੰ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤ ਕਰ ਸੇਵ
 ਰਿਝਾਵਹਿੰ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਹਿੰ ਅਨੰਦੇ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਕਲਜਾਨ 'ਬਿਲੰਦੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ਸੇਵ ਘਨੇਰੀ ॥
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਕਤ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਤਨ ਬਿਖੈ ਸਮਾਇ
 ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਬੰਧ ਮਿਟਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਤੋ ਖੋਸਲਾ ਧਰਮ
 ਦਾਸ ॥ ਇਕ ਤਾਰਾ ਸਿਖ ਡੂਗਰ ਦਾਸ ॥ ਦੀਪਾ ਅਰ ਜੇਠਾ
 ਸੰਸਾਰੂ ॥ ਦੂਲਾ ਅਰ ਤੀਰਥ ਸਿੱਖ ਚਾਰੂ ॥ ੧੨ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਸਭੀ
 ਸਿੱਖ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਨਿਕਟਾਏ ॥ ਨਮੋ ਕਰੀ

ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ॥ ੧੩ ॥ ਸਰਨ
 ਪਰੇ ਰਾਵਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰਨ ਕਿਸੂ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਰਾਮਦਾਸ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਤਜੇ ਮਨ ਕੋ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਗਹੇ
 ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਤਯਾਗਹੁ ਮਤਸਰ ॥ ਕਰੇ ਨ ਨਿੰਦਾ ਅਵਗੁਨ ਪਰ ਹਰ ॥
 ਜੇ ਘਰਿ ਆਯੋ ਸਿੱਖ ਨਿਹਰੀਅਹਿ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਘਰ ਤੇ ਸੇਵਾ
 ਕਰੀਅਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭਾਉ ਕਰ ਦੀਜੈ ॥ ਮਾਨਹੁ ਬਾਨ
 ਨ ਫੇਰ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਸਿਖ ਕਹੁ ਹੋਇ ਕਾਜ ਬਡੇਰਾ ॥ ਬਿਨ ਧ
 ਸਰੈ ਨ ਜੋ ਅਸ ਹੇਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਉਚਰਹੁ ਅਰਦਾ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਇਕ ਥਲ ਕਰ ਨਿਪਜਾਸ ॥ ਸਿਖ ਕੋ ਕਾਰਜ ਦੀਜੈ ਸਾ
 ਤਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੁਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਜਹਿੰ ਸਤ ਸੰਗ
 ਸਮਦਾਇ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹਿੰ ਬਨਾਇ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ
 ਅਰ ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ਧਰਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਮਤ ਕੋ ਰਾਤੀ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿ
 ਯਥਾ ਸ਼ਕਤ ਹੁਇ ਆਵੈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਵੈ ਤਸ
 ਮਹਿੰ ਰਾਖੈ ਸਿੱਖ ਟਿਕਾਇ ॥ ਪੰਥੀ ਕੋ ਭੋਜਨ ਮਿਲ ਜਾਇ ॥
 ਇਕ ਸਿਖ ਦੇਹਿ ਕਿ ਸਭ ਮਿਲ ਦੇਵਹਿੰ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਨਾ ਜਨ
 ਕੋ ਸੇਵਹਿੰ ॥ ਕਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਇਸ ਕੋ ਕਹੀਅਹਿ ॥ ਪੁੰਨਦਾਰਥ
 ਮਨ ਮਹਿੰ ਲਹੀਅਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਇਸ ਜਗ ਮਹਿੰ ਸੁਖ ਘਨੇਰਾ
 ॥ ਅੰਤ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਲਹੈ ਬਸੇਰਾ ॥ ਪਾਛਲ ਰਾਤ ਕਰਾਇਸਨਾਨ ॥
 ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀਐ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਉਪ ਕਮਾਵਨ
 ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੇ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ਅੰਤ ਸ ਸਤਗੁਰ ਕੇ
 ਪਾਸ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੨ ॥ ਧ ਸਰਧਾ ਜਾਪਾ
 ਅਰ ਮਈਆ ॥ ਖੁੱਲਰ ਜਾਤ ਨਾਮ ਜਿ ਘਨਈਆ ॥ ਤੁਲਸਾ ਵਹੁਰਾ
 ਮਿਲ ਸਿਖ ਚਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕੇ ਦੂਰ ॥ ੨੩ ॥ ਆਇ

ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਜੁਗ ਕਰ
 ਜੋਰਤ ਅਰਜ ਬਖਾਨੀ ॥ ਦਿਉ ਉਪਦੇਸ ਦਾਸ ਨਿਜ ਜਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥
 ਹੈਂ ਗੁਸਬ ਮਹਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹਮ ਸਿੱਖੀ ਪਦ
 ਵਹਿ ॥ ਬਸਹਿ ਅਵਾਸ ਉਦਾਸੀ ਪਾਇ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਉਰ ਤੇ
 ਮਿਟਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਬਾਨੀ
 ਨਾ ਠਾਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜਿਮ ਨਿਸ ਦਿਨ ਘਰ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰੇ ॥
 ਗੁਰ ਕਬਹੁ ਨ ਲਾਗਹਿ ਪਜਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਤਬਾ ਪਜਾਰ ਧਾਰਹੁ
 ਬਾਨੀ ॥ ਪਠਨ ਸੁਨਨ ਕੀਜਹਿ ਰੁਚ ਠਾਨੀ ॥ ਧਰਯੋ ਅਰਥ
 ਦ ਮਝਾਰਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਰ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਕਰੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਹਮ ਕਹਾਂ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਮੋਰਹੁ ਮਨ ਮਹਾਂ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਵੇਲੇ ਪੁੰਨ ਮਹਾਨ ॥ ੨੮ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਕਰਹੁ ਉਚਾਰਨ ॥ ਮਿਲ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਅਰਥ ਬਿਚਾਰਨ
 ॥ ਤਿਰੰਗ ਕੇ ਦੇਹਿ ਮਸਾਲਾ ॥ ਬਹੁਰ ਕਰੈ ਕਾਜੈ ਚਿਰ
 ਕਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਬ ਹੋਯ ਰੋਗੀ ਹੋਇ ਨਿਰੋਯਾ ॥ ਸਭ ਸਰੀਰ
 ਕੀ ਬਯ ਖੋਯਾ ॥ ਤਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਰਬੇ ਧਿਆਨ ॥ ਹਿਰਦੇ
 ਧਾਰਨ ਅਹਾਨ ॥ ੩੦ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥
 ਤਬ ਨਾਸਹੋਮੈਂ ਬਡ ਆਮੁ ॥ ਮਨ ਤਿਰੰਗ ਬਡ ਸੁਧਤਾ ਪਾਵੈ ॥
 ਗੁਰ ਅਨਸ ਹੁਇ ਬਿਰਤਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਪਾਇਨ ਬਿਚਰਤ
 ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ਹਾਥਨ ਕਰਹੁ ਕਾਜ ਸੁਭ ਧਾਮੁ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ
 ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ਸੁਨਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਲੋਚਨ ਜੋਵਤ ॥ ੩੨ ॥ ਰਿਦਾ
 ਧਰਹੁ ਸਤਗੁਰ ਸੰਗਾ ॥ ਅਪਰ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀਅਹਿ ਸਭ ਅੰਗਾ ॥
 ਜਿਮ ਸਿਰ ਘਟਦਾਰਾ ਚਲ ਜਾਵਤ ॥ ਹਾਥ ਹਲਾਵਤ ਬਾਤ

੧ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ।
 ੪ ਮਨ ਰੂਪੀ ਘੋੜਾ ।

ਕਈ ਦਵਾਈਆਂ ਰਲਾਕੇ ਮਸਾਲਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ।

੩ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ।

ਇਸਤੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਘੜਾ ।

ਬਨਾਵਤ ॥ ੩੩ ॥ ਤਉ ਘਟੇ ਸੋ ਮਨ ਹੈ ਜੁਰਯੋ ॥ ਗਿਰੈ ਨ
ਡੋਲਹਿ ਰਹੈ ਸੁ ਧਰਯੋ ॥ ਇਮ ਬ੍ਰਿਤ ਨਿਸਚਲ ਕਰ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥
ਅੰਤਕਾਲ ਕੈਵਲ ਹੁਇ ਜਾਵਹੁ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ
ਉਪਦੇਸ ॥ ਚਾਰਹੁ ਸਿੱਖ ਕਮਾਇ ਹਮੇਸ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ
ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਪਾਈ ॥ ਪੁਨ ਅੰਤਹ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚੌਥੇ ਮਹਿਲੇ ਸਿੱਖਨ
ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਚਤੁਰ੍ਹੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿੱਧੂ ਕੁਲ ਮਹਿ ਜਾਟ ਇਕ ਭੁੱਲਰੀਏ ਸੁਭ ਗੋਤ ॥

ਆਦਮ ਜਿਸ ਕੋ ਨਾਮ ਹੈ ਘਰ ਸੰਤਤ ਨਹਿ ਹੇਤ ॥ ੧ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਕਰਹੈ ^੧ਕ੍ਰਿਖਿ ਕਾਰ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਸੁ ਦਰਬ
ਉਦਾਰ ਅਤੀ ਸੁਖਵੰਦਾ ॥ ^੨ਨੰਦਨ ਹੋਵਨ ਕੋ ਚਿਤਵੈ ਬਹੁ ਕਾਲ
ਬਿਤੇ ਇਸ ਚਿੰਤ ^੩ਅਮੰਦਾ ॥ ਬੀਤ ਗਈ ਉਮਰਾ ਬਹੁ ਯਾ ਬਿਧ
ਸੰਤਤ ਨਾਹਿ ਭਈ ਸੁਖ ਕੰਦਾ ॥ ਪੀਰ ਬਿਸਾਲ ਫਕੀਰਨ ਜਾਲ
ਰਹਯੋ ਸਭ ਸੇਵਤ ਭਾਵ ਸੋ ਬਿੰਦਾ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਰਹਯੋ ਚਿਰ ਕਾਲਾ ॥ ਸੰਤਤ ਕੀ
ਅਭਲਾਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਿਹ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਚਿੰਤਾ
ਚਿਤਵਤ ਬਹੁ ਚਿਤ ਮਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕੋਇਕ ਮਿਲਯੋ ਸਿੱਖ ਜਬ ਗੁਰ
ਕੋ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਕਹਯੋ ਮਨੋਰਥ ਉਰ ਕੋ ॥ ਨੀਕੇ ਕੀਨੇ ਅਨਕ
ਉਪਾਇ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਮੁਝ ਕਿਸ ਥਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨਕੇ ਸਿਖ
ਕੀਨਸ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਾਨਹੁ ਮੇਰੋ ਕਹਯੋ ^੫ਅਸੇਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਭੇ
ਜਗ ਅਵਤਾਰ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਬਨੇ ਅਕਾਰ ॥ ੫ ॥ ਤਿਨ ਪਾਛੇ
ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਭਯੋ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪੁਨ ਤਿਸ ਥਲ ਥਯੋ ॥ ਤੀਨਹੁ
ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਪਾਛੇ ॥ ਚਤੁਰ੍ਹ ਗੁਰੂ ਭਯੋ ਅਬ ਆਛੇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਰਾਮ ਦਾਸ ਜਿਨ ਨਾਮ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਹਿ ਸਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਕਰ ਸੇਵਾ
ਤਿਨ ਕੀ ਅਬ ਜਾਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਮਨਾ ਤਹਿ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥
ਆਦਮ ਜਾਟ ਬਾਤ ਸਿਖ ਸੁਨਕੈ ॥ ਬ੍ਰਿਧਾ ਅਵਸਥਾ ਅਪਨੀ ਗੁਨਕੈ
॥ 'ਸੁਸਕ ਬਿਛੁੜ ਕੇ ਫਲ ਹੁਇ ਕੈਸੇ ॥ ਸੰਸੈ ਹੋਤ ਬਿਚਾਰਤ ਐਸੇ ॥
੮ ॥ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤ ਪੁਨੈ ਚਿਤ ਠਾਨੀ ॥ ਜੇ ਕਰਹੋਂ ਗੁਰ ਸੇਵ
ਮਹਾਨੀ ॥ ਹੋਇ ਜਿ ਨਹੀਂ ਪੁਤ੍ਰ ਅਬ ਮੇਰੈ ॥ ਪਾਵੇਂ ਗਤ ਪਰਲੋਕ
ਅਛੇਰੈ ॥ ੯ ॥ ਇਉਂ ਮਨ ਠਾਨ ਸੰਗ ਲੇ 'ਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਹੋਤ ਪਧਾਰਾ ॥ ਕਰੀ ਦੂਰ ਤੇ ਬੰਦਨ ਜਾਇ ॥ ਸੰਗਤ ਬਿਖੈ ਰਹਯੋ
ਕਰ ਥਾਇ ॥ ੧੦ ॥ 'ਕਾਸ਼ਟ ਸੁਸ਼ਕ ਭਾਰ ਦੁਇ ਆਨੇ ॥ ਇਕ ਤੋ
ਰਾਖੇ ਅਪਨ ਠਿਕਾਨੇ ॥ ਦੇਗ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹੋਵਤ ਜਹਿਵਾ ॥ ਦੂਸਰ
ਭਾਰ ਦੇਤ ਭਾ ਤਹਿਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਪਨ ਪਾਸ ਤੇ ਕਰਤ ਅਹਾਰ ॥
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰ ਕਾਰ ॥ 'ਖਸ਼ਟ ਮਾਸ ਤਹਿ ਰਹਿਤ
ਬਿਤਾਇ ॥ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਿਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕ
ਸਮੈਂ ਗੁਰ ਵਹਿਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬੀਤੇ ਤਹਿ ਆਇ ॥
ਤਬ ਹੀ ਹੁਤੇ 'ਸੀਤ ਕੇ ਕਾਲ ॥ ਅਰ ਬਰਖਾ ਭਈ ਤਹਾਂ
ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਤਬ ਹੁਤੀ ਬਹੁਤ ਤਹਿ ਆਇ ॥

ਭਯੋ ਸੀਤ ਸਭਹੂਨ ਕੈ ਸਿੱਖ ਮਿਲੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਆਦਮ ਜਾਟ ਤਬੈ 'ਕਟ ਕਸ ਕੈ ॥ 'ਈਧਨ
ਅਧਕ ਹੁਤੇ ਢਿਗ ਜਿਸਕੈ ॥ ਇਕ ਇਕ ਭਾਰ 'ਸਕੇਲਯੋ ਜੋਇ ॥
ਸੰਗਤ ਬਿਖੈ ਦੇਤ ਭਾ ਸੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਲਗੋ ਅੰਗੀਠੇ ਸਭ ਕੇ
ਡੇਰੇ ॥ ਮਿਟਯੋ ਸੀਤ ਭਾ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਉਚੇ ਥਲ ਹੈ ਕਰ ਤਿਸ

੧ ਸੁਕੇ ਹੋਏ ਬਿਛੁੜ ।

੨ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

੩ ਲਕੜਾਂ ਸੁਕੀਆਂ ।

੪ ਛੇ

ਮਹੀਨੇ ।

੫ ਠੰਡ ਦਾ ਸਮਾਂ ।

੬ ਲਕ ਨੂੰ ਕਸ ਕੇ ਬੰਨਿਆਂ ।

੭ ਲਕੜਾਂ ।

੮ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ।

ਬਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤ ਤਬੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਡੇਰੇ ਸਭਨ
 ਅੰਗੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥ ਬਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 'ਹੁਤਾਸਨ ਜਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ
 ਕਿਛ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਰ ਨਰਨ ਸਮ ਪੂਛਨ ਠਾਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਇਤਨੀ
 ਸਮਧਾ ਕਹਿ ਤੇ ਆਈ ॥ ਸੰਗਤ ਕੋ ਭਾ ਸੁਖ ਅਧਕਾਈ ॥ ਸਭ
 ਨੇ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਹੈ ਕੋਇ ॥ ਦੇਤ ਫਿਰਯੋ ਡੇਰਨ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ ੧੮ ॥
 ਹੁਤੋ ਰਸੋਯਾ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਕਰੀ ਤਬੈ ਅਰਦਾਸ ॥
 ਦੇਗ ਬਿਖੇ ਇੱਕ ਭਾਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੇਤ ਰਹਯੋ ਨਿਤ ਕੇਤਕ
 ਕਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਖ ਖਾਨੀ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ
 ਮਹਿ ਤਬਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ਖੋਜਹੁ ਸਿੱਖ ਸੁ ਲਿਆਵਹੁ ਜਾਇ ॥
 ਜਿਸਨੇ ਘਾਲੀ ਘਾਲ ਸੁ ਥਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਜੋਊ ਮਨੋਰਥ ਹੈ
 ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਸੋ ਪੂਰਨ ਕਰ ਹੈਂ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ
 ਸਿੱਖਨ ਟੋਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਤੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੁਲਾਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਹਰਖਤ ਆਇ ਬੰਦ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਠਾਂਢੇ ਭਯੋ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਓਰ ॥ ਦੇਖ
 ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੌਨ ਮਨੋਰਥ ਤਹਿ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਤੇਰੀ ਘਾਲ ਪਰੀ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਮਾਂਗ ਲੇਹੁ ਬਰ ਸੋ ਅਬ ਪਾਇ ॥
 ਆਦਮ ਜਾਟ ਬਾਕ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕੋ ॥ ਕਹਿ ਨਹਿ ਸਕੈ ਮਨੋਰਥ ਉਰ
 ਕੋ ॥ ੨੩ ॥ ਮੈਂ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਹਾਂ ਸੁਤ ਹੋਇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮਾਂਗਤ ਭਾ
 ਨਹਿ ਸੋਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਗਤ ਲਖ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੨੪ ॥ ਮਨ ਤੁਮਰੇ ਇੱਛਾ ਸੁਤ ਕੇਰੀ ॥ ਲਿਖਯੋ
 ਨ ਤੁਮਰੇ ਮਾਥੇ ਹੇਰੀ ॥ ਪਰ ਤੁਮ ਘਾਲੀ ਘਾਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਰ
 ਦੇਵਨ ਹਮ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸੁਤ ਗਿਹ
 ਹੋਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬੰਸ ਬਿਧ ਜਗ ਸੋਹਿ ॥ ਭਗਤ ਸਰੂਪ ਹੋਇ
 ਲਖ ਲੀਜੈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਭਗਤੂ ਨਾਮ ਰਖੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ ਜਬ ਹਮ ਪੰਚਮ

ਰੂਪ ਸੁਹਾਵੈਂ ॥ ਤਬ ਭਗਤੂ ਤਿਨ ਨਿਕਟ ਸੁ ਆਵੈਂ ॥ ਕਰੈ ਸੇਵ
ਗੁਰ ਕੇ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਪਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ
ਤੁਮਰੀ ਪੂਰੀ ਭੀ ਘਾਲ ॥ ਜਾਵਹੁ ਸਦਨ ਬਸਹੁ ਸੁਖ ਨਾਲ ॥ ਸੁਨ
ਬਾਂਛਤ ਦਾਨੀ ਬਚ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ^੧ਦੰਪਤ ਵੰਦਹਿ ਸਿਰ ਧਰ ਧਰ ਕੇ ॥
੨੮ ॥ ਆਗਿਆ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਬਸੇ ਜਾਇ ਕਰ
ਅਪਨੇ ਥਾਇ ॥ ਜਪਤ ਨਾਮ ਬੀਤਯੋ ਕੁਛ ਕਾਲ ॥ ਜਨਮ ਲੀਨ
ਬਡ ਭਾਗ ਸੁ ਬਾਲ ॥ ੨੯ ॥ ਦੰਪਤ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗੁਰ
ਕੇ ਸਿਮਰਹਿ ਸਰਧਾ ਨਾਲਾ ॥ ਭਗਤੂ ਨਾਮ ਰਖਯੋ ^੨ਸਿਸ ਕੇਰਾ ॥
ਗੁਰ ਬਰ ਤੇ ਤਨ ਬਿਧਯੋ ਬਡੇਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜੋ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਰਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਹਿ ਕੇ ਅਪਰ ਅਭਾਗੇ ॥ ਜੋ ਸਰਧਾ
ਧਰ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚਤੁਰਥ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਆਦਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਬ ^੩ਅਤੀਤ ਨਿੱਤ ਜਸ ਜਲ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਮਾਯਾ ਕੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਿਤੇ ਕਰ ਨਹਿ ਸਕਹਿ ਵਿਖੇਪ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਗੁਰੂ ਸੁਹਾਵੈਂ ॥ ਮੁਕਤ ਭੁਕਤ ਕੀ
ਦੇਗ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਸ ਗਿਰਾ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ
ਵਿਚਾਰ ਦਿੜਾਵੈਂ ॥ ੨ ॥ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥ ਨਹਿ
ਕੇ ਸ਼ੋਭਾ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਬਿਖੈ ਨਾਮ ਸੰਹਾਰੀ ॥ ਕੁਲ ਸੋਢੀ
ਸੁਭ ਕਰਤ ਅਚਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਾਚਾ ॥ ਤਿਸਕੋ
ਸੁਤ ਸੁਭ ਗੁਨ ਮਹਿ ਰਾਚਾ ॥ ^੪ਰਬਹਿ ਅਰੂਢ ਹੋਇ ਕਰ ਆਯੋ ॥
ਚਤਰਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਲਯਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ^੫ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਉਤਰਿਓ

ਆਈ ॥ ਗਯੋ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਲੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬੰਦਨ
 ਚਹਿ ਕਰਿਯੋ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਹਰਿਯੋ ॥ ੫ ॥ ਇੱਕ ਤੋ
 ਲਖਯੋ ਬਡੋ ਇਹ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸੁਭ ਦੁਤਿਯੇ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਤਿਯੇ
 ਏਕੋ ਚਾਚੇ ਤਾਤ ॥ ਹਮ ਢਿਗ ਆਯੋ ਜਾਨ ਭਰਾਤ ॥ ੬ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤਿਹ
 ਕੋ ਕਰ ਨਿਰਵਾਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥ ਇਮ ਬਿਲੋਕ
 ਕੇ ਗੁਰ ਹਿਤ ਭਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮਹਿੰ ਹੋਤ ਕਹਿਤ ਸੰਹਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਹਮ
 ਕੋ ਨਮੋ ਕਰਨ ਦਿਹੁ ਸਾਂਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਕੋ ਹਮ ਲਖਹਿੰ ਨ ਭਾਈ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਰ ਸੰਗਾ ॥ ਜਗ ਗੁਰ ਬਨ ਪਦ ਲਹਯੋ
 ਉਤੰਗਾ ॥ ੮ ॥ ਮਾਨ ਨੀਯ ਭੇ ਨਰਨ ਹਜ਼ਾਰਨ ॥ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤ
 ਯੁਤ ਕਰਤ ਉਧਾਰਨ ॥ ਹਮ ਸੰਸਾਰੀ ਪਚੀ ਕੁਟੰਬ ॥ ਕਬ ਨ ਲਹੈਂ
 ਹਰਿ ਨਾਮਹਿੰ ਰੰਗ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਕਹੈ ॥ ਬਡੇ ਭ੍ਰਾਤ
 ਕੋ ਪਦ ਤੁਮ ਅਹੈ ॥ ਇਮ ਦੁਹਿ ਦਿਸ ਤੇ ਕਹਿ ਤਹਿ ਸਮੋ ॥ ਕਰੀ
 ਸੁ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਸਪਰ ਨਮੋ ॥ ੧੦ ॥ ਬੈਠੇ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰ ਆਛੇ ॥
 ਦੇਖ ਮਿਠਾਈ ਦਿਜ ਗੁਰ ਬਾਛੇ ॥ ਕਾਰਜ ਕਵਨ ਆਪ ਆ ਗਵਨੂ ॥
 ਤਜ ਕੈ ਕਿਰਤ ਸਕਲ ਨਿਜ ਭਵਨੂ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਕਰ ਜੋਰ ਕਹਿਤ
 ਸੰਹਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸੋਢ ਕੁਲ ਮਹਿੰ ਉਜਿਆਰੀ ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਗਟ
 ਭਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਕਹਿ ਲਗ ਕਹੈਂ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਬ
 ਤੁਮਰੇ ਭਤੀਜ ਕੋ ਬਿਆਹੂ ॥ ਕਰਨ ਅਛੇਰੇ ਮੈਂ ਚਿਤ ਚਾਹੂ ॥ ਸੋ
 ਆਛੇ ਤੁਮ ਬਿਨ ਨਹਿੰ ਬਨੈ ॥ ਇਮ ਆਯੋ ਮੈਂ ਠਟ ਕਰ ਮਨੈ ॥
 ੧੩ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਆਪ ਹੋਇ ਸਿਰ ਮੋਰ ॥ ਕਰਹੂ ਬਿਆਹ ਚਲਕੈ
 ਤਿਸ ਠੌਰ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਡੇਰੋ ਕਰਵਾਯੋ ਸੁਭ
 ਬਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੀ ਸੁਧ ਸਭ ਲੀਨਸ ॥ ਨਿਸ

੧ ਚਾਚੇ ਤਾਏ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ । ੨ ਬਾਂਹਵਾਂ ਨੂੰ । ੩ ਕੁਟੰਬ ਦੇ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ।
 ੪ ਆਪਸ ਵਿਚ । ੫ ਸੁਖ । ੬ ਪ੍ਰਗਟ । ੭ ਚੰਗਾ । ੮ ਬਨਾ ਕਰ ।
 ੯ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਤੇ ।

ਸੁਪਤਯੋ ਮਨ ਆਨੰਦ ਭੀਨਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਿਰਤੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਜਾਨ ਨ ਬਨੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਕ ਤੈ ਤੀਰਥ ਕਾਰ
 ਕਰਾਵਨ ॥ ਦੁਤਿਯੇ ਸੰਗਤ ਸਭ ਦਿਸ ਆਵਨ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ
 ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸ ਸੋਏ ॥ ਜਾਗੇ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਾਤ ਜਬ ਹੋਏ ॥ ੧੬ ॥
 ਆਦ ਸਨਾਨ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਾਰੀ ॥ ਬੈਠਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਨ ਸੰਹਾਰੀ ॥
 ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਕੀਨਸ ਬਿਨਤੀ ॥ ਹੂਸੈ ਤਿਆਰ ਆਪ ਤਜ
 ਗਿਨਤੀ ॥ ੧੭ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਕਰ ਨਹਿ ਅਪਰ ਪਠਾਵਾ ॥ ਬਹੁ
 ਕਾਰਜ ਤਜ ਕਰ ਮੈਂ ਆਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਪਰੋਂ ਘਰ
 ਮੇਰੇ ॥ ਬਡਿਆਈ ਜਗ ਹੋਇ ਬਡੇਰੇ ॥ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਘਨ ਬਨੈ
 ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਮਮ ਸੁਤ ਨਿਜ ਸੁਤ ਸਮ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨੇ
 ਭ੍ਰਾਤ ਕੇ ਬਾਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਭਰੇ ਸਨੇਹ ਅਛੇਹ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਹਿ
 ਸਨਮਾਨ ਰਾਖਬੇ ਹੇਤ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਕਹਯੋ ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਕੇਤ ॥ ੨੦ ॥
 ਜਥਾ ਜੋਗ ਭਾਖਤ ਤੁਮ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤਉ ਸੁਨੋਂ ਹਮ ਕੋ ਬਿਰਤਾਂਤਾ ॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਬਹੁ ਸਮਝਾਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ਇਕ ਸੁਤ ਸੰਗ ਦੇਨ ਹਿਤ
 ਧਰਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ
 ਬੁਲਵਾਇਸ ਪਾਸੀ ॥ ਆਯੋ ਨਿਕਟ ਤਬੈ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਤੁਮ ਚਾਚਾ
 ਸੁਤ ਬਿਆਹ ਸੁ ਲਹਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਉ ਤਹਾਂ ਭਲ ਬਿਆਹ
 ਕਰੀਜੈ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਬਸ ਆਵਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ
 ਪਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਤਬ ਐਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਆਪ
 ਬਿਲੋਕਤ ਹੋ ਸਭ ਸਮੈ ॥ ਰਹਿਤ ਕਾਜ ਜਿਸ ਬਿਧ ਕੇ ਹਮੈ ॥ ਦੇਨ
 ਲੇਨ ਨਿੱਤ ਹੋਤ ਹਜ਼ਾਰਨ ॥ ਇਕ ਆਵਤ ਇਕ ਕਰਤ ਸਿਧਾਰਨ ॥
 ੨੪ ॥ ਖਰਚ ਦੇਗ ਕੋ ਸਦਾ ਸੰਭਾਰਤ ॥ ਲੇਕਰ ਰਸਤ ਬਿਧਨ ਬਹੁ
 ਡਾਰਤ ॥ ਕਿਸ ਛਿਨ ਮਮ ਅਵਕਾਸ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕੈਸੇ ਬਨੈ ਤਹਾਂ

ਮਮ ਜਾਨੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਤ ਚਿਤ ਕੀ ਸਭ ਜਾਨ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵ
 ਪੁਨ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਆਯੋ ਤਿੰਹ ਸੰਗ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਾਹੁ
 ਬਿਆਹੁ ਪਿਖ ਭ੍ਰਾਤ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲਯੋ ਮਸਤ
 ਸੁਭਾਊ ॥ ਕੋ ਬੰਧੂ ਕਿਤ ਕੋ ਹੋਂ ਜਾਂਊਂ ॥ ਨਹਿ ਮੇਰੀ ਕਿਸ ਸਾਬ
 ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਨਹਿ ਚਾਹੋਂ ਮੈਂ ਕਰਤ ਅਗਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਇਮ ਕਹਿ
 ਮੈਨ ਭਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਜੁਗਮ ਪੁਤ੍ਰ ਇਮ ਹੇਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤਬ
 ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਤਾਤਕਾਲ ਚਲ ਆਯੋ ॥
 ੨੮ ॥ ਕਰ ਜੋਰੇ ਥਿਰ ਨਿੰਮ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਪਿਤ ਬਨ ਸੁਤ
 ਆਇਸ ਕਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਤਾਊ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਬਿਆਹ
 ਮੈਂ ਮਿਲ ਹਰਖਾਵਹੁ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਇਨਕੇ ਸੰਗ ਰਹੋ ॥ ਪੁਨ
 ਪਿਤ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਹੋ ॥ ਜਨਮ ਸਥਲ ਸੋ ਅਹੈ ਹਮਾਰੋ ॥
 ਬਨੈ ਜਬਹਿ ਤਹਿ ਡੇਰਾ ਡਾਰੋ ॥ ੩੦ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਬਿਵਹਾਰ
 ਚਲਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਸਤਿਨਾਮ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਜਬ ਹਮ ਤੁਮਕੋ
 ਬੋਲ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਹਮਾਰੀ ਦਿਸ ਤੁਮ ਚਲ ਆਵਹੁ ॥ ੩੧ ॥
 ਨਾਹਿ ਤ ਤਾਵਦ ਤਿਸ ਪੁਰ ਰਹੋ ॥ ਬਿਨ ਆਇਸ ਨਹਿ ਆਵਨ
 ਲਹੋ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੁਨ ਬਚ ਮਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਾਕ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਹੇ ਪਿਤ ਸੱਤ ਬਚਨ ਅਬ ਜਾਵੇਂ ॥ ਬਿਨ ਬੁਲਾਇ
 ਨਹਿ ਆਪਹਿ ਆਵੇਂ ॥ ਪਰ ਇੱਕ ਅਰਜੀ ਸੁਨਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਪਿਤ
 ਜੀ ਲੀਜੈ ਤੁਰਤ ਹਕਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਰਲ
 ਸੁਭਾਊ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਚਲਬੇ ਸੰਗ ਤਾਊ ॥ ਜਨਨੀ ਭਾਨੀ ਕੇ
 ਢਿਗ ਗਏ ॥ ਚਲਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸਗਲ ਕਹਿ ਦਏ ॥ ੩੪ ॥ ਕਰਿਓ
 ਸਨੇਹ ਅੰਕ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਮਸਤਕ ਸੁੰਘਤ ਭਾਗ ਉਦਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ

੧ ਪਹਿਚਾਨ ।

੨ ਦੂਸਰਾ ।

੩ ਤਾਇਆ ਨਾਲ ।

੪ ਬੇਨਤੀ ।

੫ ਛੇਤੀ ਬੁਲਾਵਣਾ ਕਰਨਾ ।

੬ ਗੋਦ ਵਿਚ ।

ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤ ਆਇਸ ਕਰੋ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਨਿਜ ਹਿਤ ਨਿਤ ਅਨਸਰੋ ॥
 ੩੫ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਗੁਰਤਾ ਘਰ ਤੇ ਜਾਵੈ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਦਾਸ ਕੋ
 ਪਾਵੈ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਦ ॥ ਦਈ ਦਾਸ ਕੋ ਕਿਯ
 ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੩੬ ॥ ਤਿਮ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਅਰ ਪਿਤ ਮੇਰੇ ॥ ਦੇਤ ਭਏ
 ਪਿਖ ਸੇਵ ਘਨੇਰੇ ॥ ਤਿਨਕੇ ਸਮ ਤੁਮ ਘਾਲਹੁ ਘਾਲ ॥ ਆਇਸ
 ਅਨਸਾਰੀ ਸਭ ਕਾਲ ॥ ੩੭ ॥ ਨਹੀਂ ਗੁਰਨ ਕੈ ਮੋਹਿ ਕਦਾਈ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਸੇਵਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਚਿਤ ਨਿਤ
 ਮੇਰੇ ॥ ਤੋ ਪਰ ਏਕ ਭਰੋਸਾ ਹੋਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਇਮ ਸਮਝਾਇਓ ਮਾਤਾ
 ਭਲੇ ॥ ਜਾਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤ ਆਇਸ ਚਲੇ ॥ ਸਾਦਰ ਸੀਖ ਮਾਤ ਕੀ
 ਮਾਨੀ ॥ ਸੀਸ ਨਮ੍ਹ ਕਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ
 ਜਨਨੀ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ॥ ਕਮਲ ਪੱਤ੍ਰ ਸੇ ਲੋਚਨ ਬਿਕਸੇ ॥ ਬਹੁਰ
 ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਰਕੈ ਨਮੋ ॥ ਤਾਉ ਸੰਗ ਚਲੇ ਤਿੰਹ ਸਮੇ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚਤੁਰਥ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਲਾਹੌਰ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਖਸਟਮੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਚਲਤ ਭੇ ਪਿਤ ਆਇਸ ਕੋ ਪਾਇ ॥

ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਪੰਥ ਉਲੰਘਿਓ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿ ਪਵਸਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਰਚਯੋ ਬਿਆਹ ਸੁਤ ਕੋ ਸੰਹਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
 ਮਿਲ ਨਰ ਕੁਲ ਸਾਰੀ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭ ਕੋ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਗਏ
 ਬਰਾਤ ਸੰਗ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਲਗ ਤਿਨ ਕੈ ਕਾਰਜ ਭਯੋ ॥
 ਤਬ ਲਗ ਬਾਸ ਤਿਨੋ ਕੇ ਕਯੋ ॥ ਪੁਨ ਪਿਤ ਆਇਸ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰੀ
 ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਰਚਏ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਥਮਹਿ
 ਦੀਨ ਗਿਰਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਉਸਾਰੀ ਸੁੰਦਰ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ

ਕਾਰ ਹੋਤ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਸੇਵੈ ਲਵ ਪੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਤੱਤ
 ਪੱਖ ਮਹਿੰ ਤਯਾਰ ਭਲੇਰੀ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨ ਗਈ ਸੁ ਹੇਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਕਰਾਹ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਕਾ ਬਹੁ ਮੇਲ ਬਨਾਯੋ ॥ ੫ ॥
 ਬਡ ਭਾਰੀ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਸਬਦ ਕੀਰਤਨ ਅਨਦ ਬਵਾਯੋ ॥
 ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਨਾਮ ਸੁਭ ਭਾਖਾ ॥ ਜਨਮ ਸਥਲ ਚਤ੍ਰਬ ਗੁਰ ਰਾਖਾ
 ॥ ੬ ॥ ਪੁਨਹਿ 'ਤਿਹਾਵਲ ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਲੇ ਮਨ
 ਮੁਦ ਪਾਈ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਤਹਿ ਸਿਵਰ ਲਗਾਇ ॥ ਨਿਤ ਸੰਗਤ
 ਉਪਦੇਸ ਦਿੜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥
 ਗੁਰ ਪਿਤ ਦਰਸ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਮਨ ਚਾਇ ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤੀਖਨ ਪਤ੍ਰੀ ਪਿਤ
 ਕੀ ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਚਿਤ ਕੀ ॥ ੮ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ
 ਸਿਮਰਤ ਹੀ ਬੀਤੇ ॥ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਤ ਸੰਗਤ ਬੀਤੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਸੁ ਬਢਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਬੇ ਕੋ ਅਕੁਲਾਇ ॥ ੯ ॥ ਖਾਨ
 ਪਾਨ ਸੁਖ ਭੋਜਨ ਕਰਬੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਇਨ ਕੋ ਪਰ ਹਰਬੇ ॥ ਬੀਤ
 ਗਏ ਇਮ ਕਿਤਕ ਮਹੀਨੇ ॥ ਕਰਤ 'ਪ੍ਰਤੀਖਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ੧੦ ॥
 ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਤਾ ॥ ਇਨਹੁ ਨ ਸਿਮਰਯੋ ਪਰਖਨ
 ਹਿਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਉਰ ਨਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ॥ ਬਧਤ ਜਥਾ 'ਨਦਿ
 'ਪਾਵਸ ਮਾਹੂ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਸਾਸ ਸਾਸ ਪਿਤ ਗੁਰ ਕੋ ॥ ਕਬ
 ਦਰਸਨ ਪਾਵੋਂ ਸੁਖ ਉਰ ਕੋ ॥ ਜਥਾ ਪਿੰਜਰੇ ਪੰਖੀ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਮ
 ਆਇਸ ਮਹਿੰ ਫਸ ਨਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਦੀਰਘ ਸ੍ਵਾਸ ਲੇਤ ਬਹੁ
 ਭਾਰੇ ॥ ਮੋ ਕੋ ਕਰਯੋ ਦਰਸ ਤੇ ਨਜਾਰੇ ॥ ਬਹੁਰ ਬਿਚਾਰਤ ਗੁਰ ਗਤ
 ਭਾਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਪੈੜੀ ਸਬਦ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮਾਝ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ

ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ
ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ
ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਲਿੱਖਯ ਬਠਾਇ ॥ ਇਕ
ਸਿਖ ਹਾਥ ਦੀਨ ਸੋਪਾਇ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਲੇ ਕਰ 'ਸੁਧ ਸਰ
ਜਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਿਤ ਜੀ ਕੇ ਢਿਗ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੈ ਜਬ ਬਾਚਹਿ ਏਹਿ ॥ ਬਹੁਰ ਤੋਹਿ ਜਸ ਉੱਤਰ ਦੇਹਿ ॥ ਸੁਨ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੈਨ ॥ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ਲਵ ਪੁਰ ਨਿਜ ਐਨ ॥
੧੫ ॥ ਲੇ 'ਪਤ੍ਰੀ ਕਰ ਬੰਦ ਬਹੋਰ ॥ ਗਮਨਯੋਂ ਪੰਥ ਸੁਧਾ ਸਰ
'ਓਰ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਬਸ ਕਰ ਮਗ ਆਯੋ ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਗੁਰੂ
ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਬੈਠਯੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਤਿਸ 'ਪੌਰ ॥ ਪਿਖਯੋ ਸਿੱਖ
ਬੁਝਯੋ ਤਿਸ ਠੌਰ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿਖ ਨੇ ਸਭੀ ਬਤਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਸੋਂ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਅਸ ਗਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਅਬਹਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸੁਖ ਸੋਂ ਸੋਇ॥
ਦਰਸਨ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਅਬ ਜੋਇ ॥ ਦੇਹੁ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਹਮ ਪਠ ਲੈ ਹੈਂ ॥
ਏਕ ਜਾਮ ਲਗ ਉੱਤਰ ਦੇ ਹੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਪਠੀ ਪਤ੍ਰਕਾ ਜਾਮ
ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਿੱਖ ਸੋ ਚਲ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਕੋ
ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਢਿਗ ਬਠਾਇ ਤਿਨ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥ ੧੯ ॥
ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਇਤ ਕੋ ਸਭ ਦੀਜੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੇ ਸੰਗ ਭਨੀਜੈ॥
ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਰਹੀਯਹਿ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼
ਦਿੜਹੀਯਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਿੱਖ ਕੋ ਪੁਨਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਮਗ
ਉਲੰਘ ਲਵ ਪੁਰ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥
ਬਿਤੀ ਹਕੀਕਤ ਸਭੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਚਿੰਤ
ਉਪਾਈ ॥ ਅਬ ਕਸ ਕਰੈਂ ਨ ਜਾਨੀ ਜਾਈ ॥ ਹੋਂ ਨਿਰਭਾਗ

ਬਿਯੋਗੀ ਹੋਵਾ ॥ ਚਿਰ ਬੀਤਯੋ ਨਹਿੰ ਦਰਸਨ ਜੋਵਾ ॥ ੨੨ ॥ ਇਮ
ਚਿਤਵਤ ਬੀਤਯੋ ਕਿਤ ਕਾਲਾ ॥ ਬਿਨਾ ਦਰਸ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਦੁਤਿਜ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਪਦ ਰਚ ਲੀਨ ॥ ਲਿਖਯੋ ਬਨਾਇ ਸੁਨਹੁ
ਪਰਬੀਨ ॥ ੨੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਓ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ
ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ
ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ
ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਤਿਸੀ ਸਿੱਖ ਕੋ ਬਹੁਰ ਪਠਾਵਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ
ਕਰ ਮਗ ਪਗ ਪਾਵਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਤਰਨ
ਦੁਰੇ ਗੁਰ ਦਰ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਤਿਨ ਛਿਨ ਗੁਰ ਥੇ ਸਦਨ ਸੁ
ਮਾਹਿ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਸਿੱਖ ਨ ਦਰਸਨ ਪਾਹਿ ॥ ਬਿਰਯੋ ਪੈਰ ਪਰ
ਘਟਕਾ ਜਬੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਚੰਦ ਆਵਤ ਭਾ ਤਬੈ ॥ ੨੫ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸਿੱਖ
ਪਛਾਨਯੋ ਸੋਈ ॥ ਲਖਯੋ 'ਅਨਜ ਕਛ ਭੇਜਯੋ ਹੋਈ ॥ ਨਿਕਟ
ਹਕਾਰਯੋ ਪੂਛਨ ਕੀਨ ॥ ਸਿਖ ਨੇ ਕਾਢ ਪਤ੍ਰਕਾ ਦੀਨ ॥ ੨੬ ॥
ਖੋਲ੍ਹੁ ਪਠੀ ਪੁਨ ਪਾਕਟ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਉੱਤਰ ਦਿਹੈ
'ਸਕਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਕੋ ਡੇਰਾ ਕਰਵਾਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਲਿ ਭਾਂਤ
ਕਰਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਦਿਨ ਮਣ ਚੜ੍ਹ ਆਯੋ ॥ ਲਵ
ਪੁਰੀਆ ਸਿਖ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਅਬ ਅਰਜਨ ਢਿਗ
ਜਾਵਹੁ ॥ ਹਮ ਦਿਸ ਤੇ ਸਭ ਅਨੰਦ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨ ਕਹੁ
ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤੀ ॥ ਸਿੱਖਨ ਦਿਹੁ ਸਿੱਖਯਾ ਸੁ ਪਰੀਤੀ ॥
ਧਰਮਸਾਲ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਮੇਲ ਬਨਾਵਹੁ ॥

੨੯ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਹ ਕੀਨਸ ^੧ਪ੍ਰਸਥਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਕਛ
ਜਾਇ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਗਯੋ ਸਿੱਖ ਲਵ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
^੨ਢਿਗ ਸਕਲ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਭੀ ਬ੍ਰਿਤੰਤਾ ॥
^੩ਅਕੁਲਾਯੋ ਚਿਤ ਤਬ ਅਤਿਯੰਤਾ ॥ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਮਾਹਿੰ
ਬਢਾਯੋ ॥ ਸ੍ਵਾਤਿ ਬੁੰਦ ਜਸ ਚਾਤ੍ਰਕ ਭਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਬਹੁਰ ਤ੍ਰਿਤਿ
ਪਦ ਸਬਦ ਬਨਾਇਵ ॥ ਦਰਸ ਤ੍ਰਿਖਾ ਕੋ ਅਧਕ ਜਨਾਇਵ ॥
ਲਿਖ ਕਾਗਦ ਪਰ ਇਕਠੋ ਕੀਨ ॥ ਲਿਖੋਂ ਇਹਾ ਲਿਹੁ ਸ੍ਰੋਤਾ
ਦੀਨ ॥ ੩੨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ
ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ
ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ
ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ ਸਿਖ ਕੋ ਨੀਕੇ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਅਬ ਕੇ ਜਾਹੁ
ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਥਾਯੋ ॥ ਹਮ ਦਿਸ ਤੇ ਬੰਦਨ ਪਗ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਪੁਨਹਿ
ਪਤ੍ਰਕਾ ਆਗਹਿ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚਤੁਰ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਪਾਤੀ ਪਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਭਲਿ ਭਾਂਤ ਸਿਖ ਸਮਝਾਯੋ ਪਠ ਦੀਨ ॥

ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਉਲੰਘ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਪ੍ਰਵਸੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਬ ਦਿਨ ਜਾਮ ਰਹਿਓ ਸਿਖ ਆਇਵ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਜਹਾਂ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਇਵ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ

ਠਾਨੀ ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਕੀ ਨਮੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਰੋ ਧਰ
 ਅਰਦਾਸ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਨੇ ਲੀਨਸ ॥ ਖੋਲ੍ਹ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਦੇਖਨ ਕੀਨਸ ॥ ੩ ॥
 'ਮਹਿਦ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਦਰਸਨ ਚਾਹੁ ॥ ਨਹੀਂ ਸਾਂਤ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਮਾਹੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਮਹਾਂ ਤੇ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਵਾ ॥ ਹਮਰੇ ਬਿਰਹਾਤੁਰ ਮਨ ਜੋਵਾ ॥ ੪ ॥
 ਜਾਨ ਦਸਾ ਲੋਚਨ ਭਰ ਆਏ ॥ ਰੁਕਯੋ ਕੰਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਯੋ ਜਾਏ ॥
 ਪੁਤ੍ਰਨ ਬਿਖੈ ਟੇਕ ਇਨ ਰਾਖੀ ॥ ਰਹਿ ਆਇਸ ਮਹਿ ਦਰਸਨ
 'ਕਾਂਖੀ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਸਹਾਰਹਿ ਗੁਰਤਾ ਭਾਰ ॥ ਅਜਰ ਜਰੈਗੋ
 ਨਿਰ ਹੰਕਾਰ ॥ ਰਾਖੀ ਸੋਢ ਬੰਸ ਬਡਿਆਈ ॥ ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਦੀਨਸ
 ਕਿਸ ਥਾਈ ॥ ੬ ॥ ਤੁਕੈਂ ਸਬਦ ਕੀ ਰੁਚਰ ਬਨਾਈ ॥ ਬਾਨੀ ਰਚੈਂ
 ਨਰਨ ਗਤ ਦਾਈ ॥ ਹਮਰੀ ਆਗਯਾ ਬੰਦਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਰਹਿਯੋ
 ਸਥਿਤ ਮੇਟੀ ਜਿਸ ਨਾਹੀਂ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਖੈ ਬਿਹਬਲ ਹੁਇ ਰਹੇ ॥
 ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਬਚ ਤਬ ਕਹੇ ॥ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਬ੍ਰਿਧ ਸੁਤ ਅਰਜਨ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਖੈ ਲਿਖ ਅਪਨੀ 'ਅਰਜਨ ॥ ੮ ॥ ਚਿਰ ਹੋਯੋ ਲਵ ਪੁਰੀ
 ਪਠਾਯੋ ॥ ਲਈ ਨ ਹਮ ਸੁਧ ਚਿਤ ਅਕਲਾਯੋ ॥ ਅਬ ਤੋ ਜਾਵਨ
 ਤੁਮਰਾ ਬਨੈ ॥ ਆਨਹੁ ਤਿਨਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਸਨੈ ॥ ੯ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
 'ਬ੍ਰਿਧ ਗੁਰ ਆਗਯਾ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨ 'ਬਿਲੰਬ ਸੋ ਚਲਯੋ ਤਦਾਇ ॥
 ਏਕ ਨਿਸਾ ਬਸ ਕੈ ਪੁਰ ਗਯੋ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ ॥
 ੧੦ ॥ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਹਕੀਕਤ ਸਭੀ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਦਿਸ ਕੇ ਸੁਨ ਕੇਰ ਸੰਦੇਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਮਨ
 ਹਰਖ ਵਸੇਸ ॥ ੧੧ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਭੇ ਬਰਨੇ ਕੰਨ ॥ ਜਨ ਤਰ
 ਅਰਜਨ 'ਰੰਕਹਿ 'ਭੋਨ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ 'ਤਾਉ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਭ

ਸੰਗਤ ਜੁਤ ਸੋ ਚਲਿ ਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਅਪਰ ਬੰਧ ਗਨ ਸਭ ਸੋ
 ਮਿਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੰ ਭਲੇ ॥ ਗੁਰਸੁਤ ਸੋਂ ਮਿਲ
 ਮਿਲ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਬਿਛਰਨ ਤੇ ਸੰਕਟ ਤਹਿ ਸਮੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਪਿਖ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ਧੀਰਜ ਦਈ ਜਪੋ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਸੁਧਾ
 ਸਰੋਵਰ ਮੇਲੇ ਆਵਹੁ ॥ ਮਿਲਹੁ ਗੁਰੂ ਦਰਸਹੁ ਹਰਖਾਵਹੁ ॥ ੧੪ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ 'ਸਯੰਦ ਅਰੂਢ ਤੁਰੰਤੇ ॥ ਜੁਤੇ 'ਬ੍ਰਿਖਭ ਭਾਰੀ 'ਬਲਵੰਤੇ ॥
 'ਗ੍ਰੀਵ ਬਿਭੂਖਨ ਬਾਜਹਿ ਚਾਲਤ ॥ ਮਗ ਮਹਿ ਉਤਲਾਵਤ ਪਗ
 ਡਾਲਤ ॥ ੧੫ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਕੋ ਭੀ ਨਿਜ ਸੰਗ ਚੜ੍ਹਾਯੋ ॥ ਰਬਵਾਹੀ
 ਤਬ ਸੀਘ੍ਰ ਚਲਾਯੋ ॥ ਤੀਨ ਜਾਮ ਮਹਿ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਈ ॥ ਦੇਖ ਸੁਧਾ
 ਸਰ ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਪਿਤ ਮਿਲਬੇ ਕੋ ਅਨਦ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥
 ਲੋਚਨ ਤੇ ਜਲ ਬੂੰਦਨ ਡਾਰਹਿ ॥ ਬਹੁਤ ਦਿਵਸ ਕੋ ਬਿਰਹੁ ਬਿਦਾਰੈਂ
 ॥ ਘਟੀ ਆਜ ਕੀ ਧੰਨ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ੧੭ ॥ 'ਸਾਯੋ ਕਾਲ ਸੋ ਆਨ
 ਪੁਚਾਈ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ਪਿਖਯੋ ਦੂਰ ਤੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਨੂ ॥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਬਦਨ ਮਹਾਨੂ ॥ ੧੮ ॥ ਪੂਰਨ
 ਚੰਦ ਪਿਤਾ ਕੀ ਓਰਾ ॥ ਲੋਚਨ ਕੀਨ ਚਕੋਰਨ ਜੋਰਾ ॥ 'ਨੀਠ ਨੀਠ
 ਪਹੁੰਚਿਓ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਪਰੇ ਚਰਨ ਪੰਕਜ ਉਤਲਾਇ ॥ ੧੯ ॥
 'ਦਿਗ ਜਲ ਤੇ ਪਗ ਮਨੋ 'ਪਖਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ 'ਨਿਮਗਨ ਸਪੂਤ
 ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਪਕਰ ਭੁਜਾ ਤਤ ਕਾਲ ਉਠਾਏ ॥ ਭਰੇ 'ਅੰਕ ਦੇਖਤ
 ਹਰਖਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋਂ ਲਾਇਵ ਛਾਤੀ ॥ 'ਮਸਤਕ
 ਸੂਘ ਲਈ ਜਿਨ 'ਥਾਤੀ ॥ ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਕੀ ਗਾਖ ਬਡਾਈ ॥
 ਹੋ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਕਰਹੈਂ ਅਧਕਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਤਾ ਭਾਰ ਧਾਰ ਹੈਂ
 ਬਲੀ ॥ ਮਹਾਂ ਧੀਰ ਹੋਯੋ ਬਿਧ ਭਲੀ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖਜਤ ਕੀ ਜੋ

੧ ਰਬ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ। ੨ ਬਲਦ। ੩ ਬਲ ਵ ਲੇ। ੪ ਗਲੇ ਵਿਚ
 ਗਹਿਣੇ। ੫ ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਂ। ੬ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ। ੭ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜਲ। ੮ ਧੋਤੇ।
 ੯ ਮਸਤ। ੧੦ ਗੋਦ ਵਿਚ। ੧੧ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆਂ। ੧੨ ਛਾਤੀ ਨਾਲ।

ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਅਜਾਨ ਬਨ ਪੂਛਨ ਠਾਨੈ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੁਤ੍ਰ
 ਜਬ ਕੇ ਤੁਮ ਗਵਨੇ ॥ ਏਕ ਪਤ੍ਰਕਾ ਭੇਜੀ ਭਵਨੇ ॥ ਲਵ ਪੁਰ
 ਬਿਖੇ ਰਹੇ ਚਿਰ ਕਾਲ ॥ ਮਿਲੇ ਰਹੇ ਸਤ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ॥ ੨੩ ॥
 ਅਪਰ ਪਤ੍ਰਕਾ ਕਿਉਂ ਨ ਪਠਾਈ ॥ ਲਿਖਨ ਬਿਖੇ ਮਤ ਅਤ
 ਚਤਰਾਈ ॥ ਪਠੀ ਏਕ ਪਦ ਦੋ ਕਯਾ ਕੀਨ ॥ ਅੰਕ ਤੀਸਰੇ
 ਕਿਮ ਲਿਖ ਦੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਬਨਯੋ ਸਬਦ ਪਦ ਏਕੋ ਜੈਸੇ ॥
 ਲਿਖਯੋ ਇਕਾਗਰ ਚਾਹੀਏ ਤੈਸੇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਕਹੇ ਹੇਤੁ ਹੈ ਕੌਨ ॥
 ਸਭਨ ਬਿਖੇ ਬੂਝਯੋ ਸੁਖ ਭੋਨ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕਰ ਜੋਰ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕੋ ਬਨਹਿ ਨ ਆਪ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ
 ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ 'ਦੁਰਯੋ ਨ ਕਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਜਗ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੨੬ ॥
 ਤਉ ਆਪ ਕੀ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਬੋ ਬਨਹਿ ਹੋਇ ਤਿਸ
 ਭਾਇ ॥ ਦੋਇ ਪਤ੍ਰਕਾ ਪਠੀ ਅਗਾਰੀ ॥ ਭਏ ਸਬਦ ਪਦ ਗਿਰਾ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਤੀ ਪਠੀ ਇਹੁ ਰਾਵਰ ਪਾਸ ॥ ਬਨਯੋ ਸਬਦ
 ਪਦ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ॥ ਅੰਕ ਤੀਸਰੇ ਯਾਂਤੇ ਲਿਖਯੋ ॥ ਜੋ ਬੂਝਯੋ
 ਰਾਵਰ ਨੇ ਪਿਖਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿਓ ਨ ਹਮ ਢਿਗ ਆਈ
 ॥ ਲਿਖ ਤੁਮ ਨੇ ਕਸ ਹਾਥ ਪਠਾਈ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਲਿਆਯੋ ਬੈਠਯੋ
 ਪਾਸ ॥ ਕਹਿਯੋ ਸੁਮੈ ਆਨੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ੨੯ ॥ 'ਰਾਵਰ ਜੇਸਟ
 ਸੁਤ ਕੋ ਦਈ ॥ ਆਗੇ ਸੁਧ ਹਮ ਕੋ ਕਛੁ ਨਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਖਯੋ
 ਪੁਤ੍ਰ 'ਬਿਲੰਦ ॥ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਸੁਨ ਮਤਵੰਦ ॥ ੩੦ ॥ ਜੋ
 'ਪਤ੍ਰੀ ਤੁਝ 'ਅਨਜ ਪਠਾਈ ॥ ਸੋ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਨਾਹਿੰ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਆਨਹੁ ਅਬ ਤਿਨ ਕੋ ਜਹਿ ਧਰੀ ॥ ਅਵਲੋਕਹਿ ਕੈਸੇ ਤਿਨ ਕਰੀ ॥
 ੩੧ ॥ ਸੁਨਕੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਪਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਨਹਿੰ ਕੁਛ ਭਾਖਾ 'ਤੂਸਨ

੧ ਆਪ ਤੋਂ ਛੁਪੀ ਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।
 ਵਾਲਾ ਹੈ।

੪ ਚਿਠੀ।

ਆਪ ਦੇ ਵਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ।
 ੫ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੇ ਵੇਜੀ।

੩ ਉਚੇ ਖਿਆਲ

੬ ਚੁਪ

ਠਾਨੀ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ ਸਭ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਤਬ ਨਿਕਸਾਵਨ
 ਠਾਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਲਘੁ ਸੁਤ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਪ੍ਰਗਟ
 ਸਭਨ ਮਹੁ ਤਬ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ਜੋਇ ॥ ਦੈ
 ਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਤਿਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ਪਿਤਾ ਸੰਗ ਐਸੇ ਬਚ ਟੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰਨ ਮਰਯਾਦਾ
 ਏਹੀ ॥ ਸੇਵਾ ਪਿਖ ਸੇਵਕ ਕੋ ਦੇਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਾ ਕੋ ਮਾਤ
 ਰਿਝਾਯਾ ॥ ਰਹੈ ਧਾਮ ਮਹਿੰ ਬਰ ਤਿਨ ਪਾਯਾ ॥ ਇਸਤੇ ਮੈਂ ਬਡ
 ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਸੁ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਸਹਿਤ
 ਜੇ ਦੇਹੁ ਨ ਮੋਇ ॥ ਝਗਰੋ ਕਰ ਲੇਵਹੁ ਚਿਤ ਜੋਇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਮੀਨੇ ਕਯਾ ਕਰ ਹੈਂ ਰਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਬਰ
 ਜਾਚਯੋ ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਜੋਇ ॥ ਰਹੈ ਬੰਸ ਨੀਕੇ ਚਿਤ ਜੋਇ ॥ ਪ੍ਰੰਤੂ
 ਲਹੈ ਜਿਹ ਦਿਹ ਕਰਤਾਰ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰ ॥ ੩੭ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰ ੩ ਦੁਪਦਾ ॥

ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗ ਬਾਪ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ
 ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬ ਕਰਤੁ ਹਉ ਸੋ ਧਨ ਕਿਸਹਿ ਨ
 ਆਪ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ
 ਪਛਤਾਪ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨਕੇ
 ਜਾਪਹੁ ਆਪ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ
 ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਬਦ ਜਰਯੋ ਨਹਿੰ ਗਯੋ ॥ ਪਿਤਾ
 ਸੰਗ ਕਛ ਬਸ ਨ ਬਸਯੋ ॥ ਹੂ ਕ੍ਰੋਧਤ ਨਿਜ ਭਵਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥

ਸਫਲਯੋ ਬਚ ਗੁਰ ਤਿਤੀ ^੧ਚਿਨਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਬਰ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੀ
ਨੇ ਲੀਨ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਬਚ ਭਾਖਨ ਕੀਨ ॥ ਬੰਸ ਮਾਹਿ ਰਾਖੀ
ਗੁਰਿਆਈ ॥ ਹੈਂ ਉਤਪਾਤ ਨ ਆਛੀ ਬਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਸੋਊ ਭਯੋ
ਉਠਯੋ ਉਤਪਾਤ ॥ ਪ੍ਰੰਤੁ ਨ ਹਮ ਇਸ ਸੋਂ ਕਛ ਤਾਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਿਹ ਭਾਇ ॥ ਵਕਤਾ ਸੋਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਚਤੁਰਥ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸੁਧਾਸਰ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੇ ਨਾਮ
ਅਸਟਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਤ ਗੰਭੀਰ ਆਸ਼ੈ ਜਿਨੈ ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਖ ਕੰਦ ॥
ਚਲਨ ਚਹਯੋ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਪੁਰ ^੨ਬਿਧ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ਮੁਕੰਦ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਚਲੇਂ ਉਠ ^੩ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ਇਹ ਠਾਂ
ਬਨੈ ਨ ਨੀਕੀ ਬਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੇ ਨੰਦ ॥ ਮੋਹਿਨ
ਸੁਮੱਤ ਮੋਹਰੀ ਚੰਦ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਸੋਂ ਮਿਲ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਾਈ ॥
ਦੈਹੈਂ ਗੁਰਤਾ ਮੋਦ ਬਛਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ਪੁਨ ਕਰਕੈ ॥
ਸੁਪਤ ਜਬਾ ਸੁਖ ਸਿਹਜਾ ਪਰਕੈ ॥ ੩ ॥ ^੪ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭ
ਜਾਗੇ ॥ ਨਿਤ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨ ਕੋ ਲਾਗੇ ॥ ਕਰ ਮੱਜਨ ਨਿਜ
ਬ੍ਰਿਤੀ ਟਿਕਾਈ ॥ ਆਨੰਦਾਤਮ ਬਿਖੈ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਦੈ ਘਟਕਾ
ਜਬ ਜਾਮਨ ਰਹੀ ॥ ਛੁਟੀ ਸਮਾਧ ਦੇਹ ਸੁੱਧ ਲਹੀ ॥ ਕਹਿ ਕਰ
ਸਭ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਭਾਨੀ ਸੰਗ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥
ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੰਥ ਇਨ ਗਮਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿੱਖ ਦਾਸ ਸੰਗ ਲਾਯੋ ॥
ਪੁਨ ਅਰੂਢ ਗੁਰ ਕਰ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਮਾਜ ਸੰਗ ਲੀਨਸ ਜਾਠੇ
॥ ੬ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਚਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਆਨ ਪਹੁਚੇ ਗੋਇੰਦ
ਵਾਲਾ ॥ ਕੁਛਕ ਰਹੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਵਸੇ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ॥ ਦੇਖਤ ਹਰਖ ਭਏ

ਗੁਰ ਉਰ ਮਹਿ ॥ ੭ ॥ ਜਾਇ ਰੁਬਾਰੇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਤਬਹਿ
 ਮੋਰਰੀ ਨੇ ਸੁਧ ਜਾਨੀ ॥ ਕਰੇ ਉਤਾਇਲ ਮਿਲਬੇ ਆਯੋ ॥ ਆਪਸ
 ਮਹਿ ਬੰਦਨ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਲੇ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਹਿ ਕੇ ਤਬ ਗਯੋ ॥
 ਮਿਲਤ ਕੁਟੰਬ ਸਕਲ ਸੋ ਭਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੀ ਸਭ ਸੋ ਮਿਲੀ ॥
 ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਬੂਝ ਬਿਧ ਭਲੀ ॥ ੯ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਢਿਗ ਮੋਹਿਨ ਚਲ
 ਆਯੋ ॥ ਨਮੋ ਪਰਸਪਰ ਕਰ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਅਪਰ ਲੋਕ ਸਿਆਣੇ
 ਸਭ ਆਏ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਗੁਰ ਮਿਲ ਹਰਖਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਸੰਗ
 ਮਿਲੇ ਗੁਰੂ ਸੁਤ ਦੋਊ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪੁਨ 'ਮਾਤਲ ਜੋਊ ॥ ਮਿਲੇ
 ਸੀਸ ਪਰ 'ਕਰ ਕੋ ਫੇਰਹਿ ॥ ਅਤ ਸਨੇਹ ਸੰਗ ਬਦਨਹਿ ਹੇਰਹਿ ॥
 ੧੧ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਪੀ ਕੀਨ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਸੇਦਰ ਕਾ ਬਹੁ ਲਗਯੋ
 ਦਿਵਾਨ ॥ ਬੀਤੀ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਜਬੈ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਕਰ ਆਨਦ
 ਸਬੈ ॥ ੧੨ ॥ ਰੁਚ ਸੋ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਸੋਏ ॥ ਜਾਗੇ ਪੁਨਹਿ ਭੋਰ
 ਜਬ ਹੋਏ ॥ ਦੋਨੋਂ ਭ੍ਰਾਤਨ ਕੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕ ਗੁਰਤਾ ਪੁਨ ਜੋਤ
 ਸਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਪੁਨ ਚਿੰਤਾ ਧਾਰੀ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਗੁਨਕਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿਰੀ ਅਸ ਬਿਧ ਤਬ ਕੀਨ ॥ 'ਹੁਕਮ
 ਪੱਤ੍ਰ ਸਭ ਕੋ ਲਿਖ ਦੀਨ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਖਡੂਰ ਮਝਾਰੇ ॥
 ਦੋਨੋਂ ਗੁਰ ਕੀ ਅੰਸ ਹਕਾਰੇ ॥ ਸੱਚ ਨਿਸੱਚ ਮਾਣਕ ਚੰਦ ਜੋਇ ॥
 ਡੱਲੇ ਵਾਸੀ ਸਿਖ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਵਣ ਮੱਲ ਅਰ ਮਾਈ
 ਦਾਸ ॥ ਗੰਗੂ ਬਸੀ ਖੱਤੀ ਰਾਸ ॥ ਮੱਥੇ ਮੁਰਾਰੀ ਇਹ ਚਲ ਆਏ ॥
 ਫਿਰੀਯਾ ਕਟਾਰਾ ਸਿਖ ਸਮੁਦਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਖੇਡਾ ਸੋਹਿਰੀ ਦਿਜਬਰ
 ਤਹਾਂ ॥ ਬੇਨੀ ਪੰਡਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮਹਾਂ ॥ ਆਦ ਹਿੰਦਾਲ ਵਹਿਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ॥
 ਆਏ ਸੁ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਮਝਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਬਹੁ ਬਡ
 ਉਤਸ਼ਾਹ ॥ ਨਰਨ ਹਜ਼ਾਰਨ ਕੋ ਸਮਦਾਹ ॥ ਚਲੈ 'ਦੇਗ ਆਠੋ ਹੀ

ਜਾਮ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਹੂ ਕੀਰਤਨ ਆਮ ॥ ੧੮ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ 'ਚੰਦ੍ਰ ਸੁ ਰੁਦ੍ਰ ਮਹਿੰ ਭਾਦੁ ਸੁਦੀ ਜੁਗ ਜਾਨ ॥
 'ਬਾਪੀ ਤੀਰਥ ਤਟ ਗੁਰੂ ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ॥ ੧੯ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਜੁਗਲ ਗੁਰਨ ਕੇ ਤਾਤ ਸੁ ਵੇਦ ॥ ਬੈਠੇ ਧਰਮ ਚੰਦ
 ਦੁਖ ਛੇਦ ॥ ਜੁਗ ਬਿੰਸਤ ਮੰਜੀ ਬਖਸੀਸੇ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਨੰਮ੍ਰੀ
 ਸੀਸੇ ॥ ੨੦ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਢਿਗ ਬੈਠਯੋ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਪਢੈ ਰਬਾਬੀ
 ਵਾਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੁਨਬੇ ਲਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਭਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਮਹਿੰ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ॥ ਸਦਾ
 ਏਕ ਰਸ ਪਰਮ ਅਗਾਧ ॥ ਪੁਰ ਬਾਹਿਰ ਕੇ ਸਿਖ ਸਭ ਆਇ ॥
 ਮੋਨ ਠਾਨ ਬੈਠੇ ਸਮੁਦਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਭਈ ਆਨ ਜਬਹੂੰ 'ਭੁਨਸਾਰ
 ॥ ਪਰਯੋ ਭੋਗ ਪਰ ਆਸਾ ਵਾਰ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਮਸਤਕ ਟੇਕਾ ॥
 ਬ੍ਰਿਧ ਸੰਗ ਬੋਲੇ 'ਜਲਧ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨਹਿੰ ਸ਼ਨਾਨ
 ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰ ਤਨ ਪਹਿਰਾਵਹੁ ॥ ਪੁਨ ਮੁਹਿਰੀ ਸੰਗ ਕੀਨ
 ਬਖਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਫਲ ਸੁੰਦਰ ਹਮ ਢਿਗ ਆਨ ॥ ੨੪ ॥ 'ਕੁੰਕਮ ਪੈਸੇ
 ਪੰਜ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਆਯੋ ਸਮੇ ਬਿਲੰਬ ਨ ਲਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ 'ਬਾਪੀ ਨੁਾਇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪਟ ਪਹਿਰੇ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ੨੫ ॥
 ਮੁਹਿਰੀ ਸ੍ਰੀ ਫਲ ਸੰਜ ਲਿਆਯੋ ॥ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਭੁਜਾ ਗਹਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਗ ਨਿਜ ਥਲ ਬੈਠਾਇ ॥
 ੨੬ ॥ ਬਹੁਰੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠ ਕਰਕੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਫਲ ਅਰ ਪੈਸੇ ਕਰ
 ਧਰ ਕੈ ॥ ਚਾਰ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਕੋ ਤਬ ਦੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਲਾਇਕ
 ਚੀਨ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਨ ਆਗੇ ਧਰ ਮਸਤਕ ਟੇਕਾ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਭਾ
 ਜਲਧ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ

੧ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੧੧੧ ।

੨ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ।

੩ ਦਿਨ

ਚੜ੍ਹ ਪਿਆ ।

੪ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ।

੫ ਕੇਸਰ ।

੬ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ।

ਉਠਿਓ ਰਿਦੇ ਹਰਖਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ^੧ਭਰਜੋ ਭਾਗ ਸੋਂ ^੨ਭਾਲ ਜੁ
ਨੀਕਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਸੁਨ ਕੀਨੋ ਟੀਕਾ ॥ ਸਭ ਸੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਕ
ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਿੱਖਯ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਯਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
ਮਮ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ ਜਿਮ ਮੁਝ ਲਖਹੁ ਤਥਾ ਉਰ ਧਾਰਹੁ ॥ ਗੁਰੂ
ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਇਹੁ ਬਿਰਯੋ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਸਭ ਭਾਰ ਜੁ
ਧਰਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸੰਗਤ ਕੋ ਭਵ ਪਾਰ ਉਤਾਰਹਿ ॥ ਕਾਰਜ ਅਨਕ
ਜਗਤ ਮਹਿੰ ਸਾਰਹਿ ॥ ਉਠਹੁ ਸਕਲ ਬੰਦਨ ਇਸ ਕੀਜਹਿ ॥
ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਉਪਾਇਨ ਦੀਜਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ
ਅਨੰਦੇ ॥ ਬੋਲਤ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ ਕਰ ਨਿਕਟ
^੩ਅਕੋਰਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਨਸ ਕਰ ਜੋਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਸਭ
ਸਿੱਖਨ ਮਹਿੰ ਹੋਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ^੪ਰਵਿ ਉਦਤਯੋ ਜੋਵਾ ॥ ਦਾਸ
ਤਾਮਰਸ ਬਿਕਸੇ ਬਿੰਦ ॥ ਜਗਯਾਸੀ ਗਨ ਮੁਦਤ ਮਲਿੰਦ ॥ ੩੩ ॥
ਸੁਨ ਜਨਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭਾਨੀ ॥ ਸੁਤ ਅਰਜਨ ਭੇ ਗੁਨ ਗੁਨ
ਖਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਪਿਤਾ ਬਾਕ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਇਵ ॥ ਨਹੀਂ ਬੰਸ ਤੇ
ਗੁਰਤਾ ਜਾਇਵ ॥ ੩੪ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਕੋ ਕਹਯੋ ਅਟਲ ਹੈ ॥ ਚਲੈ
ਸੁਮੇਰ ਨਹੀਂ ਸੋ ਚਲ ਹੈ ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਗੁੰਵ ਨਿਵਾਈ ॥
ਧੰਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਈ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚਤੁਰਥ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਨਵਮੇ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਿਤ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਕੰਦ ॥
ਪਿਖ ਸਿਖ ਬਲ ਬਲ ਜਾਵਹੀ ਪਾਵਹਿੰ ਦਰਸ ਅਨੰਦ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੈ ॥ ਬੈਠੇ ਚਹੁ ਦਿਸ

੧ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਗ। ੨ ਮਥਾ। ੩ ਭੇਟਾ। ੪ ਸੂਰਜ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਪ੍ਰਗਟ।

ਸੰਗਤ ਸਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਤ ਕੀ ਦਿਸ ਦੇਖ ॥ ਕਹਯੋ ਬਾਕ
ਮਨ ਮੁਦਤ ਵਿਸੇਖ ॥ ੨ ॥ ਹੋਤੰ ਸਬਦ ਕੇ ਚਤੁਰ ਪਦ ਸਬ ॥ ਕਰੇ
ਤੀਨ ਇਕ 'ਸੇਸੋ ਹੈ ਅਬ ॥ ਰਚਹੁ ਸੁ ਪਦ ਇਕ ਨਿਕਟ ਹਮਾਰੇ ॥
ਪਾਵਹੁ ਸਬਦ ਭੋਗ ਮਤ ਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਜਗ ਮਹਿ ਸਿੱਖਯ
ਘਨੇਰੇ ॥ ਪਠਹਿ ਸੁਨਹਿ ਮੁਦ ਪਾਇੰ ਬਨੇਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨਕੈ
ਤਿਹ ਸਮੇਂ ॥ ਰਚਯੋ ਸੁ ਪਦ ਪਿਤ ਕੋ ਕਰ ਨਮੋਂ ॥ ੪ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ
ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਉ
ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ
ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ॥ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤ
ਕਰੈਂਗੇ ਪਰਖੇ ॥ ਆਛੀ ਸਾਫ ਬਨਾਵਤ ਹੇਰੀ ॥ ਰਚੀ ਤੁਰਤ ਨਹਿ
ਲਾਗਸ ਵੇਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਤ ਕੋ ਫੁਰਮਾਇਵ ॥ ਸਹਿਤ
ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਸਬਦ ਬਨਾਇਵ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਪਠ ਸੁਨ ਕਰਹਿ ਬਿਚਾਰਨ ॥
ਹਰੇ ਹੋਕਾਰ ਸਮੇਤ ਬਿਕਾਰਨ ॥ ੬ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪਿਤ ਤੇ ਸੁਨ
ਬਾਨੀ ॥ ਅਤ ਅਧੀਨ ਹੁਇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਮ
ਹੀ ਅਹੋ ॥ ਮੇਂ ਅਨਸਾਰ ਸਦਾ ਜਿਮ ਕਹੋ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ
ਕੁਲ ਟੀਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੰਗ ਭਾਖਯੋ ਨੀਕਾ ॥ (ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਵਾਦੀ ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ ਕਉਆ ਹੰਸ
ਹੋਹੈ) ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮੋਰ ਸਰੀਰ ॥ ਤਿਸਕੀ ਟਹਿਲ ਕਰੋ ਮਤ
ਧੀਰ ॥ ੮ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਡੋ ਹੋਇ ਬਖਯਾਤਾ ॥ ਮੁਕਤ ਭੁਗਤ

ਸੰਗਤ ਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਇਸ ॥ ਖਨ੍ਹੇ
 ਕਛੁਕ ਪੁਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਤਾਇਸ ॥ ੯ ॥ ਹਮ ਪਾਛੇ ਪੂਰਨ
 ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭ ਤਿਸ ਪਰ ਲਾਵਹੁ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ
 ਤੇ ਸੰਪਾਨ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਮੱਧਯ ਸੁ ਹਰਿਮੰਦਰ ਉਸਰਾਵਹੁ ॥ ੧੦ ॥
 ਮਮ ਆਗਿਆ ਇਹੁ ਧਾਰਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਰਹੀਐ ਰਚਨ
 ਜਤਨ ਮਹਿ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ 'ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਮੈਂ
 ਤੁਮ ਜੋਰ ॥ ੧੧ ॥ ਨਮਿਤ ਮਾਤ੍ਰ ਮੈਂ ਰਹਿ ਹੋਂ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ
 ਲਗ ਸੇਵਹੁ ਤਾਹਿ ॥ ਰਹੋਂ ਰਚਨ ਪਰ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਹੁ ॥ ਹੋਹੁ
 ਸਹਾਇਕ ਆਪ ਸੰਵਾਰਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਰਸੰਨੇ ॥ ਕਹਯੋ ਹੋਹੁ ਸਭ ਲਾਇਕ ਧੰਨੇ ॥ ਪੁਨ ਉਤਸਾਹਿ ਕਰਾਯੋ
 ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਬਟਯੋ ਤਿਹਾਵਲ ਛਕ ਹਰਖੇ ਉਰ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਹ
 ਪਾਛੇ ਸਭ ਦੇਗ ਅਚਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਤੀਏ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਦਿਨ
 ਮਧਯਾਨ ਸਮੇਂ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਸੁਖ ਸਿਹਜਾ ਪਰ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ੧੪ ॥ ਜਾਮ ਦਿਵਸ ਤੇ ਉਠੇ ਦਯਾਲ ॥ 'ਬਾਪੀ ਮੱਜਨ ਕੀਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਪੁਨ ਤਟ ਪਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਦਰਸਨ
 ਹਿਤ ਆਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਲਗੇ ਰਬਾਬੀ ਸਬਦ ਸੁ ਗਾਨ ॥ ਜਿਸ ਸੁਨਬੇ
 ਤੇ ਹੁਇ ਕਲਯਾਨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ
 ਸੰਗ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥ ਆਰਬਲਾ ਪ੍ਰਿਥਮੇਂ ਮਮ ਪੂਰੀ ॥ ਤੁਮ
 ਪਿਤ ਮਮ ਗੁਰ ਕੇਰ ਹਜੂਰੀ ॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਆਰਬਲਾ ਮੁਹਿ ਦੀਨੀ ॥
 ਸੋ ਭੀ ਪੂਰਨ ਲਿਹੁ ਅਬ ਚੀਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਆਜ ਨਿਸਾ ਹਮ ਤੁਮ
 ਢਿਗ ਰਹੈਂ ॥ ਕਲ ਕੇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਚਲਬੋ ਚਹੈਂ ॥ ਕਰੋ ਤਿਆਰੀ
 ਚਲਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੁਨ ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥
 ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿ ਸ਼ੋਕ ਬਢਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਬਯੋਗ ਜਾਨਯੋਂ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥

ਤਾਹਿ ਸਮੇਂ ਬਡਭਾਗਨ ਭਾਨੀ ॥ ਆਈ ਪਤਿ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ
 ॥ ੧੯ ॥ ਸਰਬ ਰੀਤ ਸਮਰੱਥ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਬਡਭਾਗ
 ਤਿਨਹੁ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਮਹਿ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥
 ਜਿਮ ਚਾਹੋ ਤਿਮ ਠਟਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮੈਂ ਰਾਵਰ ਕੇ
 ਸੰਗ ਸਿਧਾਰੋਂ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਨਹੀਂ ਜੀਵਬੋ ਧਾਰੋਂ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਰੁਖ
 ਬਡ ਹਰਖ ਸੁ ਸੋਕ ॥ ਇਨ ਜੁਤ 'ਬਸਬੋ ਹੈ ਇਸ ਲੋਕ ॥ ੨੧ ॥
 ਸੁਨ ਭਾਨੀ ਤੇ ਕੋਮਲ ਬਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਮਹਾਂ ਜੱਸਜ ਸੁਨ ਭਾਗ ਮਹਾਨੀ ॥ ਅਪਰ ਨ 'ਤ੍ਰਿਜਾ ਸੁ ਤੋਹਿ
 ਸਮਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਪਿਤ ਜਿਨ ਕੇ ॥ ਕੋਨ
 'ਪਟੰਤਰ ਕਹੀਐ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ਪੁਨ ਤਵ ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਰਹੈ ॥ ਮਾਨੈ
 ਤਥਾ ਜਥਾ ਬਚ ਕਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਭਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥
 ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਜਿਨ ਉੱਜਲ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਖੀ ਗੁਰਤਾ ਕੇਰ 'ਜਠਾਈ ॥
 ਅਪਰ ਬੰਸ ਤੇ ਰਾਖ ਹਟਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਤੇਰੇ ਸਫਲ ਜਨਮ ਜਗ
 ਭਇਓ ॥ ਕਰਬੇ ਉਚਤ ਸਕਲ ਕਰ ਲਇਓ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਨਾਂ ਤਕ
 ਸ੍ਵਾਸ ਸਰੀਰ ॥ ਪਰਾਰਬਥ ਭੋਗੋ ਧਰ ਧੀਰ ॥ ੨੫ ॥ ਪੁਨ ਸੁਖੈਨ
 ਹੀ ਤਨ ਕੇ ਤਯਾਗ ॥ ਆਇ ਮਿਲਹਿ ਹਮ ਸੇਂ ਬਡ ਭਾਗ ॥ ਹਰਖ
 ਸੋਗ ਅਰ ਰਾਗ ਜੁ ਦੇਸ ॥ ਅਬ ਤੇ ਤੋਹਿ ਨ ਹੋਇ 'ਅਸੇਸ ॥ ੨੬ ॥
 ਇਮ ਦੇਕਰ ਧੀਰਜ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਕੋ ਕਹਿ ਬਚ ਖਾਸ ॥
 ਅਹੋ ਤਾਤ ਜਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕੀਨਸ ਦਾਹਿ ਬਿਪਾਸ ਕਿਨਾਰਾ ॥
 ੨੭ ॥ ਤਿਹ ਥਲ ਮੋਰ ਸਰੀਰ ਦਹਾਵੇ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਚਿਤ
 ਲਾਵਹੁ ॥ ਪੁਨ ਜਿਤਨੋ ਮਿਰਤਕ ਸੰਸਕਾਰ ॥ ਕਰੋ ਜਥਾ ਗੁਰਮਤ
 ਅਨਸਾਰ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਮੁਹਿਰੀ ਸਤਿ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਹਿਤ

ਸੰਗਤ ਕੋ ਮਨ ਮੁਰਝਾਯੋ ॥ ਬਸ ਨਹਿ ਚਲੇ ਕਿਸੂ ਕਾ ਕੋਈ ॥
 ਗੁਰ ਰਜਾਇ ਮਹਿ ਰਾਜੀ ਹੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮਾਧੀ ਮੈਂ ਬਿਤ
 ਥਾਏ ॥ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈਂ ਸੁਹਾਏ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਜਬ ਦਿਨ
 'ਮਣ ਅਸਥਾਯੋ ॥ ਸੋਦਰ ਲਾਇ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਦੇਗ
 ਤਿਆਰ ਭੀ ਬਹੁ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਸੰਗਤ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਨਾਲਾ
 ॥ ਲਗੀ ਸੁ ਪੰਗਤ ਅੰਤ ਨ ਆਵਹਿ ॥ 'ਬਿੰਜਨ ਅਨਕ ਸ੍ਵਾਦ ਕੇ
 ਖਾਵਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਛਕ ਅਨੰਦ ਭੇ 'ਚੁਰਾ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਦੀਵਾਨ ਚੁਬਾਰੇ ਲਾਯੋ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਆਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਲਖਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿ ਸਿਖ
 ਕਹਿੰ ਇਸ ਭਾਤੀ ॥ ਦਰਸਹੁ ਗੁਰੂ ਆਜ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ ਸੱਤਿ ਬਾਕ
 ਗੁਰ ਕੱਲ੍ਹ 'ਪ੍ਰਸਥਾਨੈ ॥ ਪੁਨ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸ ਥਾਨੈ ॥ ੩੩ ॥
 ਅੰਤਮ ਦਰਸ ਆਜ ਲਖ ਲੇਵ ॥ ਬਡ ਪੁੰਨਨ ਕੋ ਜਾਨਹੁ ਭੇਵ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸਭ ਚਲ ਆਵਹਿ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ 'ਅਘ
 'ਓਘ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚਤੁਰਥ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਸਿਖਯਾ ਐ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾ ਜਾਗ੍ਰਨ ਕੀਓ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਗੁਰ ਦਿਆਲਾ।

ਕੀਨ ਸੁ ਸੋਚ ਸਨਾਨ ਤਬ ਜਬ ਭਾ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਰਬਾਬੀ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੁਨ
 ਆਨੰਦ ਪਾਵੈਂ ॥ ਦਿਨ ਮਨ ਚਢਯੋ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤਬ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਆਸਨ ਅਬ ਲੇਹੁ ਬਨਾਈ ॥

੧ ਮਣਾ ਮੁਈ ਭਾਵ ਕਾਫੀ ਦਿਨ ਬੀਤਿਆ।

੨ ਸਲੂਣੇ।

੩ ਚੁਲਾ।

੪ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।

੫ ਪਾਪ।

੬ ਸਮੁੰਹ।

ਲਖਹੋ ਚਲਨ ਸਮਾਂ ਨਿਯਰਾਈ ॥ ਸੁਨ ਮੁਹਿਰੀ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬੈ ॥
 ਲੀਪਨ ਕੀਨ ਭੂਮ ਸੁਭ ਸਬੈ ॥ ੩ ॥ ਉਪਰ ਆਸਨ ਸੁੱਛ ਬਿਛਾਯੋ ॥
 ਤਿਹ ਪਰ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਧੂਪ ਧੁਖਾਇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
 ਮਹਿਕ ਉਠਯੋ ਤਬ ਮੰਦਰ ਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਫੂਲਨ ਮਾਲ ਬਹੁਤ
 ਲਰਕਾਈ ॥ ਚੰਦਨ ਆਦਿ ਦੀਨ ਛਿਨਕਾਈ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਦਿਸਟਿ ਗੁਰ ਰਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਾਸੁ ਸੰਗ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹੇ
 ਮਮ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸੁਤ ਮਤਵਾਨੇ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਠੋ ਸੁ ਸਭ ਸੁਖਦਾਨੇ ॥
 ਸੱਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਬੋਲਿਯੋ ਪਾਸ ॥ ਪਠਨ ਲਗਯੋ ਜਪੁਜੀ ਸੁਖ ਰਾਸ
 ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੁਨ ਹੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਮਹਿ
 ਜਿਨ ਬ੍ਰਿਤ ਲਾਗੀ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਸਭ ਮਸਤਕ ਟੇਕਾ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਜਲਧ ਬਬੇਕਾ ॥ ੭ ॥ ਹੇ ਸਨਬੰਧੀ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਾਮ
 ਜਪਹੁ ਮਨ ਚਿਤ ਕੈ ਧਾਰੇ ॥ ਹਮਰੇ ਪਾਛੇ ਸ਼ੋਕ ਨ ਕਰਨਾ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਨਾ ॥ ੮ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੌਢੇ ਦੀਨ
 ਦਯਾਲ ॥ ਮੋਹਿਨ ਪਠਯੋ ਸਬਦ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਸਭ ਦੇਖਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੁਖ ਪਰ ਬਸਤਰ ਲੀਨਾ ॥ ੯ ॥ ਜਿਯੋਂ ਗਜ
 ਫੂਲ ਮਾਲ ਕੋ ਡਾਰੇ ॥ ਤਯੋਂ ਤਨ ਤਯਾਗ ਬਕੁੰਠ ਪਧਾਰੇ ॥ ਅਗਮ
 ਪੁਰੇ ਗਨ ਸੁਭ ਸਭ ਆਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਰਦ ਸੰਭ ਸੁਹਾਏ ॥ ੧੦ ॥
 ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਕਾਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਬਾਨ ਦੀਪਤ ਮਣ ਜਾਲਾ ॥
 ਧਨਦ ਬਰਨ ਸਭ ਲੋਕਨ ਪਾਲਕ ॥ ਦੇਵ ਅਨਕ ਆਏ
 ਤਤਕਾਲਕ ॥ ੧੧ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਨ ਮਹਿ ਹੋਵਾ ॥ ਕਰਤ
 ਕੁਲਾਹਲ ਮੰਗਲ ਜੋਵਾ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਭਰ
 ਭਰ ਅੰਜਲ ਫੂਲਨ ਡਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਬਡ ਸੁਗੰਧ
 ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮਤ ਭਏ ਹੇਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਇਕ ਬਿਵਾਨ ਜੋ

ਬਹੁ ^੧ਦੁਤ ਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੈਂ ਚਢੇ ਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ^੨ਹਰਿ
 ਹਰੁ ਹਰ ਜੀ ^੩ਸਕੁ ਉਠਾਇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਗੁਰ ਉਚ ਅਲਾਇ ॥
 'ਨਭ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਚਲੇ ਤਦਾਇ ॥ ਸੁਰ ਸੰਗ ਜਾਵੈਂ ਅਨਦ ਬਢਾਇ
 ॥ ੧੪ ॥ ਜਹਿੰ ਜਹਿੰ ਲਗ ਜਹਿੰ ਸਕਤੀ ਆਹੀ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾ ਲਗ
 ਗੁਰ ਦਰਸਾਹੀ ॥ ਪੁਨ ਪਗ ਬੰਦੇ ਮੁਰੇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਚ
 ਖੰਡ ਮਝਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਤਨ ਢਿਗ ਨਰ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਪਿਖ ਅਸ ਕੋਤਕ ਅਚਰਜ ਥਾਇ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗਤ ਜਾਇ ਨ
 ਜਾਨੀ ॥ ਤਨ ਸੁ ਛੰਦ ਤਯਾਗਯੋ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ
 ਮਨ ਸੋਕ ਸੁ ਹੋਵਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਛਰਨ ਤੇ ਧੀਰਜ ਖੋਵਾ ॥ ਪਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਚਿਤ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਮ ਪਾਛੇ ਹੁਇ ਸੋਕ ਨ ^੪ਲੇਸ ॥
 ੧੭ ॥ ਪਠੈ ਕੀਰਤਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਨਾਮ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੁਖ ^੫ਰਹੈਂ
 ਤਮਾਮ ॥ ਧਰੀ ਧੀਰ ਭਾਨੀ ਨਹਿ ਰੋਈ ॥ ਬੈਠੀ ਪਤੀ ਸਮੀਪ ਸੁ
 ਹੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਕਟ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਸੁਤ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਦਿਸ ਦੂਸਰ
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਾਤਾ ॥ ਤੂਸਨ ਠਾਨ ਰਿਦੇ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਨੇ ਤਬ
 ਇਮ ਬਾਕ ਅਲਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਬੈਠਤ ਕਜਾ ਬਨ ਹੈ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥
 ਹੋਇ ਉਚਤ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਹੁਤੇ ਵਰਸ ਗੁਰ ਪਾਛਲ ਸਮੇਂ ॥
 ਪਿਖੇ ਸੁਨੇ ਕਰ ਲੀਨਸ ਨਮੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸਕਲ ਵਸਤ ਕੋ ਕਰਹੁ
 'ਸਕੇਲਾ ॥ ਸਗਰੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕਰ ਮੇਲਾ ॥ ਸੁਨ ਕਾਰੀਗਰ
 ਤਬਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰੁਚਰ ਬਿਮਾਨ ਬਨਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਬਹੁ
 ਚੰਦਨ ਕੇ ਭਾਰ ਪਠਾਏ ॥ ਜਹਿੰ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਹ ਕਰਵਾਏ ॥
 ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਤਟ ਪਰ ਜਾਨ ॥ ਚਿਤਾ ਰਚੀ ਸੁਭ ਮਤਨ ਮਹਾਨ
 ॥ ੨੨ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਸੁਤ ਮਿਲ ਦਧਿ ਜਲ ਆਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

੧ ਸੋਭਾ ਵਾਲਾ । ੨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ਼ਿਵ । ੩ ਇੰਦਰ । ੪ ਅਕਾਸ਼
 ਰਸਤੇ ਵਿਚ । ੫ ਹੰਚਕ ਭਰ ਭੀ । ੬ ਉਚਾਰਨ । ੭ ਇਕੱਠੀ ।

ਦੇਹ ਕਰਾਇ ਸਨਾਨੇ ॥ ਬਡ ਚਾਦਰ ਤਬ ਸੁੰਦਰ ਲਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਕੇਰ ਸਰੀਰਹਿ ਪਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ^੧ਰੁਚਰ ਬਿਬਾਨਹਿ ਮਹਿ
 ਪਹੁਢਾਯੋ ॥ ਉਪਰ ^੨ਪਟ ਦੇ ਭਲੇ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲ ਚਹੁ ਦਿਸ
 ਲਰਕਾਈ ॥ ਰਾਗੀ ਆਵੈਂ ਕੀਰਤਨ ਗਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
 ਮਿਲਕੈ ਸਮਦਾਇ ॥ ^੩ਅੰਜਨ ਫੂਲਨ ਕੋ ਬਰਖਾਇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ
 ਉਚ ਪੁਨ ਹੋਵਾ ॥ ਮਨਹੁ ਬਿਵਾਨ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜੋਵਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਕੋ ਆਗੈ ਕਰੇ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੰਧ ਪਰ ਧਰੇ ॥ ਕਰੈਂ
 ਅਪਨ ਪੈ ਸਫਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਲਗੇ ਬਿਬਾਨ ਸਾਥ ਸਿਖ ਜਾਲਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਆਗੇ ਸਬਦ ਰਬਾਬੀ ਗਾਵਤ ॥ ਜਿਨ ਸੁਨ ਬਡ ਬਰਾਗ
 ਮਨ ਆਵਤ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਪੈੜੀ ਜਬ ਲਾਵਤ ॥ ਦੇਤ ਦਰਬ ਤਿਨ
 ਆਗੇ ਜਾਵਤ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਥਲ ਜਹਾਂ ॥ ਇਮ
 ਕਰਤੇ ਪਹੁਚਤ ਭੇ ਤਹਾਂ ॥ ਚੰਦਨ ਚਿਤਾ ਸੁ ਜਹਾਂ ਬਨਾਈ ॥ ਤਿਹ
 ਗੁਰ ਤਨ ਕੋ ਦੀਨ ਟਿਕਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ^੪ਬੰਨ੍ਹੀ ਕਰ
 ਲੀਨੀ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਹਿਲਾਵਨ ਕੀਨੀ ॥ ਬੈਠੇ ਇਕ ਦਿਸ
 ਕੀਰਤਨ ਸੁਨੇ ॥ ਸਾਂਤ ਭਈ ਚਿਤ ਸਭ ਮਨ ਗੁਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਇ ਨਾਇ ਪੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਬਾਪੀ ਤਟ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰ
 ਕੜਾਹਿ ਸੋਹਿਲਾ ਪਠ ਲੀਨਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਬਾਂਟਨ ਕੀਨਾ ॥
 ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁ ਗਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤੀ
 ਲਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਦਿਵਸ ਸੁ ਤੀਨ ਬਿਤਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਨ
 ਮਿਲ ਕਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਦਾਹ ਥਾਨ ਆਵਤ ਭੇ ਤਬੈ ॥
 ਭਸਮ ਸੁ ਫੂਲ ਉਠਾਇ ਸਬੈ ॥ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਦੀਨ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ॥
 ਕਰ ਸਨਾਨ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਆਹਿ ॥ ੩੨ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ^੫ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ
 ਦੀਨਾ ॥ ਲੇ ਸਭ ਨੇ ਗੁਰ ਸਿਮਰਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਹੁੈ

ਕੀਰਤਨ ਭਾਰੀ ॥ ਦਿਵਸ 'ਦੁਸਹਿਰੇ ਮੇਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਅਰਜਨ ਦਸਤਾਰ ਬੰਧਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਈ ॥
ਦਿਵਸ ਪੰਚ ਦਸਵੇਂ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬਡ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ
॥ ੩੪ ॥ ਰੰਕਨ ਦੀਨੋ ਦਾਨ ਘਨੇਰਾ ॥ ਆਸਿਖ ਦੈ ਹੈਂ ਸੁਜਸ
ਬਡੇਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਸਸਕਾਰ ਕਰਾਇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੈ ਦੇ
ਸਿਰੁ ਪਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਅੰਸਨ ਕੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਵਿਦਾ
ਕੀਨ ਬੰਦਨ ਹਿਤ ਨਾਲ ॥ ਆਪ ਵਿਦਾ ਮਾਮਨ ਤੇ ਲੀਨ ॥ ਆਇ
ਬਸੇ ਪਿਤ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ 'ਇਕ ਸੌ ਦਸ ਪੁਨ ਏਕ ਲਖ ਪਾਵਨ ਭਾਦ੍ਰੋਂ ਮਾਸ ॥
ਤੀਜ ਦਿਵਸ ਪੱਖ ਚਾਂਦਨੋ ਗੁਰ ਪੁਰ ਕੀਅ ਗੁਰ ਬਾਸ ॥ ੩੭ ॥
ਕਥਾ ਚਤ੍ਰਥੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਥਨ ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥
ਜੈਸ 'ਮਨੀਖਾ ਗੁਰ ਦਈ ਤੈਸੀ ਕਥੀ ਬਨਾਇ ॥ ੩੮ ॥
ਭਈ 'ਇਤੀ ਅਬ ਆਇਕੈ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥
ਮੁਕਤ ਭੁਕਤ ਸੋ ਪਾਇ ਹੈ ਕਵਿ ਗੁਰ ਪਗ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਚਤੁਰਥ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰੱਚਯਤੇ ਨਾਮ
ਇਕਾਦਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਚਤ੍ਰਥ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੪ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥